

ஸ்ரீவம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

ஸ்ரீமத்பார்க்வதபுராணம்.

புலவர் திலகராகிய

ஆ ரீ ய ப் ப ப் பு ல வ ர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, இட்டா

பார்த்ததசாரதிநாயுடவீர்கள்

வேண்டுகோளால்

ப்ரபந்த'வித்வான் காஞ்சிபுரம்,

ராமலீலவரீமிநாயுடவர்களால்

செய்யப்பட்ட அரும்பதவுரையோடு

மேற்படியாரத்,

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

இதன் விலை ரூ. 1.50 ரயம்

Registered ரயம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணையநம்:

கந்தாத்தியாய முறையும்

கிருவிருத்தத்தொகையும்.

முதற்கந்தம்.

சிறப்பப்பாயிரம்

பக்கம் பாட்டு.

க-ஆவது	மாயவனமிசை வதாரமுரைத்த வத்தியாயம்	க	சு
உ	ஸ்ரீநாரதர் ஓர் நற்றமுரைத்த வத்தியாயம்	உ	சுச
ந	தன்மபுத்திர ராசியலடைந்த வத்தியாயம்	க	கடு
ச	கண்ணபிரா துவரையடைந்த வத்தியாயம்	கஉ	சுசு
டு	பரிட்சித்துடன் றேற்ற முரைத்த வத்தியாயம்	உஅ	உப
சு	தன்மன் முதலானவர் வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	நக	நடு
எ	பரிட்சித்துக் கலிகடித்த வத்தியாயம்	உச	சஅ
அ	பரிட்சித்துச் சாபமேற்ற வத்தியாயம்	சச	சக

உ-ஆங்கந்தம்.

க	மாயவனிலை ரைத்த வத்தியாயம்	டுக	உப
உ	சௌனகாது முன்பினிலையுரைத்த வத்தியாயம்	டுச	எ
ந	சுகமுனி தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	டுடு	உஉ
ச	உத்தவர் விபரணுக்குக் கண்ணன் சரித்திரமுரைத்த		
அ	வத்தியாயம்	டுக	சந

ந-ஆங்கந்தம்.

க	மைத்திரேயர் லிதூற்குத் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	சுச	நப
உ	மலாவன் றேற்ற முரைத்த வத்தியாயம்	எக	உப
ந	காலமுரைத்த வத்தியாயம்	எச	கஎ
ச	சனகாதியர் தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்	எசு	கசு
டு	ஆதிவராக நிலையுரைத்த வத்தியாயம்	எக	சுசு
எ	தேவர்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்	அசு	கசு
சு	கருத்தமன்மணம்புரிந்து கபிலர்ப்பெற்ற வத்தியாயம்	கஉ	டுஅ
அ	கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	கபக	எக

ச-ஆங்கந்தம்.

க	மரீசிமுதலியோர் படைப்புரைத்த வத்தியாயம்	ககஉ	நஅ
உ	தக்கன்வேள்வி யழித்த வத்தியாயம்	ககஎ	அக
ந	தருவன் பதம்பெற்ற வத்தியாயம்	கஉப	அந

சு-ஆவது	பிருது மன்னன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	பக்கம் பாடி
ரு	பிராசன பரிசு அவிரத்தானர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	கசஉ
சு	பிரசேதசாங்கியர் பதினமா கதையுரைத்த வத்தியாயம்	கருசு

ரு-ஆங்குந்தம்

க	பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்	கஎஉ
உ	பரதா சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம்	கஎஅ
ங	நாவலந்தீவின் வளனுரைத்த வத்தியாயம்	கஅரு
ச	ஏழுதேவாடு கடல்விளவுரைத்த வத்தியாயம்	ககரு
ரு	சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம்	ககக
சு	மேலுலகுரைத்த வத்தியாயம்	உரு
எ	சீமூலகுரைத்த வத்தியாயம்	உருஎ
அ	நாகவியலுரைத்த வத்தியாயம்	உருஅ

சு-ஆங்குந்தம்

க	அசாமிளன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகஉ
உ	சக்கன் படைப்புரைத்த வத்தியாயம்	உகசு
ங	இந்திரன் விச்சுட நபர்க்கு குருவாகக்கொண்ட வத்தியாயம்	உஉக
ச	நாராயண கவச முரைத்த வத்தியாயம்	உஉச
ரு	விச்சுவருப விருத்திராக்ஷ வகான்ற வத்தியாயம்	உஉஅ
சு	விருத்திர கத்தியை இந்திரன் பிபாக்கிய வத்தியாயம்	உஉங
எ	சிந்திரகேதுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உருரு
அ	மருத்துக்கள் முசால் உயர்ந்த முப்புரைத்த வத்தியாயம்	உசரு
க	பஞ்சவனவிரதமுரைத்த வத்தியாயம்	உசரு

சு-ஆங்குந்தம்

க	செபாலன் வீடுபுரைத்த வத்தியாயம்	உசசு
உ	புரணியனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	உசக
ங	வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்	உ
ச	இல்லறத்தோர் கருபுரைத்த வத்தியாயம்	உஎரு

சு-ஆங்குந்தம்

க	மனுக்களை புரைத்த வத்தியாயம்	உஎரு
உ	கசேந்திர வத்தியாயம்	உஎச
ங	கடல்கடைந்த வத்தியாயம்	உஅரு
ச	தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம்	உஅஅ
ரு	மோகினியுருக்காட்டிய வத்தியாயம்	உகரு
சு	வைவச்சுத்திரியரை புரைத்த வத்தியாயம்	உகசு

ஆவது வாமனாவதார முறைத்த வத்தியாயம்

பக்கம் பாட்டு

உகௌ அக

மச்சாவதார முறைத்த வத்தியாயம்

உகௌ உ()

க - ஆங்கத்தப -

இளன்கதை யுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	கச
சையாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக()
அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக()
சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ()	உக
பகீரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
கன்மாடபாதன் சரித்திரமுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய வத்தியாயம்	உகௌ()	உக()
நிமிமரபுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக()
பரசுராம விசுவாமித்திரர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
யயாதிகதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
புருமரபுப் பாதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
சந்தனுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
அனுமரபுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
எனுமரபுரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக

உ - ஆங்கத்தப -

திருவவதார வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
புதனே வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
சகடமுதைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
மருதிடைத் தவழ்த்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
விருந்தாவனமடைந்த வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
மலரவன் சிறுர்க்கன்று கவர்ந்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
அரவின்மேலாடிய வத்தியாயம்	உகௌ	உக
வேயங்குமுலிசைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
கோவியர் துகில் கவரத்தியாயம்	உகௌ	உக
வேள்விமங்கை யருணவளித்த வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
கோவத்தன மெடுத்த வத்தியாயம்	உகௌ()	உக()
கோவியரை மணந்த வத்தியாயம்	உகௌ	அக
சங்ககூடனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	உகௌ	கௌ
பூநாரர் கஞ்சகேனிரைத்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக
அக்குரூரன் வந்த வத்தியாயம்	உகௌ	உக

கசு-ஆவது மதுரைகண்ட வத்தியாயம்	பக்கம்
க௭ ,, கஞ்சனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௪௮0
க௮ ,, குரவன் மைந்தற் கொணர்ந்த வத்தியாயம்	௪௮௬
கசு ,, உத்தவனைக் கோகுலத்தில் விடுத்த வத்தியாயம்	௪௯௬
௨0 ,, அக்குருனை அத்தினுபுரத்து விடுத்த வத்தியாயம்	௫0௪
௨௧ ,, சராசந்தனோடு பொருத வத்தியாயம்	௫0௬
௨௨ ,, முசுகுந்தற் கருள்புரியத்தியாயம்	௫௧௧
௨௩ ,, உருக்குமிணி மணத்திறமுரைத்த வத்தியாயம்	௫௧௮
௨௪ ,, பிரத்துமன்னவதரித்த வத்தியாயம்	௫௧௩0
௨௫ ,, சத்தியபாமையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௩௪
௨௬ ,, சத்தன்னுவாவைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௫௩௯
௨௭ ,, காளிந்தியை மணஞ்செய்தியாயம்	௫௪௪
௨௮ ,, மத்திரவிந்தையை மணம்புணரத்தியாயம்	௫௪௬
௨௯ ,, சத்தியையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௪௮
௩0 ,, பத்திரையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௫0
௩௧ ,, இலக்கணையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௫௧
௩௨ ,, நரகாசுரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௫௫௬
௩௩ ,, உருக்குமிணி யூடமீர்த்த வத்தியாயம்	௫௬௨
௩௪ ,, பிரத்துமன் மணம்புரியத்தியாயம்	௫௬௫
௩௫ ,, அநிருத்தன் மணம்புரியத்தியாயம்	௫௬௬
௩௬ ,, நிருகனுக் கருள்புரியத்தியாயம்	௫௮௩
௩௭ ,, நம்பிழத்தபிரான் கோகுலமடைந்த வத்தியாயம்	௫௮௬
௩௮ ,, பவுண்டரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௫௮௮
௩௯ ,, சாம்பன் மணம்புரியத்தியாயம்	௫௯௨
௪0 ,, பதினூயிரற் திருவிளையாட்டுரை யத்தியாயம்	௬0௩
௪௧ ,, சிசுபாலனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௬௧௬
௪௨ ,, சாலுவனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௬௩௬
௪௩ ,, தந்தவக்கிரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௬௪௩
௪௪ ,, நம்பிழத்தபிரான் தீர்த்தயாத் திரைசெய்த வத்தியாயம்	௬௪௪
௪௫ ,, குஞ்சேலற் கருள்புரியத்தியாயம்	௬௫௩
௪௬ ,, சமந்த பஞ்சகத்திற் சென்ற வத்தியாயம்	௬௫௬
௪௭ ,, இறந்த குழவிகளைக் கொணரத்தியாயம்	௬௬௨
௪௮ ,, சுபத்திரை மணமுரைத்த வத்தியாயம்	௬௬௪
௪௯ ,, மிதிலைக்குச் சென்ற வத்தியாயம்	௬௬௮
௫0 ,, சுருதிகீதையுரைத்த வத்தியாயம்	௬௭0
௫௧ ,, விருகாசுரனைக் கொலைபுரியத்தியாயம்	௬௭௧
௫௨ ,, பிருகுமுனி சென்ற வத்தியாயம்	௬௭௪
௫௩ ,, இறந்தமக்களைத் தந்த வத்தியாயம்	௬௭௬
௫௪-ஆவது புனல்விளையாட்டத்தியாயம்	௬௮0

கக-ஆங்கத்தம்.

	பக்கம் பாட்டு.
இருப்புலக்கை பெற்ற வத்தியாயம்	௭௮௯ ௭
வசுதேவற்கு ஈரதர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௦ ௭௨
உத்தவர் தத்துவம் வினா வத்தியாயம்	௭௯௭ ௧௦
ஆசிரியரையுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௯ ௮௮
ஞானகன்ம முரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௮ ௩௩
குணவிகார முயிர்க்கில்லை யென்ற வத்தியாயம்	௭௯௯ ௧௮
யோகசித்தியுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௭ ௧௯
விபூதியுரைத்த வத்தியாயம்	௭௨௦ ௩௦
வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்	௭௨௫ ௩௨
இயமநியமாதியுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௧ ௧௫
மனத்தொருமைப்பாடுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௯ ௧௧
தேசகாலமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௯ ௧௮
தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௯ ௭
நிந்தை பொறுத்த வத்தியாயம்	௭௩௦ ௨௪
குணங்கலத்த லுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௪ ௧௨
பூசனையுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௯ ௧௧
நைம்மிசமடைந்த வத்தியாயம்	௭௪௮ ௧௧
தன்னுடைச் சோதிக் கெழுந்தருளிய வத்தியாயம்	௭௫௦ ௧௦

௧௨-ஆங்கத்தம்:

கலிசன்ம முரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௧ ௨௮
கற்றியவநார முரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௫ ௧௯
பிராயமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௬ ௧௭
பரிட்சித்து வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	௭௭௨ ௨௫
சர்ப்பவேள்வியுரைத்த வத்தியாயம்	௭௭௩ ௧௪
வேதநான்காக வகுத்த வத்தியாயம்	௭௭௬ ௨௮
மார்க்கண்டேயர் தவமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௮௩ ௩௮
சூரியன் கதியுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௦ ௩௫
பாயிரமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௯ ௩௩
புராணவளவையுரைத்த வத்தியாயம்	௮௦௨ ௧௯

ஸ்ரீ
ஹரி ஓம்.

நன்றாக

ருருவாழ்க

தருவேதுணை.

ஸ்ரீ மகேசுவராய நம: ஸ்ரீ மகேசுவராய நம:

ஸ்ரீமத்பாகவதபுராணம் முதற்கந்தம்.

சிறப்புப்பாபிரம்.

கரவுக்கொச்சகம் ஸ்ரீபாபா

சீர்புத்தபரஞ்சுடராபச்சித்தாகிங் ஸானலடை
நீர்புத்ததெனவுலககிறைத்தொளிதன்பாற்றேன்ற
ஏர்புத்தமுத்தொழிலுமினிதிபற்றித்தொழிலும் ||
கார்புத்ததிருமேனிக்கடவுண்மலாடிநினைவாம்.

பரஞ்சுடர் - பேரொளி, சித்து - ஞானம், கானல் - பேய், நீதர், ஏர் - அழகு, முத்
ழில் - மன்னுதொழில், அவை சிருத்தடி ஸ்ரீதி சம்மாநங்கள் கார்புத்ததிரு
னி - கார்புத்ததிருமேனிக்கடவுண்மலாடிநினைவாம். (க)

திருச்சிங்கபுரிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

கத்துக்கீழமர்ந்துதிருமதரகவியடிகள்சிற்தையுட்க
கத்துப்பேரின்புக்கொத்தபுத்தினைப்பண்ணிநிவன்வெண்முத்
கத்துமன்னுயிர்வெண்முத்தொழில்வெண்முத்தொழில்
கத்துமலமந்
கத்துமலமந்

சிற்தகம் - பரஞ்சுடர், கானல் - கானல், சித்து - அழகு, முத்
யபுமி, வீடு
யபுமி, வீடு (உ)

தபொழுத்ததுறந்துபிறைக்குழுவீட்பாண்டிப்பப்பின்போய்த்தொன்னால்
றந்தபுகழ்வியாதமுனியாதரத்தான்மதலாயென்மழைப்பச்செவ்வாய்
தநதைபொழியுண்ணவுமலர்ச்செழுந்தருவுமேனெயிர்களயாவும்
றந்துறையுஞ்சுகமுனிவனிரையிதழ்த்தாமல்மலர்ந்தாணினைதல்செய்வாம்.

மு த ற் க ந் த ம்.

துறந்து - சந்யசித்து, பிறைக்குழவி - இளம்பிறை, ஆதரம் - அன்பு, நறை
சேன், நிரை - வரிசை. (ம.)

கலிநிலைத்துறை.

சுழித்துநல்லமுதொழுகியஞ்சுகமுகஞ்சேர்ந்து
தழைத்தநான்மறைத்தடஞ்சினைக்கற்பகத்தருவின்
பழுத்துதிர்த்ததுபரம்பாகவதமென்றிசைக்கும்
விழுப்பெருங்கனிநுகர்ச்சிமேலும்புவார்மேலோர்
சுகம் - கிளி, சினை - கிளை, நுகர்ச்சி - ஂ பபவம்

[சு]

கலிநிலைத்துறை.

புமடந்தைபுணர்ந்தவன் நைத
நாமடந்தைநவின்றன்னன்
நாமடந்தையென்றோர் யான்வொலின்
பாமடந்தையன்பாடியுத் தமே

புமடந்தை - திருமகள், புடைய - நாமடந்தை - சரசுவதி, பாமடந்தை - சரசுவதி,
வெறு.

உறைபடுமங்குல்வானுருவிலேயார் திறம்
சிறைபடுபுள்ளொஞ்செல்லவல்லவோ
இறைவனாலறிவினரெடுத்திசைத்தசென்
அறிவினதளவுமேயறவன்யானுமே

உறை - நீர், மங்குல் - மேகம், வான் - ஆகாயம், சிறை - சிறகு, புள் - பறவை.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று

ஸ்ரீசுருஷ்ணாகாயம்

மு த ல் ல வ து

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

நாமரைத்தவிசுறைதருசதுர்
நேமியுய்த்தலானமிசமென,
நாமமுற்றநல்வனத்திடைநவிலசவுனகடர்
ஆமுதற்றவாச்சத்திரவேள்வியாற்றினரால்.

தவிசு - ஆசனம், நேமி, (தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட) சக்கரம். நைமிசவனம்
நைமிசாரணியம், நிலம் - பூமியிலுள்ளார், சத்திரவேள்வி-சத்திரயாகம்.

அரியமாமகம்புரிதருசாலையிலடைந்த
உரியமாதவச்சுதுனுக்குயர்தவிசளித்துப்

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

௩

பெரியமால்கதைகேட்டுகுறுபெப்பினராகித்
தெரியுநான்மறையந்தணர்செப்பலுற்றனரால்.

மகம்-யாதம், பெப்பினர்-விருப்பமுடையவர்.

(உ)

வந்துவெங்கலிவளர்தலிற்றருமங்கடவங்கள்
சிந்தையுற்றொருகுறைவறச்செய்குவதரிதால்
நந்தலின்றியானந்தமாய்நண்ணியுநான்
எந்தவாற்றினுலியைநிடுமெனமதித்திருந்தேம்.

கலி-கலியுகம், கெடுதி. நந்தல் - குறைதல்.

(௩)

வேதநான்கெனவிதித்தவன்வீளம்புநற்புராணம்
ஒதுமொன்பதிற்றிரட்டியுமுணர்தருமுரவோய்
காதலோடுகைக்கண்ணனேகாட்டிடக்கண்டேம்
ஏதநீங்கினமுத்தியுமெமக்கெளிதாமால்.

வேதநான்கெனவிதித்தவன் - வியாசமுனி. ஒன்பதிற்றிரட்டி-பதினெட்டு, உர
வோய்-அறிவனே, ஏதம் - குற்றம்.

(௪)

தரையின்றிப்பொறைதலிந்திடத்தண்ணளிகூர்து
விரியுமன்பினிற்றன்பதம்வேட்டவர்தமக்கும்
பரிவினிற்கொலைபற்றியவுளத்தொடுபகைத்துக்
கருகினோருக்கும்வீட்டுடனமையேகருசி.

பொறை-பாரம், தண்ணளி - கருணை, பதம்-திருவடி.

(௫)

உலகெலாந்தனதகல்வாயிற்றொருபுடைகிடப்பக்
கலையரும்புகதிரிளமதியெழில்கவற்றும்
திலகவாணுதற்றேவகிதிருவயிற்றுதித்தோன்
குலவுமாக்கதைகூறுவாயென்றுகூறினரால்.

ஒருபுடை-ஒருபக்கம், எழில்-அழகு, கவற்றும்-வருத்துகிற.

(௬)

முனிவரித்திறமுரைத்தலுமுதுணர்குதன்
அனகன்மாக்கதைகேட்பவுள்ளன்புமித்ததாதான்
வினையினீங்கியமெய்ச்சுவப்பயனெனக்குருவைப்
புனிதமுழுமறைமையப்போற்றினன்புகல்வான்.

அனகன் - பரிசுத்தன்.

(௭)

அலர்பொலம்பொகுட்டரக்கிதழ்முளரியம்போதில்
குலவுசெயிழைகுவிமுகிழிளமுலைமணந்தோன்
கலையின்மன்னியகலகளைகடல்வேலி
உலகெலாநிறைந்தவன்றிறமெங்குன்முரைக்கேன்.

பொலம்-பொன்மயமாஜிய, பொருட்டு-கர்ணிகை, அரக்கு-செந்நிறம், போதில்-
மலரில், முளரியம்போதில் குலவுசேயிழை - திருமகள், கனை - ஒலிக்கின்ற, வேலி-
எல்லே.

(அ)

கரைக்குறும்பெறிகனைகடற்றுயிலிறைதென்னூல்
விரிக்கநாண்மடல்விரிமலரவற்குமற்றரிதால்
தெரித்தநான்மறைத்திருமுனியருளிநூற்சிறிதிங்
குரைப்பலென்றுணர்சூதமாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

கனைகடற்றுயிலிறை-திருமால், மலரவற்கும்-பிரமனுக்கும், திருமுனி-வியர்சமுனி.

உரைசெய்வெங்கலியுத்தியைக்கடந்திடற்கோடம்
பொருவிறன்பத்தந்தோற்றியகங்கையிற்புனிதம்
தெரிதரச்சொலக்கேட்கதற்றெவிட்டிடாவமுதம்
அரியவெம்பவநோய்க்கருமருந்தரிகதைதான்.

உத்தி - கட்டல்.

(க0)

புரியும்பாதகம்போக்கிடப்புனிதநீர்படிந்தால்
உரியமாதவருறவுவந்தற்றிடுமுற்றல்
மருவுவெம்பவந்தீர்த்திமொல்கதைசேட்பம்
பெருமன்புபின்னிதப்பறுஞானமெய்குமொல்.

புனிதம் - பரிசுத்தம்.

(கக)

மன்னுமாயுளும்சிகளும்க்கிலாங்குலியில் கிலாங்குலியில்
தன்னையோர்முறைசாற்றியதவத்தினர்தமக்கும்
பன்னுதொல்கதைபத்தியிற்கேட்குநர்தமக்கும்
துன்னுவெம்பவந்தீர்த்துவீட்டுருளுவன்றெல்லேலான்.

மதிகளும்-அறிவுகளும், தொல்லேலான்-திருமால்.

(கஉ)

பவமெலாந்தொலைத்தருள்கதைபத்தியிற்கேளான்
புவியின்மேற்பிறத்தென்பயன்புனிதனற்கதையை
நவிலுநாவீனார்சண்ணியவன்பொடுகேட்குநீ
செவியினோர் தவத்தால்வருஞ்சென்மமேசென்மம்.

நவிலும் - சொல்லுகிற.

(கங)

துளவினான்பதத்தன்பிலராய்நனிதுணிந்தே
அளவிலாதற்கருமங்களாற்றினுமறிவின்
வளமிலாதவராயுடல்வருந்துநராழக்
கிளரும்வான்கதியடைந்திடக்கிடைப்பதொன்றிலையால்.

துளவினா - துளவமாலையைத்தார்த்த திருமால், ஆற்றினும்-செய்தாலும்.(கச)

நலத்தினிற்றிகழ்நாண்டுகளும்வருணவாச்சிரமம்
புலத்தினிற்றமகருமங்களபத்தியிற்புரியின்

மர்யவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்

ரு

வலத்தின்மிக்குயர்மாயவனம்கிழ்தரமருவும்",
பலத்தையிச்சியாதாற்றுலோர்பரஞ்சுடராவார்.

நான்கெனும் வருணவாச்சிரமம் - பிரம கூத்திரிய வைசிய குத்திரர் என்னும்
நான்குவருணமும், பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வாகப்பிரஸ்தம், சந்தியாசம் என்னும்
நான்கு ஆசிரமங்களும். (கரு)

ஆற்றுமோர்வினையுருப்பெயரடைந்திடாவமலன்
சாற்றுதாமத்தாலரனுருவெனச்சார்ந்தான்
பேற்றிராசத்தாலயன்புரமெனப்பொலிந்தான்
எத்துசாத்துவத்தாலரியுருவெனவியைந்தான்.

அமலன்-பரிசுத்தன், புரம்-சரீரம்.

(கசு)

தாமத்தனுத்தாவருந்தாவரஞ்சார்ந்த
தூமமற்றிராசத்தனுச்சொல்லுசத்துவத்தின்
ஆமுதற்றனுவாங்கெழுமக்கினியதுதான்
வாமமூர்த்தியைத்தரிசினமாக்கிடும்வகையால்.

தனு - சரீரம்.

(கௌ)

முத்தரானவர்பிரமமொன்றெனத்தனிமொழிவார்
வித்தைசேர்தருமுனத்தினேனாலிரட்டிவைநயப்பார்
சுத்தரானவர்பரமவான்மாவெனச்சொல்வார்
பத்தியோர்பகவானெனவேநனிபகர்வார்.

நயப்பார் - விரும்புவார்.

(கஅ)

கேழில்வேதமுகங்களுக்கெழுமியதவமும்
நீடியோகமுந்தானமுக்கிழ்த்தியகதியும்
கூடுமொய்யுத்தருமமுங்குலவியவீடும்
நாடுஞானமுநவிலினாராயனெனுமால்.

மகங்களும் - யாக்கங்களும்.

(கக்)

பின்னபின்னமாத்நுக்களிற்பிறங்கியதழலின்
உன்னுகூத்தினிற்பற்பலவேடமுற்றவரின்
மன்னுமெவ்வுலகத்தினுமருவியேழ்பிறப்பாத்
துன்னுநல்லருவாகவந்துலங்குவன்றெல்லேலான்.

தழலின் - நெருப்புப்போல, ஏழ்பிறப்பு-தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன
நீர்வாழ்வன, தாவரம். (உ௦)

ஆயிரத்தலையிரங்கண்மலரணிசேர்
ஆயிரம்புயமாயிரஞ்சேவடிதழைப்ப

மு த ந் க ந் த ம்.

ஆயிரந்தலையரவின்னிறிதுயிலயர்ந்த
ஆயிரம்பெயரிறைகலையனப்பிலவுளவால்.

ஆயிரந்தலையரவு - ஆதிசேடன்.

(௨௧)

இலகுமேழ்பிறப்பினில்வருசராசரத்தோடும்
உலகெலாந்தனியுதிப்பதுமொழிந்தடங்குவதும்
அலகிலாதவன்பாலலதிலையுவுவமாம்
கலையலாதுவேறுலகெனக்காட்டவுமீலயால்.

சராசரம் - சஞ்சரிப்பனவும் சஞ்சரியாதனவுமாகிய வுயிர்கள்.

(௨௨)

உரியமாயையாலுலகெலாம்படைத்திடவுவந்து
வரியுமண்டமாய்விளங்கியவிராட்டுவாம்புருடன்
மருவுதன்கலையாற்கவுமாரமாய்வயங்கவ்
வரியராஞ்சனகாதியராயவதரித்தான்.

உவந்து-வீரும்பி, கலை-அம்சம்.

(௨௩)

ஆதியாமவதாரமாய்ப்புரு னையறைவார்
கோதிலாதவன்குலவிரண்டேமுதலாக
எதநீங்கவதாரங்களுெடுத்தமையினிநான்
ஒதுகேனெனச்சூதமாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

எதம் - குற்றம்

(௨௪)

இறைவனுனமாலேனமாயிருந்லமெடுத்தான்
மறைசொனாதனாய்ப்பஞ்சராந்திரம்வகுத்தான்
விறல்செய்மாநரநாரணராய்த்தவம்விரித்தான்
உறையுந்தாய்க்குநற்கபிலனாய்த்தத்துவமுரைத்தான்.

ரனம் - பன்றி, பஞ்சராத்திரம்-வைஷ்ணவாகமம்.

(௨௫)

வித்தைசேர்த்தத்தாதிரயனய்வண்ணவர்போற்ற
அத்திரிக்குநன்மகனெனவுதித்தலர்க்கனுக்கும்
புத்தியாலரிதூண்வரப்போற்றுவோன்றனக்கும்
தத்துவந்தெரித்துரைத்தனன்றாரணிமேன்முதல்வன்.

தத்தாதிரயன் - அத்திரிமுனிவனுக்கு அநுசூயையினிடத்துத் திருமாலமிச
மாகப்பிறந்த புதல்வன். அலர்க்கன் - குவலயாசுவன் என்னும் அரசன்மகன். (௨௬)

ஒதுநான்மறைருசியெனவுரைதருமுரீவான்
மாதவத்தினுன்மாமகப்புருடனயுதித்தே
ஆதியாகியமலுவினையடைந்தனனாபி
காதலாற்றரவிடபனய்க்கருதுவீற்றான்.

ருசி-ஒரு பிரசாபதி, இவன்மனைவி ஆகூதி, இவன் மகன் யஜ்ஞன்-நாபி, ஆக்ரீத்
ரன்மகன், இவன்மனைவி மேருதேவி, மகன் இடபன். (உஎ)

பிருதுமன்னவனாகியேபெருவளஞ்சூரப்பக்
கருதுபூமியைக்கற்றதனன்மீனுருவெடுத்தே
மருவுசீர்த்திவைவச்சுதனெனும்பெயர்மனுவாம்
அரசர்கோனெமன்வந்தரத்தடைகெடக்கெடுத்தான்.

பிருதுமன்னவன்-பிருதுசக்கரவர்த்தி, இவன் பூமியைப் பசுவாகவும் மனுவைக்
கன்றாகவுஞ் செய்துகொண்டு எல்லாவளங்களையுங் கற்றதான். இவன் சுவாயம்புமனு
வின் வமிசத்தான். வேடநன்மகன். இவன் மனைவி அர்ச்சி, மக்கள் அந்தர்த்தாநன்
தூமரகேது முதலியோர், இவன் சுந்தகுமாரரால் ஞானோபதேசம் செய்யப்பெற்
றவன். (உஅ)

அந்தர்த்துறையமரமசுரருங்சடையும்
மந்தரத்தினமறுகுமவ்வாரிதிமருவிச்
சந்தரப்பெருங்கடமாய்முதுகினிற்சுமர்ச்சான்
கந்தரத்தினிற்கவுத்துவங்கவினியகண்ணல்.

அந்தரம் - விண்ணுலகு, மந்தரம்-ஓர்மலை, வாரிதி-கடல், கடமம்-ஆமை, கந்தரம்-
ஈழுத்து, கவுத்துவம்-கௌஸ் துபமணி. (உக)

மருவுவேலையின்வயங்குதன்வந்தரிபகவான்
உருவமாகிநல்லமுதுறைகடத்தொடுமுதித்தான்
பொருவின்மோகினிவடிவமாய்ப்புத்தமுத்ததை
இருவிசம்பின்வாழிமையவர்க்கீட்சனனிறைவன்.

வேலை - கடல், தன்வந்தரிபகவான் - ஆயுர்வேதகர்த்தா, இவன் பாற்கடல்கடைய
ப்பட்டகாலத்தில் அதினின்றும் அமர்தலசத்தொடும் பிறந்தவன். அமுதுறைகடம்-
அமிர்தகலசம். (உ௮)

சனகராதியரேத்துறத்தயங்குதம்பச்சின்
அனகமாநரமடங்கலாயவதரித்திகலும்
கனகனாகியகடுந்திறேலானெஞ்சுகழ்ந்த
சின்னகவாளினுன்மாய்தரச்சினந்துடன் கீண்டான்.

தயங்கு-விளங்குகின்ற, தம்பம் - தூண், நரமடங்கல் - ராசிங்கம், கனகன் - இர
ணியன், சினகவாள் - சில்லகம்வான், (சிறுநகமாகியவான்.) (௩௧)

சினக்கும்வாள்வலியவுணர்செய்திமைசொல்லதிதி
தனக்குவாமனனாகிநற்றனிமுதலுதித்தே
தனக்குள்புகழுற்றிடவுவந்துமாவலி
எனக்குமூவடியிடமருளென்றுமுனிரந்தான்.

அதிதி - காசிபன்மனைவி, தக்கன்மகன். வாமநன் - மாவலியினிடத்தில் மூவடிம
ண்யாசிக்கவெடுத்த குறள்வடிவன். (௩௨)

*6 புரசராமனாய்ப்பாரினிற்றலமுறைமுவேழ்
அரசர்மாமுடிதுணித்தன்னவியாதனயிறைவன்
விரவுமாமறைநான்கெனவகுத்துமென்முறைபால்
உரைசெய்வேதத்தின்முன்மறைபயிலனுக்குரைத்தான்.

பரசராமன் - ஜமதக்ஞி மகன், இவன் தாய் இரோணுகை. பயிலன் - ஓர் இருடி,
முன்மறை - இருக்குவேதம் (151)

வழுத்துசீரிண்டாமறைவைசு பாயனற்கும்
முழுத்தசாமத்தைச்சயிமினியாமுதலவற்கும்
தழைத்துமேவுவான் மறைதனைச்சுமத்துவுக்கும்
தொழத்தகும்படிபாரணமென்றதைக்குந் சொற்றான்.

இரண்டாமறை - யஜுர்வேதம், வைசம்பாயனன் - விசம்பன் என்னும் ஓரிரு
மகன், வியாசமுனி மாணக்கருளொருவன், இவன்பாரதத்தை ஜநமேஜயனுக்கு உ
த்தவன், சாமம் - சாமவேதம், சயிமினி - வியாசசீடரிலொருவன், நான்காமறை - அ
ர்வணவேதம், சுமந்து - வியாசசீடரிலொருவன்

அணிசெய்காவுகுழியோத்தியிலிராமனென்றடைந்து
பணிசெய்வானரப்படைகளாற்பாவையையடைத்து
மணிசெய்மாமதினிலங்கையின்மருவிராவணனைத்
துணிசெய்தான்வந்துபத்தத்துணைவானவர்தொழுவேவான்

பரவை - கடல், பத்தத்துணை - இரண்டிருவடி (152)

தெண்ணிலாநகையுரோகினிசேவகிவயிற்பால்
வண்ணனாகியவிராமனுமலர்த்தசெங்கமலக்
கண்ணனாகிய கண்ணனுமெனவந்துகடல்குழ்
பெண்ணினீடில்பெரும்பொறைதீர்த்தனன் பெரியோன்.

உரோகினி - வசுதேவன்மனைவி, பலராமன் தாய் - தேவகி. வசுதேவன்மனைவி,
பூகிருஷ்ணன் தாய் - கடல்குழ்பெண் - பூமிதேவி. (153)

புனிதன்கீகடேதயத்திற்புத்தனென்றுதித்தும்
துணிசெய்வெங்குவியுதியிறுரகமாயெழுந்தும்
பணிசெய்தெண்டிபாரினிற்பகைஞரைத்துணித்தே
இனி துநல்லறனிலையினின்றுத் துவளினியால்.

கலியுதி - கலியுகமுடிவு, தூரகம் - குதிரை (கற்கியவதாரம்) (154)

இருபதோடிநாண்டினுமவதாரங்கண்முறையே
மருவுமிங்ஙனமாயவன் கலைகளாலின்னும்
கருதுசீரவதாரங்கள் கணக்கிலையெண்ணின்
அரியவாரிதிமணலினுமேநகமென்றறைவார்.

கலைகள் - அமிசங்கள்,

(155)

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

க

போற்றுதேவர்கண்மனுக்கண்மற்றவரெழிப்புதல்வர்
சாற்றுமாந்தர்கண்மரீசியேமுதலியதவத்தோர்
ஆற்றுநீர்ப்பிறிவெனவவன்கலையினிற்பிரியாய்த்
தோற்றுவாரிதையத்துவார்தொல்வினையப்பார்.

வத்துவார் - துதிப்பவர்.

(௩௬)

திருந்துநல்லறிவாயவன்குணத்தொடுசர்ந்து
வருந்துமுத்தொழிலியற்றுமாமாயையணந்தே
தத்தோன்றினுமிவையுளத்தறிவு
ன்வெங்கானலிற்புனலெனப்போமால்.

ஓ - புனல் - நீர்.

(௪0)

பற்றுநீக்கியபராசரங்குதித்தநற்பாலன்
கொற்றமால்கதைவகுத்தவன்குமரனுக்கிசைப்ப
வெற்றிமாதவமைந்தனும்விண்டுராதனுக்குச்
சொற்றவாறியான்சொல்குவன்கேண்மினென்முரைத்தான்.

பராசரங்குதித்தநற்பாலன் - வியாசமுனிவன், அவன்குமரன் - சுகமுனி. (௪௧)

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௭.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்

இரண்டாவது

ஸ்ரீநாரதர் தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

உரைத்தவாசகங்கேட்டலுமுனிவரருவந்து
வரத்தின்மிக்கவவ்வியாதமாமுனிவன்மால்கதையை
விரித்தவாறெவன்காரணம்விளம்பயார்சொன்னார்
அருத்திமாதவசொல்கெனச்சூதனங்கறைவான்,

உவந்து - மகிழ்ந்து, அருத்தி - ஆசை.

(௧)

கடல்வயிற்றெழுநிறைவெண்கதிர்மதிக்குப்ப
நெடுநிலாப்பொழிநிரையிதழ்முளரிவீற்றிருப்பாள்
வடமொழிப்பெயர்வயங்குநல்வளந்திதழ்பேர்யாற்
றடைககாத்தலைவியாதமாமுனிவரனடைந்தான்.

கடுப்ப - நிகர்க்க, முளரிவீற்றிருப்பாள் - தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவளாகியசரசுவதி, நெடுநிலாப்பொழி நிரையிதழ்முளரி வீற்றிருப்பாள் வடமொழிப்பெயர் - சரசுவதி.
நிலவரைப்பினிலுறைபவநெஞ்சுகந்தெருளப்
பலவுரைத்தனம்புராணதூல்பாரதந்தெரித்தேம்

மலைவறப்பழமறை வகுத்துரைத்தனமென்றே.

இளகியெம்முளந்தெருடரப்பெற்றிலமின்னும்.

தெருடர - தெளிய.

(௩)

வரிச்சுரும்பியிர்வண்டுழாய்முகில்கதையினிது
விரித்திலேமினிவிளங்கயாம்விரிக்குவமென்றாக்
கருத்தினெண்ணினனிநுந்துழிக்கனிந்ததெள்ளமுதைச்
சிரித்தவின்னிசையாழ்முனியவ்வுழிச்சேர்ந்தான்.

சுரும்பு - வண்டு, இமிர் - ஒலிக்கின்ற, துழாய்முகில் - திருமால், சிரித்த - பரி
கசித்த, யாழ்முனி - நாரதன்.

(சு)

சேர்ந்தயாழ்முனிசெழுமறைக்கிழுவனேனோக்கி
ஆர்ந்ததூல்பலவுரைத்தனையாயினுமன்பால்
ஒர்ந்துமால்கதையுரைத்திலேபோலுமுட்டெளிய
வார்ந்துதெள்ளமுதொழுகமற்றவன்கதைவகுப்பாய்,

மறைக்கிழவன் - வியாசமுனி.

(இ)

களிக்குமஞ்சிறைவண்ணெக்கலுழியந்தேறல்
துளிக் குந்தாமரைக்கிழுவேனெடுலகெலாந்தேற்றி
அளிக் குமாயவன்கதையலாலாரிருணெஞ்சம்
தெளிக்கவல்லதுபிறிதுமொன்றுளதுகொற்றையின்

கலுழி - கலங்கனீர், தேறல் - தேன், தாமரைக்கிழவன் - பிரமன்

(சு)

மானதப்பெருந்தடத்தினின்மருவியவன்னம்
கானகச்சிறுகாக்கைசேர்தடங்கருதாதால்
நீனிற்செழுமுகில்கதைநிகழ்த்திடக்கேட்போர்
ஞானமிக்கவராய்ப்பிறிதொன்றையுநாடார்.

மானதப்பெருந்தடம்-ஒருபெரும்பொய்கை, இதுகைலாசத்தில் குபேரன்வீட்டில்
பிரமனால்நிரமிக்கப்பட்டிருப்பது, நீனிற்செழுமுகில் - திருமால்.

(எ)

கன்னியந்துழாய்க்கரியவன்கதைகளேயன்றிப்
பின்னமற்றொருகதையும்வெம்பிறவிநோய்போக்கா
முன்னமால்கதைகேட்டதான்முடிந்ததென்பவநோய்
அன்னவாறுகேளெனமுனிநாரதனறைவான்.

பவநோய் - பிறவிநோய்.

(அ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வழிந்துமட்டொழுகுமுளரியம்பசந்தார்வனையுமோர்மறையவன்நனக்குத்
தொழும்புபட்டொழுகுமொருத்திதன்வயிற்றிறேனற்றிமுற்பிறப்பினில்வளர்நான்
பொழிந்திடுதன்கார்ப்பருவம்வந்திதுக்கப்புகன்றவம்மறைவலான்மனைவாய்த்
தழைந்தெழுமார்வம்வேர்முதறடித்துதலைப்படுதுறவினரடைந்தார்.

மட்டு - தேன், தார் - மாலை, ஆர்வம் - ஆசை.

(க)

அடைர் திடுமெ திகடமக்கெனையேவுலந்தணன்செய் திடப்பணித்தான்
கடந்தவாய்கவுண்மகிழ்ந்திடம்படிசெய்கருத்தினனெவல்செய்தவர்சேர்
இடந்தனின்மருவிதுகர்த்திடுசேடிருந்தவர்சொல்லிணுண்டதனால்
தொடர்ந்திடுபாவம்வேரொடுந்தொலையத்துலங்கியதுள்ளமுமாதோ.

எதிகள் - துறவிகள், துகர்தல் - உண்ணல், சேடம் - மிச்சில் (எச்சில்)
வர்-பெருந்தவத்தினர்.

சங்கொடுதிகிரிதாங்கியதடக்கைத்தாமரைக்கண்ணினுன்சரிதம்
அங்கவரமுதமூற்றிருந்தொழுகவறைவதுகேட்டனைதனால்
கங்கைசூழ்கமலத்தாளிஹற்கன்புகனித்திடவறிவொடுபொலிந்தேன்
பொங்கராததீண்டியீன்றிவ்விநிப்பப்பொன்வரைச்சாரல்வாய்ப்புக்கேன்.

திகிரி - சக்கரம், பொன்வரை - மேருமலை.

(கக)

தற்பரமாகியமலமாய்நின்றதலைவனைக்காண்குதுமென்றோ
வெற்பினிற்றவஞ்செய்காலையிப்பிறப்பின்விழியெதிர்காண்கிலையெனவோர்
சொற்பெருவிசம்பிலெழுந்ததுவினையாற்றேருன்மும்வ்வுடலம்வீழ்ந்திடலும்
சுற்பமொன்றொழியக்கண்படைபொருத்துங்கடிமலரவனிடத்துற்றேன்.

வெற்பு - மலை, விசம்பில் - ஆகாயத்தில், கண்படை - நித்திரை, கடி - வாசனை.
உடைக்குமவெண்டரங்கக்கருங்கடன்முகட்டிலுறங்கும்வ்வுறக்கம்விட்டரும்பு
வெடித்தபூங்கமலமலர்புரைசெங்கண்விழித்தனன்விழித்துநான்மறைநூல்
வடித்துணர்மரீசியங்கிரவாதிமாமறைக்கிழுவரைமுறையின்
படைத்தனன்படைக்குங்காலையில்யானும்பனிமலரவனிடத்துதித்தேன்.

தரங்கம்-அலை, புரை - நிகர்த்த.

(கங)

விளக்கமுற்கொழியாவெண்மதிக்ககலாவிநிறைக்கருங்கடன்முகட்டின்
முளைத்துயர்பசம்பொன்வரைவலந்திரியுமோட்டுவெங்கதிரவற்கேகா
உளத்திருங்கடியுமாயவன்றென்னுலுலாமகியென்மறைந்தேதல்
துளக்கறவொழுகியன்னைபந்தொடையாழ்த்தொன்முனிசொற்றனைகன்றான்.

அழல் - நெருப்பு, மதி - சந்திரன், வெங்கதிரவன் - சூரியன், உளத்திருள் - மன
விருள் (அஞ்ஞானம்) சொற்றனை - சொல்லி. (முற்றெச்சம்.)

(கச)

நாரதன்கலநான்மறைக்கிழுவன்குமணிச்சுடிகைநாகணையான்
பார்பொதிபசுந்தாட்டாமரைபரவிப்பழமறைபொருவுபாகவதம்
தேர்தொறுமுதமூற்றிருந்தொழுகுஞ்சொலாற்றெள்ளிதிம்புனைந்தாங்
கார்வமொடிருந்துமுதுணர்சுகன்மனஞ்செவிரிதைத்தனன்னே.

நகு - விளங்குகின்ற, மணீ - மாணிக்கம், சுடிகை - உச்சி, நாகணையான் - சர்
ப்பசயநன், பொருவு - நிகர்த்த, தஞ்சொல் - இன்சொல்.

(கடு)

ஸ்ரீநாரதர்தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—கஉ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அனையதுகேட்டவாறேயரும்பெற்றகாட்சியென்கின்
வினையவனமெறிந்துசாய்த்தவியாதமாமுனிவன்மைந்தன்
பனிமதிக்கவிகைநீழற்படுதிரைவையங்காக்கும்
ருளிசிலைவியன்மைந்தன்குமரனுக்குரைசெய்தானால்.

என்கின் - ஆயுத்ததால், எறிந்து - வெட்டி, வியாசமாமுனிவன்மைந்தன் - சுக
வியன்மைந்தன் - அபிமந்யன், குமரன் - அபிமந்யன்மகனாகிய பரிகுழித்து. (

என்னலுமுனிவர்கொல்வாரியாதினும்பற்றென்றின்னித்
தன்னையேநோக்கிநன்றதேபாதனன்நன்மைசாற்றின்
உன்னியவையங்கொள்வாரேனாபசுப்பீர்கொள்காலம்
துன்னுவன்மனைகளன்றித்தொன்னகர்மனையின்வைகான்.

பியம் - பிசை, பசுப்பீர் - பசும்பால்நாரை; (

மத்தர்போன்முகரேபோல்வனைதுகிலின்றிருான்
வித்தகேனாநாட்சென்றன்வியாதமாமுனிபின்செல்ல
அத்தியையரம்பைமாதரணிதுகிலின்றிக்கூலம்
தத்திவெண்டரளஞ்சிந்துதடநதியாடுவாரால்,

துகில் - ஆடை, கூலம் - கரை. (

நீடியநதியிலாடுநாடியையரம்பைமாதர்
வீடறிசுகனைக்கண்டுமென்றுகில்வனைத்திலாராய்
நாடிநான்மறைகள்சொற்றநற்றவவியாதனைக்கண்
டோடினார்க்காசென்றுற்றருகுத்தனநாணித்தானே,

வனைத்திலாராய் - உடுக்காமல், தானே - ஆடை. (

வரம்பிலாமறையையான்காய்வகுத்தவன்வனப்புவாய்ந்த
அரம்பையர்தம்மைநோக்கியனாகொருதுகிலிலாதான்
நிரம்பியவறிவன்சென்றுநீங்கியபின்னராயுழின்
நரம்பைவெல்சொல்லீர்சொன்னின்றறுகிலுத்ததென்றான்.

வனப்பு - அழகு. (

ஏடலர்கூந்தன்மாதரிசைத்தவம்முனியையேநாக்கி
ஆடவரிவர்கண்மறையரிவையரிவர்களென்ன

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம்

கஉ

நாடுதனினைக்குண்டந்தநற்றவன் நனக்கதில்லை
பீசொன்முனிவவென்றேமேசினரகன் றுபோனார்.

ஏடு - பூவீதழ், ஆடவர் - புருடர், அரிவையர் - மாதர், பீசொல் - பெருமைகி
றைந்த.

(சு)

இவ்வண்ணமறிவுதானையில்ங்கியசுகன்றான்யாண்டு
மைவண்ணத்தடக்கையானேமருவினன்கண்டுசொன்னான்
கைவண்ணக்களிறுன்கேட்டதென்னெகொல்கருதியென்றார்
ஐவண்ணப்புலன்சென்றேருருக்கன்பொடுகுதன்சொல்லும்.

யாண்டு - எவ்விடத்தில், மைவண்ணத்தடக்கையான் - பரிகழிந்தேரத்திரன், கை
வண்ணக்களிறு - அரசன், ஐவண்ணப்புலன்சென்றேர் - ஐம்புலன்களே வென்
றவர்.

(எ)

தான்னுவாளரவுதிண்டத்தொலைந்திடவுயிர்தானென்று
முன்னமோர்மறையோன்மைந்தன்மொழிதருசாபமேவி
மன்னவன்வெறுத்தியாவுவ்வரத்திக்கரையினுற்றான்
அன்னவன்மன்னையங்கேயருந்தவன்கண்டுசொன்னான்.

வரநதி - கங்காநதி.

(அ)

என்றலும்பரவைகுழந்தவிருநிலங்காக்குமேந்தல்
ஒன்றியசெல்வமெல்லாமுடலொடும்வெறுத்தானென்றாய்
நன்மவன்செய்தியெல்லாநவிலுநியென்றுமோகம்
வென்றவர்கூறச்சூதன்விழுந்தவர்க்கியம்பலுற்றான்.

பரவை - கடல், ஏந்தல் - அரசன், விழுத்தவர் - பெருந்தவத்தினர்.

(க)

கருமுகிற்குலங்கள்பெய்யக்கடையுக்கடனீர்வான்போய்ப்
பெருகுதல்போலவந்தபெய்முகிற்குலங்களாகக்
சூருகுலத்தரசர்சேனைக்குணாகடலிகலித்தம்முன்
பொருதுடைந்தரசுவெள்ளம்பொன்னுலகடைந்தபின்னர்,

கடையுக்கம் - யுகார்த்தம், குரை - ஒலிக்கின்ற, இகலி - பகைத்து, பொருது
போரிட்டு.

(க0)

வேறு.

காற்றின்மாமகன்கடுங்கதைப்புடைப்பினுற்கவின்பெறுகவானற்றுச்
சீற்றவாளராவயரியமன்னவன்செருக்களத்திடவீழ்ப்
பாற்றின்ஞ்சுழல்பரிதிவேற்றுருபதன்பாவைபாலகனாவர்
மாற்றருந்துயில்புரிவுழிமுருக்கினன்வன்றிறம்பரித்தாமா.

காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவின் - அழகு, கவான் - தொடை, அராவயரியமன்
னவன் - துரியோதனன், செருக்கனம் - போர்க்களம், பாற்றினம் - பருந்தின்கூட்
டம், பரிதி - ஒளி, துருபதன்பாவை - துரெளபதி, பாலகனாவர் - இளம்பஞ்சபாண்
டவர், பரித்தாமா - அசுவத்தாமா.

(கக)

மஞ்சர்மாய்தலுமஞ்சகங்கீண்டெழுமலர்கதிர்த்தடித்தன்ன
அஞ்சொலாயிழையுமுதலுமழற்கநின்னரும்பென்மகராவி
துஞ்சவாளுதைகழித்தவன்கருந்தலுதுணிக்குவன்யானென்னஞ்சு
செஞ்சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்டனஞ்சயன்ஹிரிவர்த்தனன்சென்றான்.

மஞ்சர் - மைந்தர், மஞ்சகம் - மேகத்தினிடம், தடித்து - மின்னல், அழற்க,
அழாதே, துணிக்குவன் - வெட்டுவேன், இவர்த்தனன் - ஏறி. (முற்றெச்சம்.) (கஉ)

கண்ணன் றன்றொடுகட்கடைசிவந்தன்கனன்றெழுகாண்டவ
வண்ணவாட்சிலைத்தனஞ்சயன்வெஞ்சினமடங்கல்போல்வாடேனாக்கி
அண்ணல்வாம்பரிவிரவியபெயரினாஞ்சினனகன்றோடித்
தண்ணந்தாமரைத்தவிசுதைதனிமுதறழற்படைதொடுத்தெய்தான்.

காண்டவம் - அருச்சுனன்வில், மடங்கல் - சிங்கம், பரிவிரவியபெயரினான் - அசு
வத்தாமன், தாமரைத்தவிசுதைதனிமுதறழற்படை - பிரமாஸ்திரம். (கங)

ஏழொடேழுலகங்களுமெரிதரவெறிநிகாக்கடன்மேய்ந்த
ஊழியாரழல்கடுப்பெவந்தீனற்றிரனமிழ்ந்ததுவரலோடும்
ஆழியான்முகநோக்கினன்வரிமிடற்றஞ்சிறையளிகோடி
சூழூந்தண்ணிரன்ச்சோலவெந்தியுணத்தொடுசிலவளைத்தோய்கேள்

கடுப்ப - நிகர்க்க, ஆழிபான் - கண்ணபிரான், சோலை - காண்டவவனம். (கசு)

பாட்டுவண்டிமிர்மலரினான்படையிதுவிட்டனன்பரித்தாமா
மீட்டலாங்கவனநிகலனீயுமவ்விற்றப்படைதொடுகென்னஞ்சு
சூட்டராவணத்துயிலொழிபரம்பொருடுவரிதழ்மலர்விள்ளக்
கோட்டினஞ்சிலைதொட்டனயன்படைசூலந்ததுநிலமாதோ.

மலரினான்படை - பிரமாஸ்திரம், இத்தழ்மலர்விள்ள - திருவாய்மலர்த்தருள், அய
ன்படை - பிரமாஸ்திரம். (கரு)

தொட்டவெங்கணையுழியினுலகெலாஞ்சுட்டவெங்கதிரேபோல்
முட்டிநின்றெதிர்படையொடுபொரவெளிமுகடுத்ததுகாண
விட்டிலங்கியவயன்படையிரண்டையுமீட்டனன்விரைந்தெய்திக்
கட்டினான்மறைக்கானையையிரங்கண்ணினன்றருகானே.

மீட்டனன் - மீட்டுக்கொண்டு, மறைக்கானே - அசுவத்தாமா, ஆயிரங்கண்ணின
ன்றருகானே - அருச்சுனன். (கசு)

உருவப்பூணையுயிர்புரைகாதலருநங்குழியுயிர்மாய்த்த
குருதிவாட்டடைக்குரிசிலைக்கொல்லுதினிகொல்லுதியெனப்பல்கால்
அரவவெண்டிரைப்பாற்கடன்முகட்டினின்புயவிழிதுஞ்சும்.
கருணைமாகடல்கூறினன்றனஞ்சயன்கருத்தினத்தெரிகிற்பான்.

காதலர் - பாலகர், குரிசில் - அசுவத்தாமா, கருணைமாகடல் - கண்ணபிரான். (கஎ)

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம். கரு

ஆட்டுவண்டியிர்தாரினும்மத்தரையஞ்சினரடைந்தோரைக்
கோட்டினிற்புரிகொடிஞ்சியந்தேவராகொலபடையிழந்தோரைத்
தோட்டபூங்குழன்மகளிரைமழவரைத்துயில்புரிருநர்தம்மை
வீட்டினுர்தமைவீட்டனல்லறனெனவிரித்தனனுரைசெய்தான்.

அஞ்சினர் - அஞ்சி (முற்றெச்சம்.) கோடு - மலை, தோட்ட - இதழ்களையுடைய,
மழவர் - இளைஞர், வீட்டினார் - கொன்றவர், வீட்டல் - கொல்லல். (கஅ)

அரவணைத்துயில்ஞ்சணப்புயலனுந்நவனமெடுத்தோத
விரைவிற்கொண்டிபொய்த்துருபதன்மகண்முனம்விடுத்தனனவன்காணு
ஒருவனந்தணனுனக்குவிற்றொழில்புவிவியப்புறவுணர்த்திட்ட
குரவன்காதலன்கொல்லனீவிடுகெனக்குயிலெனக்கரைந்தாளால்.

துருபதன்மகன் - துரோஹபதி, காணு - பார்த்து, குரவன்காதலன் - ஆசாரியபுத்
திரன். (கக)

இறப்புவந்ததேயின்னெழிற்புதல்வனுக்கென்றிவன்றனையின்
நறைக்கருங்குழனங்கையும்பொருமுதனன்றுகொலெனத்தாழ்ந்து
மறுத்தவிந்தொளிர்மதிபுரைநிருததன்மடக்கிளிமொழிகூற
அறத்தின்மாமகன்முதலவருவந்தனரழன்றனன்படைவீமன்.

பொருமுதல் - அமுதல், மறு - களங்கம், அறத்தின்மாமகன் - தருமபுத்திரன்,
அழன்றன், கோபித்தான். (உ0)

அரிவைசொன்னதுமரசர்தமுள்ளமுமாழியானறிந்தேதான்
பெரியவெம்பிழைமறையவர்செய்திடிற்றிடித்தருஞ்சிகைபோக்கி
உரியசெல்வமாயிருநிதிமுதலியவொழித்துறைதருமார்விட்
டிரியமற்றவர்த்துரத்துதலேயவர்க்கிருங்கொலையெனச்சொன்னான்.

ஆழியான் - கண்ணபிரான், இரிய - ஓட. (உக)

மல்லலைத்ததோண்மாயவனுரைத்ததுமஞ்சரைக்கொன்றானைக்
கொல்வென்துறானுரைத்ததும்பிழைப்பறக்கோதில்சீர்க்குருநாடன்
பல்படைத்தொழில்விதியினிற்பயிற்றியபார்ப்பனச்சிறுவன்றன்
எல்லிலங்கியசிகாமணியிருஞ்சிகையீந்துகொண்டனன்மன்னே.

மல் - சாணூரன் முஷ்டிகன்என்னும் மல்லர், பார்ப்பனச் சிறுவன் - வேதியச்
சிறுவன். (உஉ)

பதுமைசேர்தருமாயவன்றன்னொபாண்டவர்முதலாயோர்
கதிர்செய்மாமதிக்கவின்பெறுதிருமுகக்கருங்குழற்பாஞ்சாவி
புதல்வராதியாய்ப்பொருகளத்திடையுயிர்பொன்றினர்தமக்கெல்லாம்
விதியினீமநல்வினைபுரிந்துதகநீள்வினைமுடித்தனர்மாதோ.

பதுமை - திருமகள், ஈமநல்வினை - மயானச்சடங்கு, உதகநீள்வினை - நீர்க்
கடன். (உஉ)

மலர்ந்தசெங்கதிர்மாமணியிழந்தவன்மலர்விழிசிவப்பூர
அலர்ந்ததாமரைப்பொகுட்டுறையயன்படையபண்டவமெனத்தூண்ட
உலங்கலந்ததோளாவர்தமுயிர்பிழிந்துண்ணவந்துறல்பாரா
இலங்குமாழியையோக்கினன்மறைமுதலிரிந்ததப்படைமாதோ.

மணியிழந்தவன் - அசுவத்தாமா, அபாண்டவம் - பாண்டவநாசம், உலம் - திரள்
கல், பாரா - பார்த்து, மறைமுதல் - கண்ணபிரான், (உச)

மருவளைத்தளிகூட்டுணமலர்ந்ததன்மராமலரயன்வாளி
அரவிளைத்திடவெருளிமீக்கொண்டழன்றம்புயமலரோடச்
செருவளைத்துவேல்பொருவிழியுந்தரைதிருவயிற்றகஞ்சேர்ந்த
கருவளைத்ததுகனன்றுவெம்புகையொடுகனற்றிரளுமிழ்ந்தன்றே.

மரு - வாசனை, அளி - வண்டு, கூட்டுண - கொள்ளைகொண்டுண்ண, மராமலர்-
தாமரைமலர், அர - பாம்பு; செரு - போர், கரு - கருப்பம். (உரு)

தித்திகழ்ந்தொளிரினப்படைகருவினைச்சேர்ந்தலுந்தெருமந்தாள்
பார்த்தன்றேற்றிவிடுபரமணையடைந்தனள்பங்கயநறும்போது
பூத்தகாவியந்துணைவிழிகலுழ்ந்துநீர்போற்றுவாவெனமாழ்க்க
காத்தளித்தனனருள்சரந்தலையெறிகமலலோசநன்மாதோ.

தெருமந்தாள் - மயங்கினுள், காவி - நீலோற்பலம், கமலலோசநன் - கமலக்க
ண்ணன். (உச)

டே வ று.

ஆடெழுவனையதிண்டோளாவரைப்புரந்தவண்ணம்
நாடிநானுரைக்கவற்றேருநட்பொடுபுகையிலாதாய்
எடவிழ்கமலக்கண்ணவென்றிருபனைக்கைவேழக்
கோடடியகழ்ந்திட்டானைக்குந்தியங்கேத்தினுளால்.

எழு - தூண், வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, குந்தி - குந்திதேவி. (உஎ)

தளையவிழலங்கன்மாலேத்தன்குடைத்தருமேனாடு
தெளிவுடைமுனிவநண்ணத்தெரிகணையணையின்மீதாக்
கிளர்புகழ்க்கங்கைமைந்தன்கிடந்துழியினிதுசென்றான்
அளியினம்பிறைப்பற்பேழ்வாய்ச்சராவணையான்மன்றோ.

தலை - கட்டு, கணைஅணை - சரதல்பம் (அம்புப்படுக்கை) கங்கைமைந்தன் - கா
ங்கேயன், (பீஷ்மன்) அராவணையான் - கண்ணபிரான். (உஅ)

கடம்பொழிகளிறுகாத்தகருணையங்கமலச்செங்கட்
படஞ்சிறைக்கலுழப்பாகன்றிலைவருந்தோற்றநோக்கி
விடம்பொழிதழல்வாய்வாளிவெவ்வணக்கிடந்தவீரன்
உடம்பொலங்குளிர்த்துசெந்தேனூறவாய்விண்டுகூறும்.

கடம் - மதம், கலுழப்பாகன் - கருடவாகனன். (உக)

எழிற்படையெடுக்கிலெனென்றிசைத்தநின்மொழிவிட்டுண்ண
வீழுப்படையெடுப்பித்தன்றிவிடுகலெனையான்சொற்ற
மொழித்திறம்பிழையாவண்ணமுறுகுவெஞ்சினத்தவாழி
அழற்படையெடுத்தாயன்பர்க்களியைநீபெரிதுமன்றே.

ஆழி - திருவாழி (சக்கரம்.)

(௩௦)

சுரும்புசூழ்தொடையல்சோரச்சரிசூழல்வீழமார்பின்
லிரிந்தபொன்னுத்தரீயம்வீழ்ந்திடலிரைந்துதேர்விட்
டெரிந்தபொற்றிகிரிதாங்கியெறுழ்வலிமடங்கலேறு
கருங்களிற்றெதிரல்டோலென்சண்ணுறல்கண்ணதாமால்.

சுரும்பு - வண்டு, தொடையல் - பூமாலே, திகிரி - சக்கரம், எறுழ்வலி - மிக்க
வலி, மடங்கலேறு - ஆண்சிங்கம். (௩௧)

எழில்வீளையாடுமாற்பத்தெழுதியகலவைச்செஞ்சே
றழிதாப்பொடித்தவேர்மாறாடலஞ்சிலைக்கைப்பார்த்தன்
கொழுமணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்க்குரகத்தத்ராளிமூழ்கி
ஒழுஞ்சேராகவோடியுற்றதென்னுள்ளத்தாமால்.

வேர் - வேர்வை, குரகதம் - குதிரை.

(௩௨)

சொரிகணைமாரிபாயத்துணிந்தபொற்கவசத்தோடு
மரகதகாந்திகான்றுவயங்குநின்பசந்தார்பார்பும்
குரகத்தத்ராளிசேர்ந்துசூழல்லிராய்க்குறுவேர்வார்த்த
முருகவீழ்க்கமலச்செவ்விமுகமுமென்முகத்ததாமால்.

மாரி - மழை, துணித்த - அறுபட்ட, கான்று - வீசி.

(௩௩)

நறைநீளந்திகழ்ப்புமேவுநான்முகன்வழுத்தவெட்டாய்
மறைவளந்திகழுஞ்செய்யமாதவாரசாராய
நிறைவளந்திகழும்வேலைநருக்குறுமிராசசூயத்
நிறைவளந்திகழ்ப்புசைக்கேற்றனையென்சொல்கேனே.

நறை - தேன், மணம். இராசசூயம் - ஓர் யாகவிசேடம், முற்புசை - அக்ரபூஜை.

நச்சராவுச்சிமேயநானிலப்பொறைநீர்ப்பான்வந்
திச்சையாஞ்சுதென்றேறுதுமெரிசினத்தழலைமூட்டிக்
கச்சமார்களிறுதுவேந்தாங்கடுவனமெரித்தகண்ணு
பச்சைமாலேநின்மாயைபகருதற்கெளியதன்றால்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு, (ஆதிசேடன்) பொறை - பாரம், கச்சம் - யானைக்கழு
த்திகெயிறு. (௩௪)

மூட்டமர்க்களத்தினேற்றுமொய்த்தவென்றமரையெல்லாம்
வீட்டிலெனெனமுன்சொற்றவியனுள்ளிமுதைநீக்கி

நாட்டினைஞானமுன்னேநாணுடலொழிக்குமின்று
காட்டிணைநின்பொற்கோலங்கடந்தன்னபிறவிவேலை.

தமர் - சுற்றத்தார், வீட்டிலன் - கொன்றிலன், இழுதை - பொய் (அஞ்ஞானம்.)

அருங்கதிரம்பொனாடையணிதராவந்தேதாற்றம்
பொருந்தியமாயையாம்போர்வையாற்பொதியலுற்றுத்
திருந்துமேலோரால்வாசுதவனென்றுரைக்கும்போற்பெற்
பிருந்ததிவ்வண்ணமென்னாவெனக்குணர்வித்ததாமால்.

அணிதரா-அணிந்து, மீப்போர்வை-மேற்போர்வை, பொதியலுற்று-மூடப்பட்டு.

உண்மையானினக்குநாடினுருவிலையுரைக்கிற்பொய்க்கும்
பெண்மையாமாயையாலேபெருருநல்லுருவென்றாலும்
திண்மைசுர்நின்னையன்றித்திகழ்சுகமின்றெவென்னே
வண்மையால்வழுத்துவார்யார்வழுத்திடப்படுவோர்யாரே.

பொய்க்கும் - பொய்படும், சுகம் - உலகம்.

(ந-அ)

என்றிருங்கங்கைமைந்தனியற்றுநற்றவத்திற்றன்முன்
நின்றநம்மிவைவன்கோல நெஞ்சினிற்றெரியநாடி
ஒன்றியகுடம்பைநீத்துருவந்தெழுபதவைபோல
அன்றுடற்சமைநீத்தொல்காவழிவிலீட்டைந்தான்மன்றோ.

குடம்பை - கூடு (உடம்பு) ஒல்கா - சலிக்காத.

(ந-க)

அடைதருவிலைவாறோரலர்மழைசொரிந்திட்டார்த்தார்
உடைதிரையுகளுங்கங்கையுயிர்த்தவன்நனக்கீமத்தின்
நடைதருகருமெல்லாநாடினன்றருமன்செய்தான்
மிடைதருமுனிவர்மலைமெய்ம்மனநிறுவிப்போரார்.

அலர்மழை - பூமழை, ஈமம் - மயாநம், மலை - கண்ணபிரானை.

(ச0)

மலைதருதிணிடேதாண்மன்னர்மணிமுடிதுகளதாகச்
சிலைகடைகுழைத்தபார்த்தன்செழுமணித்தடந்தேதர்ப்பாகன்
பலர்புகழ்த்தருமன்நன்னைப்பகர்பெருந்தாதைசொல்லால்
அலர்தலையவனிகாப்பவரியணையிருத்தினாலால்.

மலைதரு - போர்செய்கிற, துகள் - பொடி, சிலை - வில், கடை - துணி, குழை
த்த - வளைத்த, அரியணை - சிங்காசனம்.

(சக)

கவிநிருத்தம்.

மண்ணியமணிமுடிமன்னரைச்செகுத்
தெண்ணியவிரும்பொடுமிசைந்துளானலன்
கண்ணனுட்கருத்தினைக்கடக்கவஞ்சியே
நண்ணினாரசியமாமேவலிநான்.

மண்ணிய - கழுவின.(சாண்பிடித்த) செகுத்து - கொன்று, நாமம் - அச்சம்,

தன்மபுத்திரன் ஆரசியலடைந்தவத்தியாயம்

கக்

மழைவளஞ்சிறந்திடவளங்கண்மிக்கன
குழைவொடுபிணிகளுங்குலைந்துசாய்ந்தன
விழைவொடுகல்லறம் வேர்ப்படைத்தன
தழைபுகழொடுபுவிதருமன்காக்கவே

குழைவு - மெலிவு, வேர்ப்படைத்தன - வேரூன்றின.

(சாந்)

நானிலத்தவர்களுநவையின்கினர்
வானகத்தமாருமகிழ்வினோங்கினர்
பானிறமதிக்குடைநிழற்றிப்பார்மகள்
தானுவப்புறப்புகழ்த்தருமன்காக்கவே.

நவை - குற்றம், (துன்பம்) நிழற்றி - நிழலைச்செய்து.

(சுசு)

சுடர்தருநிதித்திறைசொரிந்துவாய்தலின்
அடையலாடிதொழுவவனிகாத்தனன்
இடியுறழ்படையுடையினோரூர்தன்னடி
மிடைதரமணிமுடிவேந்தர்வேந்தனே

திறை - இறைப்பொருள், வாய்தல் - முற்றம், அடையலர் - பகைவர், உறழ் - ஒத்த, இளைஞர் - தம்பிமார், மிடைதர - நெருங்க.

(சுடு)

தன்மபுத்திரன் ஆரசியலடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—1108.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ா வ து.

கண்ணபிரான் துவரையடைந்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

உரவுநீரமுதினசாயலுத்தரையொளிறுவெள்வேற்
றுருபதன்பாவைகாதற்சுபத்திரைகுந்திதம்மோ
டாசரோரைவர்வேண்டவருமறைமுதல்வன்வேழத்
திருகர்சிறப்பத் திங்கள்சிலமகிழ்ந்துறைந்தானன்றே.

உத்தரை - விராடன்மகள், ஒளிறு - விளங்குகிற, சுபத்திரை - க்ருஷ்ணன் தங்கை, அருச்சுனன்மனைவி, அபிமன்யன் தாய், வேழத்திருகர் - அத்திருபுரம்.

(க)

ஆரசியலடைந்தவாற்றாலடைந்தவெம்மாவியாய
பிரசநாறுருவப்பைந்தார்ப்பெருந்தகைபிரிவானென்னு
உணாசெறிபுகழ்சாலாவருளங்குழைந்துருகும்வேல
முரசொடுமுழுவம்விம்முகிலெனவெழுந்தான்கண்ணன்.

பிரசம் - தேன், புகழ்சால் - கீர்த்திமிக்க.

(உ)

காத்துலகளிக்குங்கற்றைக்க திர்மதிக்கவிகைபற்றிப்
பார்த்தனன்புடனிழற்றப்பகருமுன்னவன்றனேடு
சாத்தகிதடக்கையேந்திச்சாமரையிரட்டமிக்க
வேத்தவைவதொடர்ந்துசெல்லவீதிவாயேகலுற்றான்.

மதிக்கவிகை - சந்திரவட்டக்குடை, பார்த்தன் - அருச்சுனன், சாத்தகி - சத்தி
யகன்மகன், யுயுதானன் என்பது இவனுக்கு நாமாந்தரம். (௩)

வஞ்சித்துறை.

வண்ணவீதிவாய், நண்ணுநல்லதேர்
கண்ணன்கார்கொலென், நெண்ணவேறினான்.

வண்ணம் - அழகு. கார்கொல், மேகமோ. (௪)

அலகிலானையான், வலவர்வாசிகள்
இலகுதேர்களேழ், நிலநிறைந்தவே

அலகில் - அளவில்லாத. வலவர் - பாகர், வாசிகள் - குதிரைகள். (௫)

ஏகன்றேர்த்துகள், மாகமன்னல்பார்
மோகனேகமுன், போகல்போலுமே.

ஏகன் - அத்தவீதியன் (ஒப்பற்றவன்) தேர்த்துகள் - தேர்களாலெழும்பொடி, மா
கம் - ஆகாயம். (௬)

கோதிநேர்க்கொடி, மீதுமேவன்மால்
பாதபங்கயப், போதுபோலுமே.

கோதிநேர்க்கொடி - குற்றமில்லாத இரத்தத்துவசம், பங்கயப்போது - தாமரை
மலர். (௭)

வெற்றிமேவியம், பெற்றபேரொலி
பொற்றழுவண்டம், உற்றுடைத்தவே.

வெற்றிமேவியம் - சயபேரிகை. (௮)

வஞ்சிவிருத்தம்.

வெண்டுகிற்பதாகைமேல், கொண்டதேர்னகூடமுனால்
அண்டகோளம்விண்டறல், மண்டிவீழ்தன்மானுமே.

வெண்டுகிற்பதாகை - வெண்கொடியாடை, கூம்பு - சிகரம், விண்டு - வெடித்து,
அறல் - நீர், மானும் - நிகர்க்கும், (௯)

காரையொத்தகைக்கிரி, வீரையொத்தவெம்பரி
பாரின்மொய்த்தபைங்கிரிச், சீரையொத்ததேர்களே.

காரை - மேகத்தை, கைக்கிரி - கைம்மலை, (யானை) வீரை - கடல், சீரை - சிற
ப்பை. (௧௦)

கண்ணபிரான் துவரையடைந்தவத்தியாயம்.

உக்

தோளையுற்ற தூணிலில், வாளையுற்றவாளொடங்
காளியொத்தடைந்தனர், வேளையொத்தவீரரே.

தூணி - அம்புக்கூடு, ஆளி - சிங்கம், வேளை-மண்மதலை. (கக)

சுந்தரத்தனைத்தொழா, அந்தரத்தினொசையால்
வந்துமொய்த்தவானவர், சிந்தினுர்பொற்றேமலர்.

சுந்தரத்தன்-அழகனாகியகண்ணன், தொழா-தொழுது, மொய்த்த - நெருங்கின.
கண்ணன்செவ்விகண்டுகண், எண்ணினின்மனாயிரம்
நண்ணினன் நுநன்றென, விண்ணின்மன்விளம்பினுன்.

செவ்வி - அழகு, நண்ணின் - பெற்றால், விண்ணின்மன் - சுவர்க்கலோகத்துக்க
ரசனாகியஇந்திரன். (கங)

உற்றுநோக்குமும்பர்நம், வெற்றிவேந்துபோல்விழி
பெற்றிலம்மெனப்பெருஞ், சுற்றமோடுசொல்லுவார்.

உம்பர் - தேவர்கள், (கச)

தண்ணசெய்யதாமரைப், பெண்ணினல்லபேதையர்
வண்ணமாடமன்னியே, கண்ணன்செவ்விகண்டனர்.

தண்ண - குளிர்ச்சியையுடைய, செய்யதாமரைப்பெண் - திருமகள். (கரு)

வீரவாளி தூவவேள், சேருமாழிசெங்கையின்
சோருமாதர் தூவின், ஸர்வமோடமுங்குவார்.

வாளி - அம்பு. (கசு)

நாடுநல்லசாளரத், தூடுசெவ்விகண்டுவந்
தாடண்மாரணம்பினுல், மாடமீதுமாழ்குவார்.

சாளரம் - பலகணி, (சன்னல்) மாழ்குவார் - மயங்குவார்கள். (கன)

எண்ணிலாதவேழைமார், கண்ணன்செவ்விகண்களால்
உண்ணவாலியுண்ணுமால், நண்ணுவாடைநாடியே

ஏழைமார் - மாதர், வாடை - வடகாற்று. (கஅ)

குல்லேவேய்ந்தகொண்டலே, மெல்லவந்துவெம்முலை
புல்லியின்றுபோகெனச், சொல்லிநின்றுசோர்குவார்.

குல்லே - திருத்துழாய்முலை. (கக்)

கண்ணகண்ணவெம்மிதழ், உண்ணவாவென்றேறுதியே
வண்ணமேவுகைவளை, சுண்ணமோடு தூவுவார்.

இதழ் - அதரம். (உ0)

பண்டுவெண்ணெய்பாலொடும், அண்டர்மாதரார்நலம்
உண்டகாட்டிமுண்ணிறை, கொண்டதென்றுகூறுவார்.

அண்டர்மாதரார் - இடைப்பெண்கள் (கோவியர்) நலம் - சுகம், உண்ட-அதுபவி
த்த, கார்-மேகம். (உச)

மஞ்சபோலும்வண்ணனை, நெஞ்சிலேனாடுநீர்கலா
அஞ்சொலாரநஞ்சதை, நஞ்சபோலநாடுவார்.

மஞ்சு - மேகம், சுதை - அழிந்தம். (உஉ)

நாகமேனடித்தவன், மோகவாரிமூழ்கினோர்
கோகிலங்கள் கூவலால், சோகவாரி துன்னுவார்

மோகவாரி - மோகக்கடல், கோகிலங்கள்-சூயில்கள், சோகவாரி - துன்பக்கடல்.

துன்னியண்டர்தோகைமார், மன்னுகொண்டல்வண்புகழ்
இன்னரம்பியாழ்கொடு, பன்னிநின்றுபாடுவார்.

அண்டர் - இடையர், கொண்டல்-மேகம், (கண்ணன்) யாழ்- வீணை. (உச)

ஆணவாவ்வானெழில், காணநூறுகோழதண்
பாணியாற்படைத்திலன், வாணிமன்னவானென்பார்.

பாணி - கை, வாணிமன் - பிரமன். (உரு)

எறிலாவிக்காதலால், கூறமாதர்தேர்கொடு
வேறொர்வீதிமேவினான், மாறிலாதமாயனே.

நாறு - முடிவு. (உள்)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மாநாட்டின் விடையைத் தி.ம.துவனம் துரையாசிரியர்
போதணிமாப்பன் நன்றிப்பொலிந்த துசாவெனப்பார்
காதல்செய்து துவனாநங்கள் கண்ணனாற்றி நந்ததென்பார்
ஒதுமிப்பிற் புவியங்கேயுதித்திலந்தவத்தானென்பார்.

துவரை - துவாரகை. (௨௭)

முதுகுலத்தானிலங்கைமன்னவன்மலங்குவென்றோன்
விதுகுலத்தரசர்போற்றவீதிவாய்வுருததேனாக்கி
எதுகுலமாயதீரின்மேந்துமுதுகுலங்கட்கெல்லாம்
முதுகுலமாயதிந்தமுதல்வன்வந்ததலென்பார்.

வினா - சந்திரன். (உஅ)

தெள்ளுதென்மடிகாசலாழிச்செழும்புலிமுதலுலாகத்
துள்ளவாமனங்கடோறுமொழிலிலாதுறைவான்னேறே
மெள்ளவெம்முள்ளத் தூடேவிழிபுழிபுஞ்ஞுமேவும்
கள்ளனென்றுரைப்பப்பூந்திகருதிலசிநிதுமென்பார்.

திரை அலை, இங்குச்சினையாகுபெயராய்க்கடலையுணர்த்திற்று; சுலாம்-சூழ்ந்த.

பொன்னியல்பழுத்துவானிற்பொலிதருமாடவீதி
துன்னியசாதகம்போற்றூழ்ந்துநோக்குநர்கட்கெல்லாம்

கண்ணபிரான் துவண்டைத் தவத்தியாயம்.

உரு

கன்னியந் துழாய்மிலைந்தகருமுகில்கடைக்கேணுக்கால்
மன்னியகருணைவெள்ளமழைநனிவழங்குமென்பார்.

சாதகம் - ஓர்பறவை.

(ந.0)

தாமநன்மறுகிற்செல்வான்ருமரைபோலுங்கண்கள்
எமமொடுள்துக்காண்போர்க்கிடொலாமொழிக்குமென்ப
காமனாவருந்துன்பத்தைக்காதலோடினிதுகண்ட
வாமமேகலையார்க்கென்கேனாவளர்க்குதல்புதுமைத்தென்பார்.

மறுகு - வீதி,² வாமம் - அழகு, மேகலை - மாதரிடையணியிலொன்று, அதுவழு
கோவையுள்ளது.

(ந.க)

வண்ணமாமுகில்போல்வீதிவருபவன் மன்னேநோக்கி
எண்ணிடினேழிரண்டாயியம்புபேருலகத்தோடே
தண்ணறுமலரோன் மன்னைத்தந்தினிதளிக்குஞ்செய்ய
கண்ணனிக்கண்ணனையாங்கருத்துறநாடினென்பார்

எழிரண்டாயியம்புபேருலகம் - பதினான்குலோகம்.

(ந.உ)

காட்டுவாரணமுன்சொல்லக்காத்துவெங்கஞ்சன்வாய்தற்
கோட்டுவாரணத்தைக்கொன்மருகிசிலைவீதிநோக்கி
வேட்டுநாண்மலரிற்றேறும்மலரிஞ்சனுங்காணவண்ணம்
சூட்டுநாகணையிற்றுஞ்சந்தோன்றலித்தோன்மலென்பார்.

காட்டுவாரணம் - வநகரி, (கஜேந்திராழ்வான்) கஞ்சன்வாய்தல்கோட்டுவாரணம்-
குவலயபாபீடம், விரிஞ்சன் - பிரமன், சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை.

(ந.ந)

கண்ணனைக்கண்கள்கண்டுகளிப்புறக்கருங்கார்போலும்
வண்ணனைமனங்கணீங்காவண்ணமாய்மகிழ்தலானே
நண்ணியயோகத்தாலிக்கண்ணனைநாடுமேலோர்
எண்ணிலாநந்தமாகியிருப்பதின்றறிந்தேமென்பார்.

வண்ணன் - நிறமுள்ளவன்.

(ந.ச)

சுரும்பியிர்கூந்தல்சோரத்தொடர்ந்தனைசோதைவீக்க
விரும்பினையுரலோடும்போய்வேரொடுமருதஞ்சாய்த்தாய்
பெரும்பிணைதுணித்தாயன்றுபெண்பழிகொள்ளும்வேடன்
கரும்பிணைமுறிக்ககிலவெனச்சிலர்கழறிக்கோர்வார்.

வீக்க - கட்ட, வேடன் - வேள்தன் - 'மன்மதனது, கரும்பிணை - கருப்புவில்லை.

கலிவிருத்தம்.

தாரமாரிதரப்புலவோரெழுநாள்
காரமாரிவிலக்கினைகண்ணமதன்

மு த ற் க ன் த ம்.

போரமாரிமலர்க்கணைபோகவிழி
நீரமாரிநிறுத்திலையென்பர்சிலர்.

கார - மேகத்தின்கண்ணதாகிய, மாரி - மழை. புலவோர் - தேவர், போர - போ
ரின் கண்ணதாகிய, நீரம் - நீர். (௩௬)

பழிகூறவைநின்றபறிக்குதலும்
கழியாமலளித்தனைகண்ணதுகில்
அழியாமலுவந்துநெகிழ்ந்தறுவை
ஒழியாமலுகந்திலையென்பர்சிலர்.

அவை - சபை, (துரியோதனன்சபை) அறுவை - ஆடை. (௩௭)

வண்ணந்திகழ்வாயமுதூறலுணத்
தண்ணங்கழவைத்தனைசாருமெமை
உண்ணும்படிபுற்றிலையென்றுதினம்
எண்ணும்படிவைத்தனையென்பர்சிலர்.

கழை-மூங்கில் (புள்ளங்குழல்) (௩௮)

வளையாழினரம்புறழ்சொன்மலரான்
வளையாழிதரித்தணிவாய்விழியால்
வளையாழிவளைந்தவளுக்கெளியேம்
வளையாழிவழங்கலெனென்பர்சிலர்.

உறழ்-ஒத்த, ஆழிவளைந்தவள்ஆமிதேவி, வளை, வளையல், ஆழி-மோதிரம். (௩௯)

விழைவோடுறிவெண்ணெய்துகர்ந்ததென
உழைமேவியகானழலுண்டனையால்
நிழன்மேவியநித்திலமாலையையென்
அழல்போலவமைத்தனையென்பர்சிலர்.

விழைவோடு - விருப்பத்துடன். உழை-மான், கானழல் - காட்டுத்தீ, (தாவாநல
ம்) நித்திலமலை - முத்துவடம். (௪௦)

கடியாதுகொல்காளியன்வெவ்விடமும்
படிமீதுதவிர்த்தல்செய்பைம்புயலே
விடமாமெனமெல்லியதென்றலினால்
* இடர்நீசெயலெவ்வகையென்பர்சிலர்.

படி - பூமி, பைம்புயல் - பசியமேகம் (௪௧)

புள்ளின்பருவாயதுபோலநனி
விள்ளங்குயில்வெவ்வியவாய்கிழியாய்
தள்ளந்தாமானதுதான்மொழியால்
எள்ளந்தாமவைத்தனையென்பர்சிலர்.

புள் - கொக்கு, பகு - பிளந்த. (௪௨)

கண்ணபிரான் துவாரபாலத்தலத்தியாயம்.

உரு

அள்ளித்தழன் முண்ணாயின் தலையெம்
உள்ளத்தினினின்று முமிழ்ந்தனைகொல்
தள்ளிச்சுடநெஞ்சு துடிக்குமென
வள்ளைக்குழைமங்கையர் சொல்வாரசிலர்.

அயின் தலை - உண்டலை.

(சாந)

களியோடெதிர்கண்டவர்களைநீ
அளியோடுமறித்தும்விடாயதனால்
ஒளியேர்பெயரும் தனைகண்ணென
எளியேமதறித்தனமென்பாரசிலர்.

அளி - கிருபை.

(சாச)

மன்றற்செழுமாமதுரைப்பதியில்
குன்றத்தனுவீறழிகொற்றவனீ
ஒன்றித்தனுநாயொழித்திகுதல்
இன்றைக்கரிதோபுகலென்பாரசிலர்.

குன்று - மலைபோன்ற, அத்தனுவீறு - அந்தத்தனுவின் பெருமையை, இத்த
னுநாண் - இத்தத்தனுவின் நாணினே.

(சாசு)

வழியோடொருமங்கையைவாலனின்முன்
ஒழியாவுடலோடுமெடுத்தொழிவாய்
மொழிவேமுயிர்முற்றுமெடுத்தொழிதல்
எழில்சேருமுனக்கெளிதென்பாரசிலர்.

எழில் - அழகு.

(சாசு)

மைக்காரிகர்வேவாயிடைமாதர்துகில்
அக்காலமகற்பயிற்சிகொளோ
புக்கேமணிபொற்றுக்கில்பார்வையினால்
இக்காலமகற்றினையென்பாரசிலர்.

மைக்கார் - கரியமேகம், பயிற்சி - பழக்கம்

(சாஎ)

சென்றோடியதீயவனாகியகன்
றன்றோடியெறித்தனையாசில்விழிக்
தன்றோடியோமணியாழிகழன்
றின்றோடெறித்தனையென்பாரசிலர்.

தீயவன் - வத்ஸாஸூரன், கன்று - வளையல், ஆழி-மோதிரம்.

(சாஅ)

தகைகொண்டதுதானவனாகுமழல்
உருகின்றடர்குறையொழித்தனையால்
புகுமெம்முடனெஞ்சுபுழுங்கவழன்
றிகறென்றெல்லாழித்திலையென்பாரசிலர்.

குறை - சுழற்காற்று, தானவன் - த்ருணபர்த்தன்.

(சாசு)

மு த ந் த ம்.

துதிசேர்வியன் றுயராவகைவெங்
க திரோணைமறைத்தல்செய் காவலந்
பதியாகவெம்பாலணையாயெனினும்
மதிபோகமறைத்திலையென்பர்சிலர்.

துயராவகை - துக்கியாதபடி.

(௫௦)

மன்னிப்புலவோர்பொழிமாமலர்குழ்
உன்னைப்புகழ்வோருனைநேர்வதுமெய்
துன்னிப்பொழிவேண்மலர்குழ்தலினீ
என்னப்பொலிவேமிவெண்ணப்பர்சிலர்.

புலவோர் - தேவர், வேள் - மன்மதன்.

(௫௧)

தேராம்வரைமீ துமெஞ்சிந்தையெனும்
நீரார்மலர்மீ துநெடுங்கணெனும்
ஆரார்கலிமீ துமம்முவரென
ஏராகவிருந்தனையென்பர்சிலர்.

வரை - மலை, ஆர்கலி - கடல்.

(௫௨)

மைவண்ணமலர்க்குழண் மாதரெலாம்
கைவண்ணமலர்க்கணைகாமன்விலால்
கைவண்ணமனத்தொடுநாடினராய்
இவ்வண்ணமிரங்கிடவேகினனே.

மைவண்ணம்-மேகநிறம்.

(௫௩)

அறுசீர்க்குநிறெழு லாசிரியவிருத்தம்.

தூண்டுவாம்புரவிமேலுந் துளிமுகிலகடுகிண்டு
நீண்டபொற்கொடித்தேர்மேலுநிழல்பொருகளிற்றின்மேலும்
பாண்டவர்குருநாடெல்லாம்படர்ந்தனர்பரிவிற்புல்லி
மீண்டனர்வாடுநெஞ்சமீன்கிலாத்தொடரமாதோ.

அகடு - வயிறு (நடு)

(௫௪)

விண்ணகம்வணக்குமாற்றல்வெந்திறலவுணர்த்தேயத்துக்
கண்ணகன் ஞாலங்காக்குங்காவலன் றன்னைக்காக்க
அண்ணல்வேற்றருமன்விட்டவாடலந்தானெவள்ளம்
பண்ணமைபசம்பொற்றிண்டேர்ப்படையொடுநடந்ததன்றே.

வணக்கும் - வணங்கச்செய்கிற, கண் அகல் - இடமகன்ற, அண்ணல்-பெருமை()

வளங்கொள்பாஞ்சாலநாடுமலர்ப்புனல்யமுனைநாடும்
தெளிந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துந்தீம்புனற்சிந்துநாடும்
இளங்களியானைமன்னரெதிர்கொளவினுத்தாமாரீர்
விளிம்புநித்துயராநத்தமெல்லெனச்சென்றுசேர்ந்தான்.

இறுத்து - தங்கி.

(௫௫)

அதிர்கடல்வேலிமூதூரணித்தெனக்குறுகியண்ணல்
இதமொளிமுத்தினூடேயெறித்தலிற்செவ்வாயன்ன
மதுவிரிமுளரிசேர்த்தவண்ணமொத்திலங்குகற்றைக்
கதிர்வளைதுவார்வாய்வைத்துக்கல்லெனமுழக்கினாளுல்.

குறுகி - கிட்டி, கதிர்வளை - ஒளியுள்ளசங்கு, துவார்வாய் - பவளம்போலும்வாய்.

குடவளைமுழக்கங்கேட்டுக்கொற்றவன்வந்தானென்னுக்
கடலுடைத்தெழுந்ததென்னக்கடாம்பொழிகளிற்றிேனும்
விடுகணைவிசையவாயவெம்பரிவெள்ளமீண்ட
இடிமுரசியம்பவெள்வேல்யாதவரெதிர்சென்றுற்றார்.

என்ற - என்று, கடாம் - மதீர்.

(௩௮)

மண்ணவர்க்களப்பில்காலம்வைகுந்தமருவிேனருக்
கெண்ணிழந்தணமாம்போல்வெங்களுக்கலப்பில்காலம்
கண்ணநிற்கலந்துவைகிற்கணமரைக்கணமேயேனும்
அண்ணனிற்பிரியினென்றேவாயிரமுகமாமென்றே.

அளப்பில் - அளவில்லாத.

(௩௯)

நான்மறையாளர்வாழ்த்தருமுடியரசர்தாழ
னீனுயர்கொடியோனாதிவெந்திறற்குமரவெல்லாம்
தானையோடிற்றைஞ்சாநிபத்தாமரைமலரின்வாழும்
தேனவாந்தெரியன்மார்பன்நிருநகர்சென்றுபுக்கான்.

நகும் - பிரகாசிக்கிற, தாழ - வணங்க, தானையோடு - சேனையோடு.

(௪௦)

கண்ணனைக்கண்ணினாலுங்காதல்செய்மனத்தினாலும்
உண்ணெகிழ்ந்தன்பினாலெயுருகுமழலைத்தீஞ்சொற்
றண்ணுங்குமுதவாயாற் சாற்றியகிளவியாலும்
பெண்ணமுதனையநல்லார்பெட்பொடுதழீஇக்கொண்டாரால்

கிளவி - சொல், பெட்பொடு - விருப்பத்துடன்.

(௪௧)

எழில்வளர்செம்பொன்மார்பனிறைநஞ்சியுந்தொழுவார்தம்மைத்
தழுவியுந்தடக்கைதொட்டுந்தண்ணகைமுகிழ்த்துநோக்கி
மொழியினிதுரைத்துஞ்செவ்விமுகமலர்ந்துவகைபொங்கச்
செழுநகர்மாந்தர்க்கெல்லாஞ்செய்தனன்சிறப்புமாதோ.

உவகை - மகிழ்ச்சி.

(௪௨)

தந்தைதாடொழுதுதாயர்தளிரடிசென்னிகுடிச்
சுந்தரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்தேவியர்திவலைசிந்தி
வந்தெழுநங்கார்கண்டமடமயிற்சுழாத்தின்மொய்ப்பக்
கொந்தழலாழியான்றன்குருமணிக்கோயில்புக்கான்.

சென்னி - தலை, அரி - இரேகை, மழை - குளிர்ச்சி, மடமயில் குழாத்தின் - இளமயிற்கூட்டம்போல, ஆழியான் - சக்கராயுதனாகியகண்ணபிரான், குருமணி - நிறமுள்ளமணி. (சுந)

பண்ணெனப்பழுத்திஞ்சொற்பவளவாய்முளரிப்பாவை
கண்ணெனக்கிடந்தநீலக்கடலினுங்கறங்குதெண்ணீர்
மண்ணகமடந்தைகொங்கைவரையினுமுறைந்தமாயன்
விண்ணெனத்திகழ்ந்துவிண்ணோர்பரவலீற்றிருந்தானன்றே.

முளரிப்பாவை - திருமகள், கறங்கு - ஒலிக்கின்ற, மண்ணகமடந்தை பூமிப்பிராட்டி. (சுச)

கண்ணபிரான் துவரையடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் களக.

பூதி - கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐ ந் தா வ து

பரிட்சித்துவின் றோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

என்னலுமுனிவரிகற்பரித்தாமாவெய்கணையுத்தவையிற்றின்
மன்னியகுழவிசெருக்கலாவண்ணமாயவன்காத்தனனென்றாய்
கன்னியந்தளவோன்காத்ததும்பிறந்துகமலலோசனன்கதைகேட்ட
தன்மையும்புகலவேண்டுமென்றுரைப்பச்சாற்றினன்குதமாமுனிவன்.

செருக்கலாவண்ணம் - கொல்லாவகை. (க)

குழ்தருபொலந்தண்முடியினன்வயிரத்தொடியினனிலகுபொற்றுகிலோன்
தாழ்மணிக் குழையன்கடுங்கதைசுழற்றுந்தாமரைக்கரத்தினனாகி
உழிவெந்தீப்போலுத்தவையிற்றினுறுகணைகுழவிமேலுருமல்
ஆழியானுகோர்பெருவிரலவையாயதோருருக்கொடுபுரந்தான்.

தொடி - தோள்வளை, கதை - தண்டு, புரந்தான் - காத்தான் (உ)

கவிவிருத்தம்.

பரிவிளிற்றிங்களோர்பத்துஞ்சென்றபின்
குருவிளந்திங்களங்குழவிபோன்மென
உருவளர்குழவியையொசியுதுண்ணிடை
வருமுலையுத்தவையிறுவாய்த்தனன்.

திங்கள் - மாதம், சந்திரன். ஓசியும் - துவள்கின்ற, வயிறுவாய்த்தனன் - கருவுயிர் த்தான். (ங)

பரிட்சித்துவின் ரேற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

உக

போற்றிடுதவுமியன்முதலபுங்கவர்
தோற்றியபுதல்வனைச்சூழ்ந்துநான்மறை
சாற்றியவிதிமுறைச்சாதநல்வினை
ஆற்றினர்புவிமிசையறங்களிப்பவே.

தெளமியன்-பாண்டவர்புரோகிதன், சாதநல்வினை - பிறவிச்சடங்கு(ஜாதகம்ம்)

மழைவளஞ்சிறந்திடமலர்ந்தபாரெலாம்
நிழன்மதித்தனிக்குடைநிழற்றுசாவலன்
பொழிவதுபுரிந்தனன்பொருவில்பொன்மழை
முழுமறையந்தணர்முகந்துகொள்ளவே.

பொழிவதுபுரிந்தனன் - பொழிந்தான்.

(ரு)

தள்ளருங்கொடையினுற்சார்ந்தவஞ்சிறைப்
புள்ளினுக்குயர்துலேபுக்கவேந்திவன்
எள்ளலின்பினுலெறித்ததூனெழு
வள்ளுகிர்மடங்கலேவழுத்துதோன்றலே.

புள்ளினுக்குயர்துலேபுக்கவேந்து - சிபிச்சக்ரவார்த்தி.

(சு)

மேதகுதயரதராமன்மெய்மையால்
திதகல்விசயன்வெஞ்சிலையினுலிவன்
எதமில்பொறுமையாலினியபார்மகள்
ஒதியதாபுலகுயிர்புரத்தலான்.

சிலையினுல் - வில்வித்தையால்.

(எ)

காட்கியாலிந்திரன்கநகமீட்டுநல்
மாட்சியல்வடதிசைத்தலைவன்மாதவத்
தாட்சியாலரும்புகழரசமாமுனி
பூட்சியோடுமைதன்பொற்பினுலிவன்.

வடதிசைத்தலைவன் - குபேரன், பூட்சி - உடம்பு, பொற்பு-அழகு.

(அ)

இருபொழுதுந்திகழ்ந்திடைவிடாமலே
மருவிளமதியெனவயங்குசீரினான்
பரதனின்மகன்செயும்பண்பினுனிகல்
செருவிடைப்பகைஞரைச்செகுக்குஞ்சிங்கமே.

இகல் - பகை, செரு - போர்.

(க)

காந்துநீள்விழிக்கலிகழிந்துதிண்புயத்
தேந்துபார்முழுவதுமினிதினாண்டின்
சாந்தமாதவரோடுசார்ந்துகங்கையின்
பாந்தளாலுடல்விழப்பரத்தினண்ணுவான்.

பாந்தள் - பாம்பு,

(க0)

மு த ற் க ந் த ம்.

கோதகல்கணிதநூல்குறித்தவாறென
மாதவராசன்முன்வழங்கியிவ்வகைச்
சாதகமெழுதினர்தாழ்த்தடக்கைவெம்
போதகமெனவளர்புதல்வற்காங்கேரா.

கோது - குற்றம், போதகம் - யானைக்கன்று.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியனிருத்தம்.

தித்திராளுமிழிந்தச்சினப்படையடாநுநம்மைக்
காத்துறையிவன்யாரென்றுகருவினிற்கண்ணன்மன்னைப்
பார்த்தலிற்பரிட்சித்தென்றும்பாஞ்சுடர்நல்கலாலே
ஏத்துசீர்விண்டுராதென்னுரான்ஹமுற்றான்.

அடாது - கொல்லாமல்.

(கஉ)

மறமலிநெடுவேன்மன்னன்மணிக்குறங்கிருந்தும்வீமன்
துறமலரலங்கன்மாலேத்தோளின்மேற்றவழிந்தும்பார்த்தன்
எறிகதிர்ப்பரிதியுன்னவேந்தெழிலாரமார்பின்
குறுகுறுநடந்துஞ்செவ்வாய்க்கோமகன்வளர்கின்றாஹல்.

மறமலி - கோவமிருந்த, குறங்கு - தொடை.

(கங)

துள்ளுவாம்புரவியூர்ந்துசுழித்துவெண்முத்தஞ்சிந்தும்
வெள்ளிவெண்டினாயிற்றேன்றும்விரிந்திங்கன்காட்டும்
கொள்ளைமாமதத்தநால்வாய்க்குஞ்சரமிவர்ந்துபொற்கோட்
டொள்ளொளிரிலக்குன்றத்துதித்தசெங்கதிவைவல்லும்.

நால்வாய்க்குஞ்சரம் - தொங்குகிறவாயையுடையயானை.

(கச)

அலைக்கடற்பவளச்செவ்வாயஞ்சிறையன்னமேபோல்
கலைக்கடல்வடித்துப்பெற்றகாட்சியான்மாரிகாக்
மலைக்குடையெடுத்துநின்மௌவலந்தொடையினுனை
இலக்கமற்றுயர்ந்தசோதியென்றுணரிளங்கோவேய்க்கும்.

மலைக்குடை - கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, மௌவல் - முல்லை.

(கரு)

நடைநவில்ப்பரிக்குத்தங்கணகுலனைக்கடுக்குங்கூர்வாட்
படையினுக்குலகமல்லாம்பழிச்சுநற்றதைநேரும்
உடல்குழைவிரிலாண்மைக்கோங்கெழில்விசயனெக்கும்
கொடையினுக்கிருள்கால்க்குங்கொழுஞ்சுடர்மகனையெள்ளும்

கடுக்கும் - ஓக்கும், தாதை - தந்தை, சுடர்மகன் - கர்ணன்.

(கசு)

முழுவலிக்கெழுஞ்சுநேருமுனிந்ததோன்வீமன்மானும்
தழையுநல்லரிக்குத்தண்டார்த்தருமனைப்பொருவுந்தாழா
அழகினுக்கழகுவாய்த்தவம்புயமடந்தைபுல்லும்
குழகன்முன்னுயிர்த்தசெல்வக்கோவிளங்கும்ரன்போலும்.

பரிட்சித்துவின் ரோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்

௩௧

மானம் - ஒக்கும், அம்புயமடந்தை புல்லுங்குழகன் - திருமால், இளங்குமான் - மன்மதன். (௧௭)

மங்குரோய்பசும்பொற்கோட்டுமால்வரையனைத் தூந்தாங்கும்
துங்கவெண்டினைப்பார்தாமேசுமந்திடப்பணைத்துவீங்கும்
குங்குமக்குவவுத்திண்டோட்குமரனல்வணப்புநோக்கித்
திங்களங்கவிகைமன்னன்செருக்கினன் றருக்கின்மிக்கான்.

மங்குல் - மேகம், கோட்டு - சிகரங்களையுடைய, மால் - பெரிய, பணைத்து-பருத்து, குவவு - திரட்சி, திங்களங்கவிகைமன்னன் - மன்மதன் (௧௮)

கண்ணனையழைத்துக்கண்ணன்காத்திடக்கறங்குதெண்ணீர்
மண்ணகம்புரக்குமாற்றன்மன்னவர் திறைகொடுப்ப
அண்ணலம்புரவிவேள்வியாற்றினனொருமூன்றென்ப
தண்ணளிதளிர்த்துப்பொன்னந்தருவெனத்திகழுநீரான்.

புரக்கும் - காக்கின்ற, புரவிவேள்வி - அசுவமேதம். (௧௯)

எண்டிசைகடந்ததோளானியற்றியவேள்விகாத்து
வண்டுகொப்புளித்துமாந்தமதங்கலுழ்களிகல்யாணை
ஒண்டிறல்விளங்குகடங்கோடொசித்தவன்விசயனொடு
வெண்டலைப்புணரிவேல்வியனகரெய்தினொல.

மாந்த - குடிக்க, கலுழ் - ஒழுகுகின்ற, ஒசித்தவன் - ஒடித்தவன். (௨௦)

பரிட்சித்துவின்ரோற்ற முரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ஈகாயக,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆ ர வ து.

தன்மன்முதலானவர்வீடுபெற்றவத்தியாயம்.

க ளி வி ரு த் த ம்.

அறநெறிகெழுமியவறத்தின்காதலன்
நிறைமதிக்குடைபுவிநிழற்றுநாளின்வாய்
விறல்கெழுதவர்புகழ்விதூன்வீங்குநீர்த்
துறைபலபடிந்தன்னறுவீவீற்றேன்நினுன்.

கெழுமிய - அடைந்த, அறத்தின்காதலின் - தருமபுத்திரன், தவர் - தபோதநர், துனைவின்-விரைவாக. (௧)

விதரனைக்குலத்தொடும்வேந்துகைதொழாச்
சதுரநீயெவ்வுழிச்சார்ந்துவைகினை
துதிதருமவ்விடனன்றிச்சொல்லிய
கதிதருதீர்த்தந்தான் கருதினவேறுண்டோ.

வேந்து - தருமன், கைதொழா - கைகுவித்துவணங்கி. (௨)

மேதகுமாயவோனோமேவிய
யாதவரினிதிருக்குநர்கொலோவென
ஒதலன்பட்டமைபுலகுசாவல்செய்
காதலனெஞ்சுகங்கலுமுமென்னவே

பட்டமை - நடந்தசெய்தி. (௩)

வேற்றிநல்விதரனவ்விழியின்மன்னனைக்
காற்றின்மாமகன்றருகவளமார்ந்துமெய்
போற்றுதியோவெனப்புக்கன்றுநல்லறம்
சாற்றியும்புகுத்தனன்றவவனத்தரோ.

விழியின்மன்னன் - திருதராட்டிரன், காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவளம் - பிடிய
ன்னம், ஆர்த்து - உண்டு, (௪)

தந்தையைக்காலேபாப்த்தருமன்கண்டிலன்
எந்தைமற்றெவ்வுழியேகினுனென
அந்தளிரலங்கருழாசன்மார்பிடைச்
சிந்தினன்கட்புனறெருமந்தானுளம்.

தெருமந்தான் - மயங்கினன். (௫)

நிலையிலாச்செல்லமேநினைந்துமைந்தரைக்
கொலபுரிந்தனனெனக்குறித்தென்பாலிரான்
கடிபுனற்கங்கையிற்கவிழ்த்திட்டான்கொலோ
வலவெவன்றனனவன்வலவற்கண்டரோ.

குறித்து - எண்ணி, வலவன் - தேர்ப்பாகன் (௬)

யாங்கிறந்தான்கொலோயானுங்காண்கிலன்
தேங்கமழ்தாரினுயென்றுதேர்விடும்
ஆங்கவனுரைப்பநின்றவலமெய்துழித்
தூங்கிசைநாதன்றோன்றிச்சொல்லுமால்.

அவலம் - துன்பம். (௭)

கரமிலாப்பசுமுதற்கரங்கன்காலிலா
மரமெலாமுதலதாவரங்களாய்வரும்
புரமெலாநின்றயிர்போற்றியூட்டுறும்
பரமெலாம்பூண்டவனெருவன்பார்க்கினே.

கரம் - கை, மிருகம். புரம் - சரீரம், பரம்-பரம்பொருள். (௮)

தன் மன் முதலானவர் வீடுபெற்றவத்தியாயம்

௩௩

உடையவன்மூக்குறுங்கயிற்றினுக்குமேல்
விடையவன்கைவழிமேவுமாறுபோல்
உடைபெற முயிர்கனோர் காணுலென்றால்
படிமையொருவருக்கொருவர்பற்றெவன்.

மூக்குறுங்கயிற்றின் - மூக்காங்கயிற்றினால், விடை - ஏருது, எவன் - யாது.

இனையனீ மன்னன் நனையுதன் னென
வினையறநீ நாற்றநல்விதாநனுய்த்திடப்
பனிவரைச்சாரலிற்படர்ந்து கண்ணிலான்
நினையருமாசுவரிட்புகின் தனை

கண்ணிலான் - சிருதராட்டிரன், படர்ந்து - சென்று

(௧1)

ஏகிஹங்காண் கிலையினியொரைந்துநான்
பொருழிக்காட்டழல்பொந்திமெய்சுடத்
தோகையொயிர்நெறி துன்னுமென்றனை
நாகணையானிசைநலிற்று நாரதன்.

நாகணையான் - சர்ப்பசயநாகியிருமால், உயர்நெறி - வைகுந்தம்.

(௧௨)

நற்றவனடந்தபினறியபுந்தொடை
வெற்றி வல்லீமனைநோக்கிவெய்துயிர்த்
தெற்றுவெண்டிரைநிலனேழுமெத்தல்செய்
கொற்றவெண்கவிசையாண்கூறலுற்றனை

வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து.

(௧௩)

மழைமதம்பலர்தருமத்தவாரணம்
அழுதரும்வாம்பரியரத்தமாமழை
பொழிதருநெய்பொழிகின் தபொங்கழல்
எழுதருகின்றிலவிட்கும்வானமே.

மத்தவாரணம் - மதயானை, புலர்தரும் - வற்றும், அழுதரும் - அழும்.

(௧௪)

மண்ணகமதிர்தருமலைதுளக்குறும்
ஒண்ணிறக்க திர்புகைந் தூர்வளைப்புறும்
அண்ணலங்க திர்செய்கோனமர்வினைத்திடும்
கண்ணிடனொமாத்கலங்குநெஞ்சமே.

துளக்குறும் - அசையும், ஊர் - பரிவெஹம், கண்ணிடனும் - இடக்கண் துடிக்கும்.

ஆழியாற்காணியவாங்குச்சென்றனை
பாழிசால்விறற்படைப்பார்த்தன்மீண்டிலன்
ஏழ்மதியிறந்தனவென்செய்தான்கொலோ
சூழ்கலன்வினைந்ததுதோன்றிற்றில்லையால்.

ஆழியான் - கண்ணன், காணிய - பார்க்க, பாழி - பெருமை, ஏழ்மதி - ஏழமாதம்,

எனமொழிந்திருந்துழியிறங்குசென்னியன்
பனிவருகண்ணினன்பார்த்தனெய்தினான்
தனிநெடுவெண்குடைத்தரணிகாவலன்
வனைகழற்சேவடிவந்துவீழ்ந்தனன்.

இறங்குசென்னியன் - தாழ்ந்தமுடியுடையான். (௧௬)

அடிமிசைவீழ்ந்தெழுமாடல்வெஞ்சிலைப்
படிபுகழ்பார்த்தனைநோக்கிப்பைம்பொரு
டுடையபுங்கவருமுள்ளுவக்குமெய்ம்மைசேர்
சுடர்விடுகுடுமியேற்றருமன்சொல்லுவான்.

ஆடல் - வெற்றி, பைம்பொருடு-சுவர்க்கலாகம், புங்கவர்-தேவர், குடுமி-துணி.

மேவியதாயினெப்பயந்தவீரனும்
ஆவியின்வருமெழிலுநசர்தம்மொடும்
தேவகிமுதலெழுதேவிமாரொடும்
மாவுதைமார்பனைப்பயந்தமாமனும்.

அநசர் - தம்பிமார், மா - இலக்குமி. (௧௮)

யாதவர்யாவருமிராமன் தன்னொடு
தாதவீழ்தண்டுழாய்த்தாமமார்பனும்
கோதையங்குடுமியேற்றொற்றமைந்தரும்
திதிலரேகொலென்றெடுத்துச்செப்புவான்.

இராமன் - பலராமன், தாமம் - மாலை. (௧௯)

ஒருபொருளொருவருக்குதவன்மாற்றினோர்
பொருவரும்பிறர்மனைவியரைப்புல்லினோர்
தருமெழிலன்புடைத்தாயைத்தந்தையை
அரமையந்புதல்வரையளித்திலாவொன.

மாற்றினோர் - தடுத்தவர். (௨௦)

வளரொளியிழந்தனைவதனம்வாழினை
அளியுளர் துளவினானகன் துளான்கொலோ
கிளைஞருக்காயிடைக்கெழீஇய துண்டுகொல்
துளிவருகண்ணினெசொல்லுகென்றனன்.

வசநம் - முகம், அளி - வண்டு, உளர் - கிண்டுகிற. (௨௧)

என்றலுங்காவகமெரிக்குநல்கிய
வன்றிறற்சிலையினன்மறுகிக்கூறுவான்
குன்றெனவுயரியகொற்றமாதவர்
துன்றிவந்தருளியசாபஞ்சுற்றலால்.

காவகம் - காண்டவவநம், எரிக்கு - அக்கினிதேவனுக்கு, நல்கிய - கொடுத்த, வன்
றிறற்சிலையினன் - அருச்சுநன், மறுகி - மயங்கி. (௨௨)

தன்மன்முதலானவர் வீடுபெற்றவத்தியாயம்.

௩௫

வருண னுல்வினை தருமட்டுமார்தினர்
பொருகளிவினோந்தனர் புகையுங்கண்ணினர்
நிருகு வெஞ்சினத்தினர் செறிந்தயாதவர்
ஒருவரொடொருவர் பொருமந்துமாண்டனர்.

மட்டு - கள்.

(௨௩)

உடையநஞ்செயலெனவுணரக்கண்ணினால்
முடிவறுபனை ஓரொழுதித் துக்காத்தருள்
கடிமலர்த்துளவணிகண்ணனவ்வழி
உடலைசெய்திறந்தையாளுடியென் சொல்கேள்.

உடலை - நடித்தல்.

(௨௪)

ஈரெணயிரர் முதலேழைமார்களைச்
சீரிலாவெடுவர்கினத்திற்கைக்கொளப்
போரினும்புகுந்தகாண்டவம்பூங்களை
வீரமொடென்வலிவிசயங்கைக்கொடு.

ஈரெணயிரர்-பதினாறுயிரவர், விசயம் - வெற்றி.

(௨௫)

கன்னியந்துளவணிகண்ணன்கண் னுறான்
என்னையுமொளித்தனனைகினானென்ற
சொன்னதுகிட்டலுந்துளங்கினானுளம்
மன்னன்மெய்யுணர்வினும்மனந்தெருண்டனன்.

தெருண்டனன் - தெளிந்தான்.

(௨௬)

ஏட்டிணர்க்காவகமொரிவனைத் துணை
கோட்டியசிலையினுன்குமரன்மைந்தனுக்
காட்டினன்பூம்புனலவனிகாக்கெனச்
சூட்டினன்மணிமுடிசுடரெறிப்பவே.

ஏட்டிணர் - இத்தழகளோடுகூடிய பூங்கொத்துக்களையுடைய, காவகம் - காண்டவ
வரும், கோட்டிய - வளைத்த, பூம்புனல் - அபிஷேகம்.

(௨௭)

உலங்கெழுதோளநிருத்தலினங்கிய
உலங்கெழுந்நவப்பயத்தினல்கிய
அலங்கல்வெல்வச்சிரற்கரசுநல்கினுன்
மலர்ந்தபூங்காவுஞ்ஞமதுரைகாக்கவே.

வச்சிரற்கு - வயிரப்படையையுடைய இந்திரனுக்கு,

(௨௮)

அங்கியைமனக்கணையடைத்திலிங்கமாம்
துங்கவெந்தனுநனினதொலைந்துநீங்குறத்
தங்குமைம்பூதமேமுதலத்ததுவம்
பொங்குமுன்னெழுமுறைமுறையிற் போக்கியே.

அங்கி - அக்கினி, இலிங்கமார் துங்கவெந்தது - குக்குமசரீரம்.

(௨௯)

நாக்கடைபுரட்டுபைநாகத்தாடிய
கார்க்கடல்வண்ணனைக்கருத்துணுமினன்
மாக்கடற்றூனை தன்மருங்குஞ்வுது
நோக்கலன்வடதிசைநாக்கியகிணன்.

பைநாகம் - படத்தையுடையபாம்பு, (காளியன்) கார்க்கடல்வண்ணன்-கண்ண
பிரான். (1௨0)

விரிதருஞ்சியன்விரித்துடுத்தோர்
மரவுரியுடையினன்மலர்ந்தகாட்சியன்
உரையிலுணைக்கந்தொற்றைவெண்குடைத்
தருமனுங்கேகியதன்மையென்சொல்லேகன்.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன், மரவுரி - வறக்கலை, மண்ணு-உணவு. (1௨௧)

தலையவிழ்ஞ்சினன் தருமன்சென்றவா
றியையருமேகினர்யாருமேத்துற
வளர்புகழ்த்துருபதன்வரத்திறேருன்றிய
அளியபூஞ்சிறடியணங்குமேகிணன்.

துருபதன்வரத்திறேருன்றிய அளியபூஞ்சிறடியணங்கு - த்ரெளபதி. (1௨௨)

பயில்புகழைவரும்படர்ந்தங்கையும்
உயர்வுறுபரங்கழலொன்றுபட்டனர்
மயிலெருத்துறத்தருமாயன்செவடி
சூயின்மொழிக்குந்தியுஞ்சென்றுகூடினான்.

பயில் - மிகுதியாகிய, படர்ந்த - சென்ற, மயிலெருத்து - மயிற்பிடர், உறத்தரு-
ங்கர்த்த. (1௨௩)

பொய்தபுகாட்சியிற்புலனடக்கிய
செய்தவன்சபித்தலிற்சொந்தமெய்யிலை
மெய்தலைமணந்தநல்லிதூன்விட்டனன்
எய்தினன்மென்புலக்கிறமையென்படுவ.

பொய்தபுகாட்சி - மெய்யுணர்வு, செய்தவன் - முனிவன், தலைமணந்த - கலந்த,
இறைமை - தலைமை. (1௨௪)

தூதியகாதையையுவந்துகட்பவர்
காதல்செய்மாயனைக்கலப்பரென்றுசீர்
மேதருவிணரொதன்செய்மெய்த்திறம்
சூதமாமுனிவரவெடுத்துச்சொல்லுவான்.

காதை - சரித்திரம், உவந்து - விரும்பி, விணரொதன் - பரிசுதித்து. (1௨௫)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௨௦௨௬.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழ ர வ து

பரிட்சித்துக்கலிகடிந்தவத்தியாயம்.

வேறு.

மண்டலீகர்மகுடமலர்ந்ததாட்
புண்டரீகம்புனையமுடிபுனைந்
தண்டகோளமளந்தபெரும்புகழ்
விண்ரோதன்வியனிலங்காத்தனன்

புண்டரீகம் - தாமரைமலர், வியன் - பெரிய.

(௪)

வேந்தனுத்தான்மெய்த்தவத்தீன்றருள்
வந்துகொங்கையிராவதியென்னுமோர்
காந்தன்மெல்விரற்கண்ணியினலம்
மாந்தினன்கமழ்மன்றலந்தாரினான்.

உத்தரன் - விராடராஜன்மகன், இளநலம் - இளம்பருவத்தின்பம், மாந்தினன்-அ
துபவித்தான்.

(௨)

ஐயதார்க்சனமேசயனாகியா
வையம்போற்றிடுமைந்தரோர்நால்வரைச்
செய்யவாய்ப்பசங்கின்னையந்தன்மொழிப்
பெய்மலர்க்குழற்பெண்ணணங்கீன்றனள்.

ஐய - அழகாகிய, தார் - பூமலை, பெண்ணணங்கு - இராவதி.

(௩)

முரிதடந்திரைமுத்தெறிகங்கையங்
கனாயில்வானங்களிப்பக்கடவுள்வாம்
புரவிவேள்வியோர்மூன்றுபுரிந்தனன்
அருகிதித்திராளந்தணர்க்காக்கினான்.

முரி - மடங்குகிற, கடவுள் - தெய்வத்தன்மை, வாம்புரவி - தாலிச்செல்லங்குகி
ரை, புரவிவேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(௪)

வேறு.

அடல்வினாயயிலெயிற்றண்ணல்வாளரிக்
கொடிவலனுயரியகொற்றமன்னவன்
விடுசுடர்க்குடமிவேல்வெற்றிகாட்டுவான்
வடபுலத்தெழுந்தனன்வனாகலத்தவே.

அடல் - வெற்றி, அயில் - கூர்மை, எயிறு - பல், அண்ணல் - பெருமை, வான் -
ஒளி, அரிக்கொடி - சிங்கக்கொடி, சுடர் - ஒளி, குடமி - துணி, வுனோ - சங்கு, கலித்த-
முழங்கின.

(௫)

பாரிடையிதிக்கிலபறக்கும்பச்சைமான்
தேரினனெற்றையந்திகிரிமன்னவன்
போர்கெழுதானையம்புணரியூடுழு
தேரிளங்கதிரெனவெழில்சிறந்தனன்.

மான் - குதிரை, திகிரி - சக்கரம், தானையம்புணரி - சேனாசமுத்திரம். (௬)

தங்குலம்விளக்கியதரணிகாவலன்
வெங்கதிர்மரபின்வாழ்வேந்தர்போர்தெறும்
பொங்கொளிகண்டொளிபொலியத்தோன்றிய
திங்களேபோன்றதுதிலகவெண்குடை.

வெங்கதிர்மரபு - சூரியகுலம், தெறும் - வெல்லுகிற. (௭)

வள்ளறன்றிருமகன்வழிவிளக்குறும்
அள்ளிலவேலினாடேனாக்கிய
வெள்ளநீர்க்கங்கையின்வெள்ளிவெண்டிரை
துள்ளல்போன்றனதுணைக்கவரித்தோற்றமே.

அள் - கடர்மை, ஆடல் - வெற்றி, துணைக்கவரி - இரட்டைச்சாமரம். (௮)

அடும்படைமன்னவனளவிறுனையைப்
படுத்திரைக்கரையுறுபரவையென்பதென்
விடுஞ்சுடர்த்தேர்செலமிடைந்ததுளியால்
நெடுங்கடலேழுநன்னிலங்களாயவே.

அடும் - கொல்லுகிற, பரவை - கடல், மிடைந்த - நெருங்கின. (௯)

சூடியவாகைவேல்வேருதைச்சுற்றியே
நாடியவாள்பரிநாகந்தேரெனும்
நீடியசேனையிநிலததடங்குதல்
ஆடியினடங்குமாகாயம்போலுமே.

ஆள் - காலாள், பரி - குதிரை, நாகம் - யானை, ஆடி - கண்ணாடி. (௧௦)

நிலவரைப்பினினனிநிமிர்ந்தசேனையால்
உலவியநற்றுகளும்பேரோங்குதல்
மலர்தலைப்புவிமகண்மருவித்தொட்டிடாப்
புலவரைத்தொடவவட்டபோதல்போலுமே.

நிலவரைப்பு - நிலவுலகம், உம்பர் - ஆகாயம், தலை - இடம், புலவரை - தேவரை

கவட்டொடுமுயர்மரங்கைக்கொள்யானமேல்
சுவட்டெழும்தியெனுங்குடைகள்கண்டுமெய்ச்
சுவட்டொடும்பொலிபடைசூழ்தறிங்கன்கண்
டுவட்டெடுத்தறிதிரையுத்தியொக்குமே.

கவடு - கிளை; சுவடு - மலை, சவடு - தழும்பு, உத்தி - கடல், உவட்டெடுத்தல்-பெருக்கெடுத்தல். (௧௧)

பரிட்சித்துக் கலிகழந்தவத்தியாயம்.

௩௩

உரைபுகழ்மன்னவனோடுபோயின
நிரையணிவேழமாநெடியதானையை
வரையெனமொழிவதென்வரைகணுண்பொடித்
தரையெனநடந்தவத்தானையானேயே.

வேழம் - யானை, தானை - சேனை நிரா - வரிசை.

(கங்)

வரங்களாவுயர்ந்தவன்வரம்பில்சேனையீர்
உரங்கன்சேர்மனமெனவோடுமைங்கித்
தரங்கமாப்படையினச்சொல்வோர்காற்கதித்
தரங்கமாய்மொழிவதுதக்கதன்றோ.

உரம் - அறிவு, தரங்கம் - குகிறை, ஜங்கதி - கைகாநடை, அவை - மல்லகதி, ம
யூரகதி - வியாக்கிரகதி, வாகரகதி, இடபகதியென்பன, தரங்கம் - அலை. (கசு)

படையெனும்வரம்பிலாப்பரவைமேவிரல்
நடையொடுபொருதுடையாதநற்பரி
புடையகல்கரையினிற்பொருதுதத்தமில்
உடைதிரைநேர்சொல்வாருணர்விலோர்களே.

பொருது - போர்செய்து, மோதி.

(கரு)

மன்னவன்தேர்வடமேருமற்றதேர்
பன்னியவரைகன்கூழ்கடல்கன்பாப்பரி
துன்னியகரியிருன்கூழ்வரம்பென
உன்னியசேனையிவ்வுலகொடொக்குமே.

பன்னிய - சொல்லப்பட்ட, கரி - யானை.

(கசு)

வட்டவெண்கலிகையான்மல்லற்பாரதம்
கிட்டினன்கிம்புருடத்தைநண்ணினான்
முட்டினனரிவருடத்தைமூரித்தேர்
விட்டனன்கேதுமாலத்தின்மெல்லவே.

மல்லல் - வளம், பாரதம் - பரதவர்ஷம், கிம்புருடம் - கிம்புருஷவர்ஷம், அரிவரு
டம் - அரிவர்ஷம், கேதுமாலம் - கேதுமாலவர்ஷம். (கசு)

எய்தினனிளாவிருத்திலின்பமே
செய்தவிரமியகஞ்சென்றுசேர்ந்தபின்
மெய்திகழிரண்மயமேவிமெல்லெனப்
பொய்தபுழுத்தரகுருவிற்போயினான்.

இளாவிருதம் - இளாவிருதவர்ஷம், இரமியகம் - ரம்யகவர்ஷம், இரண்மயம் - விர
ண்மயவர்ஷம், உத்தரகுரு - யோகபூமியாறனுளொன்று. (கஅ)

தடத்ததாமரைமலர்த்தடக்கைவில்லினால்
வடக்கொடுகுடக்கெலாம்வணக்கிமன்னவன்

சுடர்ப்பசுமேருவின்குணக்கிறேமிறே
விடுத்தனன்பத்திராச்சுவத்தமேவினன்.

குடக்கு - மேற்றிசை, வணக்கி - தாழ்ச்செய்து, குணக்கு - கிழக்கு, தோம்இல்-
குற்றமற்ற, பத்திராச்சுவம் - நவகண்டத்தொன்று. (கக)

எள்ளுனர்க்கிடியனூன்றுத்ததிக்கெலாம்
உள்ளவர்பாண்டவரொழிவில்போர்த்திறல்
வெள்ளநீரமுதுகவிரித்திசைக்கும்த்
தொள்ளிசையமுதமுஞ்செவிமடுத்தனன்.

எள்ளுனர் - இகழ்வோர், இறுத்த - சங்கின. (உ௦)

வெருவரமறையவன்வித்தவெம்படை
சுருவினில்வளைத்ததுங்கண்ணன்காத்ததும்
பெருவிதன்மரீஇயதான்பிறந்தவண்ணமும்
தொரிதரவிசைப்பதுஞ்செவியின்மாந்தினன்.

வெருவா - அஞ்ச, பெருவிதல் - பெருவலி, மரீஇய - பொருந்திய, மாந்தினன்-
கேட்டான். (உக)

முடித்தலைவணக்குமுடிவிலாத்திறற்
கொடிப்படைமன்னவர்குவித்துநீணிதி
வடித்திசைபாடினர்வணங்கியின்புறக்
கடைக்கணித்தனன்றனிக் கலிகைவேந்தனே.

வணக்கு - வளைத்து, கடைக்கணித்தனன் - கடைக்கண்ணுற்பார்த்தான். (உஉ)

அமைவருமொன்பதுவருத்தார்களும்
நமையளிப்பவனெனநவிறநல்லிசை
கமைவருகுணத்தொடுகருணைசெய்தவன்
இமையநல்வரைகடந்தெய்துங்காலையே.

ஒன்பதுவருத்தார் - நவவரவுங்களிலுள்ளவர், கமை - கடிமை. (பொறுமை)

தெளிபொருள்வடசொலாற்றிருந்துமாவவர்.
ஒளிவருநாமகட்டுரைத்தபேர்பெறும்
வளநதியினுக்குநல்வடாதுநண்ணிய
கிளர்புகழ்சேர்குருக்கேத்திரத்தினில்.

வடாது - வடநிசை, குருக்கேத்திரம் - குருக்கூத்திரம். (உச)

தூரிதப்பிறைபுறாதொளையெயிற்றேதார்
பானிறப்பஃறலைப்பாந்தளேந்திய
மாரிலக்கிழத்திதன்மல்லன்மாண்மொரீஇ
ஆனுருத்தாங்கியாங்கமுதுநின்றனன்.

தூரிதம் - வெண்ணிறம், பிறைபுறா - பிறையையிரகர்த்த, எயிற்றது - பல்லினை
யுடையது, பானிறம் - வெண்ணிறம், பஃறலைப்பாந்தள் - பலதலைகளையுடையபாம்பு
(ஆதிசேடன்) ஆள்-பசு. (உ௪)

பரிட்சித்துக்கலிகடிந்தவத்தியாயம்

சுக

ஒடிவிலாபூழிதோறெவ்வொன்றாகநல்
அடியொருமூன்றிழந்தண்ணனல்லறம்
படியிசையோர்பதம்பாவும்பாலதாய்
விடையுருத்தாங்குபுமெலிந்துநின்றதால்.

ஒடிவு - கெடுதி, அறம்-தருமதேவதை, ஒர்பதம் - ஒருபாதம், தாங்குபு-தாங்கி.()

பானிறகல்லிடைபாரிலூன்றிய
காணடுக்குறநெடுங்கதையினுற்புடைத்
தீனழக்கருங்கழலார்த்ததாளினுண்
நீனிதக்கடுங்கலிநின்றதைக்குமால்.

பானிறம் - வெண்ணிறம் கதை - தடி. (௨௭)

குருதிவெற்பின்னவர்கொற்றமால்களிற்
றரசராய்நம்மைவந்தாள்வரென்றுகொல்
புகரிலாவந்தணர்பொருவில்வேள்விகள்
இருவிசம்புதைத்திடாவெனநினைந்துகொல்.

குருதி - உதிரம், உதைத்திடா - பொருத்தா, (௨௮)

அடியொருமூன்றெனக்ககன்றவென்றுகொல்
உடல்சினக்கடுங்கலியுதைக்குமென்றுகொல்
நெடிதுயிர்த்தழுவுசேனிகழ்த்துவாயென
விடைவகுத்துரைப்பவான்விளம்பிற்றென்பவே.

உடல் - வருத்துகிற. (௨௯)

கண்ணியந்துளவணிகமல்லோசனன்
பெரன்னடித்தாமரைபொருந்தப்பெற்றனன்
என்னொடும்புரையுமேயிமைப்பினுட்டத்தோர்
மன்னுபொன்னுலகெனமகிழ்ச்சிகூர்ந்தனன்.

புரையுமே - நிகர்க்குமா, இமைப்பினுட்டத்தோர் - தேவர்கள் (௩௦)

கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணற்காதலால்
நெடிதுநற்றவம்புரிந்தெய்துநேமியான்
கொடியொடுதாமரைக்குலிசரேகைசேர்
அடிமலரெண்ணவிட்டகன்றுபோயதால்.

கடி - வாசனை, நேமியான் - சந்திராயுத்தைப்புடையவன். (௩௧)

சாற்றியவலிகளுஞ்சமதமங்களும்
போற்றியபுனிதமும்புகழுநானமும்
தேற்றமுஞ்செல்வமுஞ்சிறந்தமாவெனக்
காற்றியவருட்பதமகன்றுபோயதால்.

சமதமங்கள் - சமமும்தமமும், சமமாவது அகக்கரணங்களைச்சித்தித்தல், தமமா
வதுபுறக்கரணங்களைச்சித்தித்தல், தேற்றம் - தெளிவு. (௩௨)

தஞ்சமுங்கருணையுந்தவமுஞ்சாந்தமும்
வஞ்சமின்மேன்மையும்வனப்புமேமுதல்
எஞ்சலினற்குணம்யாவமேவிய
அஞ்சனமுகில்பதமகன்றுபோயதால்.

வனப்பு - அஞ்சு, அஞ்சனமுகில் - கரியமேகம். (௩௩)

வாரமுமானமுங்கொண்டென்வன்றலைப்
பாரமும்பாவமும்பகையுந்ததருள்
வீரமும்விசயமும்வீறுமேவிய
ஆரமுதவன்பதமகன்றுபோயதால்.

வாரம் - அன்பு. (௩௪)

ஒளித்தனமூன்றடியுனக்குநம்மைவந்
தளிக்கலனருட்கடலகன்றுபோயினன்
களிக்கும்வெஞ்சினக்கலிகாயுமாலெனக்
கிளக்கலுமன்னவன்கெழீஇயானபேரா.

அளிக்கலன் - காத்திலன், காயும் - கோபிக்கும், கிளக்கலும் - சொல்லுதலும். ()

அறுசீர்க்கழிநெடி- லாசிரியவிருத்தம்.

பாணிநவிடையோர்காலிநிற்பதும்பழங்கனெய்தி
ஆனமுகின்றவாறுமானழவுதைத்தவெய்ய
நீனிநவொருவனின்றநிலைமையுங்கண்ணிற்கண்டான்
கூனுடைவரிவிற்செங்கைக்குருகுலத்தரசரேழே.

வீடை - இடபம், பழங்கண் - துன்பம், ஆன் - பசு, கூன், வளைவு. (௩௫)

அழுகையென்னுலகத்தின்குலமுததென்னஞ்செஞ்சேதா
ஒழிவதென்னினக்குத்தாண்மூன்றுடல்பவன்யாவனடி
முழுதுநீதெரித்தியென்றுமுண்ணுறுவேந்துகூற
மழவீடையரசனுள்ளமகிழ்தரவழங்குமன்றே.

சேதா - நற்பசு, (சிவப்புப்பசு) உடல்பவன் - கோவிப்பவன். (௩௬)

எண்ணுமீவ்வினைகள்சில்லோர்சஞலியன்றவென்பார்
பண்ணியகருமம்வந்துபலித்தவென்றுரைப்பர்சில்லோர்
நண்ணியநவக்கோளாலெடந்தவென்றுரைப்பரெண்ணோர்
நுண்ணியவறிவோர்செய்யுமனனெனநுவலுவாரே.

நவக்கோள் - நவக்கிரகம். (௩௭)

எனவீடைமொழிதலோமுகிழ்ந்தனனிறைவெனன்பால்
நினைவரும்பிற்தமேதநிகழ்த்திடிற்றனக்குமந்த
வினைவருமென்றுநாடிவிளம்பியதானுமோர்தான்
தனைநனிலத்தினூன்றிமூன்றுதாடவிர்தலானும்.

வதம் - குற்றம், நிகழ்த்திடின - சொன்னால், தான் - பாதம், தவிர்தல் - ஒழி
தல். (௩௮)

அறமெனப்படுமால்வெள்ளேறவனரிமாதஞ்செஞ்சேதா
பொறைதவிர்த்தளித்தகண்ணன்போயினுனென்றுமாழ்கும்
கறையணற்பாம்பிற்சீறிக்காய்பவன்கலியேயென்னு
மறுவறுமனத்தினுடிவாளுறைகழித்திட்டானால்.

மால் - பெருமை, வெள்ளேறு - வெள்விடை, அவனிமாதா - பூமிசேலி, மாழ்கு
ம் - மயங்கும், கறை - விஷம், அணல் - கழுத்து, (சு1)

எண்டிசைக்களிற்றுப்பாகனெரியெழுத்தினுகிடுக்கி
மண்டமர்கடந்தகொற்றவாளுறைகழித்தேதோற்றம்
கண்டனன்கலங்கிவெங்கட்குங்கலிகமழுந்தெய்வத்
தண்டுறைக்கங்கைநாடன்றான்மிசைவந்துவீழ்ந்தான்.

எரி-நெருப்பு, திருகி - மாறுபட்டு, மண்டுஅமர்கடந்த-நெருங்கினபார்களைவெ
ன்ற, தேற்றம் - காட்சி, வெங்கண் - கொடுமை, கலி - கலிபுருடன். (சு2)

மூரிவாட்டடக்கைமன்னர்முடித்தமும்பிருந்தசெம்பொன்
வார்கழற்றாளின்வீழ்ந்தான்மறக்கலியென்பதோர்ந்தும்
ஆருயிர்செகுத்திலானுலபயமென்றடைந்தோர்க்கெல்லாம்
கூரருண்மாரிபெய்தல்குருகுலத்தியற்கையன்றே.

மூரி - பலம், செகுத்திலான் - கொன்றிவன். (சு3)

அறைகழற்றாளின்வீழ்ந்தவடுகலிதன்னைக்கங்கைத்
துறைவனியஞ்சல்போதிதுன்னலென்காப்பிலென்ன
ஏறிகடல்வையமெல்லாமிறைவனின்காப்புமந்தெங்
குறைவதுபணித்தியென்னுவுறுகலியுரைத்தல்செய்தான்.

துன்னல் - இராசே, காப்பு - காவல், அஞ்சல் - அஞ்சாதை, உறைவது - வாழ்வ
து, பணித்தி - கட்டளையிடு, (சு4)

குதுயிர்கோறல்பானந்துவரெனத்துவர்த்தசெவ்வரய்
மாதர்செம்பொன்னிற்சொல்பொய்வருந்துனிமதம்வெங்காமம்
ஏதமாம்வயிரமாகியிருத்திரீபோதியென்று
கோதைவெண்குடையான்கூறக்கொடுங்கலிவணங்கிப்போயான்.

கோறல் - கொல்லுதல், பானம் - குடி, துவர் - பவளம், துவர்த்தசெவந்த, துனி-
அச்சம், வயிரம் - திராக்கீகாவம். (சு5)

மெய்யெனுமொருதாளுன்றிறின்றவெள்ளேறுமற்றைச்
செய்தவம்புனிதந்திலளியெனத்தெரித்தமூன்று
மையறுதாளுமன்றிமகிழ்ந்ததம்மாட்சித்தாய
மொய்திரைவேலிஞாலமுழுவளஞ்சுரந்ததம்மா.

திதுஇல்அளி - தீமையிலலாதகிருபை, ஞாலம் - உலகம். (சு6)

வஞ்சக்கலிதான்போகமாய்ந்தனதீமையெல்லாம்
வெஞ்சினப்புலன்கள்செற்றோர்விழுத்தவாஞானமிக்கோர்

எஞ்சலின்மறையோர்வேள்வியாவையுமியற்றிவாழ்ந்தார்
நெஞ்சுவந்தமராரார்த்தார்நிலமகண்மகிழ்ந்தாளன்றே.
செற்றோர் - வென்றவர்கள், விழுத்தவர் - மேன்மையாகியதவத்தினர், (சச)

கலியிருளிரியநூறிக்களிற்றுநன்னகரஞ்சேர்ந்தான்
நிலவுமிழ்திங்களன்னநித்திலக்கவிகைவேந்தன்
மலர்தலையுலகமெல்லாமறுவறவிளங்கும்வண்ணம்
அலர்கதிர்ப்பரிதிபாலவாழியொன்றுருட்டினால்.

இரிய - ஓட, நூறி - அதஞ்செய்து, களிற்றுநன்னகரம் - ஹஸ்திநாபுரம், நித்தி
லக்கவிகை - முத்துக் குடம், மறு - குற்றம், பரிதி - சூரியன், ஆழியொன்றுருட்டி
னான் - ஏகசக்ராதிரத்தியஞ்செய்தான். (சஎ)

இக்கதைவிரைந்துகேட்பவெய்துநற்றவத்தோர்பார்மேல்
தக்கநற்புதல்வர்கல்லிசாற்றிருநிதிசொற்கீர்த்தி
மிக்கெழிற்செல்வமெல்லாமேவீற்றிருந்தபின்னர்ச்
செக்கரக்கமலைமார்பன்றிருந்துலகெய்துவாரே.

செக்கர்-செவந்த, அக்கமலைமார்பன் - அந்தத்திருமகன்மார்பனாகியதிருமாலின்,
திருந்துலகு - திருத்தமாகியவுலகம், (பரமபதம்.) (சஅ)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உஎச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ா வ து

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுகூறலுமேத்தியிக்கதை
நன்றுநன்றெனுநற்றவர்க்கெலாம்
வென்றிறேவெவன்வேட்டமேற்செல்ல
துன்றுமாதவக்குதன்சொல்லுவான்.

வட்டம் - வேட்டை.

(க)

காட்டின்வாளரிக்கணத்தினோடுபோர்
ஆட்டினுற்றெழுந்தன்னமாட்சிசால்
வாட்டிறற்படையவவர்க்குழ்தர
வேட்டமாடுவான்வேந்தெனய்தினான்.

அரிக்கணம் - சிங்கக்கூட்டம், வயவர் - வீரர், வேட்டையாவான்-வேட்டையாட.

அண்ணலாருமவ்வணிசெய்தேர்நடு
வண்ணமாடுகிவந்துசேர்வது

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

சடு

நண் ணுதாதை தன்றூதை நல்லதே தர்
கண்ண னூர்ந்தவக்காட்சிபோலுமே.

அண்ணல் - அரசன், (பரிசுதித்து) தாதை தன் தாதை - பாட்டன், (அருச்சுநன்.)

நெடியுதே தர்நடுநீலமா முகில்
படித லுட்பயங்கொண்டோரின்மேல்
கொடையின்வென்றிடுகொண்வந்தானொ
அடியின்வீழ்வந்த ணுகல்போலுமே.

நீலமா முகில் - நீலமேகம், கோன் - அரசன்- (ச)

சிலைவளங்கொள்போர்ச்சேனையார்த்தெழுப்
பொலமு கடடினிற்பொங்கு தூளிபோய்
அலர்வனத்தினைச்சூழ்தலாங்கெலாம்
விலைவளைத்தே தார்வண்ணமானுமே.

சிலை - வில், மானும் - ஒக்கும். (டு)

நெடுங்கிரித்தலைநின்றிழிந்தவெம்
மடங்கல்போன்மெனமன்னன் மாமணி
இடங்கொடேரினின்றிழிந்துதோகைநல்
நடங்கொள்கானகநண்ணனண்ணினான்.

தலை - உச்சி, மடங்கல் - சிங்கம், தோகை - மயில், நடம் - நடநம், (சு)

கல்வளைத்தவெங்கானநண்ணலும்
எல்வளைக்கரத்தெஃகநீக்கிவார்
வில்வளைத்துமாமேகமொத்தனன்
மல்வளைத்ததே தாண்மன்னர்மன்னனே.

கல் - மலை, கானம் - காடு, எல் - ஒளி, வளை-வாகுவலயம், எஃகம்-ஆயுதம், வார்-
நீண்ட. (ஏ)

கடங்கவிழ்த்ததன்கரியின்றெவ்விலை
அடங்கமாய்த்ததற்காற்றுநன்றிபோல்
மடங்கலேற்றின்மென்மன்னர்கோமகன்
விடங்கவிழ்த்தவெம்பகழிவீசினான்.

கடம் - மதநீர், கரியின்றெவ்விலை-யானைப்பகையாகியசிங்கத்தை, மடங்கலேற்று-
ஆண்சிங்கம், பகழி - அம்பு. (அ)

சிலைவணக்கிவெஞ்சினவயப்பெரும்
*புலி தூத்தினன்பொருதுவாரிசூழ்
நிலவரைப்பினிளீடுவெம்பகை
வலனழித்தவாண்மன்னர்மன்னனே.

வணக்கி - வளைத்து, வயம் - வெற்றி, பகை - பகைவர், வலன் - வெற்றி. (க)

மஞ்சதிரந்தெனப்பிளிறுமையலம்
குஞ்சரங்களின்கொலமருப்பிறச்

மு த ற் க ன் த ம்.

செஞ்சரந்தொடுத்தெய்துசென்றனன்
அஞ்சமிக்கபேராளியென்னவே.

மஞ்சுஅதிர்ந்தென - மேகமுழங்கினுற்போல, பிளிதும் - கர்ஜித்திடுகிற, மையல்-ம
தமயக்கம், இற- ஓடிய, செஞ்சரம் - செவ்வியபாணம், பேராளி - பெரியசிக்கம்,(க0)

வம்புசேர்மலர்வரையினுச்சியின்
அம்பிடுனாடற்றூனையோடுதல்
இம்பர்மன்னவனீதல்கண்டுகண்
மெம்பர்மீதுகாரோடலொத்ததே.

வம்பு - வாசனை, அரற்றறுஆனை - ஒலிக்கின்றயானை, உம்பர்மீது - ஆகாயத்தின்
மேல். (கக)

வெம்மைசேர்க்கணைமீதுதைத்தலால்
தம்மைமூசுறத்தாவில்சோரிதான்
மும்மையாமத்தானைமுன்செலல்
செம்மைசேர்முகில்சேறல்போலுமே.

மூசுற - மொய்க்க, சோரி - உதிரம், சேறல் - செல்லுதல், (கஉ)

விண்ணம்போமும்வாள்வெயிற்றுமெம்புகால்
அண்ணலானையாடலாலினைத்
துண்ணுநீர்நசையொருதவத்திடுனான்
நண்ணுசாலவாய்நடத்தனண்ணினான்.

ஆடலால் - வேட்டையாடலால், நீர்நசை - நீர்வேட்டை, (தாகம்) (கங)

அம்மெனக்க்கினனாடுதாரினன்
வெம்மினன்னவார்க்கணையன்வில்லினன்
செம்மனண்ணியச்செய்தவன்றனைத்
தம்மினுண்ணுநீர்தம்மினென்றனன்.

வெம்மினன்ன - வெவ்விய மின்னலைநிகர்த்த - செய்தவன், தவத்தன் (தவசி)
தம்மின் - தாரும். (கச)

தருகவுண்னுநீர்தருகவென்றுவேல்
அரசனாங்கடைந்ததைதல்கேட்டிலன்
பரணெருஞ்சினிற்பாவித்துள்ளநெக்
குருகியொன்றுபட்டுறைபுமாதவன்.

அறைதல் - சொல்லுதல், பரணை - இறைவனை. (கரு)

புலனெறிந்தமெய்ப்போதமாதவன்
நிலைநினைந்திலனீரிரத்தலும்
தலைமையந்தணுநீர்நற்றிவானொரு
உலகுகாவலனுள்ளத்துள்ளினான்.

புலன்எறிந்த - கீழ்ப்புலன்களைவென்ற, மெய்ப்போதம் - மெய்யுணர்வு, உள்ளினு
ன் - நினைத்தான். (கசு)

செத்தபாம்பினைச்செய்யதாமனாக்
கைத்தலத்துவிந்கடையினுற்கொளீஇ
மெய்த்தவத்தினுன்றோளின்வீழ்த்தனன்
மத்தயானையம்மன்னுனேனுகினுன்.

விந்கடை - வில்லினதுதுணி, கொளீஇ - எடுத்து.

(௧௭)

பழுத்தநான்மறைப்பாடறெள்ளிய
தழைத்தகாட்சியான்மறவினைந்திலேம்
இழைத்ததென்கொலென்றெண்ணியெண்ணியே
மழைத்தடக்கையான்மறுகினுன்றோ.

காட்சியான் - அறிவினையுடையவன், இழைத்தது - செய்தது.

(௧௮)

வேறு.

ஐந்தவித்தருந்தவமாற்றமந்தனை
மைந்தன்மாட்டருந்தவர்மைந்தர்வல்லோபாம்
வெந்திறல்வேந்தோர்வீந்தபாம்பினை
துந்தைதோளிட்டன்னெனதுவன்றனர்.

ஐந்துஅலித்து - ஐம்புலன்களையடக்கி, ஆற்றும் - செய்கின்ற, வல்லோ - விரை
வாக, வீந்த - செத்த, துந்தை - உந்தந்தை.

(௧௯)

பகர்ந்ததுகேட்டலும்பாலன்மன்னெறி
இகந்ததுகண்டபானொனதுமாதவம்
திகழ்ந்திடக்காண்கெனச்சிவந்தகட்கடை
புகைந்தவெந்தீயுகப்புழுங்கினுனுளம்.

மன் - அரசன், நெறிஇகந்தது - நெறிகடந்தது.

(௨௦)

காழ்படுமிடற்றராக்கழிந்ததெந்தைதோள்
வீழ்படவிட்டவவ்வேந்துதக்ககன்
பாழிவாய்ப்பட்டெழுபகலின்மாய்கெனத்
தாழ்கிலாச்சினத்தினன்சபித்திட்டானரோ

காழ் - குற்றம், (நஞ்சு) மிடறு - கண்டம், கழிந்தது - இறந்தது, தக்ககன் - தக்க
கன், (நாகராஜன்) எழுபகல் - ஏழுநாள்.

(௨௧)

எழுந்தனன்சிருங்கிபோயின்றதாதைதான்
விழுந்தனனழுதலும்விழித்துமைந்தம்
றழுந்திறமென்னையோவறைதிரீயென
மொழிந்தனன்விளைந்ததுமுழுதுமென்பவே.

சிருங்கி - சிருங்கிமுனிவன்.

(௨௨)

மகன்மொழிகேட்டலுமறுகிமாதவன்
இகலெறிந்திருநிலமேழும்போற்றுது

தகைமலியரசனைச்சபித்தாழ்கிலா
வெகுளிமற்றெங்ஙனம்வினைந்ததென்றனன்.

இகல்எறிந்து - பகைவரைவென்று, தாழ்கிலாவெகுளி - தணியாக்கோவம்.(௨௩)

தடம்புயத்தரசனைச்சபித்ததன் றுநீ
அடர்ந்துகொல்வெங்கலிக்கரசநல்கினை
மிடைந்திடுதருமத்தின்வோறுத்தனை
தொடர்ந்திடுவெம்பழி துணிந்துசெய்தனை.

மிடைந்திடு - நெருங்கின, (மிகுந்த) (௨௪)

உன்னிமிழ்சிறுபிழையுருற்றும்வேந்தனைப்
பன்னினைசாபநீபாலனாகலான்
துன்னியபிழைபொறுத்தாடல்சொல்லுசீர்க்
கன்னியந்துளவினென்கடனென்றேறிதினான்.

உளுற்றும் - செய்த, பன்னினை - சொல்லினை. (௨௫)

நிந்தனைபுரியினுநின் றுதைப்பினும்
சின்தனைவெகுள்கிலார்சேரற்றொழா
வந்தனைபுரிபவரென்றுமாமனம்
நொந்தனன்பலப்பலநுவன் றிட்டானரோ.

வெகுள்கிலார் - கோவியார், சேரன் - திருமால். (௨௬)

முழுப்பெருங்காட்சியான்முனிவன் றன்மகன்
தழைத்தவெம்முனிவினிற்சபித்தவத்திறம்
அழற்படைமன்னனுக்கறியக்கூறென
விழுத்தவனொருவனைவிடுத்திட்டானரோ.

பெருங்காட்சியான் - பேரறிவுடையவன். (௨௭)

அடுத்தனன்பைப்பையவறியக்கூறினான்
பபப

பைப்பைய - மெல்லமெல்ல. (௨௮)

உரைத்ததுகேட்டலுமுடல்கொண்டின்னமும்
தினாப்புவிநுந்துதிப்பழிசெய்யாமையால்
தரித்துரைநாவினான்சபித்தனன்றென
வரைத்தடந்தேதாளினுண்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தனன்.

தினாப்புவி - கடல்குழந்தவுலகு. (௨௯)

மண்டுநீர்க்கங்கையினடைந்துமாறிலாக்
கொண்டனெர்வண்ணனைக்குறித்துநெஞ்சகம்

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

சுக

புண்டரீகப்பதம்பொருந்துவேனென
விண்ணொதப்பெயர்வேந்தனெண்ணினான்.

கொண்டல்நேர்வண்ணன் - மேகம்போலும்நிறமுள்ளவன். (120)

தவச்சனமேசயனென் னுந்தண் முகை
துவைத்தினஞ்சரும்புகூழ்தொடையன்மைந்தனைப்
புவிப்பொறைபொறுக்கெனப்பொன்னமாமுடி
கவித்தனன்கங்கையங்காவந்தெய்தினான்

முகை - அரும்பு, தொடையல் - மாலை, கவித்தனன் - சூட்டினன். (121)

ஒருமுதல்பொலமுகடுடையரீட்டிய
திருமலரடிபுனைதெய்வத்தண்டுழாய்
வினாகமழ்ந்தித்துறைவிரிந்தபுல்லின்மேல்
வரையெனக்கிடந்தனன்வரம்பில்கேள்வியான்.

ஒருமுதல் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளாகியதிருமால், பொலமுகடு - அழகிய அண்ட
முகடு, வினா - வாசனை. (122)

வேறு.

பரத்துவாசன்சவுனன்பராசான்
திருத்துமாதவஞ்சேருங்கவுதமன்
விரத்திமிக்கமேதாதிதியவுருவன்
வரத்தினுற்றபிருகுணம்முற்கலன்.

விரத்தி - பிரபஞ்சத்தில் வெறுப்பு. (123)

மெய்த்தவநாரதன்வியாதன்காசிபன்
அத்திரிகோசிகன்வசிட்டனங்கிரா
முத்தமிழ்முனிமுதன்முனிவர்யாவரும்
தத்துநீர்க்கங்கையின்களையிற்சார்ந்தனர்.

முத்தமிழ்முனி - அகத்தியர், முத்தமிழாவன, இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்
தமிழ்என்பன. (124)

வந்தெதிர்முனிவரைவணங்கிமன்னவன்
ஐந்தவித்துயர்ந்தநீரடைந்தவாற்றினான்
சந்தினன்வல்வினைச்சிமிழ்ப்புமாறினன்
உயந்தனனெனச்சிலவுகாக்குமெல்வையின்.

சந்தினன் - ஒழிந்தேன், சிமிழ்ப்பு கட்டு (பிறவிக்கட்டு) எல்வையெ - பொழுது. (125)

புரியவிழ்தாமரைபுரையுங்கண்ணினன்
முரிதிரைமுத்தெனமுகிழ்க்குமூரலன்

மு த ந் க ந் த ம்.

மரதகநிற்த்தினன்மலர்ந்தமார்பினன்.

சுருள்விரிஞ்சியன்சுகன்வந்தெய்தினன்.

புரி - முறுக்கு, புரையும் - நிகர்க்கின்ற, மூரலன் - பற்களையுடையவன். (௩௬)

செழுந்தவனெய்தலுஞ்செறிந்தமாதவர்
எழுந்தனரிளங்கதிரெழ்நெகிழ்ந்துதேன்
வழிந்ததாமரையுறழ்வாண்முகத்தினன்
விழுந்தனனிறைஞ்சினன்வேந்தர்வேந்தனே.

செறிந்த- நெருங்கின, இளங்கதிர் - இளஞ்சூரியன், எழ - உதிக்க, உறழ்- ஒத்த,
வாள் - ஒளி. (௩௭)

எண்ணியநல்லறிவியைந்துருக்கொடு
நண்ணியவெனுநினான்கண்டெய்யநம்
கண்ணெனம்மரபுளானென்றுகாட்டிய
வண்ணென்றுரைத்தனன்மகிழ்ச்சிகூருவான்.

உய்ய - கடைத்தேற. (௩௮)

ஒன்றினும்பற்றிலாதொழுகின்றநீ
இன்றுவந்தென்னுழையெய்தப்பெற்றனன்
வென்றனன்வினையெனவியந்துபோற்றினான்
மன்றலந்தாமரைமலர்க்கைகூப்பியே.

பற்றிலாது - பற்றற்று. (௩௯)

இறப்புவந்தெய்துழியென்னரினைப்பது
திறப்படக்கேட்பதென்செப்புகின்றதென்
அறத்துறையறிந்தநீயறைதியென்றனன்
மறத்துறைகடிந்தேவன்மன்னர்மன்னனே.

இறப்பு - மாணம், அறத்துறை - தருமநெறி, அறைதி - சொல்வாயாக, மறத்து
றை - பாவவழி. (௪௦)

என்னலுமுனிவரனினிதுகூறினன்
மன்னியமாதவர்மகிழ்ச்சிகூர்தரப்
பன்னருஞ்சுகமுனிபணிந்தேவந்துக்குச்
சொன்னதுசொல்கெனச்சூதன்சொல்லுவான்.

கூர்தர - மிக, பன்னரு - சொல்லுதற்கரிய. (௪௧)

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

முதற்கந்தம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ஈராயுடு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாங்கநீதம்.

முதலாவது

மாயவனிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுதிர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனவ்வாறுசெயக்கேட்டமறைமுனிசகன்வருத்துரைப்பான்
கன்னியந்துளவப்பசுந்தொடைபுனைந்தகரியவன்றிருவருக்கருதி
அன்னமாய்மறையன்றைந்தவன்சரிதமஞ்செவிமடுத்துமாயவன்பேர்
பன்னியுமன்றிப்பழவினைத்தொடர்புப்பற்றினபெரியவேறுளதோ.

கரியவன் - கண்ணன், திருவரு - திருவருவம், செவிமடுத்து - கேட்டு. (க)

வார்திரைபுரட்டுதடங்கடல்பொடித்தமழகதிர்பொழிவெயிற்கற்றை
காரிருங்குன்றிற்பவமுமாகடுப்பக்கண்கவர்கவத்துவஞ்சொரியும்
சீர்கெழுசெக்கரொளிபரந்திமைக்குந்திருமறுமார்பனைபுள்ளத்
தோரிருகன்னலாயினுமுணரினுடைந்துவல்வினையிருளோடும்.

வார் - நீண்ட; மழகதிர் - இளஞ்சூரியன், கவத்துவம்-கவுத்துவரத்தம், கண்ணல் - கழகம். (உ)

கழிபுகழ்க்கட்டுவாங்கனென்றுரைப்போன்கடவுளர்சொல்லினுள்ளாவி
ஒழிவவற்கிரண்டுகன்னலுண்டினியென்றுணர்ந்தனைனைத்தும்விட்டொருவி
அழல்விரிமணிக்குட்டரவினின்றிமெலனெனினினைத்துவீற்றினுள்
எழுபகல்கிடந்தநினைக்குமற்றென்னினைனெனென்கொல்பெறுவதற்கரிதே.

ஆவியொழிவு - மாணம். (ஈ)

மனத்தினைக்கடந்துவாக்கினுக்கெட்டாமாட்சியதாகிமாமறையும்
இனைத்தெனவின்னுந்தெரிதாற்கொல்லாதெங்குமாயமலமாய்நின்ற
தளிப்பெருஞ்சுடரைநினைக்குமாறுனக்குச்சாற்றுவல்கேண்மதியென்றோ
வினைக்குறும்பெறிந்தவியாதனீன்றெடுத்தவிழுத்தவன்விரிக்கலுற்றனனூல்,

வியாதனீன்றெடுத்தவிழுத்தவன் - சுகமுனி. (ச)

அதலமேமுதலசேவடிநடுவேயந்தரநாவியெழ்பரவை
உதரநீள்குடமித்தடவரைக்குலமென்புயர்மரமயிர்நதிரம்பு
மதிமனமுதுநல்லறமுலைகனல்வாய்மல்குநீர்நாவளியுயிர்ப்புக்
கதிருமிழ்பரிதிசண்மலர்படைப்புக்கருணையங்கட்கடைப்பிறழ்வே.

நாவி-உந்தி, உதரம்-வயிறு, என்பு-எலும்பு, உயிர்ப்பு-சுவாசம். (ரு)

கேழ்க்கிளருடுவெண்பல்லிருங்கூற்றுக்கிளைத்தொளிதவமுநெட்டெயிறு
வாழிமாமாயைமுகிழிளமுறுவன்மாதிரஞ்செவிமறைகளிவி

தாழ்தவலோகநெற்றிமேலுலகுதலைபுயல்சரிசுழலாக
ஏழிரண்லெகுமுருவமாய்நின்றவிறைவனைச்சிலர்நினைந்திருப்பார்.

எயிறு-பல், இளமுறுவல் - புன்சிரிப்பு, மாதிரம் - திக்கு, கிளவி - சொல், புயல்-
மேகம். (சு)

கங்கையார்கழலுங்கதிர்செய்பொற்கலைபுங்கடகமுமகுடமுங்குழையும்
சங்கொடுதிகிரிவெங்கதைதண்பூந்தாமரைமலரிவைதாங்கும்
அங்கையோர்நான்குந்நிருமறுமார்புமருள்பொழிகமலலோசனமும்
திங்கல்வாண்முகமுமுறுவலுமாகச்சிலர்புயல்வண்ணனைநினைவார்.

கழலும் - திருவடியும், பொற்கலையும் - பொன்னுடையும், குழையும் - குண்டல
மும். (எ)

காலினூக்கீழவாயிலையடைத்துக்கலந்துலாமுயிர்ப்பினைவீக்கி
மூலமேமுதலாதாரமோராமுறைமுறையெழுப்பிற்றதனால்
மேலதாம்பிரமத்தொளையதுவிண்டுவிண்ணெல்லாங்காணினுங்காண்பார்
சீலமேம்பட்டார்சிலர்பரந்தாமன்சேவடிபடரினும்படர்வார்.

காலினூல் - மூலவாயினூல், கீழவாயிலை - அதோதுவாரத்த, வீக்கி - பந்தி
த்து, பிரமத்தொலை - பிரமரந்திரம், விண்டு - வெடித்து. (அ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அடைதருமிருநான்கங்கத்தணிபெறும்யோகம்வல்லார்
சுடர்விடுதெய்வயானஞ்சொல்லுபிங்கலைதானென்பர்
இடைபிதிர்யானமென்பரெழிற்சுழுமுனையையாடி
நடைபெறுபிரமயானமாமெனநவில்வார்மன்னே.

இருநான்குஅங்கம் - எண்வகையுறுப்புக்கள், அவைஇயமநியமாதிகள், தெய்வயா
நம் - தெய்வவிமானம், பிதிர்யானம் - பிதர்விமானம், பிங்கலை, இடை-சுழுமுனை, இம்மூ
ன்றும் மூன்றுநாடிகள் என்பர் யோகநூலார். (க)

அத்தகையோகங்காமத்தன்றியேயாற்றுவார்தாம்
முத்தியிற்பொருந்துவார்கண்மொழியணிமாதிவேட்ட
புத்தியால்யோகமுற்றும்புரிந்தவரிலிங்கமென்னும்
ஒத்திடுநனுவினாலெவ்வுலகினும்பயன்றுப்பாரால்.

காமத்தன்றி - நிஷ்காமியமாக, அணிமாதி-அணிமாமுதலியன, அவை-அணிமா,
மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம்என்பன, தது-
சரீரம், துய்ப்பார் - அதுபவிப்பார். (கௌ)

நங்கிதன்றிங்கிதன்றென்றெவையும்விட்டொழியநின்ற
ஆங்கதனுடைமையானென்றறிவினாலறிந்துதன்னை
நீங்கலாவுணர்வினாலெரினைந்துகொண்டிருப்பானண்ணல்
ஒங்கியபரமாரந்தவருவினைநினைந்தானுமால்.

அண்ணல் - கடவுள்.

(கச)

மஞ்சுக்குமெய்வெள்ளிமலைக்கொழுந்திறஞ்சினைக்கு
விஞ்சைதந்தருளுமின்பம்வெற்பிளங்கன்னிநல்கும்
செஞ்சுடர்வழங்குங்காந்திசெழுநிதியுதவுஞ்செம்பொற்
சஞ்சநாண்மலின்வாழங்கருங்கயனெடுங்களுளே.

வெள்ளிமலைக்கொழுந்து-சிவபெருமான், வெற்புஇளங்கன்னி-பர்வதராஜகுமாரி,
(உமாதேவி) செஞ்சுடர் - சூரியன். (௧௨)

கணந்திகழ்முருத்தென்போர்க்கவன்பெறுவலிதந்தாள்வர்
வணங்கிடினவருணனல்கும்வளர்புகழ்பிதிர்களுன்போர்
குணம்பெறுபுதல்வர்நாளுங்குறவறவருள்வர்வீரம்
இணங்குருத்திரர்தாமீவரியக்கர்காத்தருளுவாரால்

கவின் - அழகு.

(௧௩)

வரும்திவயங்குங்காமம்வளருடல்புவிமானல்கும்
பொருவருமெழிந்தாள்வர்போற்றுக்கந்திருவராயன்
பெருகுமாறுதவிக்காப்பர்பிரிந்திடாப்புரவித்தேவர்
தருகுவர்தனம்வசக்கடாளிணைவணங்குவோர்க்கே.

புவிமான் - பூமிதேவி, புரவித்தேவர் - அசுவினித்தேவர்.

(௧௪)

பாட்டளிமுரன்றுமுகபனிமலர்ப்பாரிசாதத்
தேட்டதாரமார்பரெல்லாந்துறக்கமேயுதவுகிற்பர்
தாட்டுமாயலங்கன்மாலேத்தனிமுதலழியாமுத்தி
வீட்டிணையளிக்ஞமன்நிலிழைவுநின்விழைந்தல்கும்.

பாரிசாதத்தோட்டலர்மார்பர் - இந்திரர், துறக்கம்-சுவர்க்கலோகம், துமாயலங்க
ன்மாலேத்தனிமுதல் - திருமால். (௧௫)

தழுவுறுகிளாளுந்தந்தையமுதலெவருநாளில்
கழிவதுகண்டுங்கண்டுங்கண்டிலார்போலவாழ்வர்
ஒழிவறவுள்ளத்துள்ளேயுறைபரஞ்சுடரையோரார்
விழைவெனநின்றதுன்பவித்தினைவிளைப்பரம்மா.

ஓரார் - அறியார்.

(௧௬)

லிடங்கலுமெயிற்றுப்பேழ்வாய்வெயின்மணிக்குட்டுநாகப்
படங்கெழுபரவைஞாலப்பாயலொன்றுண்டுசெய்ய
குடங்கைமெல்லணையுண்டெங்குங்குலவு * வறக்கலைகளுண்டால்
அடங்கலாவாசைவேர்மற்றிர்த்தவர்க்கிலதெனம்மா.

ஞாலப்பாயல் - நிலமாகியபடுக்கை, வறக்கலை - மரவுரி.

(௧௭)

பெற்றனவுவந்துமாந்திப்பிறந்தநல்லமுதமெல்லாம்
பொற்றருநிழலில்வையும்புலவர்கூட்டுண்ணல்கும்
கொற்றவன்நண்ண்செய்யாங்கொண்கணையுலகங்காக்கும்
ஒற்றையந்திகிரியாணையுளத்தினென்னுணர்கிலாரே.

புலவர் - தேவர், செய்யாங்கொண்கன் - திருமகந்நாயகன்.

(௧௮)

இரண்டாங்கத்தம்.

திருந்தித்துறைகளெல்லாந்தீம்புனல்வறந்தவேயோ
விரிகடலமுதமும்விழுச்சுவைக்கனியவாய
மரனெலாமாண்டவேயோமாநிதிச்செருக்கினூர்கண்
குருபெட்டவர்போலென்றோகுறைவிரந்துழல்கின்றாரால்.

வறந்தவேயோ-வற்றிப்போயினவோ.

(௧௧)

வண்டியுமிர்தெரியன்மார்வவண்டுழாயலங்கலானைக்
கண்டனையற்றைஞான்தேகனைத்தனையார்வமெல்லாம்
உண்டுகொனினக்குக்கிட்டாவொருபொருளென்றுசெவ்வாய்
விண்டனென்னலோடும்விழுத்தவர்விளம்பலுற்றார்.

தெரியல் - பூமலை, வண்டுழாயலங்கலானை - வளவியதுளசிமாலையைத்தரித்தவ
னை, (கண்ணனை). (௧௨)

மாயவனிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

சௌனகாதியர் அன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

இறந்தொழிந்ததுவெங்குற்றமென்றுளத்துணர்ந்தார்போலும்
அறந்தலைமணந்தசெங்கோலைவர்பாரேழுங்காப்ப
நறுந்துழாய்ப்பகவன்றுதாடந்ததாட்கமலப்போது
மறந்தனர்மாக்கள்வாளாவருபகல்கழிக்கின்றாரால்.

அறம் - தருமதேவதை, தலைமணந்த - கலந்த, துழாய்ப்பகவன் - கண்ணன். (௧)

மழைதுளிமறுத்தகானின்வற்றனீண்மரமுமந்தன்
குழைதரவன்நிண்குன்றுங்குழைதரவமுதமும்
கழையிசைவடித்தான்செவ்விகாண்கிலாக்கண்கண்மஞ்ஞைத்
தொழுதியங்கலவமேயதுஞ்சலில்வறுங்கண்ணிறே.

குழைதர - தளிர்க்க, குழைதர - உருக, கழை - மூங்கில், (புள்ளாங்குழல்) மஞ்
ஞை - மயில், கலவம் - கலாபம் (தோகை). (௨)

காதமோர்நான்குதெய்வக்கடிகமழ்கமலையெகொண்கண்
பாததாமரையிற்சார்த்தும்பசந்துழாய்மோந்துமோந்து
தீதறவுயிர்த்திலானேற்செத்தவனுயிர்ப்பதெண்ணின்
ஊதுலைக்குருமற்றங்குயிர்ப்பதுபோலுமாதோ.

கமலையெகொண்கண் (திருமகந்நாயகன்)

(௩)

இடிக்குரல்யானைவெண்கோடிறுத்தவனிணைப்பொற்றாளின்
கடித்துணர்புனையாக்கைகள்கையறுகைகளாமால்

பொடித்தசெங்கதிர் போற்காந்திபொழிமணிச்சூட்டராவின்
நடித்தவனும்பாடாநாவழங்காதநாவே.

யானை - குவலயாடீடம் என்னும்யானை, இறுத்தவன் - ஒடித்தவன், கடி - வாச
னை, பொடித்தசெங்கதிர் - உதிக்கின்றசெங்கதிர் (பாலஞ்சியன்.) (ச)

பனியிருவிசம்புதேடப்பழமறைமுடிவினின்ற
தனிமுதலடியிற்றாழாத்தலைதலையென்னலாகா
நின்தொறுமினியவாயநெடியவன்சரிதங்கேட்டுக்
கனிவுரவுளமிரும்போகற்கொலோவறிகிலேலமால்.

தாழா - வணங்காத, தனிமுதல் - நிருமால். (இ)

தவப்பொழிமாரிகாப்பத்தவரைக்கவிகையன்று
கவித்தவன்தோயில்செல்லாக்கான்மரத்தியன்றகாலே
உவப்பினிமுதமுறியொழுமால்சரிதங்கேளாச்
செவித்தொலைநச்சநாகஞ்செறிவதொர்தொலைமற்றாமால்.

தவமிகுதியாக, வரைக்கவிகை-கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, கவித்தவன்-மறைத்
தவன், மரத்தியன்றகாலே - மரக்காலே, தொலை - வளை, மகதி - நாரதன் வீணைக்குப்
பெயர். (சு)

மகதியாழ்முனிவனாதிமாதவரவையின்மாரீர்
அகனிலம்புரந்தகடர்வாளரசுளங்குழைந்துகேட்பச்
சுகமுனியுரைத்தவெல்லாஞ்சொல்லுவாயென்னலோடும்
வெகுளியேவாரிந்தகுதன்விழுத்தவர்க்கினிதுசொல்லான்.

மகதியாழ்முனிவன் - நாரதன். (எ)

சௌனகாதியரன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் உ௭.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ற வ து

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

அலர்துழாய்மலன்காதையமுதமுற்றெழுதலாலே
மலர்கதிர் திங்கள்போன்றுவயங்குவாண்முகத்தாய்மாரீர்
உலகெலாமுதித்தவண்ணமுரைத்திடவேண்டுமென்று
திலகவெண்குடையான்கூடற்சுகமுனிதெரிக்கலுற்றான்.

ஊற்றெழுதல் - சுரத்தல், வான் - ஒளி.

(ச)

நன்னாயாழ்முனிவன்பண்டுநான்முகன்நன்னேநாக்கி
முன்னவனீயேயின்றாய்முழங்குநீருலகமெல்லாம்

என்னேரிதவஞ்செய்வாயென்றேத்தினனிசைப்பச்செங்கால்
அன்னமீதுயர்த்தவண்ணலரிபத்தெரித்தல்செய்வான்.

நன்னர் - நன்மை, இசைப்ப - சொல்ல, அன்னமீதுயர்த்தவண்ணல் - பிரமன்.

மரகதக்குன்றுபோலமாக்கடல்வனராரின்ற
முருகலர்துவைப்பைந்தார்முருந்தினமுதல்வனாமால்
அருள்பொழிகமலக்கண்ணலாங்கவனென்னேநோக்கித்
தருகெனவுலகமெல்லாந்தந்தனென்றுசொற்றான்.

வளராரின்ற - கண்வளர்கின்ற, முருகு-வாசனை-தேன், தந்தனன்-படைத்தேன்.

ஆழியானயனுக்கோதவயனுநாரதற்குக்கூற
யாமுடைமுனிவியாதற்கிசைத்திடவியாதனன்பால்
சூழாமெனெனக்குச்சொற்றதொல்கதைநினக்குச்சொல்வேன்
வாழிவாளரசுவென்றுமறைமுனிவழங்கலுற்றான்.

ஆழியான் - திருமால்.

(ச)

திகழ்பரந்தாமமாகிச்சின்மயமாகில்
முகிலெனத்திகழ்ந்துதோன்றுமுழுமுதல்பார்க்கமூலப்
பகுதியின்மகானுண்டாகும்பகர்தருமகரானினின்றும்
தகைமைசால்குணங்கண்மூன்றுத்தழுவகங்காரந்தோன்றும்.

முழுமுதல் - முழுமுதற்பொருள், மூலப்பகுதி-மூலப்பிரகிருதி, மகான்-மஹத்த்
த்துவம், குணங்கள்மூன்று - ஜஸ்த்வதமோகுணங்கள், தழுவகங்காரம் - ராஜஸா
ஹங்காரம், ஒலி - சத்ததன்மாத்திரை.

(ரு)

தலைமைசால்கிறப்புவாய்ந்ததாமதவகங்காரத்தின்
ஒலியெழுமொலியிறேன்றுமோங்குவான்வானிறேன்றும்
மலியுமூறுற்றிறேன்றுமவளியெறிவளியிறேன்றும்
நிலவொளியொளியினின்றும்நிமிர்சுடர்க்கனலிதோன்றும்.

சால் - மிக்க, ஊறு - பரிசுதன்மாத்திரை, வளி - வாயு, ஒளி-ரூபதன்மாத்திரை,
கனலி-அக்கினி.

(சு)

சுடர்வீடுகனலிதன்னிற்சுவையெழுஞ்சுவையினின்றும்
படுபுனல்வந்துதோன்றும்பாய்திரைப்புனலினின்றும்
ஒடிவிலாநாற்றமுண்டாமோங்கியநாற்றந்தன்னின்
நெடுநிலந்தோன்றுமென்றுநிகழ்த்துநான்மறையுநின்றே.

சுவை-ரசதன்மாத்திரை, நாற்றம் - கந்ததன்மாத்திரை.

(எ)

விண்ணெலிதழுவங்காற்றுமேவுறுமொலியுமூறும்
நண்ணுமாலொலியுமூறுநலந்திகழுருவஞ்செந்தீத்
தண்ணறலொலியுமூறுமுருவமுஞ்சுவையுஞ்சாரும்
மண்ணிதைநான்கிஹமெண்தசையும்புணர்ந்துமன்னும்.

அறல் - நீர்.

(அ)

சுசுமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்

நிள்

13

ஓத்திராசதகுணத்தோடொன்றியவகங்கரத்தின்
பத்தெனுமிந்தியங்கள்படுமனந்தன்னோடும்மா
சத்துவகுணத்தினோடுதழுவகங்கரத்துண்டாம்
அத்தகையிந்தியங்கடமக்கதிட்டானதெய்வம்.

பத்தெனுமிந்தியங்கள் - தசேந்திரியங்கள், அவை - ஞானேந்திரியகன்மேந்திரியங்கள், இவற்றுள்மெய்வாய்க்கண்முகஞ்செவியென் னுமைந்தும் ஞானேந்திரியங்கள், வாக்கபாதபாணிபாயுருபஸ்தமென்னு மைந்தும் கன்மேந்திரியங்கள், அதிட்டானதெய்வம்-அதிதேவதை.

(க)

விரிதிசைகாற்றின்வெய்யோன்வெண்முரைக்கடலஞ்செல்வன்
புரவியின்பெயரந்தேவர்பொங்கொளிவளருஞ்செந்தி
உரைபெறுமமார்வேந்தனுபேந்திரன்மறலிவதாச்
சொரிகதிர்த்திங்களென்பசொல்லுமத்தெய்வந்தாமே.

வெய்யோன் - சூரியன், கடலஞ்செல்வன் - வருணன், புரவியின்பெயரந்தேவர் - அசுவினிதேவர், உபேந்திரன் - திருமால், மறலி - யமன், வேதா - பிரமன்.

(க1)

அறைந்தத்துவத்தின்கூட்டத்தண்டமொன்றுண்டாமாங்குச்
சிறந்தபேரண்டந்தன்னிற்செப்புதற்கரியனாகி
நிறைந்தவெப்பொருளுந்தாளுநிகரிலாதோங்கியெங்கும்
உறைந்துறையாதுநின்றவொருபெருடன்றோனும்.

அறைந்த - சொன்ன, அண்டம் - உலகு,

(க2)

கலிநிலைத்துறை.

பாதம்பார்வலைபனியிருவிசம்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண்மதிமனந்திசைசெவியாக
ஒதுபேருலகனைத்துமோருருவமாம்புருடன்
ஆதியாமவதாரமென்றறைகுவறிந்தோர்.

பார்-பூமி, விசம்பு - ஆகாயம், பரிதி - சூரியன்.

(க3)

உலகம்யாவநல்லவயவமாகலினுரைக்கும்
அலகின்மாமறையந்தணராவதிபசுநெய்
இலகியெயெழுமுத்தழலினிதவிதுகர்வோர்
பொலியும்பூபயிம்முதலவப்புருடனேயாமால்.

அவயவம்-உறுப்பு, முத்தழல் - முத்தீ, அவை-அஹவாயம், தகழினாக்கி, கார்ஹ பத்யம்என்பன்.

(க4)

நீனிதக்கடல்வீழ்புவிநிழன்மருப்பெடுத்த
ஏனமாதியாவிலங்கொளிமரகதங்கடுக்கும்
தேனவாவுபைந்துளவினான்றிருவவதாரம்
வானமேத்திடநடந்தனவரம்பிலவுவால்.

மருப்பு - கொம்பு, ஏனம் - வராஹம், கடுக்கும் - நிகர்க்கின்ற.

(க5)

நான் முகத்தினுண்னுவின்னநாரதன்றுருவன்
தேன்மிசுத்தந்தசெழுந்தொடைவீடணன்விலங்கு
கான்மலர்க்குழற்கணியர்முதற்கதியடைய
மான்மலர்ப்பதத்தன்புசெய்தார்வரம்பிலரால்.

வீடணன் - விபீஷணன். கான் - வாசனை. (௧௫)

கருந்துழாய் முகிலுந்தியங்கமலநாண்மலரின்
விரிஞ்சனேருன்றினன்விதிக்குமாற்றிகிலனாகி
இருந்தகாலையிற்றபவெனவெழுந்தேதார்மாற்றம்
தெரிந்துமற்றிதுசெப்பினர்யாரெனத்திகைத்தான்.

விதிக்குமாறு - படைக்குறெறி, தப - தவஞ்செய். (௧௬)

விரிதடந்திசையாவையும்விழிமலர்பரப்பி
ஒருவர்ந்தம்மையுங்காண்கிலனுளங்குழைந்தமரர்
பருவமாயிரம்பமுதிலாந்தற்றவம்புரிந்தான்
மருவிருந்ததண்மலர்ப்பொருட்டுறைபழமறையோன்.

ஆமர்ப்ருவம் ஆயிரம் - ஆயிரந்தேவவருடங்கள், மரு - வாசனை, (௧௭)

பீட்டுமாதவங்கண்டுமாலீறில்வைகுந்தம்
காட்டியவ்வழிக்கார்முகிற்கொழுந்தெனத்தேதான்
ராட்டரீருகக்கண்டனனிறைஞ்சநான்முகற்கு
வேட்டநல்வரங்கொடுத்தனன்படைத்தனன்விரிஞ்சன்.

நாட்டம் - கண். (௧௮)

பாரும்வான்மும்பாதமுஞ்சென்னியுமாக
ஒருமூதண்டவருவனாயுயர்வறவுயர்ந்தோன்
நாரமத்தியிற்றந்துநாராயனனென்னும்
பேரடைந்திடப்பெருகியநாரத்தினமர்த்தான்.

நாரம் - நீர், நரஸமுதறம். (௧௯)

உறைந்தகாலையிற்றனியிராதுவந்தனனாகப்
பிறத்தவண்டமாம்விராட்டெனும்பிண்டத்தின்முகமேர்
சிறத்தவந்தியஞ்சேர்குணந்தெய்வநஞ்சித்தம்
நிறைந்தவாயுவிம்முதலெலாநிலவினமாதோ.

விராட்டெனும்பிண்டம் - விராட்டுருவம். (௨௦)

விதூரணித்திறம்வீறுசான்மித்திரையுயிர்த்த
மதலையாகியமயித்திரேயன்வகுத்துரைப்ப
அதிசயத்தொடுமன்பொடுங்கேட்டன்னென்னு
முதுமறைக்கொழுந்தெனத்திகழ்முனிவரனுரைத்தான்.

மித்திரை - மைத்ரேயன்தாய். (௨௧)

என்றுசூதமாமுனியெடுத்தியம்பலுமுனிவர்
வென்றிவேலவன்விதூரன்முன்கேட்டவாறரசுக்
கன்றுநற்றவச்சுகமுனியறைந்ததையெமக்கும்
நன்றுகூடுமெனநான்மறையவர்க்கவனலிவ்வான்.

அரசு - பரிசுபித்து.

(உஉ)

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சக.

புநீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் கா வ து

உத்தவர்விதூரனுக்குக்கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வித்தகன்விதூரனென்போன்வெழுநன்னகரீங்கற்
கொத்திடுமிதித்தமென்கொலொழிந்ததெக்காலமன்னேன்
எத்தலத்திருந்துகேட்டானினி துநீயுரைத்தியென்று
மத்தவெங்களிற்றான்குறமறைமுனிவருத்துக்கூறும்.

வேழுநன்னகரம் - அத்திரபுரம், நிமித்தம் - காரணம்.

(க)

அன்னமென்னடையினுள்பாஞ்சாலியையவையினுய்த்து
மின்னெனநுடங்கியேங்கமென்றுகில்கவரலுற்ற
மன்னிளங்குமரன்றன்மேல்வாரீவிடுதியென்றோ
முன்னவன்றனக்குச்சென்றுமொழிந்தனன்விதூரன்மாநோ.

துகில்கவரல் - ஆடையுரிதல், வாரம் - அன்பு.

(உ)

கழைசுளிகளில்யானைக்காவலற்குரைத்தமாற்றம்
அழன்மணிச்சுடிகைநெற்றியாடரவுயர்த்தேதான்கேளாப்
பழிபடுசிலதிபெற்றபாலனீயுறுதிசூறல்
ஒழிதிவிட்டொழிதியென்னவருமெனவுலம்பினானால்.

கழை - கரும்பு, சுளி - முறிக்கிற, அரவுயர்த்தோன் - துரியோதனன், சிலநி-வே
லைக்காரி, உருமென - இடிமுழக்கம்போல, உலம்பல் - அட்டடல்.

(ங)

மறங்கனிந்தொழுசூர்வேன்மன்னவன்சிறுவனிவ்வா
றறைந்திடக்கேட்டலோடுமறத்துறையொழுகாரின்ற
செறிந்ததார்விதூரனென்பான்செருமலிதடக்கைவல்வில்
எறிந்தனனிறுத்துமற்றாங்கெழுந்தனன்போயான்மன்னே.

அறத்துறை - தருமமார்க்கம், செருமலி - போர்த்தொழில்மிசூந்த, இறுத்து -
ஒடித்து.

(ச)

புண்ணியவேள்விசெய்துபுகழ்மிகவறத்தின்மைந்தன்
கண்ணகன் ஞாலங்காக்குங்காலையிற்றுவுரையாதி
எண்ணுந்தலங்களேகியிருந்தியாடிவெய்யோன்
பெண்ணெனவுலகுபோற்றப்பிறங்குகாளிந்திசேர்ந்தான்.

அறத்தின்மைந்தன் - தருமபுத்திரன் காளிந்தி - காளிந்திரதி. (௫)

கலிபுனல்யமுனையாற்றங்கரையினுத்தவனைக்கண்ணுற்
றவரொளிகழுமுபூணர்யாசுவர்தீதிலார்கொல்
இலைவிரிதுளவத்தாரானெழிற்றிறமுரைத்தியென்ன
நிலைபெறுகாதலன்பெனஞ்சகங்கலுழ்ந்துசொல்லும்.

கலி - ஒலிக்கின்ற, உத்தவன் - பிருகத்பதிசீடன், வசுதேவன் தம்பியாகியதே
வபாகன்மகன். (௬)

சுலீவிரூத்தம்.

எண்ணிடினுருச்செயலிலாதமுன்னவன்
கண்ணென்று, நித்ததுங்கஞ்சனுக்குளம்
துண்ணெனவஞ்சினுன்போற்சொற்கோகுலம்
நண்ணினன்வளர்த்ததுந்தன்செய்ததும்.

கோகுலம் - இடைக்குலம். (௭)

பூதனைக்கும்மருள்புரிந்துதானெனும்
தாதுறுமலர்கொடுசகடுதைத்ததும்
ஒதூன்மருதிருவுருளச்சென்றதும்
மேதகுகன் நினமேய்த்தவண்ணமும்.

பூதனை - ஓராக்கி, சகடு - வண்டில். (௮)

கன்றெனுமசுரனெற்கணியுருத்ததும்
வன்றிறற்புள்ளின்வெவ்வாய்கிழித்ததும்
சென்றிடுநீனெறிச்செழும்பொற்குன்றையும்
வென்றுயர்பார்த்தளின்மிடறுகிண்டதும்.

புள் - கொக்கு, (பகாசுரன்) பார்தன் - பாம்பு, மிடறு - கழுத்து, கன்றெனுமசு
ரன் - வுக்ஸாஸுரன். (௯)

மறையவன்கன்றெடுமழுவர்தம்மையும்
கறைகெழுமாயையிற்கார்த்தேதார்த்தவண்
குறைவறவாயர்தங்குமார்தம்மொடு
நிறைதருகன்றுமாய்நிறைந்துநின்றதும்.

மழுவர் - இளைஞர், மறையவன் - பிரமன். (௧௦)

மலரவீனேத்துறமகிழ்ந்தவண்ணமும்
தொலைவறுதேனுக்காசுரனென்றேசொலக்

கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

சு.சு

குலவுறுவெங்காங்கொடுகரத்தினால்
நிலமிசைப்பனைவிழநின்றெறிந்ததும்.

மலரவன் - பிரமன், கரம் - கழுதை.

(கக)

பச்சிளம்புல்லுணப்பசுக்கண்மேய்த்ததும்
நச்சரவுச்சியினடங்குயின்றதும்
அச்சமுற்றிடவருமடவித்தீயினே
இச்சைசெயலையெனவெடுத்தாளுண்டதும்.

நச்சரவு - நஞ்சையுடையபாம்பு, (சாளியன்) அடவித்தீ - காட்டுத்தீ, (தாவாநலம்)
அனை - வெண்ணெய்.

(கஉ)

பட்டபாதவந்தளிப்படைப்பதன்றியும்
மட்டுவேய்ங்குழலுமார்தளிப்படைச்சல்போல்
தொட்டுநீள்விரலினொற்றொகள்பொத்தியும்
விட்டுநல்லிசையினேவிரித்தவண்ணமும்.

பாதவம் - மரம், பட்ட - பட்டுப்போன, (அறவுலார்த) மட்டு - தேன்.

(கங)

கோவியர்பூந்துகில்கொண்டவண்மையும்
தாவின்லவேள்விசெய்தவத்தினொர்கடம்
ஆவியினிகரணிமாதர்போனகம்
மேவினரளித்திடவிருப்பினுண்டதும்.

போனகம் - சோறு.

(கச)

தாதலர்தாமரைத்தடக்கையொன்றினால்
வதமில்வரைக்குடையெடுத்தான்றதும்
காதல்செய்கழையிசைகாட்டியாயர்தம்
மாதர்கன்யாரையும்ருவுண்ணமும்.

வரை - கோவார்த்தநமலை, கழையிசை - புள்ளாங்குழலோசை, மருவு - சேர்கின்ற

திந்தொடையாழ்முனிசெப்பக்கேட்டபின்
காந்தினிபுதல்வனைக்கஞ்சன்விட்டதும்
போந்ததும் துரையிற்போந்துசாலையில்
வந்தெழில்வரையின்வில்லிறுத்தவண்ணமும்.

வரையின்வில் - மலைபோலும்வில், காந்திபுதல்வன் - அக்குரான்.

(கசு)

கொடியவெங்குவலயாபீடக்கோட்டினை
அடியொடுமகழ்ந்தவெந்திறனுமார்ப்பொடும்
இடியெனமுன்னம்வந்தெதிர்த்தமல்லர்கள்
படியிசைவீழ்ந்துடல்பதைப்பமாய்த்ததும்.

குவலயாபீடம் - கஞ்சன்யானை, கோடு - கொம்பு, 'மல்லர்கள்' - சாணூரன்முஷ்டி
கண்என்னுமிரண்டெல்லர்கள், படி - பூமி.

(கஊ)

இரண்டாங்கந்தம்.

கந்தநாண்மலர்முடிக்கஞ்சற்கொன்றதும்
தந்தைதாய்மலரடிதாழ்ந்தெண்ணுன்மிக
நொந்தனிரீபோன்மெனதுவன்மவண்ணமும்
சின்றையையுருக்குமென்றெடுத்துச்செப்பினான்.

கந்தம் - வாசனை.

(௧௮)

செப்பியவுத்தவன்பின்னுஞ்செப்புவான்
இப்புலியுக்கிரசேனற்கீந்ததும்
மும்புரிநூல்கர்க்கமுனியிற்பெற்றதும்
தப்பில்சார்ந்திவினிதன்னைச்சார்த்தவன்.

உக்கிரசேனன் - மதுராபுரிக்கரசன், தேவகன்தமையன், கஞ்சன்தந்தை, சாந்தி
விரி - கண்ணன்வியாகுரு.

(௧௯)

விதியினிற்பழமறைவிளம்பக்கற்றதும்
அதிசயத்தொடுருவகமகிழ்ந்திட
முதலைவவ்விடவுயிர்முன்பிறந்தவம்
மதலைக்கொள்கெனவழங்கிவந்ததும்.

மதலை - சிசு.

(௨௦)

துன்னினேகாகுலந்துனைவிறுந்துன்புறம்
அன்னையைத்தந்தையையாற்றியவ்வுழி
மன்னியகோவியர்மனந்தெருட்டெனத்
தன்னமுன்விடுத்ததுஞ்சார்த்ததன்மையும்.

துனைவின் - விரைவாக,

(௨௧)

இக்குவார்சிலைமதனைனச்சொலவரை
மக்கள்போற்கண்ணிலான்மகிழ்ந்துளான்கொலோ
அக்குரூரன்றனையத்திறுபுரம்
புக்குரீயறிகெனப்போக்குவண்ணமும்.

இக்கு - கரும்பு, சிலை - வில், கண்ணிலான் - திருதராட்டிரன், அக்குரூரன் - ஸ்வ
பலகன் முத்தமகன், இவன்சாத்தியகிக்குத்தாயாதி,

(௨௨)

மிக்கவெம்பகைக்குளம்பெருவினெனத்
தக்கசீர்மதுரையிற்சார்ந்துளர்களை
ஒக்கலோடுறைகெனத்துவரையுய்த்தடி
முக்குறும்பறுமுசிகுந்தற்கீந்ததும்.

ஒக்கல் - உறவினர், துவரை - துவாரகை, முக்குறும்பு-காமவெகுளிமயக்கங்கள்,
முசிகுந்தன் - மாந்தாதாவின்இனையமகன்.

(௨௩)

தாமரீண்மார்பகஞ்சார்த்துநீங்கலா
தேமுறுகமலையெடுத்தவேட்டதும்

கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூட

காமனையுயிர்த்ததுங்கழுசுத்திய
பாமையேமுதலெழுபாவைமார்களை.

தாமம்-மாலை. ஏழுமு-களிக்கின்ற, உயிர்த்தது-பெற்றது, காமன்-ப்ரத்யும்நன்,

சீர்மணம்புரிந்ததுஞ்சினத்தின்மிக்கெழும்
தாழ்நாகாசுரன்நன்னைச்செற்றதும்
பார்மிசைப்பதித்ததும்பாரிசாதத்தை
ஓர்தினத்தீரெண்ணியரவுருக்கொடு.

நாகாசுரன் - வராகவுருவெடுத்தவிஷ்ணுவுக்குப்பூமிதேவியினிடத்துப்பிறந்தவோ
சுரன். (உரு)

எண்ணிரண்டாயிரரென்னுமாதரை
நண்ணிமுன்வேட்டதூதலந்தும்புதொவ்வொரு
தண்ணுங்குமுலினுந்தநயர்நாந்தும்
பெண்ணென்றுமாகவேபெற்றவண்ணமும்

தநயர் - புதல்வர்.

(உசு)

உருகுதலின்முனமுயிர்த்தமைந்தர்க்குப்
பொருவறுதிருமணம்புணர்த்தவண்ணமும்
மருவுவானுசுரன்வளக்கையீந்ததும்
நிருதனுக்கருளினனின்மவண்ணமும்

உயிர்த்த - பெற்ற, பொருவறு - ஒப்பற்ற - வாணசுரன், மாவலியின்மூத்தமகன்.

தழற்படைப்பவண்டரன்நனைச்செறுத்ததும்
வழுத்திடநாதன்வந்துகண்டுகண்
டெழிற்கதிர்ப்பூணினுரீரெண்ணியார்
நிழற்பொலிமனைதொறுநிலவுவண்ணமும்.

பவண்டரன் - மாவலியின்நான்காவதுபுதல்வன்.

(உஅ)

நெடிதவைக்களத்துளோர்காணநின்றதெசால்
படைமிகுதிற்றசிசுபாலனென்னுமோர்
கொடியனும்படிமிசைக்குலவுகாந்தியாய்
அடிமலரடைந்திடவளித்தவண்ணமும்.

சிசுபர்லன் - சேதிதேசத்தரசன், காந்தி - ஒளி.

(உக)

அசைவறுநிதியமந்தனருக்கீந்ததும்
மிசைவருபரிதியைவினாந்துதின்றெ
விசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலமெண்
டிசைபுகழ்சமந்தபஞ்சகத்திற்சென்றதும்.

பரிதியைவினாந்துதின்றெவிசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலம் - சூரியக்ரஹண
காலம், சமந்தபஞ்சகம் - குருக்கேத்திரத்தில், தீரோதாவாபாபயுகசந்தியில் பரசராமன்
கேத்திரியர்களை யெல்லாங்கொன்று அவர்களுடைய வுதிரத்தால் மீந்து மடுக்களுண்
டாக்கி, அவ்வுதிரத்தால்பித்தருதர்ப்பணஞ்செய்த இடம். (உஓ)

கஞ்சனூலிற்நீடுகாதன்மைந்தரை
அஞ்சொலாடேவகியளித்தியென்றலும்
துஞ்சியேசுதலலோகத்திற்றுன்னிய
மஞ்சரோரறுவகாவருவித்தீந்ததும்.

தேவகி - வசுதேவன்மனைவி, துஞ்சி - இறந்து. (௩௩)

ஏத்தெழிற்சுபத்தினையென் னுந்தங்கையைப்
பார்த்தனன்மணஞ்செயப்பணித்தவண்ணமும்.
நாத்தழும்பா ச்சீர்நவிறுமன்பர்க்காப்
பூத்திரட்டேசாலெழுமிதிலெபுக்கதும்.

சுபத்திரை - கண்ணன் தங்கை, அபிமன்யந்தாய். (௩௪)

கொடுமைசெயரவயர்கொடியனேமுதல்
அடையுமீரோன்பதாமக்குரோணியாய்
மிடைதருசேனையைவெஞ்சுமத்தினால்
மடிதரப்புணர்த்ததுமகிழ்ந்துநின்றதும்.

அரவயர்கொடியன் - துரியோதனன், சமத்தினால் - போரினால், (௩௫)

காதலோடைவகாக்காதவண்ணமும்
ஒதும்பாதவர்தமையொக்கும்வீர்பார்
மீதிலையெனநினைந்தகற்றுமிகக்வுற்
பாதமென்றேபிரபாதத்துய்த்ததும்.

ஒலுக்கும் - வருத்துகிற, உற்பாதம் - துர்நிமித்தம். (௩௬)

கருமுகின்மாயையாற்கலந்துநான்மறை
மருவியமாநவர்வழங்குசாபத்தால்
பெருகியவோகம்பிடுங்கக்கைக்கொளாப்
பொருவருயாதவர்பொருதுமாண்டதும்

கருமுகில் - கண்ணன். (௩௭)

பன்னினமுதனன்பதைபதைத்தனன்
தன்னையும்நன்நன்சாற்றுமுத்தவன்
மன்னியவுணர்வினான்மனத்தெருண்டனன்
பின்னருஞ்சிலமொழிபேசுவானேரா.

பன்னினன் - சொல்லினன், தெருண்டனன் - தெளிந்தான். (௩௮)

கடல்வருமதியினக்கண்டுகண்டின்
இடைவருசெந்துவென்றெண்ணுமாறுபோல்
நெடியனைநானெனநினைந்ததேயன்றி
அடிதொழியாதவரறிந்திலார்களால்.

செந்து - பிராணி, நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை. (௩௯)

கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூடு

மருவிடக்காலின்மேல்வலதுகாலையைத்
தாசினன்மூலத்தினமரவாழியான்
விண்ணின்மித்திரைபெற்றமெய்யனும்
புரிதருபரிவொடும்பாயினேம்.

மித்திரைபெற்றமெய்யன் - மைத்தேரயன், இவன் தந்தைகுசிலவன், பராசரசிடன்
மன்னியவென்றனைமாயனோக்கிய
உன்னியசனனமொன்றில்லையோதுறின்
முன்னைநீவசுவெனமொழியவுற்றனை
என்னிடத்தன்புதானினிதுகெட்டனை.

ஒதுறின் - சொல்லின்.

(ருக)

ஆதலானென்னிடத்தன்புசான்னை
கோதிலாய்தந்த முத்திகூறிய
திதிலாத்தத்துவஞ்சேர்த்தமாதவர்க்
கோதிரீவாவெனவொளித்திட்டானென்றான்.

சான்னை . மிருத்தனை.

(சு1)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருந்தம்.

விளைந்தமைவிதுரன்கேட்டுவிழிமலர்கலுழ்ந்துநெஞ்சம்
துளங்கினனுணர்விற்தேறித்தோடவிழ்சுமலசசெங்கட்
களங்கனிவண்ணத்தண்ணல்காதலானினக்குமுன்னம்
கிளந்ததத்துவங்கள்யாவுங்கிளத்திடல்வெண்டுமென்றான்.

கலுழ்ந்து - அழுது, களங்கனி - களாப்பழம், கிளந்த - சொன்ன.

(சுக)

மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மாயவன்மயித்திரேயன்
அல்லியங்கமலமன்னவானமன்றுநோக்கிச்
சொல்லுதிதத்துவங்கள்சூழ்ச்சிசொல்லிதுரற்கின்னை
செல்லுதியவன்பாலென்றுசெப்பலுஞ்சேறலுற்றான்.

மல் - மல்லர், அடு - கொன்ற, குவவு - திரட்சி, ஆனனம் - முகம்.

(சஉ)

வெந்திறல்விதுரனென்பான்விளம்பியவண்ணங்கேளா
அந்தமிலாழிமாயனமரந்தவக்காலத்தென்னைச்
சிந்தையினினைத்தவ்வாறுசெப்பினென்றலென்போல்
உய்த்வரில்லையென்றெனச்சுகவேறினாளுல்.

கேளா - கேட்டு.

(சரு)

உத்தவர்விதுரற்குக்கண்ணன் சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

இரண்டாங்கந்தம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கூஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 407

மு ன் று ங் க ந் த ம்.

மு த ல ல வ து

மைத்திரேயர்விதூரற்குத் தத் துவமுரைத்த வத்தியாயம்.

என்ன லுமுனிவர்சாபமெய் தியாதவர்கனெல்லாம்
பொன்னுலகடைந்தார்தம்மிற்போர்புரிந்தென்றயெங்ஙன்
அன்னவெந்திறல்கொள்சாபமுத்தவனடைதலின்றி
மன்னினனெனக்கடாவமன்னன்மாமுனிவன்கூறும்.

கடாவ - வினாவு.

(க)

சாற்றுதியுலகுக்கெல்லாந்தத்துவமென்றுசாபம்
மாற்றுபுகமலச்செங்கண்மாயவன்பணித்தவாற்றால்
ஊற்றெழுநவப்பைந்தாருத்தவனுறுவர்போற்ற
வீற்றிருந்தனனெனமேவிவெதிரிகாச்சிரமத்தன்றே.

மாற்றுபு - மாற்றி, உறுவர் - தவசிகள்.

(உ)

காய்க்கிரிப்பரிதிபெற்றகடவுண்மாதிரிநீராடி
ஆயிரமுகத்ததாசியலைகடலகடுகிண்டு
பாப்புணற்கங்தையாற்றின்பனிமலர்த்துறையினோர்சார்
மேயின்மயித்திரேயனவனுழைவிதூன்சென்றான்.

பரிதிபெற்ற கடவுண்மாதிரி - காளிந்தி, அகடு - வயிறு (நடு), ஓர்சார்-ஒருபக்கம்.

கடுகிலைத்துறை.

பொறிசெறிக்குமம்முனிவனைவிதூரணம்போற்றி
முறைவகுத்துரைமூதுலகுதித்தவாறென்னே
மறைவகுத்தமெய்ம்மாதவன்மதலைத்தெருளாத்
துறைமற்றுண்டுகொடுவன்நன்னசோறலுற்றனனால்

பொறி - ஐம்பொறி, செறிக்கும் - அடக்குகிற, தெருளா - தெளியாத, சோறி
லுற்றன் - சொல்லத்தொடங்கினான்.

(ச)

மறைகனென்பவைமருளத்தெளிந்துமற்றின்னும்
அறைவதற்கரிதாயுயராதந்தமயமாய்
நிறைபாஞ்சுடர்நெடுமலர்க்கட்கடைசிறிது
பிறழமாயையிற்பிறத்தனெனொருபெரும்புருடன்.

மருள் - மயக்கம், கட்கடை - கடைக்கண்.

(இ)

புருடன்நன்னுழைப்பொருவருஞ்சத்தியைவைத்தான்
உருவந்தோறுநற்சிவனென்றுரைப்பவனிவனே

மைத்திரேயர் விதூரற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

௬௪

மருவுசீவனம்புருடன் மன்மருங்கினின்மகானும்
பெருமகானிடைப்பிறங்ககங்காரமும்பிறந்த.

புருடன் மன்னுழை - புருடனிடத்தில், மருங்கினில் - இடத்தில், மகான் - மஹத் தத்வம். (௬)

சிமந்துதேதான் மகங்காரமுன்செப்புமுக்குணத்தால்
நிறைந்துமுன் மகங்காரமாய்கிகழ்த்திடப்படுமால்
அறைந்ததாமதந்தழுவநங்காரத்திலேந்தாய்
உறைந்தமாத்திரைசம்மொடுபுதமைந்தாதித்த.

கிகழ்த்திடப்படும் - சொல்லப்படும், லீந்தாய் உறைந்தமாத்திரை - பஞ்சதன்மாத் திரைகள். (௭)

துதித்தராசத்தழுவகங்காரத்திற்றுலங்கி
உதித்தவிந்தியம்பழுத்துமுன்னுணாத்சத்தாவுத்தை
மதித்துமேவகங்காரத்தின்மனசொடுபொறிக்கு
விதித்தசீரதிட்டானமாம்விண்ணவருதித்தார்.

துலங்கி - விளங்கி.

(௮)

உயர்மகானகங்காரமாமொலிமுதலேந்து
பயிலும்புதமைந்திந்தியம்பத்தொடுமனமென்
றியலுந்தத்துவமோரிருபத்துமுன்றியற்றும்
செயறமக்கிலதனிமுதலேசுவடிபுனைந்த.

தனிமுதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருள்.

(௯)

எங்குதத்துவமெமக்குரீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கினின்மனவழுத்தலுநிலவுபெரொளியாய்
ஓங்குமுன்னவனவற்றினின்பொருந்தியொன்றக்க
வீங்குரீரினிற்பிறந்ததுவிளங்குபேரண்டம்.

வழுத்தலும் - சொல்லுதலும்.

(௧௦)

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடியற்றுறுகருமம்
தங்குமிச்சையென்றுணாபெறுசத்திகளுடனே
அங்கொழுஞ்சுடரவிர்தருபொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தின்விராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

அவிர்தரு - விளங்குகிற.

(௧௧)

கலிவிருத்தம்.

தகைபெறுவிராட்டெனத்தயங்குபிண்டத்தின்
நகைபெறுநாடியுநவிறுபத்தென
இகலுவவாயுவுமியையமுன்னமே
முகமிலங்கழலொடுமுனைத்தெழுந்தபின்.

நாடி - இடைபிங்கலை சுழுமுனைகள், பத்தென இகலுறுவாயு - தசவாயுக்கள், அவை - பிராணன். அபாநன், சமாநன், உதாநன், வியாநன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தநஞ்சயன் என்பன. (கஉ)

ருவோடுவெங்கதீர்செய்பானுவும்
நாச்சுவையொடுவருணதேவனும்
நண்ணியசெவியொலியொடுநற்றிக்குமேல்
எண்ணுதொக்கூற்றொடுமினியவாயுவும்.

பாது - குரியன், தொக்கு - (மய், ஊற்றொடும் - பரிசத்தோடும். (கங)

நாசிவாசத்தொடுநவையில்வாசிக்குப்
பேசியபெயர்பெறு பிறிவிதேவர்தம்
காசில்வாய்மொழியொடுகனலின் திறவனும்
வீசுகைதொடலொடுவிண்ணில்வேந்தனும்.

வாசத்தொடு - கந்தத்தோடு, வாசிக்குப்பேசிய பெயர்பெறு பிறிவிதேவர் - அசுவினிதேவர். (கச)

இகமுறுகோசநல்லெழில்செய்விநதுவை
விதியினில்விட லொடுவிரிஞ்சனும்மடி
துதிநடையொடுமுபேநதிரனுஞ்சொல்லிய
குதமலம்விடலொடுகூற்றுமாகவே.

கோசம் - குய்யம் (ஆண்குறி), உபேந்திரன் - விஷ்ணு, குதம் - அதஸ்த்தாநம், கூற்று - யமன். (கரு)

கவ்வைசெய்புலன்களோர்பத்துங்காதலின்
செவ்வகைவிடயமாய்ச்சேர்குணங்களும்
அவ்வகைப்பொறிக்க திட்டானதெய்வமும்
இவ்வகையுசித்தனவிராட்டுக்கென்பவே.

கவ்வை - துன்பம். (கக)

நடைபெறுமனத்தொடுநவிலுமையமும்
சுடர்தருதிங்களுந்தோன்றியானென
அடையகங்காரமுறிவிலாமையும்
உடல்சினவுருத்திரானோடுமுற்றவே.

ஐயம் - சிலேஷம், சந்தேகம். (கஎ)

புத்தியுந்துணிதரப்பொருந்துளுனமும்
ஒத்திறைவிரிஞ்சனுமுதிக்கவொங்குசீர்ச்
சித்தமுநினைப்பதுஞ்சிறந்தசீவனும்
அத்தகைவிராட்டுவுக்கடைந்தவென்பவே.

விரிஞ்சன் - பிரமன்.

கஅ)

மைத்திரேயர் விதூற்குத் தீத்துவமரைத்தவத்தியாயம்.

கக

உரைதருவேனாயுற்றுமன்னுபு
பிரிதலிலாதற்பிராணவாயுபு
மருவுதனற்செயல்வளர்புலன்களும்
அரசனுமனுக்கனும்போலுமாலரோ.

மன்னுபு - நிலபெற்று.

(கக)

முன்னுறுமுகத்தினந்தணர்முளைத்தனர்
மன்னவாவாகுவில்வந்துமன்னினார்
பொன்னுறுவணிகர்ப்புநதொடையிற்போந்தனர்
பின்னவர்தாளினிற்பின்னர்தசோன்றினார்

வாகு - தோள்.

(உ௦)

நால்வகைவருணமாநவின் றுளோர்கடம்
பால்வருமுரியநற்கருமம்பார்மிசை
மேல்வளரன்பினுல்விருப்பினற்றிடி
மரல்பெரிதுவந்தவர்மகிழ்தநல்குமே.

ஆற்றிடி - செய்தால், மால் - திருமால், மகிழ்த - விரும்பினவற்றை. (உ௧)

தலையெனுமும்பரிற்சத்துவத்தினுல்
மலைவறுதேவர்கன்யாரும்வந்தனர்
நிலபெறுதாளெனுநெடியபாரின்மேல்
உலவுரசுதத்தினுனரர்வந்தொன்றினார்

உம்பர் - மேலிடம், நரர் - மனிதர்.

(உ௨)

அணிதருநாபியாமந்தரத்தினில்
தணிவுறுதாமதகுணத்திற்சார்ந்தநால்
கணிதமில்பூதம்வேதாளங்கண்முதற்
பிணியுறுகுழிந்தகட்பேயின்கூட்டமே

நாபி - கொப்பூழ், அந்தரம் - இடம்

(உ௩)

வீறுயர்விகியினுல்விராட்டுததன்மையை
நூறியாண்டிறப்பினுதுவலொணுதெனின்
கூறுவார்யார்சிறிதேனுங்கூறினுல்
தேறுமெய்யுணர்வுறுமென்றுசெப்பினுன்

விதி - பிரமன், இறப்பினும்-கழிந்தாலும், துவலொணுது - சொல்லவொண்ணாது.

என்னலும்விதூரனாகியம்புவான்முனம்
மன்னுருக்குணமிலான்மருவுமாயையால்
துன்னுருக்குணத்தொடுதொழிலுற்றெனென்றாய்
உன்னுறினென்கொலீதுரைத்தியாலென்றான்.

உன்னுறின் - நினைத்தால்.

(உ௪)

வேறு.

கனவிற்காணுங்கடுஞ்செயல்பொம்ப்தும்
புனல்விகாரம்புனன்மதிக்குற்றதும்
நினையிற்பொய்ப்பதுபோனிகழ்மாயைசேர்
வினைகளொன்றும்விமலனுக்கில்லையால்

விகாரம் - வேறுபாடு (சலநம்).

(௨௭)

பற்றில்பண்ணவர்பற்றும்பரமனுக்
குற்றநோக்கினுருக்குணமில்லையென்
ற்றநீங்குமருந்தவன்சொற்றலும்
வெற்றிவேற்கைவிதூன்விளம்புவான்.

அற்றம் - குறைவு.

(௨௮)

உந்திநாண்மலர்மேலயனுற்றதும்
சுந்தைகூர்ந்தவஞ்செய்துபடைத்ததும்
பந்தநீங்குகாலத்தின்பகுதியும்
வந்துதீங்கறமாயவன்காத்ததும்

உந்தி - கொப்பூழ், பந்தம் - கட்டு.

(௨௯)

துதிசெயுஞ்சுராதியர்தோற்றமும்
மதியின்மீக்கமரீசிமுதலியர்
பதின்மர்வந்துபடைத்தபகுதியும்
விதியளித்தமனுச்செய்விழுப்பமும்.

சுரர் - தேவர், தோற்றம் - உற்பத்தி, விழுப்பம் - மேன்மை.

(௩௦)

மனுவினன்னர்மரபும்வெம்மாயையும்
நினைவரும்பெருந்தியனானமும்
முனிவில்வண்மைமுனிவமொழியுமென்
வினையறவிளம்பென்னவிளம்புவான்.

நன்னர்மரபு - நன்மையாகிய சந்ததி.

(௩௦)

மைத்திரேயர் விதூரற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது மலரவன்றேற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

சாந்தமால்பத்தத்தன்பொடுதயங்குதென்றிசைக்கு
வேந்தனும்விறல்வதுரனிவ்வாறெலாம்வினவப்
பாந்தளேந்துபார்விசும்புபாதலஞ்சொல்பாகவதம்
ஒர்ந்ததன்மைகேளென்றுமித்தினாமகணுரைக்கும்.

பார்தன் - பாம்பு, (ஆதிசேடன்) மித்திரைமகன் - மைத்திரேயன். (அ)

ஊழிசென்றுழியுலகெலாமுருகுவெள்ளையிற்றுப்
பாழிவாயழுவாடும்பப்பஹலைச்சேடன்
தாமுநன்பிலனுற்றுந்சனகனேமுதலாச்
சூழாமதவர்க்குரைத்தனன்றுயவத்தவத்தோர்.

வெள்ளையிற்றுப் பாழிவாயழல் - நஞ்சு, (விஷாக்கிந்) பஹலை - பலதலைகள்,
பிலன் - பாதாளலோகம். (உ)

புலத்தியற்குமுன்புகன்றனர்! புலத்தியன்புரிவின்
நலத்தநான்மறைப்பராசரனுளங்கொளவின்னான்
நிலத்தினீள்கதைபராசரனிநழித்தினென்னக்கு
வலத்தின்மிக்ககீர்நினக்குநான்வகுப்பெலென்றுரைப்பான்.

புரிவின் - அன்பினால். (ங)

வெண்டிரைக்களைகடனெடுவெழமுதுலகம்
உண்டிபைத்தலைநாகபோகத்தினிலுறங்கும்
தண்டுழாய்முகிலுந்தியந்தத்தினிற்றொளத்தாட்
புண்டரீகமொன்றலந்ததுபுவியெலாம்பூப்ப.

களைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல், பைத்தலை - டத்தோடு கூடியதலை, நாகபோகம் -
சர்ப்பசயனம், (போகம் - பாம்பினுடல்). (ச)

நீலமால்வரைநெற்றியிற்பொடித்தசெங்கநிரே
போலவாண்கடர்பொழிதருமுளரியம்பொகுட்டின்
மேலதாகவந்தெழுந்ததுவெயில்விரிபசும்பொற்
கோலமேவியகுலமறைமழலவாய்க்குழவி.

நெற்றி - உச்சி. செங்கநிர் - சூரியன், மறைமழலை வாய்க்குழவி - பிரமன். (இ)

கொங்குவிம்மியகொழுமடற்றாமரைக்குழவி
எங்குவந்தனமெவ்வுழியிருந்தனமென்னு
அங்கண்மாதிரிமனைத்தையும்பார்த்ததுபார்ப்பத்
நிங்கள்போற்றிகழ்திருமுகநான்கெனச்சிறந்த.

கொங்கு - வாசனை, மாதிரி - திக்கு. (ஈ)

ஒன்றுங்காண்கலனுறைந்தசெந்தாமரைகண்டான்
பொன்றயங்குமிப்போதுவந்தெழுந்ததெங்கென்றோ
மன்றலம்புயமாமலர்நானத்தின்றொளையில்
சென்றுதேடலுற்றனன்றளிச்செங்கெண்ட்டுடையான்.

நாளம் - தான், செங்கெண்ட்டுடையான் - பிரமன்.

(௭)

சேயதாமரைமுதலவன்றேறவர்தம்பருவம்
ஆயிரத்தளித்தேதடியுங்காண்கிலனலந்து
மீயெழுந்தனன்றிரிமலர்ப்பொருட்டுவீற்றிருந்தான்
தூயமாதவந்துணர்த்தனன்புரிந்தனன்றொழுதே.

சேயதாமரை - செந்தாமரை.

(௮)

காயும்வெஞ்சினக்கட்செவியரசுமேற்கவிப்ப
ஆயிரம்பணமணிபொழியலர்கநிரக்கற்றைப்
பாயலந்தில்வாணுருவினன்சுடந்தபைந்தானவ
மாயவன்றனைமலர்விழிமகிழ்வுறக்கண்டான்.

கட்செவி - பாம்பு, கட்செவியரசு - பாம்பரசனாகிய ஆனிடேடன், பணமணி -
சிரோரத்தம், பாயல் - சயம், அந்தில் - அவ்விடம்.

(௯)

கண்டொருஞ்சகங்கனிந்துசெங்கைகம்மலர்கூப்பி
அண்டகோடிகளினைத்தையும்படைத்தளித்தழிக்கும்
கொண்டல்வண்ணனைக்குறித்தலொல்லாத்தனிமுதலைப்
பண்டைநான்மறைப்பரமனைப்பரவினன்பணிந்தான்.

குறித்தலொல்லா - நினைக்கவொண்ணாத.

(௧௦)

அருஞ்சுரத்தலையெறிசெழுந்தாமரையன்ன
திருநெடுங்கொடுனாக்கியத்திரும்புமாப்பன்
உரைசெய்ஞானம்வந்துறுமுலகியாவையுன்கு
தருநிர்யிருக்கவம்புரிந்தென்றனன்கரத்தான்.

நிரமறு - உத்தமலட்சணமாகிய மறு, இது - நிருமாலின் மாப்பிலுள்ளது, இது
ற்கு ஸ்ரீவத்ஸம் என்றுபெயர்.

(௧௧)

பெருகுதண்புனலலையுறப்பெரிதலைமலர்மேல்
பொருவருத்தவயிட்டுதூண்டயன்புரிந்தான்
மருவிஞானம்வந்துறக்கடுவளியெறிபுனலைப்
பருகியோங்குலகியாவும்மலர்வயிற்படைத்தான்.

கரத்தன் - மறைத்தான், கடுவளி - பெருங்காற்று.

(௧௨)

உரைசெய்மானகங்காரமொண்பூதமிந்தியங்கள்
மருவுதெய்வமன்னவிச்சைதாவரம்விலங்காதி
நரர்க்கேடவர்கண்முதலிடுறொணமுறைநவின்ற
விரியுமொர்பத்துவிதம்பெறுபடைப்பினைவிளம்பின்.

அவிச்சை - அஞ்ஞானம், தாவரம் - மரமுதவிய நிலேபெறுடைய வுயிர்கள், விலங்கு - மிருகம்.

(௧௩)

மலரவன்ரூற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

எக

முந்துவந்தமான்மொழியகங்காரமொண்பூதம்
இந்தியங்களவ்வந்தியமியைந்துறுதேவர்
அந்தில்வாய்தமத்தவிச்சையென்றறுவகைப்படைப்பு
நந்தலில்பிராகிருதம்வைகிருதத்தைநவில்வாரம்.

மான் - மஹத்தத்வம், பிராகிருதம் - இயற்கையாயிருந்தது, வைகிருதம் - விகா
ரப்பட்டது. (கச)

வத்திநான்முகனேழெனப்படைக்குறுபடைப்புப்
பூத்துக்காய்ப்பவம்பூவின்நிக்காய்ப்பவுமொருகால்
காய்த்துப்போவவுங்காழ்புறம்படைப்பவுங்குருவித்
தேத்துளித்தபூங்கொடிகளுமுதலவாச்செரிக்கின்

காழ் - வயிரம், கருவி - பொலிந்து, தேத்துளித்த - தேனைத் துளித்த, (கங)

இயங்குநற்பகமுதலியலிருதாம்பினவும்
வயங்குமொட்டகமாமுதலொருதூளம்பினவும்
நயங்கொளைநகம்பெற்றமரிநரிகரிபறவை
பயங்கொளுஞ்சுருமுதலியபலவுமெண்படைப்பே.

இந்நகம் - இந்துநகம், அரி - சிங்கம், பயம் - நீர், உஞ்சுரு - நீர்வாழ் சிறுவெசந்து.

நவப்படைப்பெனநலிஷபநரர்களைநலஞ்சேர்
புவித்தலத்தினிற்படைத்திமொல்டிர்பொற்பும்
உவப்புறுந்திருத்தேவர்கள்பொற்புமங்கொழியாத்
தவத்தின்மிக்குயர்சனகளுநியர்பெறுருவரால்

நவிலும் - சொல்லுகிற, பொற்பு - அபூத (கஎ)

பத்தென்றேருதிடமலரவன்படைத்திரிபடைப்புச்
சத்திலுவத்தினுற்றேவர்கள்பிரார்சாற்றுகார்
சித்தர்சாரணர்சிந்தக்கங்குருவர்களியக்கர்
மொய்த்தபூதங்கள்கின்னரராதியாமொழிவார்

மலரவன் - பிரமன், மோய்த்த - நெருங்கிய. (கஆ)

உணர்த்துநால்வகைப்படைப்பும்வைகிருதமாவுரைப்பார்
குணத்தினுகியபடைப்பினக்கூறியுனிறைமுன்
புணர்த்துபின்னியையெனப்புகள்முறையின்றிப்புகுத்
தணத்தல்சேர்தருநீர்ச்சுழிபோற்றயங்குறுமால்.

தணத்தல் - நீங்கல். (கக)

படைக்குமிப்பெரும்படைப்பெலாப்பண்ணவராலும்
கடக்கரும்நிறற்காலத்தைவிளக்குறும்படைப்புத்

மூன்ருங்கந்தம்.

துடைக்கக்காரணமாகியகாலத்தைச்சொல்வல்

அடைக்குமைம்பொறிவிதூரவென்றருந்தவனறைவான்.

பண்ணவர் - தேவர், கடக்கருந்திற் - கடத்தற்கரிதாகிய வவியுள்ள, துடைச்சு-
சங்கரிக்க, (௨0)

மலரவன்றோற்றமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௭.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

—o—o—o—

மூன்ருவது

ராமுரைத்தவத்தியாயம்.

பற்றவுரைநிகழ்காலமாம்

நீனுக்குப்பொருந்தெழிலுண்மையாக்

மாக்கைகொடுவென்றுகற்பித்திட

மருவுமோர்பரமாவணுமன்னனே.

உருவமற்ற - வடிவில்லாத, ஆக்கை - உடம்பு, பரமாவணு - பரமானு. (௧)

காலமாயபொருட்குக்கருதிய

தூலமாயவுருவமுஞ்சொல்குவேன்

உலுதுண்பரமானுவிண்ணின்

கோலமாரணுவொன்றெனக்கூறுவார்.

தூலமாயவுருவம் - ஸ்தூலசரீரம். (௨)

பொருவிலாவணுமும்மைபொருந்துறின்

மருவுசாளரத்தூடுவயங்குவெவ்

விரவிதன்கதிராலவங்குற்றிடம்

திரிசரேணுவெணும்பெயர்சேருமால்.

மும்மை - மூன்று, சாளரம் - பல்கணி, இரவி - சூரியன். (௩)

சொல்லுமன்னதுமூன்றுதுடியதாம்

புல்லுமூன்றுதுடியும்புகரற

ஒல்லும்வேதையாம்வேதையுமூன்றுறின்

எல்லுடல்வவமாகவிசைப்பவே.

புகர் - குற்றம். (௪)

ஒதுகின்றலவமொருமூன்றுறின்

நீதிவந்தநியிடநியிடமும்

கோதகன்றொருமும்மைகுவவிடின்

திதெறிந்தகண்மெனச்செப்புவார்.

கோது - குற்றம். (௫)

காலமுனைத்தவத்தியாயம்.

என

கணமுமைந் துகலந்து நிற்காட்டையாம்
அணிசெய்காட்டைமூவைத்தனைந்தாலெழில்
தணிவிலால்குவாம துதானுநின்
உணருமோர்ப் தினைத்தொருகண்ணலே

மூவைந்து - பதினைந்து.

(சு)

இன்னவாழிங்கியையுங்கடிகைமற்
றுன்னுமாயுலகத்தாரிதாகலால்
மன்னுசீர்மதியோர்கண்மனக்கொர்ப்
பன்னுமோர்வகைகேட்டிபகருவேன

மதியோர்கள் - விவேகிகள்.

(எ)

எழு

சிரியவிருந்தம்.

வீறுதான்குமாடமாமளவைவளங்குமசம்பொன்கரவிரல்கள்
கூறியரான்கினீளமதாக்கிகொண்டுநீள்சலாநைநொன்புழையா
ஆறெனுத்தொடிசேர்செம்பினுழியயை புறவமைதகவள்ளத்தைத்
தேறிமநீர்மேற்சேர்ப்பவங்காழிற்சென்றதோர்கடிகையென்றுரைப்பார்.

வள்ளம் - வட்டில்

(ஊ)

கடிகையோரிரண்டுமுகூர்த்தமாமுகூர்த்தங்கருதுபுவைக்கொருபொழுது
நடைபெறுமப்போழ்திரண்டொருநன் னொன்றமுனைக்கொருபக்கம்
படிபுகழ்பக்கமிரண்டொருநிங்கன்பகாநதிநிங்குளாரிண்து
தொடர்வுநினிருதவ்விருதுவோர்மூன்றுதுன்னிடினயனமென்றிசைப்பார்.

பக்கம் - பகும், படி - உலகம்

(க)

ஏற்றிடுமயனமிரண்டொனிடருக்கியபுமோபருவம்பருவம்
சாற்றிடுஞ்செளரமானமம்பருவஞ்சாந்திரமானமம்பருவம்
தோற்றியநன்னமானமம்பருவஞ்சாருருவசயமம்பருவம்
போற்றுநாண்முப்பொதுமுறைபோககப்படுத்திம்பருவமொன்றிசைந்தி

பருவம் - வருடம், செளரமானம் - சூரியனையவாகக் கொண்டது, சாந்திரமானம் - சந்திரனையவாகக் கொண்டது.

(கஉ)

சொல்லியபருவநாறுமாணிடர்த்துநாறுமாபுனென்றுரைப்பார்
புல்லியகடிகைகுறைத்திடும்பொழுதிற்புகன்றிடுமாறெருபாயம்
நல்லன்கடிகைபொலிந்துறும்பொழுதினழிகையெழுருயாமம்
ஒல்லுமோர்பொழுதுக குறைத்திடுஞ்சந்தியுமுறைகடிகைநான்கொழித்தால்.

துகள் - குற்றம்.

(கக)

திங்கனொன்றொருநாடுன்புலத்தவர்க்குத்திங்கனொர் பன்னிரண்டொரு
நான், ஆங்கண்வானவர்க்காமமரரண்டிராறியரமுழிநான்களவை
பொங்கியகாலாயிரமுதலாழிபொருந்துமுவாயிரம்பொருந்தும்
தங்கியவிரண்டாமுழியென்றுரைப்பர்தகைப்பருகாலந்குணர்ந்தோர்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

(கஉ)

வட்டவெண்குடையாய் துவாபரத்தெல்லைவகுக்கின்றாயிரமாமால்
கட்டுரைகடக்குங்கடுங்கலியெல்லையிரமாண்டெனக்கரைவர்
எட்டுதூறறுதூறீரிருதூறாங்கியலிருதூறெனுமாண்டு
பட்டநாலாழிமுறைமுறைபொருந்தும்பாற்படுசந்தியாப்பகர்வர்.

கட்டுரை - உறுதிச்சொல், கடக்கும் - அதிகரிக்கிற.

(கங)

நால்வகையுழியாயிரநடக்கினுன் முகற்கோர்பகல்பகல்போம்
காலையோழுமனுவுமிந்திரனுங்குழிவர்மண் ணுலகொடுவிசம்பின்
மேலிரண்டிலுருந்திப்படச்சேடன் விளங்குவாண் முகத்தழல்பர்க்கும்
சாலும்வழலாற்றவர்மகாலோகத்தவர்சனலோகமேசார்வார்.

நான் முகன் - பிரமன், தழல் - விஷாக்கினி.

(கச)

ஓரிருபராதந்தங்குழியுமேன்மலர்வீட்டுறைதருநான் முகனுக்கும்
ஏர்கெழுபராதந்தமிரண்டு வெண்டரங்கமெடுத்தெறிதடங்கடன் முகட்டின்
கார் முகில்கமலக்காடுபூத்துறங்கு காட்சிபாற்கண்வளர் துளவத
தாரவன் தனக்கோரிமையெனவுரைப்பார்சாற்றுமவ்வுரைபுசாரம்.

உலக்கும் - இறப்பன், தரங்கம் - அலை, கண்வளர் - நீத்திரைசெய்கிற, துளவத்தா
ரவன் - துளசிமாலையைத் தரித்த திருமால்.

(கரு)

எற்படுக திரமுத்தெறி திரைப்பிறத்தவின்னிளங்கற்பகக்கொழுந்து
வெற்பினில்வளருந்தன்மையேபோலவெரியங்கமலைவீற்றிருக்கும்
பொற்புலாமார்பனுந்தியங்கமலப்போதியையெண்கணுநிறந்த
கற்பமாங்கதனைவீறுசால்பாற்பகற்பமென்றெடுத்தனரிசைப்பார்.

எல் - ஓளி, திரை - அலை, வேரி - வாசனை, கமலை - திருமகள்.

(கசு)

வளமலிந்தநெகவண்டுகோடிகடாமணியுற்றொருபுடைகிடப்ப
அளவிந்தொன்றாய்நித்தியமாகியாந்சுவருவமாயமர்வான்
தூளாவணிநருருமாயவனென்றுசொல்லியமுனிவரன்விதூ

உளமுவுச்சயன்றன்படைப்பவையின்னமுனர்ந்துவென்கேளெனவுரைப்பான்.

அளவிகந்து - அளவுகடந்து

(கசு)

நாலமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - சுஎ.

புதி கிருஷ்ணசகாயம்.

நான் க ல வ து

சனகாதியர்தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலத்துறை.

மாற்றுதற்கரிதாயதாயிச்சிரமவகுத்துச்

சாற்றுமத்தாயிச்சிரமோகமாமோகம்

சன் காதியிதோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

எள்

போற்றருந்தமமெனப்புக்கலைந்தையும்பசுந்தேன்
ஊற்றிருந்தொழுகம்புயத்தவன் முனமுயிர்த்தான்,

அம்புயத்தவன் - பிரமன், உயிர்த்தான் - படைத்தான். (க)

இனையவீன்றதென்னென்றுதன்னறிவினையெள்ளிப்
புனைபசுந்துழாய்ப்பூந்தொடையமலனைப்போற்றி
நினைதல்செய்தனனினைக்குறுமனமலர்மிசையின்
சனகனாகிறற்றவத்தினர்நால்வர்வந்தெழுந்தார்.

மனமலர்மிசை - மனமாகிய தாமரைமலரின்மேல். (உ)

எழுந்தமாதவரின்னகைவாண்முககோக்கி
மொழிந்தநான்மறைமுதல்வனீர்ப்படைத்திரென்நிசைப்ப
ஒழிந்ததெஞ்சினருவந்திலரவ்வுரைபசுந்தேன்
பொழிந்ததண்மொய்ப்பனினைநினைந்தனர்போயார்.

வாள் - ஒளி, உவந்திலர் - மகிழ்ந்திலர், போயார் - போயினர். (ங)

படைத்திலாரிவர்படைக்கெனப்பணித்ததென்மாற்றம்
கடப்பதென்னெனச்சிறினன்கனன்றவச்சீற்றம்
அடக்கமற்றடங்காதவனணிமணிப்புருவத்
திடைப்பிறந்தனைனிலலோகிதெனவிசைப்ப.

சீறினன் - கோவித்தான், சீற்றம் - கோவம். (ச)

நீலலோகிதென்னிலனிகழ்த்திடப்பிறந்த
பாலலோசனனமுதலாற்பங்கயப்பொருட்டு
மேலமர்ந்துறைவிமலனைநோக்கினெனந்குச்
சாலுநாமமென்னிடனெதுசாற்றுகென்றனனூல்.

நிலன் - நிலத்திலுள்ளார், பாலலோசனன் - நெற்றிக்கண்ணன். (ரு)

பெருமநீயுழலாற்பெயருருத்திரனாகும்
விரியும்வான்வளிவெங்கனலுபுனல்புவிதெஞ்சு
தெரியுமிந்தியஞ்சீர்கெழுதுறக்கம்வெண்டிற்கர்
பரிதியேர்திகழ்பிராணனென்றிவைபகரிடனூல்

அழலால் - அழுதலால், துறக்கம் - ஈவர்க்கம் (சு)

உவவெவென்மதிவாண்முகத்துமைமுதலாகப்
புவிவழுத்துபல்பேருடைப்புவையைப்புணர்வாய்
பவன்முதற்பலநாமமும்படைத்தியாற்படைத்தி
அவிருத்திங்களங்கொழுந்தணியமலவென்றைந்தான்.

உவவு - நிறைவாகிய, வாள்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகம். (ஊ)

கடைக்கண்மயுகமுருத்திரகணத்தையக்கடவுள்
படைக்கநோக்கியிப்படைப்புநீதவீரகநீலகம்

துடைக்குமிவ்வெனத்தோடவிழ்மலரிறைசொல்ல
விடைக்கொடிப்பிரான்விதிக்குமத்தொழில்விடுத்தனனாள்.

தயர்க - ஒழிக, துடைக்கும் - அழிக்கும், இவ்வென - இவையென்று, தோட
விழ்மலரிறை - பிரமன், விடைக்கொடிப்பிரான் - உருத்திரன். (௮)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அத்திரிமர்சியங்கிராவசிட்டனகத்தியன்புலத்தியன்புலகன்
மெய்த்தவப்பிருகுநாரதன்கிருதுமேதகுதக்கனென்பவர்கள்
சித்தநெஞ்சுயிர்ப்புச்செவிதிருநாவிதிகழுமெய்குறங்குவெண்டிங்கள்
ஒத்தொளிர்வதனம்பெருவிரற்றலையென்றுரைபெறுமிடனில்வந்துதித்தார்.

உயிர்ப்பு - சுவாசம், குறங்கு - தொடை, விரற்றலை - விரல்துணி.

(௧)

மலரவளமிழலிற்கருத்தமனென் றுமாதவன்றேற்றினன்வலப்பால்
முலையினிற்றருமப்பிறத்தபாவமுதுகிளிற்றிறத்ததுமனத்தில்
இலகெழிற்காமப்பிறத்தபுருவத்திடைப்பிறத்ததுதழ்ந்திறம்
ஒலிகடற்பவளமனையகீழிதழினுலோபம்வந்துதித்ததுமாதோ.

நிழல் - சாயை, தழல்சீற்றம் - நெருப்புப்போலுங்கோவும்.

(௧0)

முழுக்கலின் லுழுமுளரிவான் முகங்கண்கினுமுதுமறைபிறந்த
எழுத்தொடுசெஞ்சொலியெல்லாம்பிறத்தவேழிசைபிறத்தவெண்பிறந்த
பழுத்ததொன் னூல்கள்யாவையும்பிறத்தபாடல்சாரெழுசுலப்பான்மை
தழைத்தநல்வேள்வியொழுக்கொடுவழககுத்தண்டமென்றுரைப்பனபிறந்த,

முழுக்கலின் - பேரமுகு, இயல் - இலக்கணம், ஏழிசை - குரல்முதலாயின.

(௧௧)

பொற்றருநிழல்வாழ்மரரைப்பயந்தான்பொறிமுதலடக்கியமுனிவர்ப்
பெற்றனன்பெருகாதிப்படைப்பெண்ணைபெருகுமாறெனகினைந்திருப்ப
உற்றதண்மலரோன்மெய்யிளோகூற்றினுதித்தனளெழிற்சதருபை
மற்றெருகூற்றினுயர்சுவாயம்புமனுவெனுமன்னவன்பிறந்தான்.

பயந்தான் - பெற்றான், மெய் - உடம்பு, கூறு - பங்கு.

(௧௨)

தோற்றியமனுலின்வான்முகுளோக்கிச்சுடர்த்தொடியிவட்புணர்ந்திங்குப்
போற்றுதிஞாலமென்றுசெங்கமலப்பூம்பொகுட்டுறைபிரான்புகல
மாற்றரும்பசும்பொன்மால்வரைமருளப்பனைத்ததோண்மனுமடக்கினியின்
சாற்றுமென்மழலையெழிற்சதருபைதடமுலைமணந்தனன்மாதோ.

கமலப்பூம்பொகுட்டுறை பிரான் - பிரமன், பசும்பொன் மால்வரை - மேருமலை,
பனைத்த - பருத்த, கிளியின் - கிளிபோல, மணந்தனன் - சேர்ந்தான். (௧௩)

உயர்புகழ்ப்பிரியவிரதனுத்தானபாதனென்றுலகெடுத்தாரைக்கும்
புயலுறழ்தடக்கைப்பூறுந்நொடையற்புதல்வரோரிருவந்தேரன்றினரால்

வெயின் முகந்தவழவிரிந்துமட்டுயிர்த்துவிலாகமழ்தாமனாமணந்த
கயலென்பிறழ்ந்துகளித்தசேயரிக்கட்கன்னியர்மூவர்வந்துதித்தார்:

புயல்உறழ் - மேகம்போன்ற, மட்டுஉயிர்த்து - தேனைச்சிந்தி, விரை - வாசனை.

ஆவெனுமெழுத்தை முதலுறு நாமத்தரிம தர்மழைக்கணுடன்னை
ஒவறுகாட்சிருசியெனவுலகமுரைக்குமாதவற்குதவினனால்
தேவினைக்குறித்தபெயர்புணர்நாமச்செல்வியைக்கருத்தமற்களித்தான்
பூவைநேர்பிரகுதியைப்பசந்தேறல்பொழிந்ததார்த்தக்கலுக்கீந்தான்.

ஆவெனுமெழுத்தை முதலுறு நாமத்தரி மதர்மழைக்கணுள் - ஆகூதி, தேவினைக்
குறித்த பெயர்புணர் நாமச்செல்வி - வகூதி. (கரு)

இசைக்குமிம்மூவர்மரபினாலுலகமெங்கணுநிறைத்துதென்னர்
திசைக்கொருதிலகமன்னவராககற்பமென்றெடுத்துத்தனர்செப்பத்
தசைக்குவெம்பறவைதொடர்த்தருநேமித்தனிமுதலேனையாய்க்கடலுள்
அசைத்திடுமருப்பினவனியையெடுத்ததறைகுவலென முனியுரைக்கும்.

தசைக்கு - மாமிசத்தின் பொருட்டு, நேமி - சக்கரம், ஏனம் - வராகம், மருப்பின் -
கொம்பினால். (கசு)

சனகாதியர் தோற்ற முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—அந்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

ஆதிவராக நிலையுரைத்தவத்தியாயம்

கலிநிலைத்துறை.

மருக்கமழ்த்தணம்லரவன் முகமனுநோக்கிப்
புரத்தியென்றனைபுவியகன்புவியெலாம்பொங்கிக்
கரைக்குறும்பெறிகருங்கடல்கலந்ததாலென்னு
உரைக்கமாயனையுன்னினனோதிமமுயர்த்தேதான்.

புரத்தி - காக்கக்கடவை, ஒதிமமுயர்த்தேதான் - பிரமன். (க)

மாக்கண்வெம்முலைமலர்மகளமர்ந்துறைமார்பன்
போக்கில்பொன்னிறம்பொதியிதழ்ப்பூந்தவிசறைவோன்
மூக்கினின்றுமாண்கேழலாய்மூரிவானளவக்
தோக்குந்தெண்டிணைக்கருங்கடலளறெழக்குளித்தான்.

போக்கு - குற்றம், ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி, அனறு - சேறு, குளித்தான்
முழுகினன். (உ)

குளித்ததெண்டிணைக்குரைகடலெழுந்துளிடெறிப்ப
முனைத்தகோடுடைமுழுமுதல்வராகமாமேனி

தினேத்ததண்புனறுளியிவையெனமகிழ்சிறந்தார்
அளிக்ஞலஞ்செறிமலரவனுலகின்வாழமரர்.

குரை - ஒலிக்கிற, கோடுடை - கொம்பையுடைய, மலரவனுலகம் - பிரமலோகம்.

படும்பனிக்கயத்தரும்புமோர்பங்கயம்பிடுங்கிக்
கடந்தினாத்தெழுக்கருங்கவுச்சளிநெழுந்தென்னத்
தடங்கொள்வெண்மலையெனவலைதவழ்கடல்கவிழ்ந்த
நெடுத்திண்பார்கொடுநிவந்ததுநீண்மருப்பேனம்.

பனிக்கயம் - குளிர்ச்சியாகிய சடாகம், கடம் - மதநீர், கவுள் - கபோலம்,
நிவந்தது - எழுந்தது. (ச)

அவிர்வொலங்கிரியணுவெனவளர்ந்தவான்கேழல்
தவளவார்பிறைமருப்பிடைததரணிகொண்டெழிலும்
புலியெனாதுநீகவரலென்றுபாலபுகன்றான்
கவனமால்களிறென்னவதெதிர்த்தபொற்கண்ணன்,

பொலங்கிரி - பொன்மலை, (மேருமலை) எனாது - என்னது, நீகவரல் - நீகவரா
தை, பொற்கண்ணன் - இரணியாகுநன் (டு)

மற்கண்டோங்கியமல்லலந்தடம்புயம்வான்றோய்
கற்கண்டாலென்பபிணப்பவெங்கடுங்கதைதாங்கி
நிற்கண்டாயினிநீரிடையொளிததிடென்னாப்
பொற்கண்டயுகப்புணரிவாய்நடந்தனன்புடைத்தான்.

பிணப்ப - பருக்க, தீயுக - நெருப்புச்சிந்த, புணரிவாய் - கடலில். (சு)

விண்டதேகொலோவிரிகதிர்பரப்பொன்விசும்போ
டண்டகோளமென்றங்கண்வானவர்கிடந்ததிராக்
கொண்டலாமெனவதிர்த்துவெங்குடற்புண்புடைத்த
தண்டம்வல்லையிற்பறித்ததுதனிமுதல்வராகம்.

விண்டதேகொலோ - வெடித்ததோ, கொண்டல் - மேகம், தண்டம் - கதரயுதம்.

பாழிவாய்ப்பெரும்பாந்தன்போற்சீறும்வவ்வுணன்
ஊழியாரழலொழுருவெஞ்சூலமொன்றெறிந்தான்
வாழிவானவார்மலர்பொழிந்தேத்தவெந்தழல்வாய்
ஆழியம்படையாங்கஃதழிவுகண்டதுவே.

ஆழியம்படை - சக்ராபுதம். (அ)

அலையின்மீதுமாவராவணமீதுநல்லாலின்
இலையின்மீதுமாவாழிறையவனாகியவேனம்
மலையின்மீதுவீழியெனமருவுபொற்கண்ணன்
தலையின்மீதுமாவாண்முகத்தும்வந்தடித்திடத்தளர்த்தான்.

மாவராவண - சேஷசயகம். (க)

குருதிமாமழைகள்மழைமண்மழைகுலவப்
பரிதிபோல்வெயில்பரப்புமுச்சிகைப்படைபற்றுஉ
நிருதமாதர்கடுகிலொழிந்தநேகர்நேர்வெகுளக்
கருதிமாயைகள்புரிந்தனன்கனல்செய்பொற்கண்ணன்.

குருதி - உதிரம், முச்சிகைப்படை - முத்திலைக்குலம், பற்றுஉ - பற்றி, துகி
லொழிந்து - ஆடையின்றி, (௨௮)

பையராவண்ணேமற்றயில்பர்கயச்செங்கண்
கையனாகுமானேனமுன்னவுணர்கோனென்னும்
பொய்யின்வாழ்க்கையான்வெகுண்டனன்புரிந்தவம்மாரை
வெய்யபாணமுன்மின்மினிபோல்விளங்கினவால்.

பை - படம். (௨௯)

என்னையீவிளையாடவீங்கிவனுடனின்னே
மன்னுதிண்டிறலவுண்ணையாய்த்தியெற்போகின்
துன்னும்வான்வலியென்றுசொலாநியேனத்தைப்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைநான்முகன்புகழ்ந்தான்

மாய்த்தி - கொல்லக்கடவை, ஆதியேனம் - ஆதிவராகம் (௩௦)

வற்றுவெண்ணிறக்கேழலாரிளங்கதிரிங்குட்
கீற்றெனத்திகழ்மருப்பினுக்கேழ்கிளரகலம்
ஊற்றிருந்துசெங்குருகியானொழுதிடப்பிளப்ப
மாற்றருத்திறப்பொற்கணுருயிர்மாய்த்தான்.

அகலம் - மார்பு. (௩௧)

தீட்டலின்றியேதிகழ்தருபழமறைதெரிந்தோர்
வேட்டல்செய்யுமவ்வேள்வியினுருவவாண்கேழல்
கோட்டினெந்தியநெடுநிலங்கோளராவரசின்
சூட்டினைவைத்ததுசுடரடியிமையவர்துதிப்ப.

தீட்டல் - எழுதுதல், அராவரசு - ஆதிசேடன். (௩௨)

எனலுமெண்டிசைகடந்துவீங்கெழுவலத்திணிதோட்
கனகக்கண்ணன்யார்கண்ணனொடிகலுமாவெவன்கொல்
வினைமுருக்கியமெய்த்தவவிளம்பெனவிதூரன்
மனமுவப்புறவுரைத்தனனுயர்மயித்தியோயன்.

கனகக்கண்ணன் - இரணியாகுடன். (௩௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

பூசன்மேலெழுந்துகாமன்பொருசிலைகுழையவாங்க
மாசிலாக்குழவித்திங்கள்வந்தெழுமலைப்போதில்

பாசிழைப்பரவையல்குற்படர்முலைத்திதிகாமுற்றுக்
காசிபன்றண்ணோக்கிக்கலவியிற்களிப்பேமென்றான்.

பூசல் - போர், வாங்க, வளைக்க.

(க௭)

பேய்பலதொடர்ச்செந்தீப்பிறங்குவார்சடிலத்தண்ணல்
பாய்சினவிடைமேற்கொண்டுபடர்ந்துலாம்பதமீதாமால்
சாயுநுண்மருங்குறைய்க்குந்தடமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
ஆயிழைகலத்தற்காலமன்றெனக்கூறினாள்.

பிறங்கு - பிரகாசிக்கிற, வா சடிலத்தண்ணல் - நீண்டசடையையுடைய சிவபி
ரான், பதம் - சமயம்

(க௮)

காலமன்றெனலுங்காமங்கைம்மிகக்கலங்கியாற்றாள்
சேலமார்தளிர்க்கைபற்றிச்சேயிழைருழைந்தாளாகக்
கோலமவீற்றிருந்தகொம்மைக்குவிமுலைகுழையப்புல்லிப்
பால்வளைகாமேரையைப்பண்ணவன்றீர்த்தான்மன்னே

கைம்மிக - அதிகரிக்க, சேவம் - ஆடை, பால்வளை - வெர்வளையையுடையவ
ளாகிய திதி, பண்ணவன் - காசிமுனிவன்.

(க௯)

மதிநனிமயங்கியிந்தமாலையின்மணந்தகுற்றம்
நசியரவணியும்வேணிநம்பனெப்பொறுத்தியென்றாள்
திதியுளங்குழைந்துமுன்னேசிறந்துதன்னேனடுதோன்றும்
சதியெனுமடந்தைசேருந்தலைவனைவணங்கினாள்.

மணந்த - கூடின, வேணி - சடை.

(க௧௦)

செந்தளிருருவப்பேதைசெய்தவம்பராவலுற்ற
அந்தியின்மணந்தவாற்றலுழலாமிழந்திலங்குகூர்வாய்
வெந்திறலாழியாற்குவிழுப்பகையாகிவீயும்
மைந்தரைப்பெறுவாயென்றமறையவன்வழங்கொந்தான்.

ஆழியாற்கு - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலுக்கு, விழுப்பகை - பெரும்பகை,
வீயும் - இறக்கின்ற.

(௨௦)

சிறகர்வண்டுமுழங்கூந்தற்றெரிவையுயிர்க்குமைந்தன்
எறிதிரையுலகமுண்டவிறைவனுக்கன்பனாகி
மறைநெறியொழுகிவாழமுகப்பெறுமறுகலென்றாள்
கறையறுமதிமுகத்தாய்காசிபன்கூறினாள்.

உயிர்க்கும் - பெறுகிற, உலகமுண்ட விறைவனுக்கு - திருமாலுக்கு, மறுகல்
என்ற - மயங்காதேயென்று.

(௨௧)

கலி விருத்தம்.

கிளந்ததுகேட்டலங்கிளந்துவண்டினம்

உனர்த்தபூங்குழலிதனுளமகிழ்ந்ததால்

இளந்தளிர் புரைதருமழில்வயிற்றிடை
வளர்ந்தது கருப்பநீள்வானமஞ்சுவே.

கிளந்தது - சொன்னது, உளர்ந்த - கோதின, புரைதரும் - நிகர்த்த. (௨௨)

வயிறுவாய்க்குறினுயர்வலத்தவைம்படைக்
சூயின்மருண்மேனியான்கொல்லுமேயென
வியலுபருவநாறெதிர்த்தவெங்களிர்
கயல்புரைகண்ணவள்கருப்பநதாங்கினான்.

வயிறுவாய்க்குறின் - கருவியாததால், கம்படை - பஞ்சாபுக்களையுடைய, சூயில்
மருண்மேனியான் - திருமால், பருவநாறு - தூறுவருடம், கயல்புரை - செலமீன்
போன்ற, (௨௩)

காழ்விரகதிர்செயக்கதிததவெம்முலைத்
தாழ்குழல்வங்கருப்பநதாங்கலால்
சூழ்விசும்பிருண்டனசும்மைவெண்டினா
ஏழ்புவியிருண்டனவிருண்டமாநிரம்.

காழ் - மணிவடம, மாதிரம் - திசைகள். (௨௪)

விரிகதிராயிரம்பரப்பும்வீங்கெழிற்
பரிதிசூழ்விசும்பிருட்டலமுற்றலும்
அருமணிகெடுமுடியமரர்யாவரும்
உருவநாண்மலரவனுலகநண்ணினார்.

பரிதிசூழ்விசும்பு - சூரியனுலாவுகின்ற ஆகாயம். (௨௫)

செருக்கியகயல்விழித்தநிவையிற்றினில்
கருப்பம்வந்துற்றதுகண்ணகன்றவான்
இருட்டுறலென்கொலாய்விளையுமீதென
விரித்தனர்விண்ணவர்விரிஞ்சற்போற்றியே.

கண் அகன்ற - இடமகன்ற (௨௬)

திகழ்ந்தபொன்னாட்டவர்செஞ்சொற்றேட்டலும்
மகிழ்ந்துவண்டரந்துதார்மாயனுந்திமேல்
முகிழ்ந்ததாமமைமலர்முளைத்தமுன்னவன்
நிகழ்ந்ததுநெஞ்சகநினைந்துகூறுமால்

பொன்னாட்டவர் - சுவர்க்கலோகத்தார். (௨௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கனைகடல்வயிறுகிளவீழ்ந்தொழுகங்கையம்பெரும்புனல்பூத்த
தனிமுதல்பசுந்தாட்டாமரைப்போதுதாழ்த்தருவிருப்பமீதூர

வினையறுசனகன்முதலியமுனைவர்விரியிருள்பருகுவான்பேரீழ்ந்த
பனியிருவிசம்புகிண்டுவெண்ணீவிப்பவளவாயெகினமொத்தெழுந்தார்.

கீள - கிழிபட, முனைவர் - முனிவர், வெண்ணீவி - வெண்மையாகியசிறகு, எனின் - அன்னம். (௨௮)

நிலவொளிகளுலிநிகர்தனக்கிகந்துநீடருட்பசுந்தளிர்ரப்பி
உலகெலாம்பூத்தமலர்க்கொடிபடரவுயர்வறவுயர்நலங்கனிந்து
விலைவரம்பறியாமணிபலகிளைத்துவிரிந்தபொற்கோட்டுமந்தார
மலர்கமழ்முத்திமணந்தலைமணந்துவயங்குவைகுந்தமெய்தினரால்.

களுலி - நெருங்கி, கோடு - கிளை, தலைமணந்து - கலந்து. (௨௯)

எய்தியமுனிவராயிரகோடியிரவியின்வெயிலுமிழ்மணிசேர்
பைதிகழரவினறிதுயிலமர்தபங்கயச்செங்கணைசரிதம்
மெய்கதிர்ரப்பியெழுவிமானத்தின்மொழிதருமனைவியரோடு
செய்தவத்தடைந்தோரமுதுகுமாறுசெப்புதல்செவியகமடுத்தார்.

பைதிகழரவு - ஆதிசேடன். (௩௦)

கிஞ்சகவதாரநிலமகள்புணருங்கிளர்வரைப்புயத்தினுன்சரிதம்
எஞ்சலிலன்பின்வண்டொடுசுரும்பரிடையறாதிசைப்பதுகௌ
அஞ்சுகமன்னம்புறவெழினேமியன்றிலங்குயின்மயில்பூவை
நெஞ்சுகந்துருகியரற்றிடாதொன்றிநெருங்குதல்கண்டனர்களித்தார்.

கிஞ்சுகம் - முருக்கம்பூ, அஞ்சுகம் - அழகியகிளி, நேமி - சக்ரவாகம், பூவை - நாகனவாய்ப்புள். (௩௧)

சந்தனம்வகுளஞ்சுண்பகம்பூகந்தாமரையுற்பலநாகம்
குந்தமங்குரவங்கற்பகமுதலாக்கொழுநடைவாய்மலர்நிறந்து
செந்திருவுறையுந்திரும்மமார்பத்திளைத்திடக்கிடைத்தெருத்தவமோ
நந்தலிதுளவுக்கெனவதன்சீர்த்திநவிற்துதல்செவியின்மார்தினரால்.

வகுளம் - மகிழ்மரம், பூகம் - கமுகு, குந்தம் - முல்லை. (௩௨)

உடைதருபருவநாளுமோரைந்தேயுடையராய்த்திகம்பராகிப்
பெருகுமோர்தவான்குருவெடுத்தென்னப்பிறங்குவா லுணர்வின்னின்முதிர்ந்தோர்
பொருவருமாயன்கதைகளிவ்வாறுபுகல்வதுகேட்டுளமகிழ்ந்தார்
மருவருதுளவோனமர்தருள்கோயில்வாயில்சென்றெய்தினர்மாதோ.

வாலுணர்வு - மெய்யுணர்வு, பொருவரு - ஒப்பற்ற. மரு - வாசனை. (௩௩)

மின்னெனமிளிருமிமையவர்மகுடகோடிகண்மிடைந்தொளிலிரிக்கும்
பொன்னெடுவாயிலாறிந்தேகிப்பொலநிறத்தாமரைப்பொருட்டில்
அன்னம்வீற்றிருக்குந்தவமைமாற்பனமர்வுழிக்குறுகலுநின்மின்
நின்மின்னெறுரைத்தார்விறற்சயவியசென்னுமநீள்கடைகாப்பேர்.

தரமரைப்பொருட்டில்லன்னம் - திருமகள், தடவரைமாற்பன் - திருமால். (௩௪)

ஆதிவராக நிலையுரைத்த வத்தியாயம்.

அரு

தண்ணளிபெருகியலையெறிசெய்யதாமரைக்கண்ணினுள் பரவை
மண்ணகம்பொதிதாடொழுவெழுசெலவுமாற்றும்நற்வர்தமைமுனிந்து
கண்ணன்மேலுள்ளங்கனியுமன்பொழிந்துகாய்த்திகல்பிற்வியோர்முன்
நண்ணுகவென்னச்சபித்தனரெழுந்தார்நான்மறையுருவெடுத்தனையார்.

தண்ணளி - கிருபைக்கடல், செலவு - செல்லுதல்

(௩௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தடுத்தவவ்வாயில்காப்போர்சபித்ததுகேட்டலோடும்
விடுத்தநல்லுணர்வினெஞ்செய்வெம்பிழைபொறுத்திரங்கி
அடுத்தமாதவத்திரெம்மையளித்திராலென்றனேறார்
எடுத்தனரிசைத்தார்தான்வீழ்ந்திறைஞ்சினரிறைஞ்சுங்காலே

விடுத்தநல்லுணர்வினேம் - நல்லறிவிழந்தையாம், வெம்பிழை - பெருங்குற்றம். ()

ஒற்றைவெண்கவிகையோங்கவுலகெலாமளந்ததானும்
பொற்றபொற்றொழுகுழ்கையும்புரியவிழ்கமலமென்ன
உற்றுவாவன்னமேய்ப்பவொள்ளொளிரிலவுகாலும்
கற்றைவெண்கவரிவீசக்கமழ்துழாய்முருகுவிமம

பொற்ற - அழகாகிய, புரி - முறுக்கு, முருகு - வாசனை.

(௩௯)

குண்டலந்திருவில்வீசக்குறுகைநிலவத்திங்கள்
மண்டிலஞ்சுடரவொண்கேழ்மணிமுடிவெயிலெறிப்பெ
வெண்டிராசிவப்பதேதான்வழிமுமணியாரமின்ன
அண்டர்கண்மௌலிதேய்க்குமறைகழலிலகியாப்ப.

வில் - ஒளி, திங்கள் - மண்டிலம்-சந்திரமண்டலம், கெழ் - நிறம், மௌலி-கிரீடம்:

வான்விரிபசும்பொற்குன்றின்வயங்குபுள்ளரசின்மல்லத்
ரோளினினிலவுவீசுந்தொடிக்கரமொன்முசுந்ததித்
தாளதாமரைமென்போதோர்தாமரைககரநிதின்வீசிக்
காளமேகத்தையொப்பத்தோன்றினன்கமலக்கண்ணன்.

வான் - ஒளி, புள்ளரசு - கருடன்.

(௪௦)

முழுதுணர்சனகனதிமுனிவரநெஞ்சினாடிப்
பழமறைமுடிவிற்கண்டபசுந்துழாயலங்கலானை
விழியெதிர்காண்டலோடுமெய்மயிர்சிலிர்ப்பவம்மும்
கழிபெருமகிழ்சிறப்பககைதொழுதிறைஞ்சினுரால்.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம்.

(௪௧)

கொண்டனீள்கோலவண்ணங்குறித்துளததுணர்வுதன்னால்
கண்டவர்பிறவிவேலைக்கரைநனிகாண்பரென்றால்
உண்டுகொலெதிர்கண்டோருக்கொருபிறப்பிருசாட்போதில்
வண்டெனமனஞ்சேரன்புவுழங்கெனவழுத்தல்செய்தார்.

உளத்துணர்வு தன்னால் கண்டவர் - மனநிலைவாத் கண்டவர்,

(௪௨)

வழுத்தியமுனிவர்தம்மைமறைமுதலினிதுநோக்கித்
தழைத்தவிவ்வாயிலேரைச்சபித்தனன்றடிமையானேர்
இழைத்தனவிறைவன்பாலாயிருப்பதுபோலிக்குற்றம்
முழுத்தவத்தீரெம்பாலம்போன்மெனமொழிதேலோடும்.

மறைமுதல் - வேதமுதற்பொருள், இழைத்தன - செய்தன. (சஉ)

நாயகன்மொழிதல்கேளாநற்றவர்மகிழ்ந்துநின்பால்
நேயமுற்றவர்களுள்ளநெகிழ்தரவுரைத்தும்பார்த்தும்
தூயைநீகாக்கும்வண்ணஞ்சொல்லுதற்கெளிதன்றென்றோ
மாயனைவணங்கியாங்குவழுத்தினர்பலவுமாதோ.

நேயமுற்றவர்கள் - பத்தியுடையோர். (சஉ)

மகிழ்தருமளியவாகிமன்றலங்கமலமென்ன
நெகிழ்தருசெய்யகண்ணெனஞ்சுகநெகிழ்நோக்கித்
திகழ்வெயிற்கற்றைகாலுஞ்செட்டிளம்பரிதியேய்ப்ப
நகைமணிகிடக்குமாற்பனகைவிருந்தருளிநாலை.

அளிய - கிருபையுள்ளன, மன்றல் - வாசனை, நகைவிருந்தருளிநான் - நகைத்
தருளினன். (சஉ)

வேகவம்புள்ளிற்கன்றிவெஞ்சிலைவிசயன்றேற்க்கும்
பாகனென்றிசைப்பின்றைபம்புயல்வண்ணன்செய்ய
போகிதழக்கமலமென்னபொன்னடிநொழுதுபோற்றி
ஏகினர்வலங்கொண்டுள்ளத்தின்புது முனிவர்மன்றே.

வேகவம்புள் - கருடன். (சஉ)

தூவுதண்வெலைக்காருந்தேதாவொய்முமன்றர்
பூவையும்போலத்தேதான் றும்புராதனன்கங்கைபூத்த
சேவடிக்கமலப்போதுசென்னியிற்றொழுதவாயில்
காவலர்வதனநோக்கிக்கட்டுரைகிளக்கலுற்றான்.

புராதனன் - பழையோன். (சஉ)

மாற்றிலமுனிவர்சாபமதிக்கின்றற்றதுவெயன்றிக்
கோற்றொடிக்கமலவாயிற்குறுகுழித்தடுப்பச்சிறிச்
சாற்றியதழலின்வெய்யசாபமும்வினாந்ததாங்கண்
தோற்றுகவென்னத்தண்ணந்தூழாய்முகில்கூறிநாலை.

கமலை - திருமகள், தழலின்வெய்ய - நெருப்பினுங்கொடிதாகிய. (சஉ)

அன்னவாவவனிவீழாமர்த்தனர்திதவியற்றின்
கன்னியந்துழாயலங்கற்கருமுகிலவனாவீட்டும்
என்னுநீரங்கல்வேண்டாவெகுமினென்னத்தாழ்ந்து
பொன்னினர்த்தருப்புத்தேளிர்போயினர்பொருமறீர்த்தார்.

அன்னவா - அந்தப்பிரகாரம், அவனிவீழா - பூமியில் விழுந்து, கருமுகில் - கிரு
மால், வீட்டும் - கெரல்லுவன். (சஉ)

கலிவிருத்தம்.

தமரவண்டிமிர்குழற்றையலான்வயிற்
றமர்த்தம்பருவதூறமர்ந்துதோன்றினர்
இமையவரேங்குறவிரட்டைச்சேயென
உமிழ்திர்ப்பரிதிபொலொளிருமாங்கவர்.

தமரம் - ஒலி, இரட்டைச்சேய் - இரட்டைப்பிள்ளைகள்.

(சக)

அறங்குடிவாங்கினவாற்றன்மேவிய
மறந்தலையெடுத்தனமண்ணிர்ந்ததால்
உறங்கினதகல்விசம்புருவநஞ்சுநர்
பிறந்துழிப்பிறந்தனபேசற்பாலவோ.

மறம் - பாவவழிகள், உருவம் - வடிவம்.

(சூ0)

ஏறுழுவவியிரணியனிர்ணியாக்கனென்
றுறுபெயர்படைத்தனருறுமும்மகச்
சிறுகண்மால்களிறடச்செருக்குலிங்கெழு
மறமிகுமடங்கல்வெங்குருளாமாண்பிழார்

மடங்கல் - சிங்கம், குருளா - குட்டி.

(சூக)

எல்வளரிந்திரன்சாபங்கோட்டியும
கொல்சினக்கூற்றுவன்கொற்றவெங்கதை
வில்லுமிழ்தொடிக்கரம்பற்றிவீசியும்
பல்படைபயின்றனர்பருஉத்தடக்கையார்.

சாபம் - வில், கோட்டியும் - வளைத்தும்

(சூஉ)

அண்டர்கோனலங்குளைப்புரவியுர்துமாங்
கெண்டிசைக்கடாக்களிற்றெருத்தமேரியும்
திண்டிறற்பரிதிபொற்றேர்கடாவியும்.
வண்டுளர்தாரிஞர்வளர்த்திட்டாரேரோ.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், அலங்குளைப்புரவி - உச்சைசிராவம், பரிதி-சூரியன்.

கவிகெழுக்கருங்கழற்கால்பெயர்க்குறின்
நிலமுதுகுளுக்குண்ணிலவுசெஞ்சுடர்ப்
பொலவெடுமணிமுடிபொரவுடைந்திடும்
அலகதிரக்ககனமூதண்டகோளமே.

விகெழு - ஒலியையுடைய, கருங்கழல் - பெரியவீரக்கழல், பொர - மோத. ()

நெருக்குவதிகைகளைநிகரில்பொன்னெடும்
பொருப்பெதிர்த்திரிதரப்பொருதடம்புயம்
கருக்குவகற்பகக்காடுவெம்படைச்
செருக்கிஞர்விழிக்கடைசிந்துதீத்திரன்.

பொன்னெடும்பொருப்பு - மேருமலை

(சூஐ)

அடலுடைவானவாஞ்சுவந்தெழு
விடமெனத்திகழ்பவரவெருளிரெங்கனல்
சுடுதொறுஞ்சுடுதொறுஞ்சுடுண்டேகொலோ
கடலிடைக்கிடந்ததுகாலவெங்கனல்.

அடல் - வலி, காலவெங்கனல் - காலாக்கி.

(இசு)

கமழலந்தார்முடிக்கனகனின்றியே
தமரவெண்டினாக்கடற்றினேசூழ்தர
அமரர்மேலெழுந்தனனமர்வினோத்திட
இமைசுடவிழித்திடுமிரணியாக்கனே.

தமரம் - ஒலி, தானை - படை, அமர் - போர்

(இள)

வெந்திலவண்ணர்கோன்வெருண்டுதோன்றலும்
இந்நினைமுதலியவிமைப்பினுடத்தோர்
வந்தமர்வினோத்தனம்மணவெங்கனல்
சிற்கியபல்படைசிறியோடினார்.

இமைப்பினுடத்தோர் - இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்கள்.

(இ)

கைச்சிலேசாரவின் காகருமன்னவன்
பச்சிரத்தம்பொழிபரிதிவெஞ்சுடர்
வச்சிரப்படையெறிந்தோடவாய்கனல்
நச்சிலேவேவினாக்கைத்துமீண்டனன்.

சோர - நழுவ, நச்சு - நஞ்சு

(இசு)

காற்றினைக்கடந்துவெங்கனலைக்காய்ந்துவெங்
கூற்றினவென்றுசெங்குருதிகாலும்வெவ்
வேற்றிதனிருதியைவெருட்டிவல்லபோய்
எற்றனன்வருணனெடுக்கல்கென்பவே.

காலும் - கக்குகிற, நிருதி - தென்மேற்றிசைப்பாலகன், இசுல் - போர்.

(சு0)

அஞ்சினன்வருணன்வாளமர்புரிந்திலன்
நெஞ்சுகமறுகினனின்றுநின்னெனும்
செஞ்சமமாற்றுவன்நிசூழிவெம்படைக்
சஞ்சநான்மலர்க்கையங்கடவுளென்றனன்.

செஞ்சமம் - செவ்வியபோர், ஆற்றுவன் - செய்வான்.

(சுச)

தொடையமையாழ்முனிதோன்றுற்றாயிடைக்
கடலின்வீழிநுநிலங்கவர்ந்துமாயவன்
பிடிபுணர்களிமெனப்பிறங்குகின்றனன்
நடவவன்வெஞ்சமநயக்கினென்றனன்.

இரு - பெரிய, பிடி - பெண்யானை, நயக்கின் - விரும்பினால்.

(சுஉ)

குளிறுதெண்டினாநிலங்கொண்டதோன்றிய
ஒளியிலங்காழியான்மன்னொடோங்குநீர்

ஆதிவராக நிலையுரைத்த வதந்தியாயம்.

அக

அனறெழநடந்துசென்றருவிமாமதக்
கனிநெனப்பொருதனன்களப்பட்டானரோ.

ருளிழ - ஒலிக்கிற, ஒங்குநீர் - கடல், களப்பட்டான் - போர்க்களத்தில் இறந்தொழிந்தான். (கங்)

வானவர்மலர்மழைபொழிந்துவாழ்த்தவே
தானவர்க்கிகம்புரிதலைவற்கொன்றெழில்
ஆனசேர்சேர்பரந்தாமத்தாதிதான்
எனமாகியமுதற்கடவுளெய்தினான்.

பரந்தாமம் - மேலான இடம், (பரமபதம்) ஆதியான் எனம் - ஆதிவராகம் (ங்)

ஆதியாகியவராகத்தருங்கதை
ஒதினோரினினெனவந்துளோர்கன்பார்
மீதுதாம்விழைந்தனமேவித்தன்னடிச்
சோதிவாழ்வார்தொழுத்துன்னுவாரென்றான்.

விழைந்தன - விரும்பினவற்றை, தன்னடிச்சோதி - பரமபதம் (சங்)

என்னலும்விதூறாங்கெரிபொற்றமரை
முன்னயன்படைப்பெலாமுன்னியின்னமும்
பன்னுதிநீயெனப்பகர்தன்மேயினான்
மன்னியமாதவமயித்திரேயனே.

எரி - பிரகாசிக்கிற, பொற்றமரைமுன் - அழகியசாமரையில் வாழ்கின்ற, (முன்-வழனுருபு). (சங்)

ஆதிவராக நிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கசக

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

தேவரமுதலியோர்பிறப்புரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசேர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

தழைந்திதொய்ச்சிரமுதலாகச்சாற்றியவவிச்சையிற்பிறந்தார்
எழுந்துநான்முகனைவளைத்தனரலைப்பென்னைநீர்புரத்தினொன்றெடுத்து
வழங்கிடப்பட்டோர்யாவருங்குருதிவாட்படையிராக்கதராஹர்
விழுங்கன்மென்னமொழிந்திடப்பட்டோர்வெந்துறலியக்கராயினரால்.
வளைத்தனர்வளைத்து (முற்றெச்சம்), அலைப்பவருத்த, புரத்திர-காங்கக்கடவீர்

படைத்தல்செய்யனத்தமத்தனாவிபெப்பகரிவாகியதனை
அடற்படையன்னோர்பயிறருமிடனாடைந்தனரலாவன்முகனில்

‘சுடர்த்திருமேனிச்சுரவெருந்தாந்தோன்றினர்தோன்றவக்காந்தி
விடுத்தனனதுதான்பகலெனவிண்ணோர்விரும்பிடனமிகவிளங்கியதால்.

தமத்தது - தமோசரீரம், காந்தி - சோதி.

(உ)

பனிமலரண்ணநிருவரைமருங்கிற்பட்டனரசுரர்களவந்தாம்
நனிபுணர்காமத்தயன்றனைத்தொடரான்முகனாணற்சாரந்து

புனிதநின்னருளாற்படைத்தனனிவர்சாம்புணர்ச்சியின்வேட்கைமேற்கொள்ளா
எனையிவண்டொடர்ந்தாரருளுதியெனவவ்விறைவன்வெவ்வுடல்விடுகென்றான்.

பனி - ருளிர்ச்சி, மலரண்ணல் - பிரமன், அரைமருங்கில் - இடையில், மேற்கொள்ளா - மேற்கொண்டு, பட்டனர் - உண்டாடுநர்கள்.

(ங)

புனைபுகந்துவோன்புகன்றவாறுந்சிப்புவருமயனுடல்விடுத்தான்
அனையேதார்யாக்கையையரித்தியம்பலைச்சகன்றவைச்சடங்கட்
ருளிகிலைப்பருவக்கொடிபுரைநுசுப்புகுமு, வாய்க் துவட்டுயர்கொங்கைக்
கனியருகிளவிச்சந்தியாதேவியாயதுகண்டவர்மருளா.

அரி - நூரேகை, ி - அழகு, வை - கூர்மை, குமுதம் - செவ்வல்லியலர், ருவடு - மலை, கிளவி - சொல், சந்தியாதேவி - காலமாலுகளின் சந்திப்பாகிய பெண்.

(ச)

கலி விருத்தம்.

போற்றியாரணமுகன்மருங்கிற்போந்தவர்
சாற்றியசந்தியாதேவிதன்னை
மாற்றருங்காமநோய்வுருகுதின்னை
ஆற்றதியெனவணலம்வந்தாரேரா.

போந்தவர் - தோன்றினவர், அலர்வந்தார் - மயங்கினார்கள்.

(ரு)

புந்தவிசகத்தினிதமர்த்தபுங்கவன்
காந்தியின்வந்துகத்திருவர்தோன்றினர்
கூந்தலம்பிடிநடைக்குமுதச்செய்யவாய்
ஏந்தெழிலாம்பையரெழிவிற்தோன்றினர்.

காந்தி - ஒளி.

(சு)

பொருந்தியகாந்தியைப்புனிதன்விட்டிடத்
திருந்தியநிலவெனச்சேர்ந்தாங்கதை
விரும்பினர்விச்சவாவசவைமேவிய
இருந்திறல்வேந்தெனவிருந்துளோர்களை.

நிலவு - சந்திரிகை, விச்சவாவசு - ஒருகந்தர்வராஜன்.

(எ)

வெடித்தநாண்மலரவன்வெய்யசோம்பொடும்
அடுத்தவாவத்தலினளவில்பூதம்பேய்
பொடித்தனவவைதலைவிரித்தபொற்பொடு
நடித்தனதானைநல்லாசையாகவே.

ஆவித்தல் - கொட்டாவிவிடுதல், ஆசை - திசை, தானை - ஆடை.

(அ)

தேவர்முதலியோர்பிறப்புரைத்தவத்தியாயம்.

கீக

மலர்வன்கண்டுகண்முகிழ்த்துமன்னுசோம்
புலவுமத்தனுவினையொழிப்பவாங்கது
குலவுசோம்பந்துயிலாகக்கொண்டன
அலகைகடம்மொமெயர்வில்பூதமே.

கண்முகிழ்த்து - கண்மூடி

(க)

சாத்தியர்பிதிரர்தம்மே மாமெவிஞ்சையர்
தேத்துளித்தாரணிசிந்தர்தம்மொமெ
ஏத்துசீரயன்மறைந்தியற்றத்தேசான்நிறா
பூத்தவன்விட்டவப்புரமுண்ணினார்.

பூத்து - உண்டாக்கி, புரம் - சரீரம்.

(கா)

கின்னரரோடுகிம்புருடரென்பவர்
பொன்னவிர்தாமரைப்புனிசுரீர்வயின்
தன்னிழைஞக்குழிச்சார்த்துநித்தவர்
அன்னதோர்சாயையையடைந்திட்டார்களே.

நீர்வயின் - நீரினிடத்தில்.

(கக)

கிளந்தகின்னரர்க்கிம்புருடரென்பவர்
வளந்திகழ்வுழிவொமருவியழிசை
உளங்குழைத்துருகுவான்பாடியோகையின்
விசும்புழிமிதுனமாய்விளங்கினார்களால்.

சூகையின் - மகிழ்வினால், மிதுரம் - இரட்டை (சோதநி).

(கஉ)

படந்திகழ்பாழிவாய்ப்பாந்தஞந்தியந்
தடந்திகழ்தாமரைத்தலைவன்வெஞ்சினர்
திடந்திகழ்த்துநித்தவன்னிதின்விட்டவவ
விடந்திகழ்வெஞ்சினர்விரவின்மையேவூ

பாழிவாய் - பெரியவாய், பாந்தர் - பாம்புகள்.

(கங)

இன்னணம்படைத்தவையினிதுநோக்கியுள்
உன்னியவுப்பொருமுறையுங்காலையில்
முன்னுறுபடைப்பெலாமேத்தமுன்னவன்
மன்னியமனத்திடைமனுக்கள்வந்தனர்.

முன்னவன் - பிரமன்.

(கச)

மனத்திடைத்தோன்றியமனுவென்போருக்கு
நினைத்துறுதவங்கனீயோகம்விஞ்சைகள்
வினைத்திறங்கடக்குலம்விருத்தியாகவே
அனைத்தையும்படைத்தவனாக்கைநல்கினான்.

விஞ்சைகள் - வித்தைகள்.

(கரு)

என்றவன்விதூரனுக்கியம்பினனென
நன்றிசுகமுனிநலிற்றமன்னவன்
அன்றருந்தவனவற்கறைத்ததின்னமும்
ஒன்றுமாறுரைத்திரீயென்னவோதுவான்.

கலிற்ற - சொல்ல, மன்னவன் - பரிசுநின்றோந்திரன்.

(கக)

தேவர் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம் முறறிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம். எளக.

புரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ருத்தமன்மணபுணர்ந்து கபிலர்ப்

பெற்றவத்தியாயம்.

கலி நிலைத்துறை.

புரையுமோர்குடைநிழலிலெழுகும்பொழில்புரக்கும்
மதுவின்வந்தநன்மடவரல்வனமுலையணந்து
கனிபுமெய்த்தவக்கருத்தமனின்முளார்தம்மை
முனிவகூடுறனவிதூரனுக்கருத்தவன்மொழியும்
புனையும் - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பொழில் - உலகம்

(க)

இல்லறத்தினைகடாவுகன்கெழில்கனிந்தொழுரு
முல்லையங்குமுன்முகிணையெய்துகவென்றோர்
கல்லென்கௌவையாற்றடைகரைகருத்தமன்கதுவிச
சொல்லருந்தவந்தொடங்கினனரித்தமற்றொழுதே.

கருத்தமன் - பிரமன்சுயையிற் பிறந்தவன், அரித்தமன் - விட்டுணு.

(உ)

குண்டலத்திளவெயிலெழுகுளிர்மதிவதன
மண்டலத்திளவாணகைவெண்ணிலாமலர
விண்டலத்தெழுலிரிசிறைக்கருளன்மீதிவந்து
கொண்டலிற்றிகழ்பரனவன்முனங்குறுகினனல்.

வதநமண்டலம் - முகமண்டலம், கருளன் - கருடன், கொண்டலிற்றிகழ்பரன் - திருமால்.

(க)

போதுசேர்விந்துசரசுபுக்காயிரம்பருவம்
காதலோடுநற்றவம்புரிகருத்தமன்காண
ஆதிமால்பதத்தன்பொடுவணங்கினன்வழுத்தச்
சோதிமாயவனவனுள்முவப்புறச்சொல்லும்.

விந்துசரசு - ஓர்நீர்த்தவிசேடம், வணங்கினன் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்)

(ச)

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்துகயிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம். ௧௩

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர்விராய்வரும்பெயர்சேர்ந்த
மவ்வலங்குமுன்மடந்தையமனுவினுக்குதித்த
கொவ்வைவாய்மலர்க்கோதையைக்குழைபொருதலைக்கும்
நவ்விநோக்கியைநானோநீமணத்திற்றவத்தோய்.

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர் - தேவஹந்தி.

(இ)

சிந்துநாண்ளளித்தேதறல்வாய்மடுத்தளிசிலம்பும்
அந்தண்கோதையாலிளந்தளிப்புரையும்வ்யயிற்று
வந்துதோன்றுவமென்றுசெவ்வாய்மலர்ந்தருளிப்
பைந்துழாய்புனைபரம்பொருளாயவன்படர்ந்தான்.

சிலம்பும் - சத்திக்கிழை, புரையும் - நிகர்த்த, படர்ந்தான் - சென்றான்.

(ஈ)

வாவுபச்சைமான்றேற்கொடுவால்வளையலறந
கோவைநித்திலக்கொற்றவெண்குடைமனுவுவந்தன்
பூவளத்தொடும்புள்ளொடும்பன்மரம்பொதுளும்
காலினுற்றனன்கருத்தமன்றனைக்கண்டுகொழுநாள்

பச்சைமான் - பச்சைக்குழிரை, வால்வளை - வெண்குடை, நிகர்தலம் - முத்து,
பொதுளும் - தழைக்கின்ற.

(எ)

வணங்கநன்மொழிவழிவகியகருத்தமன்றனக்குள்
குணங்கணுரதன்சூழமுன்கெட்டினைவெட்டு
அணங்கைநல்லெழிலிவையெவட்டருளவந்தருள்
கணங்கொள்வணடிமிர்சார்ப்புயன்னைவையாணிந்தான்

வேட்டும் - விரும்புகின்ற, வேட்டருள் - மணத்தெய்தருள், என்னு - என்று
சொல்லி, வணடிமிர்சார்ப்புயன் - மணு.

(அ)

கவி விருத்தம்.

அசம்புபொன்றாழுமாமாலையும்
விசம்பெலாம்வினைகொள்வென்றிடுவந்தருளும்
ஒசிந்தநண்ணிடைச்சதருபையொள்ளினர்ப்
பசுந்தொடைபுனைகுழற்பாவைக்கீர்த்தனர்.

ஆரமாலே - முத்துவடம், சதருபை - ஸ்வாயம்புவ மதுவிண்மலைவி

(க)

அங்கிருந்தவனொடுமிவைவைகுரப்
பொங்கெழின்மாடமார்பொருவிநன்னகர்
சங்கவெள்வளைச்சதருபையெரடுவெண்
டிங்களங்குடைமனுச்சென்றுமேயினான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன்.

(கb)

அழிவில்பல்வெள்விகளாற்பூழிநான்
கெழுபதோடொன்மெனவியைந்தவெல்லையுள்

முன் ஞங் க த் த ம்.

செழுமலர்த் துளவினான்சீர்நலின் றுபார்
முழுவதும்புரத்தனன்மொழிந்தவேந்தனே.

ஆற்றுபு - செய்து.

(கக)

அருந்தவன்மொழிந்தவம்மனுவின் கன்னியைச்
சுரும்பிமிர்பைந்தொடைகுட்டிவேட்டபின்
கருங்கயனெடுங்கனாள் கலவிவேட்கிலன்
பெருந்தவமீட்டுவான் பெட்டினென்பவே.

வேட்டபின் - மணஞ்செய்தபின்பு, கலவி-புணர்ச்சி, வேட்கிலன்-விரும்பிலன்.

தகைமலிபாசடைத்தண்ணைத் தாமரை
முகிபென முகிழ்ந்துமுத் துரிஞ்சுமென்முலை
அகிலுணவிரிசூலுணங்குமாதவன்
நுகர்வனகாதலிஹுந்நுநோற்பளால்.

பாசடை - பாசமையாகிய இலை, முகிழ் - அரும்பு, முகிழ்ந்து - குவிந்து, நுகர்
வன - உண்பன.

(கங)

ஒழுநரித்தடங்க ணொழுங்கங்கண்டுவத்
தெழுதருஞ்செவ்வீற்றிருந்தலீர்ங்கதிர்
முழுமதிமுந் தினை முனிவனே னைக்கீர்
விழைவதென்றருகுவல்லிளம்புகென்றனன்

செவ்வி-அழகு, ஈர்ங்கதிர்-குளிர்ந்தகிரணம், விழைவது-விரும்புவது.

(கச)

புனையுடீமாரில்லினிற்புனிதகின்னெடு
புனிப்புணர்ந்தன்புசெய்நலஞ்சிறந்தெழில்
கனிமொழிமகப்பெறுகாதலெனென
மனையவன்சுடறுங்கேட்டமாதவன்.

புனித - பரிசுத்தனே, மகப்பெறுகாதலென - குழந்தையைப் பெறவேண்டுமெ
ன்கிற விருப்பமுடையேன்.

(கரு)

ஒட்டறுபசும்பொனாறுருவுவாப் பந்தது
சேட்டிளங்கிருறழ்செக்கர்மாமணிச
குட்டநுதித்திலந்தேகாரணந்தது
வேட்டதுவினாவத்தார்விமானஞ்செய்கனன்.

இளங்கதிர் - பாலகிரியன், செக்கர்மாமணி - மாணிக்கம், குட்டது - சிகரத்தை
யுடையது.

(கசு)

திருமணிதெளித்தெனத்திகழுந் தவராம்
விரைமலர்வாவுகள்வளிம்படுத்தது
மரவமுங்குருந்தமுமகிஞ்சாந்தமும்
குரவமுங்கமழஞ்செய்குன்றுஞ்சேர்ந்ததால்.

நீர் - நீர்களை யுடையன, செய்குன்று - செயற்கைக்குன்று.

(கன)

கருத்தமன்பணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம் கடு

அன்னமும்பூவையுங்கிளியுமாப்பது
மின்னிடையரம்பையரீட்டமேயது
பன்னுதுப்புரவுகன்பலவும்பட்டது
பொன்னுலகத்தினும்பொலிவுபெற்றதால்.

ஆர்ப்பது - சுத்திப்பது, மேயது - பொருந்தியது, துப்புரவுகள் - நுகர்த்தருகரி
யன, பட்டது - உண்டானது. (கஅ)

தீவியமலர்களுக்கெய்வச்சாந்தமும்
நாவியுமேயாசனாகாறுகின்றது
பூவிரியமளியும்பொன்செய்துண்களும்
ஆவியந்துகில்களுங்கழுமியாரந்ததால்

திவ்வியம் - தீவியம் என்றாயிற்று, (அற்புதமான) ராவி - கஸ்தூரி, அமளி-படுக்
கை, கழுமி - பொருந்தி. (கக)

எழுவுறழ்தோளரிமையோர்கடம்மொடும்
எழுநிலத்தவர்களுமேத்துஞ்சால்லி
தெழுமினலெனவெழிலிலங்கவாழ்ந்திசை
எழுகதிர்மணிசெயேழ்நிலைபொலிந்தரால்,

சால்பு - மேன்மை. (உ௦)

இத்திறந்திகழுமானத்திலேறநீ
தத்துசெண்டிரைவித்துசாசுமுழ்குகன
மெய்த்தவக்கருத்தமன்விளம்பமெல்லியல்
அத்தகைமடுவினீராடிஞளரோ.

மானம் - விமானம், விந்துசரசு - ஓர்மடு (உ௧)

ஆங்குவுத்தரம்பையரளவிலாசுவர்
தேங்கமழ்மாலையுஞ்சார்த்துஞ்செல்வமும்
பூங்கதிர்க்கலன்களும்புனையச்செல்விபோல்
வாங்குதுண்ணிடையவன்வயங்கிஞளரோ

செல்வி - திருமகள், வாங்கும் - வளைந்த (உ௨)

அன்னதோர்விமானமேலவந்தபூந்தொடை
இன்னிளவேனிலானிவன்கொலோவென
நன்னலங்கனியுருக்கொண்டிறற்றன்
மன்னினன்மனைவியுண்மகிழ்ச்சிகடவே.

இளவேனிலான் - வசந்தகால மன்மதன். (உ௩)

வேறு.

விரைமலர்ப்பகழிவென்றிகொள்காமன்
உருவநற்றவனென்றெருருகோடி

அரமடந்தையாடைந்தனர்போற்ற
மருவிரிந்தகுழன்மாதுமகிழ்ந்தாள்.

மலர்ப்பகழி - புஷ்பபாணம், அடைந்தனர் - அடைந்து, (முற்றெச்சம்). (உச)

பொன் நயங்குபுளிநங்கள்பொலிந்து
துன்றுகன்னிநதி துன்னியிளந்தண்
தென்றலங்குழலிசென்றெதிர்கொள்ள
மன்றல்கூர்மலயமால்வரைசாரும்.

புளிநங்கள் - மணற்குன்றுகள், மன்றல்கூர் - வாசனைமிகுந்த, மலயமால்வரை -
பொதியமலை. (உரு)

கங்கையாற்றடைகரைத்தலைசேரும்
மங்குளேய்கனகமால்வரையெய்தும்
வெங்கதிர்ப்பரிதிமண்டிலமேவும்
சிங்கண்மண்டிலமணந்துகிறக்கும்.

கங்கமால்வரை - மேருமலை, பரிதிமண்டிலம்-சூரியாமண்டிலம், சிங்கன்மண்டிலம்-
சந்திராமண்டிலம், மணந்து - பொருந்தி. (உச)

வண்ணமாமலர்கொண்மானதவாவி
நண்னுநந்தனவனத்துநடக்கும்
கண்ணெகிழ்ந்துதுளிகற்பகநீழல்
விண்ணின்மாதரோடளாய்வினாயாடும்.

மாந்தவாவி - மாநஸஸோராவரம், கண்ணெகிழ்ந்து - தேன்சுரந்து, அளாய் - கூடி.

எண்டவிர்த்தபகலித்திறஞக
வண்டுக்கோடிசெறிவாரொலிகூந்தற்
றெண்டைவாய்வளிகைதேதாணலமாரூ
துண்டுமாதவனுவந்தனன்மமா.

எண்டவிர்த்தபகல் - அளவிறந்தநாட்கள். (உஅ)

காதல்கூர்த்தருகருத்தமனிவ்வா
றுதுவண்டுநவுண்டுசெறிந்த
கோதைநங்கைவளர்கொங்கைமுயங்கா
மாதரொன்பதின்மர்வந்துபிறந்தார்.

முயங்கா - தழுவினதனால். (உக)

வந்துமங்கையர்வளர்ந்திடுநாளின்
கொந்துலாவவனமேசெலவுட்கொள்
அந்தமாதவனுளத்தையறிந்து
சிந்துநீர்விழிமடந்தைதெரிப்பாள்.

கொந்து - பூங்கொத்து. (உ௦)

துன்னுகானடைவுநீதுணிவுற்றால்
கன்னிமார்கள்கணவர்க்குரியாரால்

கருத்தமன்மணம்புனார்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம். ௧௭

என்னையிங்கினிதளிப்பவ்யாரோ
பன்னுமாதவவெனப்பரிவுற்றான்.

காண்டைவு - காட்டைதல், அளிப்பவர் - காப்பவர் (1௩௧)

மனைவிசொற்றதனைமாதவன்கேளா
இனையலுன்னெழில்வயிற்றினுதித்துப்
புனிதமானனிபுரந்திடுமென்றான்
கனிபடுங்கிளவியோடுகலந்தான்.

கேளா - கேட்டு, இனையல் - வருந்தாதே. புனிதமால் - பரிசுத்த ஐகியதிருமால்,
கனிபடுங்கிளவி - கனிபோலுமின்சொல்லையுடையவன் (1௩௨)

படர்ந்தவாலினதுபாசிலைமீதே
கிடந்தபைங்குழவிகேட்குளர்செந்திச்
சுடஞ்சினைத்தருவினுற்றதுபோல
மடந்தையரல்வயிறுமன்னியுதித்த.

பாசிலை - பச்சிலை, கேட்க - நிறம். (1௩௩)

கவிரிலைத்துறை.

தபனன்போலொளிததைத்தநல்லிமானமேலிவர்த்து
விபுதரேத்திடவிரைமலர்க்கிழவனாங்கெய்தி
உபயவெண்மதியுண்டுகொலெனவுதித்தவற்குக்
கபிலனென்றுபேர்கழறினன்பயந்தவர்களிப்ப.

தபநன் - குரியன், இவர்த்து - ஏறி, விபுதர் - தேவர், மலர்க்கிழவன் - பிரமன்,
உபயம் - இரண்டு, பயந்தவர் - பெற்றவர். (1௩௪)

மறைவடித்துணர்மீசியேமுதலியதவத்தோர்க்
கிறைவனைக்கைநின்புதல்வியர்தமைவழங்கென்ற
நறைமலர்ப்பொகுட்டுறைபவனுரைத்தனனடந்தான்
அறிவினிற்றிகழ்கருத்தமனத்திறம்புரிந்தான்.

மறைவடித்துணர் - வேதங்களைத்தெளிந்துணர்ந்த, வழங்குஎன்றோ - கொடுஎன்று,
உரைத்தனன் - சொல்லி, (முற்றெச்சம்.) (1௩௫)

கத்திகைக்குழற்கலையினைவழங்கினன்மீசிக்
கத்திரிக்கநருயையைக்கொடுத்தனனலங்கல்
முத்துரிஞ்சியமுகின்முலையருந்ததிதன்னை
மெய்த்தவத்தினின்மேம்படுவசிட்டனுக்களித்தான்.

கத்திகை - பூமால. (1௩௬)

இங்கிராதினியிட்டிடையெனப்பனைத்தெழுந்து
மங்குரேய்வடவரையெனவளரிளங்கொங்கைத்
நிங்களவாணுதற்சிரத்தையைத்தெங்கொள்புங்கண்ணி
அங்கிராவெனுமருமறையந்தனர்களித்தான்.

இட்டிடை - சிற்றிடை. (1௩௭)

அவிதுகர்த்தவனென்பெயர்பெற்றேவாரணங்கைப்
புவிவழுத்தியபுலத்தியற்களித்தனன்புலகற்
சுவரியின்னமுதூறுசொற்குரும்பையேபோலும்
குலவுவெம்முலைக்கதியெனுமடந்தையைக்கொடுத்தான்.

உவரி - கடல்.

(௩௮)

பள்ளவாரிதிபட்டசெம்பவளவாய்ப்பச்சைக்
கிள்ளாமென்மொழிக்கிரியையைக்கிருதுவுக்களித்தான்
அள்ளியாரிருளியிலும்வெள்ளலர்கதிர்த்திங்கட்
பிள்ளாவாணுத்தகியாதியைப்பிருகுவுக்கித்தான்.

பள்ளம் - ஆழந்த, அயிலும் - உண்ணுகிற.

(௩௯)

சிறுமருங்கினியிறுபிறுமென்பபோற்றேறணுண்
பறவையார்ப்புறப்பாயிருளொழுருவார்ப்புறம்மேல்
நடைவிரிந்ததன்மலர்புனைசாந்தியைநான்காம்
மறையின்பேர்பெறுமறையவற்களித்தனன்மாதோ.

தேறுண்பறவை - வண்டு, நான்காமறையின்பேர் பெறுமறையவன் - அதர்வண
சாரியன்.

(௪௦)

கலிவிருத்தம்.

உந்துதெண்டிரையிலேத்துருகவொண்சடர்
சிற்துசெங்கதிர்புரைதெய்வத்தாமரை
அந்தணனிழல்வருமண்ணன்மாதவன்
மைந்தனைண்ணங்கினன்வழுத்தளமேயினுன்.

செங்கதிர் - சூரியன், தாமரையந்தணன் - பிரமன், நிழல் - சாயை, வணங்கினன் -
வணங்கி, (முற்றெச்சம்) மாதவன்மைந்தன் - கபிலன்.

(௪௧)

சீரிளம்பரிதிசெம்முளரிசேர்ந்தென
ஆரழலாழியுற்றலங்குசெங்கையாய்
கூருமன்பினர்மனங்குறித்ததல்லதை
ஒருருவுண்டுகொலுனக்குகாடினே.

செம்முளரி - செந்தாமரைமலர்.

(௪௨)

உமிழ்தூல்சிலம்பியாங் குண்னுமாறுபோல்
இமிழ்கடலுலகெலாமெழில்கொளுந்தியம்
கம்லநான்மலரிடைக்காட்டியுண்ணுகி
அமலநின்னிலையையாரறியவல்லரே.

சிலம்பி - சிலந்திப்பூச்சி, இமிழ் - ஒலிக்கின்ற.

(௪௩)

ஒருருக்கொடுநிலம்படைத்தியொள்ளிதின்
சீருருக்கொடுதனிப்புரத்திசெந்தழிற்

கருத்தமன் டணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியா || ம். கூ

பேருருக்கொடுநனிதுடைத்திபேதையேன்
நாருருக்கொடுநினைநவிற்றற்பாலனே.

புரத்தி - காக்கிராய், துடைத்தி - அழிக்கிராய், நார் - அன்பு. (சச)

என்றுபற்பலபுகழ்ந்தேத்தவான்மழக்
கன்மெனத்திகழ்தருகபிலன்சூறுவான்
துன்றுவெண்டிரைக்கடல்சூழும்புமிசை
நன்றிகருத்தமநானுதித்தது.

பு - பூமி. (சரு)

மல்கியதீயபொய்மதங்களாற்பல
அல்லனீளார்கலியழுந்துவார்களை
ஒல்லையிற்சாங்கியயோகவோடத்தால்
எல்லையில்வீடெனுந் கரையிலேற்றுவான்.

அல்லல் - துன்பம், ஆர்கவி - கடல். (சசு)

அன்னையுமுத்திசென்றடையநன்னெறி
பன்னுவன்மாதவநீயும்பற்றுவிட்
டென்னுருமனத்தினிலினிதுநாடியே
துன்னுதிவீடெனச்சொல்லினுனரோ.

நன்னெறிபன்னுவன் - தத்துவோபதேசம்செய்வென் (சஎ)

சொல்லியகபிலனைச்சூழ்ந்துதாடொழாக்
கல்லளாவனத்தினிற்கருத்தமன்னடந்
தில்லறந்துறந்தெழிற்றவமயற்றுபு
நல்லதேதார்முத்தியினண்ணினுனரோ.

தொழா - வணங்கி, கல்லளை - மலைகளடர்த்த, இடற்றுபு - செய்து. (சஅ)

அகங்குழைந்தன்னையுமாங்குக்கைதொழா
துகர்த்தனமீளவுதுகர்த்துபலபகல்
இகர்த்தனவீரில்வீடெய்துமாறினிப்
புகன்றருள்வாயெனப்புதல்வற்போற்றினான்.

துகர்த்தன - அதுபவித்தவற்றை, இகர்த்தன - கழிந்தன. (சக)

பார்முதிர்பனிக்கடல்பருகுநுண்ணெிக்
கார்முகிலெனத்திகழ்கபிலன்கட்கடை
ஆர்தருமின்னருளையெறிந்திட
மூரல்வான்முகத்தின்னமொழிதன்மேயினான்.

பார் - கற்பாணா, மூரல் - சிரிப்பு. (ரு0)

பனிபடுதிரையெழுபரிதிகண்டுசூழ்
கனியிருளிரிவதுகடுப்பக்கட்டமை

வினையிருளிரிதரவிளங்குமெண்ணை

நினைதரின்மேவுறுநிகரின்முத்தியே.

பனிபடு - குளிரச்சிபொருந்திய, கனியிருள் - மிக்கவிருள், இரிவதுகடுப்ப - ஒடுவதைதிகர்ப்ப.

(கூ)

கலையின் றுயிர்க்கெலாங்கருணைசெய்துறை.

அலகிலாவறிநூர்பாலன்பிடுகுபோய்க்

குலவுதன்முத்தியிற்சுறுகக்கோதகன்

நிலகுநன்னெறியதாயியையுமென்பவே.

அறிநூர் - ஞானிகள், குறுக - சேர.

(கூஉ)

சுசனும்வேறியங்குயிரும்வேறெற

நேசமுற்றெனைநினைப்பவற்குநீசற்கும்

பேசுபல்லுயிர்க்குமோர்பேசாமல்லெனும்

மாசிலாதவற்கும்வந்தொன்றுமுத்தியே.

எனது - என்ன.

(கூஉ)

சுந்தைநற்றாய்தம்பிதம்முன்றருனென

மைந்தர்கண்முதலிடுறொன்னவைகுடுவென்

சிந்துசெங்கநிர்ச்செழும்பொன்னிற்செய்தசீர்

நந்தலிலாதநற்பணிகன்போலவே.

தம்முன் - தமையன், பணிகள் - ஆபரணங்கள்.

(கூச)

என்னுருப்படிமிசையினிடுகுனோவான்

துன்னியசெவ்வங்கடுப்பன்றுத்தபின்

பன்னுவெங்குற்றினுற்பயமுருனவன்

மன்னுமென்மலரடிமருவிலைகுவான்.

படி - பூமி, நாடுவோன் - தியாரிப்பவன்.

(கூடு)

சுடையின்றூடலங்குற்றங்கொல்வதாம்

காரம்மைபொழிவதுங்கநிரெறிப்பதாம்

மாருதமுளர்வதம்வாரிநிப்பதாம்

ஆரழல்சுடலுமென்னையாகுமால்.

ஆடல் - வெற்றி, உளர்வதாம் - சஞ்சரிப்பதாம்.

(கூசு)

எத்திறத்தாயினுமென்னையெமனம்

வைத்திடினவல்லினைமாயுமாரிலா

முத்திவந்தெய்துமான்முறையிற்றேன்றிய

தத்துவந்தெருளினுஞ்சாருமுத்தியே.

எத்திறத்தாயினும் - எவ்வகையாலாயினும்.

(கூசு)

கபிலர் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூ0க

என்ன லுந்தத் துவமியம்பல்வேண்டுமென்
றன்னநேர்மென்னடையன்னைகூறலும்
பன்னுவல்கேனெனப்பகர்தன்மேயினான்
கன்னியந்துளவணிகபிலனென்பவே.

பன்னுவல் - சொல்வேன்.

(௩௮]

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்து கபிலர்ப்பெற்ற வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உஉ௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ல வ து

கபிலர் தத்துவ முரைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒலிமுதலாயவைந்துமோங்கியபூதமைந்தும்
மலியுமிந்தியங்கள்பத்துமனமுதனாருமாக
நலமிகுநான்காருருவையறுகாலத்தோடும்
இலகியதத்துவங்களியந்திடுமையைநென்மேற

நான்காறு - இருபத்துநான்கு, ஐயைந்து - இருபத்தைந்து.

(க)

மதியொடுவாக்குக்கெட்டாமாயவனருளிணை
துதியுறுமாயைதன்னிற்றேரன்றியமகானினின்று
வதியுறுகுணநகண்மூன்றுமேவிமூன்றென்னச்சொந்து
கதியுறுமகங்காரத்தான்கவினவந்துதித்தன்தேற.

மதி - மனம், மகான் - மகத்தத்துவம், கவின - அழகாக,

(உ)

புகன்றராசத்ததினோடுபொருத்தகங்காரத்தன்னில்
பகர்த்தவீர்தியங்கள்பத்துபுந்தியும்பிராணன்றானும்
திகழ்த்தசத்துவத்தினோடுசேரகங்காரத்தாசை
அகன்றமாமனமும்வந்தங்கன்பொடுமுதித்தவன்றேற

பகர்த்த - சொல்லப்பட்ட; அகன்ற - நீங்கின.

(௩)

உரைதருசிறப்புவாய்த்தமனமுதலாகவோங்கு
காணநான்கினுக்குப்பாசநெசர்நற்காமதேவன்
அருமணிபுரைவண்ணத்தவிரிசுத்தனநத்தன்செய்ய
மரைமலர்ச்செங்கண்வாசதேவனாமரபின்மன்றேற

உரைதரு - சொல்லப்பட்ட, மணி - நீலமணி, புரை-நிகர்த்த, செய்யமரை மலர்-
செந்தாமரைமலர்.

(ச)

மனமெழிற்புந்திநதீர்மருவகங்காரஞ்சித்தம்
எனுமிவற்றியைந் துநாளுமில்ங்க திட்டானதேவர்
பனிவருக திரோன்வேந்தன்பவர்சடையுருத்திரன்ருன்
நினைவுறுசீவனென்றேநிகழ்த்துவர்மரபின்மாதோ,

பவர் - நெருங்கின.

(௫)

சொற்றதாமதத்தினோடுதாய்ந்துமுகங்காரந்தான்
பெற்றநல்லொலியின்வந்துபிறத்தனசெவியும்வானும்
உற்றவானெழுந்தவுற்றினுதித்தனவளியுந்தொக்கும்
குற்றமில்வளியின்வந்துகுலாவிய துருவமாதோ.

ஊற்றின் - பரிசுத்தில், தொக்கு - மெய், வளி - வாயு.

(சு)

உருவினிற்கன லுங்கண் ணுமுதித்தனகனலின்வந்து
மருவியசுவையிற்றேரூன்றியவங்கினபுன லுநாவும்
பெருகியபுனலினின்றும்பிறந்தநன் னொற்றத்தன்னின்
இருநிலமூக்குத்தன்னே ஓடிவந்தவருவித்தத்தன்றே.

கனல் - தீ, நாத்மம் - கந்தம்.

(எ)

ஒலியினையோங்குவானுமூற்றினைவளியுமொன்றிப்
பொலிதருமுருவைத்தீயும்புகல்வருசுவையைநீரும்
நிலைபெறுநெஞ்சைமண் ணுநீங்கலாவண் மையோடு
குலவநல்லுரிமையாயகுணனெனப்பொவிந்துதோன்றும்.

உரிமை - உரித்தாந்தன்மை.

(அ)

செவியொலிகளுநற்றொக்குச்சீர்பலவுறுஞ்செங்கண்
நவையறுமுருவம்யாவுநாவருஞ்சுவைகளாறும்
கவினீண்மூக்கிதென்னங்கருதுமிந்தியதநினோரும்
புவிபுறுகுணங்களுன்னுமணங்களும்பொருந்துமன்றே.

நவை - குற்றம்.

(க)

கருதுகண்ணசெவிநாமுக்குக்கதுவுறுதொக்குவாக்கு
வருசெங்கைகாலிலிங்கங்குமலிவைமருவுந்தெய்வம்
பரிதிநற்றிசைநீர்வேந்தன்பரிப்பெயர்த்தேவர்திண்கால்
விரிதழல்விண்ணின்வேந்தனுபேந்திரன்விரிஞ்சன்கூற்றே.

கதுவுறு - பற்றுகிற, இலிங்கம் - கோசம், (ஆண்குறி) பரிப்பெயர்த்தேவர்-அசு
விநிதேவர், உபேந்திரன் - விஷ்ணு.

(க௦)

பண்டைநான்மறைக்குமெட்டாப்பராற்பரனருளினான்
கெண்டகுதத்தவங்களிலங்குபொன்னுருவமாகி
வெண்டிரைநீரிலண்டமாகவேவிளங்கவந்த
அண்டத்துள்விராட்டுவந்துற்றடல்கொடுவளர்த்தத்தன்றே.

அண்டம் - முட்டை.

(க௧)

புலன்கள் பத்தகங்காஞ்சேர்புந் திநன்மனமிவற்றே
டிலங்க திட்டானதேவரியைந் துறவெழுந்த தில்லை
துலங்கெழுவிராட்டுமற்றைச் சொல்லியசித்தத்தோடு
நலங்கிளர்சீவன்வந்த நண்ணவாங்கெழுந்த தன்றே.

நண்ண - பொருந்த.

(கஉ)

உடம்பெனப்படுவதம்மவொன்றினுக்கொன்றுதோன்றி
மிடைந்துது தத்துவத்தின்குழவி னூல்வினாந்ததாகும்
அடைந்ததத்துவங்கொல்லாமன்றியே நிற்பதேது
தொடர்ந்துமற்றதனைத்தானையுயிரெனத் துணிவர்மாதோ.

மிடைந்துது - நெருங்கின

(கங)

பொய்வகையாகுமாயைப்புணர்ப்பினுற்பட்டதன்றி
மெய்வகைதெரியநாடினமேவருஞ் சூனனுமில்லை
செய்வினையொன்றுமில்லைசெலவில்லைவரவுமில்லை
உய்வதோருணர்வாயந்தவன் னுயிர்க்கோரினமாதோ.

உய்வது - பிழைப்பது, ஓரின் - ஆராயின்.

(கச)

புனலுவிதிர்ப்புத்தண்ணம்புனல்வயிற்றே றுன்றினின்ற
பனிமதிமேலதாக்கிப்பகர்வதோர்பான்மைபோல
மனமுதலாகிரின்றமாட்சிசால்சுரணத்தாற்ற
வினையினையுயிர்மேலேற்றிவிளம்புவர்புனைந்தாமன்றோ.

விதிர்ப்பு - அசைவு, (சலநம்).

(கடு)

உரைத்திடுகனவுபொலவுபாதிபொய்யாகுமென்றும்
விரித்தழன்மவத்தையுள்ளும்விளங்குவன்புருடென்றும்
திருத்தியவறிவிற்றேறித்தேதாந்துகொண்டிருப்பான்முத்தி
தரித்திடுமும்மையாயதனுலொரீஇயடைவானென்றான்.

உபாதி - அவஸ்தை, புருடன் - ஆன்மா, மும்மையாயது - ஸ்தூலஞ்ஞம்மகாரணங்களாகியமூன்றுசரீரங்கள்.

(கசு)

உண்ணெகிழ்த்துருகவிங்ஙனுரைத்ததுகேட்டவன்னை
மண்ணினின்மணமுநீரினமருவுறுசுவையும்போல
நண்ணியமாயையொடுநனிகலந்தோனைத்தேதர்த்திங்
கெண்ணுவதெங்ஙன்மாயையெப்பரிசொருவுமென்றான்.

நனி - மிகுதியாக, ஒருவும் - நீங்கும்.

(கஎ)

என்றலுங்கபிலன்சொல்லுமயாதினுமியைபுரித்து
நின்றமாதவத்தினோர்பானீங்கலாதுறைந்தென்சீர்த்தி
நன்றவர்மொழிதல்கேட்டானவற்றரும்பத்தியோகம்
ஒன்றுமொன்றுங்காலத்துற்றிடுஞானமாதோ.

இயைபு - சம்பந்தம், (பற்று), ஒன்றுறும் - அடையும்.

(கஅ)

அரணியிலனல்வந்துற்றவ்வரணியையழிப்பதேதய்ப்பக்
கருதியஞானம்வந்துகலந்துமுபாதிர்க்கும்
புரிதுயினீத்தோன்றன்பாற்பொருந்திடாக்கனவுபோற்பின்
உரைசெயுமாயசேராதுண்மையுணரலாமால்.

அரணி - தீக்கடைகோல்.

(௧௧)

விழுச்சிறப்புடையவழிவின்வினைவகையறியமாட்டான்.
அழித்திடுமாசைப்பெளவத்தளறெழவிழுந்துமுழுகி
இழைத்தனன்யானேயென்னவெண்ணியகிறத்தினாலே
தழைத்திடுவினைகளெல்லாந்தன்னைவந்தடையாநிற்கும்.

விழுச்சிறப்பு - மேலானசிறப்பு, பெளவம் - கடல்.

(௧௨)

அந்தரீதுகாற்றாலருங்கியடையாநின்ற
கந்தரங்காற்றினாலிக்கதியெனக்கருதாதேபோல்
இந்திரன்வேதனாகியிமையவராணும்வெல்லா
வெந்திறக்காலத்தன்னாலிலோந்தனவினையென்றேரான்.

கந்தரம் - மேகம்.

(௧௩)

இருவினைக்குறும்புதீர்ப்பானெனதுநானவிறல்வேண்டும்
வருவவந்துறுமென்றெண்ஊஉவைகுறல்வேண்டும்பெற்ற
ஒருவலனுவப்பவேண்டுமுயிர்க்கெலாமிரங்கல்வேண்டும்
சுருமலிகானத்தன்னிற்றனித்தினிதுறையல்வேண்டும்

எண்ஊஉ - எண்ணி.

(௧௪)

கலைமதிமுகமுஞ்செய்யகமலலோசனமுங்காமன்
சிலைபொருதுதலுஞ்செக்கர்சிற்றந்வொண்பவளவாயும்
மலந்துழாயலங்கன்மாற்புமவலம்புரிபொறுத்தகையும்
இலகுபொற்றாளுமாகவென்ஊருக்கருதல்வேண்டும்.

செக்கர் - செந்நிறம், துழாயலங்கல் - துளசிமலை, வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு,
(பாஞ்சஜந்யம்).

(௧௫)

இழைத்திடல்வேண்டும்யோகம்யோகநன்றிழைத்தானாயின்
பழுத்திடத்தழலிற்சுட்டபசுஞ்சுடர்க்கனகம்போலத்
தழைத்தெழுகின்றவுள்ளத்தன்னுழைப்பற்றிநின்ற
அழுக்கறுமற்றகாலத்தமலனையறியலாகும்.

இழைத்திடல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும்.

(௧௬)

புல்லெறும்பாதிதாகப்புகல்சராசரங்களெல்லாம்
சொல்லிடுனென்றிடுனென்றுதுலங்கதிகயத்தவாகும்
எல்லையிலவைகடம்மினிலங்கதிகயத்தனாவான்
நல்லதூற்பொருள்கடேர்தொண்ணானமிக்குயார்தரல்லோன்.

அதிகயத்த - உயர்ந்தன.

(௧௭)

தன்னைத்தானறியாநுயிற்றலைத்தலைத்துன்பஞ்சாரா
மின்னெனத்தோன்றியும்யாக்கைகன்பலவுபேவும்
என்னதோர்யாக்கைதன்னையெடுப்பினுமெடுத்தின்று
அன்னதோர்யாக்கைநீங்கலாற்றலனாசைகூடும்.

தலைத்தலை - இடந்தோறும், சாரா - அடைந்து, வீயும் - அழிவின்ற. (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

விழைவெனப்படுகின்றதுமென்மெல
அழலவிர்த்தசனைத்தரும்பிமெல்
மழலைமாதர்மருங்கிற்படர்த்துபைந்
குழவிமீதுகொழுந்துவிட்டோங்குமால்.

விழைவெனப்படுகின்றது - ஆசையெனப்படுவது. (௨௭)

குழனரைப்பவென்கோத்தருந்தாமென
எழில்படைத்தவெயிரிடைவீழ்ராப்
பழிபடைத்துடனாழிப்பழக்கவுந்
விழைவினாக்குவினையுமினமைபோம்.

எயிறு - பல். (௨௮)

உழுதுபலவளமுய்த்தமழவிடை
கிழவுபட்டிடிற்றோற்றல்கெழீஇயசை
விழுமெய்யாங்குமுதிர்ச்சிடினவேட்டதன்
மழலைமாதருமைத்தரும்போற்றிலார்.

மழவிடை - இளவேறு, கிழவுபட்டிடின - கிழத்தன்மைபாடல், தால் (௨௯)

இம்பர்வாழ்வுழியிலதாகிய
உம்பர்வாழ்வதற்கொன்றுமியற்றிலன்
இம்பொறிக்கிரைதேடியலமந்து
வெம்புகின்றவெரிவிருந்தாவனால்.

எரிவிருந்து - நெருப்புக்கு விருந்து. (௩௦)

தீக்கண்சின்துறச்சிறியமபடர்
வீக்கவந்துவிழியெதிர்ப்பட்டிடின
ஆக்கைசோர், தரவாங்குப்படுந்துயர்
வாக்கினெங்குவருத்துமொழிவதே.

யமபடர் - யமகங்கரர், வீக்க - கட்ட. (௩௧)

எண்ணில்யோசனையென்பதத்தாருயிர்
நண்ணுகின்றவருநெறிநஞ்சுகால்
கண்ணாய்க்குலங்கவ்விழுத்தறசை
உண்ணச்செல்வுழியுறுமற்றென்சொல்கேன்.

கால் - உமிழ்கின்ற. (௩௨)

பாறுகோடிபடர்க்குருகிரீர்
ஊறுகின்றதன் னூனரிந்துண்டுபோய்
ஆறுகன்னலிற்செல்லுமழலெனச்
சேறுகூற்றமுறுகின்றதென் டலம்.

பாறு - பருந்து, ஊன் - தசை.

(ங.ங)

சீந்துகின்றதெ றுசினப்பாழிவாய்ப்
பாந்தளன்னவர்பற்றியலைக்குறக்
காந்துதீநரகாழ்ந்துகழிந்தபின
மாந்தர்மீளவும்வந்துபிறப்பரால்.

தெறு - கொல்லுகின்ற, பாந்தளன்னவர் - பாம்புபோன்றவர், அலைக்குற-வருத்த.

ஒளிகொணித்திலமொண்பவளச்செறு
வினையவித்தியதென்னல்வீரியம்
தளிர்ந்திறத்தெழுதாய்கருவிற்பனித்
துளியிற்சென்றுபொருந்தித் துளக்குறும்.

செறு - வயல், வீரியம் - விந்து, பனித்துளியின் - பனித்துளிபோல.

(ங.ரு)

ஒருமைத்துபகலினுடைகினா
நீரின்வந்தெழுமொக்குணிகர்த்திடும்
ஏருலாய்வளர்த்தினாந்துவைகலின்
ஆருந்தூநிறவண்டம்பொருவுமால்.

மொக்குள் - குமிழி, அண்டம் - மூட்டை.

(ங.சு)

ஒன்றுதிங்களினுற்றிடம்புன்றலை
சென்றதிங்களிரண்டிற்றெண்டினா
துன்றுகின்றசுடர்ப்பவளக்கிளை
வென்றசெங்கையுங்கால்களுமேவுறும்.

ஒன்றுதிங்கள் - ஒருமாதம்.

(ங.எ)

மயிர்நகங்கண்மரீஇத்திங்கண்மூன்றினில்
செயிரில்கண்செவிமூக்குச்செறிவுறும்
இயலுமீரிருதிங்களினெல்லையின்
பயிலவாய்க்கும்பலவகைத்தாதுவே.

செயிரில் - குற்றமில்லாத, பலவகைத்தாது - சத்ததாதுக்கள், அவை - இரதம், இரத்தம், ஏலம்பு, சுக்கிலம், தசை, தோல், மூளையென்பன. நரம்புமாம்.

(ங.அ)

அஞ்செனப்படுந்திங்களடைந்துழித்
துஞ்சலின்றிச்சுடுபசிடோன்றுறும்
எஞ்சலின்றியியன்மதியாறினில்
பஞ்சிபோலுமொர்பையினகப்படும்.

துஞ்சல் - தூக்கம், ஐஞ்சல் - குறைதல்.

(ங.க)

கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியர்யம்.

கரண

திங்களேழினறிவுசிறந்தெழத்
தங்குதொவ்லைப்பிறவிகடாணுணர்ந்
திங்குத்தோன் றுமிடரினித்தீர்க்கென
அங்கைகூப்பியமலனையேத் துமால்

இங்கு - இத்தக்கருப்பத்தில், (இடர் - துன்பம்.) (சு0)

சுவர்திருத்தமலத்திற்குளித்தெழாத்
தவழ்ந்துபல்புழுத்தன்னையரித்திடக்
கவிழ்ந்துசென்னிகிடப்பக்கவைஇவளைத்
தவிழ்த்தபங்குடரார்த்திடவார்ப்புறம்.

எழா - எழுந்து, கவைஇ - பற்றி, ருடர் - ருடல். (சுக)

காய்தலுற்றகரிப்பிற்றுளிப்பினில்
மேயதாயவுவர்ப்பின்மெலிவுறும்
ஏயதாய்ப்பசித்தீயினெரித்திடும்
தாயருத்துவகொண்டுதளிர்ப்புறம்.

கரிப்பின் - உறைப்பினால், தளிர்ப்புறம் - வளரும். (சஉ)

உற்றதிங்கொருபதுசென்றிடின
மற்றொர்மாருதம்வத்தலைப்படாச்
சுற்றிச்சென்னிக்குக்கிடத்தோன் றுமால்
அற்றைத் துன்பமறைவதற்கொண்ணுமோ.

மாருதம் - காற்று, (பிரசுதவாயு) தலைப்படா - கலந்து. (சங)

தோற்றஞ்செய்துழித்தொன்னிலமீதுளர்
காற்றுமேவக்கருவின்றோன்றிய
மாற்றிலாதமநிமறைத்தோவுற
ஆற்றில்யாவது மின்றியழுங்குமால்

தோற்றஞ்செய்துழி - பிறந்தபாது, உளர் - வீசுகிற, மநிமறைத்து - அறிவுழி
ந, ஓவுற - நீங்க, அழுங்கும் - வருத்தம். (சச)

அறப்பெறும்முன்னருத்தவருத்துழித்
துறப்பவாடித்துயர்வுற மூர்வன
பறப்பவற்றிற்படருது மென்மெல
உறப்பெருதனவுள்ளிக்கலுமுமால்.

அருத்த - உண்பிக்க, படர் - துன்பம். (சா)

ஆண்பெத்துடனைத்துகழிவுறின்
காண்டகுந்திறற்காயெனவெழீஇ
மாண்டநல்லெழின்மாதர்மணிவடம்
பூண்டுவிம்மும்புணர்முலைகாமுறும்.

மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, விம்மும் - பருத்த, புணர் - நெருங்கின, காமுறும் -
விரும்பும். (சக)

அம்பொற்றா துகோதஞ்சிறைவண்டிமிர்
வம்புலாங்குமுன்மாத்ரெனப்படும்
பைம்புன்மூசியபாழம்பெருங்கடவலின்,
நம்பிவீழுவவனிகைப்பவே,

தாது - மகார்தம், கோது - கிண்டுகிற, இமிர் - ஒலிக்கின்ற, வம்பு - வாசனை,
கடவல் - கிணறு. (௪௭)

வேதன்பெற்றதன்பெண்ணைவிரும்பியப்
பேதைமானுருக்கொண்டபெயர்வுழிக்
காதல்கூர்கலையாய்த்தொடர்ந்தானெனின்
மாதர்வேட்கைமறுப்பவரயாவரே.

வேதன் - பிரமன், பெயர்வுழி - போம்பொழுது, கலை - ஆண்மான். (௪௮)

பாற்கடற்றலைப்பட்டகொவிடம்
தோற்பவெங்கொலைஞுந்துதுழைபொரு
வேற்கணர்வியாயட்டுவிலங்கினைப்
போற் தலாய்முதுமூப்புறப்பொன் றுமால்.

கடற்றலை - கடலில், பட்ட - உண்டாகிய, குழை - காதணி, பொரு-போரிடுகிற,
பொன் றும் - இறக்கும். (௪௯)

பிறத்திறந்துகனிபடம்பேரிடர்
சிறத்தசங்கொடுங்கயரேகைசேர்
நறுந்துழாய்புனைம்பன் றுங்கழல்
மறத்திடாமைமனக்கொளிற்றீருமே.

கனி - மிகுதியாக. (௫௦)

புவியளங்கவன்பொன்னடித்தாமரை.
தவழுங்கங்கையத்தன்புனல்போன்மென
அவீர்சடாமுடி மீதுவைத்தன் றுகொல்
சிவனுமோர்சிவனாகித்திகழ்ந்தனன்.

புவியளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன், சிவனாகி - மங்களகரனாகி. (௫௧)

ஆய்ந்துவேள்வியரிதபவாற்றிடின
எந்துகொங்கையரம்பையரினனலம்
மாந்தியின்புந்ருவைகியதன்பயன்
வீத்தகாலையின்விண்வழுக்குற்றிடம்.

ஆரிதப - ஆரில்தப=குற்றமற, வீத்தகாலையில் - முடிந்தகாலத்தில், விண்வழுக்
குற்றிடம் - சுவர்க்கத்தினின்றும் இழிவான். (௫௨)

கற்பமொன் றுகழியக்கழிந்திடும்
பொற்புவாய்ந்தபொன்னுபொற்றாமரை
நற்பெருந்தவனாடுநிலாதென் றும்
நற்பதாழியுனீன்பதமொன் றுமே.

பொற்பு - அழகு, பொற்றாமரை-நற்பெருந்தவன்நாடு - பிரமலோகம். (௫௩)

‘கப்பிலத்தத் துவமுரைத்தவத்தியாயம்

கடுக

விலைவாதோர்பயன்வெஃகலன்மாயவற்
களியினல்கிகயருமகமாற்றின்மீக்
கிளருஞ்செங்கதிர்மண் டிலங்கிண்டுபோய்
ஒளிகளுமுயருலகெய்துமால்

வெஃகலன் - விரும்பாதவனும், மகம்ஆற்றின்-யாகஞ்செய்தால், செங்கதிர்மண்
டிலம் - சூரியமண்டலம், கிண்டு - பிளந்து, களுலும் - மிகுந்த. (௫௪)

காதல்விட்டுக்கருதியபேசுமாம்
ஏதநீங்கினரெய்துவர்முத்தியின்
பேதமாகுமுபாசனைபெற்றிடிண்
வேதனயினுமீளவுதேற்றாதுமால்.

உபாசனை - உபாசித்தல், தேற்றி - பிறப்பான். (௫௫)

ஆவிவேறெனப்பேசுமறைத்தும்
தேவர்மாதவர்தேர்சனகாதியர்
பூவினானெடும்போயடைந்தானவன்
மேவுஞானறிவண்மீட்டுமுதிப்பரால்.

பூவினன் - பிாமன், மேவுஞானு - உதிக்குராளில். (௫௬)

மலத்திடைப்புழுப்போல்வளையாழிசூழ்
நிலத்துதித்துநிரயமுறுநதொழில்
நலத்ததென்னநயப்பவர்கூனாமம்
உலப்பினுண்மையையோர்ந்துணரார்களே.

வளைஆழி - வளைந்தகடல், நிரயம் - நாகம், உலப்புநிலம் - கெடுதியில்லாத. (௫௭)

சூட்டுநாகஞ்சுமப்பநிலத்தவர்
வேட்டவாறுநடப்பலிளங்கிழாய்
பாட்டுவண்டிமிர்பைநதுளவோன்பதம்
நாட்டமுற்றுநீநற்றவஞ்செய்தியால்.

சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை, நாகம் - ஆதிசேடன், வேட்டவாறு - விரும்பின
வண்ணம். (௫௮)

மோகநீங்கிமுயல்வுறின்மாதவம்
ஆகமொன்றுதலின்றியபேசுமாய்
மாகநாடர்வழுத்தவருசித்தோ
டேகமாகியசைகுதிநீயென்றான்.

ஆகம் ஒன்றுதல் இன்றி - உடம்பெடுத்தலில்லாமல், மாகநாடர் - வீண்ணாடர்,

என்றுகூறலுமேரிளமுல்லையை
வென்றமென்னகைமெல்லியறன்னுளம்
நன்றுதேறிநலங்கொளயிழ்தினைக்
கொன்றதீஞ்சொற்குமரையேத்தினுண்

முல்லை - முல்லையரும்பு, ககை - பல், கொன்ற - வென்ற.

(௬௦)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வந்துசெம்பவளநீலமால்கடல்கிளைத்ததே தய்ப்பச்
சிந்துமொண்டரவாகித்திசைத்திசைவிரிந்தசெந்தோட்
இந்தியங்கமலப்போதினுதித்துலகனைத்துமின்றான்
தந்தைநீதுன்னைமற்றோர் தநயனென்றுணைக்கலாமே.

செந்தோடு-செவந்தி இதழ், உலகனைத்தும் ஈன்றான்-பிரமன், தநயன்-புத்திரன்.

மின்வயிற் பிறந்தசோதிவெருவரவொயில்குழுகுன்றப்
பொன்வயிற் பிறந்தகாந்திபொழிந்தசெங்கமலகேள்வ
உன்வயிற்றோர்பாலெல்லாவுலகமுமிருப்பீவர்
தென்வயிற்றிருந்தா யன்னவேழையேனெண்ணலாமே.

வெருவர - அஞ்ச, எண்ணலாமே - நினைக்கலாமோ. (கூஉ)

பொலமுநடுகடையக்கொற்றப்புனைனெடுங்கடலினுலத்
திலைமிகைக்கங்கைவெள்ளமெடுத்ததுவாரந்தொழுதுபொற்றான்
மலரடிக்கமலம்பற்றிமணிநகைத்துவார்வாய்வைத்துக்
குலவுபைங்குழவிநீயென்குழவியென்றுணரலாமே.

ஆலத்திலை - ஆலிலை. (கூஉ)

முளைத்தனையுலகுகெல்லாமுன்னநீநிலக்குளாலம்
விளைத்தலுங்காத்தரு ணுமழித்தலும்விளையாட்டாமால்
அளிக்கடனினதுதன்மையிருந்தாயரேயென்னு
வளைத்தளிர்ச்செங்கைகூப்பிவாணுதல்வழுத்தினுளால்.

அளிக்கடல் - கருணைக்கடல். (கூச)

பவளநற்றுலாத்ததகப்பாணுலாமுத்திற்செய்த
தவளமரிளிகைவிண்ணெறங்கித்தயங்கியமனையுநெஞ்சம்
கவர்தருகடவுட்செம்பொன்விமானமுங்கமழ்பூங்காவும்
துவரவிட்டொருவித்தண்ணத்துறைநதியொன்றுசார்தான்.

சலர்த்தது - கைமரத்தது, துவர - முழுதும். (கூடு)

மின்றிகழ்ப்சும்பொன்றோர்வெண்கினமாலேசார்த்தம்
குன்றெனக்குவித்தகோல்குலமணியிவைகணுடாள்
கன்றுதேர்கறையென்னக்கபிலன்மேல்வைத்தகாதல்
ஒன்றுமாங்ககன்றிலாளவ்வேறுபுரித்தடங்கணுளே.

கறவை - கறவைப்பசு. (கூஎ)

மரவுரியுடையளாகிவார்த்துநெய்த்திருண்டமன்றம்
புரிசுமூல்கடையதாகப்புகரத்தவநன்காற்றிப்
பரன்மிக்மலஞ்சேர்தாள்பனிமொழிப்பவளச்செவ்வாய்த்
தெரிவைநல்யாக்கைதெய்வத்திருநதியாயிற்றம்மா.

வார்த்து - நீண்டு, புகர்அற - குற்றமற. (கூஎ)

கபிலர்தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்

ககக

அடலுடையிலங்கைவேந்தனசைத்தனனெடுத்தகாலை
விசெடரொமுகுவெள்ளிவெண்டிளவீழ்ந்தாலாங்குச்
சுடர்மணியருவிக்குன்றந்தோன்றுதுதிகையின்வீங்கு
கடலிடன்கொடுப்பச்சென்றுகபிலன்வீற்றிருக்கின்றனல்.

அசைத்தனன் - அசைத்து, (முற்றெச்சம்).

(சஅ)

இல்லையேமறுமையென்போரறிவிலாரிவர்கட்கித்நூல்
சொல்லுதலாகாதுள்ளந்தூயவர்க்கியம்பல்வேண்டும்
நல்லுணர்வோடுகேட்டோர்நண்ணுவர்சுறக்கமென்றோ
ஒல்லையிற்கூறியீட்டுமுரைப்பனம்மயித்திரேயன்.

உள்ளம் தூயர் - மனந்தூயர், ஒல்லை - விரைவு.

(சக)

இருநிலம்புகழமுன்னவென்றனென்னலோடும்
அரசனும்விதூன்கேட்டதென்னெகொலன்பிடுறோடு
திருமுனிதொரித்ததென்கொறொரிதரவெனக்குறாடி
உலாசெயல்வேண்டிடென்றான்சுகமுனியுரைத்தவற்றான்.

இருநிலம் - பெரிய உலகம், மண்ணுலகு வின்னுலகு என்றவுமாம்.

(எடு)

கோதவாம்புலன்கள்வென்றுகுலவுநான்மறையீரென்று
சூதமாமுனிவன்சொல்லக்கேட்டஹத்துகளிலாத
தாதலர்வனத்திலுற்றுச்சுவனகராநியாக
மாதவம்புரிவோரெல்லாமகிழ்த்தனர்பெரிதுமன்றே.

கோதவாம் - குற்றத்தைவிரும்புகிற, (குற்றமுடையனவாகிய), குலவு - விளங்குகிற, துகள் - குற்றம்.

(எக)

கபிலர்தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம்—2 கூசு.

மூன்றங்கந்தம் முற்றிற்று. 701

நீகிருஷ்ணசகாயம்.

நா லா ங் க ந் த ம்.

மு த லா வ து

மரீசிமுதலியோர்படைப்புரைத்தவத்தியாயம்.

—o:oo—

கருத்தமன்மகிழ்வின் நகருங்குழியனாவேட்டோர்
நிருத்தகுமரபுமுன்னரு செப்பியருசியென்பான் நன்
அருத்திசெய்மரபுநகக் கணணிநிகழ்மரபுஞ்செப்பென்
றுரைத்தலுமலி துரந்நன்போடுரைச்சனன்மயித்திரேயன்.

அருத்தி - ஆசை. (௩)

கலைமதியிரியவெவ்வெண்க நிர்வளையேந்தியம்பொற்
கலையணைமாயனூர் நிக்கமலாண்மலரிற்றேரூன் றும்
கலைமகள்கொழுநன்னல்கூர்நாட்சான் மரீசிவேட்ட
கலையெஹுமடந்தையின் றுள்காசிபன் நன்னைமன்னேறு.

வளை - சங்கு, பொற்கலை - பொன்னுடை, வேட்ட - மணஞ்செய்த. (௨)

ொன்னணிகுழையாண்மீட்டும்புரணவானையின் றுள்
அன்னவன்விரசனென் ஹமருத்தவன் நனையுங்கக்கை
என்னுநன்ன நியையாகவியைகுவனினி நினென்று
பன்னுவிச்சுவகையானபைந்தொடிதனையும்பெற்றாள்.

பைந்தொடி - பெண். (௩)

அத்திரியாகத்தையத்தவருள்குழையென்பாள்
த்தொளிகினக்குத்திங்கடகைகொடத்தாத்திரேயன்
தொத்துறுகனலிற்சீற்றத்துறு துருவாசனென்னும்
மெய்த்தவர்க்கருவுயிர்த்தாள்வினாமலர்பொழிந்தார்விண்ணோர்

ஆகம் - மார்பு, சீற்றத்துறு - கோவமிருத்த, கருவுயிர்த்தாள் - பெற்றாள். (௪)

விடுசுடரெறிக்குத்திங்கள்வினாமலர்விரிஞ்சனாகும்
படிசொறத்தாத்திரேயன்பாற்கடற்சேர்ப்பனாமல்
சுடர்விடுபரிநியன்ன தூய்த்துருவாசனென்போன்
மடல்விழ்க்குக்கையெய்த்தமணியிடநற்சனாமல்.

திங்கள் - சந்திரன், பாற்கடற்சேர்ப்பன் - வருணன், கடுக்கை-கொன்றைமலை,
மணி - நீலரத்தம், மிடறு - கண்டம். (௫)

என்னலுமுலகுக்கெல்லாமிறையவராகினிற
முன்னவரிவற்குவந்துமுளைத்தவாறென்கொலீது
பன்னிடல்வெண்டுமென்னப்பாடல்சால்லி துரன்கேட்ப
நன்னநெஞ்சுவக்குமாறுநவிலுமான்மயித்திரேயன்

நவிலும் - சொல்லுவான். (௬)

மரீசிமுதலியோபடைப்புரைத்தவந்தியாயம் ககந

மேவருமக்கட்பேறுவேண்டியோர்குன்றுண்ணி
ஆவயின்மலரோற்போற்றியத்திரிதவஞ்செய்தானால்
பூவொடுபுணரிவெள்ளிப்பொருப்பெனுமிடங்கண்க்கி
மூவருந்தோன்றினாரம்முழுத்தவன்முன்னர்மாரோ.

மக்கட்பேறு - மக்களைப்பெறுதல், ஆவயின் - அவ்விடத்தில், வெள்ளிப்பொரு
ப்பு - கைலாயமலை. (எ)

பரலியம்முனிவன்றூழ்த்துபங்கயத்தொருவன்நண்ணைக்
கருதிநிறவஞ்செய்தேனீர்கண்ணாறவலெவன்கொலென்ன
அருமதைக்கிழவரீரின்னகத்திடைநினைக்கலுற்ற
ஒருவனையாங்கள்வேடென்றென்றுள்ளலென்றாரைத்தாரான்றோர்

பங்கயத்தொருவன் - பிரமன். (அ)

இத்திறமியம்பியாங்களின்னுழையுநித்துமென்றார்
அத்திறமுரைத்தலானேயித்திரிதனக்குவந்து
முத்தொழிலியந்துகிற்குமுருமுதித்தாரென்ன
மெய்த்தவமயித்திரையென்றீனாவும்விரிக்கவுற்றான்.

முத்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், எப்பொ. (க)

அல்லியங்கமலம்புத்தவாயிதழ்ந்துவலோபோலும்
சில்லரிபரந்தவண்கட்சிரத்தசைரங்கிராவைப்
புல்லினஞ்சத்தியன்சீர்பொருத்தியவியாழந்தம்பொ
டல்லுறழ்குழலிராதையாதியாநாவவர்ப்பெற்றார்.

அல்லி - அகவிதழ், சில்அரிபரந்த - சிலரேகைகள் படந்த, உண் - மையுண்ட,
புல்லினன் - தழுவினான். (க1)

புலத்தியன்பொற்றார்முபுணரவிபுக்குவென்றும்
அலத்தகமணியுஞ்செஞ்சிறையன்மன்னான்
குலத்தமிழ்பயந்துதென்றற்கொழுந்துலாந்தண்னஞ்சாரல்
மலைத்தலையமர்த்தவண்ணன்மாதவன்நன்னையின்னான்.

அலத்தகம் - செம்பஞ்சக்குழம்பு, தென்றற்கொழுந்துலாந்தண்ணஞ்சாரல் - மலை
த்தலையமர்த்தவண்ணன் - மாதவன் - அகஸ்தியன். (கக)

பின்னுமோர்பிறப்பினத்தப்பெரும்புகழ்ப்புலத்தியன்சீர்
மன்னுவிச்சிரவாவென்னுமாதவன்நன்னையின்னான்
அன்னவனளகையேந்தையளித்தனைவரித்தபின்னர்
இந்நிலம்பெருளப்பெற்றானிராவணன்முதலியோரை.

அளகையேந்து - குபேரன். (கஉ)

புலகனைமணத்தநீலப்புயல்புரைகரியகூத்தம்
கலவாமாயிலஞ்சாயற்கதிரமுலைக்கதியென்றோதும்
நிலகவாணுதலாங்கன்மசிரேட்டனையாதியாக
உலகநிசிறப்புவாய்த்தமூவரையுயிர்த்தாண்மன்றோ.

உயிர்த்தான் - பெற்றான். (கங)

முருகுவாய்மடுத்தவண்டுமுகபூந்தாமம்வேய்ந்து
 பிருகுமாமுனிவன்வேட்டபிறைறுதற்கியாதியென்பாள்
 இருவிசம்பேந்துதாதாவின்னருள்விதாதாவென்னும்
 அருமறையவரொடம்பொற்றாமரையணங்கையின்ருள்
 முருகு - தேன், மூசு - மொய்க்கின்ற, பூந்தாமம் - பூமாலை, வேய்ந்து - குடி. (1)

கவிவிருத்தம்.

முனிவிருபிருகுமாமுனியளித்தருள்
 தயர்களைனுயிருதவத்தினோர்கடாம்
 வினையறவிளங்குபொன்மேருவீன்றருள்
 வனிகையரிருவரைமணஞ்செய்தாரோ
 முனிவிரு - முனிவுறுநு—கோவுந்தைவென்ற.
 மாநாற்கியாதியைமகிழ்ப்புவேட்டவல்
 வோதுதாதாவினிதுயிர்த்தமைத்தனும்
 வேருவண்ணரிருகண்டுமெய்த்தவன்
 காதலார்க்கவாமார்க்கண்டனென்பவே.

(கடு)

மகிழ்ப்புவேட்ட - விருப்பிமணஞ்செய்த.

(கசு)

அறைத்திடுகழ்விதாதாவணந்தசீர்
 நிறைத்தபேரழகினுணியதிக்கன்பொடு
 பிறந்தனன்பிராணனப்பிராணன்பெற்றனன்
 சிறந்தநற்றவறைச்சிரசென்போனையே.

மறைச்சிரசு - வேதசிரன்.

(கஎ)

உறுபுகழ்க்கிருதுவைமணந்தவொண்டொடி
 நறுதுதற்கிரியைநல்வயிற்றினண்ணினர்
 அறுபதினாயிரவருந்தவத்தினர்
 மறுவறுசிறப்புடைவாலகில்லியர்.

மறுவறு - குற்றமற்ற, வாலகில்லியர் - பிரமாவின் மாநசுபத்திரருளொருவனாகிய
 கிரதுவுக்குப் பிறந்த அங்குஷடப் பிரமாணமுள்ள அறுபதினாயிரவர், இவர்களிறந்த
 தபோதநர்.

(கஅ)

வரம்பிளாமாதவவசிட்டன்வேட்டருள்
 அருத்தியென்னுமவ்வண்குபெற்றனன்
 திருந்தெழிற்சித்திரகேதுவாதியாம்
 இருந்தவமுனிவரோரெழுவர்த்தமையே.

அணங்கு - பெண்.

(கக)

அதர்வணன்வரைமருளகலம்புல்கிய
 ததைமலர்க்கருங்குழற்சாந்தியின்றனன்
 முதுமறைமுழுதுணர்த்தியேமுதற்
 புதல்வரோர்மூவரைப்புலிவழுத்தவே.

அநலம் - மாப்பு, புல்கிய - தழுவிய.

(உ0)

மர்சிமுதலியோர்படைப்புரைத்தவத்தியாயம்

ககஞ்

ஆதியின்மனுவினிற்றேன் நியாயம்மை
ஒதியருசியினமணந்தவொண்டொடி
மேதகுவேள்வியம்புருடன் றன்றென
பேதைதக்கிணையெனுமன்கைப்பெற்றனள்.

வேள்வியம்புருடன் - யஜ்ஞன்.

(உக)

நேரிழைமகட்கொடைநீர்த்தநாளினில்
வெழின்மகற்பெறினெனக்குருந்கென
ஒருரைநடத்தலினுதித்தமைத்தனைத்
கூரயில் வன்மனுக்கொடுஞ்ஞனரோ.

மகட்கொடை - மகன்க்கொடுத்தல், நேர்த்து - சும்மறித்த.

(உஉ)

நக்கபூத்தாமரைநங்கையாகிய
தக்கிணைவலம்புரித்தாடக்கைமாயனும்
மிக்கவவ்வேள்வியம்புருடனைத்தழீஇ
மக்கள்பன்னிசுவரையிறுவாய்த்தனள்.

நக்க - விளங்குகிற, வலம்புரி - பாஞ்சஜந்யம் என்னுஞ்சங்கு.

(உஉ)

தோடவிழ்பசுந்தொடைத்தோடனாநியாம்
பாடல்சால்ன்னவர்பரவைவெண்டிரை
ஊடெழுகதிரவரொப்பத்தோன்றினார்
மோடுகொள்காந்திழுவலகுமொய்ப்பவே.

தோட - இதழ், பசுந்தொடை - பசியபுமாலே, பாடல்சால் - பாடற்றொழிலிற்சிற
மோடு - பெருமை

(உச)

அன்னபன்னிருவருமாதியாமனு
மன்னவன்காலம்வானவர்க்காராயினார்
சொன்னவக்காலம்மனுவிற்றேன் நினார்
பன்னகஞ்சமபெருபாலாராயினார்.

வானவர்கள் - தேவர்கள்.

(உரு)

தழைபுகழ்புனைமனுவத்தித்தாரணி
விழைவொடுகாக்குநாள்விளங்குமாதவர்
எழுவரென்றிசைக்குறுமுனிவரயாரெனின்
மொழிதருமர்சியெழுதலினோர்களே.

தாரணி - பூமி.

(உச)

கருதுமந்நாளரிகலையின்றேற்றமாம்
பெருவருவேள்வியம்புருடனன்னவன்
சுரபதியாகவுத்துன்னினானிந்த
உரைபெறுமறுவகையோருமாயினே.

அரிகலை - விஷ்ணுகலை.

(உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

தக்கன்மேவியபகுதிசெந்தாமரைமுகத்துச்
செக்கர்வானெழுதிங்களுஞ்சிறுதுதற்றெண்ணீர்
மொக்குள்போலெழுமுருகின்முலைமுத்தவெண்மூரல்
மக்களோரறுபதினமரைப்பெற்றனன்மாதோ.

பகுதி - பிரகுதி, இவன்சுவாயம்புவ மதுவின்மகள். (௨௮)

அன்பினுற்பதின்மூவரையறத்தினுக்களித்தான்
இன்புறத்தழற்கடவுளுக்கொருத்தியாயித்தான்
தென்புலத்தவற்கொருத்தியைவழங்கினன்சிறந்த
கொன்பிறங்குபுகொன்றைபாற்கொருத்தியைக்கொடுத்தான்.

கொன் - பெருமை, பூங்கொன்றையான் - சிவன், அறம் - தருமத்தவதை. (௨௯)

உரைத்தநல்லறங்கடவுள்செரொள்ளிமுடியவரில்
சிரத்தையின்றனன்சுவனவெற்பிணையெனத்திரண்டு
பெருத்தவெம்முலைமயித்திரிபசாஈனப்பெற்றான்
அரத்தவேல்விழித்தயைவிளங்கபயனையுயிர்த்தான்.

ஒள்ளிமுடியவர் - மாதர், (௩௦)

சாந்தித்தனன்சுகனையத்தளிர்புரைமேனி
ஏந்துவெம்முலைத்துட்டிசுத்தோடனையின்றான்
வாய்த்தல்லெழிற்பட்டிபெற்றனன்மயன்றனைப்
பூந்துணர்க்குழங்கிரியையையாகத்தினைப்பூத்தான்.

தந்தனன் - பெற்றான், பூந்துணர் - பூங்கொத்து. (௩௧)

கத்திகைக்குழலுன்னதிகருப்பனைப்பெற்றான்
புத்திபொங்கெழிலருத்தனைப்பயந்தான்பொன்னேன்
உத்திதோய்முலைமேதையார்மிருதியையுயிர்த்தான்
தத்தைமென்மொழித்ததிக்கைநந்திகேமனைத்தந்தான்.

கத்திகை - பூமலை, உத்தி - தேமல் (௩௨)

இருள்கனிந்துவார்த்தொழுபுங்குழலிரீயென்பான்
பெருநிலம்புகழ்குழைவொடுகல்லியைப்பெற்றான்
முருகுவியமுளரிவான்முகத்தெழின்மூர்த்தி
நரனோடொங்குராயணன்றனையுயிர்த்தனளால்.

கனிந்து - முதிர்ந்து (௩௩)

இரண்டுமாதவத்தோர்களுமியைந்துவந்துதிப்ப
வெருண்டுதியனவிடைகொளவிளங்கியதிகைகள்
சுருண்டுநெய்த்தழங்குங்குழற்றேரையைரோடும்
திரண்டுவான்மிகைத்தேமலர்பொழிந்தனர்தேவர்.

வெருண்டு - பயந்து, தியன - தீமைகள் (௩௪)

நஷையினற்றவம்புரிதருநானே னுநாம்.

புவிவழுத்துரோசுச்சுன்னெனப்புகுந்துதித்தான்
எவரும்போற்றுகாராயனென்னும்பெயருதுவேன்
கவின்விளங்கியகண்ணென்னுதித்தனன்மாதோ.

நவையில் - குற்றமற்ற, வழுத்து - புகழ்கின்ற.

(௩௫)

மேவுமாரழல்விபுதன்வேட்டனன்சுவாகாப்பேர்த்
தேவியாங்கவளகட்டினிற்றிகழுளரிசிறந்த
பாவகன்பவமானனென்சுசியெனப்பகரும்
மூவர்தோன்றினர்மூவகையுலகமுநுகளிப்ப

அழல்விபுதன் - அக்கினிதேவன், அகட்டினில் - வயிற்றில்.

(௩௬)

சீலமுற்றவம்மூவருத்திகழுமொவ்வொருவர்
வேலைசுற்றுபார்விசும்பிடம்விளங்கமுன்வந்த
கோலமுற்றமாண் குழவிபெற்றனரெனக்கூறத்
சாலுநாற்பதோடைந்தெனெண்டநயரைத்தந்தார்.

வேலை - கடல்,

(௩௭)

வானம்போற்றுதென்புலத்தவரமிழ்சுநைமாந்தும்
தூங்லாமதிவாண்முகச்சுதையெனும்பினாவல்
வேனிலங்குயின்மென்மொழிமேனைவைதரணி
ஆனநல்லெழிலரிவையரிருவரையளித்தான்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர், பிண - பெண்.

(௩௮)

மரிசுமுதலியோர் படைப்புரைத்தவத்தியாயம்முற்றிற்று.

புரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

தக்கன் வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

வேறு.

ஒளிகால்பசும்பொன்முடித்தக்கனுயிர்த்தவம்மென்
உளிர்போலுமேனிச்சுதிதேவிமணம்புணர்ந்த
முனைநாண்மதியமிலசெஞ்சடைமுக்கணன்மேல்
வினையாதசீற்றம்வினைவித்துவெறுத்தல்செய்தான்.

ஒளிகால் - ஒளிவீசுகிற, சீற்றம்—கோவம்.

(௩௯)

எனலோடுமுக்கணிமைமென்முறைதீர்த்துதக்கன்
முனிவாயதென்னுமுனிவேத்தமொழிந்திடென்ன

மனமாசிகந்துமறைதேர்ந்தமயித்திரேயன்
வினேவேர்கடிந்தவிதூர்த்ருவினம்பலுற்றான்.

மனமாச இகந்து - மனக்குற்றங்கடிந்து.

(உ)

பைந்தாதுசின்திப்பனிநுண்ணித்தேறலவாக்கு
மந்தாரீழன்மருவானவர்வந்துசேரச்
செந்தாமரைக்கட்டிருமாலவழுத்தினாலம்
தந்தார்துமுயித்தனிலேவீயியற்றினால்.

தேறல் - தேன்.

(ங)

புரிகின்றவேள்விக்குயிர்யாவையும்பூத்ததக்கன்
வருகின்றகாலமலர்வீட்டுறவள்ளலன்றி
விரிகின்றவொள்வாள்வயிரப்படைவேந்தனோம்
எரிகின்றசெம்பொன்முடிவானவர்கண்டெழுந்தார்.

மலர்வீட்டுறவள்ளல் - பிரமன்.

(ச)

துளங்குஞ்சுடர்கால்சுடுபொன்னெனத்தோடவிழ்ந்து
விளங்குங்கடுக்கைவிரைநாண்மலர்க்கொத்தெறிந்து
வளங்கொண்டகங்கைப்புறத்தன்னமணந்ததொப்ப
இளந்திங்களேயுஞ்சடையண்ணலெழுந்திலாநூல்.

துளங்கும் - அசைசுின்ற, சுடர்கால் - ஒளிவீசுகிற, கடுக்கை - கொன்றை. அன்
னம் - அன்னப்பறவை.

(இ)

குருக்கும்பிறைக்கீற்றயல்சேரும்வெங்கோளராவின்
விரிக்குங்கடுக்கைமுகின்மென்றெருடவேயந்தநம்பன்
இருக்குஞ்செயல்கண்டிமைதீயவெரிந்ததன்று
கருக்குங்கனற்கண்மலரோன்மகன்காய்ந்துநின்றான்.

குருக்கும் - ஒளிர்கின்ற, கடுக்கைமுகிழ் - கொன்றையரும்பு, நம்பன் - சிவன்,
மலரோன்மகன் - தக்கன்,

(ஈ)

மறைகொண்டநாவின்மறையோரொவ்வானநீங்கும்
நிறைகொண்டவும்பொழக்கண்டுமெழுந்திலாநூல்
சிறைவண்டிவீழ்கூந்தலென்சின்மொழிமாதைவேட்ட
நறைகொண்டதாரான்செயனன்றுநன்மென்னநக்கான்.

இறைகொண்ட - தங்கின்.

(எ)

இருகூறுசெய்தமதிவாணுதலெழுவாழ
ஒருகூறுநல்குமுரவோனையுருத்துநோக்கி
முருகூறுபைந்தாரிமையோர்கண்முகக்கும்வேள்வி
தருகூறுனக்கொன்றிலதர்கவென்ச்சபித்தான்.

ஊழ் - பெண், (உமாதேவி) உருத்து - கோவித்து.

(அ)

எரிமொய்த்தசெங்கண்மறையோனுரைகேட்டெழுந்து
மருமொய்த்தபைத்தாழ்விநன்நிமடங்கல்வெந்தி

தக் ஸ்வேஸ்வி புரித்தவத்தியாயம்.

௧௧௧

உருமொத்தழன்றுமறையந்தனரோமவேள்வி
புரிவித்திரந்துபுகன்ஞானமொழிகவென்றான்.

மடங்கல்வெந்தி - ஹழித்தி.

(க)

குழைக்குங்கடுக்கைத்துணர்ச்செஞ்சடைக்கூத்தனன்பு
பழுக்கின்றபாசுபதர்யாவரும்பண்டைவேள்வி
ஒழுக்கந்தவிர்த்நுமறையிடுகெனவேங்குசேற்றம்
தழைக்கும்பிருகுமுனியாங்குச்சபித்தல்செய்தான்.

சேற்றம் - கோவம்.

(க0)

இத்தன்மையெய்தவழுவல்வேள்வியிழைக்குங்கரூப
முத்தென்றமூரற்கொடிபங்குறைமுக்ககணுனும்
வித்தின்றியாவும்வினாத்தோனுவலேந்துமேக
தத்தம்பதியினைடந்தார்தலைவந்தவாரேறார்.

இழைத்தல் - செய்தல், மூரல் - பல்.

(கக)

சலிவிருத்தம்

உலகமுண்டவனுந்தியந்தாமரை
மலரின்மேயமறைமுதலாயவன்
தலைவனாகியதக்கனுக்காய்கதிர்
நிலவுகாலுநெடுமுடிசூட்டினான்.

மறைமுதலாயவன் - பிரமன்.

(கஉ)

பழுத்தநான்மறைப்பண்ணவர்ந்தம்மொடு
தழைத்தசீற்றந்தலைக்கொண்டுதக்கன்விண்
கிழித்ததிங்களங்கீற்றணிநம்பனை
அழைத்தவின்றியருமகமாற்றமால்.

தலைக்கொண்டு - மிகுந்து.

(கங)

ஒற்றையாழியஞ்செவ்வருமொண்ணிலாக்
கற்றைகாலுங்கடவுளுங்கற்பகப்
பொற்றமாலுப்பாரந்தரனாகியாச்
சொற்றவெண்மருந்தொக்கனரென்பவே

பொற்றி - பொள்ளிறத்தையுடைய.

(கச)

முறையிலவேள்விமுடிவுபெறுதென
அறிவினாடியவாய்மலரண்ணலும்
மறைமுடித்தலைநின்றமணிநிறத்
திறையுமல்லையாவரங்குற்றிலார்.

மலரண்ணல் - பிரமன், மணிநிறத்திறை - விட்டுணு.

(கடு)

ஆற்றும்வேள்விக்காமபையர்மின்னெனத்
தோற்றிவிண்ணிடைத்துணர்நினர்சேறல்கண்

டேற்றினாடியேத்தினள்கிள்ளையின்
சாற்றுதிஞ்சொற்சதிநின்றிறைஞ்சினான்.

சேறல்.- செல்லுதல், ஏற்றினான் - இடபவாகநனாகியசிவன், சதி-பார்வதி. (௧௬)

மாறிலெந்தைமகம்புரிவானதற்
கீறில்வாளிடையாவருமேருவார்
சேறுநாமுமெனவிளைதெள்ளமு
தூறுமந்தண்கிளையுரைசெய்தாள்.

சேறும் - செல்வோம். (௧௭)

கொந்துவார்துழல்கூறுதல்கேட்டலும்
அந்தணாளமாரவையின்சுண்
தந்தையாகியதந்தகண்ணீர்துரை
நினைசபாரிகழ்ச்சினன்னன்றோ.

கிணர்துரை - சாபவார்த்தை. (௧௮)

அருப்புமென்முலைங்கையழைக்கிலன்
செருக்கினுலவன்செல்லிணமென்ருமால்
விருப்தமின்னாநாநிட்டிலவேண்டிமென்
றுரைத்தனன்புரமொள்ளபூவாட்டினான்.

எள்ளும் - அவமதிப்பான். (௧௯)

அழைத்திலன்னவனாயினுமன்னையும்
தழைத்தகாந்தறுணையிர்தாமுமோர்
உழைச்செறித்தனர்காண்பல்குற்றென
மழைக்கருங்கண்மலர்சிவந்தாளரோ.

காண்பல் - பார்ப்பேன். (௨௦)

போகலென்னிணம்பொன்றுமற்றவ்வுழி
எருமேணுமிறந்துபடுமென
நாகஞ்சூடியநம்பனிருத்தலும்
தோகைபல்கணஞ்சூழுவெழுந்தனன்.

போகல் - போகாதை, பொன்றம் - ஓழிப்பான். (௨௧)

கிள்ளைகொண்டும்வெண்கேழ்கிளரன்னமென்
பிள்ளைகொண்டுஞ்சிலர்பின்பெயர்ந்தனர்
வள்ளைகொள்ளிமாண்மருணைக்கெலாம்
கொள்ளைகொண்டகுவினையங்கண்ணினார்.

பிள்ளை - சூஞ்சு, கேழ் - நிறம், (௨௨)

ஒலிக்கவெண்சங்குருமெனப்பல்லியம்
கலிக்கவண்டகடாகமுடைபடச்

தக்கன்வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

கஉக

சிலைக்கவந்தரதுந்துபிசென்றனள்
மலைக்கும்வென்றிமழவிடையூர்ந்தரோ.

மலைக்கும் - போர்செய்கிற, வென்றி - வெற்றி, மழவிடை - இளவெருது ()

எழுந்தொர்பானிலவோங்கவெறித்திருள்
விழுங்குகற்றைவெயிலொருபாலெழ
முழங்குதெண்கடலார்ப்பின்முதுமறை
தழங்குவேள்வியின்சாலசென்றெய்தினாள்.

தென்கடல் ஆர்ப்பின் - தெளிந்தகடவொலிபோல, தழங்கு - முழங்குகிற. ()

மாக்கண்வெம்முலோமதினைக்காணநெஞ்
செக்கற்றேக்கற்றிறுந்ததுணைவியர்
நோக்கினோக்கித்தந்நோக்கங்களிகொள
மீக்கொள்காதலின்மேவினர்புல்லினாள்.

மாக்கண் - மான்கண்போலுங்கண், மாதனை - உமாசெவியை, புல்லினாள் - தழு
வினாள். (உரு)

மன்னுமின்னகைமாதரம்பாவையர்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைசெய்யவாய்க்
கன்னியன்னக்கணமெனச்சூழ்தர
அண்ணபாற்சென்றகங்குளிரந்தாளாரோ

பாவையர் - பிரதிமைபோலும் பெண்கள். (உசு)

கூற்றைவென்றகுரைகழற்றாளினான்
கூற்றைமாற்றிக்குலமறைக்கூற்றினால்.
ஆற்றுகின்றவருமகங்காண்டலும்
ஆற்றுகிறிறிளங்கழன்றாளாரோ.

கூற்றைவென்றகுரைகழற்றாளினான் கூற்றை - சிவபெருமான்சொல்ல, மறைக்
கூற்றினால் - வேதவிதியால், அழன்றாள் - கோவித்தாள். (உஎ)

வீநொண்மிளிர்வெண்மதிமாலையின்
ஒடமின்னியுலறியசெஞ்சடை
சூடிவெய்யசுடலைப்பரப்பினின்
றாடுதவையறிகுலைபோலுமால்.

வீநொள் - சர்வசங்காரகாலம், உலறிய - காய்ந்த, சுடலைப்பரப்பு - மயாநயமி.

பொன்னிறேருன்றிறைபூங்கழல்போற்றிலை
நின்னிறேருன்றுடனேர்கலன்யானெனாது
தன்னிறேருன்றுந்தழல்கொடுமெய்சுடர்
மின்னிறேருன்றினள்வெற்பகத்தென்பவே.

பொன்னிறேருன்றிறை - சிவபெருமான், நேர்கலன் - சுமக்கிலென். (உக)

கண்ணகண்ணழல்காலக்கண்மெழந்
தண்டகோடியழிசுறுநாளெனக்
கொண்டகூலந்திரித்தடுகூற்றென
மண்டு வெஞ்சுமமாடவளைத்தவே

அழல்கால - நெருப்பைக்கக்க, கணம் - பூதகணம், சுமமாட - போர்செய்ய (1)

வேதவேள்வியின்வெம்புபிருகுவென்
றோதுமந்தணனோமொன்றற்றலும்
காதநான்குகனலுங்கனல்விழிப்
பூதமொன்றுபொடித்தமர்செய்ததால்.

பொடித்து - தோன்றி. (௩௧)

புகையும்வெம்படைப்பூதத்தினுற்கணம்
இகலழிந்திடல்காண்டலுமேகிஞர்
மகதியாழ்முனிகூறினன்வாண்மநி
முகிமுணிந்தமுதல்வந்தமுற்றமே.

இகலழிந்திடல் - வலியழிதலை. (௩௨)

சந்தக்கலிநிலைத்துறை.

வடித்தயாழ்முனிவழங்குமுரைவந்துசெவிவாய்
நடத்தலோடுநகைநாணிவலுவந்துசுடரத்
தடித்துநெருமொருசெஞ்சடைபிடுங்கினிலமேல்
அடித்தனன்கடலளித்தவிடமுண்டவமலன்.

தடித்து - மின்னல். (௩௩)

மணிதயங்குமுடிவான்முகடுமுட்டவரைநேர்
திணிபுயந்திசைகடுட்டையுநெருக்கவெழுதி
அணிநிறங்கிளரும்வீரனவணின்முனையாப்
பணியென்னென்றுபவன்வார்கழல்பணிந்தனனரோ.

முனையா - தோன்றி, பவன் - சிவன், பணி - கட்டளை. (௩௪)

மிக்கவேள்வியையழித்துநெடுவேள்வியுயர்
தொக்கவானவர்தொலைந்திரியமோதிநெறிதீர்
தககன்வன்றலைதடித்திடுதியென்றுரைசெய்தான்
செக்கர்வாறொடுசிவந்துபொருசெஞ்சடையினான்.

தடித்திடுதி - துணிக்கக்கடவை. (௩௫)

ஒன்றொடொன்றுபலவண்டமுமுடைந்திடுவதற்
கன்றுவாளுணர்வோர்தெறவுமன்றிறைவநீ
சென்றுதக்கனதுசென்னிதுணியென்றுரைசெய்தான்
நன்றுநன்றெனதுவீரமெனநக்கனனரோ.

வேர்தெறவும் - வேர்பறிக்கவும். (௩௬)

கவி விருத்தம்.

வெடிக்குகையார்ப்பினைவெரீஇயிறு திநாணின்
நிடிக்குமிடியென்றெரிமணிக் குலமிமைக்கும்
முடித்தலைபரப்புமுழங்குகடல்வேலிப்
படிப்பொறைசுமக்குமாவும்பதைபதைப்ப.

ஆர்ப்பினை - ஒலியை, வெரீஇ - பயந்து, பரப்பு - பரப்பி, கடல்வேலி - கடலை, படிப்பொறை - பூபாரம். (௩௭)

உரைக்குநெய்மனை ந்துரிணமுண்டொளிருமொள்வாள்
விரிக்குமுழலுங்கடைவிழிக்குனலுமொன்றாய்க்
குரைக்குநெடுவாரி திருடித்தாடகமேமும்
எரிக்கும்வடவைக்கனவெரிந்திடவெரிப்ப.

வாள் - ஒளி, குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வாரிதி - கடல். (௩௮)

மீயுயர்பொலங்குமிமேருவைவெருட்டும்
ஆயிரமணிப்புயமுமஞ்சுடரெறிப்ப
மாயுறலிறும்பைநறுமால்கள்வயங்கக்
காயுமழனச்சரவகங்கணமிரைப்ப.

மாயுறலிறும்பை - மாயுறல் = இல்தும்பை - நெடுநிலையில்லாததும்பை, அரவகங்கணம் - சர்ப்பகங்கணம் (௩௯)

நெய்முக்கமணிந்தவெயினேமிகதைவெந்தித்
தும்முமழுவாளிலருதோமரமுலக்கை
கைம்மலர்தொறுங்கனலமண்முழவுகார்போல்
விம்மவதிந்தென்கடலின்வெள்வனைமுழங்க.

நெமி - சக்ராயுதம், தும்மும் - வீசுகிற, கனல் - எரிய, மண்முழவு - மார்க்குனை யமைந்த மத்தளம், கடலின் - கடல்போல. (௪௦)

முக்கணடல்வீரன்வெம்முனைத்திறம்விருப்பித்
தக்கனுறைகின்றவொருசாலையிவனென்னக்
கக்கவழல்கட்கடைகனன்றிதழ்துடிப்ப
நக்கபிறைவாளையிறதுக்கினனடந்தான்.

வெம்முனைத்திறம் - வெவ்வியபோர்த்தொழில். (௪௧)

வாளிபொழிவெஞ்சிலைவணக்குமடனந்தி
ஆளிபுரைசண்டன்மணிமானழல்கருங்கட்
களியொருடெழுந்தனர்கணங்கன்பலசென்ற
தூளிபடலம்பரிதிருழ்வெளிபுதைப்ப.

ஆளிபுரை - சிங்கத்தையொத்த. (௪௨)

மும்மையுலகந்தருமுதற்கடவுள்செங்கண்
செம்மவெழுதூளிகடிசாமுகமறைப்ப

அம்மலிஃதென்கொலெனவாரும்விவிட்டுக்
கொம்மெனவெழுந்தனர்குலைந்துநெடுவாறேன்.

மும்மையுலகந்தருமுதற்கடவுள் - பிரமன், செம்ம - மறைக்க.

(௪௩)

பொன்விளையுமேனியில்பொன்றலின்வெகுண்டு
கொன்விளையெயிற்பலகடளிபுடைசூழ
மின்விளையும்வாளுருவிவீரன்வருமந்தோ
என்விளையுமோவெனவியம்பினாரிரிந்தார்

பொன்விளையுமேனியில் - உமாதேவி, பொன்றலின் - இறத்தலால், கொன்-
அச்சம்.

(௪௪)

அலைக்கடல்கலக்கவெழுமாலமெனவெம்பிச்
சிலைக்கடைகுழைத்துவிழிசெங்கனல்கொழிப்பக்
கொலைத்தொழில்குறித்தெழுகொடிப்படையின்முன்னம்
தலைப்படுகினத்தலகைசாலையினிறுத்த.

ஆலமென - ஆலாகலவிடம்போல, சிலைக்கடை - வில்லின்துணி, குழைத்து-வளை
த்து, இறுத்த - தங்கின.

(௪௫)

இறுத்தனீமகத்தறியெடுத்தவியைவாயின்
நிறைத்தனமடுத்தனநெருப்பில்குசாலை
மறத்தினிலறத்துறைவழுக்குமறையோனைக்
கருத்தவழல்கட்கடைசிவந்தனகணங்கள்.

மகத்தறி - யாகத்தம்பம், இறுத்தன - ஒடித்தன.

(௪௬)

வெடித்ததுயரண்டமெனவிண்ணவரைவாரி
அடித்தனவுதைத்தனவரைத்தனவெருட்டிப்
பிடித்தனசுழற்றினபியைந்தனபிழிந்த
கடைக்கனலிலிட்டனகன்றறினகனன்ற

பியைந்தன - பிசைந்தன.

(௪௭)

விண்ணிடையெறிந்தசிலவிண்ணவரைவாரி
மண்ணிடையெறிந்தசிலமால்வரைமுகட்டும்
தண்ணிலையகட்டினுமெறிந்தசிலசாலக்
கண்ணிடைகடைக்கனல்கதழ்ந்தொழுகுபூதம்.

அலையகடு - கடனடுவே.

(௪௮)

அந்தரமறுத்தொளிரருக்கனுமொளிப்பச்
சிந்துமதமற்றனதிசைக்கரிகளோட
மந்தரமுதற்குடுமிமால்வரைகுலுங்க
வெந்திறல்பழுத்தசிலவீரனுமடைந்தான்.

அந்தரம் - ஆகாயம், மறுத்து - விட்டு.

(௪௯)

வென்றிகெழுவீரனெடுவேள்விமறைவல்லோர்
வன்றகர்படுத்திறமானவயர்த்தக்கற்

தக்கன்வேள்வியழித்தவத்தியாயம்

கஉரு

கொன்றுதலையங்கைமலர்கொண்டுதிருகாவத்
தென்றலையழற்றிரண்மடுத்தநனிதீர்த்தான்.

தகர் - ஆடு, மான - நிக்கர்க்க, திருகா - திருகி.

(ரு0)

கலிநிலைத் துறை.

உளகளந்தெழுந்துயர்ந்தேதானொருகுழையொருவன்
கலிங்கமன்னவன்கதிர்கெழுபல்லுக்குத்தென்ன
இலங்குவேள்வியிலிளங்கைமுகிழ்த்தசெட்குநிரின்
அலங்குபல்லினையுக்குத்தன்னலங்கல்வேற்சண்டன்.

ஒருகுழையொருவன் - பலராமன், கலிங்கமன்னவன் - கலிங்கதேசத்தரசன்,
உகுத்தென்ன - உதிர்த்தாற்போல, செங்கதிர் - சூரியன் -

(ருக)

பிருகுமாதவன்முகத்தெழுமயிரெலாம்பிறங்கு
வரையின்வீங்குதிண்டேரண்மணிமான்பறித்தனனூல்
அரியவேள்வியிற்சபித்தியென்றவன்முகம்பார்த்த
பரிதிகண்களைப்பிடுங்கினன்பரிதிவேனாந்நி

வரையின் - மலைபோல, பரிதிவேல் - ஓளிபுள்ளவேல்,

(ருஉ)

ஆற்றுவெஞ்சுமல்வேட்டுவாயழன்றுபோர்வீரன்
சீற்றவாளுமிழ்தீப்படநிறமெலாந்தீர்த்த
கூற்றந்தன்னெடுகொலைத்தொழில்காட்டிலகோடிக்
காற்றினுக்கிறைகாட்டினன்றன்னுடைக்கடுப்பு.

ஆற்று - செய்யப்பட்ட, வெஞ்சுமல் - கடும்போர், வேட்டு - விரும்பி, நிறம் -
மார்பு, காற்றினுக்கிறை - வாயுத்தேவன், கடுப்பு - வேகம்.

(ருங)

சினக்கடுந்திறல்வீரன்றன்செய்யகட்கடைகால்
அனற்குவெம்பினனதிர்கடல்படர்த்தனன்வருணன்
கணைக்கும்வண்டிமிர்கற்பகக்காட்டகங்கலந்தான்
பனைத்தடக்கைவெம்பகட்டயிராவதப்பாகன்.

கட்கடை - கடைக்கண், கால் - உமிழ்கின்ற, அயிராவதப்பாகன் - இரத்திரன், ()

இரிந்துவானவர்யாவருமெழுவலியழிந்து
விரிந்ததாமரைமீயிசையிருத்தவனுலகம்
பொருந்தியுற்றதுபுகழலுமவர்முகநோக்கித்
தெரிந்தநான்மறைத்திசைமுகன்செப்பலுற்றனனூல்.

இரிந்து - ஒடி.

(ருரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியளிருத்தம்.

வலிகெழுமொருவனெடுமெறலுதல்மாட்சித்தன்மூல்
கொலகெழுசூலத்தண்ணல்கூறவன்கொடுத்திலானேல்
அலர்பசுந்தாரீர்வீரவியுணவிருத்ததென்னே
நிலவணிசடையோன்பொற்றாணிழலினியடையின்சென்றே.

மறலுதல் - பகைத்தல்.

(ருச)

வன்றுசெங்கமலத்தண்ணலிந்திரனாதியாய
மன்றலம்பரிசாதாமமலர்த்தேரியல்விண்ணோர்
துன்றினர்மருங்குழுச்சுடர்விடுபசும்பொற்கோட்டுக்
கொன்றையந்தேரியலீசன்குளிர்வரையெய்தினரால்.

துன்றினர் - நெருங்கினர், பொற்கோட்டு - பொற்சிகரங்களையுடைய. (௫௭)

நாகமும்புலியும்போற்றநவையின்றிவிளங்கும்வெள்ளி
நாகமொண்கடுக்கைதிங்கணன்னதிதலையிற்பெற்று
நாகமும்புலியுஞ்முநலங்கொண்டேருழையும்பையார்
நாகமுமேந்திதின்றநம்பனைப்போன்றதன்றே.

நாகம் - பதஞ்சலிமுனி, புலி - வியாக்கிரபாதர், நாகம் - மலை, நாகம் - யானை,
பையார் நாகம், படமுள்ள பாம்பு. (௫௮)

விமலமுற்றொளிருமோர்பால்விளங்குசெம்மணிலில்வீச
அமைவுறுஞ்சிகரமோர்பாலணிமரகத்தேர்பெற்ற
திமையவர்தொழுதுவாழ்துதுமிளநகைப்பவளச்செவ்வாய்
உமையொருபாகத்தூற்றவொருவனைநிகர்த்தமாதேநா

செம்மணி - மாணிக்கம், மரகத்தேர் = மரகத்ததுவர் - மரகத்ததினமுகு, ஒரு
வனை - சிவபெருமானை (௫௯)

அவ்வரைமீதுவெழுமணிதிகழ்வான்செல்கோட்டு
மைவரைகால்கள்பெற்றுவுருவபோல்வருமங்கோர்பால்
எவ்வமின்மகளிர்போலவில்லங்குறுமயில்களோர்பால்
கொவ்வையங்கனியாயார்போற்குயிலிருந்திசைக்குமோர்பால்.

வேழம் - மூங்கில், கோட்டு - சிகரங்களையுடைய, மைவரை - கரியமலைகள், எவ்
வம் - குறைவு. (௬௦)

ஒள்ளினர்க்கற்பகங்களுத்தபொற்போதுபோர்த்து
வெள்ளியங்கிரிசெம்பொன்னின்வெற்பெனவிளங்குமோர்பால்
புள்ளினமுரலுஞ்சோலையிருப்பப்பொதுளியோங்க
எள்ளலின்மணிகளந்தவிருளொழித்திலங்குமோர்பால்.

இணர் - பூங்கொத்து, னுழ்த்த - உதிர்த்த, பொற்போது - பொன்மலர், முர
லும் - சத்திக்கிற. (௬௧)

களியொடுமெங்குமேவிக்கலந்துறையரம்பைமாதர்
ஒளிவளர்முகமுங்கண்னுமொண்டுவர்வாயுமென்ன
நளினமுங்குவன்காடுநலங்கிளர்குமுதத்தோடும்
அளியுள்வாவிதோறும்பலிழந்திலங்குமோர்பால்

அளியுள் - வண்டிகள் சஞ்சரிக்கிற, துவர் - பவனம். (௬௨)

அரும்பிளந்திங்கள்குடுமண்ணல்செங்கமலக்கையில
திருந்தெழின்மடமான்பிள்ளைசேர்துவீற்றிருத்தல்காண்பு

தக்கன்வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

௧௨௭

பொருந்துநாமுமென் னுப்பொங்கிமெலெழுதல்போலக்
கருங்கலை துள்ளும் தக்கைலையஞ்சாரலோர்பாரல்.

காணு - கண்டு, கருங்கலை - கரியகலைமான், மான்பின்னை - மான்கன்று. (௧௩)

விரிசினையாலீழின்மெய்த்தவச்சனகனாதி
அருமறைக்கிழுவாருழுவமர்ந்தவானந்தரூபத்
தொருமுதலவனைக்காணுவந்தனராமர்தாழ்ந்தார்
மறைமலர்ப்பொகுட்டுவாமுமறையவன்வழுத்தினாளுல்.

ஆந்தரூபத்தொருவனை - சிவபெருமானை. (௧௪)

வெண்டிரைகடையவந்துவிளைந்தவெஞ்சிற்றஞ்சம்
உண்டுமூப்புரங்கள்வெந்தீழூட்டிமூவுலகுக்காத்தோய்
அண்டீரூக்கியாடுமமலீயருள்செய்கென்னப்
புண்டரிகத்தவாமும்புராதனன்புகழ்த்துவசால்வான்.

புண்டரிகத்தவாமும் புராதனன் - பிரமன். (௧௫)

மொழிந்தவாமராவந்துமூந்தனயாவும்போக
ஒழிந்திடுமவைமற்றுன்கடறுவந்தருளுய்க்கத்தந்த்கன்
கழிந்திடுதலையுங்கண் ணுமிலங்குவாயெயிறுங்கையும்
வழங்குவாயென்னமூக்கண்வானவன்வழங்கலுற்றான்.

உன்கடறு - உன்பங்கு, எயிறு - பல், மூக்கண்வானவன் - சிவபெருமான். (௧௬)

தகரினவன்றிலையே தக்கன் பெறுந்தலைதடங்கணற்ற
பகனொருபரிதிக்கண்ணாற்பார்க்கபல்லுக்கவெய்யோன்
துகரவேள்வியின்கண்மாவேறுங்கவியங்கணுற்றோர்
திகழ்பரிப்பெயர்சேர்தேவர்செங்கையாற்கொள்கவென்றான்.

தகரின் - ஆட்டினது, பகன் - த்வாநசாதித்தரிலொருவன், பல்லுக்க - பல்லுதிர்
ந்த, வெய்யோன் - சூரியன், பரிப்பெயர் சேர்தேவர் - அசுவினிதேவர். (௧௭)

இறைவனவ்வாறுகடறுவிமையவர்குழாத்தொடாதி
மறையவன்பரவியீசன் நன்னெடுமருவிவீந்த
செறிமயிர்த்தகரினசென்னிசேர்த்திடலோடுந்தக்கன்
உறுதுயினீத்தவன்போலுய்த்தனனெழுந்தான்மன்னே.

தகரினசென்னி - ஆட்டுத்தலை, துயினீத்தவன்போல் - துயிலொழிந்தவன்போல்,
உய்த்தன நெழுந்தான் - பிழைத்தெழுந்தான். (௧௮)

எழுந்துதன்மாதையுள்ளியிருகணீர்மார்பினாடு
விழுந்துறக்கொன்றைவேணிவிமலினையெத்திவாழ்த்தித்
தொழந்தகைவேள்வியெய்வான் றுவணிந்திலகுபைங்காரக்
கொழந்தினமறையாற்குறிக்குறித்தனன்மனத்தின்மாதோ.

செய்வான் - செய்ய, குறித்தனன் - நினைத்தான், பைங்கார்க்கொழந்தினை -
திருமலை. (௧௯)

இழைக்குமவ்வேள்வியாயினிரும்பனைத்தடக்கையானே
அழைக்கவந்தன்றுகாத்தவருமறைமுதலானின்ற
குழைத்தபைந்துளவஞானக்கொழுஞ்சுடர்வந்துதோன்ற
வழுத்தினரீசன்றக்கன்மலரவன்வணங்கிறாரால்,

இழைக்கும் - செய்கின்ற, யானே - கஜேந்திராழ்வான், பைந்துளவஞானக்கொழுஞ்சுடர் - திருமால். (௭0)

இந்திரன்முதலவானோரிருந்தவரீயோகர்சித்தர்
மந்திரமறைகளாதிமருவினருறைவோர்யாரும்
சுந்தரமாயன்பாதந்துதித்தனர்வணங்கிசூழும்
கொந்தழல்வேள்விதக்கன்குறைவறவாற்றிஞானல்.

இருந்தவர் - பெரியபுருஷன், கொந்து - சுவாஸி. (௭௧)

மேனையெண்ணத்துதெய்வவெயினுக்குதித்துமாழை
மானின்மென் னோக்கங்கொடும்மடமயிற்சாயல்வெளவும்
தேனவாமழலையானைத்திருமயம்மபுரிந்தான்சென்று
காணுலாங்கைதேவலிக்கைலையம்பொருப்பன்மன்னோ.

மாழை - மாவடுவகிர், வெளவும் - கவர்கின்ற. (௭௨)

காந்தன்மென்முகிழினன்னகதிர்மணிக்கடகச்செங்கை
வந்திழையின்பம்விண்ணோர்யாண்டிருநூறுகாழும்
மாந்தினன்கலுழிநஞ்சுமடைநிறந்தொழுமும்பேழ்வாய்ப்
பாந்தளமுதியுஞ்சுடும்பவனவார்சடையான்மாதோ.

முகிழினன்ன - அரும்பையொத்த, விண்ணோர் யாண்டிருநூறு - தேவவருடம் இருநூறு, மாந்தினன் - துரந்தான். (௭௩)

விரிபுனற்கங்கைகொண்கன்வீரியமாற்றலாற்றா
உருகெழுதோற்றமேயவொள்ளழற்கடவுளோங்கு,
சரவணத்துத்தாளுகச்சரவணத்துதித்தல்செய்தான்
முருகவிழ்கமலச்செவ்வாய்முகிண்கைமுருகன்மாதோ.

கங்கைகொண்கன் - சிவபெருமான். (௭௪)

ஆவயினான்மீனோறுவர்வந்தன்புமுற்றித்
தீவியமுலைப்பாலூட்டத்திருமுகமாறுகொண்டு
மேவியமடவார்கொம்மைவெம்முலையொருங்குமாந்தி
மூவிருமுகனென்றெல்லாவுலகமுமொழியினின்றான்.

ஆவயின் - அவ்விடத்தில், தீவியம் - திவ்வியம், மாந்தி - குடித்து, ஆரல்மீன்-கார்த்திகைநாள். (௭௫)

கோடியொருவிக்குன்றங்கொன்றவக்குருதிவேலான்
ஆடகப்பசும்பொற்குன்றமாமெனப்பிணத்துவீங்கும்

பீடுசால்சுவவுத்தின்டோட்பெருவிறலவுணர்த்தேய்த்துப்
பாடல்சாலமார்சேனாபதியெனவிளங்கினால்.

குன்றம் - கிரவுஞ்சமலை, வேலான் - முருகன், ஆடகப்பசம்பொற்குன்றம் - மே
ருமலை. (எசு)

வேதியன்முதுகில்வந்துவிளங்கியபாவன்பொய்யாம்
பேதையைமகிழ்ந்துபுல்லிப்பெற்றனனிடம்பமாயை
மாதிரிரிசுதிதன்பான்மகவெனவடைந்திரண்டும்
ஒதுலோபத்திடுநெடுந்தையைபுயிர்த்தவன்றே.

மாதிரம் - திசை, உயிர்த்த - பெற்றன. (எஎ)

மாநிலாலோபம்வந்துமருவிரிந்தனையைப்புல்லக்
கூறியகோபத்தோடுகொலைத்தொழிலுரித்தம்மா
நிலில்வெங்கோபமந்தவிருங்கொலைத்தொழிலைச்சா
வீறிநீமொழியிடுநெடுவெங்கலிபிறத்ததன்றே.

புல்ல - தழுவ, நீமொழி - கடுஞ்சொல். (எஅ)

உணர்த்தவெங்கலிதான்பொல்லாவுரையெனுமானசச்சோ
மிருத்துவம்பயமுத்தோன்றிவிளங்கினமிருத்துமானசந்
கருத்துநடுக்குகின்றகடும்பயமகிழ்ந்துபுல்ல
வருத்துமயாதனைகளோடுவந்ததுநிரயமாதோ.

மிருத்து ரதனை - துன்பம், நிரயம் - நரகம். (எக)

வெடாற்றங்கூறினவிரியுமால்விதூரவின்னும்
மை - யானைமனுவினுக்குத்தித்தமைந்தன்
செய்யகோல்வேந்தனைன்னச்செப்புமுத்தானபாதன்
பொய்யறுமாபுசொல்லவெனமுனிபுகலலுற்றான்.

தோற்றம் - உற்பத்தி, செய்யகோல் - செங்கோல். (அ0)

இலங்குவாளரசரேறையிக்கதைசொல்வோர்கேட்போர்
துளங்குவார்நலம்பெற்றென்னச்சகமுனியுரைத்தானென்று
மலங்கெடத்தவஞ்செய்தோங்குமறைமுனிக்குழாத்துக்கைந்தாம்
புலன்களுமொறுத்தகுதன்புகர்த்தபுணர்த்தினால்.

முனிக்குழாத்துக்கு - முனிவர்கூட்டத்துக்கு, ஐந்தாம்புலன்களும் ஒறுத்த-ஐம்
புலவன்களையும் வென்ற, புகர் - குற்றம் - தப - கெட. (அக)

தக்கன்வேள்வியழித்த அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம்—ககக

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் று வ து

துருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

முத்தாரமார்பன் முடிமன்னவர்வந்திறைஞ்சப்
பைத்தாடாவஞ்சுமைகூர்கடற்பார்பரித்தான்
கொத்தாரலங்கற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வேல்
உத்தானபாதனெனவோதுமுலங்கொடோளான்.

பைத்தாடு - படம்விரித்தாடுகின்ற, அரவம் - ஆதிசேடன், பரித்தான் - தாங்கி
னன், உலம் - திரள்கல். (க)

வெடிக்கும்புதுநாண்மலர்வேய்ந்தகில்விம்மிவேலை
சூழிக்குங்கமஞ்சுற்றகுலமாழிகில்வென்றகூந்தற்
றொடிக்கைச்சுநீதிசுடர்பொற்குழைமேலடர்க்கும்
வடிக்கட்சுருதியெனு மங்கையர்தோண்மணந்தான்.

வேலை - கடல், கமம் - நிறைவு, அடர்க்கும் - போர்செய்கிற, வடி - மாவடு. (க)

வரையுற்றசாயன்மயிலன்னசுநீதியென்னும்
தெரிவைக்குதித்தான்றுருவன்செருவென்றசெவ்வேல்
அரசன்முதாயலர்தாமமாயன்னமொத்த
சுருதிக்குமன்றற்றொடையுத்தமன்றோன்றினாளுல்.

தெரிவை - மாதா, செரு - போர். (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மத்தமாக்களிற்றுமன்னன்மாமணித்தவியின்மீது
கத்திகைக்கருமென்கூந்தற்கன்னியர்கவரிவீசத்
தித்தியாரின்றதெய்வத்தெள்ளமுதனையதிஞ்சொல்
உத்தமன்குறங்கின்வைகவுவந்துவீற்றிருந்தானன்றே.

சுத்திகை - பூமலை, குறங்கு - தொடை. (ச)

வண்ணர்தெரியல்வேந்தன் மாமணிக்குறங்கினேறி
ஒண்டொடியுடுத்தசெங்கையுத்தமனுரைந்தசெவ்வி
கண்டனன்றுருவன்றனுமேறுவான்கருதிநண்ணத்
தொண்டையங்கனிவாய்வேற்கட்சுருதியாங்கியம்புவாளால்.

செவ்வி - சமயம், ஏறுவான் - ஏற. (சு)

கோற்றொழிப்புதல்வநீயெங்கோவிளங்குமரனென்று
மாற்றவன்வயிற்றின்வந்தாய்வரத்தினென்வயிற்றின்வந்து
தோற்றுதல்புரினோன்பில்லாய்சொரிமதக்களிறுசாய்க்கும்
ஏற்றினஞ்சிங்கமன்னன்குறங்கினென்னேறுமாமே.

மாற்றவன் - சக்களத்தி. தோற்றுதல் - பிறத்தல். (சு)

திருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்

கங்.க.

காதலவுலகமெல்லாங்கவிக்கும்வெண்கவிகைச்செங்கோற்
கோதையேற்றடக்கையேந்தன்குறங்கினியேறவேண்டின்
தாதலர்கமலச்செல்விதலைவனைநோக்கிநின்ற

மாதவம்புரிந்துவந்தெனவயிற்றிடைப்பிறத்தியென்றான்.
காதல - மகனே, கமலச்செல்விதலைவனை - விஷ்ணுவை.

(எ)

இழைபுமைருங்குதேறய்க்குமிளமுலைமடந்தைமாற்றம்
அழல்விடமுருத்தாலென்னவஞ்செவிருழைசுலோடும்
விழிமலர்சிவப்பநெஞ்சின்வெகுளிவந்தரும்பமைந், நன்
மழைமதக்களிற்றுமன்னன்வாண்முகநோக்கலுற்றான்.

இழை - நூலிழை, புரை - நிகர்ச்சு, மாற்றம் - சொல்.

(அ)

செஞ்சிலைத்தடக்கையேந்தன்றிருமுகத்தருளுங்காணான்
அஞ்செவ்வெதும்பநங்கையறைந்தசொற்காற்றாளுகிக்
கஞ்சநாண்மலரைவெல்செங்கண்ணிணைமாரிகரவ
மஞ்சாளுங்கண்ணைபாற்போய்மணியிதழ்துடிப்பின்றான்.

மாரிகரவ - மழைபெய்ய, மணியிதழ் - பவளம்போலும்புதழ்.

(ஆ)

தன்னிளங்குழவிசெங்கட்டாமரைதழைத்தமுத்தம்
பொன்னணிந்திலங்குமார்பிற்பொழிதரநின்றேனாக்கி
என்னுயிரென்கணைந்தாலென்னையழுங்கலென்றோ
மின்னுயிர்த்தொளிரும்பைம்பூண்மெல்லியல்வினாவினாள்.

செங்கட்டாமரை தழைத்தமுத்தம் - கண்ணீர், அழுங்கல் - வருந்தல்.

(க0)

பட்டமைகண்டோர்கூடப்பசுஞ்சிறைககின்றையன் னான்
விட்டெரிகின்றகாட்டுவெங்கனல்படர்ந்துமுற்றிச்
சுட்டவெப்புண்டபொன்னந்துணர்க்கொழுபோலவாழ
நெட்டுயிர்ப்பெறிந்துசெங்கணித்திலஞ்சிந்தின்றான்.

பட்டமை - நடந்தசெய்தி.

(கக)

குதலைதெள்ளமுதிற்றேனிற்கொண்டமென்பவளச்செவ்வாய்
மதலைநல்வினையிலென்புல்வயிற்றகம்பொருந்திவந்தாய்
விதலைபுற்றிரங்கல்வேண்டாவினாந்தண்ணளியிற்காக்கும்
முதலைவாயும்பல்காத்தமுழுமுதற்சடவுண்மாதோ.

மதலை - மதலாய், விதலை - நடுக்கம், காக்கும் - காந்தருளவன், உம்பல் - யானை
(கஜெந்திராழ்வான்) முழுமுதற்கடவுள் - திருமால்.

(கஉ)

ஐதெழிலமுதின்காயலாயிழையுரைத்தவாறே
மைதபமனத்தினோந்துவழுத்தினர்விழைந்தநல்கும்
நெய்தவழ்நெயியானினினைத்தனைதவநின்றற்றி
எய்தரும்பதமேமைந்தவெய்துதிகவங்கலென்றான்.

ஐதளழில் - போழுகு, மை - குற்றம், தப - கெட, விழைந்த - விரும்பினவற்றை,
நெயியானை - சகராயுதத்தையுடைய திருமாலே, நினைத்தனை - கினைந்து, (முற்றெக்சம்)
நெய்தவழ் - கலங்காதை.

(கங)

பனிமலரண்ணலோங்குபதத்தினையடைந்தவாறும்
மனுமிகச்சிறந்தவாறாமாயனைக்கருதியன்றே
தனையநீகங்கைபூத்ததாமரைத்தாளினுனை
நினையினென்னெய்தாதென்றொருஞ்சகந்தெருட்டினுளால்

மலரண்ணலோங்குபதம் - பிரமபதம், கங்கைபூத்த தாமரைத்தாளினுன் - திரு
மால், 'என்றோ - என்றுசொல்லி. (௧௪)

கிளிக்குலங்கடந்துதேனிற்கிளைத்ததிங்குதலையன்னை
தெளிக்கவம்மைந்தனெஞ்சுதெள்ளி திற்தெளிந்தாளுகி
நளிச்சினைக்குரவங்கோங்குநாகமுமகருமோங்கிக்
களிச்சுரும்பியிர்பூங்கானங்கலந்தன்னறவஞ்செய்கிற்பான்.

கடந்து - வென்று, தெளிக்க - தெளிவிக்க, சுரும்பு - வண்டு, இயிர் - ஒலிக்கிற,
தவஞ்செய்கிற்பான் - தவஞ்செய்ய. (௧௫)

விடம்பொழிவென்றிவேற்கண்விளங்கிழைமடங்கைமாற்றம்
கிடந்துளங்கன்றறவம்பொற்கிங்கிணிகவையுதாளான்
நடந்தன்னசென்றகாலோராதன்வந்துநண்ணித்
தடங்கையங்கமலமைந்தன் தலைமிசைச்சார்த்திச்சாற்றும்.

மாற்றம் - சொல், நடந்தன்ன - நடந்து, (முற்றெச்சம்.) (௧௬)

பருவமைந்திறந்ததில்லபாலனீதவமெவ்வாறு
புரிதிமாதவத்தோரின்னம்புலப்படக்காணமாட்டாக்
கரியவன் தன்னையாங்குக்காணுதிகதழுஞ்சிறந்த
திருகுமாவழங்குகானஞ்செல்வதுசெவ்வித்தன்றால்.

கரியவன் - திருமால், கதழ்த்தல் - உக்கிரமாதல், திருகு - மாறுபாடு, மா - மிரு
கம், செவ்வித்தன்று - அழகிதன்று. (௧௭)

தாழ்பவர்தம்மைக்காணிற்றலைநிவந்திருத்தல்வேண்டும்
ஊழ்வினைவிளைவிற்செல்வமுயர்குர்தம்மைக்காணின்
வாழ்கலம்யாமுமென்னவலித்தலோர்மாட்சித்தன்றால்
ஏமுயர்களிரலையானையினிளங்கன்றுபோல்வாய்.

தலைநிவந்திருத்தல் - தலைநிமிர்ந்திருத்தல், என்றோ - என்று, வலித்தல் - மனவு
றுதிகொள்ளல், மாட்சித்தன்று - பெருமைத்தன்று. (௧௮)

எனப்பலமுனைவன்கூறவிளநிலாக்கற்றைதூற்றும்
பனிப்பிறைக்கொழுந்துபோலும்பச்சிளங்குழவிக்கேட்டு
வினைக்குறும்பெறிந்தோயினிசொல்லிமுமிதேயெளினுமின்றென்
மனக்கினிதாயிற்றில்லமற்றெவன்செய்யுமாதே.

முனைவன் - முனிவன் (நாரசன்) குறும்பு - தீங்கு, எறிந்தோய் - வென்றவரே;
விழுமிதேயெளிணும் - மேன்மைத்தேயாயினும், மனக்கு - மனத்துக்கு, எவன்-யாது

செய்யுர்பதத்தினேறவேட்டன்னதற்கென்செய்கோ
னாயமாதவத்தோயென்றுதொழுதலுமகிழந்துபுல்லித்

தாயெடுத்தாரத்தவாதேதவத்தினிரப்புகென்ன
வாய்மலர்மலர்ந்துநல்யாழ்வடித்தவன்வழங்கலுற்றான்.

சேயுயர்பதத்திலேறவேட்டனன் - மிகவுமேலாகிய பரமபதத்தையடைய விரு
ம்பினேன், யாழ்வடித்தவன் - நாரதன். (உ௦)

மாநிலாமதுரையோர்சார்மதுவனமொன் றுண்டாங்குந்
தேறுநீர்யமுனையாடித்தெண்டிணைக்கங்கைவெள்ளம்
ஊறுதாட்பரமன் தன்னையுணர்ந்தனைநவஞ்செய்கென்ன
ஆறிரண்டெழுத்தமைந்தனஞ்செவிநிரப்பினான்.

ஓர்சார் - ஒருபக்கத்தில், கங்கைவெள்ளம் ஊறுதாட்பரமன் - சிருமால், உணர்ந்
தனை - நினைந்து (முற்றெச்சம்.) (உ௧)

சிந்துரத்திலகந்தையிருநதுதன்மலரான்கொண்கன்
மந்திரங்கேட்டமைந்தன்மனமிகச்செருண்டாளுகி
அந்தளிரனையவஞ்சிதடியிணைசிவப்பவேடு
பைந்தளிர்குழைத்தவெங்கான் பைப்பையப்பபார்ந்துரார்ந்தான்.

மலரான் கொண்கன் மந்திரம் - விஷ்ணுமந்திரம். தெருண்டாளுகி - தெளிந்தவ
னாகி, குழைத்த - செழித்த, படர்ந்து - நடந்து. (உ௨)

தித்திரள்வளைஇயகானஞ்சேட்டிளங்குழலிசெல்லப்
பார்த்தனளிநுந்தேனென்னபாவமென்றுருகிஞாலம்
காத்தல்செய்கவிகைமன்னன்கவன் தனளிநுந்தான் தன்பால்
ஆர்த்தவின்னரம்பினல்யாழ்ருந்தவனனுதினான்.

விலையு - வளைத்த, பார்த்தனன் - பார்த்து, (முற்றெச்சம்) மன்னன் - உத்தரநா
பாதன், கவன் தன்ன - கவலைகொண்டு (முற்றெச்சம்) யாழ்அருந்தவன் - நாரதன்.

கவலனின் புதல்வர்கண்டேன்காவலகண்ணன் காக்கும்
தவமினிதிழைத்துமைந்தன் றிலப்படும்வரம்பெற்றென்னஞ்ச்
செவிகவர்மகநிலயாழ்ச்செல்வனாங்ககன்றன்செல்வத்
துவகையுற்றிலனாறேசையுணர்ந்துவேந்துள்ளமாழ்கும்.

கவலல் - கவலைப்படாதை, மகநிலயாழ்ச்செல்வன் - நாரதன், உவகையுற்றிலன் -
களிப்படைந்திலன். (உ௩)

ஏர்விளையாடுதோளினெழுதுதிங்கரும்பும்பொன்
வார்விளையாடுகொம்மைவருமுலைச்சர்த்தும்பொக்கி
நீர்விளையாடுமாதர்நிலாச்செறி தூசுகொண்ட
கார்விளையாடுகாவித்கலந்தன்ன றுருவன்சென்றே.

சாந்து - சந்தநச்சேறு, நிலாச்செறி தூசு - நிலாப்போலமெல்லிய ஆடை, தூசு
கொண்டார் - கண்ணபிரான். (உ௪)

வின்னுலாம்பரிதியின் தவிரிதினாநதிராடி
மண்ணெலாமளந்தபொற்றாமலாமலரன்னபொற்றாட

கண்ணனைக்கண் ணுன்வைத்துக்களியளிலம்பவின்ரும்
தண்ணனைகமழ்பூங்காவிற்றவஞ்செயத்தொடங்கினானால்.

பரிதியின்மலிரிதிரைநதி - காளிந்திரை, அளிலம்ப - வண்டுகள்சத்திக்க, தண்
னை - குளிர்த அரும்புகள். (உச)

ஒருமதியிரண்டுவைகலொழிந்துதிங்கனி நுகர்ந்தான்
ஒருமதியாறுவைகலொழிந்துவீழ்சருகுதின்றான்
ஒருமதிவைகலொன்பாடுழிந்துதண்டினைநீருண்டான்
ஒருமதிவைகலீராடுழிந்துகால்பருகினானால்.

வைகல் - நாள், கால்பருகினான் - காற்றையுண்டான் (உஎ)

திங்கண்கிவ்வாறெகத்திங்களிற்றிகழாரின்ற
அங்கலுழ்முகத்தாடுனாறுமருந்தலினந்தாந்திங்கள்
பொங்குமூச்சடக்கிமென்பூப்பொருவுதான்விரலொன் றான்நிக்
கங்கைகுழ்கழற்பெம்மானைக்கருதினன்மவம்புரிந்தான்.

அங்கலுழ் முகத்தான் - அழகொழுகுறி முகத்தையுடையவனாகிய துருவன்,
கங்கைகுழ்கழற்பெம்மான் - திருமால். (உஅ)

திருவயிற்றுலகெலாமாழ்செவ்வனெஞ்சுறலான்மைந்தன்
ஒருவிரலான்றிரின்றனாறுமுரவுத்தெண்ணீர்
இருநிலம்பொறுக்கலாற்றாதுதெறிகதிர்முத்தஞ்சிந்து
பொருதிரைப்புனலிப்பட்டபுணையெனவலைந்தன்மமா.

உரவுத்தெண்ணீர் - கடல், பொறுக்கலாற்றாது - சுமக்கலாற்றாமல். (உக)

ஊழிவெம்பரிதியுட்கவொளியெய்செங்கதிராலொற்றை
ஆழியந்தடங்கையம்மானகமிகையமர்ந்தவாற்றால்
தாழிருந்தடக்கைநம்பிதவக்கனறவாதுபொங்கி
எழிரும்பரவைவெலியிருநிலங்கனன்றதாமால்.

ஆழியந்தடக்கையம்மான் - திருமால், நம்பி - துருவன், தவக்கனல் - தவமாகிய
நெருப்பு. (உச)

ஆவயிற்றுருவன்மன்மூச்சடக்கியதிமத்தினாலெத்
தேவருமுயிர்க்கலாற்றாந்தெருமந்தார்தெருண்டொய்த்துக்
காவலகாத்தியென்றுகண்ணையடைந்துகடற்ப்
பூவுதைவிரிஞ்சன்மன்னைப்பூத்தவன்புகலுற்றான்.

ஆவயின் - அப்பொழுது, உயிர்க்கலாற்றார் - மூச்சுவிடமாட்டாதவர்களாகி. (ஊ)

விட்டிலன்றுருவன்மூச்சுவிழ்த்தவம்புரிதலானே
முட்டியதுமக்குமர்க்கேமூச்சுநாங்கர்த்துமென்னா
மட்டாறுவதமேனிவிரிச்சிறைப்புள்ளின்மேற்றிக்
கெட்டுநல்லுருவக்கார்தியெறிதரவேகினானால்.

வேதமேனி - வேதரூபமாகிய, எறிதர - வீச, வரிச்சிறைப்புள் - கருடன். (ஈ)

துருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்.

௧௩௩

நெடியவன் முன்னம்வந்துநிற்பதுநிகழ்த்தலாக
ஒடிவருதவத்தின்மைந்தன்காண்கவனாகவுள்ளம்
சுடர்தனதுருவுத்தண்ணந்துளவினன்கரத்தலோடும்
கடிகமழ்கமலம்ன்னகண்மலர்விழித்தான்மன்றோ.

கரத்தலோடும் - மறைத்தவுடனே.

(௩௩)

மண்டலரிறைந்ததிங்கள்வதனமுங்கமலக்கண் ணும்
குண்டலஞ்சுடருந் காதுங்குறுகைப்பவளவாயும்
தண்டுழாயலங்கன்மார்புந்தடக்கையொர்நான் குமாகக்
கண்டனன்மறையுங்காணக்கரியவனுருவம்மா.

சுடரும் - ஒளிவீசுகிற, கரியவனுருவம் - திருமாலுருவம்.

(௩௪)

பருகுவான்போலநோக்கும்பங்கயக்கண்ணென்மமானே
இருகையாற்புல்லுவான்போலெய்திடுமிறைஞ்சாரிற்கும்
உருகுநெஞ்சுவக்குங்கண்ணீருகுகமுளமுட்குந்துள்ளும்
முருகனுனுவகைவேலைமுழுகினன் றுவாவான்மன்றோ.

பரு
முருகுஅ

பால, புல்லுவான்போல் - தழுவுவான்போல,
னுகிய துருவன்.

(௩௫)

பண்ணல்வாளரவமெந்தும்
க்குழவிதன்மணிக்கபோலம்

பவளவாய்ப்பச்சைமேகம்பங்கயச்செங்கைதாங்கும்
தவளவெண்சங்கினாலேதகைபெற்றத்தவாநிற்கும்.

அரவம் - ஆதிசேடன், குழவி - துருவன், கபோலம் - கன்னம், பச்சைமேகம் -
திருமால்.

(௩௬)

பொழிகதிர்ந்தியைவென்றபுரிவனிகொண்டுபொங்கித்
தழையுநல்லெழிற்கபோலந்தவருதித்தினாலே.
மழலைவாய்ச்சிறுவன்வாக்குமலிந்தெழுகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைபழிச்சமாட்டாப்பரமனைப்பரவலுற்றான்.

வனிகொண்டு - சங்கினால், பழிச்சமாட்டா - துதிக்கமாட்டாத.

(௩௭)

தாமரைப்பொகுட்டுவாழந்தழைசிறையன்னமன்ன
தாமரைத்தலைவிகொண்கதரைமக்கொழுநவுநிர்ச்
தாமரைப்பெற்றெடுத்ததனிமுதனினதுசெங்கட்
டாமரையருள்பெற்றன்றோதந்தனனுலகந்தானே.

உந்தித்தாமரைபெற்றெடுத்த தனிமுதல் - பிரமன்.

(௩௮)

தண்டுழாய்மாலமார்பதாமரைக்காடுபூத்த
கொண்டலைவிளங்குநீலக்குன்றமேநுனதுபாத
புண்டரிகங்களல்லாற்போதுதூயிறைஞ்சப்பெற்றார்
குண்டுகொலுயர்வீட்டின்பமுறாதுதுமெய்ம்மைத்தாமால்.

நுனது - உனது, போதுதூய் - மலர் தூவி.

(௩௯)

பொற்றழந்தருவைக்கண்டும்பொற்பிலதொன்றுவேட்டுப்
பெற்றதேபோலுமன்றேபெறலருமுத்திரல்கும்
ஒற்றையந்திகிரிச்செங்கையொருமுதானின்னைக்காணுஉ
மற்றொருபொருளேவேட்டுப்பெறுவதுதிக்கினம்மா.

பொற்ற - அழகாகிய, ஒருமுதால் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளே, காணுஉ - கண்டு,
வேட்டுப்பெறுவது - விரும்பிப்பெறுவது. (சு0)

வேறு.

வானேவளியேவயங்கரியேவனமேமண்ணையிவ்வைந்தின்
ஊனையுயிரோயுயிர்க்குயிரோயுன்னுறுவருளத்தூறும்
தேனேநங்கன்பெருவாழ்வேசிவனையனையிருவருக்கும்
கோனேநின்னைக்குணமில்லென்குறித்தென்சொல்லிப்பழிச்சுகோ.

வளி - வாயு, எரி - அக்ரி, லணம் - நீர், உறுவர் - தபோதநர்; பழிக்ககேந - துதி
ப்பேடு. (சக)

மூவாமுதலேமுத்தொழிலுமவராகியினியற்றும்
தேவாதேவர்காமணியேநித்தாமணியேதென்னமுதே
நாவானின்சீரெந்நன்மயானவில்லேகோவென்னகைமுகிழ்த்துப்
பூவாற்பொழில்பூத்தருநுத்திப்புவைவண்ணண்புகலுகிற்பான்.

நவில்லேகோவென்ன. - சொல்வேடுவென்றுசொல்ல, பொழில் - உலகம். (சஉ)

மின்னுஞ்சுடர்கான்மழல்குடுமிவென் வலரசகுமரவுணர்
தின்னும்பொலந்தார்முடிமமரெயதற்கேக்கற்றிருப்பதுயர்
பொன்னங்கிரியினுச்சிமிசைப்பொலிவதுலகின்மேலதென்றும்
மன்னப்படுவதொருபதம்யாந்தருதும்வாழிமற்றுனக்கே.

எய்தற்கு - அடைவதற்கு, ஏக்கற்றிருப்பது - ஏமாந்திருப்பது, பொன்னங்கிரி-
பொன்மலை. (சங)

கரடங்கவிழ்க்குங்கலுழிமதக்கடவுட்களிறுமொளிறுகதிர்
சொரியுமருமாமணிச்சூட்டுத்துத்தியரவுஞ்சுமந்தநிலம்
இருபத்தாரூயிரம்பருவமெழில்வெண்கவிகைதனிரிழற்றித்
துருவப்பதநீயடைதியெனத்தொன்மைமுதல்வனகன்றனனல்.

கடவுட்களிறு - திக்கயங்கள், அரவு - ஆதிசேடன், பருவம் - வருடம். (சச)

நஞ்சுசூழியெழுவேற்கணங்கையுரைத்தவுரைகிடந்து
நெஞ்சுசுடரீன்பதம்வேட்டுநின்றேனெகிழ்ந்ததாமரைக்கண்
மஞ்சைக்கண்டுக்கேட்டிலமான்முத்தியென்றுமகிழ்கூரான்
துஞ்சலில்லாச்சுடர்மணிப்பூட்டொடிக்கைத்துருவனகர்சார்ந்தான்.

தாமரைக்கண்மஞ்சு - திருமால்.

(சஊ)

வந்தான்ருவனெனலோடும்வாராமகிழ்ச்சிவந்தெழத்தேன்
சிந்தாரின்றதென்மழலைச்சிறுவன்வரவுசாற்றினர்க்கு

மந்தாசினிபொன்வகாதவமுமாட்சிபோலமருவியிர்க்கும்
அந்தாரகலத்துயல்வருபூணாங்கொடுத்தானாசெழுந்தான்.

மந்தாகிளி - ஆகாயகங்கை, கொடுத்தான் - கொடுத்து, (முற்றெச்சம்.) (சக)

கதலிநினைத்துமுத்தணிந்துகனகமணித்தேதாரணம்புனைந்து
மதியந்தொடவானெழுந்துயர்ந்தமாடம்புதுக்கிமருக்கமழ்ந்து
புதுமட்டொழுங்குந்பகப்பும்புனையல்வனைந்துபுரந்தரன்நன்
பதியென்றுணரநகர்துலங்கிப்பரவையெனயாவருந்தொடர

மட்டு - தேன், புனையல் - மாலை, பரவையென - கடல்போல. (சஎ)

வேந்தர்வணங்கமுழுவதிரவெண்சங்கலறவுத்தமனும
சேந்தமலர்த்தாட்டேவியருஞ்செம்பொற்சிவிகைமெல்லுநிக்
கூந்தற்பரித்தேற்கடிதோட்டிக்குழவிஞாயிறொளிமழுங்கக
காந்திதழைத்துவருகின்றகாமப்புதல்வன்நனைக்கண்டான்.

சேந்தமலர் - செந்தாமரைமலர், குழவிஞாயிறு - பாலஞ்சியன் (சஅ)

உருகுததலுளந்தளிப்பவவுகைபெருகுந்நிலையெறிய
இருகைகூப்பித்தொழுதிறைஞ்சுமிளவாண்முறுவறகாதலனைப்
பருகுவான்போடேனாக்கியொளிபரப்புதொடித்தாமரைக்கரத்தால்
முருகுமழமுசுந்துச்சிமோந்தான்விழிநீராட்டினான்.

உவகை - பெருங்களிப்பு. (சக)

கள்ளக்கருங்கட்கருதியைசசெங்கையாற்றருவன்றொழுதிறைஞ்சப்
பள்ளத்தொழுதுதண்புனல்போற்பழுக்குமன்புதலைமணப்ப
உள்ளத்துவகைகூந்தனளவ்வொழுதுகொடிநண்ணிடைமாதா
வள்ளற்கமலேகொண்கனருள்வாய்த்தாலாரேயுவவாதார்.

பழுக்குமன்பு - முதிர்ந்தஅன்பு, தலைமணப்ப - கூட, கமலேகொண்கன் - திரு
மால், உவவாதார் - விரும்பாதவர். (இ0)

இலைப்பூங்கண்ணியெழிற்றுருவனின்றவன்னெசெங்கமல
மலர்த்தாள்பின்னர்த்தொழுதிறைஞ்சவாரியனைத்துக்குறங்கிருநிக்
கலைப்பான்மதிவாண்முகமலர்ந்தாள்கலுழ்ந்ததுவகைத்தடங்கண்ணீர்
முலைப்பாலுறிவழிந்ததிளமுல்லைமுகைவாணகையாட்கோ.

குறங்கு - தொடை, கலைப்பால்மதி - கலைகளோடு கூடியவெள்ளியசந்திரன்,
முல்லைமுகை - முல்லையரும்பு. (இக)

காலக்கதிர்வேலுத்தமன்பொற்கடக்கக்கையாற்றழிஇக்கொள்ள
நீலக்களிற்றுநிலவேந்தர்நின்றபணியவளைமுழங்கக
கோலக்கடிமாநகருவப்பக்கூந்தற்பிடிமேலினிதேகி
மாலைக்குழவிமதிபோலமன்னன்குழகன்வந்தனலை.

வளைமுழங்க - சங்குகள்சத்திக்க, குழவிமதிபோல - இளம்பிறைபோல, மன்னன்
குழகன் - ராஜகுமாரன். (இஉ)

காளைப்பருவங்களிந்திடலுங்க திர்வேற்றடக்கைத் தருவனுக்கு
வாளக்கிரிசூழலகேழுமதிவெண்கவிகைதனிநிழற்றி
ஆளக்க திர்மாமுடிசூட்டியழற்காணடைந்துதவம்புரிந்தான்
பாளைக்க முகம்படப்பைசெறிபழனத்திருநாடுடையோனே.

கனிந்திடலும், முதிர்ந்தலும், வாளக்கிரி - சக்கிரவாளகிரி, கமுகம்படப்பை - கமுகந்தோட்டம். (இங்)

கவி விருத்தம்.

எழிரும்பொழில்வாழ்மில்லா குவேற்
பாழிமன்னர்பணிந்துதிறையிடச்
சூழியானைத் தருவன்விரிநிறை
ஆழிசூழ்நிலமாழியொன்றுய்த்தனன்.

பொழில் - உலகம், சூழி - முகபடாம், ஆழியொன்று - ஏகசக்கரம். (இசு)

நேமலர்க்கணைநிறுவரிச்சிலை
காமன்னவக்காளே முதலையின்
நாமமேயவிதிருநல்வெழிற்
பூமியென்னுமொழுவையைவேட்டனன்.

சிந்து - சிந்துகிற, அக்காளே - அந்தத்துருவன். (இரு)

அன்னமென்னடையந்துண்மருங்குலாள்
பொன்னங்குன்றுறழ்பூண்முலைபுல்லிய
மன்னன்கற்பன்வயங்கியவற்சரன்
என்னுமைந்தரிருவராயின் தனன்.

புல்லிய - தழுவிய. (இசு)

எறிவளிக்கிறையின்றவிடையெனும்
நறுமலர்க்குழனங்கைமணம்புணர்ந்
துறுவனப்புடையுற்கலனென்னுமோர்
சிறுவற்பெற்றனன்றேங்கமழ்தாரினான்.

வளிக்கிறை - வாயுதேவன், உறுவனப்பு - மிக்கஅழகு. (இஎ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

ஒடையானையுத்தமன், ஆடல்வாளரக்கரால்
வீழினுன்விரிந்தபூங், காடகங்கலந்தரோ.

ஒடை - முகபடாம், ஆடல் - வெற்றி, வீழினுன் - இறந்தான். (இஅ)

வேட்டமாடவேகிவெங், காட்டிறத்தல்காணவோர்
நாட்டமாய்நடந்துதாய், ஊட்டழற்குலந்தனன்.

?வட்டமாட - வேட்டையாட, அழற்கு உலந்தனன் - தீப்பாய்ந்திறந்தான். (இ)

தக்கனவேள்வியுழித்த வத்தியாயம்.

கக்க

நிருதரானிலச்செய்ப்பூண், உருவமார்பினுத்தமன்
இருவிசம்பினேறவேற், துருவனன் றுழுந்தனன்.

நிலச்செய் - நிலவைவீசுகிற, பூண் - ஆபரணமணிந்த, உருவம் - அழகாகிய. ()

தாராக்கர்தன்மையான், வேறுத்துமீள்வனென்
நூரமர்க்கெழுந்தனன், தூரியந்துவைப்பவே.

அமர்க்கு எழுந்தனன் - போர்க்கெழுந்தனன், தூரியம், - வாந்தியம், துவைக்க-
முழங்க. (கக)

வாயுயர்ந்தவீரங்கவுள், வேழம்வெற்பின் ண்டன
பாழியுற்றபச்சைமா, ஆழியொத்தடைந்தவே.

வேழம் - யானை, பச்சைமா - பச்சைக்குதிரை (கஉ)

போர்வயப்புலிக்குழாம், பாரின்மேறபரந்தன
வீரர்மொப்பவெய்யபொற, தேரிவர்துசென்றனன்.

புலிக்குழாம் - புலிக்கூட்டம், தேரிவர்து - தேரேறி. (கங)

எழிற்குபேரனின்சாகாக், குழைப்பட்டுந்நுதிட
முழக்கினுன்முரண்கொள்போர், தழைக்கநின் றுசங்கமே

இன்னகர்க்குழை - இனியநகரத்தில், படர்ந்து - சென்று, உருத்திட - கோவிக்க,
சங்கம் - சங்கு. (கச)

வில்லெடுத்தவீங்குதோள், கல்லெனக்கவின்பெறச
செல்லெனத்திரண்டனா, வல்லரக்கர்வந்தரோ.

செல்வன் - மேகம்போல. (கரு)

பாறுலாவுபல்படை, வேறுவேறுவீசிவந
தேறினாடையெய்துபோர், நூறிநூழிலாட்டினுன்

பாறு - பருந்து, உலாவு - சுற்றுகிற, நூறி - பொடியாக, நூழிலாட்டினுன் -
நூழிலாட்டுச்செய்தான். (கசு)

வாரிவந்தலைத்திடச், சோரிவிண்ணொரித்திடப்
போரினிற்புணர்ந்தனர், நேரிலாநிசாசரர்

வாரி - கடல், சோரி - உதிரம், நிசாசரா - அரக்கர். (கஎ)

மாயவல்லரக்கர்தம், மாயமல்கிடாதுபோய்
மாயமன்னர்மன்னவன், மாயன்வாளிசிந்தினுன்

மல்கிடாது - பெருகாமல், போய்மாய் - போய்மடிய, மாயன்வாளி :- விஷ்ணு
பரணம். (கஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியறிருத்தம்.

கிரியோடெதிர்த்தகரிமத்தகங்கள்கிழியப்பிளக்குமிகல்வான்
அரியேறுபோலவிருகண்டிவப்பவடல்கொண்டசரபம்வளையா

விரிதாரர்க்குத் துதல்கீறவெய்யவியிகந்தெரிந்துசொரியும்
மருமானைநம்பிபொரலென்றுகொற்றமனுவுந்துரிந்துபுகல்வான்.

கரிமத்தகங்கள் - யானைத்தலைகள், அரிபேறு - ஆண்சிங்கம், சாபம்வளையா - வில்
வளைத்து, விசிகம் - பாணம், பொரல் - போர்செய்யாதை. (சுசு)

சிலர்காலமென்பர்சிலர்கன்மமென்பர்சிலர்சனென்பர்சிலர்தாம்
நிலையாதகானலுநூர்ரதென்னநிகழ்மாயையென்பர்மதுவார்
மலர்வாளிகொண்டமதனாகுமென்பர்வாற்சாயனாகிசிலர்தாம்
நலனோடுதீயபலனாவற்றைநனிகொண்டுவந்துவிடலே.

மதுவார் - தேனொழுதுகின்ற, மலர்வாளி - புஷ்பபாணம். (எ0)

விளையாததொன்றும்விளையாதுவந்தவினையுழிவந்தவினாவே
உளையாநடத்துநிறைந்தமனநெயிரோரர்க்கணுநீ
வளையாழிவேலிவலயத்தரங்கருயிர்யாவும்வெளவலநனை
அளிகோடிபாடுதொடைமார்பவென்னவமர்விட்டுகின்றதொழுதான்.

உளையா-புறமயிரையுடைய, மா - குதிரை, அறனே - தர்மமா, தொடை - 'பூமாவே,
அமர்விட்டு - போர்விட்டு. (எக)

மன்னற்குமன்னனென்றிசென்றிறைஞ்சுமனுவிட்டகன்றபொழுதே
மின்னிற்றிகழ்ந்துசுடர்கால்விமானமிசையேருபேரணனுக்காக்
கொன்னுற்றகொற்றவடிவேலர்க்கொலையெய்ததில்லையதுதான்
முன்னுற்றுநின்றவினையாகுமன்னன்முனியற்கவென்றுமொழிவான்

அணுகா - அணுகி, முனியற்க - கோவியாதை. (எஉ)

விழைவுற்றுநின்றவரம்யாவதேனும்விரிதாமமாற்பதருகேன்
மொழிகின்றியென்னமுருகுற்றலர்ந்தமுளரிக்கரங்க்குவிவாய்
அமுலுற்றவாழிநிகழ்செங்கையண்ணலருளல்லதென்கொல்பெறுமா
நெழில்பெற்றதெவ்வெவென்னதாகவெனவேகிளுணுன்னமகிழ்வான்

விழைவுற்று - விரும்பி, மொழிகின்றி - சொல்வாயாக, ஆழிநிகழ்செங்கையண்
னல் - திருமால். (எங)

அறுசீர்க்கழிநெடி. லாகிரியவிருத்தம்.

முருகவிழ்கோதைமாதர்முலையுநெகிழ்த்தபைந்தார்த
துருவன்மீண்டாழியானத்தொழுதுபல்வேள்விமுற்றிப்
பருவமோரிருபத்தாருயிரமொழிந்பரிதியன்ன
ஒருதனித்திகிரியெல்லாவலகமுமோச்சினுனல்.

தனித்திகிரி - ஏகசக்தம், ஒச்சினன் - செலுத்தினன். (எச)

வாங்கியவரிவிற்செங்கைமைத்தனையவனிகாப்பத்
தேங்கமழ்தெரியன்மாவைக்கெழுங்கதிர்மெளவிகுட்டி
வீங்குசீர்விசாலையெய்திவிழுத்தவம்புரிதல்செய்தான்
ஒங்குவான்மாரிகாத்வொருவனையுளத்தின்வைத்தே.

வாங்கிய - வளைத்த, மெளவி - முடி, மாரிகாத்தவொருவன் - திருமால். (எடி)

தக்கன் வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

கச்சு

உருளுற்பசும்பொற்றிண்டேருந்தெழுத திர்களுல்லாம்
வெருளவிட்டொளியெயொண்டேழ்விழுமணிகிடந்தமார்பன்
அருள்பெறுசுரந்தந்தாவழிக்குறுகிஞரால்
இருளயிறிங்கள்போலவிமைக்குமோர்விமானங்கொண்டே.

கேழ் - நிறம், இருள் அயில் - இருளையுண் ணுகிற, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கிற. ()

ஒருதனித்திகிரிமாயனொளிவிசும்படையல்வண்டும்
வருகநீவருகவென்றுவழுத்தினர்கூறலோடும்
எரிகதிர்ப்பசும்பொன்போலவெவ்வெல்லாத்திசையுந்நாத்தி
விரியுமோருருவுகொண்டவிமானமீதிவந்தான்மன்றேரு

ஒளிவிசும்பு - பரமபதம், இவந்தான் - ஏறினான். (எஎ)

மன்னனாங்கின் தரையைமனத்தினினினைப்பமன்னான்
உன்னியதுணராவன்றேரொருமுருகல்பருப்பருப்
பொன்னெடுவிமானமூர்த்துபோடுழிவிசும்பின்மேலுன்
அன்னையுஞ்சேறல்காண்டியரசுவென்றியம்பினொரால்.

உணரா - உணர்ந்து. (எஅ)

புயல்கிழிதெழுமந்தாரப்புத்தணர்முருகுவிசும்
வியலிருவிசும்புவிட்டுவெய்யவன்பதத்தைநீங்கி
உயர்மதிமண்டிலத்தைபுலப்புகக்கண்டிவென்றேருந்
வயின்வயினலர் தூய்வாழ்த்தவான்பதங்குறுகிஞறால்.

முருகு - வாசனை, வெய்யவன்பதம் - சூரியமண்டலம், வயின்வயின் - இடந்தோறும் இடந்தோறும். (எக)

உகாதொருநூன்றும்விண்ணத்தேதாங்கியமதங்கடம்மை
நகாவொளிகிடைத்துநின்றநன்தலைபுலநெடுகெல்லாம்
சிகாமணியென்னச்சேணிற்சேயுயர்பதத்திடுந்நென்று
புகாவிளங்கினனவ்வேந்தன்புகழெவர்புகல்ந்பாலார்.

உகாது - அழியாமல், நகா - பரிகசித்து, சிகாமணி - கிரேவரத்தம். (அ0)

துளிமதுக்கமழ்ப்புங்கண்ணித்துருவன்வானிலவுதூற்றும்
ஒளிமுடிசுவித்தமைந்தனுற்கலனாழியான்மேல்
வினைவுறுமனனாபெல்லாம்வெறுத்தனனாகவன்றேனான்
இளவல்வந்தசரன்றன்காத்தானேழிருபொழிலுமாநேரா.

வானிலவு - வால்நிலவுவெள்ளியநிலவு, ஆழியான் - நிரமால், வழிருபொழி
லும் - பதினாலுலோகங்களும். (அக)

ஒழிவிலாஹுழிபூழியுலவிலாப்பதஞ்சென்றுற்ற
அழிவில்சீர்த்துருவன் காதையஞ்செவிநிரப்பப்பெற்றேரார்
விழுநிதிக்குப்பையெய்திவெண்ணகைக்கனிவாய்மைந்தர்
மழலையந்தேறன்மாந்திகிழிந்துவீடெய்துவாரால்.

விழுநிதிக்குப்பை - பெரும்பொருட்குவியல், தேறல் - தேன், மாந்தி - பருகி. ()

தீதநோற்றுநின்றசெஞ்சிலைவிதூவென்ன
மாதவன்மயித்திரேயன்வழங்கியவாறுதண்ணன்
தாதலர்கமலச்செங்கட்சதுமறைவியாதன்மைந்தன்
மேதருவிண்ணொதன்வியப்புறவிளம்பினோனல்.

வியாதன்மகன் - சுகன், விண்ணொதன் - பரிசுதித்து.

(அரு)

ஆகதிருவிருத்தம். ௨௦௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் கா வ து

பிருதுமன்னன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

மதுமணக்குமளர்ந்துளவோனனும்
அநிரகடற்புலியாண்டபிருதுமன்
கதையுனக்கிவடங்கட்டுரைப்பேனென
விதூணுக்குமுனிவன்விளம்புமால்.

மதுமணக்கும் - தேன்கமழ்சின்ற, அநிர - ஒலிக்கின்ற.

(க)

துகளிலாததுருவனளித்திடு
மகவுவற்சரன்மார்பகம்புல்லிய
திகழுநல்லெழிற்சேட்டையெனுத்திரு
இகலிலாவிருமுவரையின்றனன்.

துகள் - குற்றம், புல்லிய - தழுவிய.

(உ)

மருவுவற்சரன்மைந்தாறுவருள்
பொருவிலாதபுட்பாருணனென்பவன்
பிரபைதோடையெனப்பெயர்பெற்றிடும்
இருவர்காதலிளநலமாந்தினான்.

பொருவிலாத - ஒப்பற்ற, இளநலம் - இளமையின்பம்.

(ங)

விரைசெய்தாரணிமென்குழன்மேனறை
பெருகுகாதற்பிரபையளித்தனன்
கருதுகாலகவின்செயுமுச்சியோ
நொசெய்மரலையின்பேருறுவோனாயே.

நறை - தேன்.

(ச)

நேசமார்பிரதோடனிசிமணம்
வீசுதாமவியுட்டியெனப்புவி

பிருதுமன்னன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம்

கசுங்.

பேசுபோரெருமுவணப்பெற்றனன்
தூசலாமிடையானெனுந்தோடையே.

தாமம் - பூமாலை.

(௫)

இகல்வியுட்டியென்பான்வடசொல்லினுட்
சகலகாந்திக்குறும்பெயர்சார்ந்திடும்
மகவையின் றனன்மற்றவன்மைத்தனும்
புகலும்வேற்கைப்புகழ்மனுவேந்தனே

இகல் - வலி, சகலகாந்தி - சர்வவேதஜ்ஞஸ், மரு - சகலூர்மரு.

(௬)

மனுவெனும்பெயர்பெற்றவன்மைநாராம்
புனிதமார்புருகுச்சர்முநிலினோர்
அனையபன்னிருவோரிலரசனும்
முனிவிலானருண்முற்றியவன்முநன்

புனிதம் - பரிசுத்தம்

(௭)

வாழியுன் முகன்மாதவத்தாற்பெறும்
ஆழிமைந்தரதுவரம்மைந்தரின்
ஆழிருமுகனிலமேழினும்
ஆழியொன்றுசெலுத்தினனங்வேனே.

ஆழியொன்று - ஒற்றைச்சக்கரம்.

(௮)

வந்தவாதிமனுமுதலாகவீ
ரைந்தென்றே துதலைமுறையானங்ஙன்
விற்கைசெர்புயன்வேட்டனன்வான்முகம்
இந்தூநருஞ்சநீதையென்பவே

விற்கை - விஜயமங்கை, வான் - ஒளி, இது - சந்நிரன்

(௯)

கொங்குதேர்த்தளிசுட்டுணுநாண்மலாத
தொங்கன்மாலைதருவன்வழிவரும்
திங்கள்வெண்குடையான்செய்யவேநாலினான்
அங்கனென்பவகுற்றினன்வேளவியே

கொங்கு - தேன்.

(௧௦)

ஆற்றும்வேள்விச்சொரியவியங்கையால்
ஏற்றிலர்வந்திமைபவரென்றனும்
மாற்றருந்திதன்மன்னவன்காரணம்
சாற்றுவீரெனவந்தணர்சாற்றுவார்.

அவி - ஒமதிரவியங்கள்.

(௧௧)

பிள்ளையில்லவர்பெய்யவ்வானவர்
கொள்ளலார்பைக்குழவிபிறத்திட

உள்ளவாறினிதோமம்புரிசெனப
புள்ளுயர்த்தவற்போற்றிப்புரிந்தனன்.

புள்ளுயர்த்தவன் - திருமால்.

(க௨)

மின்னிலங்குதொடியன்வெண்ணீசினன்
பொன்னந்தாரினன்பொற்கலன்மீதுபால்
அன்னமேந்தியொருவனழலிடைத்
தான் னுசோதிதுவன்முறுத்தேதான்றினான்.

வெண்ணீசினன் - வெண்ணாவஸ்திரத்தையுடையவன், பால்அன்னம் - பாற்சோறு.

பாவைவெண்ணுணைப்பட்டவமுநிலைப்
புளையுமன்னதுபொற்றொழித்தேவிபால்
அரசுநல்கருந்தினன்சூழ்கொளா
வினாசெய்ப்புருழுவேனையின்முனார்.

பட்ட - தோன்றின.

(க௩)

காதன்மைந்தனவளர்ந்துகலைபல
ஒதவோதவுணர்வுருமைந்தனன்
வேசநீயியொழுங்குமிடுத்தனன்
ஆதியாயவறம்பிழைத்தானாரா.

உணர்வு - அறிவு.

(க௪)

அன்னைகூற்றின்மடமகளாதலால்
இன்னதன்மையனையினேழ்புவி
தான் னுசீர்த்தித்துருவனெனப்படும்
மன்னம்மன்னன்மரபினிற்றேருன்றினான்.

கூறு - அமிசம்-

(க௫)

மழகளிற்றுமருவலர்போர்கடந்
தழலும்வேற்படையங்கனறநெறி
ஒழுக்குசெயையுயிர்த்திலமென்றிரும்
பொழிவிரங்கப்புருந்தனன்கானகம்.

மருவலர் - பகைவர், கடந்து - வென்று, இரும்பொழில் - பெரியவுலகத்தார். ()

வரிச்சுரும்புவழிமதுமாந்தவாய்
விரிக்கும்பூந்தொடைவேந்தர்திறையிடக்
குரைக்கும்வேலைமண்கொண்டுகொழுந்திச்
செருக்குமிக்கனன்செஞ்சிலவேனானே.

வழிமது - ஒழுக்குன்றதேன், குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வேலை - கடல். (க௬)

உறைந்துதேவரவியுணநான்மறை
அறந்தெரிந்தவராற்றுநல்வேள்வியைத்

பிருதுமன்னன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கசடு

துறந்துபோமெனச்சொன்முரசெற்றியே

மறந்தவாதவன்மாற்றுவித்தானாரோ.

மறந்தவாதவன் - கோவம் நீங்காதவன்,

(கக)

வீங்குமாதவர்வேள்விசெய்தானனி

ஒங்குவேந்தருயர்வார் திருவென

ஆங்குமேவியறிஞராதை

வாங்குவார்சிலைமன்னவன் கூறுவான்.

நனி - மிகுதியாக, வாங்கு - விலைந்த, வார்சிலை - நீண்டவில்.

(உ0)

சீயமன்னசெழுநிலவேந்தலால்

போயொர்தெய்வமுனதெனப்போற்றுவார்

தூயகேள்வர்ப்பிழைத்துதுசோரர்பால்

நேயம்வைத்தமகவிரிநோடேர்குவார்.

சீயம் - சிங்கம், கேள்வர்ப்பிழைத்து - கணவரைவஞ்சித்து.

(உக)

துன்னுவெண்ணிலநூற்றுவலம்புரி

மன்னுசெங்கைமணிநிறவண்ணன்யான்

எண்ணையல்லதுதெய்வமின்றேயெனப்

பன்னியெண்ணைப்பரவுமினென்றனன்.

வெண்ணில - வெள்ளியசந்திரன், மணிநிறவண்ணன் - நிருமால்.

(உஉ)

ஆற்றன்மேயவமைச்சர்கழறிமும்

கூற்றைக்கொண்டுகொடுநறிமேற்படர்

வேற்றிறற்படைவேனனவேதியர்

கூற்றை - சொல்லை, சிற்றத்தி - கோவத்தி.

(உ௩)

விண்ணடைந்திடும்வெனனுடம்பினை

எண்ணெய்பெய்ததோர்தோணியிலிட்டனன்

மண்ணகன்புலிகாக்குநர்யாரெனத்

தன்னந்தாரலன்றாய்புரந்தாளாரோ.

எண்ணெய்பெய்ததோர் - தோணியிலிட்டனன் - தைலமாட்டினான், புரந்தான் - காத்நன்.

(உ௪)

இலையடுத்தவினமலர்ப்பூந்தொடை

மலையடுத்ததோண்மன்னனிறத்தலும்

அலையடுத்தவகன்புலியெங்கணும்

தலையெடுத்தகுறும்புதலைத்தலை.

அலையடுத்த - கடல்குழந்த, தலைத்தலை - இடந்தோறும்.

(உ௫)

நிலங்கரந்ததுநீள்வனங்களன்றம்

குலம்பரந்ததுகூட்டுணவவழிக்

கலந்தவேதியர் தம்மிற்கடைந்தனர்
உவந்தவேனனுடலமெடுத்தேரோ.

கரந்தது - மறுத்தது, கடைந்தனர் மதித்தார்கள். (௨௬)

நீலமேனியனீளொளியெஞ்சுடர்
போலிலங்குசெங்குஞ்சியன்பொங்கழல்
ஆலமென்னவொருவன திரங்குழற்
காலின்வந்துபிறந்தனன் காண்டக.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன். (௨௭)

வேறு.

அல்லினால்வருத்தெனவாங்குந்தேசான்றிய
வில்லுடைத்தடக்கையான்விளைப்பெருங்கொடோ
சொல்லுமினீரெனத்தேசாழுருலத்தவர்
நில்லெனவுரைத்தவினிடாதறுயினான்

அல்லினால் - இருட்டடைக்கொண்டு, நிடாதன் - வேடன். (௨௮)

வேட்டுவரெனப்பெயர்மேலிவிண்டொடு
கோட்டுமால்வரையினுங்கொங்குவும்முபுடர்
காட்டினும்வாழ்பவர்காய்சினத்தகூர்
வாட்டிறுன்னவன்வழியிறீருவ்றினார்.

கொங்கு - வாசனை. (௨௯)

வேறு.

தேன்றதும்புசெந்தாமரைசெற்றொளி
கான்றதிங்கள்வதனங்கவினமுன்
வான்றழைத்திடவந்தவமுதெனத்
தேன்றினொளிடக்கையிடுஞ்ஞேதாக்கையே.

செற்று - வென்று. (௩௦)

இருளைதுங்குமொரிமணிப்பொற்றொடி.
சொரியுநீள்சுடர்தோன்றுவலக்கையின்
பிருதுவென்னும்பெருநிலமன்னவன்
உருவஞாயிறுபோலவழித்தனன்.

துங்கும் - விழுங்குகிற, உருவம் - ஒளியையுடைய. (௩௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அலர்ப்பொலம்பொகுட்டின்வாழும்ந்ணனாங்குநண்ணி
விலக்கருங்களிரல்யானேவெந்திறல்விளங்குவெனன்
வலக்காங்கடையவந்துதோன்றியமன்னர்மன்னன்
இலக்கணக்கிடக்கைநோக்கியிங்கிவன்மாலேயென்றான்.
அலர்ப்பொலம் பொகுட்டின்வாழும் அந்தணன் - பிரமன், மாலே - திருமாலே.

பிருதுமன்னன் உதையுரைத்தவத்தியாயி.

கச்சு

எந்தெழில்வாய்ந்தவேனனிடக்கரங்கிடையத்தோன்று
மாந்தளிர்னையமேனிமழைமதர்நெடுங்கணங்கை
காந்தியுங்கவினிநோக்கிக்கலியினஞ்சுரும்பர்பாடச்
தேத்துளிபிலிற்றுத்தண்டூந்திருமகளிவெளியென்றான்.

பிலிற்றும் - துளிக்கிற.

(1௩௩)

பில்குடேசன்கமழலங்கற்பிபிருதுவென்றுரைக்கப்பெற்ற
கொல்களிற்றுமூவர்கந்தவருச்சியைக்குவளைதாழ
வில்லுமிழ்கணையெவன்றுடேவலிணக்கொடுவலிட்ட
சில்லரித்தடங்கணோச்சிருமணம்புணர்ச்சிக்குறால்.

பில்கு - சிந்துகிற.

(1௩௪)

கலிவிருத்தம்.

அரியணைவழங்கினனளகைகாவலன்
திருமுடிநல்கினன்றெவர்காமகன்
வருணன்வந்தளித்தனன்வட்டவெண்ணுடை
விரிநிலாக்கவரிநால்தந்தன்வீசிணான்.

அரியணை - சிங்காதனம், கால்தேவத்தன் - வாயுதேவன்.

(1௩௫)

கலைமகளங்கடிங்கலையெனக்குலாய்
அலர்கதிரவிரிக்குமுத்தாரமீத்தனள்
பலர்புகழ்வியாவியாம்பரிசுபொற்றிகழ்
மலர்மகணிதித்திருமணப்பல்கிணான்.

வியாவி—வியாபி - சர்வவியாபகன்.

(1௩௬)

பார்மகள்வழங்கினள்பசும்பொற்பாதுகை
வார்கடல்குளிறுவெள்வளையளித்ததால்
கார்தவழ்குன்றெடுகெல்லென்மாநி
கூர்நிதிக்குப்பைகள்கொடுவந்துற்றன்.

பாதுகை - திருவடிநிலை, குளிறு - சத்திக்கிற.

(1௩௭)

கள்ளவீழ்மலரினன்கவயநல்கிணான்
அள்ளிலைத்துளவிணுணுழிநல்கிணான்
வெள்ளியம்பொருப்புறைவிமலன்ந்தனன்
தென்னொளிபொதுளியசெம்பொன்வாளரோ.

கவயம் - காட்டர.

(1௩௮)

கலைமதிசீதமெனக்கதிர்செய்க்கடகம்
மலைமகளுதவினண்மறலிநல்கிணான்
உலைவறுவெங்கதையுளுற்றுமாதவர்
நிலைபெறவழங்கினர்நிகழ்த்துவாழ்த்தேர

சுதம் - தூறு.

(1௩௯)

வலம்படுசிலையழங்கிறைவழங்கினன்
இலங்குசெங்க திர்களையிரவியீந்தனன்
அலங்குளவெண்பரியளித்ததம்புலி
பொலங்கொடிதேர்மயன்புரிந் தூல்கினான்.

அழங்கிறை - அக்கினிதேவன், அம்புலி - சந்திரன். (ச0)

மருவிரிமலரினன்னமாதவர்
விரைகமழ்ப்பும்புனலாட்டிவேந்தனை
அரியணையிரு ; தினரலங்குசெங்க திர்
சொரிதருமணிமுடிசூட்டினாரேரோ.

மருவிரிமலரினன் - பிரமன். (ச4)

அந்தராதந்தூபியநின்றதாய்பிழி
சிந்துபொற்றருமலந்தேவர்சிந்தினர்
வந்தனராடினர்வானமங்கையர்
பைந்தொடையாழிதோர்பாடன்மேயினர்

பிழி - தேன். (சஉ)

சந்திரனுயிர்க்கெலாந்தாபர்க்கலான்
இந்திரனுலகினிதளிக்கலானெனச்
சந்தரவாசனைமுனிவர்சொற்கொடு
வந்தியர்முதலிதோர்வழுத்தன்மேயினர்.

தாபம் - வெப்பம். (ச௩)

மாற்றலர்க்கணுகுருமாட்சியானனல்
கூற்றுவனநம்பிழைத்தோரைக்கோறலான்
எற்றநற்றாசரானெங்குடாலான்
காற்றினுக்கிறையெனக்கருசலாகுமே.

மாற்றலர்க்கு - பகைவருக்கு, கோறலான் - கொல்லுதலால். (சச)

அளவிடற்கரியநல்லாற்றன்மேவலான்
வளமலிவாரிதிவருணன்கையான்
ஒளிதருமிருநிதிக்குறையுளாகையான்
களிசெயுமளகையர்காவலாளனே.

வாரிதி - கடல். (சஊ)

அணிசராசரஞ்சமனாகப்பார்த்தலான்.
தணிவிலவெங்கதிர்க்குழாந்தழைக்கும்வேந்தனல்
உணர்வுநோன்மையினுயிரளித்தலான்
மணிதிகழ்வாரிசூழ்வையமங்கையே.

சமனாக - ஒப்பாக, வையமங்கை - பூமிதேவி. (சக)

பார்மகன்பசுவெனக்கற்றதுபல்வளம்
ஆர்தரவேள்விகளாற்றியாண்டபின்

பிருதுமன்னன் கதைபுரைத்தவத்தியாயம்.

கச்சு

தேர்சனகா தியர்மேவவுட்டெளிந்
தோர்பதம்பெறுமியென்னவோதினார்.

பார்மகள் - பூமிதேவி.

(சஎ)

என்றுசொற்றனர்கடாமன்னிதுவப்புற
மன்றலம்பூத்தொடைமாசிலாத்துநில்
குன்றெனவருநிதிக்குவைவழங்கினான்
வென்றியங்குடுமியெவ்வேத்தர்வேத்தனே.

உவப்புற - களிக்கும்படி, துகில் - ஆடை.

(சஅ)

செறித்தசெங்கதிரவன்நிசைப்பட்டுள்ளியின்
மறித்ததெண்டிரையிருநிலம்வளங்கொளா
எறித்ததுகுறும்பிருளேழிசைச்சுரும்
புறைந்தபூந்தாரினொன்றையாழியே.

நிசைப்ப - நிகைக்க.

(சக)

வருந்தினம்பசிக்கனல்வருத்தப்பல்வளம்
கரந்ததுநெடுநிலங்காத்திரியெனப்
பொருத்துபுமன்பதைபுகல்க்கேட்டலும்
விரித்தபூந்தாரவன்விலலெடுத்தனன்.

பொருத்துபு - பொருத்தி, மன்பதை - மங்கட்டொருதி.

(ரு0)

நிண்டிறன்மன்னவன்சிலையெடுத்தலு
கண்டனனெஞ்சுகங்கலங்கியாணுருந்
கொண்டனனோடினன்ருரைக்கும்வெண்டிறை
மண்டினிமாநிலமடந்தையென்பவே.

ஆணுரு - பசுருபம்.

(ருக)

கோடியசிலையினன்கொற்றவம்பினன்
ஆடெழுவனையதாளரசுணுண்டெழுந்
தோடியநிசையெலாமோடியொல்லுருபு
வாடினனின்மனள்வழுத்தினுளேரா

கோடிய - வலைந்த.

(ருஉ)

கல்லெஹம்புயத்தெனக்காப்பத்தேதான்றிநீ
கொல்லின்யார்காக்குநர்கொற்றமன்னவர்
மெல்லியலார்பழிவிரும்பிலாரென
மல்லலம்புவிமகள்வழங்கினுளேரா.

கல்லெஹம்புயம் - மலைபோலும்புயம்.

(ருங)

ஆடவராயினுமலியராயினும்
வாடியதுண்ணிடைமகளிராயினும்

நீடுயிர்க்கருந்துயர்நினைக்கின்வீட்டுதல்
ஆடுடையரசர் கல்லறமதாயினும்.

அலியர் - பேடியர்.

(௧௫)

என்னைக்கொல்கலாநினிநிதேனும்புதி
மின்னகுபரிநிவேல்வேந்தர்வேந்தநீ
சொன்னனமறாநியான்சுரப்பலென்றனள்
அன்னவனருள்சுரந்தைதன்மேயினான்.

ஓம்புதி - கார்க்ககடவை.

(௧௬)

கொல்கலனஞ்சலேகொடுக்கல்வேண்டுமால்
பல்வளமென்றிரும்பனைக்கையானையான்
மெல்லெனக்கூறலும்வேலேருழ்தரு
தொல்புகழ்நிலமகடொழுதுசொல்லுமால்.

நிலமகள் - பூமிதேவி.

(௧௭)

என்னைமுன்பாதலத்தேனமாகியே
துன்னிவந்தெடுத்தருதுயரம்போக்கிய
கன்னியர்துவளவணிகண்ணாநிநீ
உன்னிருட்கெல்லையாருரைக்கவல்லரே.

ஏனமாகி - வராகமாகி.

(௧௮)

அறந்தமைந்திடவருளரசிலாமையால்
உறைந்தல்வன்னெல்லாமொலிப்பநின்றனன்
கறந்துகொள்கன்றினாலென்றகாதல்செய்
நிறைந்தபல்வளவனிலமங்கைநல்கினான்.

தழைத்திட - செழிக்க.

(௧௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மனுவிளங்கன்றாமான்வேற்பிடுதாமன்னவன்கறத்தனன்பைங்கூழ்
முனிவரர்வியாழமொருகுழக்கன்றமுதுமைகறத்தனரமரர்
பனியிருவிசும்புகாப்பவன்கன்றப்பாற்படக்கறத்தனர்சோமம்
கனகன்மாமசிலைவாரிளங்கன்றயக்களிகருக்கறத்தனரவணர்.

மானவேல் - பெருமையுள்ள வேற்படை, விசும்பு காப்பவன் - இந்திரன், சோ
மம் - கள்.

(௨௦)

தென்புலத்தவரங்கெளவியங்கறத்தார்செஞ்சுடாரியமாக்கன்ற
மின்பிறழ்மணிசேர்த்தக்கன்கன்றவிடங்கறத்தனகொடும்பாந்தள்
இன்புறவரக்கரியக்கர்பேய்முதலோரிலங்குகண்ணுதலரண்கன்றயக்
கொன்பெறுகபாலந்தனிநனிகறத்தார்குருதியோடருந்தைசமாதேதா.

கௌவியம் - பஞ்சகவ்வியம், (பால்முதலியன.)

(௨௧)

பிருதுமன்னன்கதையுபைத்தவத்தியாயம்

கடுக

கஞ்சநாண்மலர்க்கட்கபிலனேகன்றாக்கறந்தனர்சித்தர்தங்கலையாழ்
விஞ்சைகந்திருவர்கறந்தனரெழில்சேர்விளங்குதங்காவலன்கன்றா
அஞ்சிறைப்பறவைகலுழைனோர்கன்றாவடர்சினைப்பழுமரங்கறந்த
மஞ்சகுழியமமால்வரைகன்றாமணிக்ஞலங்கறந்தனவரைகள்.

அடர்சினை - நெருங்கினகிளைகையுடைய, பழுமரம் - ஆலமரம்.

(சுக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிபவிருத்தம்.

இத்திறமுலகமெல்லாமேற்றனகறந்துகொள்ள
அத்தகுசிறப்புவாய்தவாஹுருக்கொண்டின்
மொய்த்தவல்லிருள்கால்சீக்குழுமும்பிச்சுடையைநெற்றிப்
பைத்தலையாவமேந்துபார்வாஞ்சாரச்சுண்டேற.

கால்சீக்கும் - வேர்பறிக்கிற, பைத்தலையாவம் - ஆறியுடைய.

(சுஉ)

நிவப்பொதொழ்வின்ருகெடுநிலைகவரந்துகொண்ட
சுவட்டிருங்குண்டுவல்லித்காடியாலெறிஞ்சாய்த் துக்
கலித்தனன்கவிகையொன்றுகளியாஞ்சுரும்பர்பாய்த் து
தெவிட்டதுண்டேறண்மாநிச்செறிநெடுதரியல்வெந்தே.

நிவப்பொதொழ்வு - உயர்வு, காழ்வு

(சுஉ)

நாடெழிற்புரங்கனென்றுநகரென்றுமகரமென்றும்
கேடகம்பாடியென்றுங்கிளர்குடிசேரியென்று
நீடியவரண்களென்றுநிகழ்ச்சிபுடப்பட்டவின்றும்
ஆடலஞ்சிலையானிப்பாரளித்தநாள்பெற்றபேரே

ஆடல் - வெற்றி.

(சுச)

பிருதிவியெனும்பேர்பெற்றுப்பெண்ணெனவிநாககரிப்பார்
ஒருகுடைநிழற்றுசெங்கோலுபுகழ்ப்பிருசுமன்னன்
வரைபுரைமார்பம்புல்லிவரிவிழிவருச்சியென்பார்
பொருவருமெழில்சேர்த்ததண்புதல்வரைபுகவிநேனல்

நிழற்றும் - நிழலேச்செய்கிற, உறு - மிகுந்த

(சுரு)

விலங்கிவல்லுமியுமொண்டேய்விழுமணியெலைய
நலங்கெழுந்திகளெல்லாநடுநெய்யும்பாலுநல்க
மலர்ந்தபூந்தருக்களெல்லாமதழைப்பொழியாநிற்ப
அலங்குளைப்புரவிவேள்வியாற்றினனரசர்க்கோமான்

உயிழும் - ஒளியைக்கக்குகிற.

(சுசு)

ஒன்றெழிநூறுவேள்வியாற்றிமற்றொன்றுமாற்றா
நின்றழிபொறுக்கலாற்றொன்றையுளைப்புரவிவேளவி
மின்றிகழ்சடிலந்தாழ்த்துவெண்டலைக்கரத்தனாகிக்
குன்றெறிவயிரவொள்வாட்கொற்றவன்போயினாளுல்.

ஒன்றெழிநூறு - தொண்ணூற்றொன்பது, வேள்வி - யாகம்.

(சுஎ)

அரசினங்குமான் மன்னையத் திரியாங்குநோக்கிப்
புரவிநீவல்லேமீட்டாய்போயதென் றுரைத்தானை
வரிசிலைத் தடக்கைமைந்தன்வானவர்க்கிறைவன் மன்னை
விரிசடையுடையானென் றுவெங்களைதொடுக்கிலானே.

வரிசிலை - கட்டமைந்தவில்.

(௧௮)

இந்திரனாகுமினே னுனீங்கிவன் மன்னையேந்தால்
கொந்தழல்வாளி தூற்றிக்கொல்லென முனிவன்கூற
மந்தரம்வெங்குடோளான்வரிசிலைகுழையாங்க
அந்தரங்கரத் துநின்றனமரர்கோன் புரவிவிட்டான்

ஏந்தால் - ஏந்தலை, மந்தரம் - ஓர்மலை.

(௧௯)

நொறில்வயப்புரவிமீட்டு, நுநியழல்வடிவேன்மன்னன்
சிறுவன்வந்தெய்தலோடுஞ்செழுந் தவக்கிழுவர்நோக்கி
அறைநகழலரவத்தானையரசினங்கோமாந்தேர்பேர்
விறல்விசிதாச்சுவன்றாளிவனெனவிளம்பினோரால்.

நொறில் - விரைவு.

(௨௦)

வல்லிருள்விளைத் துவல்லேவானவர்க்கிறைவன்மீட்டும்
வில்லுமிழ்கணையிந்தெசல், லும்வெம்பரிகவர்ந்துபோகக்
கொல்வல்லிங்கிவனையென் றாகுங்குமக்குவட்டின்வீங்கு
மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மன்னவன்சீறிரின்றான்.

கணையின் - அம்புபோல.

(௨௧)

சீறினனெழுந்துவேந்தன்செஞ்சிலைதருகவென்ன
வீறுசால்வேள்விதன்னின்வெங்கொலைவிளைத்தலாகா
கோதுநாமிவனையின்னெகொந்தழல்நெய்பெய்தென்ன
ஆற்றிமுனிவர்கூறவடைந்தன்னவிரிஞ்சனாங்கே.

கோறும் - கொல்வோம்.

(௨௨)

மல்லலஞ்சிறப்புவாய்த்தவானகம்புரக்கும்வேந்தன்
அல்லியங்கமலச்செங்கணழியானல்லனேகொல்
கொல்லுதலடுப்பதன்றற்கொற்றவாளரசவென்னஞ்ச்
சொல்லலுற்றனநூலம்பொற்றோடவிழ்மலரினானே.

என்னு - என்று, மலரினான் - பிரமன்.

(௨௩)

மன்னீபுரியும்வேள்விவருபயன்விழைந்திலாயால்
துன்னருந்தனிவீட்டின்புந்துய்ப்பதேவிழைந்துநின்றாய்
இன்னதோர்வேள்வியொன்றுமியற்றாதலொழிதியென்று
பொன்னுலகளிப்பான் மன்மேற்பொருபகைபோக்கல்செய்தான்

விழைந்திலாய் - விரும்பிலாய்.

(௨௪)

விரைசெலவிவுளியேவீடுவட்டவம்மன்னன் மன்பால்
மரகதவண்ணத்தண்ணல்வானவர்க்கிறையோடெய்திப்

பிருதுமன்னன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம்.

கருக

பொருதிற் குலிசபாணிபுரிந்ததுபொறுக்கல்வேண்டும்
அரசர்வெருளியுற்றாலுனெவர்கண்ணதென்றான்.

விராசெலவு - விரைநடை, இவுனி - குதிரை, குலிசபாணி - இந்நிரன். (எதி)

விழைவதுதருதுமவேந்தேவிளம்புதியென்னவீழ்த்து
தொழுதனன்வழுத்திச்செய்யதோடவிழ்கமலம்பூச்சு
மழைமுகில்வண்ணமுத்திவழங்குநரிநனைசுகண்டும்
அழிவதேதார்பொருள்கொள்வார்கொலறிவினரென்முசொல்வான்.

தருதும் - தருவோம் (எசு)

அள்ளிலைத்துளவப்பைந்தாராமலர்ன்சரிதமென்னுயர்
தெள்ளமுதினிநின்மாந்சச்செலிபலவேண்டுமென்றோப்
புள்ளவாம்புலவுவேலான்போற்றலும்பரமன்றாணும்
வெள்ளிவெண்குடையானன்புலியசுகனன்போயினாளுல்

மாந்த - நுகர. (எஃ)

திங்களங்கவிகைவேந்தன்செழுநகநிர்ச்செல்வன்புபால்
அங்கதிராழியோன்றையாழிசூழலகமுய்ததூக
கங்ககாளிந்தியென்னககரைபொருநரியினுப்பண்
மங்குளேய்குடிமாடமாநகாவைருநாளில்

மங்குல் - மேகம், குடி - உச்சி. (எஃ)

மாதவர்முனிவர்க்கித்தர்வானவாமுதலோர்மொய்ப்பா
தாதலர்நெரியன்மார்பன்சத்திரவேள்வியாற்றி
மீதுறுமுடுவினுப்பண்வெண்மதியெனவேநின்ற
சோதிசேரவையுள்ளாரைததுநிதனனேருககிசுடொல்லும்

மொய்ப்ப - நெருங்க, உடுவினுப்பண் - நாணமீன்நருகமுநடுவே (எசு)

காவலர்க்கறஞ்செய்வோரைககாசுதலுமறஞ்செய்வோரைப்
பூவினிந்கடிதருணம்பொருநதநகருமென்பா
தாவிலாக்கருமஞ்செய்தையிருமையுதயாகினுர்வெரு
கோவெனும்வேனன்னநிமணமுதற்குலத்தினுரோ

காவலர்க்கு - அரசர்க்கு, பூவினில் - புதியில், மறம் - பாவம், இருமை - நிம்மை
மறுமைகள். (எஃ)

திருமகன்கொழுனன்செய்யசேவடிவணங்கிந்ருப்
மருவதுங்கருமஞ்செய்யின்வயங்குநாற்பயனும்பெற்றே
இருமையும்வினங்குவிராலிப்புவிசாவல்யாணும்
ஒருவிடாதின்பெய்தியுறுவன்மால்பதமுமன்னோ

நாற்பயனும் - சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களும். (அசு)

நிறைசுடரிமையோர்நாமுநெஞ்சமுற்றிலங்காநின்
அறைதழற்கடவுடன்னையன்பொடும்விளக்கும்வேதத்

துறையறிமுனிவர்ப்போற்றிற்றுளவினோன்மகிழுமென்றால்
மறையவர்பெருமையென் னால்வழுத் துதற்கெளிதன்றென்றான்.

தழற்கடவுடன்னை - அக்கினிதேவனை.

(அஉ)

என்னலுமவையோர்சொல்வாரிரணியன்மகவினாலே
துன்னியசீரினோடு துலங்கினுன்போலநின் னால்
நன்னெநிநீங்குவேனனவையறவிளங்கினுநால்
இன்னெழின்மகப்பெற்றோர் தாமிலங்குவரெ னுஞ்சொன்மெய்த்தே.

அவையோர் - சபையோர்.

(அங)

தேனியிர் துளவோன்றாளிற்செறிந்திடுமென்பைநீயிம்
மாநிலத்தாசனாகிருவியநிறத்தினுங்கள்
சனமொன்றின் நியின்பமிருமையுமெய்தாநின்றேம்
கோனிவனெடிதுவாழ்தியெனநனிகூறிப்போயார்.

தேன் - வண்டு.

(அச)

பெண்ணெனத் தனதுதொல்லைப்பெயரினால்குளங்குமவண்ணம்
சண்ணகன்றோலங்கார்க்குங்காவலன் நன்பால்வந்து
நண்ணினர்சனகருநிறத்தவக்கிழுவர்நால்வர்
அண்ணனென்மறையேபோலவரும்பெறற்காட்சிமிக்கார்.

அண்ணல் - பெருமை.

(அஇ)

கௌவைநீர்வேலிமன்னன்கதுமெனவெழுந்துதாழ்த்து
தெய்வமாதவத்தேதாரம்பொற்சேவடிக்கமலம்போற்றி
எவ்வகைகடக்கலாகுமெழ்ப்பெரும்பிறவிவேலை
அவ்வகைமொழிமினென்னவருந்தவருரைக்கலுற்றார்.

கௌவைநீர் - கடலாகிய, வேலி - எல்லை.

(அஃ)

பொறிகளையடக்கித்தன்னிப்பலப்படவறிந்தாருயின்
உறுதுயிற்கனவுதன்னினுற்றிபெடைகளெல்லாம்
செறிதுயினீங்கிற்பொய்யாநதிகழ்பவனெருவன்றென்போல்
நெறியுறுமுபாநிநீங்குநிறைந்ததேதாரறிவாய்நிற்பான்.

புலப்பட - பிரத்தியக்ஷமாக, உபாதி - அவஸ்தை.

(அஃ)

ஐயதாமறிவோடிவ்வாறமர்வதற்கெளிதாமேது
மையறுமாலைவந்துமயக்குமோரரவுபோலும்
பொய்யுமாய்மெய்யுமாகிப்பொலிதருமாயன்றாளாம்
செய்யதாமரைக்கணன்புசெய்வதென்றாரசெய்வாரே.

ஐயது - அழகியது, மாலைவந்துமயக்குமோரரவு - பழுதையிற் பாம்பு.

(அஃ)

உரவுநீருலகமெல்லாமுண்டொளிகளைக்குஞ்செஞ்சுட்
டாவணைதுயிலுமண்ணலடிப்புணைபற்றியன்றிக்

பிருதுமன்னன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம்

கரையழிபிறவிவேலைகடப்பரிதென்றுகூறி
மருவிரிதெரியன்மன்னன்மனந்தெளித்தேகிஞாலம்.

உரவுநீர் - கடல், தெளித்து - தெளிவித்து.

(அக)

உடம்பறப்பழுத்தலோடுமொருதனித்திகிரிமன்னன்
விடம்பொழிசூடுமிவைவேல்வேந்தெலாம்வந்துதாழ்
மடங்கலேறனையகொற்றமைத்தனைமௌவிசூட்டி
நடந்தனன்றேவியோடுதுமலர்க்கானத்தன்றே

மடங்கவேறு - ஆண்சிங்கம்.

(க0)

காருழ்கவிகைமன்னன்கனியொடுகிழங்குதின்றோ
நீருண்ச்சருகருத்தாநிறைந்துலாங்காற்றுமாந்தா
மாரியிற்புனலிற்றூழ்த்துமாநிலாநிருத்தமவேனில்
ஆரழலிடையேநின்றமருத்தவமயராநாற்றும்.

தின்றோ - தின்ற, நீருண - நீராருகி, அருத்தா - உண்டு, மாநிலா - குடித்து. (கக)

கவிநிலைத்துறை.

பூதமைந்தொடும்பொறிகளோப்புலகங்காரத
தாநிகாளினிற்றற்றியமுறையதினடங்கி
எதமில்லகங்காரதனைமகாநினைவிருத்தி
ஒதுசீர்திகழ்மகாநினைமாயையிடுகுகுகி.

மகத்தினில் - மகத்தத்துவத்தில்

(கஉ)

இருளயிரங்கறவிருத்துலாமுயிர்ப்பிணையடங்கி
உணாசெய்கின்றவாதாமோராமுய்த்தத்தூல்
பிரமரந்திரம்பிளந்தாய்நிரமமாயொன்றாய்ப்
பரமமாகியபசுந்துழாய்முகில்பதமடைந்தான்

உயிர்ப்பிணை - மூச்சை, ஆதாமோராமு - வந்தாதாரங்கள், அவை - மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டாந்தம், மணிபூரகம், அநாஹுதம், விசத்தி, ஆஜ்ஞேயம், என்பன. (கங)

தொடப்பெருததுமலர்புணாமேனியன்பூமெல்
நடக்கலாற்றலாநளினமென்சிறழங்கை
தடத்தகங்கையாந்தண்டுறையாழன்கொழுநன்
உடற்றழற்கொளீஇயொள்ளமுழ்கிவீற்றாள்.

உடற்றழற்கொளீஇ - உடம்பெரித்த நெருப்பைகொண்டு.

(கச)

பிருதுமன்னவன்பெருங்கதைபெட்பொடுகேட்போர்
விரியுநான்மறையோரேனின்விழைந்தனபெறுவார்
அரசராயினழ்புவியுமோராயியுய்த்தான்வர்
மருவுசீர்திகழ்வணிகரேவ்வளர்திருவுறுவர்.

பெட்பொடு - அன்றோடு.

(கஊ)

தள்ளரும்புகழ்ப்பின்னவர்தயங்குமிக்கையை
உள்ளவப்பொடுகேட்கினல்லுத்தமராவர்
பிள்ளையிலவர்வினவுறிற்பிள்ளைகன்பெறுவார்
எள்ளருத்திறல்விதூரவென்றிசைத்தனன்முனிவன்.

பின்னவர் - ருத்திரர்.

(௧௧)

ருருகுலத்தினிலுதித்தவேற்கொற்றவவென்று
பெருகுமாதவச்சுகமுனிபேசினனென்றோ
உருகுகாநீலாடந்தணருவப்புறவுரைத்தான்
சொரியுட்டே நன்கமழ்துளவினோன்பதந்தொழுதுதன்.

என்றோ - என்னு.

(௧௨)

பிரபுமன்னன் கையையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருந்தம்—உசுக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஐந்தாவது

பிராசீனபரிதி ஆவித்தானன் கையையுரைத்தவத்தியாயம்.

பாயந்தவண்டிமிர்பசுநசொடைப்பிருதுமுன்பயந்த
வாய்த்தசர்விசிதாசகவன்மதலைதன்மதலை
ஆய்துமுத்தழல்வேள்விகளாப்பிலபுரியும்
எந்தல்காடைகெனெனமுனிவிதூரணக்கிசைப்பான்.

வண்டுஇமிர் - வண்டுகொளலிககின், மதலைதன்மதலை - பேரன்

(௧)

பிளிறுமும்மதக்களிற்றினான்பிருதுமன்மதலை
வளையுமவிற்கொடுவானவர்க்கிறைகவர்த்தேதும்
உளையயப்பரிமீட்டவனுலகெலாமளித்தான்
இளையகால்வர்க்குநாற்றிசையினிதினிற்கொடுத்தே.

பிளிறும் - சத்திக்கிற, உளை - புறமயிர்

(௨)

வாசவன்னைப்பரிசுவர்த்தேருநாண்மறையப்
பூசல்வேட்டுறுவிற்கொடுபோய்வெருட்டுதலால்
பேசுபேரந்தர்த்தானனென்றடைந்திடுபெயரோன்
மாசிலாவெழிற்சிகண்டினிதனைமணம்புரிந்தான்.

பூசல் - போர்.

(௩)

தொசையெலாம்புகழ்நல்லெழிற்சிகண்டினியென்னும்
பசியகோதையைமணந்துபாவகன்பவமானன்

பிராசீன பரிசு அளித்ததான் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். கருள்

சுதியெனப்படுமைந்தரையின் றுதோல்வேள்வி
இசைகொளப்பலபுரிந்தனனிசைக்கும்வ்வேந்தன்.

கல்லெழில் - மிக்க அழகு.

(ச)

மைந்தர்மூவரும்வளர் தழங்கிறையவரவரிட்டன்
வெந்திறற்கொடுஞ்சாபத்தால்வேந்தனுக்குத்தா
அந்தமூவருமீட்டும்வழங்கிறையானுர்
சுந்தரத்தவன்பெயர்த்துமோர்தோகையேவட்டான்

தோகை - பெண்.

(சு)

அ ட் டெய்வேலந்தர்த்தானன்பினன்பொடுவேட்ட
தொடையல்வேய்நபச்சுவநுயென் றுரைபெறுநாளை
உடைதினாப்புவிபோற்றவிர்ததானையுயிர்த்தான்
விடலருந்திறல்வேந்தனுமறுவனாயளித்தான்

அடல் - போர், வேட்ட - மணஞ்செய்த

(சு)

மேவிப்போர்செயுங்கண்ணியர்வேளவிர்த்தானனை
பூவிற்றான் தரும்புதல்வரோராவவராத்பொற்பு
காவிற்சேந்தவர்கூட்டுணக்கணக்கிலபலவொளி
ஆவிர்த்தானனொங்கவனற்றினனன்றே.

கண்ணியர் - மாதர், வேள் - மன்மதன், பூவில் - பூமியில்.

(எ)

மருத்தழைத்தார்மன்னவர்புகழுமம்மன்னன்
விருப்பின்வெள்ளிடையின் றியேகீட்டிசைமுகமாய்த்
தருப்பைபாரெலாம்பரப்பியத்தருப்பையின்பெயர்பெற
றுருத்திகழ்ந்திடும்வேள்விகளுலப்பிலபுரிந்தான்

மரு - வாசனை.

(அ)

மறைவடித்தவம்மன்னவன்வயங்கியசெந்தி
இறையுங்கண்டனனேக்கறவின்னெழில்நளிநீ
நிறையுனற்கிறையுயிர்த்தநேரிழைநீவேட்டான்
பிறையெனத்திகழ்மைந்தரோர்பதின்மரைப்பெற்றான்.

புனற்கிறை - வருணன்.

(ஈ)

காதன்மைந்தரோர்பதின்மருங்கலைக்கடல்கடந்து
தாதலந்தசெந்தாமரைக்கண்ணைவழுத்தி
மாதர்மென்மொழிமடவரல்பங்கினன்றெளிய
ஒதுகீதைகேட்டெயர்வனமடைந்தனரன்றே.

மடவரல்பங்கினன் - சிவபிரான்.

(ஊ)

மருப்பரத்தபூங்கானகமைந்தர்சென்றடைய
விருப்பின்மீளவும்வேள்விகள்பற்பலபுரியும்

தருப்பையின்பெயர்ப்படைத்தவத்தரணிபன்றன்பால்
நரப்புநல்லிசைபயின்முனிநண்ணினனவில்வான் .

தரணிபன் - அரசன், நரப்பு - நரம்பு.

(௧௧)

அயமகத்தினிலரசநீபடுத்தவம்மறிகள்
செயிர்கதழ்துணையுருவரவுபார்த்திருக்கும்
பயில்விசம்புசெல்காலில்வெருவரப்பாய்த்
வயிறுபோமும்வல்லிருப்பினெண்மருப்பினின்மாதோ.

அயமகத்தினில் - அஜமேதயாகத்தில், படுத்த - கொன்ற, மறிகள் - ஆடுகள்,
செயிர்கதழ்த்து - கோபமிருந்து, போமும் - கிழிக்கும்.

(௧௨)

படுத்திடுமறிகளவேன்விபுரித்தவன்பனிவிசும்பின்
அடுத்திடுங்காலநோக்கியழல்வியொழுதப்பாய்த்
வடித்தகாரிருப்பிற்செய்தமருப்பினுவயிறுபோழ்த
தெடுத்துநாமுரைக்குங்கேட்டியிறைவென்னுரைக்கலுற்றான்.

படுத்திடும - கொல்லப்படுகிற, (து)ருப்பின் - (து)ரும்பினில், மருப்பு - கொம்பு ()

விரித்தபூங்கதிற்கன்பொருவிமுமணியணிவினங்கி
அரைத்தசெம்மலயச்சாந்துமகிலுமார்காதாறி
உரைத்திடப்பட்டவாயிலொன்பதுபொருத்தித்தோன்றும்
புரத்தினுறொருவனுண்டுபுரஞ்சனென்னும்வேந்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தம்

(௧௩)

தோழனங்கொருவனோடுசடருமிழ்மணியிற்செய்த
ஆழியந்தடந்தேவரியதிரிமிழ்ருவிமலை
நாழ்தருமிமயசசாரல்சார்தனன்சார்தாமற்றோர்
மாரைமானன்னவண்கண்மடந்தையைக்கண்ணுற்றானால்.

மலை - வரிசை, மாரை - மாவடு.

(௧௪)

கொண்டலிற்றழந்தநீலக்குழலுல்லெழில்சேர்திங்கள்
மண்டலமென்னத்தோன்றுவதனமுமநீர்தகண்ணும்
ஒண்டொடிக்காமுந்தண்முத்துரிஞ்சுவெம்முலையுங்காணத்
தெண்டியைமுதிற்றேனாறுநதிருவெனத்தெருமந்தானால்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, காண - கண்டு, அமுது - பாற்கடல், தெருமந்தான் - திகைத்தான்.

(௧௫)

தாமரையின்றுசெங்கைத்தாமரைமலரிற்றெய்வத்
தேமலரன்னவஞ்செஞ்சிறுநிலத்திறேறியும்
பூமகளல்லளம்புவிமகளாகுமற்றிக்
காமருகோதையென்றுகருதினன்களிப்புமிக்கான்.

தோயும் - படுகின்றது.

(௧௬)

பிராசீன பரிதி அவித்தானன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். கவிதை

ஐந்தலையாவொன்றாலேயணிபெறக்காவல்பூண்டு
மைந்துடைப்பதின் மரென்னவரும்படைத்தலைவரோடும்
வெந்திறல்வயவரோடுமிடைந்ததேதார்புறத்தினின்ற
சந்தரமாதையன்னோன்றுதித்தனைச் சொல்லுந்ருன்

மைந்து - பலம்.

(கஅ)

கலிவிருத்தம்

ஏர்செயல்ருவிடைமுலைக ன் ணுதல்
தேர்செயசின்ற கடியிருநிதூரம்
கூர்செயம்புகொடுமரமாகநீர்
போர்செய்யாறென்புகல்புருவேருடே

சிந்தூரம் - யானை, கொடுமரம் - வில்

(கக)

மண் ணுங்கொங்கைமதம்படுவேழமே
எண் ணுமுள்ளமினிதுண் ணுமன்றியோர்
நண் ணுந்தேகாளெ ணும்வேழமுால்லுயிர்
உண் ணுமாறென் ணுரைமின்னெகநரோ

மண்ணும் - அலங்காரிகப்பட்ட, வேழம் - யானை, கரும்பு

(உ0)

பூட்டும்பூண்வெயிற்புகங்க திர்க்காம, கழ
மூட்டும்ன்றிமொழிதருசிந்தூரம்
தீட்டும்வாண் முகசசெவ்வமிதியமுர்
வாட்டுமாறென் ணுயினைவழங்குமே

பூண்வெயில் - ஆபரணகாரநிதி

(உக)

அருள்விளைக்குமமு கமன்னீரமுதல்
மருள்விளைக்குமசன்றிமநிரிலா, ச
தெருள்விளைகருநிறநகைநமையலாம்
இருள்விளைக்குமிசென் னொல்வி ராம்புமே

குழல் - கூந்தல், தெருள் - தெளிவு

(உஉ)

முருக்கும்வண்ண முகத்தில்விழியென
இருக்கும்வெவ்விடமன்றியெழினுந்
குருக்குந்திங்கட்குழவியுமுள்ளுயிர்
உருக்குமாறென்னெனக்கிங்குறையினே

குருக்கும் - ஒளிசெய்கிற.

(உ௩)

பாட்டுவண்டியின்பைங்குழற்பொன்வரைக்
கோட்டின்வீங்குருவிமுலைக்கொல்லுலைத்
தீட்டும்வேள்விழிச்சேயிழையீரிதழ்
ஊட்டுநரென்னெனக்குரைசெய்ம்மினே.

பொன்வரைக்கோட்டின் - பொன்மலைச்சிகரம்போல, இதழ் - அதராயிர்தம். ()

தரித்ததாமதைன்னைமுகமெனத்
திருப்பெண்மானுந்தரித்தனன்சேர்த்தெனும்
உருத்திகழ்ந்தவொளிர்வதனத்துநீர்
இருக்கவேர்பெற்றிருப்பதெவ்வூரோ.

வர்பெற்றிருப்பது - அழகுபெற்றிருப்பது. (உடு)

துன்னுமேகஞ்சுமந்ததுமுன்னென
அன்னதேந்தியின்னாற்றுகைம்மாறுபோல்
மன்னுகூந்தறித்துவணங்கிடைக்
கன்னியீர்க்கடைக்கண்ணருள்செய்யம்மினே.

கைம்மாறுபோல் - பிரத்தியுகாரம்போல (உசு)

அமுதநீர்மனையாராயம்முவரும்
விமலயாக்கையின்மீதுவைத்தாரென
இமகரன்மனிடத்தின்வைத்தாரெனனும்
குமுதவாய்திறவாததென்கூறுமே.

முவரும் - மும்மூர்த்திகளும், இமகரன் - சந்திரன். (உஎ)

என்றுகூறியிருமுதேந்திலை
நன்றுநீயெழியைகனெமென
வென்றிமேவடல்வேல்விழிமெல்லியல்
மன்றலாகமணந்தன்னென்பேவ.

வந்தலை - அரசனை, ஆகம் - மார்பு, மணந்தன்னன் - கூடினான் (உஅ)

நிங்கனொன்றுமுடித்திழ்மாளிகை
தங்குகின்றநனிநகர்சார்ந்துறும்
கங்குலென்றும்பகலென்றுங்காண்கிலான்
மங்கைநன்னலமாந்தினன்மன்னனே.

முடி - சிகரம் (உக)

ஆர்க்கும்வண்ணவாய்பிழிசிந்துபூங்
கார்க்கருங்குழந்தாரிசைசெய்வதே
தார்ப்புயத்தவன்றனும்ங்காற்றமால்
பார்க்குமாடியம்பாவையைப்போலவே.

ஆர்க்கும் - சத்திக்கிற, பிழி - தேன். (உஓ)

இன்னவண்ணமியைந்தபுரஞ்சுனை
மன்னவாய்த்தகருமவலியினால்
உன்னுவேட்டமுவந்தனனாகவே
பொன்னந்தேர்மிசைப்போந்ததையோதுவாம்.

வேட்டம் - வேட்டையாடல். (உக)

சுகடிரண்டிற்றகுத்திபெற்றது
விகடமாரைத்துவெம்பரிபூண்டது

பிராசீன பரிதி அலிர்த்தானன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். ககக

பகடுசேருமைந்தாணிபடைத்தது
முகடுசேர்கொடிமூன்றுசெறிந்ததால்.

சகடு - உருள், பகடு - பெருமை.

(௩௨)

சாற்றுதின்றவேரச்சிற்றழைத்ததோர்
ஆற்றல்சேருமேழாவாணத்ததால்
எற்றபாகனியைந்ததித்தேர்மிசைப்
போற்றும்வேற்கைப்புரஞ்சனனேறினன்.

ஆவாணம் - மறைவு.

(௩௩)

காட்டின்மேவிக்கணமணித்தேரொடு
வாட்டீங்கிவயங்கிரண்டம்பினால்
ஈட்டமாகவியைந்தவெம்மாக்களோ
வேட்டமாடிமெலிவுறும்வேந்தனே.

மாக்களோ - மிருகங்களோ.

(௩௪)

முத்தமுரன்மனைவிமுனிகுறின்
சித்தநொத்துதொழுதுநிருத்தியும்.
வித்துருமத்திதழ்வினேதேனாண்டும்
இத்திறம்மகிழ்வெய்தியிருக்குநாள்.

வித்துருமம் - பவளம்.

(௩௫)

ஆயிரத்தொருநூற்றென்றறைதரு
சேயனாரையுஞ்செப்பொருநூற்றொடு
மேயபத்தெனுமெல்லியலாரையும்
நேயமாகவுயிர்த்தனனேனிரலான்.

சேயனாரையும் - முருகனைநிகர்த்த மைந்தரையும், மெல்லியலாரையும் - பெண்களையும்.

(௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியனிருத்தம்.

அள்ளலஞ்சேற்றிற்றேன் றுமாடகப்பசும்பொற்றோட்டு
வள்ளவாய்முளரித்தேதல்வரிச்சிறைவண்டுவிழ்து
கொள்ளைகொண்டுண்னுமாபொற்றோற்றொடுகுமுதச்செவ்வாய்த்
தெள்ளமுதினிதுமார்த்தித்தெவிட்டலனையினாள்.

அள்ளலஞ்சேற்றில் - குழைசேற்றில்.

(௩௭)

கண்கவருருவுகண்டுங்கயன்மலைப்பன்னகண்ணாள்
பண்கவர்மழலைகட்டும்படாமுலைத்தடத்திற்றேயந்தும்
விண்கவர்பவளச்செவ்வாய்விளையமுதூறலுண்டும்
மண்கவர்குவவுத்தோளான்வருபகல்கழிப்பான்மனனே:

கயன்மலைப்பன்னகண்ணாள் - கயல்மீன்கள் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்தாற்போன்ற கண்களைஉடையவள்.

(௩௮)

நா லா ங் க ன் த ம்.

வழிமதுக்கலுழிபோலமதுர்வீற்றிருந்தமென்சொல்
எழில்வளர்மகளிரோடுமிலங்கியகுமரர்க்கெல்லாம்
விழுவெலாமியற்றுவித்தான்விழுமியமறிகள்வீட்டிப்
பழமறைமுடிவால்வேள்விப்பலவாற்றினானால்.

மதுக்கலுழிபோல - தேன்பெருக்குப்போல, மறிகள்வீட்டி-ஆடுகளைக்கொன்று.

மைந்தரொவ்வொருவர் நானுமைந்தனாயுயிர்த்தார்சொல்லும்
அந்தமில்டுகுவாய்த்தவரிமதர்நெடுங்கனாரும்
செந்துவர்மழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவனாயுயிர்த்தார்மன்னன்
இந்திரனரிவன்கொலென்னவினிதுவீற்றிருந்தானந்தே.

உயிர்த்தார் - பெற்றார்.

(சு0)

மின்னனானாகமெல்லாங்கவர்ந்துவிண்கிழியவோங்கு
பொன்னெடுங்குநன்றமென்னப்புணர்முலைபொருதமார்பன்
நுன்னெழிலிளமையெல்லாமிறந்துபாடுதலுங்கால
நன்னரிபெண்டெருந்நிவந்துகாசலின்மரிஇயினானால்.

இதற்குபாடுதலும் - மரணகாலம் நேரிடுதலும், காலகண்ணி-மிருத்யுவாகியபெண்.

அடையலர்பாவுமன்னனடைந்தவக்கண்ணிமுன்னம்
தொடையணிகொழுந்தேறிடிச்சொல்லுமுவலகுஞ்செல்லக்
கடலைநைந்தானையாநிக்காதலன்புருவன்
விடலருவெற்றியாளர்வெறுத்தனர்விரும்பிலாரால்.

அடையலர் - பகைவர், கொழுந்தேறிடி - கணவனைத்தேடி.

(சு1)

ஒருவரும்விரும்பிலாரென்றுற்றனனெண்ணீதான்
மருவுதல்வேண்டுமென்றாண்மகளிரைத்தீண்டெனயானென்
றுரைசெய்வொருபால்வைகாதுமலுக்கவெங்குமென்னு
வினாவொடுபயத்தின்மாட்டுமேவினானாக்கலுற்றான்.

ஒருபால்வைகாது - ஒரிடத்தில் தங்காமல்.

(சு2)

எண்ணீமணஞ்செய்கென்னவென்னுடன்பிறந்தாய்நீயென்
றன்னவனதுசுராகுமருஞ்சுரன்முதலீனோ
மன்னுமுன்றனக்குநாளுமருவுபகாரமாகப்
பன்னுவன்பட்டரியென்னப்பயமவட்டுரைத்ததந்தே.

அதுசுர் - தம்பிமார்.

(சு3)

அன்றுவெம்பயஞ்சொல்வண்ணமருஞ்சுரன்ருபனாதி
துன்றிரும்பினிகளென்னத்துலங்குவோர்தம்மோடும்
ஒன்றியவுலகுளார்பாலுவந்தனனாற்றாநுற்று
நின்றனன்புரஞ்சனன்றனெடும்புரத்திருந்தானந்தே.

உலந்தனன் உற்றான் - மகிழ்ந்திருந்தான்.

(சு4)

கவி விருத்தம்.

தாவாதவென்றிகெழுசண்டவேகத்தனென்னும்
மூவாத்திறல்வேந்தன்முந்துற்றறுபதின்மர்
ஓவாவயவருடன்சென்றுடல்சிறைக்கப்
பூவார்வடிவேற்புரஞ்சனன்மேற்போர்விளைத்தார்.

தாவாதவென்றி - கெடாதவென்றி.

(சசு)

கவ்வையகன்றுதங்கள்காவலன்கண்டிருப்ப
எவ்வயில்லாவண்ணமிருண்டமனையாரொடுவர்
தவ்வயாவரொவ்வொருவராகியமாவிலைதாரர்
செவ்வியுறுவேலான்சிறிதுமறியாவகையே

கவ்வை - குற்றம், எவ்வம் - குறை

(சஎ)

முந்துற்றறுபதின்மர்முற்றியமராடப
பொன்னூர்புரமழிந்துபோகப்புரஞ்சனன்
தன்னுற்றல்விட்டிறக்குகநாலேததன்காதலியை
உன்னுவழிநீருகுப்பப்புலம்பினனான்

காதலியை - மனைவியை, உன்னு - நனைத்து.

(சஅ)

வேறு.

உண்ணினல்லனவுண்ணலன்சாந்தமும்
தண்ணந்தாருந்தணக்கிற்புனையலன்
கண்ணகன்றிடிந்காமருசாயலம்
பெண்ணணங்குயிர்பெற்றிடவல்லளோ

சாந்தம் - சந்தநம்.

(சக)

பாடுகின்றோப்பனிமொழிகேட்டிலன்
ஆடுதோகையினுடலுபகாண்டிலன்
வாடினவாடுமகிழின்மகிமுநான்
வீடினெங்கனமெல்லியலும்வடோ

தோகையின் - மயிலினது

(நடு)

நெஞ்சநெந்துகண்மெண்ணெந்துநிறி
அஞ்சுவெண்பிறைத்தீச்சுடலாற்றலன்
துஞ்சின்யான்மதிக்குடுபொறுதநிவண்
வஞ்சியெங்கனுயிரொடுவாழ்வோ

ஆற்றலன் - சகியான்.

(நக)

என்றுவேட்டவிளங்கினிமென்மொழிக்
குன்றின்வீங்கியகொம்மைவருமுல
மன்றலார்குழலானைமனக்கொளாப்
பொன்றினுன்புவிபோற்றுபுரஞ்சனன்.

மனக்கொளா - நினைத்துக்கொண்டே.

(நஉ)

தரைத்தலத்துறுந்தாவரம்பற்றினின்
 றெரித்திடுந்தழல்காண்டலுமேற்றவம்
 மரத்தைவிட்டெழும்வான்சிறைப்புள்ளெனப்
 புரத்தைவிட்டனன்பொன்னுலகெய்தினன்.

புரத்தை - சரீரத்தை.

(௫௩)

மகமியற்றுழிமாய்த்தமறியெலாம்
 திகழிருப்பினிற்செய்தமருப்பினால்
 நகுபொன்னாட்டகநண்னுபுரஞ்சனன்
 அகடுகீண்டவழன்றெதிர்குத்தியே.

மறியெலாம் - ஆடுகளெல்லாம், இருப்பு - இரும்பு.

(௫௪)

மாய்வுழித்தன்மனைவியையுள்ளலால்
 சேயுயர்ந்தவிண்டார்ந்துபுரஞ்சனன்
 மேயபொங்கர்விடேகத்தரசுஹக்
 காய்நலத்தபெண்ணாகவுதித்தனன்.

மாய்வுழி - இறக்குங்காலத்தில், பொங்கர் - சோலை.

(௫௫)

நன்னலங்களிவுற்றநறுநுதல்
 அன்னபேதையலர்முலைபுல்லினன்
 பொன்னங்குன்றிற்பொருகயநீட்டிய
 மன்னர்மன்னன்மலயத்துவசனே.

பொன்னங்குன்றில், இமயமலையில், கயல் - மீனக்கொடி.

(௫௬)

நிழலுஞ்செய்யகோனித்திலவெண்குடைச்
 செழியன்வேட்டசிறுநுதற்சேயிழை
 எழுவர்மைந்தரோடேறெழில்வாய்ந்தவோர்
 மழலைமென்மொழிமாதையுயிர்த்தனன்.

நித்திலவெண்குடை - வெண்மையாகிய முத்துக்குடை.

(௫௭)

அலையரும்புமுதுபொதிந்துமெல்
 முலையரும்புமுதினமுத்தமிழ்க்
 கலையரும்புதண்காந்தளஞ்சாரன்மா
 மலையருந்தவன்வந்துமணந்தனன்.

அருந்தவன் - அகத்தியன்.

(௫௮)

கார்தழைந்தகடலையிற்பின்வைத்
 தார்தழைந்தவகத்தியனன்பொடும்
 ஏர்தழைந்தநல்லித்துமவாகனென்
 பேர்தழைந்தமுனிவினப்பெற்றனன்.

கார்தழைந்த - கருமைமிருந்த.

(௫௯)

உந்துநீர்நிலவேற்குடைகீழலின்
 மைந்தனாவழுதிவழங்கினன்

பிராசீன பரிசி அவிர்த்தானன் கதையுடாத்த வத்தியாயம். ௧௬௫

செந்தமிழ்ப்பசுந்தேறலுவட்டெழும்
சந்தவெற்பிறவம்புரிந்தானரோ.

உந்துரீர் - கடல், கந்தவெற்பு - கந்தகிரி.

(௬௦)

பொன்னந்தாமரைப்போதுபுரியவீழ்
கன்னியந்துறையாடிக்கனிஞ்சுநர்
தன்னமென்னடைத்தேவியுமாற்றினள்
மன்னுசந்தவரையினிம்மாதவம்.

கன்னியந்துறை - தாமிரபர்ணி.

(௬௧)

மத்தயானைமலயத்துவசனீள்
முத்தியெய்தமுழங்குழன்முழ்ருவான்
கொத்துலாமர்க்கோரை, குறுகுலும்
மெய்த்தவஞ்செயொருவன்விளம்புமால்.

முழ்ருவான் - மூழ்க.

(௬௨)

மன்றன்மாமலர்மானதவாவியின்
அன்றிருந்தனமஞ்சிறையன்னமாய்
இன்றுமேலினமில்வுடலிந்நிறன்
ஒன்றலாதவுடலமெடுத்தனம்.

மானதவாவி - மாநிலைரோவரம், மன்றல் - வாசனை,

(௬௩)

மூல்லையன்னமுதிழ்கைநீயுடம்
பல்லையென்னவறிந்தனடன்னையவ்
வில்லையென்றதிருநாதன்மெய்யொரீஇ
எல்லையற்றவீடெய்தினனென்றான்.

மெய்யொரீஇ - உடம்பைவிட்டு.

(௬௪)

என்றுகூறலுமேழுயர்யானையான்
ஒன்றையுளையாடறொரிநிலன்
மன்றமற்றுவருத்துரையாயென
நன்றுடைத்தனஞரதனென்பவே

ஏழுயர்யானையான் - அரசன்.

(௬௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்

மின்பொழிந்திலகுகின்றவிழுமணியணியதாகித்
தென்புலமலயச்சாந்துந்தேதங்கமழ்கிலுந்நரி
ஒன்பதுவாயில்சேர்த்தவொருபுரமென்னப்பட்ட
தின்புறவெடுத்துநின்றயாக்கையெனற்றிதிவேந்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தனம், நாரி - பரிமளித்து.

(௬௬)

எய்துவதன்றியெய்தாதென்பதையறியான்யானே
செய்தனனென்றுட்கொண்டசெறுவினைச்சிமிழ்ப்பிற்பட்டுப்

பொய்திகழ்புரமுண்டாக்கிப்புரஞ்சனனென்னப்பட்டான்
மைதிகழ்மாயைமர்தைமணந்தவப்புருடனாமால்.

செறு - வருத்துகின்ற, வினைச்சிமிழ்பு - வினையாகியகட்டு. (௬௭)

அடைதருதோழன்சொல்லுமணிமனம்புரமோராக்கை
மிடையுமைந்தலேசர்நாகமேவியபிராணன்மிக்க
படையெனும்வயவரோடுபதின்மரென் றுரைக்கப்பட்டோர்
வீடயமொடு றுநின் றுவிளங்குமிந்தியங்கன்பத்தே.

புரம் - பட்டணம், பிராணன் - பிராணவாபு. (௬௮)

புகலிருசுகடுசெய்யும்புண்ணியபாவமாகும்
இகல்பரியைந்துஞானவந்தியமாகுமைந்து
தகைமைசேரானியாகுஞ்சாற்றியவாயுவைந்தே,
நிகழ்தருகொடிமுன்றாகுஞ்செப்புமுக்குணங்கடாமே.

சுகடு - சக்கரம், வாயுவைந்து - பஞ்சவாயுக்கள். (௬௯)

பரித்திடுமோரச்சென்றலபநுரியாவரணமேழு
பொருத்தியதாதுபாகன்புந்திதே தராக்கைகாடு
தரைத்தலமிரண்டாமம்புசார்விரூப்பொடுவெறுப்பாங்
குருத்திகழ்வேட்டைமாக்களுநாமுதலாயவைந்தே.

அச்சு - உயிர், ஆவரணமேழு - சத்தாவரணம், குரு - ஒளி. (௭௦)

வண்ணமார்காலகன்னிவளர்சகைசண்டவேகம்
எண்ணுறுகாலமேனியிருடருமனையாரோடும்
அண்ணல்பாலமர்செய்முந்தூற்றறுபதென் றுரைசெய்வீரர்
நண்ணிருபொழுதென்றே துநாள்ளென்றறி திவேந்தே.

சண்டவேகம் - யமன்கொடுமை. (௭௧)

விடுத்திடல்வேண்டும்வேந்தேதமேவருகின்றபோகத்
திடைப்படுத்தருமமெல்லாமிருள்படப்பொதுளுங்கானில்
படுப்பவனியைச்சென்றுபடுவதே தார்விலங்குபோலும்
அடுப்பருந்துறக்கத்தின்பவவாவினைவினாக்கின்றனூல்.

துறக்கத்தின்பம் - சுவர்க்கலோகசுகம். (௭௨)

ஆற்றியவாக்கைவீயுமாயினுமதனுணின் று
தோற்றியவிலிங்கமென்றுசொல்லுமத்தனுவியாதால்
மாற்றருங்கருமமெல்லாமனச்செயலாகலானே
ஏற்றிடுகின்பதுன்பமிலிங்கநற்றணுவுக்காமே.

வீயுமாயினும்-நீங்குமாயினும், வீயாது-அழியாது, இலிங்கநற்றணு-குக்குமசரீரம்

அமைதனின்மறைந்துநின்றவணிகிபோலவென்றும்
சுமையுறு தூலமென்னத்தோற்றியவுடலினின்றும்

பிராசீன பரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம். ௧௬௭

இமையவரானும்வெல்லா திலங்குறுமிலிங்கமென்னச்
சமைவுறுதனுவின்றன்மைசாற்று துங்கேட்டிவேந்தே.

அமை - அமாவாசை. (௭௪)

ஐவகைவாயுபுரீரைந்தாகியபுலன்கள் புந்தி
மைவகையையஞ்சேருமனத்தொடுமருவிவிங்க
மெய்வகைப்பதினேழாகும்விளங்கியசனுவின்செய்கை
பொய்வகையாகுஞ்சீவன்பொருத்தினன்போலுமாடேகா.
தனுவின்றெய்கை - சரீரத்தின் தன்மை. (௭௫)

மனத்தினுக்கற்றசெய்கைசீவனமருவிநிற்றல்
கனத்துறுகதியவ்வானிற்குநிரம்சிக்க ளுக்கல்போலும்
புனத்துறுசலாகையென்னப்பொருத்தியலிலிங்கமவேருர்
ரினைத்துறுமாக்கைபற்றிநீங்கிடுகின்றயாக்கை.
கனம் - மேகம், சலாகை - அட்டை. (௭௬)

ஆதலானாக்கைசேராசறிவொடுபொருத்தவெண்ணின்
கோதுறுமிலிங்கமென்றுகூறுதன்மாய் கல்விவண்டும்
ஒதுடல்பொய்யதேதுமுறுமுணர்வின்நிரீந்நுடும்
ஏதமின் ஞானம்வந்துற்றிலநுடந்தாளின்மாடேகா.
ஏதம்இல் - குற்றமில்லாத. (௭௭)

அயர்தருவேள்வியின்பமழிவுறுமதனைவெஃகல்
புயலுறழ்மேனரிநம்பன்பொன்னடிக் கமலம்போற்றி
உயர்வுறவுயர்வீட்டின்பம்பெறுதிநன்றுணர்ந்தேசாயென்றப்
பயிலுறுதிவவின்லயாழ்ப்பண்ணவன்போயான்மன்னே.
வெஃகல் - விரும்பாதை, புயலுறழ்மேனரி நம்பன் - நிருமால். (௭௮)

பண்ணவனகலவொன்றுமப்பற்றிலானாகிச்செங்கட்
கண்ணையுளத்துநாடிக்கபிலனநிருக்கைசார்த்து
விண்ணவர்வழுத்தும்வண்ணம்விழுத்தவம்பலவுமாற்றி
அண்ணலந்தனிவீட்டின்பமண்மினனாசரேறே.
இருக்கை - ஆசிரமம், அண்மினன் - அடைந்தான். (௭௯)

பெறலருவீடுபெற்றபிராசீனபரிகியென்றோ
அறவாசொல்லவிர்த்தானன்னென்றைநினன்னமுற்றான்
நிறைபுகழ்ச்சரிதங்கேட்டோர்நினைத்தவைபெறுவொன்றோ
விறலுறுமயித்திரேயன்விதூற்குவிளம்பினோனல்.
என்று - என்று. (௮௦)

பிராசீனபரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௭௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆ ரு வ து

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மழலையினஞ்சரும்பர்முரன்மலர்த் துளவோன் றனைவழுத்திக்
குழவிமதிபுனைசடையோன்கூறியகாதையைக்கேட்டு
வியைவினொடுமேற்றிசையின்விழுத்தவஞ்செய்ப தின்மர்கதை
மொழிதியெனும்வி தூரனுக்குமொழிந்தனன்மித்திமைகனே.
சுரும்பர்முரல்-வண்டுகள்சத்திக்கிற, குழவிமதிபுனைசடையோன்-சிவபெருமான்.

பரவரியதனிவீடுபடர்தருபார்வேந்தனருள்
ஒருபதின்மர் தவம்புரிந்தாரொருபதினாயிரம்பருவம்
அருமணிச்செஞ்சுடர்விரிக்குமநந்தபண்டைவீக்கிடந்த
திருநிலமோரடிக்கரத்தவிறையவனை த்துணர்ந்தே.

அந்தப்பண்டை - ஆதிசேடனது படக்காடு.

(உ)

பாய்புனலிற்றவம்புரியும்பதின்மரெதிர்முதியமுகை
வாய்விரிபைந்துளவமலர்மாலேமதுத்துளி தூற்றக்
காய்கதிர்சூழ்குன்றிவர்த்தகருமுகில்போற்கலுழன்மிசை
ஆயிரம்பாப்பாம்பணைஞாளுநந்தன்றோன்றுற்றான்.

மதுத்துளி - தேன்றுளி, கருமுகில்போல் - கரியமேகல்போல.

(ஈ)

உந்திவிரிசெங்கமலத்தூடெழுந்தபொலந்தாது
சிந்தினபோற்பொற்காஞ்சிகிழகைநிலவுமுக
சந்திரமண்மலத்தரும்பத்தாமரைக்கணருள்பொழிய
வந்தெதிரேநின்றபழமறைமுதலைநனிலியந்தார்.

பழமறைமுதலை - திருமலை

(ச)

எழுதாதமறைமுடிவினிருந்ததனிச்சுடர்நமக்கு
விழிகாணவந்ததெனவெள்ளநீர்நின்றெழுந்து
தொழுதார்கண்ணீர்மாரிசொரிதரநெஞ்சகமுருகி
அழுதார்மீண்டாந்தவெள்ளத்தினுழந்தனரால்.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம், மாரி - மழை.

(ரு)

குளிர்ப்புறுதெண்ணீரீனிடைக்குளித்தரியதவம்பலநாள்
விளைத்தவருட்டண்ணென்னவிழிக்கருணைமாரிசொரிந்
தளித்திடுதும்விழைந்தவரமறைமின்களென்னநரத்
துளித்ததுழாய்முகிலுரைப்பத்துதித்தனர்மாதவருரைப்பார்.

நர - தேன்.

(சு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கள்ளடைந்தொழுகுதண்பூங்கற்பகமெதிர்த்தவண்டு
வீள்ளுநூந்தருவேறென் றுவிழையுமோகமலச்செங்கண்
வள்ளனிற்காண்டலொன்றேறவரெனவணங்கிவாழ்த்தப்
புள்ளரசுயர்த்தபெம்மான்புகன் றனன்மகிழ்வுகூர்ந்தே.

விழையுமோ - விரும்புமோ, வரன் - வரம்.

(௭)

வானகமடவாள்பாரில்வந்தனொருத்திமன்றம்
காணிகைத்தவஞ்செய்கின் றகண்டுமாமுனிவற்புல்லி
நீனிற்விசும்பைவென் றநெறிந்துதொய்த் திருண்டுவார்
தேனெடுசுரும்புமுகஞ்செறிநீழந ன்கையின்றார்

சுரும்பு - வண்டு.

(௮)

உழையுழையொதுங்கிநீண்டவோடரித்தடங்கண்வண்டா
மழலைபந்தேசஞ்செவ்வாய்மன் னுதண்டளிராவாய்த்
குழைதிகழ்கொடியிற்றேன் றங்கோசையைநெகிழ்த்துபுத்தேன்
பொழிதருநிழல்வைத்தீன்றான்போசுயர்விசம்புபுக்கார்.

உழையுழை - இடந்தோறும், மழலை - குதலைசொல், குழை - தளிர்.

(௯)

வைத்திடுநெறியகோதைமாரிடையெனும்பேர்பெற்றுத்
தத்தொளிகிளைக்குந்தண்ணந்தடங்க திரும்பியங்சாப்பந்
கொத்துறுதருக்கட்கெல்லாங்கூறுமோர்பெண்ணென்றாகிப்
புத்தமுதோடுதான் றம்பொன்னென்பொலிகின்றளால்.

நெறிய - நெறித்தலையுடைய, கோதைமார் - கூந்தலையுடைய பெண்கள், பொன்
என - திருமகன்போல.

(௧௦)

ததைமலர்செறிந்துதாழ்த்தடஞ்சினைத்தருக்கடாமே
மதரரிபரந்தவுண்கண்வல்லியைவழங்குவீர்
பதினமரும்பவளச்செவ்வாய்ப்பாசியெழையானேவேட்டோர்
புதல்வனையின் றுவேலைபுலியெலாம்புரந் கல்வேண்டும்

ததை - நெருங்கின, பாசியுழையர் - பசும்பொன்னொலாசிய ஆபரணங்கரையணிந்
தவன், வேட்டு - மணம்புரிந்து.

(௧௧)

எண்ணுபத்திலக்கயாண்டவ்வேழையோடின்பந்துய்த்து
மண்ணகம்புரந்துவீடுமருவுதிரீவிரென்னு
அண்ணலம்பசும்புட்பாகனருளினிற்புகன் றுபோகப்
பண்ணவற்பரவிரீங்கிப்பதினமருகராஞ்சார்ந்தார்.

ஏழை - பெண், துய்த்து - அதுபவித்து, பசும்புட்பாகன் - திருமால்.

(௧௨)

கருங்கடல்வேலினாலங்காடுகொண்டிருத்தல்காணப்
புரந்திகெனலுங்காலும்படைநீர்விடுத்துவல்லே

சுரும்புகுழ்மரங்கனெல்லாஞ்சுட்டனர்சுடலுநின்ற
மரஞ்சுடலொழிமினென்றுமலரவன்மறுத்தான்மன்னே.

காண - பார்த்து, கால் - காற்று, சுரும்பு - வண்டு, மலரவன் - பிரமன். (௧௩)

அளிக்குலம்பரந்துபாடவரும்பவிழ்வல்லிபுல்லும்
நளிச்சினைத்தருக்கடம்மைநான்முகன்சென்றுநண்ணி
விளைத்தெரியூட்டுகின்றவெந்திறல்வேந்தர்க்கன்பால்
வளர்த்தபொன்கொடியைவீரவழங்குமினென்றுசொற்றான்.

அளிக்குலம் - வண்டுக்கூட்டம், வல்லி - கொடி. (௧௪)

அரக்கிதழ்முளரிமேலானரசர்பானண்ணிஞாலப்
பரப்பெலாம்புரப்பீர்நீயிப்பதினம்ருங்கோடலாகும்
சருக்குலம்வளர்த்ததெய்வத்தாமரைமுகத்தினுளை
விருப்புறமணத்தினொன்னவேட்டனரென்பமன்னா.

அரக்கு - செந்நிறம், முளரி - தாமரை. (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

ஐயிருமன்னவராடுபாந்தளின்
பையினைவென்றகல்பருமவல்குலாள்
வெய்யபூணினமுலைவிருப்பிற்புல்லினர்
வையகநிழற்றினர்மலைவெண்குடை.

பாந்தளின்பையினை - பாம்பின்படத்தை, பருமம் - மாதரிடையணிகளினென்று

கொத்தலர்நுளவணிகொண்டல்கூறிய
அத்திறமாதொடுமராரண்டினில்
பத்துநூறுயிரம்பருவம்வேலையின்
தத்துநீர்க்குழுமித்தாணிதாங்கினர்.

நுளவணிகொண்டல் - திருமால், வேலை - கடல். (௧௬)

மன்னவன்சாக்குடமனுவின்காலத்துப்
பன்னுபல்லுயிரெலாம்படைத்ததக்கன்முன்
உன்னுமுழவியினாலுடலநீத்தனன்
துன்னுசீர்ப்பதினமரத்தேதான்மலாயினான்.

சாக்குடமனு - சாக்ஷுவதமது. (௧௭)

ஈன்றவத்தக்கனையினிதுநாக்கினர்
ஆன்றவிலவுலகநீயரசசெய்கெனாக்
கான்றபொற்சுடர்முடிகவித்துக்கானகம்
தேன்றருதாவர்சென்றுமேயினார்.

முடிகவித்து - முடிகுட்டி. (௧௮)

இல்லறஞ்சில்பகவியற்றிவைகலால்
தொல்லைநல்லறிவெலாந்தொலைப்பெற்றனம்

பிரசேதசாக்கியர், பதின்மர் கதைபுரைத்த வத்தியாயம்.

௧௭௧

வல்லையின்முத்திசேர்வழியுரைக்கென
நல்லிசைநாரதண்ணணிக்கூறுவான்.

வல்லை - விரைவில்.

(௨௦)

கார்முகில்வண்ணனைக்கருதிலார்களை
ஒரிருதால்விலங்கென்னவோதுவார்
கூடும்வாலறிவினரென்றுகோதிலா
நாரதமாமுனிநவிலுமீட்டுமே.

கார்முகில்வண்ணனை - திருமலை, வாலறிவினர் - மெய்யறிவினையுடையவர், ()

விரிதருதண்புனல்வேறின்பெய்திடின
மரனெலாந்தழையுமாமானமாய்விலா
முருகுலாந்தண்டுழாய்முதல்வற்போற்றிடின
உரவுநீருலகெலாமுவக்குமென்பவே.

மான - நிகர்க்க, முருகு - வாசனை, உரவுநீர் - கடல்.

(௨௨)

கந்தரம்பவான்மிசைக்கவினவொல்லையின்
வந்ததின்மறைவதுபோலமாலுழைச்
சந்தரவுலகெலாந்தோன்றிநின்றபின்
அந்தமுமவனுழையடையுமென்பவே.

கந்தரம் - மேகம், கவின - அழகாக, ஒல்லை - விரைவு.

(௨௩)

வெய்யவன்கதிரினால்வீழுந்தண்புனல்
செய்யவன்கதிரினாற்சேருநாசம்போல்
கையுறுமுலகெலாங்கருணைமாலுழை
ஒய்யெனத்தோன்றிப்பின்னென்றுநாசமே.

ஒய்யென - விரைவாக.

(௨௪)

பாடுமின்பசந்துழாய்ப்பரமன்பல்புகழ்
சூடுமின்மாயவன்நாயநாண்மலர்
நாடுமினாகணையானைநன்கெனப்
பீடுசாளுரதன்பெயர்ந்துபோயினான்.

பீடு - பெருமை.

(௨௫)

பதின்மருமாதவம்பலபுரிந்துவான்
நதிதருமால்பதண்ணிஞரென
விதுரனுக்கியம்பினன்வெளிநுநீங்கிய
மதியினிற்சிறந்தவம்மயித்திரோயனே.

வெளிநு - அறியாமை.

(௨௬)

என்வுயர்சுகமுனியெடுத்தியம்புவான்
வினைமுதறடிந்தவவ்விதுரன்வல்லிபோய்

நனைகவுட்புழைக்கைமாநகராண்ணினன்
தனிவனம்புகுத்தினுன்றம்முனையே.

புழைக்கைமாநகரம் - அத்திரபரம்.

(௨௭)

பெரும்புகழ்சேர்பிரசேதசப்பெயர்
பொருந்தியபதின்மர்தம்பொருவின்மாக்கதை
தெரிந்துறமொழிபவர்செவியின்மாந்துவார்
அரும்பெறனலதுகர்த்தடைவர்முத்தியே-

அரும்பெறனலன் - பெறுதற்கரிய இன்பம்.

(௨௮)

ஒன்னலர்வணங்குமுததானபாதனம்
மன்னவன்மரபினவழங்கினேனவன்
முன்னவன்மரபினிமொழிவல்கேளொருப்
பன்னினன்முனிவரன்பார்த்திபற்கோ.

ஒன்னலர் - பகைவர்.

(௨௯)

போதினான்முகன்றொழும்புனிசுமால்கதை
காதலானிச்சலுங்கருத்துணொமா
மாதவம்புரிதருமறைவல்லீரெனச்
சூதமாமுனிவரன்சொல்லன்மேயினான்.

போதினான்முகன் - தாமரைப்பூவில் லீற்றிருக்கிற பிரமன், நிச்சலும் - நாள்
தோறும்

(௩௦)

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சபக.

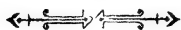
ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 1110

சுரு

ஜெந்தர்ங்குந்தம்.

மு த ல ல வ து

பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

கேட்டிவாளரசமகதியாழ்முனிபாற்கேட்டனன் தன்னிலையறிந்த
வாட்டிற்றப்பிரியவிரதன்வண்டறைதார்மன்னவர்மணிமுடிவனங்கச்
சேட்டிளம்பரிதியிளவெயில்கிளைக்குதிரும்மணிமெழுமுடிபுனைத்து
சூட்டுவாளவஞ்சுமந்தபார்புரத்துதுழாய்முதிப்பசுமடைந்தனனல்.

கேட்டி - கெட்பாயாக, மகதியாழ்முனி-மாரதன், சூட்டுவாளாவம்- ஆதிசேடன். (1)

என்னலுமிறைவன்முழுதுணர்ச்சுகன்றனெறிக்கும்வானமறிமுடிகோக்கித்
தன்னிலையறிந்ததாமவேல்வேதுதயவகொரிபொழிமலரிச்சுடிகைப்
பன்னகஞ்சுமந்தநெடுநிலம்பரிததபான்மையென்பரவை மணபரித்தும்
கன்னியந்துளவோனுயர்பதம்யாங்குககலந்தவா கழுதெனக்கரைவான்.

மணிச்சுடிகைப்பன்னகம் - ஆதிசேடன், பரிததன் - சுமததன். (உ)

குளிறுவெண்டாங்கக்கருங்கடன்குருந்தகொண்டலொம்பொழிந்தவெண்முத்
தும், ஒளிறுசெம்மணியுமருவிகொண்டிறங்குமோனபெற்றெழுதும்மத்தத்
துக், களிறுகண்படுக்குவகாத்தளஞ்சாரத்தகதமாதனநெடுபுரத்தன்மம்
வெளிறிலாக்கேள்விமன்னவனடைந்துவிழுத்தவமிழைத்தனன்விழைந்தே.

குளிறு - ஒலிக்கின்ற, ஒளிறு - பிரகாசிக்கிற, கண்படுக்கும் - நித்திரைசெய்கிற,
வெளிறு - அறியாமை. (ங)

வியலிருவிசம்யினிமையவரெரிபொன்விமாசமென்றததனதொடர்ந்து
வயின்வயின்மிடையவுயிரெலாம்பூத்தவானவங்கிற்றணிவிமாசம்
உயர்வெளியளக்கும்பரிதிபல்கோடியுதித்தெனவொள்ளொளிதழைந்து
புயன்முகங்கிழித்துமன்னவன்வஞ்செய்பொலங்கிரிப்புறத்திறுத்தன்தே.

வயின்வயின் - இடந்தோறும். (ச)

கோத்தவெண்டிறையிலவளர்த்தருபச்சைசுருதியினை எழில்வருமுத்தி
பூத்தசெம்முளரிமலரினோன்வருதல்புரவண்கண்டெழுத்தினைஞ்சி
எத்தினனேத்தவாட்டிற்றகுரிசிலெண்ணையிருந்தவம்புரிதி
காத்தியாலொருவெண்குடைநிழல்பரப்பிக்கண்ணகன்புலியென்பபகர்வான்.

வளர்த்தரு-கண்வளர்கின்ற, பச்சைக்குழவி-பச்சைக்குழந்தை, மலரினோன்-பிரட

எண்ணுறுகாமமுதற்பகையடக்காரிருப்புகரணகத்தேதி
நண்ணினுமாயைவலையினைக்கடவாரநவிறுவெம்பகைசலிந்தறிந்தோர்
மண்ணகம்புரத்துமகவொடுமகிழ்ந்துவைகினுமாயையையருவார்
பண்ணுறுகருமங்கனுவெனப்பார்த்துப்பார்புரந்தருளெனப்பணிந்தான்.

காமமுதற்பகை - காமமுதலாகிய அறுபகை, அவை - காமம் குரோதம் லோபம்
மோகம் மதம் மதஸம், என்பன. இவற்றை அரிவதல்வர்க்கம் என்பர் வடநூலார். (ஈ)

மோட்டுநிலகமுழுவதும்பூத்தமுழுமுதல்பணிக்கவுண்மிக்ஊர்
தூட்டரக்கெறிசெந்தாமரையினையவொண் மலர்க்கரத்தினுற்றந்தை
குட்டியபசும்பொற்சுடர்முடிபுனைந்துகுட்டாச்சுமந்தபாரேழும்
பாட்டுவண்டியிருந்மலர்த்தெரியற்பணிமதிக்குடைகவித்தளித்தான்.

பணிக்க - கட்டளையிட, குட்டரா - உச்சிக்கொண்டையையுடைய பாம்பு, (ஆதி
சேடன்.) (எ)

ஒருதனியாழிவெஞ்சுடர்மறைத்தவோர்புறத்திருட்குறும்பெறிவான்
விரைசெலமான்தேர்ப்பரிதியிற்கடாவிமேருவைவலங்கொளத்தடந்தேர்
எரிமணியாழியிருநிலங்கிழித்தவெல்லையேயெழுனக்கிடந்த
பொருதிரையாழியாயமற்றவன்மன்புகழினையெங்குனம்புகல்கேன்.

மான்தேர் - குதிரைகட்டின்தேர், கடாவி - செலுத்தி. (அ)

எழுதினமாழியெழுமுறைபுருளுமிடைவெளியேழுதிவென்ன
விழைவொடுதடந்தேர்நட, துமவ்வேத்தன்விச்சுவக்கருமனென்னுரைக்கும்
தழைபுகழ்விநிமுன்னுயிர்த்தநல்லன்ங்கைத்தமுலியேயார்தயங்கெழிற்பெண்ணோ
டழகுசெயாக்கினித்திரன்முதலாமையிருபுதல்வரையளித்தான்.

விழைவொடு - விருப்பத்தோடு, உயிர்த்த - படைத்த. (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆரமுமஞ்சான்றவாங்கவர்தம்மின்மூவர்
கூரமுல்காய்ந்துநின்றகுறிப்பருந்தவத்தராக
ஒரெழுதிவமோரேழ்புதல்வருமுலப்பவீர்தான்
காரொழுமின்னினன்காய்க்திர்ப்புலவுவேலான்.

திவம் - திவு. (க0)

காவலனுயிர்த்தமாதைக்காவியற்களித்தானன்னை
கோவைவெண்முத்தமுரற்குவிமுலையணங்கைப்புல்லி
ஆவியந்துகிலாடெய்யாரையையின்னாநந்த
மாவகிர்நெடுங்கனையையாதிமாணஞ்செய்தானால்

உயிர்த்த - பெற்ற, காவியற்கு - சுக்கிரனுக்கு, ஆவி - புகை. (கக)

மத்தவெங்ளரிநல்லயானைமுகன்பின்னும்வேறோர்
புத்தமுதனையமாலைப்புணர்த்தனன்புணரவன்னாட்
குத்தமன்றமுதன்பாருரைக்கும்ரைவதனிம்மூவர்
வித்தகர்மனுக்களாவோர்விளங்கவந்துதித்தாரன்றே.

புத்தமுது - புதியஅமிர்தம். (கஉ)

துதிதருதிவோரேழுந்தொடுகடலேழுமாக
முதுநிலவரம்புகண்டமுதல்வனென்றெவரும்போற்றப்
பதினொருபத்தினோடேபடர்ந்துதுகோடியாண்டு
விதிமுறையுலகங்காத்துமேவினன்மீட்டுங்கானம்.

தொடு - தோண்டப்பட்ட. (கங)

கேவருந்தவத்தோர்கூறுமெய்ம்மறைகேட்டுநாளும்
பூவையுங்கிளியும்பேசும்பொதும்பர்குழிமயச்சாரற்
நீவியமழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவரைப்பெறுதல்வேண்டி
நாவலந்தீவுகாப்போனற்றவமியற்றினாளுல்.

பொதும்பர் - சோலை, தீவியம் - திவ்வியம்.

(கச)

அற்றமில்புகழ்சேர்வைவேலாக்கினித்திரனென்றோதும்
வெற்றிநாவலந்தீவாளும்வேந்துசெய்தவமுட்கொண்டான்
பொற்றருநீழல்வாழும்பூருவசித்தியாதி
உற்றரமகளிர் பாடவந்ததுறைமலரின்மேலான்.

மலரின்மேலான் - பிரமன்.

(கரு)

எடவீழ்கமலத்தண்ணலின்சுவையமுதமுறப்
பாடினனின்றசெவ்வாய்ப்பவளவாயணங்கைகோர்கி
நாடினன்றவஞ்செய்கின்றநாவலந்தீவினாற்குந்
தோடவிழலங்கன்மாலைகூட்டெனவருளினாளுல்.

பாடினன் - பாடி (முற்றெச்சம்).

(கச)

அன்னமுமயிலும்போலவாசினங்குமாரக்கெல்லாம்
முன்னவனாகிநின்றமுரிவேற்காளாமுன்னர்ப்
பொன்னினர்வல்லியென்னப்பூருவசித்தியென்பான்
மின்னெனவமுதமென்னவின்கிழித்தெய்தலுற்றான்.

பொன்னினர்வல்லி - பொற்கொடி.

(கௌ)

அனையுறையரியேறன்னாழகுவிற்றிருந்தமார்பும்
வளைகடலவனிதாங்கிவரையெனப்பிணைத்ததோளும்
தனையவிழ்ந்தலருஞ்செய்யதாமரைக்கண்ஊமுண்கண்
களிகொளநோக்கிரெஞ்சங்கலுழந்தனள்வியந்தாநின்ருள்.

அனையு - 'குறை', பிணைத்த - பருத்த.

(கஅ)

மழைகிழித்தெழுந்தமின்போல்வந்தனனின்றமரிநின்
குழைகிழித்தொழுங்குந்நன்குநுநகைப்பவளவாயும்
இழைகிழித்தெழுந்தகொம்மையிளமுலைத்தடமுநோக்கி
அழலுயிர்த்தொளிறும்வேலாநுற்றலனாவினாளுல்.

வந்தனன் - வந்து, (முற்றெச்சம்) கொம்மை - திரட்சி.

(கக)

ஏந்தெழிற்பிறைவெண்கோட்டவளங்களியானையன்னாண்
கூந்தலம்பிடியினின்றகுநுநகைக்குமுதச்செவ்வாய்
மாந்தளிரன்னமேனிமழைமதர்நெடுங்கட்பேதை
சாந்தணிந்தேத்துகொம்மைத்தடமுலைதழுவினாளுல்.

கோட்ட - கொம்பினையுடைய, பிடி - பெண்யானை.

(உ௦)

கொந்தழற்குருகிவேலான்கொய்ம்மலரகலந்தோய்ந்த
அந்தளிரனையசெவ்வாயணியிழைவயிறுவாய்த்த

நந்தலில்சிறப்புமேயநாபியேமுதல்வராய

மைத்தொன்பதின்மர்மாலையும்தியெனவளர்ந்தார்மன்றே.

அகலம் - மார்பு, வயிறுவாய்த்த - பெற்ற.

(௨௧)

உரைசெயுநாபிவைவேலுற்றகிம்புருடன்வண்மை

அரிதிகழ்சேதுமாலணியினாவிரதனன்மை

மருவுத்திராச்சுவன்னேர்வாய்ந்திடுமிரம்மிகன்வெங்

குருகிவேலிரண்மயன்சீர்க்குருவெழுவவர்கள்பேரே.

அரி - ஒளி.

(௨௨)

மேவலர்க்கடந்தவொர்வேல்வேந்தழனாமத்தேதான்நல்

ஓவலில்சிறப்புவாய்ந்தவொன்பதுவருடமாக்கி

நாவலந்தீவுநன்னாராபியேமுதலிடுநோர்க்குக்

கோவடுகுருகிவைவேற்றொர்பேரரசவீந்தான்.

மேவலர் - பகைவர், கடந்த - வென்ற.

(௨௩)

நல்கருந்நடல்கூழ்கின்றநாவலந்தீவென்றேறாதும்

புலிமிசைமனையாராயபுருவரித்தியோடும்

கவினெடுபத்திடுநெடுகலந்திறுகோடியாண்டு

குவைபெறுமின்பத்தாய்த்தேதான்குறுகினன்வானத்தன்றே,

கவினெடு - அழகோடு.

(௨௪)

அழிவில்சீர்நாபியாநியாகுமொன்பதின்மர்செம்பொன்

எழிறிகழ்மேருவீன்றவிநாகைப்பவனச்செவ்வாய்

விழைவுறுமேருத்தேதவிமுதலுமென்கொடியனெரேர்

தழைபுமொன்பதின்மர்தம்மைத்தனிமணமியற்றினால்.

விழைவுறு - விருப்பத்தைபுண்டாக்குகிற.

(௨௫)

ஆற்றல்வேனாபிவேள்வியாற்றலுங்கருணைகடர்ந்து

காற்றெறியிறைப்புட்பாகன்கருமுகிலென்னத்தேதான்ந

மாற்றருநின்போன்மைந்தன்வழங்கெனயாமேவந்து

சொற்றுதுமென்றுவேதத்தொன்முசலருளினால்.

ஆற்றல் - வலி, புட்பாகன் - திருமால்.

(௨௬)

மடவரன்மேருத்தேதவிவனமுலபொருதுவிண்ட

தொடையலங்கோதைதாழ்ந்துதுயல்வரப்பணைத்துவீங்கும்

அடல்கெழுதிணிகேதாணபிக்காழியந்தடக்கையானே

இடபனென்றுலகமெல்லாமேத்தாற்றத்தோற்றஞ்செய்தான்.

மடவரல் - இளமைபொருந்திய, துயல்வர - அசைய, ஆழியந்தடக்கையானே -

திருமாலே.

(௨௭)

பயந்தநன்மகவென்றேறும்பசந்துழாயிடபனென்போன்

சயந்தியென்றுரைக்குமாதைச்சதமகனளிப்பவேட்டு

பிரியவிரதன் மரபுரைத்தவத்தியாயம்.

கௌ

வயந்தருவளஞ்செறிந்தமாநிலமகிழ்ந்துகாப்ப
நயந்துநற்றவஞ்செய்வான்காணண்ணினனாயிமாதோ.

பயந்த - பெற்ற, சதமகன் - இத்திரன், காண் - காடு.

(உஅ)

மழைவளஞ்சிறப்பமுந்நீர்மாதிலவளாகங்காத்து
விழைவெறிந்துலகமெல்லாமெய்நெறிபடரும்வண்ணம்
பழமறைமுடிவுகூடும்பாடல்சாலிடபற்காங்கு
துழைபுலன்வாய்ந்தமைந்தர் நூற்றுவர்நோற்றஞ்செய்தார்.

முந்நீர் - கடல், வளாகம் - இடம்.

(உக)

மருவருந்துவபுண்டுமைந்தரொன்பதின்மர்செல்ல
உரைசெய்வேதியராயெண்பத்தொருநிறற்குமார்செல்லப்
பாணென்னுலகமேத்தும்பரிதிவென்மைந்நனென
அரசிளங்குமர்தம்மோடகனிலம்புரவபுண்டான்.

புரவு - காத்தற்றெழில்.

(஁௮)

மன்னியதுறவறங்கள்வழங்கியும்வந்தமாதி
உன்னியதேயத்துமருணர்விலாப்பெயரேபோலத்
துன்னியுமுலகுளோர்க்குத்தொலைவில்பேர்வீடுசேரும்
நன்னெறிதெரித்துமுத்திநண்ணினனிடபன்மாதோ.

தெரித்தும் - தெரிவித்தும்.

(஁௯)

புனைகுலடப்பரதனென்போன்போற்றுதன்பெயரேபெற்றுப்
பனிவரையெல்லையாமிப்பாரகம்பொலியக்காத்துத்
தனியெழில்சேரும்பஞ்சசனியிளமுலயிற்புல்லி
வனைகழற்சுமதியாதிமைந்தரைவரைப்பெற்றானால்.

புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, புல்லி - தழுவி.

(஁௭)

எவ்வரைக்குலமுஞ்சுவேந்தெழிற்றிணிகேதாண்மைந்தர்
ஐவருமவனிகாப்பவைவரையகத்துனவென்றேறன்
கைவரையழைப்பவந்தகாரணற்கன்புபுண்டு
மைவரையருவிச்சாரண்மருவினன்மன்னவென்றான்.

ஐவரை - பஞ்சேந்திரியங்களை, கைவரை - யானை, (கஜேந்திராழ்வான்). (஁௭)

பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சசஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

பரதன் சரித்திர முரைத்தவத்தியாயம்.

கவிவிருத்தம்

வரதன்மாயன்மலரடிக்கன்புசெய்
பரதன்செய்திறம்பன்னுதிநீயென
விரதமேவியவேந்துவினாதுலும்
சரதமாதவத்தோனதுசாற்றுமால்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை.

(க)

பந்தரீக்கும்பரதன்பருப்பதத்
நெந்தவண்ணமாலெய்தநினைக்கினும்
அந்தவண்ணமாலாங்குறவன்புசெய்
புந்தியான்புலகன்னுழைப்போயினான்.

பந்தம் - பிறவித்தலை.

(உ)

புக்குறைந்துபொருவருமாதவம்
மிக்கியற்றிவீடெய்துறவைருநான்
தக்கயோகத்தின்றன்மைதகர்வுற
அக்கண்ணுற்றதறைவனென்றோதுவான்.

பொருவரு - ஒப்பற்ற.

(ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டலிற் பிளிறும்பாணைக்கூர்நுதிமருப்பிற்றேன்றி
வண்டொடுசரும்பர்மூசமன்றலம்பொதிவாய்விண்டு
கண்டாண்மடந்தேதன்சிந்துங்கண்டகியென்னுமயாற்றுத்
தண்டிறையொழுகுநன்னீராவொன்றலைச்சென்றானால்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, மருப்பின் - கொம்புபோல, மூச - மொய்க்க,
கண்டல் - தாழை.

(ச)

நிரையுளையரிமானென்று நிழல்களிகளிறுநாடி
உருமெனவுறியார்க்குமொலிசெவிபடுதற்கஞ்சிக்
கருநனிகலங்கியங்கட்கவையடியிளமானின்ற
ஒருபசங்கன்றுநீரோடொழுகியாங்குற்றதன்றே.

நிரை - வரிசை, உளை - புழமயிர், அரிமான் - சிங்கம், சுளி - கோவிக்கிற, உரு
மென - இடிபோல, கவையடி - பிளவாகிய அடி.

(ஞ)

கைம்முகந்தெடுத்துமென்மான்கன்றுயர்கரையினுய்த்து
மெய்ம்முகந்தெளித்ததூயோன்விரிபுனென்றியினாடி.

பரதன்சரித்திரமுரைத்தல்ததியாயம்.

கள்கு

நெய்ம்முகங்கமழுஞ்சுலரிழற்படைநக்கன்போல
அம்மறியேந்தியேகியன்பொடுவளர்த்திட்டானால்.

நக்கன் - சிவபிரான், மறி - மான்கன்று.

(சு)

குன்றின்வானருவிலீழ்ந்துகுழித்திடுமறையிலாமான்
கன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பால்காதலிப்பருகவுட்டிம்
இன்றி துகறிக்குமென்னாவெழுந்துதன்கையாற்கொய்து
துன்றியபசியபச்சைத்தோட்டுமெல்லறுகுநீட்டிம்.

தீம்பால் - இன்சுவையுள்ளபால், கறிக்கும் - கடிக்கும்.

(எ)

தெறித்தெழுந்தொழுகுதெய்வத்தீம்புனலாற்றுத்தண்ணர்
துறைத்தலைக்கிடந்தபச்சைமரகதஞ்சுடர்வமென்மேல்
எறித்தவஞ்சுடரைப்பைம்புல்லென்றுதன்னெருத்தங்கோட்டிக்
கறிப்பநாவனைத்தேனாக்கிக்கதிரிளமுறுவல்காட்டிம்.

துறைத்தலை - துறையில், சுடர்வ - ஒளிர்வன.

(அ)

மன்னுபூந்துறையிற்றண்ணீர்மாந்துவான்படருங்காலும்
கொன்னழந்தீர்ப்பேழ்வாய்க்கோட்புலிகவருமென்னாப்
பின்னெழுந்தேகுமாலப்பிறைதுதன்மடந்தைவேட்ட
பொன்னுழைதொடர்ந்துசென்றபுயனிநக்கடவுள்போன்றே.

மாந்துவான் - குடிக்க, என்னா - என்று, பிறைதுதல் மடந்தை - சீதை, பொன்
னுழை - பொன்மான், புயனிநக்கடவுள் - ஸ்ரீராமன்.

(க)

துளிக்கருங்கமஞ்சூற்கொண்டறுயில்குளிர்சோலைதாழ்ந்த
நளிச்சினைமறையின்யாங்குநண்ணியதென்றுநேடெம்
ஒளிக்கறைமதியிற்றுஞ்சுமோங்கெழிலிளமானென்னப்
பளிக்கறைமுகட்டினேறித்துஞ்சுதல்பரிந்துபார்க்கும்.

கமம் - நிறைவு, சினை - கினை, நேடெம் - தேடுவான்.

(கர)

பாந்தளஞ்சேக்கையானைப்பரவுறுபொழுதுநாடும்
வாய்ந்தபூங்கமலக்கையால்வருகுவென்றழைக்கும்வந்து
மோந்துதன்மேனிநக்கமுகமலர்மலர்ச்சிகூரும்
வந்தினனெடுக்கும்புல்லுமெழின்மணித்தோளினேந்தும்.

பாந்தளஞ்சேக்கையானை - திருமலை, வந்தினன் - எந்நு, (முற்றெச்சம்.)

(கக)

மின்னுழைமருங்குலார்போல்விழித்திடுமிளமான்கன்று
தன்னுழைவளரமலைத்தண்மதிபுரையுந்தக்கோன்
இன்னவாறொழுகியாவியிறந்திடுபொழுதுமான்மேல்
மன்னியநினைவுதன்னாண்மான்னுருவாயினால்.

தன்னுழைவளர - தன்னிடத்திலவளராத்தக.

(கஉ)

தெறிநடைமடமானாகப்பிறந்துமுற்பிறந்தைசேர்ந்த
அறிவுவிட்டகலாதாகவருவியஞ்சாரற்குன்றும்

எறிநிறைநதியுமாடிச்சில்பகலிறப்பத்துஞ்சி
மறையிலங்கிராவின்வழியினிற்றேன்றலுற்றான்.

பிறந்தை - பிறப்பு.

(க௩)

முற்றணர்வுடைமையாலேமுனிவரர்கள்தவாறு
கற்றிலன்செய்யாமுன்னூல்கலைத்திறங்கேட்டிலானால்
பற்றிலன்மனத்தில்யாதும்படுபகைநட்போடில்லான்
பெற்றிலன்வருந்தியொன்றும்பேசிலனொழுகினான்.

முற்றணர்வு - சர்வஜ்ஞத்வம், செய்யாமுன்னூல் - வேதம்.

(க௪)

நங்குலத்துநித்தேதான்நனவில்கிலன்மறைமற்றென்றோத்
திங்களிற்கலைகள்வாய்ந்ததெய்வதக்கிழவரெல்லாம்
தங்களிற்புலம்பிறைந்துதாற்றிளங்கமுருகுழந்த
பைங்கழைக்கும்புவேலிப்பழனரீகாத்தியென்றார்.

பழனம் - வயல்

(க௫)

வினேவினேவின்றிநின்றேன்றவேதியர்பணித்தவண்ணம்
நனைவினாபொங்கர்வேலிநளிபுனற்பழனங்காத்தும்
பனைவளைத்தடக்கைவேழம்படர்வரையருவிச்சாரற்
றினேவினாபுனங்கன்காத்துத்தெள்ளிதினொழுநாளின்.

நனை - பூவரும்பு, பொங்கர் - சோலை, வேழம் - யானை, படர் - சஞ்சரிக்கிற. ()

அழற்கதிர்ப்பரிதிவெம்மையரசவீற்றிருக்கும்பாலைக்
கிழத்திகொள்பலிக்குவந்துகிடைத்தனனிவனென்றெண்ணூஉத்
தழைத்தெழுமுவகையாலோர்வேட்டுவத்தலைவன்பற்றி
வழித்தனன்குருதிச்சாந்தமலர்தொடைசூட்டினான்.

பரிதிவெம்மை - சூரியவெப்பம், பாலைக்கிழத்தி - காளி, எண்ணூஉ - எண்ணி,
குருதிச்சாந்தம் - செஞ்சந்தமம்.

(க௬)

இன்னமுதொழுமாலையிளம்பிறைசடிலத்தேந்து
கன்னிமுன்னெய்தக்கன்னிகட்கடைகனலநோக்கி
அன்னவன்நனைக்கொல்வானமைந்தவர்சென்னிசிந்த
யின்னுமிழந்திலங்குவாளால்வெய்தினிற்றுணித்துவீழ்த்தான்.

சடிலத்து - சடையில், கனல - எரிய, கொல்வான் - கொல்ல, சென்னி - தலை,
துணித்து - வெட்டி.

(க௭)

நிறைந்தபேரொளியைநெஞ்சினிற்றியுணர்ந்தாயோன்நனை
எறிந்திடிவற்றாரொள்வாளேறுபட்டிமந்துளாரால்
அறந்தலைமணந்துநின்றவறிவினர்க்கிறுதியெண்ணும்
மறந்தலைமணந்தார்வாழ்தலுண்டுகொன்மதிக்குங்காலே.

நிற்றி - நிறுத்தி; வாளேறுபட்டு - வாளாலெறியப்பட்டு, தலைமணந்து - கூடி.

உரனுடையொருவனிவ்வாரொழுநாளொலிநீர்வேல்

இருநிலவலயங்காக்கும்ரகுணனென்னுமேந்தல்

பரதன் சரித்திரமுத்தவத்தியாயம்.

கஅக

மருளறுஞ்ஞமெய்தமாமணிச்சிவிகைபூர்ந்து

கருணைபாய்கமலச்செங்கட்கபிலனதிருக்கைசெல்வான்

உரனுடையொருவன் - பரதன்; நிலவலயம் - பூமண்டலம்.

(௨௦)

முனிவொடுவிழைவிலானமுழுமக்கள்வலி திறப்பற்றிப்

புனைமணிச்சிவிகையாங்குப்பொறுக்கெனப்பொறுத்தலோடும்

இனி தினிற்பொறுத்தியென்னையினேத்திருத்தாய்கொலென்னக்

கனியிதழ்வியுண்டுகூருக்கட்டுரைகழறுவற்றான்

முழுமக்கள் - கீழ்மக்கள், பெறுத்தலோடும் - சுமத்தலோடும்.

(௨௧)

இளைத்தலும்பெருத்தருளும்யாக்கையின்குணமற்றன்றே

கிளத்திடினுயிர்க்குமுண்டேயென்னலுங்கேட்டவேந்தன்

உளத்தினினடுக்கமெய்ப்பிழர்நிநின்றிழிந்துவல்லே

அளித்திடல்வேண்டுமென்றாவமலனைத்தொழுதுசொல்வான்.

கிளத்திடின - சொல்லின், உண்டே - உண்டோ, உளத்தி - சிவிகை.

(௨௨)

இந்தனத்தழலின்வெம்மையியைத்தவெம்பதலைநீருள்

வெந்திடுமரிசிபோலமிடையும்வெவ்விடும்பையாலே

நொந்திடுமாக்கையுற்றதவலருந்தாபமெல்லாம்

நந்தலிலுயிர்க்குண்டென்றேநாடுமென்ஊள்ளமையா.

இந்தனம் - விறகு, பதலை - பாத்திரம்.

(௨௩)

ஆரைப்பொறுத்தல்வேண்டுமறிந்திலனளியேன்மையல்

வேரெறிந்தசுற்றிமெய்ம்மைவிரித்திடல்வேண்டுமென்ன

மூரல்கொணமுகத்தனாகிமுழுவதுமுணர்ந்ததூயோன்

தேரருமறைகொல்லாந்தெள்ளிநிற்பெறிக்கலுற்றான்.

மையல் - மயக்கம், வேரெறிந்து - வேர்களைந்து.

(௨௪)

தாளிணைபொறுத்துநின்றநழைத்ததேதார்மார்புமார்பு

தோளிணைபொறுத்ததேந்ததேதாளிணைசுடர்ந்தாடின்ஊம்

வாளுடையரசனென்னவருபொருள்பொறுத்தமற்றென்

கோளுமீங்கிவ்வெல்லாங்குறிக்கின்மண்ஊருமன்றே.

தாளிணை - இரண்கொல்கள், கோள் - துன்பம்.

(௨௫)

கலிவிருத்தம்.

வியப்புமனலினுல்வெதுப்புநீருளும்

செயிர்ப்பறுவானையத்தீச்சுடாதுபோல்

நயப்புமனத்தினைநண்ஊதாபத்தீ

உயிர்க்கிலயறிந்தவருணருங்காலையே.

தாபத்தீ - முத்தாபநெருப்பு.

(௨௬)

திரியொடுநெய்செறிவுற்றசெஞ்சுடர்

எரிதருங்கிருதுவுற்றிலங்குமாறுபோல்

விரியுமுக்குணத்தொடுமேவின்மாமனம்
உரைதருபிறவியையொழிப்பதில்லையே.

கிருது - நெய்.

(௨௭)

பன்னுமுற்பிறந்தையிற் றதனென்னயான்
இந்நிலம்புரந்திடரகற்றியாவும்விட்
னென்னியதவத்தொடுமொழுநாளிடுநீர்
கன்னிமாணுழைமனங்கலந்திறத்தலான்.

முற்பிறந்தை - முற்பிறப்பு, கன்னிமான் - மான்கன்று.

(௨௮)

அவ்வுழையுருவமுமடைந்துவிட்டபின்
இவ்வுருவெடுத்தனனின்னமொன்றினும்
கவ்வைசெய்மனங்கதுவாதுநின்றனன்
செவ்வியோய்பவக்கடற்செலவுமாற்றியே.

உழையுருவம் - மானுருவம், கதுவாது - பற்றாது.

(௨௯)

சீலமுற்றையர்ந்தவாச்சேரின்வீடுறும்
மாலையுற்றறிவிலார்மருங்கடைந்திடின
வேலையுற்றலையுரும்பென்னவெம்பவக்
கோலமுற்றிறத்திறத்துழல்குடமொல்.

சீலம் - நல்லொழுக்கம், மாலையு - மயக்கத்தை.

(௩௦)

இடையுறுமென்பினைநரம்பினுர்த்திடாப்
புடையுறுமிதைச்சியாற்பொறித்துபோக்கற
மிடைதருதோலினுவேயப்பட்டதோர்
உடலினையானெனவுரைக்கலொண் ணுமோ.

நரம்பின் - நரம்பினால், ஆர்த்திடா - கட்டி, வேயப்பட்டது - மூடப்பட்டது. ()

பண்ணுறுகருமத்தாற்பவக்கடற்கரை
நண்ணுவனெனநயந்திருத்தல்வாழ்
எண்ணறுபுலிமிடைந்நியல்வெங்கானகம்
கண்ணைலான்கடக்குதல்கருதல்போலுமே.

மிடைந்து - நெருங்கி.

(௩௧)

*கீட்டினிற்கலந்துறைவிலங்குநானலை
ஆட்டுதெண்டிரையருநீர்தாமென
வேட்டுறுமாறுபோல்விடயவீன்பமே
நாட்டமுற்றறிவிலார்நலிவருள்ளமே.

விலங்கு - மிருகம், கானலை - கன்னற்சலத்தை, வேட்டு - விரும்பி.

(௩௨)

பொன்னினைவிலைந்துழைப்புகுந்துவாவார்
மூன்னியகுளிரநனிமாற்றுவோமெனத்

பரதன்சரித்திர முரைத்தவத்தியாயம்.

கவிஞர்

துன்னுவெங்கானழறுலங்குவாய்நரி
தன்னுவெங்கனலெனச்சார்தல்போலுமே.

நனி - மிகுதியாக, மாற்றுலோம் - ஒழித்துக்கொள்வோம்.

(நச)

வருஞ்சுரத்தனின்வழிவழுவியேகுழிப்
பொருந்திவெங்கரிவரப்புலம்புவாரென
அரும்பிணிக்குழிவிழுந்தழுந்திக்கூற்றுவன்
விரைந்துகண்ணெதிருறவெருவுவாரேர.

சுரம் - பாலைநிலம், கரி - யானை.

(நடு)

பறவைவெம்பசியினிற்பழுத்தகாட்டகத்
துறையுமுள்ளிலவையுற்றுணங்குமாறுபோல்
நெறிதவிருலுத்தர்தநீள்கடைத்தலை
அறிவிலாடைந்தடைந்தழுங்குவார்களால்.

முள்ளிலவை - முள்ளிலவமாத்தை.

(நடச)

தீட்டரும்பழமறைச்சென்னிமேலுறச்
சூட்டியமால்பதத்துணைநினைக்கிலார்
வீட்டருமிடரிருள்விரிந்தவெம்பவக்
காட்டினையெங்குநங்கடக்கவல்லோ.

மறைச்சென்னி - வேதமுடி.

(நடஎ)

கருதுசேயன்னைகாதலியிப்பாருளோர்
பொருவருந்தாநிற்புதல்வனாயகன்
அரசனென்றறையநீயடைசல்போலொரு
பிரமமேமாயையிற்பேர்கள்பெற்றேத.

சேய் - குழந்தை, காதலி - மனைவி.

(நடஅ)

ஈனாலகிடாறவினிதுகொண்டநீ
யானெனுஞ்செருக்கிஹோகமாகியாம்
காணுறையும்புகழ்க்கடிந்துதிங்கற
ஊனமின்ஞானமாமுலகுங்கோடியால்.

இராகம் - விருப்பு.

(நடக)

என்றனனுரைத்தலுமிறைஞ்சிவெந்தனும்
சென்றனன்பாற்கடற்சேர்ப்பன்பூங்கழல்
மன்றலந்தாமரைமனத்துணாடினன்
வென்றனன்வல்வினைவீடுற்றானரோ.

பாற்கடற்சேர்ப்பன் - பாற்கடற்றுறைவன், (திருமால்).

(சா)

பரவைமானிலம்புகழ்ப்பரதன்காதலன்
உரைதருமிடபெனத்தொழுகுசீலவான்

சொரிமதுமலர்த்தொடைச்சுமிபெற்றசேய்
தெரிபுகழ்புனைதருதேவதாசித்தே.

பாவை - கடல்.

(சக)

அன்னவனளித்தசேயடையலார்தினம்
சென்னியின்வணங்குதாட்டேவத்தியும்மன்ன
என்னும்மன்னவனின்மறைந்தளும்
பன்னுசீர்சேர்பரமேட்டியென்பவே.

அடையலார் - பகைவர்.

(சஉ)

ஆங்கவன்பிரதிகஞுமைந்தனைத்
சீங்கறவுயர்த்தனன்செப்புமின்னவன்
புங்கழற்பிரதிகத்தாவைப்பூச்சனன்
ரங்கிவன்மதலைபுமன்னென்றேத்தவார்.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான், ஏத்துவார் - புகழ்வார்.

(சங.)

உரைத்தவம்மன்னவனுத்துகீதளும்
வரைத்தடம்புயனருண்மரபின்வாரிசுழ்
தரைத்தலத்துயர்கடன்னுயிரென்றெண்ணுபு
நிரைத்ததார்க்கயனெனநிகழ்த்துமவேந்தனே.

வாரி - கடல், எண்ணுபு - எண்ணி.

(சச)

யானெனதெனுஞ்செருக்ககற்றியாவையும்
தானெனக்கருதியித்தரணிகாத்துயர்
வானவர்மகிழ்தரமகங்களாற்றினன்
உன்னமில்வன்புகழ்யாவிரோதுவார்.

செருக்கு - மயக்கம், தரணி - பூமி.

(சரு)

இத்திறம்புரிகயனினிதின்றசேய்
சைத்திராதனெனச்சாற்றுமானவேல்
வித்தகனளித்தனன்விளங்குபைங்கதிர்
தத்தெழிந்பூணணிசாமுராட்டுவே.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல், வித்தகன் - ஞானி.

(சக)

அடையலர்வணங்குமவ்வரசனல்கிய
மடலவிழ்பூந்தொடைமீசிபெற்றனன்
விடலருமன்புடைவிந்துமானெனும்
கடலெனுந்தானையக்கலைவல்லானையே.

அடையலர் - பகைவர்.

(சஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சாற்றியவிந்துமானுன்மந்தனன்மதுவென்போனை
மாற்றருட்புகழ்விரிக்குமதுவினிதளித்ததோன்றல்

நாவலந்தீவின்வள னுரைத்தவத்தியாயம்.

கஅடு

வேற்றிறல்படைத்தவீரவிரதனும்வேந்தனனே னான்
ஏற்றமன்னியுவென்றோ துமிறைவனையினிதினீன்றான்.

தந்தனன் - பெற்றான்.

(சஅ)

உரைகொண்மன்னியுவாம்வேந்தனுயிர்த்தமாண்சிறுவன்வெள்வேல்
மருவியபசுந்தார்வேயும்புவனெ னுமன்னனே றுன்றல்
தரைபுகழ்துவட்டாவென்பான்சாற்றறு துவட்டாமைந்தன்
விரசனென்றெவரும்போற்றவிளங்கியவேந்தன்மாதோ.

மாண் - பெருமை.

(சக)

வரமிகுபுதல்வர்ப்பெற்றுமனுமகன்மரபைநாளும்
விரசனென்றுரைக்கும்வேந்தன்விளக்கினான்விளம்புமிந்தப்
பரதனற்காண்கேட்போர்பகருவோர்படர்வார்முத்தி
அரசுவென்றுரைத்தான்மிக்கவருந்தவமுனிவன்மமா.

படர்வார் - செல்லுவார்.

(இ0)

பரதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சகஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ற வ து.

நாவலந்தீவின்வள னுரைத்தவத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

ஆழியொன்றுருட்டிவாளரசர்போற்றுவல்
கேழிரும்பொழின்முதலேழிரண்டையும்
குழிவெங்களிற் றென்சொன்மியாவென
வாழுந்நவமுனிவழங்குவானரோ.

ஆழியொன்றுருட்டி - ஒற்றைச்சக்கராஞ்செலுத்தி, பொழில் - உலகம், குழி-முக
படாம், சொன்மியா - சொல்லும்.

(க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

குடகன்முதலாக்குணகடல்காறுங்குலவுமோரிலக்கம்யோசனையாக்
வடகடன்முதலாத்தென்கடல்வரையும்வகுக்குமவ்விலக்கம்யோசனையாக்
கடல்புடைகுழும்வட்டமாயொன்பான்கண்டம்கமலமென்பொகுட்டின்
நடுவுறைமேருவெனும்வரையுடைத்தாய்நாவலந்தீவாய்த்திடுமே.

குடகன் - குடகமலை, குணகடல் - கீழ்கடல், ஒன்பான்கண்டம் - நவகண்டம்,
பொகுட்டு - கர்ணிகை.

(உ)

பொன்னெடுவரையின் நெற்கிடைவிட்டுப்பொலிதருநிடதவெற்பிலகும்
மின்னெழிலேமகூடவெற்பிமயமெனும்வரைமூன்றுமாலிகைபோல்
பன்னியமேல்கீழ்கடலுறநீண்டுபகர்வரையொன்றினுக்கொன்று
மன்னியநீளம்வரவரக்குறைந்துவருடநல்வரம்பெனப்படுமால்.

மாலிகை - மாலே.

(௩)

சாற்றியமேருவரையினில்வடக்கட்டயங்குறுநீலமொண்சுவேதம்
போற்றுறுசிருங்கமென்னுமோர்வெற்பும்புகலிருட்கடலுறநீண்டு
தோற்றியநீளமொன்றினுக்கொன்றுசொன்முறைகுறைந்துறுமிருமூன்
ருற்றல்சேர்வரையுமையோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமே.

வடக்கண் - வடநிசையில், இருட்கடல் - பெரும்புறக்கடல்.

(௪)

மேருவின்கீழ்ப்பான்மாலியவானுமேற்றிசைகந்தமாதனமும்
சேருமூப்பானாலாயிரமெனவேதிகமூமையோசனைகடென்வடக்கா
வொருநீண்டு சிடதநீலத்தையினிதுறமுட்டியேகிடக்கும்
ஒரிருவரையுமையோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமால்.

மூப்பானால் - மூப்பத்துநான்கு, இருவரையும் - இரண்டுமேலேகளும்.

(௫)

நீலநீண்டிதமாலியவான்முன்னிகழ்க்குநற்கந்தமாதனமாம்
நாலெனும்வரைக்குமூப்பநிரவிரவிலவ்வரையினுற்றிகைக்கும்
கோலமாரொவ்வோர் திசையினுக்கொன்பானுயிரங்கூறும்யோசனையாய்
எனும்வ்வரைகுழந்திலங்கினாவிரதமெனும்பெயர்வருடமொன்றுறுமே.

நீலம் - நீலகிரி, நவில் - சொல்லப்பட்ட.

(௬)

பொன்னிறமாயகந்தமாதனமாப்புக்வ்வரைதனக்குமேற்காகிப்
பன்னுமேல்கட்டற்குக்கீழ்த்திசையாகிப்பளகறுநீலமால்வரைக்கு
மன்னியதெனதுநிடதமால்வரைக்குமருவியவடாதெனலாகித்
துன்னியதேதுமாலமென்றெவருஞ்சொலத்தருவருடம்வாய்த்திடுமே.

பளகு - குற்றம்.

(௭)

பகர்வுறுகேதுமாலமாம்வருடம்பளகறக்கிழக்குமேற்காக
அகலுமூப்பானோராயிரமென்னவதைதருயோசனையையாதத்
திகமுமூப்பானாலாயிரமென்னச்செப்பும்யோசனைகடென்வடக்காத்
தகைபெறநூன்றும்விளங்குமென்றுரைப்பர்சாற்றுநன்ஊற்பொருடெரிப்பார்.

ஐதா - அழகாக, தகைபெற - அழகாக.

(௮)

கூறுமாலியவான்வரைக்குநேர்க்கிழக்காக்குணகடறனக்குமேக்காகி
வீறுயர்நீலவரைக்குநற்றெற்காவிலங்கியநிடதத்தின்வடக்கா
ஈறிலாவளஞ்சேர்கேதுமாலம்போலிசைக்குறுமளவினதாகிப்
பாறுசேர்வேலாய்பரக்குமவ்வருடம்பத்திராச்சுவமெனப்படுமே.

மேக்கு - மேற்கு, பாறு - பருந்து.

(௯)

நாவலந்தீவின்வளனுரைத்தவத்தியாயம்.

க்அள்

வின்னுயர்நீலவரைக்குநல்வடக்குவிளங்கியசுவேதமால்வரைக்கு
நண்னுதெற்கொன்பானுயிரமென்னநவின்நிடமயோசனையகன்றே
எண்னுமேல்கீழ்ப்பரவைநீர்நீண்டங்கியங்கும்வருடத்தையெவரும்
புண்ணியம்புரிந்தோர்பொருந்திரம்மிகமாப்புகலுவரினிடெடுத்தன்றே.

பரவை - கடல்.

(க்0)

நிகரிலாச்சுவேதவரைக்குநேர்வடக்காநிகழ்த்தியசிருங்கத்தின்மெற்காத்
தகைபெறுமொன்பானுயிரமென்னச்சாற்றியயோசனையகன்று
புகலுமேல்கீழ்ப்பாற்புணரிநீண்டங்கட்பொருந்துமும்புகழ்வருடத்தை
இகலிலாவளஞ்சேரிசுரிமையவருடமெனப்பெயரியம்புவரன்றே.

புணரி - கடல்.

(க்௧)

வானுயர்சிருங்கவரைக்குநேர்வடக்காவாரிதிக்கிசந்திடுதெற்காத்
கூனுடைப்பிறையின்வடிவமெதாத்துக்கூறிருட்கடலுறநீண்டங்
கூனமினடுவொன்பான்சகத்திரமாமோசனையகன்றுமுவருடம்
தேனியிந்தொடையாயுத்தரகுருவாந்திங்கலுவருடமென்றுரைப்பார்.

வாரிதி - கடல், கூன் - வளைவு, தேன் - வண்டு.

(க்௨)

கெடலருமேருவரைக்கிடைவிட்டுக்கிளரொளிபார்த்தென்றிசைசேர்
நிடதவெற்பினுக்குத்தெனெதனலாகிரிகழ்த்தியவேமகூடத்தின்
வடதிசைத்தாகியோசனையொன்பான்மருவியவாயிரமகன்று
கடலிருகரையும்வரம்பெனநீண்டிருதரிவருடம்வாய்த்திடுமே.

கெடலரு - அழிவற்ற, நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட.

(க்௩)

ஏமகூடத்தின்மென்றிசைத்தாகியமயத்தின்வடக்கணல்வருடம்
தாமமேபோலக்கடலுறநீண்டுசாற்றிவருத்தினநன்று
நாமமுமெழில்சேர்கிம்புருடப்பேர்நண்னுமதனதுதெற்றூத்
தேமலர்த்தொடையாய்பாரதவருடஞ்சிறக்குமாங்கதனியல்புரைப்பாம்.

தாமமேபோல - மாலைபோல.

(க்௪)

இமையநற்றெற்காயோசனையொன்பானென்னுமாயிரநடுவகன்று
சுமைதருமுவரிமுத்திசைசூழ்த்துலங்கியசிலைவடிவாகி
அமைவுறுமிமயவடதிசைநாண்போலமையவப்பாரதவருடம்
சுமைவுறுகருமபூமியென்றெவகுஞ்சாற்றநன்கிலங்குவதன்றே.

உவரி - கடல்.

(க்௫)

கலிநிலைத்துறை.

சீரினாலுயர்கதிர்சுழல்வடதிசையெனவே
பாரிநாற்றிசையிடத்துறைபவர்களும்பகர
ஏருலாவிளாவிதத்தினடுவியைந்திருக்கும்
மேருமால்வரைவியனவிற்தெனவிரிக்கின்.

இற்றென - இத்தன்மைத்தென்று.

(க்௬)

ஈரெண்ணுயிரம்யோசனைபுவியகத்தாழ்ந்தே
ஒருமவ்வடிமேற்பருத்தும்பர்களாலும்
சேருமென்பதினையிரம்யோசனை திகழ்ந்தே
ஆருமுச்சியவ்வடியினுக்கிரட்டியாயகலும்.

உம்பர்கள் - தேவர்கள்.

(௧௭)

சுற்றுதும்மளவுரைக்குறினடியுஞ்சுற்றுக்
குற்றமின்றியாறெட்டெனுமாயிரங்குலவ
உற்றயோசனையுறுமிதனிரட்டியாயொளிரும்
வெற்றிவேலவவிளங்கியவிரிதலைச்சுற்றே.

குலவ - விளங்க.

(௧௮)

வயங்குமேருவின்கீட்டிசைமைந்தாமலையும்
தயங்குமம்மலேமலுறைதனிக்கொடியெனவே
பயங்கொண்மாவெனப்பகர்தருபாரைமாமரனும்
நயங்கொணந்தனவனமுநன்பாலெனுமேவும்.

வயங்கும் - தயங்கும் - விளங்குகிற.

(௧௯)

விளங்குமேருவின்றென்றிசைமேருமந்தாமும்
கிளர்ந்தீவுதன்வண்ணெயரேபெறக்கெழுமி
வளங்கொணவனுஞ்சயித்திராதமேனும்வனமும்
துளங்குநீலமதுவெனச்சொலப்படுஞ்சுனையும்.

கெழுமி - பொருந்தி.

(௨௦)

சொன்னமேருவின்கீற்றிசைசுபாரிசமலையும்
அன்னவெற்பின்மேலமர்தருமலர்ச்சினைக்கடம்பும்
மன்னுநல்வளஞ்சேர்வயிப்பிரசமாவனமும்
கன்னலின்சுவைச்சாறுநேர்கடிகழ்ச்சுனையும்.

கினை - கிளை, கன்னலின்சுவை - கரும்பின்சுவை.

(௨௧)

வளைபொலங்கிரிவடக்கினிற்ருமுதமென்வரையும்
பனிவரும்பலபலந்தருபணைப்பமுரனும்
கனிபடுந்திருச்சருவதோபத்திரக்காவும்
புனிதநீர்நிறைவாவியும்பொருந்தியங்கிருக்கும்.

பொலங்கிரி - பொன்மலை, பலம் - கனி.

(௨௨)

உரைத்தநாற்றிசைமலைகளுமேருவென்றுரைக்கும்
வரைக்குவீறுசேருன்றுகால்போன்றுவானவரும்
அருத்திகூடரிளாவிரதத்தினமர்ந்திடுமுயரம்
பொருத்துமோர்தினையிரம்யோசனைபுகல.

அருத்தி - ஆசை, கூர் - மிகுந்த.

(௨௩)

நாவலர் தீவின்வள னுரைத்தவத்தியாயம்.

க்அக

நாற்றிசைக்க னுரவின் தவம்மலைகளினன் னும
ஆற்றல்சேருநான்மரங்களுமாயிரத்தொருதூ
தேற்றயோசனையுயர்ந்துதூரேசனையென்னத்
தோற்றுசீர்விடபங்களுஞ்சூழ்வுறத்தோன்றும்.

தோற்று - காணப்படுகிற.

(௨௪)

காந்துபன்மணிமந்தரமலையின்மாங்கனிகள்
வேந்தவெற்புறைகுவடெனவீழ்பழச்சாறங்
கேந்துவார்திரைச்சோணிதயாறெனவொழுகும்
மாந்துவோருயிர்ப்பையிரண்டோசனைமணப்ப.

காந்து - ஒளிசெய்கிற, மாந்துவோர் - குடிப்பவர்.

(௨௫)

பட்டமார்தருமாகரியளவெனப்பருத்துக்
கொட்டைதுண்ணியநாவலின்கொழுங்கனிச்சாறு
பெட்டசம்புமாந்தியெனவலங்கொடுபெருகி
உட்டெளிந்துபொன்மேருவைச்சுலாயினிதோடும்.

பட்டம் - முகபடாம், மாகரி - பெரியயானை, சுலாய் - சூழ்ந்து.

(௨௬)

அதிரும்புனலருந்தினரருங்கரையசம்பு
ததையும்வெங்கதிர்காற்றுறுவுலர்ந்துநற்சாம்பு
நதமெனும்பொருமாங்கதினணிபுனைநலத்தோர்
இதமில்வெம்பினிநகாதினாயற்றினிதிருப்பார்.

இதமில் - இன்பமில்லாத.

(௨௭)

திகழுமேருவின்மேற்கிளாவிரதந்திற்சேர்ந்த
தகைசெய்நீள்கடம்புறம்புழைசார்ந்ததண்டேறல்
அகலுமாறெனவழிந்திடுமாங்கருந்தினர்கள்
பகருயிர்ப்புதூரேசனையிடம்பரிமளிப்பர்.

தேறல் - தேன், தகை - அழகு.

(௨௮)

வழங்குமேருவின்வடதிசைவழுத்திடுவடத்தின்
பழங்கொணீள்பெரும்பண்தொறும்பாறயிர்மதுநெய்
மொழிந்தபூண்டுகில்சயனமேமுதலியகொளற்குத்
தழங்குவார்திரையாறெனச்சார்ந்திழிந்திடுமால்.

வடத்தின் - ஆலமரத்தின், பணை - கிளை, தழங்கு - சத்திக்கிற.

(௨௯)

புலங்கொள்சங்கம்வைகங்கதம்பொருத்தியநாகம்
நலங்கொணரதமுதலியநல்வனாக்குலங்கள்
துலங்குமேருவின்சுற்றிலுங்கழுமுமாற்றுக்கடர்ந்
திலங்குநற்பெருகுட்டருகுசூழ்கேசரமெனவே.

சுழுமும் - பொருந்தும், துகள் - குற்றம், கேசரம் - பூந்தாது.

(௩௦)

தேவகூடமேமுதலியவெண்வனாதிகழ்ந்து
தாவிலோர் திசைக்கிரண்டிரண்டாகவேசார்ந்து
பூவின்மேவியமேருவினற்றிசைபொருந்தும்
பாவகன்றனைத்தருப்பைசூழ்ந்திடும்பரிசெனவே

எண்வரை - அஷ்டகுலபர்வதங்கள். பாவகன் - அக்கினிதேவன். (நக)

தண்ணருங்கமலத்துறைதலைவனுள்ளும்பும்
எண்ணரும்புகழ்மாயனுமீசனுமிருப்பக்
கண்ணகன்றிருக்கடிநகரிண்டெழில்கலந்து
விண்ணுயர்ந்தவம்மேருவின்முகட்டின்மீவிளங்கும்.

கமலத்துறைதலைவன் - பிரமன், மீ - மேல். (நஉ)

உச்சியிற்பதினூயிரம்பயோசனையுடைத்தாய்
வச்சிரப்படைவாசவன்முதற்றிசைப்பாலர்
இச்சைகூர்ந்துறையென்பதிசூழ்வாங்கிருக்கும்
முச்சகந்தருமுளரிமேன்முதலுறைநகரம்.

முச்சகந்தரும் - மூவுலகங்களையும் படைக்கிற, முளரிமேல்முதல் - தாமரைமல
ரின்மேலுறைகின்ற முதற்பொருள். (நங)

அறுசீர்க்கழிநெழி லாசிரியவிருத்தம்.

பாயகடனிமளந்தபசும்புயனீள்விசும்புருவவெடுத்தபொற்றூள்
சேயுருமுதண்டமுகடுடையப்பரந்தலைக்குந்தெய்வகன்னீர்
ஆயிரமாயிரம்பருவஞ்சென்றெழியவதிர்ந்தொழுகியலரினமேலான்
மேயபொலங்கிரிநகரினமிசைவீழ்ந்துநாற்றிசையும்விரியுமாதோ.

பாய - பரவிய, பசும்புயல் - திருமால், அலரினமேலான் - பிரமன். (நச)

சுடர்செய்வமணிமுடிசெருவன்முதலோர்புகழ்த் துனைவினெய்தி
வடவனாயின்மிசைக்கமுமிவந்தொழுகுமாநதிசக்குசையென்றேறதக்
கெடலருஞ்சீர்வாய்ந்துறையுங்கேதுமாலத்தினிதுகெழுமிமுத்தீன்
குடவளைகண்மிகமுரலங்குடகடலினீரொடும்போய்க்கூடுமன்றே.

துனைவின் - விரைவாக, கழுமி - பொருந்தி, குடவளை - குடம்போலும்சங்கு,
முரலும் - சத்திக்கிற. (நரு)

விரிகதிர்சேர்பொலங்குடுமிமேருவில்வந்தப்புறம்போய்விளங்குநீலம்
சொரிகிரணநவமணிசேர்சுவேதமருஞ்சிருங்கமெனச்சொல்லுநல்ல
பருமுவனாகீண்டொழுகிப்பத்தினாயென்பேர்படைத்தபழுதில்கங்கை
குருவருடந்தனைமேவிக்கோதிவடகடல்கிழித்துக்குலவுமன்றே.

பொலங்குடுமி - பொற்சிகரம், கீண்டு - கிழிந்து. (நசு)

மீதுயர்விண்ணவர்தாட்டின் விகைமழுங்கற்பகத்தின்விளங்குசெம்பொன்
போதினெடுவடவனாயிற்போந்திழிந்துமாலியவான் பொருப்பைக்கீண்டு

சோதிநவமணிவரன்றித் துலங்குபத்திராச்சுவத்தைத்துன்னுங்கங்கை
சீதையெனும்பெயரினதாய்ச்சிமந்தகுணகடலொழுதித்திகழுநீர்த்தால்.

விரை - வாசனை, போதினொடு - மலர்களோடு, வரன்றி - வாரி,

(௩௭)

கொன்னொழுநேமிமுகில்குறையழந்துளவொடுபொற்குன்றின்வீழ்ந்து
பொன்னொழுநிடதவரைபுகலேமகூடவ்வாயிமயமென்னும்
மின்னொழுமணிவரைகீண்டலகந்தையெனும்பெயரினமேவுங்கங்கை
தென்னொழுபுரதகண்டஞ்சேர்ந்துதிக்கென்கடல்போய்ச்சிறக்குமன்றே.

கொன் - அச்சம், நேமிமுகில் - திருமால்.

(௩௮)

கலிநிலைத்துறை.

சாற்றுங்கங்கையெனத்திடைநினைக்கினுந்தனிப்பேர்
போற்றிநின்றழிப்பராயினுங்காணிணும்பொருந்தி
ஏற்றமாயவநீரிடைமூழ்கினுமியையும்
பேற்றையார்குணிப்பாரவர்முத்தியெபெறுவார்.

நின்றழி - நின்றவிடத்தில், பராயினும் - அடுத்தாலும்.

(௩௯)

கங்கையாற்றிடைத்தங்குலப்பிதிர்களைக்கருதி
அங்கையாற்றருப்பணமுவந்தொருமுறையாற்றின்
பங்கமாநகத்துமுற்படினமக்குலத்தோர்
செங்கண்மால்பதஞ்சேர்குவெரன் னுதறிண்ணம்

ஆற்றின் - செய்தால், திண்ணம் - நிச்சயம்.

(௪௦)

நீக்குகின்றநல்லறத்தினராய்ப்பழிநிரப்பும்
தீக்கொடுந்தொழில்செய்ஞ்ஞருமிநந்திடிற்சிறிதா
ஆக்கையென்பொருவகையினால்வருகங்கையடையின்
ஊக்கமுற்றவரும்பாத்தமுலகுபுக்குறைவார்.

நீக்குகின்ற நல்லறத்தினர் - பாவிகள், செய்ஞ்ஞரும் - செய்வோரும், ஆக்கையென்பு - உடம்பெலும்பு.

(௪௧)

இறந்துளோர்களுங்கங்கையினெலும்புநினைமையோர்
உறைந்தநாட்டுறைவாரெனினுயிரொழிவதன்முன்
நிறைந்தவன்பொருகங்கையிற்சென்றிராட்சு
சிறந்துளோரெனினவர்பெறும்பேற்றையார்தெரிப்பார்.

இமையோர் உறைந்தநாடு - சுலர்க்கலோகம்.

(௪௨)

உரைசெய்பாரதவருடம்வீட்டொழிந்தநல்வருடம்
பொருவிலெட்டையும்போகமார்பூமியென்னுரைப்பார்
வருடமெட்டினும்வதிபவராயினாவழங்கின்
புருவமோர்பதினயிரம்பளகற்ப்பல்கும்.

பளகு - குற்றம்.

(௪௩)

தந்தியாயிரம்பத்துறுத்தருக்கினராகிக்
கந்தவார்குழலியரோடுகலவியிற்களித்து
மைந்தேனோடொருவனினையெண்ணத்திடப்பெறுவர்
எந்தநாளுமாங்கிரண்டெனுமுழிபோன்றிருக்கும்.

தந்தி - யானே.

(சச)

ஒங்குசீர்பெறுமொன்பதுவருடத்துமுருவோ
டாங்குவாழ்குநர்வழுத்தவானருள்புரிந்துறையும்
தேங்கமழ்ந்ததாச்செப்பிளவனமுலைசுமந்து
வாங்குநுண்ணிடைமலர்மகண்மணந்துறைமார்பன்.

மலர்மகள் மணந்துறைமார்பன் - திருமால்.

(சடு)

இலகுமேருவின்குணக்கிளாவிதத்தினெழில்சேர்
அலர்செய்ப்பூங்குழலரம்பையரளப்பிலர்குழ
மலைமடந்தைசேர்மதியணிசடையிடு னென்வணங்க
உலகெலாந்தருமுந்தியானந்தனென்றுறைவான்.

அளப்பிலர் - அளவற்றவர்.

(சசு)

கமலைமேவுமால்கலையெனுமந்தனைவணங்கி
அமலவீசன்வாழ்வழியாடவாணுகின்
தமரவண்டுறைகருங்குழற்றையலராக
உமைவழங்கியசாபமுண்டொக்குதுமினியால்,

மால்கலை - விஷ்ணுவின்மிசம், தமரம் - ஒலி.

(சஎ)

இயக்கர்வானவர்முதலியயாவரும்வணங்கி
மயக்கநீக்கியாள்வாயெனமகிழ்ந்தருணரும்
பயக்குமாயவன்பத்திராச்சுவத்தினிலுறைவோன்
அயக்கிரீவனென்றன்பொடுமேத்தவாங்கமர்வான்.

அருள்நாளும் பயக்கும் - நாள்தோறும் அருள்செய்வன்.

(சஅ)

ஏமமார்தருமேந்திவனமுலையெழில்சேர்
தாமவார்குழன்மலர்மகளுவப்பொடுதழுவச்
சேமமார்தருகேதுமாலத்தினிற்றிருமால்
காமதேவனென்றேத்திடக்கருணைசெய்துறைவான்.

ஏமம் - இன்பம்.

(சக)

தேனுலாந்தொடைரம்மிகன்முதலிடு னோர்சேர்து
வானளாவியகடையுக்கவாரிதிரீரின்
பானிலாமருப்பேந்தினைபாரெனப்பரவ
மீனமாயிரம்மிகவருடத்தின்மால்வினங்கும்.

வாரிதி - ரடல்.

(இ0)

நாவலந்தீவின்வளனுரைத்தவத்தியாயம்.

ககந

முரனுடைச்சராசரங்களினிறைந்துறைமுதலென்
றுரனுடைத்திருவிரண்மயன்முதலினைருடைப்பத்
திரண்மணிப்பெருவரைநிகர்கமடமாய்த்திருமால்
இரண்மயப்பெயரெய்தியவருடம்வீற்றிருப்பான்.

முரண் - வலி, கமடம் - ஆமை.

(௧௧)

பராகமொன்றெனப்பாதலத்தெனைமருப்பேந்தி
அராகமேல்கொளவைத்தனையெனப்புலியணங்காங்
கிராகமோடுறைபவரொடுமினிதுவந்தேத்த
வராகமூர்த்தியாயுத்தரகுருவின்மால்வடியும்.

பராகம் - துகள், மருப்பு - கொம்பு, அராகம் - அவா, இராகம் - அன்பு.

(௧௨)

ஒளிகொள்வச்சிரப்படைநிகருகிரவென்றொழியாக்
களிகொனெஞ்சொடுகனகன்மாமதலைநின்றேத்த,
துளவுகுடமால்சொல்லரிவருத்திறுலங்கும்
நளினமாதுசேர்நரசிங்கமாகவீற்றிருக்கும்.

உகிர - நகமுள்ளவனை, கனகன் - மாமதலை - பிரகலாதாழ்வான்.

(௧௩)

கேடில்கிம்புருடத்தினிற்கெழுமினரோடும்
ஆடன்மேவனுமானடிவணங்கிடவுழர்வான்
வாடுதுண்ணிடைச்சீதையென்பாண்மருங்கிருப்ப
நீடுவெஞ்சிலையிராமனென்பெயரொடுநடியோன்.

ஆடல் - வெற்றி

(௧௪)

வாரதட்கலைவனைதருமாதவர்க்கெழில்வீ
டாதரத்திறமுரைத்தளியீரெனவழுத்து
நாரதற்கருணரன்சொனாராயணனெனுமால்
பாரதப்பெயர்பகர்வருத்தின்வீற்றிருக்கும்.

அதட்கலை - தோலாடை, வனைதரும் - உடுக்கின்ற, அளியீர் - காத்தருள்வீர்,
வழுத்தும் - துதிக்கிற.

(௧௫)

கங்கைகாவரிகன்னிதென்பொருரைகாளிந்தி
துங்கபத்திரைமுதலியமாநதிதுவன்றி
மங்குல்கண்படுமலயமால்வரைமுதல்வரைகள்
பொங்குபாரதவருத்தின்றகைமையார்புகல்வார்.

துவன்றி - நெருங்கி, மங்குல் - மேகம், கண்படு - தூங்குகிற, மலயமால்வரை-
பொதியமலை.

(௧௬)

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறமருவி
அரியபாவத்தினிரயத்துமறத்திறுற்பலவாம்
பொருவில்லிண்ணினுஞானத்தால்வீட்டினும்புகுத்தும்
கருமூமியிப்பாரதவருடமாங்கழறின்.

பாவத்தின் - பாவத்தினால், அறத்தின் - புண்ணியத்தினால், நிரயத்தும் - நரகத்
திலும், வீட்டினும் - மோகத்திலும், கழறின் - சொல்லின்.

(௧௭)

புரியுஞ்சத்துவகருமத்தோர்பொன்னுலகடைவார்
மருவிராசதகருமத்தோர்மானிடராவார்
உணாசெய்தாமதகருமத்தோர்நரகங்களுவார்
விரவுமவ்வினைப்பயன்விழையார்கள்வீட்டைவார்.

புரியும் - செய்கின்ற, விழையார்கள் - விரும்பாதவர்கள். (௫அ)

ஆற்றநல்வினைப்பயன்பலவயின்றனராங்காங்
கூற்றிருந்துதேனெழுபொற்றருநிலுறைவோர்
நோற்றமாயவன்செய்யதாணிழலுறநொய்தின்
தோற்றுவேங்கொலோபரதகண்டத்தெனத்துணிவார்.

அயின்றனர் - அதுபவித்து, தேற்றுவேங்கொலோ - பிறப்போமா. (௫க)

பொற்புவாய்த்பொன் னாட்டிடைப்புங்கவரிங்கே
கற்பவாயுள்சேர்ந்துறைதலிற்கருதுவீட்டைய
நற்பதாம்புயநாடிமாளுமுச்சரிப்ப
அற்பவாயுள்சேர்ந்தாங்குதிந் திடலழகென்பார்.

பொற்பு - அழகு, புங்கவர் - தேவர், உறைதலின் - வாழ்தலினும். (௬௦)

வாமமுற்றவிர்பாரதவருடம்வந்துதித்து
நாமமுத்தியினுய்க்ருநன் னுந்நிவந்தடையக்
காமமற்றுமுன்செய்கிலம்வினையெனக்கரைவார்
போமதித்திடிற்பொன்னுலகெனவறிபுலேவார்.

வாமம் - அழகு, கரைவார் - சொல்லுவார். (௬௧)

என்றுநாவலந்தீவினல்வளனெடுத்திசைத்தான்
துன்றுமாதவச்சுகமுனிவரெனனச்சூதன்
மன்றனாமலர்த்துளவணிமாயனைவழுத்தி
நின்றவேதியருவப்புறவஞ்செவிநிறைத்தான்.

இசைத்தான் - சொல்லினன். (௬௨)

நாவலந்தீவின் வளனுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௫௪.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது ஏழுதிவொடு கடலினளவுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

வளைவுகாட்டியதிவொடேழ்வாரிசேர்
அளவுகாட்டவாசனுக்காய்பிழிச்
துளவுகுட்டுத்துளிமுகிலைத்தொழும்
தெளிவுபூட்டுந்திருமுனிசெப்புவான்

வழ்வாரி - சப்தசமுத்திரம், பிழி - தேன். (க)

கலிநிலைத் துறை.

வெம்புத்தீத்தரைசகர்தொட்டுண்டலின்வெருப்ப
பம்பிச்சேர்தருமணகம்பாஞ்ச சன்னியஞ்சிர்
மொயம்புந்ரோங்கியவரக்கர்வாழிலங்கையெழுநலாச்
சம்புத்தீவினைச்சாற்றுப்பெழிவுசாராதுறுமால்.

மொயம்பு - வலி. (உ)

இலக்கமயோசனையையுமிதிநீயினைத்தாந
துலக்குசீர்நிலாவளத்தாவுவர்க்குமும்
விலக்கிலாவிதற்சிரட்டியாபலிளயிழங்கடலைப்
பிலக்கமாமெனுந்தீவுகுழ்கிடந்திடும்பேசின்,

இனைத்தா - இத்தன்மைத்தாக (ங)

சொன்னதிவினையத்துணையளவையாய்ச்சூழும்
கன்னலீர்ஞ்சவைச்சாறுசேர்கடலருங்கடலை
மன்னுமயோசனையக்கடற்கிரட்டியாய்வரையும்
பன்னுசீர்வளர்சான்மலித்தீவெனப்பகர்வார்.

கன்னலீர்ஞ்சவைச்சாறுசேர்கடல் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல் (ச)

வீறுசேருமத்தீவையவ்வளவையின்மேவி
மாறிலாமதுக்கடல்வளைந்திடுமதுக்கடலைக்
கூறுமயோசனையிரட்டியாய்ச்சூழ்ந்திடுங்குசத்தீ
வூறுநெய்க்கடலரங்கனைத்தாயதையுறுமாவ்.

மதுக்கடல் - தேன்கடல். (ரு)

திகழுநெய்ப்பெருங்கடலினைச்செப்பதனிரட்டி
அகலுந்பெருங்கிரவுஞ்சத்தீவுகுழ்ந்தமரும்
சூகனெறிந்திடுங்கிரவுஞ்சக்குன்றுநின்றதனால்
பகர்செழும்பெயர்கிரவுஞ்சத்தீவெனப்படுமே.

திகழும் - விளங்குகிற, அகலும் - அகன்ற. (கூ)

சேகிலாதந்கிரவுஞ்சமெனப்படுதீவை
ஒகையேசெயும்பாற்கடலுக்குமவ்வளவாய்ச்
சாகத்தீவிதையிரட்டியாய்வளந்திடுந்தனிப்பேர்
மாகமீதுயர்சாகமென்மரத்தினுன்மணந்தே.

சேகு - குற்றம், ஒகை - சந்தோஷம். மாகம் - ஆகாயம். (எ)

சீதவாரி உயலினைந்திடும்பிலக்கமார்த்திவே
ஆகியாகுமிவ்வைந்தெனுந்தீவினுளமர்ந்த
ஒதநால்வகைவருணமாயவர்தனியுரைக்கும்
ஏதநீங்குபேர்வேறுவேறியைகுவரியல்பால்.

சீதவாரி - குளிர்த்தகடல், ஏதம் - குற்றம். (அ)

உந்துதேறரினேழ்தீவெனவுருற்றினற்குதித்திவ்
வைந்துதீவினுக்கரசராமைவருக்கெவ்வேழ்
மைந்தர்தோன்றினர்வருத்திடுந்தீவுகளவ்வேழ்
சந்தமார்தருவருடமாய்ததனித்தனித்தயங்க.

தயங்க - விளங்க. (க)

சொல்லுமவ்வொருதீவினுட்டோன்றிருகடையும்
ஒல்லெனப்படுதிரைக்கடலுக்குறுககாக்கி
மல்லலுற்றவவ்வருடநலவரம்பெனவழங்க
எல்லிலங்குமேழ்வரைகளேழ்நதியுடனிருக்கும்.

வரம்பு - எல்லை, எல் - ஒளி. (க0)

பன்னுமைவகைத்தீவுறைபவர்களும்பார்வை
மன்னுகின்றகாரணங்களாய்வந்துதித்தொளியும்
உன்னுபுந்தியுமுரணுமங்கொத்தனராகி
இன்னலின்றியோராயிரம்பருவமுமிருப்பார்.

ஒளியும் - தேஜசும், உரணும் - அறிவும், இன்னல் - துன்பம். (கக)

உரைத்தபேர்பெறுபிலக்மத்தீவினிவ்வதுவோர்
விரித்தசெங்கதிரீவேந்தனைவணங்குவர்விகுப்பால்
தருக்கிஹெழிற்சான்மலித்தீவுறைதக்கோர்
நிரைத்ததண்கதிர்த்திங்களைவழுத்தவாநினைந்தே.

செங்கதிரீவேந்தன் - சூரியன். (கஉ)

வானிஹைக்குறவளர்குசத்தீவினில்வதுவோர்
சுனரீங்கொளியங்கியின்பதமிறைஞ்சுவரால்
தேனவாம்பொழில்செறிதருகிரவுஞ்சத்தீவோர்
பேனரீர்க்கிறைதாட்டுணைவழுத்துவர்பெட்பால்,

அங்கி - அக்கினிதேவன், பேனம் - நூரை, நீர்க்கிறை - வருணன். (கங)

இயம்பெண்ணைகெனுமிலக்கமயோசனையிடனகன்
தயங்குபன்மணிச்சாகத்தீவுறைதருதவத்தோர்

ஏழுதீவொடு கடலினள்வுரைத்த வத்தியாயம். ககௌ

வயஞ்செய்கின் றநற்பிராணனும்வாயுவிண்ணவனை
நயஞ்செயன்பொடுவணங்குவர்நாடிநாடோ றும்.

வாயுவிண்ணவனை - வாயுதேவனை.

(கச)

கலிவிருத்தம்-

சேகிலாதமுனிவருஞ்சித்தரும்
நாகரும்புகழ்நாலெட்டிலககமே
ஆகுமோசனையென்னவகன்றெழிற்
சாகத்தீவைததயிர்க்கடல்குழுமே.

சேகு - குற்றம்.

(கரு)

சாற்றுகின்றதயிரெஹும்வேலையை
ஏற்றவவ் ஁ளவுர்குமிரட்டியாய்
நாற்றிசைக்கணுஞ்சூழ்நதூவையிலோர்
போற்றுபுட்கரத்தீவுபொருத்துமால்,

வேலை - கடல், நவை - குற்றம்

(கௌ)

விழைந்துநான் முகன்மேவுபொற்றாமரை
தழைந்துசார்தலிற்சாற்றும், நீவுதான்
மொழித்தபுட்கரப்போரீழ்தலேற்றன
வழங்குமானமலரயனாங்கரோ

விழைந்து - விரும்பி.

(கௌ)

ஏதநீங்கியிலங்குமத்தீவினுச
காதிமாமனுவானவன்மைந்தனாக
கோதுசீர்மகவாகியுதித்திடும்
வீதிக்கோத்திரனென்பவன்வேந்தனே.

ஏதம் - குற்றம்.

(கஅ)

ஒதுவேந்தனுயிர்த்தரமணகன்
தாதகன்னெனச்சாற்றாமிருவாதம்
கோதினும்புகுறிப்பவருடமோ
தீதினிலாரிரண்டாகுமத்தீவரோ.

கோது - குற்றம்.

(கக)

ஈனநீங்குவருடமிரண்டென
ஆனதீவினடுவெயிலாமென
மானதோத்தரமாமலைசூழ்ந்திடும்
பாணுமீதுவளைந்துபடரவே.

எயிலாமென - மதினென்னும்படி, பூடா - செல்ல.

(உ௦)

அறைந்ததீவினையவ்வளவாகியே
நிறைந்துசேருந்தண்ணீர்க்கடல்குழந்திடும்

எறிந்தவார்திரையோதவ்வாரியைச்
செறிந்துகுழந்திகழ்பசம்பொன்னிலம்.

வாரி - கடல்.

(உக)

பன்னுதெவர்பயிலுறப்பத்தென
மன்னுகோடிமருவியயோசனை
என்னவெய்கன்றெங்க ணுஞ்சூழ்த்தவப்
பொன்னின்பூமிக்கப்பாலும்புகலுவாம்.

பன்னு - சொல்லப்பட்ட, பயிலுற - சஞ்சரிக்க.

(உஉ)

வில்லிணுதலார்புத்தேளிர்விளையாட்டயரும்பொலநிலத்தை
மல்லிணுயர்ந்ததடம்புயத்தாய்மருவிவளைந்திப்பார்முதன்மேல்
நல்லவுலகமூன்றினுக்குகவைநீர்புரிசையெனவுயர்ந்து
சொல்லுமுலோகாலோகமலைதுலங்குமெனவேவழங்குவரால்.

பொலநிலம் - பொன்னிலம், நவை - குற்றம், புரிசை - மதில்.

(உங)

அன்னவரையினுட்பெம்பாரதனினைக்கோடுறுங்குறுக்குப்
பன்னு - ஞ்சாசந்த்கோடிப்பழுதிலாவோசனைப்பரப்பென்
முன்னியுரைப்பரவ்வரையினொளியில்புறமாமிடமனைத்தும்
மன்னும்பரிதிசுநிலுவாவுலகமெனவேவழங்குவரால்.

பரிதிசுநிலம் - சூரியகிரணம்.

(உச)

கழைசேர்நேமிவரையதனைக்கருப்போதகமாங்கடல்குழம்
அழிநீரிலையாழியைவளைக்குமந்தகாரக்குழாமதனைப்
பழிதீரண்டச்சுவர்பொதியும்பதினாலுக்கும்பொதிபசம்பொன்
எழில்சேரண்டச்சுவரதனையிலங்குமதனிற்பதினமடங்காய்.

கழை - மூங்கில், நேமிவரை - சக்ரவாளகிரி.

(உரு)

குலவுதெளிநீர்குழுமதைக்குளிர்நனைபுனலிற்பதினமடங்காய்
இலகுமழல்குழந்திருக்குமதையிலங்குமழலிற்பதினமடங்காய்
நிலையிலவளிகுழந்துளருமதைநிகரிவ்வளியிற்பதினமடங்காய்
அலகில்புகழ்சேர்வான்குழுமதனையதற்குப்பதினமடங்காய்.

அழல் - அக்கினி, வளி - வாயு, வான் - ஆகாயம்.

(உசு)

பொருந்துபுகழ்சேரகங்காரம்பொதியுமதனைப்பதினமடங்காய்
விரிந்துமகான்குழந்திருக்குமதைவிளம்புமளவுகடந்தாய்ப்
பரிந்துபரிதிசுழுமதிற்பலவாமண்டம்பதிந்திருக்கும்
திருந்துமலரினமணம்போலத்திருமாலெங்கும்வதிந்திடமே.

அகங்காரம் - அகங்காரத்தாவும், மகான் - மகத்தத்தாவும், பரிதி - சூரியன்.
வதிந்திடம் - வியாபித்திருப்பன்.

(உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

கூனத்தார்கடல்குழுமித்தீவொடுங்குறித்த
வனைத்தீவுமுற்றுள்ளவுயிசைத்தனமின்னும்

சூரியமண்டல முரைத்தவத்தியாயம்.

ககக

வானத்தேயுயர்பரிதிவானவன்வருவானும்

தேனைச்சேர்தொடையரசுகெனமுனிதெரிக்கும்.

கனத்து - வளைவாகியசங்கு, தெரிக்கும் - அறிவிக்கிறான்.

(உஅ)

ஏழுநீவொடு கடலினளவுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

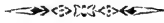
ஆகத்திருவிருத்தம்—ருஅஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

ஐந்தாவது

சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம்

பாரின்மேலுறுவானமும்பாரினதளவாய்ச்

சேருமோரிருபாதியையொன்றெனச்செறித்த

ஏரின்மேம்படுமண்டலிவ்வண்டநீருநடுவெ

ஆருமாயிரங்கதிரவன்சூழ்வருமன்றே.

ஏரின் - அழகினால், மேம்படு - மேம்பட்ட, சூழ்வரும் - சுற்றிவருவான்.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இடம்விரிந்திடுமிப்பார்மேலிலக்கம்யோசனையின்ப்பால்

வடபெருஞ்சிலையகாளுமவலம்வருபரிதியென்னும்

சுடரின்மண்டிலமாமென்பர்சொல்லுமண்டிலநீன்கீழே

அடன்மிகுத்துறுமிரரகுமண்டிலமாமென்பாரால்.

வடபெருஞ்சிலை - மேருமலை

(உ)

மதியொடுமிரவிதன்னைவழங்குமுற்பகைமைபற்றித்

துதியுறுமிராகுவென்பான்சொல்லுமிருவாக்கள்கீசரின்

அதிர்ந்திரைஞாலமேத்தவவழிமுறைத்துமால்செய்

கதிருமிழாழியேவக்காண்டலுமகலமாடே.

ஈருவாக்கள் - அமாவாசை பூர்ணிமைகள், ஆழியேவ - சக்கரத்தையேவ, அகலம் - நீங்குவன்.

(ங)

மொழிந்தமண்டிலத்தினுக்குமுறைமுறையயுதமென்னும்

தழைந்தயோசனைகீழாகச்சார்ந்திடுஞ்சித்தர்விஞ்சை

விழைந்தவரியக்கர்சொல்லுவெவ்வியவரக்கர்பூதம்

வழங்கியபிரேதங்கூளிமழைபுட்சேரிடங்களாமால்.

அயுதம் - பதினாறு.

(ச)

பொய்யறுசமத்திடுகுபொருந்துமாரோகநன்மை

செய்யவரோகமென்னுந்திருந்துமுக்கதிசெய்வெய்யோன்

மையறுக திருக்குழாத்தான்மருவியகிரகத்தோடும்
ஐயமினன்களுக்கும்ணிசுடர்வழங்குமன்றே.

வெய்யோன் - சூரியன், கதிர்க்குழாம் - கிரணக்கூட்டம், நாள்கள் - நாளயின்கள்.

அலகிலாப்புக்கழ்சால்வெய்யோனாயிரங்க திர்ப்பிழம்பில்
சிலசிலமேலேநோக்கச்சிலசிலகீழேநோக்கி
நிமமிசைமழையிடுனெடுநெடும்பணிமிகவுண்டாக்கி
வலியுறுமெவர்க்குந்தாபம்வழங்குமென்றியம்புவாரோ.

கதிர்ப்பிழம்பு - கிரணக்கற்றை, தாபம் - வெப்பம். (க)

சித்திரைமதியிடுனெடுநெடும்பணிமிகவுண்டாக்கி
ஒத்திடும்பொழுதுநாண்டுமூரைபெறுகடிகைபின்னர்
வைத்தவைகாசியாநிமருவிய நிற்குகளோந்தும்
வித்தகபகலிந்கன்னல்லிரிந்திடுநிசியிற்குன்றி.

நிசி - இராக்காலம். (எ)

விருச்சிகமாதியாகவிளம்பிய நிற்குகளோந்தும்
உரைத்திடுபகலிந்கன்னலுறுமூறைகுறைந்தேயல்லில்
சுரைத்தலந்தோறுஞ்சோதிச்சக்கரத்தடிதான்மெல்லத்
கிருத்தகச்சுழலவாங்குச்சேர்நுனிவிரைந்துசெல்லும்.

அல்லில் - இரவில். (அ)

படிபுகழ்நாள்கடம்மிற்பகர்த்தசக்கரத்திற்பாதி
இடனெனமருவப்பாதிவலனெனவிருக்குமாற்றால்
வடதிசையயனமென்னவருகுவன்மகரமாதி
நடைபெறுமதியோராறினனிலம்புகழுவெய்யோன்

படி - உலகம், வெய்யோன் - சூரியன், வடதிசையயனம் - உத்தராயனம். (க)

தென்றிசையயனமென்னச்சேர்குவன்கடகமாதி
ஒன்றியமதியோராறினுறுமுறையுரைக்கும்வெய்யோன்
வன்றிநற்பரிதிமேவமானதோத்தாமென்றேறுது
வென்றிகொண்மலையின்மீதுவிளங்குநாற்பதிராற்றிக்கில்.

தென்றிசையயனம் - தகூழினையனம். (க0)

கீழ்த்திசையமரர்கோமான்செழுமியதெய்வயானம்
வாழ்த்திடமருவுந்தெற்கின்மறலிவாழ்நகரொன்றுண்டால்
தாழ்த்தலின்மேற்குமேவுந்தமனியத்தகடுபொற்கா
ஊழ்த்தகத்தொளிருநம்முலோசனையுரைக்கின்மாதோ.

அமரர்கோமான் - இந்திரன், தெய்வயானம் - தெய்வவிமானம். (கக)

வடதிசைதனதன்மேவிவளர்விபாவரியென்றேறுதும்
நெடுநகர்பொருந்துமிங்நனிகழ்த்தியநகர்கடம்மின்

சூரியமண்டலமுரைத்தவத்தியாயம்.

உருக

சுடரவனுதிப்பவொன்றிற்சொன்முறைநகரமுன்றும்
படுங்கிடுநென்மாலைபழுதிலாவச்சியாமால்.

தனதன் - குபேரன்.

(கஉ)

கருதுமுலைந்தென்றோதுங்கன்னலிற்கிற்செய்வெய்யோன்
ஒருநகரிருந்துமற்றேருநகருநினிரண்டுக்கோடி.
விரவுமுப்பானேழ்முக்கால்விளம்பியவிலக்கமான
புரையிலோசனையாந்தூரம்பொருந்துறக்கழியுமன்றே.

முப்பானேழ் - முப்பத்தேழு, புரையில் - குற்றமில்லாத.

(கரு)

பானுவானவனோநாளிந்பழுதிலாவொன்பாண்டுகாடி
ஊனமிலாதவெண்ணோடுந்நிடுமைப்பத்தொன்றே
ஆனசீரிலக்கமென்னவதைந்தயோசனையுஞ்செல்வான்
மானதோத்தரமென்றோதுமலைமிசைவனாதுமன்றோ.

பானுவானவன் - சூரியன்.

(கசு)

வெய்யவனுதயங்காணும்வீறுயர்நகர்க்குநேரா
மையறுதிக்கின்மேவுமாநகர்க்கிருள்செய்மாலை
பையவந்துறுதலாகும்பரிதிதான்மறைவதில்லை
செய்யபொன்மேருவென்னுஞ்சிலைநிழல்பாப்பமாடேதா.

வெய்யவன் - சூரியன், பரிதி - சூரியன், மையறு - குற்றமற்ற.

(கரு)

செப்பியநிசியவெய்யோன்சேர்ந்திடுமொளியென்கையின்
தப்பறவிருக்குஞ்செந்திச்சாரந்திடுமொளியுமெல்லின்
ஒப்பறுமிரவிதன்னினுறும்பகலொளியுமெல்லில்
அப்புவினிருக்குமப்பினல்லிருன்பகலும்வைக

வெய்யோன் - சூரியன், எல் - பகல், இரவி - சூரியன்.

(கசு)

அணிசெயுநாபிழன்றோராதெனுவேநெமியீரா
நினையறுமாரமாகியின்றவாண்டுருவமான
தணிவிலோராழிவேதச்சந்தசோரேழுமேழும்
பணிசெயப்பூண்டபச்சைப்பரிதினகரன்றெர்க்கன்றே.

அணி - அழகு, பச்சைப்பரி - பச்சைக்குதிரை, தினகரன் - சூரியன்.

(கஎ)

பேருறுசெக்கேபோலப்பிறங்குவானோங்குசெம்பொன்
மேருவினுச்சிமீதேவிளங்குவோர்தலையைக்கோத்துச்
சேருமோர்தலையோராழிசெறிந்ததோரச்சினீளம்
ஏருறுதூற்றைமத்தேழரையெனுமிலக்கமாமே.

ஏர் - அழகு.

(கஅ)

மன்னுமவ்வொற்றையாழிமானதோத்தரத்தின்மேலாய்த்
துன்னியவானின்மீதேசுழன்றுறுஞ்சுடரோன்றெர்க்குப்

பன்னியபாகனென்னும்பழதிலாவருணனும்
அன்னதேரேறிவெய்யோற்கபிமுகமாகச்செல்லும்.

சுடரோன் - சூரியன், அருணன் - சூரியன் தேர்ப்பாகன், வெய்யோற்கு - சூரியனுக்கு, அபிமுகமாக - நேர்முகமாக. (௧௬)

ஆதபன்றேரினேறியாயிரந்திராயென்றென்
ரோதியங்குட்டமென் னுமளவிற்கு முருவுவாய்ந்த
மேதகுபன்னீரைந்தாயிரரென்றுவிளம்பமேவும்
மாதவமுயன் றவால்கிலையர்வழுத்துவாரால்.

ஆதபன் - சூரியன், அங்குட்டம் - பெருவிரல். (௨௦)

தாமரைத்தவிசின்மேலான் றருட்பத்தியனையாதி
தோமறுமுனிவர் திங்கடொறுமுறைமறையினேத்தி
வாமமார்பரிதித்தேதின்வரு நவார்வடந்தொட்டிர்ப்பார்
எமமாமுறையின்மேலியெழிற்கிராமணியர்மாதோ.

தாமரைத்தவிசின்மேலான் - பிரமன், தோம் - குற்றம், வாமம் - அழகு. (௨௧)

வருக திர்ப்பரிதித்தேதரைவாசுகிமுதலினோர்கள்
ஒருமதிக்கொருவராகியுறுமுறைபரிப்பந்தேர்முன்
திரிகுவரர்க்கரென்பார்செப்புகந்திருவராயோர்
புரையறுமமுதகீதம்புகழ்த்தனர்பாடுவாரால்.

பரிதித்தேரை - சூரியரதத்தை, பரிப்பர் - தாங்குவர். (௨௨)

கலிவிருத்தம்,

தேனியிர்குழலினந்திங்கள்வாணுதல்
மேகைமுதலியலிளங்கரம்பையர்
வாணுயர்வடவரைவலங்கொடேகிய
பாணுவின் றிருமுனம்பாடியாடுவோர்.

தேன் - வண்டு, இயிர் - ஒலிக்கின்ற. (௨௩)

ஆற்றியரசவ்வருக்கனோடிவண்.
கூறியவெழுவகைக்குழுவினோர்களும்
வீறுயருலகுசீர்மேவண்முறை
மாறகன்மதிதொழும்வலங்கொள்வார்களால்.

அருக்கன் - சூரியன், மாறு அகல் - மாறுபாடில்லாத. (௨௪)

வையகம்படைத்தல்செய்மலரிலண்ணலும்
பொய்யறுமாயனும்புகன் முக்கண்ணனும்
ஐயசெங்க திர்களாராயிரத்திகழ்
வெய்யவனுமெனவிளம்புதூல்களே.

மலரிலண்ணல் - பிரமன். (௨௫)

என்றலும்வேந்துமவ்வெழில்கொண்மேருவை
வன்றிறற்கூரியன்வலங்கொள்வானெனின்
ஒன்றியவிராசியினுறுவதெங்ஙனம்
நன்றுரையெனமுனிநலிற்றுமாலரோ.

வலங்கொள்வானெனின் - வலம்வருவானாயின்.

(௨௬)

சூரியன்வலங்கொடுசுற்றுமென்றது
பேருறுசக்கரம்பெற்றநற்கதி
கூரியவேலவகொண்டதாமவன்
ஏருறவிடன்வரவிசைப்பக்கேட்டியால்

ஏருற - அழகாக, இடன்வர - இடம்வர.

(௨௭)

வலன்வரக்குயமகன்வளைந்தசக்கரத்
திலங்கியங்கிடன்வருமெறும்புபோன்மெனக்
குலவியத்தத்திக்கோள்களேழுமாங்
குலவிராசியிலெதிருற்றுமேவுமே.

குயமகன் - குலாலன், கோள்கள் - கிரகங்கள்.

(௨௮)

கலிநிலைத்துறை.

வெய்யவன்கவிமாலெனுமுவரும்விதித்
மையறும்மதியொன்றொருராகியின்
பொய்யிறிங்கணைரிண்டுடன்காலொன்றின்பொருத்தும்
செய்யவக்கிரெண்ணைமையொன்றிற்சேரும்.

கவி - சக்கிரன், மதி - மாசம், வதிவார் - தங்குவார்.

(௨௯)

மன்னுராகியொவ்வொன்றினின்மருவுமாராண்டு
துன்னுபேரெழிற்பொன்முன்னுசொல்லியகாரி
உன்னிரண்டரையாண்டுமொன்றையாண்டு
பன்னுகின்றசீரிராகுவங்கேதுவும்படரும்.

பொன் - வியாழம், காரி - சனி.

(௩௦)

குற்றமற்றசேய்முதலியவைத்தெனுங்கோளுந்
கற்றைவெங்கதிர்க்கடவுளையருகுறக்கலக்கின்
பெற்றுறைந்திடுமத்தமனப்பெயர்பேரும்
மற்றையப்பெயரக்கதிரகன்றுநின்மாதோ.

சேய் - செவ்வாய்.

(௩௧)

சொன்னவைத்தெனுங்கோள்களுந்துனைவுத்தமஞ்சீர்
மன்னுமத்தமென்றுரைத்தமுக்கதியொடுமருவும்
பன்னுவக்கிரக்கதியினைப்பகர்த்தவக்கிரத்தை
அன்னசெங்கதிர்க்கருகுமால்புகரடைந்துமால்.

துனைவு - விரைவு, புகர் - சக்கிரன்.

(௩௨)

ஐந்தாங்கத்தம்.

குருவுமந்தனுஞ்சேயுமென்றிசைத்தகோண்மூன்றும்
மருவிராசிமுன்னகியைந்தெனவருமிடத்தின்
பரிதிசென்றுநின்வக்கிரனேசர்ந்ததைப்பரிதி
உணர்செயொன்பதென்றுறுமிடத்துற்றிடினெழிக்கும்.

பரிதி - சூரியன்.

(௩௩)

பன்னுதன்கலிலேதயந்துறும்வளர்ந்துறும்பக்கம்
என்னிரண்டினிற்பிதிர்களுக்கிராப்பகலாக்கிச்
சொன்னதிங்கடோறும்பிதிர்கணத்தொடுஞ்சார்க்கும்
உன்னுநல்லமுதளிக்குபுமதியுயிரோம்பும்.

அளிக்குபு - அளித்து, (கொடுத்து).

(௩௪)

வெள்ளிமாமழைபொழிதரமிகவிளைவிக்கும்
உள்ளுவப்புறின்னெழிற்புசன்காற்றையுண்டாக்கும்
தள்ளரும்புதிதழைத்திடச்செய்தருஞ்சனிதான்
தெள்ளநான்மறையோர்க்குநன்றல்லனசெய்யும்.

நன்றல்லன - தீமைகள்.

(௩௫)

கலி விருத்தம்.

விரியுநீங்கதிர்சேரும்வியாமுமாம்
பொருவிவாப்புவலவோர்தொழும்புங்கவன்
தெரியுநான்மறையோர்கடிருவுற
உணர்செய்வானினுலாவியொளிக்குமே.

பொருவிவா - ஒப்பில்லாத, புங்கவன் .. தேவன்.

(௩௬)

எனவிசைத்தவிருந்தவனேர்செய
வனபொலங்கழன்மன்னனேநோக்கியேழ்
கணகடற்புவிமேற்ககனத்திடை
தனிகிடந்தவுலகினேச்சாற்றுமால்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன், ஏர் - அழகு.

(௩௭)

சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்,-- ௬௧௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறுவது மேலுலகுடைத்த வத்தியாயம்.

சுலேநிலைத்துறை.

பரிதிவானவன்மண்டிலமேற்பகரிலக்கம்
உரைசெயோசனைகடந்தபிணுபிபுநியுறையும்
மருவுமண்டிலமாமிதன்மேல்வயங்குடுசர்
பொருவின்மண்டிலமத்துணையிற்றுட்பொருந்தும்.

உடுபதி - சந்திரன். (௧)

உடுவின்மண்டிலமேலிரண்டிலக்கம்யோசனைவிட்
முடனகன்றுறும்வெள்ளிதன்மண்டிலமிதன்மேல்
அடன்மிருந்திறலரசவத்துணைகடந்தப்பால்
சுடர்விரிக்குறும்திமகன்மண்டிலத்துலங்கும்.

அடல் - வெற்றி, திறல் - வலி, மதிமகன் - புதன். (௨)

சோமனல்கியபுந்திமண்டிலத்தினுடையமற்சொற்ற
நாமயோசனையிரண்டிலக்கமுநடந்தொழிந்தால்
பூமகன்றிகழ்மண்டிலமிதன்மிசைப்பொன்சேர்
வாமமண்டிலமத்துணையிற்றத்தபின்வயங்கும்.

சோமன் - சந்திரன், வயங்கும் - பிரகாசுக்கும். (௩)

பொன்னின்மண்டிலத்தினுக்குமேற்புலவிரண்டிலக்கம்
மன்னுகின்றயோசனைகடந்திருஞ்சுடர்வயங்கத்
துன்னுமண்டிலஞ்சுளியின்மண்டிலமெனச்சொல்வார்
இன்னமண்டிலமேல்வடக்காகவேழ்முனிவர்.

பொன் - குரு. (௪)

பொருந்துமண்டிலம்பத்தொடொன்றிலக்கமாப்புகல
விரிந்தயோசனைகடந்தபின்விண்ணிடைவிரங்கும்
இருந்தமண்டிலமேற்புதினமுன்றெனுமிலக்கம்
வரைந்தயோசனைகடந்தபின்ருவமண்டிலமே

விண்ணிடை - ஆகாயத்தில். (௫)

உலவுகின்றவானுடுக்கோயொளியெயுங்கிரணன்
நிலவுநற்கிரணங்கோநிலைபெற்றறிவு
அலகிலன்புடைத்துருவனாகமரந்துறைபத்ததை
இலகுவண்புகழ்சேர்விண்டுதமெனவிசைப்பார்.

நிறுவி - நிறுத்தி, அலகில் - அளவில்லாத. (௬)

கிளந்தற்கிரகங்களேமுதற்கிளர்வான்மேல்
விளங்கியாவையுமவாயுபாசத்தினுல்வீக்கி

வளங்கொளஞ்சிஞ்சுமாரசக்கரத்தினில்வளைந்து
துளங்குசக்கரச்சிரமிசையுறைகுவன்றுருவன்.

கிளந்த - சொல்லப்பட்ட, கிளர் - விளங்குகிற, வீக்கி - கட்டி. (எ)

மன்னுகின்றகுண்டலினிப்போல்வளைந்துவால்கீழாய்த்
துன்னுகிஞ்சுமாரத்தவயவந்தொறுஞ்சூழ்ந்து
மின்னுகின்றகாவ்விதிமுதல்விண்ணவர்தருமம்
பன்னுகின்றவேழமுனிவரருறைகுவர்பரிவால்.

அவயவம் - உறுப்பு, விதி - பிரமன். (அ)

மாலையேநிகர்த்திடுமெனவயங்கெழிற்றுளவ
மாலையேயணிமார்புடைமாலுருவென்ன
மாலேக்கினர்புகழ்சிஞ்சுமாரத்தவணங்கி
மாலையாம்பொழுதேத்துவார்மருவுவரறனை.

மாலே - மேகத்தை, மாலே - மயக்கத்தை, மால் - திருமால், மாலே - மாலேக்காலம்.

அவனிமேற்றிகழாதவன்மண்டிலத்தளவும்
புவவுலோகமென்றியம்புவர்புகன்றமண்டிலமேல்
எவருமேத்துமத்துருவன்வாமெழிற்பதங்காறும்
கவிஞர்தாஞ்சுவலோகமென்றுரைசெய்வர்கருதின்.

புவவுலோகம் - புவர்லோகம், சுவலோகம் - சுவர்லோகம். (க௦)

துருவன்வாழ் தருபத்தின்மேற்றுக்களறத்துலங்கு
மருவுசீர்மகாலோகமில்லுகின்மேல்வதியும்
பொருவிலாச்சனலோகமங்கதன்மிசைப்பொருந்தும்
தருமயோகியர்சார்ந்துறைதருதவலோகம்.

துகள் - குற்றம், உறைதரு - வாழ்கின்ற. (க௧)

கண்ணகன்றவிலுலகின்றேற்கவின்செயக்கிளரும்
பண்ணமைந்தசீருலகினின்முச்சகம்படைத்த
தண்ணுங்கமலத்தவிசுகந்தவன்றயங்கும்
எண்ணிறத்தசீர்ச்சத்தியலோகமென்றிசைப்பார்.

கவின் - அழகு, தயங்கும் - விளங்கும். (க௨)

என்றுசூறியில்வலகெலாமிறையவர்வழுத்து
மன்றலார்பசுந்துளவினுருவெனவழங்கி
வென்றிவேலவகிமுலகேழையும்விளங்க
நன்றுசூறுதுங்கேளெனச்சகமுனிநவிறும்.

பசுந்துளவினன் - திருமால். (க௩)

மேலுலகுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௬௩௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழா வ து

கீழல்குடைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

அணிதிகழவனியின் கீழ்தலநல்விதலநாக
மணிதிகழ்தலம்வண்மைமருவியதலாதலந்தான்
இணையறுமகாதலஞ்சீரிலகியரசாதலஞ்சீர்
பணிதிகழ்பாதலம்பர்பகருலகெழுண்டன்றே.

அவனி - பூமி.

(க)

சாற்றியவுலகமேழுந்தயங்குவானொன்றுக்கொன்றங்
கேற்றிமெயுதமென்றையம்பியோசனைகீழ்கீழாத்
தோற்றிமெகலங்கீழ்கீழ்ச்சொன்முறையல்கிமெவும்
மாற்றருவனமவ்வானநாட்டினுமல்துமன்றே.

அயுதம் - பதினாயிரம், அல்கி - குறைந்து.

(உ)

தழைவுறுபொழிலும்புள்ளுந்தயங்கியவுறையுமாங்கு
விழைவுறுபகலீதென்றுமெவியவிரவீதென்றும்
மொழிவதவ்வுலருக்கில்லைமொய்ப்பெருநிருளைச்சீக்கும்
புழையுறுமெயிற்றுப்பேழ்வாம்ப்புயங்கன்மணிகளம்மா.

புழை - துவாரம், புயங்கம் - பாம்பு.

(ங)

தேனினமுரலுங்கூந்தற்கிதாரிமழைக்கட்செவ்வாய்ப்
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்பனைமுலைமகளிரோடும்
தானவரக்கர்காகர்சாற்றுமூவகையுள்ளாரும்
ஊனம்ல்லாதவிவ்வேழுலகினுமுறைவார்மாதோ.

தேனினம் - வண்டின்கூட்டம், முரலும் - சுந்திக்கிற, பால்நலம் - பாலின்சுவை.

விரிதலையரவமேவும்விதலத்தினாட்டுக்கீசன்
புரிசுமுலுமையான்முகாங்கைபுல்லினன்பொலியுமன்றோன்
அரியவீரியந்தானாங்கோராடகந்ரியாயோடும்
கரையின்மீப்புலர்ந்தேசுறுங்காஞ்சனமாகமாதோ.

ஆடகநதி - சுவர்ணநதி.

(ரு)

மனுமுதலாயினோருமாயினுமாய்வுருநல்
வினையுறுபுகழினோடுவினங்குமாவலியென்றோதும்
புனைகழன்மேலோனின்னும்புகன்றிடுஞ்சுதலந்தன்னின்
கனைகடற்றுயின்மால்வாயில்காப்பவாங்கிருக்கின்றனால்.

மாயினும் - இறந்தாலும், கனைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல்.

(சு)

பேசுமாவிருதூற்றைந்தெண்பெறுபெருந்தலையராய
வாசுகியாதிநாகர்வதிந்தபாதலத்தின்கீழா

ஒசனைபலபோம்பின்னருற்றொளிபொதுளமாங்குத்
தேசுறுசேடனென்போன்சேர்துலகளிப்பான்மன்னே.

வதிந்த - வாழ்கின்ற, பொதுளம் - தழைக்கின்ற.

(எ)

வேறு.

ஆயிரம்பகுவாய்முழைஞ்சுகொப்புளிக்குமாரழற்பிழம்பினுஞ்சேந்து
காயும்வெஞ்சினக்கட்கனலினுங்காலக்கடையினிலுலகங்கள்யாவும்
தீயெழக்கனற்றியாவையுமொழியறிற்றலாற்சேடனென்றொருபேர்
மேயசெஞ்சுடிக்கைப்பெறலையநந்தன்மெய்த்தவரவழுத்தவீற்றிருக்கும்.

அழல்பிழம்பு - தீத்திரன், காலக்கடையினில்-கடைகாலத்தில், கனற்றி-எரித்து.

ஊழிவாயுலகமுழுவதுமுருக்குமுமையவன்கொழுநனயொல்காப்
பாழிவாய்ச்சேடன்செழுமணிச்சூட்டுப்படைவிப்பரப்பிடைப்பாவை
ஆழிசூழலகோரணுவெனத்தாங்குமென்னலுமுழுவதுமறைந்தாய்
சாழழனாகமெவ்விடத்தனகொல்சாற்றெனமறையவன்சாற்றும்.

முருக்கும் - சங்கரிக்கின்ற, ஒல்கா - அழியாத, படைவி - படக்காடு.

(சு)

சீழலகுவரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறத்திருவிருந்தம்—சாசக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

நாகவியலுரைத்தவத்தியாயம்.

கலீவிருத்தம்.

துன்பமுற்றறந்துன்னலர்தாழ்தரும்
கொன்பழுத்திராயங்குறிக்குறின்
மின்பழுத்தவைவேலவுலகின்சீழ்த்
தென்புலத்திற்செறியுமதென்பவே.

அறந்துன்னலர் - பாலிகள், தாழ்தரும் - தங்குகின்ற, நிரயம் - நாகம்.

(க)

பழிபடைத்தபலநாகங்களின்
அழிவிலாதயாராமமர்வுற
மொழியுந்தாமிச்சிரமுதலாகநால்
எழுவகைத்திறையாகுநாகமே.

இறையாகுநாகம் - தலைமையாகிய நாகங்கள்.

(உ)

நெஞ்சம்வைத்துரிதிமுதலாகவே
வஞ்சமற்றபிற்பொருள்வவ்வினோர்

நஞ்சுமொத்தநமன்படர் தன்னவோர்
தஞ்சுமற்றதாமிச்சிரஞ்சார்சுவார்.

நமன்படர் - யமகிங்கரர்.

(ங)

மைந்தரோடுமனைவியராதியோர்
சிந்தைகடர் துயர்சேர்ந்திடச்செய்தவர்
வெந்துநாப்புனலின் நிமேலியுமா
றத்தாமிச்சிரத்தையடைவரால்

நாபுனல் இன்றி - நாவில்நீரில்லாமல்.

(ஈ)

வாடிமாழ்கவுயிர்கள்வருத்துவோர்
கோடகரல்முளங்கொடுத்தேசயெழு
ஒடியோடிநமன்மருந்முடல்
நாடிமோதரவுவநண்ணுவார்.

வாடிமாழ்க - வருந்தியவர்க்கு.

(ஐ)

நம்பிநோர்பிதாநான்மறையோர்பசு
வெம்பிவாடமிசூந்துயர்நீட்டுவோர்
தும்பிபோற்கருந்தூதுவர்க்குழந்துறத்
கும்பிபாகநகங்குடிக்கொள்வார்.

துயர்நீட்டுவோர் - துன்பஞ்செய்யவோர்.

(ஊ)

மறுக்கலாதம்மறைநெறிவிட்டுளோர்
வெறுக்கவந்துவிழியெதிர்த்துதுவார்
கறுக்கயாக்கையைக்கன்னலின் னுண்டுபோல்
அறுக்கவீழ்வரசிபத்திரவனம்.

மறுக்கலா - விடவொண்ணாத, கன்னல் - கரும்பு.

(எ)

சிந்தியாவபவாதந்தெரித்திரும்
புந்தியிற்றுயர்பூட்டுவெம்புண்மையோர்
அந்தராய்மசகாதிவருத்திட
அந்தகூபவருநரகாழ்வரால்.

சிந்தியா - நினைக்கவொண்ணாத, அபவாதம் - நிந்தை, அந்தர் - ருருடர்.

(ஐ)

பெருக்குமாமுலைப்பேதையராடவர்
செருக்கினாற்பிறக்காமுறச்சேர்வரேல்
கருக்கயாக்கையைக்காந்தெரிசிந்துறும்
உருக்குதூண்டமுவுந்நரகொன்றுவார்.

ஆடவர் - புருடர், பேதையர் - மாதர், செருக்கினால் - அகங்காரத்தினால். (ஐ)

அரியநம்சவுசாதிகளற்றவர்
விரிமலத்தின்விளங்களெறய்துவார்

தருமசேதுவைத்தன்ருமறிவீலோர்
மருவுவார்வைதரணியின்மன்னனே.

மலத்தின் - மலத்தினால், அளறு - நாகம்.

(க௦)

பத்தியின்றிப்படிற்றொழுக்கநெஞ்சின்
வைத்தானமறிமாய்க்குமகத்தினோர்
முத்தியின்றிவாய்முக்கொடுமச்சறப்
பொத்திமாய்க்கப்புகுவர்நாகமே.

படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சகநடை, மறிமாய்க்கும் - ஆட்டைக்கொல்லுகின்ற. ()

விள்ளரும்பொய்விளம்பிவிருப்பொடு
கள்ளருந்துங்கசடர்தம்வாய்வயின்
ஒள்ளழல்வைத்துருக்குசெம்பூற்றிடத்
தள்ளுவெந்நகத்திடைச்சார்வரால்.

வாய்வயின் - வாயினிடத்தில், வாய் - வார்க்க.

(கஉ)

அருந்தமன்னமளித்தியென்றுற்றநல்
விருந்தினோரைவிழிகொடுசுட்டவர்
பருந்துகோடிபறித்துணப்பாவையை
வருந்திமன்னரகத்திடைவாழ்குவார்.

விழிகொடுசுட்டவர் - கடுமையாய்ப்பார்த்தவர்.

(கங)

நேயமற்றநெடும்பகையாற்சடு
தீயைவைத்துச்செழுமனைதீப்பவர்
காயமுற்றுங்கடித்துக்கணக்கிலா
நாயலைக்குநரகம்புகுவரால்.

நெடும்பகை - தீராப்பகை, மனைதீப்பவர் - வீட்டை எரியூட்டுவோர், அலைக்கும் - வருந்துகின்ற.

(கச)

நேயத்தானனிரஞ்சமழிந்துசொல்
தாயத்தார்மடவாரைத்தழுவிலோர்
வீயுற்றேமிகுவீரியச்சேற்றினை
மாயத்தூதர்மடுக்கவங்குண்பரால்.

வீயுற்று - இறந்து.

(கஈ)

அறுசீர்க்கநடுநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மோகமுற்றொருவன்டமுழுமணிகளவிற்கொண்டோர்
ஆகநொந்துங்கக்கற்போலாங்கனற்றிரளுண்பாரால்
சேகழமுறையோர்வாடத்தீமைமிகியற்றினோர்தாம்
சுகரமுகமென்றோதுஞ்சுகநகெய்துவாரால்

உயங்க - வருந்த, சேகு - குற்றம், சுகரம் - பன்றி.

(கக)

நரபலியநதுசெய்தோர்நலித்ரவுடலங்நீறிச்
சொரிதருமுதிரமுண்போர்சூழ்தருநகஞ்சேர்வார்

உரைதருநடலையோர்தாமொளிவிசுமிதியென்றோதும்
நிரையமேற்றலேகீழாகநெடுமலைநின்றவீழ்வார்.
நலிதர-வருந்த, உதிரம் உண்போர்-ரத்தபானம்செய்வோர், நடலையோர்-பொய்யர்.

தன்னைத்தான்புகழ்வேர்சாராக் கருத்தமநரகஞ்சார்வார்
முன்னம்வெந்துயர்த்தன்னுண்முனிவொடுமடைந்தோர்தம்மைத்
துன்னிவந்தலைப்போர்மிக்கதுயரொடுபுலம்பிவீழ்வார்
மன்னுமாரவுரவப்பேர்மருவியநரகமாகேதோ.

அலைப்போர் - வருத்துவோர்.

(கஅ)

வந்ததோர்முறையிற்றம்பால்வழங்குவான்வண்ணுர்க்குப்
புந்தியோடுதவார்கீட்போசனநாகுற்போவார்
நைந்திவயிரைப்பாந்தளாநியானலிவிக்கீரார்நாம்
தந்தகுகரப்பேருத்ததனிநரகெய்துகிற்பார்.

கீட்போசனம் - புழுஉணவு, பாந்தர் - பாம்பு.

(கக)

குற்றமொன்றிழைத்திலாரைக்கொணர்ந்துமுன்கோறல்செய்தோர்
வெற்றிசேர்கொடியசூலமிடைகுறுநரகம்வீழ்வார்
உற்றிடுநிதியின்குப்பையொழியுமென்று, ஸ்வாலுத்தர்
அற்றமிதுயர்செய்குசிமுகநரகமுத்துவாரால்.

இழைத்திலாரை - செய்யாதவரை, கோறல்செய்தோர் - கொன்றவர், அற்றம்
இல் - முடிவற்ற.

(உ0)

புண்ணியம்புரிந்தோர்விண்ணிற்பொருந்தியசேடமாந்த
மண்ணிடைப்பிறத்தல்போலமருவுமிப்பாவஞ்செய்தோர்
எண்ணுநரகமெய்தியியைந்தவச்சேடமாந்த
நண்ணுவார்நிலக்கண்பாருநலன்றிந்தியம்பமாகேதோ.

சேடம் - மிச்சம், மாந்த - அதுபவிக்க, நிலக்கண - நிலத்தின்கண்.

(உக)

எண்டிசைநரகமீரோழுலகமென்றிசைத்தவெல்லா
அண்டமவ்வண்டமேல்கடிப்புறத்துள்ளயாவும்
ஒண்டிளவமலன்னுலவுருவமாமுணாக்குநாலை
வண்டிமிர்தொடையாயிவ்வாறிகுறினமருவும்வீட்ட.

ஒண்டிளவமலன் - திருமால்.

(உஉ)

என்றுவாளரசுகேட்பவியம்பினன்முனிவனாரும்
வன்றிறலுலகமெல்லாமனத்திடையநிற்துபார்க்கின்
ஒன்றியமாயன்றாயவுருவினையுணர்ந்ததாரும்
நன்றிருந்தவத்திரென்னநலின்றினன்குதன்மாதோ.

இருந்தவத்திர் - பெரியதவத்தினரே.

(உங)

நரகவியலுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௮௪௪.

ஐந்தாங்கந்தம் முற்றிற்று. 1365

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறுங்கந்தம்.

முதலாவது

அசாமினன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

பன்னுமோர்பதினெஞ்ஞலகத்தொடு
கொன்னுலாவுகுணத்தநரகமும்
சொன்னவாறுதுகளறக்கேட்டலும்
மன்னர்தாழ்கழன்மன்னவன்கூறுவான்.

கொண் - அச்சம், துகள் அற - குற்றமற. (ந)

செய்யும்வல்வினையாற்செய்ப்புண்டவர்
வெய்யவாநரகத்திடைவீழ்வுறு
துய்யுமாறுமுளதுகொலென்னலும்
ஐயமோவவறவனதைகுவான்.

செய்ப்புண்டவர் - கட்டுண்டவர், ஐயம்ஒவ - சந்தேகம்நீங்க. (உ)

தீயவாநரகத்திடைச்சேர்பவர்
தூயநாண்மலர் தூவியளவிலா
ஆயபேரினென்றாயினுமோதியம்
மாயன்றான்வணங்காமதிடேடே.

நாள்மலர் - புதுப்பு, தூவி - அர்ச்சித்து. (ங)

தீமையுற்றவச்செய்வினைநீக்குவான்
வாமமுற்றுவருநல்வினையினால்
ஓமமுற்றிவினைபுரிவோரரி
நாமமுற்றிலரேனன்மையுற்றிலார்.

வாமம் - அழகு, நல்வினை - புண்ணியம். (ச)

தாமமார்பதழல்வினையால்வினை
பேயிங்கென்றல்பொருத்துவதன்றோ
சேமமார்ந்தவத்தீவினைநீக்கிமால்
நாமகீர்த்தனமேநலஞ்செய்யுமே.

தாமம் - மாலே, தழல்வினையால் - அக்கிரகாரியத்தினால், சேமம் - இன்பம் (இ)

வேறு.

காராய்விசும்பாய்க்கதழ்வளியாய்வெங்கனலாய்
நீராய்நிலனாகிநின்றதனிகேமியான்
ஓராய்நாமத்தொன்றெருகாலோதினார்மற்
* ராயினுமவ்வளபுபடியார்களே.

கார - மேகம், வளி - காற்று, நேமியான் - சீகராயுதத்தையுடைய திருமால். (ஐ)

அசாமிளன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம்.

121
உச்சு

கன்னியாகுச்சமெனக்கட்டுகாக்குநீர்வளஞ்சேர்
நன்னகராணங்கொருநாணராயனவெனவே
சொன்னதனற்பாவந்தொலைந்தேதுயக்கறுசீர்
பன்னுதுங்கெளளந்தேபகரமுனிமேயினனாள்.

நன்னகரான் - நல்லநகரத்தையுடையவன், துயக்கு - பந்தம், சீர் - பெருமை,
பன்னுதும் - சொல்வோம். (எ)

வீழுமழலையளிவீழ்ந்துநைபருகிச்
சூழுமுளரித்தொடைதாழ்த்தடமார்பன்
ஆழியுலகமசாமிளனென்றுரைப்ப
வாழுமொருவன்மறைதூல்வடித்தூணர்வோன்

மழலைஅளி - வண்டுக்குஞ்சு, நமை - தேன், முளரித்தொடை - தாமரைமாலே,
தாழ் - தொங்குகின்ற. (அ)

சன்றேரன்பணிப்பவிறைவழிபாடாற்றுதற்குத்
தேன்றேய்செழுங்கனியுந்தேனெடுபண்வண்டரற்றும்
கான்றேய்மலருங்கவர்ந்துதனிக்கருவி
வான்றேயநீடுவளர்காவினின்றெழுந்தான்

சன்றேன் - பெற்றவன், வழிபாடு - வழிபடல், அரற்றும் - ஒலிக்கின்ற, காள்
வாசனை. (க)

வேளான்மரபின்மெல்லியலாண்மட்டருந்தி
நாளார்மலர்க்காநறுநிழலினிற்கின்றான்
நீள்வேல்பொருதுநெறிக்குவளவென்றவிழி
வாளாலெறியக்கலங்கிமதிமாழ்கினனாள்.

மட்டு-கள், அருந்தி - குடித்து, மலர்க்கா - பூஞ்சோலை, மதிமாழ்கினன் - அறிவு
மயங்கினான். (க0)

கோதினெறியான்கோற்றொடிதன்பாலேகும்
பேதைமனத்தைப்பிடிக்கவுநிலாநெழுவே
தாதையொடுதன்மனையாடனைமற்றதே
காதலெனும்வாரிக்ககாணாதுற்றனனாள்

கோதுஇல் - குற்றமில்லாத, பேதைமனம் - அறியாமையுள்ளமனம், தாதை-
கந்தை, வாரி - கடல். (கக)

காந்திமதியிற்றகதிர்செய்பருமுத்தணிர்
தேந்திவளருமிளமுலையாள்செவ்விலம்
மாந்திமயங்கிமலைவுண்டுநல்லொழுக்கம்
நீந்தித்தனதுநிலையினிழிந்தொழிந்தான்.

காந்தி - ஒளி, மதியின் - சந்திரன்போல, கதிர்செய் - ஒளியெய்கின்ற. (கங)

காழுமுதேயிழைபற்காதலரொன்பதின்மர்
வழுமுதவந்துநிபயவெண்பீத்தெட்டியாண்டெற்றான்

தேமழலைமென்சொற்சிறுவனொருவனுக்கு
நாமம்புனைந்தனனொராயணனெனவே.

வமுற - இன்பம் உண்டாக, உதிப்ப - பிறக்க.

(கந)

வேராவிறிர்விதிராமெய்தளராவள்ளாவி
சோராவிறந்துதொலையுமமையத்தின்
ஓராமறையோனொருகாற்றன்காதலனை
நாராயணவெனவேநாவால் ஊத்தனனால்.

வேரா - வேர்த்து, விதிரிவிதிரா - நடுநடுங்கி, மெய்தளரா - உடல்தளர்ந்து, ஆவி
சோரா - உயிர்சோர்ந்து, அமையத்தில் - சமயத்தில், ஓரா - அறிந்து.

(கச)

வேறு.

அழைத்தவனிறக்குமுன்ன திருமவானெனத்
தெழித்தனர்யமபடர்சென்று தீப்பட
விழித்தனர்வைதனர்வெய்யவானுறை
கழித்தனர்வீசினர்காலபாசமே.

தெழித்தனர் - அத்தட்டினார்கள், யமபடர் - யமகிங்காரர்.

(கடு)

மறுத்தலைமணக்கலாமதியாமென
எறிக்கும்வெண்சங்கினரேந்துநேமியர்
நறைத்துழாய்ப்பாருந் ஈடரண்பர்நண்ணினர்
அறுத்தனர்பாசநல்லறமுணர்த்தினார்.

மறு - களங்கம், தலைமணக்கலா - சேராத, மதியம் - சந்திரன், 'எறிக்கும் - ஒளி
வீசுகின்ற.

(கசு)

பத்திசெய்தாயினும்பகைசெய்தாயினும்
வித்தகனொருவன்பேர்விளம்பற்காயினும்
ஒத்துநாராயணவெனவுரைப்பரேல்
கொத்துவெம்பாதகங்குலைந்துசாம்புமால்

வித்தகன் - ஞானவருவன், கொத்து - கூட்டமாகிய.

(கஎ)

மெய்வினைநீக்குநாலெழுத்துவெங்கொலை
மைவினைப்பாதகமாற்றியங்கிரெய்
பெய்வினைமுதலியபிராயச்சித்தமாம்
செய்வினைக்குறையையுந்தீர்க்குமென்பவே.

அங்கி - நெருப்பு.

(கஅ)

முத்தியிற்பொருந்துநாலெழுத்துமுன்னுவோர்ப்
புத்தியினமுக்கினைப்போக்கிப்பொய்யறச்
சுத்தமாம்படியிகத்துலக்குஞ்சொல்லிய
சித்தமாம்வினைக்குமோர்சீவனாகுமே.

முன்னுவோர் - நினைப்பவர்

(கஆ)

அசாமிளன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

உகடு

தும்மினுமிருமினுந்துயாமிக்குளம்
விம்மினும்வீழினும்வினைசெய்போதினும்
அம்மவிந்நாலெழுத்தறைவரேலவர்
செம்மலர்மால்கழல்சேர்தறிண்ணமே.

செம்மலர் - செந்தாமரைமலர்போன்ற.

(உ௦)

ஆதலானிந்தநாலெழுத்தசாமிளன்
ஒதினொருமகவுரைக்குமேதுவாத்
தீதெலாமொழிந்தனன்செப்பினீதுநும்
நாதனையுரைசெயுந்மினோவென்றார்.

உரைக்கும்வதுவா - அழைத்தல்காரணமாக.

(உ௧)

ஆற்றலந்திகிரியானன்பர்வல்லையின்
ஏற்றனர்பாசநீத்தியம்பல்கேட்டலும்
காற்றெனநமன்நமர்கலங்கியோடினர்
கூற்றொடுவினேதிறங்கூறினாரேரா.

ஆற்றலந்திகிரியான் - திருமால்; வல்லையின் . வினாவாக

(உ௨)

மற்றதுகேட்டலுமறலிநோக்கிநீர்
பற்றுதற்குரியேபைகவனமொன்
நிற்றிமெமைதியினியம்பினானவன்
உற்றவெந்தீவினையொருங்குபோயசால்.

மறலி - யமன், இற்றிடம்அமைதியின் - இறங்குங்காலத்தில்

(உ௩)

திருமலுமார்பனைச்சிந்தைசெய்யுபு
பரவுறுதொண்டெம்பகவராகுவார்
அரவணையான்கழலடையப்பெற்றிலார்க்
குரியதெம்மாணையென்றுணர்ந்துகொள்ளிரால்.

சிந்தைசெய்யுபு - சிந்தித்து, பகவர் - சுவாமிகள்.

(உ௪)

பணியனைதுயில்வுறுபரமவிந்திரை
கணவசெந்தாமரைக்கண்ணவாகமா
மணிநிறவண்ணவென்பவர்மருங்குநீர்
அணுகண்மினென்றனநத்தின்வேந்தனே.

பணியனை - சர்ப்பசயனம், இந்திரை - இலக்குமி, ஆகம் - திருமேனி, அறத்
ன்வேந்தன் - யமன்.

(உ௫)

எழுசேர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

ஆழியானன்பராங்குணித்தேவசாமிளன்கங்குழந்தன்தே
தாழிருங்கூந்தன்மனைவினியமந்துதாதைசொல்குந்தனனாகி

ஊழறக்கொடியவினைபுரிந்தேற்குமுதலியதொருபெயரென்னின்
வாழிமாளுமகீர்த்தனமல்லாவருகதியில்லெனமதித்தான்.

கொடியவினைபுரிந்தேற்கும் - கொடுத்தொழிலாகியபாவத்தைச்செய்த எனக்கும்,
மதித்தான் - மனவறுதிகொண்டான். (உச)

பெருகுமுள்ளன்பான்மாயவன்பெயரேபேசினவன்றிருவுருவே
கருதினன்கங்காத்துவாரமுற்றுறைந்துகருத்தினையொருப்படுத்தக்கி
அருளொடுமுன்னமடைந்தமாலன்பராங்குறக்கண்டவரோடும்
விரிகதிர்விமானமேறினன் ஞானநந்தமான்மருங்குவீற்றிருந்தான் -

கருதினன் - நினைத்தான், ஒருப்படுத்து - ஒருமைப்படுத்தி, மான்மருங்கு - திரு
மாலின்பக்கத்தில். (உஎ)

நெறியின்றிபிழைத்தவசாயினன்று னுநேமியந்தடக்கையாமும்
அறிவிலனொருகாற்குறலாலுயர்வீடடைந்தனனம்மற்றறிந்து
நறைவிரிதுளவப்படலையந்தாராமமேயுரைசெயப்பெற்றார்
உறுவினைத்துவக்குரீத்துவீடடைதலுரைப்பதென்னரசவென்றுரைத்தான்.

நெறியின்றிபிழைத்த - அறநெறியில்தவறின, நறை - தேன், துளவப்படலை -
துளசிமாலே, வினைத்துவக்கு - வினைப்பிணிப்பு. (உஅ)

இயம்புமிங்காடைபொதியிலின்மேயவிருந்தவக்குறுமுனியெமக்கு
நயம்பெறவுரைத்தவாறுநிற்றுகரைத்தேநவிலுவோரீதுகேட்பவர்தாம்
பயந்தருபாவத்தொடர்புவிட்டொழிந்துபரமவீட்டுலகினைப்படர்வார்
வயங்குவாளரசவெனவழங்கின ஞன்மாசறுசுகமுனிமாதோ.

குறுமுனி - அகத்தியமுனி, நவிலுவோர் - சொல்லுவோர், பாவத்தொடர்புபாப
சம்பந்தம். (உக)

அசாமிளன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று. 1394

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம்.

அண்டரோடவுணர்முதலினர்படைப்பையாதியாமனுவுரைகாலத்
தெண்டகுமுறையீதெனத்தொகைபெறவேயியம்பினையின்னுரீவிரித்துப்
பண்டைநான்மறையினியல்புளிப்பகதிபளகிலாநற்றவவெனவே
விண்ணொத்பேர்வேந்துகைக்குதலுமேதகுசுகமுனிவிளம்பும்.

அண்டர் - தேவர், மறையினியல்புளி - வேதமுறையினால், பளகு - குற்றம், வின்
ரொத்பேர்வேந்து - பரீகழிந்தேரந்திரன். (க)

கண்ணுதலரியபழமறையொருங்குகசுடறத்தேதர்த்துமுன்வீனையின்
மண்ணிடைப்பதின்மர்மகவெனவழங்கமாரிண்டியித்துவந்துதித்த

தண்ணிறந்தொடைதாழ்த்தக்களும்வேந்தன்நயநாயகமிகப்பெறுபாக்கு
விண்ணவர்புகழும்விந்தியமலையின்வீறுயர்சாரன்மேயினனூல்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு.

(உ)

கோட்டுமால்விந்தக்குலவகைச்சாரற்குலவகமருடணையொனுமோர்
மோட்டுநீர்வாவிமுழுகியதக்கன்முருகவிழ்துளவினன்கமலத்
தாட்டுணைநினைந்துவஞ்செயச்செய்தாமரைத்தடங்கணைம்பெருமான்
வேட்டுநாரதனைமுதலினர்பரவவிண்ணிடைக்கலுழன்மீதெழுந்தான்.

கோட்டு - சிகரத்தையுடைய, மால் - பெரிய, மோட்டு - பெருமையுள்ள, தாட்டுணை - இரண்டுதிருவடி, செய்யதாமரை - செந்தாமரைமலர்.

(ங)

தண்டையுங்கடகமருடமுங்கலையுந்தனியெழிற்கவுத்துவமணியும்
என்றரும்புயமுமிலகமுன்னெழுந்தவியன்மறைமுதலியைவிழியால்
கண்டுளங்குளிரக்களிகொளுந்தக்கன்மலநாரண்மலர்ப்பதம்வணங்கிக்
கொண்டலேயுடியேற்கருளெனவழுத்தக்குவலபுமளந்தவன்கூறும்.

மறைமுதலி - திருமால், குவலபுமளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன்.

(ஈ)

புரிந்தநின்நவத்தா லுளநனிமகிழ்ந்தேம்புகலசிக்கினியெனும்பெயர்சேர்
விரும்பெழிற்பஞ்சசனன்நருமணங்கைவேட்டுநீரடைத்தியென்றுரைத்துக்
கருந்துழாய்ப்பரமனகன்நபின்றக்கன்சூழறசிக்கினிதனைமணந்து
திருந்தெழிற்பதினாயிரமகவளித்தச்சிறுவரைப்படைத்திரென்றுரைத்தான்.

நனி - மிகுதியாக, கருந்துழாய்ப்பரமன் - திருமால்.

(இ)

மைந்தரவ்வுரைகேட்டொருப்படுமுளத்தர்மருவினர்வினைந்துபொய்க்ருடக்கின்
சிந்துசாகரத்திற்கலந்திடுமாங்குச்செறியுநாராயணசரசின்
விற்தைசேர்மாலையுளமிசைப்பொறுத்துவிழுத்தவம்புரிதருகாலே
நந்தலிலறிவுநாரதன்கொளுத்தநடந்தனர்தாதைசொல்வெறுத்தே.

விழுத்தவம் - மேலானதவம், நந்தலிலறிவு - கெடுதியில்லாத அறிவு, கொளுத்த -
ஊட்ட.

(ஈ)

நன்னர்யாழ்முனிசொழையமைந்தநடந்ததுகேட்டயர்தக்கன்
பின்னரும்பதினாயிரமகன்றுபெருகநீர்படைமினென்றுரைப்ப
அன்னவர்தாமுமவ்விடனணுகியருந்தவம்புரிவுழியடைந்து
முன்னரேபோலம்முனியுரைத்தமையான்முன்னவர்போலவேகினரால்

யாழ்முனி - நாரதன்.

(ஈ)

நாரதன்மீட்டுமுரைத்ததுகேட்டுநண்ணியம்முனிமுகநோக்கிச்
சீருதுகாமதுகர்த்தபினல்லாற்சேருங்கொன்மனத்தொழிலறந்தான்
ஆரெழிற்குவவர்க்கொழிவறமுரைத்தாயம்மநன்றுனதறிவென்றும்
ஒரிடனன்றியுழல்கெனச்சபித்தானுருத்தெழுதக்கனெஞ்சுடன்றே.

ஒழிவறம் - துவறம், உருத்து - கோவித்து.

(அ)

அரிநெடுங்கண்ணியிளமுலைத்துவரவாயசக்கினியணிநலந்துய்த்து
விரிபுகழ்த்தக்கன்மீட்டுமாரபுபான்மெல்லியலானாயின்நவருள்

ஒருபதுமடவாரறக்கடவுளுக்குமொருபதின்மூவர்க்காசிபற்கும்
இருபதேதாடெழுமிமகரன்றனக்குமினிதுவப்புறவுதவினனல்.

துவர் - பவளம், இமகரன் - சுந்திரன்.

(க)

பூதனென்போனுக்கிருவகாக்கொடுத்தான்புகழ்பெறுமங்கிராவினுக்குச்
சூதுறுமுலையாரிருவளையளித்தான்சொல்கிருசாச்சுவன்றனக்குத்
தாதலிக்குமுலாரிருவரைத்தந்தான்சாற்றியதாக்கியாயனுக்கு
மாதேரார்நால்வர்தமைவழங்கினனாண்மறையுணர்ந்தகனுண்மகிழ்ந்தே.

சூது - சொக்கட்டான்சாய்.

(க0)

குழைகிழித்தலவுமதரெடுங்கட்குமுதவாய்க்குறுகைமடவார்
அழகுறுமகிணர்தடவமாமார்பமன்பொடுபுணர்ந்தினிதுயிர்த்த
குழைகடம்மாலுலகமோர்மூன்றுங்காதநிறைந்தலிம்மடவார்
விழைவுறுபெயருமுயிர்த்தவம்மை; சர்வீதுசால்பெயருமீங்கறைவாம்.

குழை - காதணி, மகிணர் - கணவர்.

(கக)

மதிதுதம்பாணுவசமருத்துவநிவளரெழிற்சாயிலிச்சுவைசேர்
கதிர்முலேமுகூர்த்தைசாத்தியையிலம்பைககுபுசங்கற்பையாம்பதின்மர்
துதியுநருமன்விழைவுறுமனையார்சொன்மனையார்களிற்பாணு
இதமுறுவேதவிடபனியிவனல்லிந்நிரசேனனையின்றார்.

மதிதுதல் - பிறைபோலுநெற்றி, விழைவுறு - விரும்புகிற.

(கஉ)

வசவெனுமடந்தைவசக்களையின்றாண்மற்றவர்பெயரினாவருக்கின்
இசையுறுதுரோணனிலங்கியபிராணனேத்துசீர்த்துருவனல்லருக்கன்
வசையுறுதோடனக்கினிவத் துமன்னியவிபாவசுவென்பார்
நசையுறுமிந்தவெண்மருஞ்சாலல்கினர்புதல்வமாமாதோ.

சால - மிகுதியாக, நசை - ஆசை.

(கங)

விளம்பெழின்மல்குவிச்சுவையென்பாள்விச்சுவேதவளையின்றாள்
வளந்தருமணிப்புட்சாத்தியைமகிழ்ந்துமன்னுசாத்தியர்தமையுயிர்த்தாள்
தளர்த்துண்ணிடையாளனுமருத்துவநிசாற்றியமருத்துவவேறும்
அளந்தறிவரியவரிந்தமன்கலையையாகுந்சயந்தனையளித்தாள்

மணிப்பூண் - ரத்தாபரணம், அரிந்தமன்கலை - விஷ்ணுவின்மிசம்.

(கச)

முருந்துறழ்மூரன்முகூர்த்தையென் றுரைப்பாண்முகூர்த்தர்கடமையுவந்தீன்றாள்
சுரும்பியிர்குழலாள்சாயியாமணங்குதுருக்கநற்றெய்வநல்கினளால்
மருந்தெனமொழியுமெழில்கொள்சங்கற்பைவயங்குசங்கற்பனையளித்தாள்
சுருங்குழலில்மபைமின்னிடியுயிர்த்தாள்சுகுபுசங்குடுவனைத்தந்தாள்.

முருந்துறழ் - மயிலிறகினடிபோன்ற, மூரல் - பல், சுரும்புஇயிர் - வண்டுகளொ
லிக்கிற.

(கடு)

ஆரலேமுதன்முவொன்பதுநாளாமவிரெழிற்பிணக்களாமணந்த
சீர்பெறுசோமன்மனையியரிடத்திற்சிறுவரைப்பெற்றிலன்கயநாய்

தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம்

உகக

பேர்பெறவழங்குசாபத்தாற்பெற்றுப்பெற்றனன்பின்னருந்தவத்தால்
ஏர்பெறுகலைண்முறைமுறைவளருமியற்கையுமெய்தினனன்றே.

ஆரல் - கார்த்திகை, பிணைக்களை - பெண்களை, சோமன் - சந்திரன்.

(கசு)

பூதனென்றுரைப்போன்பூந்தொடைபுனைந்துபுல்கியமகளிராப்புகலின்
தாதடர்குழலாள்பஞ்சதாமோதைதன்னொடுசுரபியாய்விரின்
ஏதமிலெழில்சேர்பஞ்சதாமோதையியம்புபூதங்கலைப் பன்றான்
ஒதியசுரபிப்பலகோடியுருத்திரர்ப்பொறையுயிர்த்தனனால்

பொறையுயிர்த்தனன் - பெற்றான்.

(கஎ)

ஆரண்மறைதேரங்கிராவென்போனனைந்தவம்மகளிராயறையின்
தாரணிக்குழலார்குதைசதியென்னச்சாற்றுப்பேரிருவர் கவரின்
போணிவிளங்குஞ்சுதையெனும்பெயராள்பெற்றனன்பிநிற்கலோச்சுந்திதான்
காரணவேதமெனப்புவிகுழ்த்துக்குத்தருவாணரையின்றான்.

தார் - பூமலை.

(கஅ)

பெரும்புகழ்க்கிருசாக்சுவனகலந்தோய்பேதையரிவர்பெயர்பேயின்
திருந்தெழிலருச்சித்தென்றுசொலணங்குந்திடனையெனபாளுமாந்திடனை
விரும்புநல்வேதசிரசனைமுதலாலிளம்பொருழுவரையளித்தாள்
சுரும்பிரிகூந்தலெனும்ருச்சித்துத்தூம்பிரகேசனையின்றான்.

அகலம் - மார்பு.

(கக)

நான்கெனுமறைதேர்காசிபனென்போனன்மணம்புனைந்தால்வர்கடாம்
தென்கமழலங்கல்விதைத்தருபூச்செறிசூழ்தந்தங்கியாமினியாம்
வான்கொளும்புகழ்சாலிவர்களின்விதைவண்டுகழருணைஞ்சுரர்
ஊன்கொளுந்திகிரிப்பரமனைப்பரிக்குமொண்டிறற்கருளையுயிர்த்தான்.

அலங்கல் - பூமலை, ஊன் - தசை.

(உ0)

ஒண்ணகைத்துவரவாய்க்கத்துருவென்பாளுரகரையுயிர்த்தனருவப்பின்
பண்ணெனுமொழியாள்பதங்கியாமணங்குபதங்கமேமுதலியபயந்தான்
தண்ணறுங்குழலாள்யாமினிலிரும்பிச்சலபதமுதலியந்தான்
எண்ணருங்குணஞ்சால்சாசிபன்மனையாரீன்றவரியல்பெடுத்தாரைப்பாம்.

துவர் - பவளம், பதங்கம் - விட்டிழ்ச்சி.

(உக)

விதிமுதுமறைதேர்காசிபன்வேட்டமெல்லியலார்பெயர்விரம்பின்
அதிநிறப்பிரியைதிதிதனுக்காட்டையணிகெழுமரிட்டைவான்சுரசை
மதிபுரைவதனவிளைமுனிசுரோதவசைமகிழ்தாம்பிரைசுரபி
புதுமலர்க்குழலாள்சரமையெவ்வலகும்புகலுஞ்சீர்த்திமையெனப்பொமால்.

மதிபுரைவதம் - சந்திரன்போன்றமுகம்.

(உஉ)

ஊராதருமடவார் தங்களிற்சரமையுயிர்த்தனன்சுவாகதக்குழுவைச்
சூரபியின்றெடுத்தாள்பசுமுதலாகச்சொல்லிருகுளம்பவாம்விலங்கைத்

தரைபுகழெழில்சேர்தாம்பிரையென்பாடந்தனன்பறவையின்றொழுதி
அரிமதர்நெடுங்கண்முனியெனவிசைப்பாளாய்தமையளித்தனளால்.

சுவாகதம் - கிளி, குழு - கூட்டம்.

(௨௩)

இனமலர்க்குழலாடிமியெனுமேழையின்மனணீரின்வாழியினா
நினைவுறுமவலிசேர்யாதுதானவரைநிகழ்த்தியசுரகைசுப்பற்றனளால்
தனுவுவந்தீன்றாடானவர்தமையத்தானவர்தம்மரநெடுதார்
புனைவிடபருவாமுதலியவறுபான்பொருத்துமொன்றென்னுமெண்ணினரால்.

இனமலர்க்குழலான் - கூட்டமாகிய மலரையணிந்த கூட்தலைபுடையவன். (௨௪)

விரும்பெழிலுதிதியுயிர்த்தந்தநிறுவர்விவாச்சுவானரியமாப்பூடா
வருகதிர்த்துவட்டாவயங்குசொற்சவிதாமன்னியபகன்வளர்தாதா
அருந்திறல்விதாதாமித்திரன்வருணைநூந்தசீர்ச்சக்கரனருஞ்சீர்
பொருத்துருக்கிரமனென்றுபன்னிருவர்போற்றுமாதித்தாயாராவார்.

எழில் - அழகு, வயங்கு - விளங்குகிற.

(௨௫)

சாற்றுயர்குரோதவசையெனுமாதுதந்தஞ்சுங்களைத்தந்தான்
வேற்றடங்கண்ணுளரிட்டையாமணங்குவிஞ்சையர்தமைவழங்கினளால்
ஏற்றசீரினாதான்பருக்குழுவோடுமிணர்க்கொடிதொடக்கத்தவீன்றான்
கோற்றொழிக்காட்டையிருகுளம்பல்லாக்கோதறுவிலங்குயிர்த்தனளால்

தந்தஞ்சு - பாம்பு.

(௨௬)

வெங்கதிர்விச்சுவானென்வனாப்போன்விளங்குவைச்சுதமனுவை
அங்கண்மாஞாலம்புகழ்த்தருங்கூற்றையருந்திறல்முனையையளித்துப்
பொங்குநன்மனையாள்சாயையோருருவாம்பூவையைப்புணர்த்தபின்சனியைத்
தங்குமோர்பெயர்ச்சாவன்னியாமனுவைத்தபதியென்பொருமுயிர்த்தான்.

அங்கண்மாஞாலம் - அழகிய இடத்தைபுடைய பெரியவலகம்.

(௨௭)

வழங்கியதிர்சேரியமாவென்போன்மானிடர்தமைமகிழ்த்தளித்தான்
விழைந்திடெம்புதல்வர்ப்பெருதவன்பூடாவிளம்பியதக்கன்முன்னியற்று
முழங்கழல்வேள்வியடைந்துபல்லிழந்தமுறைமையால்வேள்விகடொறுஞ்சீர்
தழைத்துதன்மாவேயயிலுமென்றுரைத்துத்தவமுனிபின்னருஞ்சாற்றும்.

அயிலும் - உண்னும், சாற்றும் - சொல்வான்.

(௨௮)

தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௭.

புரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ரு வ தி

இந்திரன் விச்ச வரூபனைக் குருவாக்கொண்டவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

வலிகெழுமசுரர்தங்குலத்துமங்கையைப்
பொலிதருமலர்த்தொடைபுனைந்துவேட்டிடும்
தொலைவறுபுகழ்த்துவட்டாவெனும்பெயர்
மிலைகடிர்த்துத்தனன்விசுவரூபனே.

மலர்த்தொடை - மலர்மலை, கடிர் - சூரியன்.

(க)

வெற்றிவேலவுணர்தங்குலத்துமெல்லியல்
முற்றிழையணிமுலைமுயங்கிச்செங்கடிர்
பெற்றவம்மதலையைப்பெட்பிற்கொண்டனன்
கொற்றவாளிந்திரன் குரவனாகவே.

குரவன் - குரு.

(உ)

என்றலுமதிக்குடையிறைவென்னனைகொல்
துன்றுசெங்கடிரினுக்குத்தித்தேதான்றலைக்
குன்றெறிகொற்றவன் குரவனாக் குதல்
மன்றியுரைக்கெனவழங்குமாதவன்

குன்றெறிகொற்றவன் - இந்திரன்.

(ஈ)

அண்ணல்வாளிந்திரனரும்பலிழ்த்துத்
தண்ணரூப்பிலிற்றுபொற்றருவினீழலின்
எண்ணிலாவிஞ்சையரியக்கர்கின்னரர்
விண்ணவரடிதொழவீற்றிருந்தனன்.

நரு - தேன், பிலிற்றுதல் - சிந்துதல்.

(ச)

முழுமறையந்தணன் முன்னமெய்தலும்
செழுநிதிச்செருக்கி னுற்றெரியகிற்றிலன்
எழுகலனிருந்தனனெரிபொற்றருதுணை
மழலைவண்டரற்றுதார்வானவேந்தனே

முழுமறையந்தணன் - பிரமன், எழுகலனிருந்தனன் - எழுந்திருந்தான்.

(ரு)

அண்ணலங்குரவன்வந்தணுகலாயிரங்
கண்ணுடையிந்திரன்கண்டிலானெனின்
மண்ணிடைக்காண்பர்கொல்வந்துற்றர்தமை
எண்ணருநிதிச்செருக்கெய்தினாரோ.

அண்ணல் - பெருமை.

(சு)

பனியிருவிசம்பகம்பொலியப்பைந்தொடை
வனைமுகிலிந்திரன்வைகனோக்கினன்

இனிதிவனரசிருப்பென்முபோயினன்
தனிமறை - யானெனச்சாற்றுமேன்மையான்.

விசும்பகம் - விண்ணுலகம். (6)

ஏயதன்னரசிருப்பெழுந்துவல்லையே
போயினன்குரவனென்றறிந்துபோயுழி
ஆயிரக்கண்ணினுடையக்கண்டிலன்
மாயையின்மறைந்தனன்மறைவல்லாளனே.

வல்லை - விரைவாக. (அ)

எள்ளினன்குரவனையிலழித்திடும்
அள்ளிலைத்தருநிலமர்வினவேந்தென
வெள்ளிதன்னருள்பெறுவெய்யதானவர்
ஒள்ளுலவாளமருடற்றிறாரோ.

எள்ளினன் - இகழ்த்தான். (க)

இந்திரனுடைந்துபோயேழிரும்பொழில்
தந்தவன்மடமலர்தாழ்ந்துநின்றலும்
அந்தணனருள்பெறுதடைந்ததித்திறம்
வந்ததென்செருக்கெனவழங்கன்மேயினான்.

பொழில் - உலகம். (க0)

அலர்கதிரருள்கதன்விசுவருபராய்
நிலவுமிழ்கவிகையாய்நினக்குநேரிலாக்
குலமறைநெருக்குமோர்குரவனெனின்
இலகுவாளமர்விறலெய்துமென்றனன்.

சுதன் - புத்திரன். (கக)

விழுப்புகழித்திரன்விரிஞ்சனாடொரீஇ
அழற்கதிரமைத்தனையடைந்துபன்முறை
வழுத்தினனதிநியான்வந்துற்றேனருள்
கொழித்திடுருவனாகென்றுகூறுவான்.

விழுப்புகழ் - பெருங்கீர்த்தி, விரிஞ்சன் - பிரமன், ஓரீஇ - நீங்கி. (கஉ)

இளையவராயினுமினியகல்விமிக்
குளரெனின்மூப்பினர்க்குரித்திறைஞ்சுதல்
தனையவிழ்தாரிமையோர்கடம்மொடும்
வளர்புகழ்மறைவலையவணங்குவெனென்றான்.

இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல், உரித்து - உரிமையுடைத்து. (கஃ)

மகபதிகொற்றலுஞ்செல்வம்வந்துறின்
அகமிகமகிழுபவசடராகலின்

இந்திரன்விச்சுவரூபனைக் குருவாக்கொண்டவத்தியாயம். ௨௨௩

சகவிலையெனக்கிஃதெனினுஞ்சாற்றிய
நிகரறுமுனதுநாநீக்கவல்லனே.

மகபதி - இந்திரன்.

(கச)

எனவுரைப்பலவியம்பியின்னை
துனியறுகதிரவற்குதித்ததொல்புகழ்த்
தனிமறைதேரந்தவன்சார்ந்துவைகினன்
குனிசிலவானவர்காவனாகவே.

துனி - அச்சம், வானவர்காவனாக - சேவர்குருவாக.

(கரு)

போக்கறுபொன்னுலகளிக்கும்புகவன்
ஆக்கியகுரவனாகுதந்திணியான்
காக்கவென்றுரைத்தசொற்கவயந்தாங்கினன்
தாக்கினனவுணரைச்சமரின்வென்றனன்.

போக்கறு - குற்றமற்ற, கவயம் - கவசம்

(கக)

மழையுறழ்வண்கையாயெனவுமன்னனும்
விழைமகபதிக்குவன்விசுவரூபன்முன்
கழறுநாராயணகவயஞ்சொன்முறை
மொழிதியென்றுரைப்பெயம்முனிவன்குறுவான்.

மழையுறழ்-- மேகத்தைநிகர்த்த.

(கஎ)

இந்திரன்விச்சுவரூபனைக் குருவாக்கொண்டவத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—61௪.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ா வ து

நாராயணகவசமுடையத்தவத்தியாயம்.

எழுசர்க்கழிறெழுலாசிரியவிருத்தம்.

அரும்புனல்படிந்துபுனிதமுற்றங்கநியாசமாங்கடைவுடனியற்றித்
திருந்தியமறைசொல்கநியாசமுந்தான்செய்ம்முறைநிருத்தகப்புரிந்து
வரந்தருமாயன்மலர்ப்பதத்துணையைமனத்திடைமருவறக்கருகிப்
புரந்தான்றனக்குவிச்சுவரூபன்புகலுமால்கவயத்தைப்புகல்வாம்.

மால்கவயம் - நாராயணகவசம்.

(க)

மலரந்தசெங்கமலமலர்மகண்மறுவார்மார்வமும்வாளிகேடகம்வான்
இலங்கெழிலாழிவளைகதைபாசமிருஞ்சிலைதரித்தவொண்கரமும்
நலந்தருகலுழன்புயத்தினிதுறைந்தநளினமென்பாதமுமாக
வலந்தரமுன்வந்தெங்குமெப்பொழுதுமாயவன்கருணையிற்காக்க.

மறு - ஸ்ரீவத்ஸம், கேடகம் - பரிசை.

(௨)

கலிவிருத்தம்.

புகழ்பெருமீனுருவெடுத்தபுங்கவன்
அநமகிழ்தந்துநீரடைந்துகாக்கவிச்
சுகமிசைவாமனன்சார்ந்துகாக்கவேர்
மிகுநிலமனந்தமால்விசும்பிற்காக்கவே.

வர் - அழகு.

(ந)

பன்னியவரைமுதற்பலவாண்களின்
தன்னுவெஞ்சமத்திடைத்தோன்றலுற்றுமுன்
மன்னுவெங்கனகனைமாய்த்தமைந்துடை
நன்னலஞ்சேர்நாமடங்கல்காக்கவே.

சமம் - போர், மைந்து - வலி.

(ச)

வெற்றியாண்கேழலாய்விளங்குமேலவன்
பெற்றிடுவழிதொலும்பெரிதுகாக்கவே
நற்றவநான்சொனூராயணன்னனி
உற்றவர்பற்றெலாமொழித்துக்காக்கவே.

ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி

(இ)

தசாதன்மதலையாமிராமன்நன்றுணை
இசைதருமிளவலோடினிதியைந்திருந்
திசைதொறுந்திசைதொறுஞ்செப்புங்காலெலாம்
விசயம்வந்துறநனிவினாந்துகாக்கவே.

விசயம் - வெற்றி.

(ஈ)

கழைதிதழ்கார்வணக்கவினுஞ்சாரலின்
மழைதவழ்குவட்டின்மீமருவுபோழ்தெலாம்
பழமறைமொழிதருபரசாராமனுள்
விழைவொடுகுறைவறவினாந்துகாக்கவே.

கழை - மூங்கில், மழை - மேகம், குவடு - மலை

(எ)

சிந்தையுண்மகிழ்த்தத்தாத்தினாயர்நிங்கற
மந்திரவிலவுழிவந்துகாக்கவே
பந்தமிலிடபனம்பைந்துழாய்முகில்
சந்ததங்குளிரிற்றூபத்திற்காக்கவே.

குளிரில் தாபத்தில் - குளிர்வெப்பங்களில்.

(அ)

கருதருஞ்சீர்திகழ்கபிலனன்பொடும்
இருவினைக்கட்டறுத்தினிதுகாக்கவே
தண்புகழ்மறைதேரிசனற்குமாரன்றன்
பொருமதன்றருதுயர்போக்கிக்காக்கவே.

மதந்தருதுயர் - காமத்துன்பம்.

(ஊ)

வெறுப்பொடுபகைக்குழுமிடையும்வெங்கொலை
மறத்தினிற்பொலிதருவழிகடோறும்வந்
தறத்தினிநிறுவியவயக்கிரீவனென்
மறைப்பொருளாயவன்வந்துகாக்கவே.

மிடையும் - நெருங்குகிற, அயக்கிரீவன் - குதிரைமுகமுடையவன். (க0)

காரதீர்கடலெனக்கவின்செய்வண்ணைப்
பாரதசமர்த்தலைப்பாவவென்றிசெய்
சாரதினைத்தொழுஞ்சமயத்தின்னருள்
நாரதமுனிவானயந்துகாக்கவே.

பாரதசமர்த்தலைப்பாவவென்றிசெய்சாரதி - பாரதசாரதி (கக)

கொழுந்துளவணிர்தபைங்கூர்மமாயமால்
அழுந்தவெந்நரகுறுதகுளிற்காக்கவே
வழங்குதன்வந்திரியாயமாயவன்
விழைந்தனனாதியில்வினாந்துகாக்கவே.

கூர்மம் - ஆமை (கஉ)

பொற்றுசீர்வேள்வியம்புருடன்போந்தெனைக்
கூற்றடாதன்புளங்கொண்டுகாக்கவே
ஏற்றறநற்பலமுனமேயும்ராமன்வெஞ்
சீற்றம்வந்துழிநனிசிறந்துகாக்கவே

கூற்று - யமன், அடாது - வருத்தாமல், பலமுனமேயும்ராமன் - பலராமன் ()

விடலருநான்மறைவியாதனென்பவன்
ஒடிவறுவிஞ்சைமிக்குதலிக்காக்கவே
படிமிசையறந்தரப்பெளத்தனஞ்சுமால்
கொடியவர்மதங்குறுகாதுகாக்கவே.

விஞ்சை - வித்தை. (கச)

பரியுருவெடுத்தமம்பரிக்கும்பச்சைமால்
உரைகலித்தீமைவந்துறுதுகாக்கவே
வருபகலறுவகையாக்கிமுந்துகூ
றருளொடுகேசவனடைந்துகாக்கவே.

பரியுரு - கற்கியவதாரம். (கரு)

வலஞ்செயவிரண்டெனவகுத்தகூற்றிலான்
குலம்புரந்தளித்தகோவிர்தன்காக்கவே
பலந்தரமுன்றெனப்பகுத்தகூற்றினில்
நலஞ்செய்நாராயணயந்துகாக்கவே.

ஆன்குலம் - பசுக்கூட்டம், புரந்தளித்த - காத்தராகுழித்த. (கசு)

பொருவிலாநான்கெண்புகன்றகூற்றினில்
பரிதிநேர்ச்சக்கரபாணிகாக்கவே

அரியசீரைந்தெனவரைந்தகூற்றினில்
வருமதுகுதனன்மகிழ்ந்துகாக்கவே.

பொருவிலா - நிகரில்லாத, பரிதி - சூரியன். (௧௭)

புரைதபவாறெனப்புகன்றகூற்றினில்
உரைதருமாதவனுவந்துகாக்கவே
இரசனிமுகத்தினிலிந்தியங்களுக்
கரசனென்றுரைக்குமாலடைந்துகாக்கவே.

புரைதப - குற்றமொழிய, இரசனி - இராத்நிரி, முகம் - தொடக்கம். (௧௮)

பன்னுமுச்சகந்தருபற்பநாபியான்
துன்னியநிசநடுசூழ்ந்துகாக்கவே
உன்னுபரமமாரிசியிலொண்புகழ்
மன்னியதிருமறுமார்ண்காக்கவே.

நிசநடு - நரோத்திரி (௧௯)

களிகொள்சீர்வைகறைகதுவிவண்புகழ்
வளர்சநார்த்தனனுளமகிழ்ந்துகாக்கவே
வினையுநாற்சநகிகடோறுமிக்குவந்
தளிசெய்தாமோதரனடைந்துகாக்கவே

வைகறை - விடியற்காலம், அளி - கருணை. (௨௦)

கற்றையங்கதிரழற்கடவுள்காட்டகம்
முற்றுவெவ்வரில்லனைமுருக்குமாறுபோல்
அற்றமிலயிற்படையரசெனழிநான்
உற்றபல்பகைதுமித்துவந்துகாக்கவே

அரில்களை - சிறுதூறுகளை - மூங்கில்களை (௨௧)

ஆடகமணித்தொடியமலனங்கைசேர்
கேடகஞ்சமர்க்கெதிர்கெழுமினோவிழி
மாடகமறைப்பமாற்றலனாமாய்த்திருந்
கூடகத்துறைந்சகூர்வாளுங்காக்கவே.

ஆடகம் - பொன், கூடகத்து - உறையில் (௨௨)

கொடியனபூதம்பெவங்குளியேமுதல்
இடிகிர்ந்தெவ்வினையிரியநூறிதுண்
பொடியெனப்பிதிர்ந்துநம்புனிதன்பூங்கைசேர்
தடியொருகுறைவறச்சார்ந்துகாக்கவே.

தெவ்வினை - பீகைவரை. (௨௩)

குதுசெய்ப்பகைக்குழுத்துணுக்கமெய்தியிப்
பூதலத்திரிதாவெருட்டிப்பூவுறை

மாதளம்விரும்புகார்வண்ணன்வாயில்வைத்
தூதுவெண்சங்கமுள்ளுவந்துகாக்கவே.

குழு - கூட்டம், துணுக்கம் - அச்சம்.

(௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருந்தம்.

பங்கயச்செங்கணைப்பரிக்கும்வெம்பறவைவேந்து
பொங்குமின்னருளின்வந்தெப்பொழுதினுமுவுந்துகாக்க
தங்ககம்புறம்புதிக்குச்சாற்றியவிதிக்குமேல்ஈழ்
எங்குமெப்பொழுதும்வந்துற்றெறுநரமடங்கல்காக்க.

பறவைவேந்து - கருடன், நாமடங்கல் - நரசிங்கம்.

(௨௫)

மாயவனமுநுபம்வாகனம்வாளியாதி
ஆயவெம்படைகள்சேனைக்கணிதிகழ்தலைவனென்னும்
தூயவன்பிராணன்புந்தீசொன்மனமாகையோடு
மேயவந்தியங்கடம்மைவிருப்பொடுமிடைந்துகாக்க.

வாளி - அம்பு.

(௨௬)

என்றரியுருவமாகியிலகுமிக்கவயந்தன்னை,
வென்றிசெயமரர்வேந்தேவருப்பொடுதாங்குவாயேல்
வன்றிறற்பகைஞர்தம்மைவல்லையின்வேறியென்றோ
ஒன்றுவிச்சவருபன்றானுரைத்தனனுவந்துமாதோ.

அரியுருவமாகி - விஷ்ணுருபமாகி.

(௨௭)

தழைந்தசீர்விண்கிராதசாற்றுமிக்கவயந்தாங்கி
மொழிந்திடுகவுகிப்பேர்முதுமறையேயுந்கான்போய்
விழைந்தயோகத்தினுக்கைவிடுத்தனன்வீடுசெர்நான்
கழிந்தவன்யாக்கையென்பைக்கடந்தனனுகிவான்மேல்.

விண்கிராத - பரிசுதித்துவேந்தே.

(௨௮)

செஞ்சிலைதுதலாரோடுசித்திராதனென்றேறும்
விஞ்சையன்போகலாலேவீழ்ந்தனன்றாயில்வீழ்ந்து
வஞ்சமிறவஞ்செய்வால்கில்லியர்மாற்றந்தன்னால்
எஞ்சுமவ்யாக்கையென்பையிருநதிமடுத்துப்போனான்.

மாற்றம் - சொல்.

(௨௯)

இணையிலிக்கவயந்தாங்குமிருந்தவன்யாக்கையென்பை
அணிதிகழ்வானின்மேலுங்கடப்பரிதாயதென்னின்
மணிநிறவண்ணத்தம்மான்வடிவமாங்கவயம்பெற்றோர்
தணிவறுபெருமையெம்மாற்சாற்றுதற்கெளிதொன்றன்றால்.

கடிப்பரிதாயது - வெல்லுதற்கரிதானது.

(௩௦)

இணையநற்கவயங்கேட்போரியம்புவோர்யாவரேனும்
விண்செய்வெம்பிணியினென்றார்வேண்டியபெறுபவென்றும்

குனிதினாக்கடல்சூழ்பார்மேல்கொடும்பகையிலராய்க்கங்கைப்
புனைவழிபொலங்கழற்றாட்புனிதனைப்பொருந்துவாராம்.

பெறுப - பெறுவர்.

(ந-க)

குரவனைவணங்கிவிண்ணோர்குழுவொடுகுலிசத்தண்ணல்
உணாசெயுங்கவயந்தாங்கியுறுபகைகடந்துவானத்
தாசுசெய்திருந்தானென்னவருந்தவச்சுகனென்றோதும்
பொருவரும்புகழின்மிக்கான்புகன்றனன்மீட்டுஞ்சொல்லும்.

குலிசத்தண்ணல் - இந்திரன், கடந்து - வென்று.

(ந-உ)

நாராயணாகவச முறைந்த வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநிருத்தம்—கபசு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

விச்சுவருப விருத்திரர்களைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

திசைபுகழ்மன்னபுத்தேதளிரிங்ஙனம்
நசையுறுகுரவனாமைவேதியன்
அசுரர்தமருமகனாகலானவர்
இசையுறக்கரத்தலிந்துவைகினான்.

புத்தேளிர - தேவர், அலி - தேவருணவு.

(க)

விதலுடைவலாரிநல்வேள்வியாற்றுழி
மறைநவிலவேள்விலலவிமறைத்துமற்
றறைகழலவுணர்தேத்தளிப்பேநாக்கின்ன்
பொறையிலன்குரவன்மேற்புழுங்கிவெட்டினான்.

வலாரி - இந்திரன், அவுணர்தேத்து - அவுணரிடத்தில்.

(உ)

நஞ்சுவாய்வழிபடநாகம்போன்மென
வெஞ்சினந்தலைக்கொளி இவேந்தன்வெட்டலும்
செஞ்சுடர்வழங்கியசெம்மன்முத்தலை
அஞ்சிறைப்பறவையாயற்றுவிழ்ந்தவே.

வாய்வழி - வாயில்ஒழுகுகிற, போன்மென - போலுமென்றுசொல்லும்படி. (ந)

வைத்துறுசோமமும்துவுமன்னமும்
முத்தலைவாயினின்முறையின்மாந்துவான்
அத்தலைகபிஞ்சுலங்கலிங்கம்மணித்
தித்திரியாகவுஞ்சேணிம்போயவால்.

மாந்துவான் - துகரும்பொருட்டி.

(ச)

மலைத்தவாளிந்திரன்மறைவல்லாளனைக்
கொலைத்தொழில்புரிந்தவக்கொடியபாவம்வந்
தலைத்திடவஞ்சலியானகையொடு
நிலத்தலையளந்ததாணினைத்துநீத்தனன்.

அலைத்திட - வருத்த.

(ரு)

மற்றதுமண்ணிடையுரும்வார்திரை
எற்றுநீர்யாற்றிடைநுரைபுமன்றளிர்
உற்றமாமரத்தினிற்பிசினுமொள்ளொளிப்
பொற்றொடிமாதர்பாழ்ப்புமாயதே

உவர் - உளமண்

(சு)

கருவுறுமகளிர் தங்கணவந்தேசரவும்
வருகுழியின்மல்கித் தூரவும்
தருமிசைகுறைத்தலுந்தாரிங்கவுமபுனல்
பெருகவுமவன்வரம்பெட்டினைத்தனன்.

கரு - கருப்பம், குறைத்தல் - வெட்டல்

(௭)

கந்தரமுடிச்சுரபதிதன்றேறன்மலை
கந்தரத்தடித்திடல்காதற்றாநைகேட
டிந்திரசத்தருவெழுதுகொல்லநனை
மந்திரவின்னுடையவழங்கினழல்

கந்தரம் - கழுத்து, தடித்திடல் - வெட்டல்

(அ)

தூய்தாரணி துவட்டாவெனும்பெயாச
செய்வெங்குதிரிநெற்றமீங்கொளா
நெய்பொழிநீட்டினின்னுதோன்றினன்
வெய்யதோர்விடமெனவிருத்திரசுரன்

சீற்றம் - கோபம்

(க)

எற்கடையெழுசெவ்வானென் னுருகுநியான்
சொற்கடைபுக்கதற்குடர்செய்கண் ணிஹன்
பற்கடைவாயிதழ்தின் னும்பண்பினன்
விற்கடைநாடொறும்வீங்குமெய்யினன்

எற்கடை - பசலின்புடிவு.

(க)

பல்கதிர்குழுவெம்பரிதிகாண்டலும்
வல்லிருளுடைதல்போல்வானுளாரொலாம்
ஒல்லியினுடைதரவுருத்தெழுந்தனன்
மல்லலம்பொருப்பெனமருளுநதோற்றத்தான்.

உருத்து - கோவித்து.

(கக)

வெஞ்சினவுருமெனவேலைவாயெழு
நஞ்செனநடந்தவந்நாமவேலினுந்

கஞ்சினனிந்திரனலங்கலாழியான்
கஞ்சநாண்மலாடி.கண் ணுற்றேத்தினான்.

வேலவாய் - கடலில்.

(கஉ)

தளிர்க்குநல்லருளுடைத்ததீசியென்பொளி
கிளைக்கும்வச்சிரப்படையாக்கிக்கேடற
விளைத்தனைவெஞ்சமர்வெல்கவென்றன்
அளித்தழித்ததுலகெலாமாக்குமண்ணலே.

சமர் - போர்.

(கங)

குட்டுவாளரவணைதுயிலுத்தொன்முதல்
தாட்டுணைதொழுதுயர்த்தீசிபாலுரு
வேட்டதுநிகழ்த்தினன்விரைசெய்கற்பகக்
காட்டகங்காக்குமககாவன்மன்னனே.

ததீசிபால் - ததீசியினிடத்தில், வேட்டது - விரும்பினது

(கச)

ஆரழற்பட்டெண்ணாகுமென்புமற்
ரோர்பொருட்டாகவிண்ணுலகாவல்செய்
வேரியந்தாரினான்விழையப்பெற்றது
சீரிதென்றுளமகிழ்சிறந்திட்டானரோ.

விழையப்பெற்றது - விரும்பப்பெற்றது.

(கரு)

சேயவென்பிந்திரநீகொள்வாயெனத்
தாயினுமன்புறுத்தீசியென்பவன்
ஏயவெவகானலிநீர்நொணும்
காயம்விட்டடிகழல்கலந்துமேயினான்.

காயம் - உடம்பு.

(கசு)

மன்பெருஞ்சிறப்பினான்மலைவெண்குடை
மின்பொழிமணிமுடிவேந்தனல்கெரு
என்புமாங்களித்தனனிருந்தவத்தினான்
அன்பினர்யாதுமற்றருளகலாதேத-

என்பும் - எலும்பையும்

(கசு)

வெற்புகப்பணைத்ததோள்வேந்தன்மேதகு
கற்சுக்கத்திகைக்கடவுட்டச்சுனல்
எற்பழுத்தொழுகுவெள்ளென்புமுன்புறக்
கொற்பழுத்தீதாழுகுவெங்குலிசமாக்கினான்.

வெற்புக - மலைகளின்சிற்பு, பணைத்த - பருத்த, கத்திகை - மலை.

(கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

உவவுவெண்மதியினுருவுகொண்டிகழொருதனக்குடைநிழற்றவெண்
கவரிகாலசையவெள்ளியங்கிகடுக்குமால்களிறுகைத்தெழா

தவழ்மதுத்தெரியன்மார்பன்வெந்திறறழைத்தவச்சிரமெடுத்துவான்
அவுணர்போர்வலமடங்கநின்மறராடவெய்யசமராடினான்.

கடுக்கும் - நிகர்க்கிற, உகைத்து - செலுத்தி.

(கக)

கருத்தழிந்தமரினோடுகின்றசுடர்காலும்வேலவுணர்தம்முகம்
உருத்துநோக்கியுட்கொண்டீவிர்நனியோடினாறுமுடல்போதன்மெய்
திருத்துபோரிடைமெய்விடுபுவிண்ணடைதறிண்ணமென்றுபலசெப்பலும்
விருத்திராசாரிந்துத்தியிந்திரன்வெருக்கொள்வெவ்வுரைவிளம்புமால்.

உருத்துநோக்கி - கோவித்துப்பார்த்து, விடுபு - விட்டு.

(உ௦)

சூரவனாகுமறையோனையன்றுடல்குறைத்துவெய்யபழிகொண்டவுன்
வாவுகாணினனிதீமைமன்னுமுயிர்மாய்வையிங்ஙனுயிர்மாயுமுன்
அரிதுபெற்றவொருகுலிசம்விட்டதுவுமடலழிந்திடுதலறியென
உரைசெய்தம்புலியனாந்தமால்பதமுளத்தினுண்ணினனுணர்ந்துவான்

குறைத்து - வெட்டி, உயிர்பாய்சல் - உயிர்விடல்

(உ௧)

அருத்தவன்செவியறைந்திடுங்கதையகந்தைநிறையினொழிந்திட
வரத்தருந்திருமுகத்தவந்தியின்மலர்ந்தபங்கயமணந்துபொன்
இருத்தபைந்துளவணிந்தமார்பகவெனுஞ்சொனாமுளியைந்துரப்
பொருத்தவென்றுரைவின்றெழுந்துடல்புரத்தரன்னெதிர்படந்தனன்.

பொன் - திருமகள்.

(உ௨)

கடலெனக்கடல்கலக்கவெம்பியெழுகாளகூடமெனமன்றனான்
மடலவிழ்த்தளிமிழற்றுதாரமார்புறுகவெண்பிறைமருட்டுகோட்
டடல்விளைத்தவயிராவதப்பகடதிர்த்திடக்கதைகொடெற்றிடா
உடல்சினத்தவண்ணுடல்வெங்கனமுழக்கினுவ்வோமுழக்கினான்.

வெம்பி - கோவித்து, மறுக - மயங்க, வளை - சங்கு

(உ௩)

அச்சமுற்றமார்பாறவெண்டிரையடங்கவுண்டெழுமடங்கல்போல்
நச்செயிற்றாவுபோல்வெகுண்டெதிர்படந்துவேழநுதலெற்றலும்
பச்சிரத்தமுமிழ்கின்றவெய்யகதைபாரில்வீழுவழல்காலுமோர்
வச்சிரப்படையின்மண்டுபோரவன்வலக்கரத்துணியவெட்டினான்

பாற - ஓட, மடங்கல் - வடவைத்தீ, வேழநுதல் - யானைநெற்றி.

(உ௪)

பொருகைநன்றெனவியந்துசங்கணழல்பொழியவெங்கதையெடுத்துமேல்
வருகைகண்டமரோடவச்சிரமணிக்கைநின்றவிழுவெற்றிடா
முருகையுண்டளியலம்புமென்முகைமுறுக்கவிழ்த்ததொடைமார்பினான்
ஒருகைகொண்டுகளியதெடுத்தொழுகுமோடைமாவெனவுடற்றினான்.

எற்றிடா - எறிந்து, முருகை - தேனை, அளி - வண்டு, அலம்பும் - சத்திக்கிற.

வச்சிரப்படைநிலத்தின்வீழ்வுறலும்வாசுனப்படையெடுத்திலான்
கச்சையங்களிநல்யானைநின்றெதிர்கடாவுகின்றிலனிருத்தலால்

இச்செருக்கறவவந்ததென்படையெடுத்தியென்று திறலவுணர்கோன் பச்சைமான்மறையினுச்சிவைத்தவடிபரவிநின்றிஃதுபசருவான்.

கச்சை - யானைகட்டுங்கயிறு, கடாவுகின்றிலன் - செலுத்திலன்.

(௨௬)

வெற்றியுற்றிடினும்வீரமற்றொழியவெய்யதோல்விநனிமேவினும் கற்றமேவவர்மதிழ்ச்சியோடுகலக்கமோர்சிறிதுகாண்கலார் கொற்றமாயவனளித்தமாயசெய்குணங்களைப்பருலகோர்கடாம் பற்றிநின்றசெயலொன்றணம்மரப்பாவைபற்றசெயல்போலுமே.

தோல்வி - தோற்றல், பாளை - பிரதிமை

(௨௭)

நாகமீதுநடனவினுமாயனருந்நண்ணுவோர்கன்சமமாகவே சோகமோடுநலநாடுவார்களைநிற்சொல்லுமாயனருளன்பேன மாகநாடுடையமானவேலவவமானமென்றுமனநாணலென் போகவென்றுரைசெயாறுணர்நதுடல்புழுங்கினுவிவிழுங்கினுன்.

நலம் - இன்பம், சோகம் - துன்பம்

(௨௮)

வான்விரிந்தொழுதுவச்சிரப்படையெடுத்தமன்னுதிறலவுணர்கோன் தோளினோடுதொழ்சரிடக்கையுமொர்நுண்ணுபெட்டுவிழுவெட்டியே காளமேகமொருவெள்ளியங்கிரிகலந்தாழாமரைமலர்த்தபோல் தாளுலாவுகரவெள்ளைமாவின்மிசைதங்குவானமர்தொடங்கினுன்.

காளம் - கருமை, வெள்ளைமா - வெள்ளையானை

(௨௯)

தருக்கும்வெஞ்சமருழந்தவாளவுணாதலையழித்திடவினைத்தபோர்ச் செருக்கும்விண்ணவர்செருக்களத்திலெநிர்செயலுநோக்கியிமைத்திரக் கருக்கும்வெங்கனல்கடைக்கணின்னொழுதுகாலவேலவுணனுல்கெலாம் வெருக்கொளும்படியெடுத்தவேழமொடுமென்றிவேந்தனைவிழுங்கினுன்.

வெஞ்சமருழந்த - கொடும்போர்செய்த, வேழமொடு - யானையோடு.

(௩௦)

கிளர்த்தசெம்பொன்முடியண்டுகோளகைகிழித்திடத்திசைபுயங்களால் அளந்தவெந்திறல்விருத்திராசரனகட்டினோர்புடைபடைக்கையால் பிளந்தெழுந்தனனிரட்டைவெண்பிறைபிறங்குகோட்டிமதமாவொடும் வினைத்ததேறல்பொழிகற்பகத்தொடைமிலைத்தகொற்றவயவெந்தனே.

அகட்டின் - வயிற்றின்

(௩௧)

கலிநிலைதுறை

விருத்திராசரன்வெந்தலைதுணியெனவிளம்பி
மருத்தழைந்ததார்வாசவன்வச்சிரம்விடுத்தான்
உருத்தவன்மலையொருபருவத்தினிலறுப்பத்
திருத்தழாய்முகில்பத்தினிந்காந்தியாய்ச்சேர்ந்தான்.

மரு - வாசனை, உருத்து - கோலத்து.

(௩௨)

உலகுளோரெலாங்காண்குறவவுணர்கோனெனியாய்
இலகுமால்பதமியைதலுமிமையவர்முதலோர்

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம். உங்ங

அலகிலாவிடர்டோயதென்றலர்மழைபொழிந்தார்
மலர்செய்பூந்தொடைவாசவன்மகிழ்ந்திலன்மாதோ.

அலகிலா - அளவில்லாத,

(ங்ங)

விச்சுவருப விருத்திரங்களைக் கொன்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம்—கங்ங.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

ஆ ரு வ து

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம்.

என்றுகூறலும்யாவருமகிழ்ந்தினிதிருப்ப
வென்றிசேர்தவவிதற்படையிந்திரன்மகிழா
தன்றுவைகியதென்கொலென்றரசர்கோன்வினாவு
நன்றுநன்றுநின்வினாவெனநற்றவனவில்வான்.

நவில்வான் - சொல்வான்.

(க)

விநன்மிகுந்தெழுவிருத்திராசுரன்னைவீட்டி
அறம்வளர்ந்திடவருளுதியாசுவென்றுரைக்கும்
நிறைபெருந்தவமுனிவர்சொல்நேட்டலுநிணமார்
கறையுறும்படையாயிரங்கண்ணவன்கழறும்

வீட்டி - கொன்று, ஆயிரங்கண்ணவன் - இந்திரன், கழறும் - சொல்லுவான். ()

முன்னமோர்மறையோன்றனைமுனிந்துமாய்த்தமையால்
துன்னும்வெம்பழிதொடர்நாநடந்துளவுற்றேன்
இன்னம்வெம்பழியீட்டுதற்கிசைகலெனென்னப்
பன்னுநான்மறையத்தணர்பழுதறப்பகர்வார்.

மாய்த்தமையால் - கொன்றமையால், ஈட்டுதற்கு - சம்பாதித்தற்கு.

(ங்)

மிக்கபாதகமியற்றினும்விதற்பரிவேள்வி
கைக்கடாசலத்தினுக்கருள்கண்ணன்மேலன்பால்
தக்கநான்மறைமரபுளியாற்றிடிற்றவிரும்
இக்கொடுத்தொழிலான்பழிதீர்ப்பதிங்கரிதோ.

பரிவேள்வி - அசுவமேதயாகம், கை - துதிக்கை, கடாசலத்தினுக்கு - மதமலைக்கு, (கஜேந்திராழ்வானுக்கு), மறைமரபுளி - வேதவியியால்.

(ச)

எனவுரைத்திடுமுனிவர்சொற்கியைந்தனனாகி
வனைபொலங்கழல்வாசவனவுண்ணைமாய்த்தான்

துனியுறும்பழியுரியந்தோகையினுருவாய்த்
தனிதொடர்ந்ததுநில்லுநிலல்லெனுமுரைசாற்றி.

துனியுறும்பழி - அச்சத்தைத்தருகிற பாவமானது, பூரியர் - கீழ்மக்கள், தோ
கையினுருவாய் - பெண்ணுருவாகி. (௩)

சார்ந்துவெம்பழிதொடர்வுறத்தனித்தனியோடி
ஆர்த்தநீருதுமானதவாவியம்புயத்தின்
பூந்தளைமுள்ளொளித்தனன்பொன்னுலகளிப்பான்
வேந்தவாயிரம்பருவமும்வெளியுறாதென்றே.

நாளம் - தாள்.

(௪)

அந்தவாயிரம்பருவமுமமரர்நாடளித்து
வெந்திறற்படைநகுடனென்றுரைக்குறும்வேந்தன்
இந்திராணிபாற்காமமுற்றெழுந்தெழுமுனிவர்
தந்தசாபத்தான்மாசணமாய்த்தரைவீழ்ந்தான்.

மாசணம் - பெரும்பாம்பு.

(௫)

அன்னகாலையினரும்பழியடாதுமாலடியை
உன்னிமானதவாவியிலொளித்தனனிதையும்
பொன்னின்வார்கழலிந்திரன்றனைப்புஞ்ந்தழைத்து
மன்னுசீர்பரிமகம்புரிவித்தனம்மறையோர்.

அடாது - வருத்தாமல், பரிமகம் - அசுவமேதயாகம்.

(௬)

எழுநீர்க்குழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கையும்வையகமளந்ததாளுமிருகண்ணுமென்றுமுவல்வதனமும்
செய்யபங்கயநிகர்ப்புற்றுங்கரியசெம்மலைப்பரவியமரர்கோன்
கொய்யுளைப்புரவிவேள்வியாற்றிமறைகூறும்வேள்வியினுதித்தவம்
மையலங்களிறுபொருவுவானையமர்மாய்த்தவெம்பழியகற்றினான்.

கரியசெம்மல் - திருமால்.

(௭)

என்றலோடுமிகன்மன்னர்மன்னவனிதைஞ்சிமாமுனிவவெங்குடனோர்
குன்றில்வீழ்சனியேதுபோலவளிகோடிமூசியிசைபாடநான்
மன்றனாதுதொடைமார்பினுனெறியும்வச்சிரப்படையின்மாயும்வ்
வென்றிவாளவுணன்மெய்யுணர்ந்ததுவிளம்புகென்னமுனிவிள்ளுவான்.

அசனியேறு - இடியேறு, மூசி - மொய்த்து, மன்றல் - வாசனை, மாயும் - இறக்
கின்ற. (௮)

விருத்திரகத்தியை இந்நிரன்போக்கிய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௪௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

குழுவியீன் றகுருநகைச்செய்யவாய்
மழலைமென்மொழிமாதொடுமானவேல்

உழவனின் புற்றுறைந்தனனேனையோர்
அழலுயிர் துளத்தாற்றலராயினார்.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல்.

(௭)

அஞ்சொன்னையகலமலர்விழி
துஞ்சுகின் றசுடர்ந்தொடித்தேதான்றலை
நஞ்சமுட்டினர்வீட்டினர்நஞ்சுதோய்
வெஞ்சினக்கொலையெவன்னகண்ணினார்.

வீட்டினர் - கொன்றார்.

(௮)

பெற்றதாயெழிற்பிள்ளைமுலையுணை
உற்றுநீகொணர்வாயெனவேவாயுணை
இற்றவாவிமகவுகண்டேங்கினள்
சொற்றனைவந்தமுதேதார்தொழுந்தையே.

இற்றவாவிமகவு - உயிர்தீங்கினகுழவி, தொழுந்தை - அடிமைக்காரி.

(௯)

ஆவிமைந்தற்ககன்றதந்தேதாவெனத்
தூவிமஞ்ஞையிற்றொக்கனர்மாதரார்
காவியுண்கண்கலுழ்தரக்காலவேற்
கோவுநெஞ்சங்குலைந்தழிந்தானோர்.

மஞ்ஞையின் - மயில்கள்போல.

(௧௦)

கரிப்பதாகினிக்காவலர்நாடொழிப்
பரிப்பதாரினிப்பாரகம்பாலகன்
மரிப்பவிள்ளுமலரின்மழலவாய்ச்
சுரிப்புமெங்குஞ்சுரந்திங்கொளித்தேதே.

மரிப்ப - இறக்க.

(௧௧)

இங்கிராதெவனென்கின்னேசெயென
மங்கைமாரொடுமன்னவன்மாழ்கலும்
பொங்கிராகயாழ்ப்புங்குவேனோடுபோர்
தங்கிராவெனுமந்தனனோனாவான்.

மாழ்கலும் - மயங்குதலும், யாழ்ப்புங்குவன் - நாரதன்.

(௧௨)

தந்தையென்றுந்தநயர்களுன்னுந்
சிந்தையன்பொடுசுர்தலுந்தீர்தலும்
நந்துநுந்திருநன்னதிமேலுற
வந்தநீருமணலுநிகர்க்குமால்.

தநயர்கள் - புதல்வர்கள்.

(௧௩)

ஒன்றினாற்படைத்தொன்றினளித்ததைத்
துன்றுமொன்றிற்றெருலத்திடுமாயியான்

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

உ.உ.௭

வென்றிசேர்விளையாட்டெனுமாயைதான்
இன்றுநீயிதற்கென்கொலிரங்கலே.

அளித்ததை - சாத்ததை, தொலைத்திடும் - அழிக்கின்ற.

(கச)

மைந்தரின்மையின்மாழ்கினைமைத்துறால்
சிந்தைமீதுறுந்தீங்குதுன்காதலால்
புந்தியிற்பொருந்தாதிவ்வுரையென
முந்தைநாண்மொழிந்தேனிலமன்னனே,

மாழ்கினை - மயங்கினும்.

(கரு)

கனவைப்போலவுங்கானலிளீருடன்
தனிசெயிந்திரசாலத்தைப்போலவும்
மன்னின்கற்பனையான்வரும்பார்க்கையை
வினையின்கட்டறமெய்யெனற்பாலதோ.

யாக்கை - உடம்பு.

(கசு)

சேயரும்பொருள்செல்வமுவையென
நேயம்வைக்கினிகரில்வெருத்தரும்
ஆயுங்காலிவ்வுருப்பறுத்தாழிசேர்
மாயன்றாளின்மனம்வைத்திமன்னனே.

வெருத்தரும் - அச்சத்தைத்தரும், அருப்பறுத்து - அரும்பறக்கொய்து. (க௭)

மூலமாமுதற்றேவர்கடக்கிலாக்
காலம்யாவர்கடக்கவல்லாரெனச்
சீலநன்மொழிபற்பலசெப்பவும்
மாலைவெண்குடைமன்னன்மயங்கினான்.

கடக்கிலாக்காலம் - கடக்கவொண்ணாதகாலம்,

(கஅ)

ஆயகாலையருளுடைநாராதன்
போயவாவியழைத்துப்புவியர
சேயுமாமுடலெய்துதிதந்தையும்
தாயுமாழ்கித்தளர்த்தனரென்றான்.

மாழ்கி - மயங்கி.

(கக)

நாவுக்கொச்சுகக்நலிப்பா.

மைப்புயலைக்கிழித்தெழுதுண்மின்னுப்போன்மாய்பிறவி
உப்புதுவெண்டிரைப்பரவையுதுமணலிற்பலவாமால்
எப்பிறப்பிற்றந்தைதாயின்நிரங்கியமுகின்றார்
செப்புதியான்வறைவல்லோய்தெள்ளிதின்யானறிந்திலனே.

மைப்புயல் - கரிடமேகம்.

(உ௦)

தந்தையிவன்நயனவிவனெனச்சாற்றுமுறைதிறம்பி
வந்துதிப்பார்பிறவிதொறும்வழங்குபணிப்பொருள்போன்றே

அந்தமிலாவாந்தவறிவுருவாமச்சுதன்றாள்
நந்தலிலாதாமெனவேநாடியறியாதவரால்.

முறைதிதம்பி - முறைதவறி, நந்தலிலாதா - நாசமில்லாதது. (௨௨)

விட்டவுடலினிதுவந்துமேவகிலென்றானென்று
கட்டுடைசெய்துள்ளாவிக்கண்ணிந்துநடக்குதலும்
பட்டதுதற்களியானப்படிமன்னன்படுந்துயர்தீர்ந்
துட்டெளிவுவந்தெய்தியுணர்நியறனைனத்தொழுதான்.

பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். (௨௩)

தொழுதுரைத்தவேந்தனுக்குத்துநடநடாநதமுனிவன்
மழைநிகருந்திருமேனிவாசுதவனைத்தொழுவல்
அழிவிலறிவாய்நிறைந்தவநந்தனையான்றொழுவலெனும்
விழுமியமந்திரமொன்றுவிருப்புடனங்குணாசெய்தான்.

மழை - மேகம். (௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருந்தம்.

மந்திரமீதுகூறின்மன்னவவைகலேழின்
வெந்திறலரவின்வேந்தின்விழியருள்பெறுநியென்றோ
அந்தணனங்கிராவோடருந்தொடையாழின்வல்லோன்
பைந்துழாய்ப்பரமன்சீர்த்திபாடினன்படந்தான்மன்றோ.

வைகலேழின் - ஏழுநாளில். (௨௫)

செஞ்சுடர்ப்பரிதியன்னசித்திரகேதுவென்போன்
நெஞ்சுவந்தெழுநாள்காறுநிகரில்மறைமையேயாநி
எஞ்சனல்மகநிலையாழிருந்தவனுரைத்தவாறு
நஞ்சமிழ்பாந்தள்வேந்தைநலம்பெறக்கண்ணுற்றாளுல்.

பாந்தள்வேந்தை - நாகராஜனை. (௨௬)

எண்ணுமையோகர்சித்தாரிருந்தவரிமையோர்குழ
நண்ணியவந்தனீலந்நுகின்மருங்குநடுகால
வெண்ணிறவுருவுந்தாளுமேதருகருணைவெள்ளக
கண்ணுமங்காசன்கண்டுகளித்தனன்பரவலுற்றான்.

இருந்தவர் - பெருந்தவத்தினர். (௨௭)

அளவிலாவண்டமெல்லாமணுவெனத்தாங்கியென்றும்
விளைதருமளவையென்றும்விளம்புபோந்தனாகிக்
களைகனையொளியாய்ச்சித்தாய்க்கருதுமுத்தொழிலுஞ்செய்தே
தளர்விலாந்தமானதம்பராபோற்றிபோற்றி.

களைகண் - ஆதாரம். (௨௮)

பல்லவண்டம்யாவும்பவளவாய்வைத்துநுங்கும்
தொல்பழமறைகடம்மிற்றுணியுமெய்ப்பொருளானின்ற

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

உருக

அல்கலியார்தோளும்பெறலடிசண்மேவிப்
புல்கிளின்வழியுறங்கப்பொலியணையாவாய்போற்றி.

துங்கும் - விழுங்குகிற.

(உஅ)

அத்தன்மாலயனையாவாரிந்தலையாய்போற்றி
தத்துவமீபலவாயொன்றாய்த்தயங்குவோய்போற்றியென்ன
வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தெனவுறைசியென்று
முத்தியிற்புகுத்துமுண்மைமொழியுநன்குணர்ந்தினுனால்.

அத்தன் - சிவன்.

(உக)

செப்புமவ்வநந்தன்ருளைச்சித்திரகேதுவாழ்த்தி
ஒப்பில்விஞ்சையர்தம்வேந்தாயொளிகளுன்மானமுர்த்து
துப்புறழ்கனியாய்மாதர்தோணலமினிதுமாந்தி
மைப்புயறவழும்வெள்ளிமலையகங்காவல்பூண்டான்.

ஒளிகளுல் - ஒளிமிஞ்சுத, மானம் - விமானம்.

(உ௦)

அவிழ்பொலங்கடுக்கைவேணியரனந்தன்சனகளுதி
தவமுதுமுனிவர்கேட்பத்தத்துவமுரைத்தேனக்கிக்
கவிரிதழ்மயிலையாருங்காணவோர்மருங்குவைத்து
நவில்வதெஞ்ஞானமென்னநகைத்துரையாடினானால்.

கவிர் - முருக்கம்பு.

(உ௧)

நகைத்துரையாடேனக்கிராமவேலவுண்ணுகென்
றகத்துறவெருளிபொங்கியம்பிகைசுபிர்கவன்ருண்
பகைத்தலால்வந்தவென்றம்பற்றினால்வந்தவென்றம்
சுகத்தோட்டுதுக்கமெண்ணுநகனிலாரென்றுசொல்வான்.

நாமவேல் - அச்சத்தைத்தருகிற வேலாயுதம்.

(உ௨)

அண்ணைச்சபித்தவென்றனருவினைத்தொடர்ச்சியன்றோ
மன்னியவின்பதுன்பமாயையின்புணர்ச்சியாமே
தன்னைநன்குணர்ந்துபார்க்கிற்சார்வதோர்வினையுமுண்டோ
பன்னுதியெனத்தாள்வீழ்ந்துபாவினன்போயினானால்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை.

(உ௩)

வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தெய்வினங்கும்வைவேற்
சித்திரகேதுவென்பான்செப்பினன்சேறல்காணப்
பைத்தபாம்பணியுமக்கட்பரமனேமுதலினோர்கள்
முத்தேனாகந்தையீல்லானெனமொழிந்திறும்புதுற்றார்.

வை - கூர்மை, சேறல் - செல்லுதல், இறும்புது - ஆச்சரியம்.

(உ௪)

அறந்தருமிமயவல்லியவ்வழிச்சபித்தல்பற்றிப்
பிறந்தனனவுணுகப்பிறந்துமுற்பிறப்பின்னான்

மறங்கனிந்தொழுகும்வெவ்வாய்வச்சிரப்படையின்வேந்தன்
எறிந்துழியழிவில்விட்டினெய்தினனிநிதினமாதோ.

வச்சிரப்படையின்வேந்தன் - இந்திரன்.

(௩௫)

இக்கதையியம்பிடுவோருமினிதெனவியந்துளோரும்
மிக்கபேரன்புசான்றுமேதகவரைந்துளோரும்
துக்கமொன்றின்றிப்பார்மேற்சுகம்பலதுய்த்தபின்னர்
புக்கலாமீன்கலாதபொருவில்வீடெய்துவாரால்.

வரைந்துளோர் - எழுதினவர்.

(௩௬)

சித்திரகேதாவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௮௫.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

எ ட் ட ா வ து

மருத்துக்கள்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

கவிவிருத்தம்.

மன்னவவதிதிதன்மைந்தர்நங்கனில்
உன்னியசிலர்மரபுநாசெய்தாமுறை
இன்னமற்றேனையார்மரபுமிசுங்நம்
பன்னுதுமெனமுனிபகர்தன்மேயினான்

பன்னுதம் - சொல்லுவோம்.

(௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதிதிசெயென்னமுன்னமைந்தந்சவிதாவென்போன்
விதியுறுமும்மையாயவியாகிருதியையுல்ல
கதிதருகின்றசாவித்திரியையுங்கருதிரான்கு
முதுமைமொழியுமோமுதன்மகங்கனையுமீன்றான்.

சேய் - மகன்.

(௨)

பகனெனும்பெயரோனன்பாற்பகரொருபிணவிடுவோ
மகிமனாதியனாய்ன்றான்மலிபுகழ்த்தாதாவென்போன்
குருமுதலாயநாற்பூங்கோதையர்தமைமணந்தான்
அகமகிழ்விதாதாவென்போனக்கினிமுதலோர்ப்பெற்றான்.

பிண - பெண்.

(௩)

மித்திரன்வருணனென்போன்விளங்கிருவோருமுன்னர்
ஒத்தெழுந்தோங்குகொங்கையுருப்பசிபொருட்டினாலே

மருத்துக்கள்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம். உசக

வைத்ததோர்கும்பந்தன்னில்வெட்டினமலயத்துற்ற
முத்தமிழ்முனியென்பானைமூவுலகேத்தவீன்றார்.

கும்பம் - குடம்.

(ச)

வருணனென்றுரைப்போன்மீட்டும்வரிமுலைச்சரிடியின்பால்
பிருகுவான்மீகியின்றான்பேசுமித்திரனுள்ளன்பால்
சருதுசீரரிட்டேனெகழுறுபிப்பலனைன்றான்
பொருவருவிண்ணின்வேந்தன்புலோமசைநலந்துய்த்தானால்.

துய்த்தான் - அலுபலித்தான்,

(ரு)

வயங்கெழுகுவிசத்தண்ணன்மருவிராணிபெற்றான்
சயந்தனைமுதலாமுன்றுதநயரைக்கூற்றிமாது -
புயங்களிற்றழுவும்வண்ணம்பொருந் புருக்கிரமனென்னும்
நயஞ்செய்வாமனன்றன்வெற்றிநலிற்றுதம்பின்னர்மாதோ.

அயிராணி - இந்திராணி.

(சு)

திருந்திழைசுமந்துசெம்மாந்தெழுந்துறப்பனைத்தகொங்கைக்
கருங்குழற்றிதியாமங்கைகாசிபனகலம்புல்லி
இருந்திறலிரணியன்சீரியைந்தபொற்கண்ணென்னும்
பொருந்திறலிருவராயபொறையுயிர்த்தனண்கிழந்தே.

இழை - ஆபரணம், செம்மாந்து - இறுமாந்து. அகலம் - மார்பு.

(எ)

தனாபுகழ்பிரகலாதன்றயங்கெழிலநாகலாதன்
அரிதுணர்சங்கலாதனணிநிகழ்கலாதனென்ன
உரைதருபுதல்வரோடுமொருமகடன்னையின்றான்
இரணியனென்னயாருமேத்துவாளவுணன்மாதோ.

வந்து - துதிக்கிற,

(அ)

சமர்ப்புத்தொழுகுவோன்றயன்சிங்கிகையென்றோதும்
கமழ்துச்சொரிகாரக்கூந்தற்காரிகையுயிர்த்தமைந்தன்
அமுதுணவளிக்குமந்நாளமலனாருணர்ந்தெருக்க
இமையவர்குழாத்துவைகுமிராகுவென்பெயரோன்மாதோ.

சமர் - போர்.

(க)

செருக்குறுசங்கலாதன்சையிழைக்கதியைச்சேர்ந்து
தருக்குறுபடையான்பஞ்சசனைத்தந்தான்கலாதன்
மருக்கமழ்சந்தவெற்பின்மாதவனதிதியாகி
முருக்குவாதாபியோடுமொழியுமில்வலனைப்பெற்றான்.

சந்தவெற்பு - பொதியுமலை.

(க0)

பூதரம்பொருவுதோளான்புலவரையமரின்வென்ற
கோதைவேலவுணனென்னக்குவவுசீரநாகலாதன்

மேதியினுருக்கொள்வான்சீர்விளங்குபாட்களனென்றே தும்
தீதுலாங்குணத்தின்மிக்கோர்; ச்சிறுவராமெனப்பெற்றாலு

பூதரம் - மலை, மேதி - எருமை.

(கக)

பெற்றசீர்ப்பிரகலாதன்பெட்டுளமினிதினீன்றான்
வெற்றிசேர்குடுமிவைவேல்விரோசனன் தன்னையன்றோன்
உற்றமாவலியென்பானையுலகுளோரோத்தவீன்றான்
மற்றவன்வயங்கொள்வானாசுரன் தனைவழங்கினாலு.

பெட்டு - விரும்பி.

(கஉ)

பின்னருத்தியென்றே தும்பிறை நுதற்குமுதச்செவ்வாய்க்
கன்னலிழ்கனிந்சொல்லான் காசிபனகலம்புல்லி
மன்னுமேழெழுந்தோ டாமருத் ஆவர்தம்மையின்றான்
அன்னவரமரர்கோடு னுடமரராயமர்வார்மன்றோடு.

அகலம் - மார்பு.

(கங)

என்றலுத்தியமுன்பெற்றவியனலமருத்தென்போர்கள்
குன்றெறிருலிசே னுடுகுலவிவீற்றிருத்தென்கொல்
மன்றியுட ரத்தியென்றுமானவேலரசுகேட்பத்
துன்றிடற்பகைசென்றோ நுகுசுகமூனியுணக்கலுற்றான்.

குலிசன் - இத்திரன்.

(கச)

வரம்பெறுமைந்தர்தம்மைவாசவற்காகப்பெம்மான்
உரஞ்சிதைத் தயிரைப்பெவொண்ணுதற்றியுண்மாழ்கிப்
புரந்தான் தன்னைக்கொல்லும்புதல்வனைப்பெறுதல்வேண்டி.
இருத்தவன்மகிழும்வண்ணமேவல்செய்தினிதினின்றான்,

உரம்சிதைத்து - மார்பைப்பிளந்து, நீப்ப - நீக்க.

(கடு)

காசிபனுளமுவுப்பக்கருதினளேவல்செய்தும்
பூசலங்குடுமிவைவேல்புரைவிழிக்கடைநோக்குற்றும்
நேசநன்னிலவுகாலநின் தனணகைத்துமந்த
ஆசிலாதவனையன் னுடன்வயமாக்கினாலு.

வைவேல்புரை - கூரியவேற்படையையிரகர்த்த, கால - கக்க.

(கசு)

மாதவன்மகிழ்ச்சி கூர்ந்துமனையவன்வதனேநாக்கிப்
பேதைநீவிழைந்ததென்கொல்பெறுதியென்றுரைத்தலோடும்
ஒதுவாசவனைக்காதுமொருமகவளித்தியென்று
தாதுறுகுழலான்மங்கைசாற்றினள்கொடுஞ்சொலன்றே

வதநம் - முகம்.

(கஏ)

அவ்வுரைகேட்டலோடும்ரும்பெற்றபுதல்வன்கொல்லும்
கீவ்வரமளிப்பர்கொல்லோவிரூப்பினெடுவிர்த்துளோரும்

மருத்துக்கள் முதலியோர் பிறப்புரைத்தவத்தியாயம். உச்சு

நவ்வியின்விழிக்குநங்காயநயந்ததுநன் றுநன்மென்
மெவ்வமில்புகழ்சாலொப்பிலிருந்தவனுளத்தியம்பும்

நவ்வி - மான்.

(கஅ)

மடந்தையர்வதனநல்லமதியெனமாற்றம்வாறோர்
கடைந்தவானமுதமென்னக்கவினுமென்றா ளுமுள்ளம்
விடங்கொடுபுரிந்தவான்போல்வெங்கொலைவிரும்புமந்த
அடங்கலாமனஞ்செல்வண்ணமாரறிந்ததையகிற்பார்.

மாற்றம் - சொல்.

(கக)

புல்லுகொழுநேனநன்புதல்வரேயேனுமன்பால்
சொல்லுமோரகட்டிற்றென்றுந் துணைவரேயேனுமாதர்
கொல்லுவர்சினந்தாராயிற்குடிலர்சிறிதுமென்றோ
அல்லலுற்றழுங்கியன்னாட்கொருவரமரிக்கலுற்றான்.

ஒரகட்டில் - ஒருவயிற்றில்.

(உ௦)

அரிவைநீமுனிவுநீங்குத்தகாலந்தசிறையுமவிட்டுப்
புரைதப்புனிதையாகிப்புகழ்புஞ்சவனமென்றே றுதும்
விரதநன்கியற்றினுள்ளம்விழைமகவுயிர்த்தியென்றோ
ஒருவரமளித்தானன் னொருவந்தனர்கருக்கொண்டாளால்.

புரைதப - குற்றமீங்க, புனிதை - பரிசுத்தை.

(உக)

கொண்டநல்லிரதத்தேதாடுதலவுதன்மனத்தாட்கொள்ளா
அண்டர்கோனடைந்தன்னொருக்கரும்பெறலெவ்வெசுத்தே
எண்டருங்கருப்பங்கொள்வானியைந்தனன் விலங்குமாய்ப்ப
விண்டொடுகானநண்ணிவெட்டுவனிருத், லப்போன்றே.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், வேட்டுவன் - வெடன்.

(உஉ)

கவிவிருத்தம்

புனிதநீங்கியப்புவைபொருந்தாநல்
மனனினாடிமருவினன்காண்கிலன்
நனிகலங்கியிருந்துழிநங்கைதான்
தனிதுயின்மனந்சார்ந்தெழுமாவையாய்

புனிதம் - பரிசுத்தத்தன்மை, புவை - மாதா.

(உ௩)

பாதபங்கயமேற்பணிநீர்பெய்யா
தோதுமாலையுறங்குமன்னாவயிற்
தேதநீங்கியவிந்திரன்மாயையால்
சோதிவச்சிரத்தேதாடுந்துவன்றினான்.

பணிநீர்பெய்யாது - குளிர்நீர்வார்க்காமல்.

(உ௪)

வயிற்றினுற்றுவளரும்வயாவுனைச்
செயிர்ப்பினேமுகூறாகச்சிதைத்தவை

உயிர்ப்புவிட்டழவொவ்வொருகூற்றையும்
வியப்பினேமுகூறுகவுமவெட்டினான்.

வயா - கருப்பம். செயிர்ப்பின் - கோவத்தினால். (உரு)

ஆங்குமாயனருளினிலவீந்திடா
தேங்கியேங்கியமுதிவனெங்களை
நீங்கிமுன்னவந்தெறவென்னென
வாங்குவார்கிலையான் புறன்வந்தனன்.

வீந்திடாது - இறவாமல், தெறல் - கொல்லல். (உசு)

அரசுநின்னையறவாழியந்தணன்
கருவிற்காத்ததுபோலவக்காரினை
விரதமுற்றவன்மெல்லடிபோற்றலால்
மருவுமைந்தர்மாயாவகைகாததனன்

அறவாழியந்தணன் - திருமால். (உசு)

உருத்துவாசவனுற்றவனெற்றுழிக
கருத்தழிந்தழலாலக்கருவினர்
மருத்தெனும்பெயர்மன்னினர்நாய்வய்
நிருத்தல்விட்டெழுந்தார்புறனெய்தினார்.

உருத்து - கோவித்து. (உசு)

தளர்ந்ததுநுண்ணிடைத்தையறிதினாயில்
தெளிந்துநோக்கிய்தென்னெனச்செப்பலும்
விளைந்தவண்ணம்விளம்பிவிண்ணேகினான்
வளைந்தவார்கிலைவாசவனென்பவே.

வாசவன் - இந்திரன். (உசு)

விண்ணின்வேந்தன்விரும்பியோயாரென
மண்ணினின்னுவானேகிமருத்துவர்
உண்ணுசோமமுடையநல்லம்பாராய்
நண்ணினாரெனநற்றவன் கூறினான்.

உம்பர் - தேவர். (உசு)

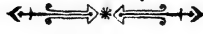
மருத்துக்கள் முதலியோர்நிரப்புகார்தந வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உரு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாவது பஞ்சவன் விரத முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

கஞ்சன்வழிவந்து திகழ்காசிபன்மனைக்குப்
பஞ்சவன்மென்று புகல்கின் றவிரதந்தான்
எஞ்சலறவின் றுரைசெயென் றாசியம்ப
மஞ்சனையமாயன ருண்மன் னுமுனிபன் னும்.

மஞ்சனைய - மேகம்போன்ற.

(க)

வந்துமகிழ்செய்யுமொருமார்கழிமநி ட்கண்
சந்திரன்வளர்ந்தெழி றயங்கவருபக்கம்
முந்தியுறுநற்றி நுமுதற்புனிதமாசி
அந்தமிலனொருபரமா த்துமனையேத்தி.

மதி - மாசம்.

(உ)

ஒர்பருவமுற்றுமொழியா துவகையொடு
கார்நிறமுருந்தனுருவைக்கருதியன்பால்
ஏர்செயுபசாரமெனிரண்டையுரியற்றிச்
சீர்தருமீராமதிசீரவருநாளின்.

உவகை - மகிழ்ச்சி.

(ங)

கலிநிலைத்துறை.

பாலிஹோடமடிகிலைப்பன்னிரண்டென்னும்
சீலவாவுதியரிதிருமந்திரஞ்செப்பிக்
கோலவாரழம்பெய்தபின்ருலமறையவர்க்கு
வேலைகுழ்புவிவியப்புறவிருப்புணவருத்தி.

அடிகில் - சொறு.

(ச)

அருந்துமந்தணராசி னன்கறைந்ததற்பின்னர்ப்
பொருந்துமாவுதிச்சேட நற்புகல்வரைப்பெறநீர்
இருந்தருந்துகிரென்றுதம்பநிதர நுகர்ந்தோர்
மருந்தெனும்மொழிமைந்தரைப்பெறுருவர்மாதோ.

ஆசி - வாழ்த்து.

(ரு)

இன்னநல்விரதத்தினைக்கன்னியரிழைக்கின்
பன்னுமின்னெழிற்கொழுநனைமணப்பராற்பார்மேல்
மன்னிவைகிடாதிநந்திடுமுகப்பெறுமடவார்
உன்னிநின்றியற்றிடினிறவாமகவுயிர்ப்பார்.

மணப்பர் - மணம்புணர்வார்.

(சு)

கழுறுயிவ்விரதத்தினைக்கலன்கழிமகளிர்
தழையுமன்பொடிங்கியற்றிடினமறுமையிற்சாற்றும்

எழில்விளங்கியகொழுநனையெய்தியின்புறுவார்
விழைவொடங்கிதுகேட்டனர்வேண்டியபெறுப,

கழறும் - சொல்லப்பட்ட, பெறுப - பெறுவார்.

(எ)

என்றுவேந்தனுக்கியம்பினன்சுகமுனியென்ன
ஒன்றுமாமறைச்செல்வருக்குரைத்தனன்மீட்டும்
மன்றலார்தொடைமன்னனுக்கன்னவன்வழங்கல்
துன்றுமாதவச்சுதமாமுனிவரன்சொல்லும்

மீட்டும் - மறுபடியும்.

(அ)

புஞ்சுவன விரந்தமுரைநதநலநதியாபம முற்றிற்று.

ஆநதநிருவிநுநதநம—௨௨௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

அ ரு ங் க ந் த ம்.

↔*↔

மு த லா வ து

சிசுபாலன்வீடுபேறுரைத்தவத்தியாயம்.

அறுநீர்நதநிடுநபு லாசியபிநுநதநம்.

விருப்பொடுவெறுப்பொன்றில்லாமெய்ப்பொருளாமர்வாழ்த்தச்
செருக்களத்தவுணர்த்தேய்த்திறமெவன்றேவராலென்
உரைத்திடுமசுரராலென்னுமுவையுரைத்தியென்ன
மருக்கமழலங்கலாற்குமறைமுனிவருக்கஹற்றான்.

செருக்களம் - போர்க்களம்.

(க)

உலகெலாம்படைக்குங்காலையுரையிராசத்ததான்போன்றும்
நிலைபெறவளிக்குங்காலையிழ்த்துசத்தவத்ததேமலி
வலிகெழுதாமதத்தைமாய்த்தவன்போன்றுமெல்லாம்
தொலைவுறவொழிக்குங்காலச்சொல்லுதாமத்ததான்போன்றுங்

தொலைவுற - அழிய.

(உ)

தோற்றுவன்சத்தாய்ச்சித்தாய்ச்சுத்தமாய்ச்சுகமாய்த்தோன்றிப்
போற்றியநாமரூபம்புகல்குணமொன்றுமின்றி
ஆற்றமோர்வினையுமின்றியமர்த்தவனவிகாரமெல்லாம்
சாற்றியகுணங்களாலேசார்ந்திடுமுரைக்கின்மாதோ.

ஆற்றும் - செய்கிற.

(ஈ)

தங்கியபுகழ்சேர்கின்றசத்துவகுணம்வெல்காலைப்
பொங்கியவவுணர்த்தேய்வார்புனைமுடியமர்வெல்லார்

கொங்கவீழ்தாமமாற்புகுதுதாமதம்வெல்காலை
மங்குவரமர்வெல்வார்வனைகழலவுணர்மாதோ

வெல்காலை - மேம்படும்போது, கொங்கு - வாசனை, தாமம் - மாலை. (ச)

மாயையால்வகுத்தபோராய்வருத்திடப்படுவோராயின்
தாயுமாய்ச்சேயுமாகுந், சனிமுதற்குறுவதுண்டோ
நேயமாரிராசுசூயநிகழ்த்துழித்தருமனிவ்வா
றாயுகாரதனைக்கேட்டதறைகுதுமாழிவேந்தே.

சேய் - பிள்ளை. (ரு)

மறத்தொடுதோற்றுஞான்தேறமாயனைப்பறித்தல்செய்த
திறற்சிசுபாலனெம்மான்செவடிபடர்ந்தெனனென்
றறத்தின்மாமலைகட்பவஞ்சுவையமுதமுறி
உறக்கிளர்தொடையநல்யாழ்முனிவரனுரைக்கலற்றான்
யாழ்முனி - நாரதன்.

(சு)

புகழலும்பழித்தருஹம்புகலுமிவ்வுடலுக்கல்லால்
நிகழ்த்தருகுணங்கண்மூன்றுநிகுயொன்றுகிசுத்தாய்த்
தகைபெறுசத்தாய்நின்றதயங்குமோர்பொருட்குமுண்டோ
இகல்செயானெனனென்பார்தம்மிமுதையினுண்டென்பாரால்
இகல் - பகை, இழுதை - டுறியாமை.

(எ)

பனிமலர்முருகுவிம்முபுகுதுழாய்ப்பரந்தாமன்சீர்
புனைமணிவாயில்காதபுகழ்ச்சயவியசயர்முன்னம்
சனகனையாநியாயசுவத்தினர்சாபந்தாங்கிக்
கனகனுஞ்சுடர்செய்செம்பொற்கண்ணனுமாகிவந்தார்.

முருகு - வாசனை, செம்பொற்கண்ணன் - இரணியாக்கன். (அ)

மையணிமிடற்றேன்வெள்ளிமால்வரைபிடுங்கியார்த்த
யியிருதலையினுமரத்தமுண்டொளிறும்வெவ்வேல்
வெய்யபோராற்றுகும்பகருணைமுகிமிட்டும்
பையராச்சுமந்தஞாலம்பருவரத்தேதாற்றஞ்செய்தார்

மையணிமிடற்றேன் - சிவன், யியிருதலையினுன் - ராவணன். (க)

தோன்றியவிருவர்தம்மைச்சுடர்விரிமணிச்செஞ்சூட்டுக்
கான்றறஞ்செயிற்றுப்பேழ்வாய்க்கட்செவியணையிற்றுஞ்சும்
தேன்றருந்துவத்தெம்மான்செருத்தன்மார்க்கண்டனுவேல்
நான்றவாய்க்களிற்றுவேந்தன்கினிதுணர்வைமாதோ.

கட்செவியணை - சர்ப்பசயநம். (க0)

கலிநிலைத்துறை

அழலும்வெஞ்சினவடவைபோய்கிரகடல்குளிப்பத்
தழலுந்தீப்பொறிததைசெங்கட்டந்தவக்கிரஹம்

கழுங்காக முங்கட்டுணக்கலுழிவெங்குருதி
ஒழுக்குவேற்சிசபாலனுமாகவீங்குதித்தார்.

கூட்டுண - கொள்ளைகொண்டுண்ண.

(கக)

ஊதுவண்டுணர்பேதைவான்புழுவெனவுடன்று
தாதலந்தசெந்தாமரைப்பொருட்டுவீற்றிருக்கும்
மாதுசேர்முழுமுதலேயெனநினைத்தவன்
பாததாமரைபடர்ந்தனன்றிறற்சிசபாலன்.

ஊதுவண்டு - குளவி, பேதை - அறியாமை.

(கஉ)

மருவகாமத்தாற்பயத்தினால்வஞ்சநெஞ்சகத்தால்
பொருவெறுப்பினால்விருப்பினுற்புனிதனைநினைவின்
உரைசெய்முத்தியினையர்குவர்காமமுற்றுணர்ந்தே
அரியமுத்திசென்றடைந்தனர்கோலியமன்றே.

பொரு - பேர்செய்தற்குரிய, வெறுப்பினால் - உபேபைகூடியால்.

(கங)

கஞ்சன்வெம்பயத்தாற்றிகழ்கண்ணனைநினைவுத்
மெஞ்சலற்றவீடெய்நினனினைதுவந்தடைந்தார்
நெஞ்சவுப்புதுநண்மையானினைநதுநினைபோல்வார்
செஞ்சிலைச்சிசபாலனைமுதலவெந்தீயோர்.

கேண்மை - சிறேகம்.

(கச)

வெறும்பினுனினைந்தடைந்தனர்வீட்டினவிரும்பும்
திறத்தினுனினைந்தடைந்தனர்நிரமறைதெளிந்தோர்
குறிப்புமுத்தொழில்குணங்களானடாத்தாண்மார்கொண்டற்
கறத்தின்காதலவெறுப்பெவவிருப்பெவனம்மா.

முத்தொழில்-ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்கள், எவன்-யாது, கொண்டல்-திருமால்.

என்றுகூறலுமிளங்களிச்சூரும்பர்பாட்டிசைப்ப
மன்றல்விம்முதண்மலர்மகண்முலைமுகமணந்தோன்
வென்றிவாட்டிறற்கனகனைவெஞ்சமர்க்களத்தின்
கொன்றவாறுநீகூறெனநாரதன்கூறும்.

சூரும்பர் - வண்டு.

(கசு)

சிசபாலன் வீடுபேறுடைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—உட்கூ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

1633

இரண்டாவது

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

கேழலாகிமால்கேழ்கினர்பொற்கணைகலம்
போழ்படுத்ததுகேட்டலுமிரணியன்புழுநகித்
சூழுந்தானவர்முதலியோர்சுடுமுக்கேட்கி
ஊழிவெங்கனல்கட்கடையுமிழின்அரைப்பான்

கேழல் - வராஹம், பொற்கணை - இரணியாக்கன், அகலம் - மாற்பு, போழ்படு
தது - பினத்தது. (க)

ஊனரீங்குமாலுயிரொலாஞ்சமனெனநினையான்
வானநாடர்தங்குமுவொடுமரீஇயினனசூனல்
சனமாமதியெய்தினனினியவனுயிர்வேல்
தானருந்துவான்வருத் துவனீர்தனிதனியே.

மால் - திருமால், சூழு - கூட்டம், மரீஇனன் - பொருந், இனன் (உ)

தரையின்மீதுபோய்மாயவனுருவெனச்சாற்றும்
அரியவேள்வியேமுதலியவறங்கனையழி, ருப்
புரியுமந்தனர்ப்பொன்அறப்புரிமிஞ்ஞையின்
கரியவன்வலிகெடுமுலப்பாருடவுளரோ

பொன்றற - அழிய. (ங)

என்னவோதலுஞ்சம்பரன்முதலிஞ்ஞோகித
துன்னும்வேள்வியேமுதலியவறங்கனையழி, ருப்
மன்னுயிர்க்குமுமாயநன்மனையொரியுட்டிப்
பொன்னிஞட்டிணும்புலவரைப்புடைத்தனர்ப்புருந்தி,

மாய - மடிய, புலவரை - தேவரை (ச)

மாபுரங்கனையழித்தனர்சிலர்பலமணிசோ
கோபுரங்களைத்தகர்த்தனர்சிலர்சிலர்குழும
நூபுரங்கள்சூழ்பதத்தனர்நொவ்வுறவலைத்தார்
ஆபுரங்களைச்செகுத்தனர்சிலர்வெருண்டடர்ந்தே

நூபுரங்கள் சூழ்பதத்தினர் - மாதர், நொவ்வுற - வருப (ரு)

மண்டலத்தனின்முதுமறைவாணரைவதைத்தார்
தண்டலைப்பெருந்தருக்களைத்தளவொடுசாய்த்தார்
தெண்டிரைப்பெருநீர்ச்சிதைகிதைத்தனர்சிலர்வாய்
விண்டலக்கணுற்றழிச்சிலர்தமைச்சிலர்வெருண்டார்

மறைவாணர் - வேதியர், அவக்கண் - துன்பம். (சு)

இருட்டினேர்குழற்றம்பிதன்மனைவியையிப்பார்
சுருட்டிஞ்ஞையிறேரன்றிவானவர்தொலைந்தோட

வெருட்டி ஞர்கனையிரணியின் வெந்துயர்களைவான்
வருட்டி மாழ்கியதாயையும் வருட்டி நின்றாரைப்பான்.

வருட்டி - வசப்படுத்தி, மாழ்கிய - மயங்கின.

(எ)

நெறியிற்காண்குறந்தியமாகியொன்றாகும்
அறிவைவேறுவேறாய்விழியறியுமாபோல
உறையுமாயேசோகுணத்தினுண்டாமுடலுடலம்
முறையிற்கூடலுந்நகவுழ்துலகியல்பே.

காண்குற - காணவொண்ணாத

(அ)

கனவுபோலவருமொருகுணம்வருத்திடக்கலங்கி
நனிவருத்திடுமொருகுணன்கநிநியமபின்
வினைகடநகமெப்பொருட்கொருவினைசெயலிலை
இனையலோககையியம்புவல்கேட்டியெனநிலைப்பான்,

இனையல் - வருத்தாததை

(ஆ)

ஒதுகீர்தரியாஹுகிரதேயததுறைவேசசை
தாதுசேகொடைதரியலராத்களநிறப்ப
மாநராமனையாரொடுமைநகநகாசுமுமிப்
போதுகீரவிழிநனநரப்பலம்பியங்கமுநர்

தரியலர் - பகைவா

(க)

வந்துவெய்யசெருகுநிகாமக்குவெய்களத்தின
சிகைநெரதாதுண்ணீரொழுநிபெயசசிரிப்ப
பந்தமோடமுவாரதயாபதைநகசெருட்டி
அந்தகனசெருகுநியாயங்கடைத்ததையும்

எழுசிறந்தென - எழுகடல்போல, அந்தகன் - யமன

(கக)

வெறுததுவாரியிடுகுபொருள்வீத்தினும்விரும்ப
மறுததுவதுதன்மருங்குறுமவற்குரிததாயின்
நுறுதொராசெப்பினுள்வைத்துறைநின்றகாணருணே
பொறுததுககாப்பினுமாய்நுட்பாபெயாபொருண்மாதோ.

வாரியின் - கடலில்

(கஉ)

பொய்ம்மையாமுடற்பொருளினிழுகன்றவுணமையையும்
சமயம்மையாம்விழுப்பொருளினில்விளம்புபொய்ம்மையையும்
பெய்ம்மையோற்றுளிரசமார்துழவினாப்பேணி
மீம்மையாம்பொறிக்கலமருநிவிலோரறைவார்.

பெய்ம்மை - பெய்தல், பிரசம் - தேன்

(ககஉ)

தழுவுதாவரத்தெங்கணுந்தனித்துறைதழல்போல்
பழுதிலரமையெவ்வயினும்வான்பரம்பொருளுறையும்

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

௨௦௪

எழுவெங்கானலினீரெனவீவ்வுடலீற்க்கும்

அழுவதென்கொலோபொய்யமெய்யாமெனவறிந்தீர்.

எவ்வயினும் - எவ்விடத்தும்.

(கச)

கண்ணிவீழ்ந்ததன்பெடையினைக்கலந்தழுகுலிங்கம்
மண்ணின்வீழ்தரமாய்த்சன்னவாங்குவில்வேடன்
எண்ணிமாய்ந்தவற்கிங்ங்கலேனீறக்குமீவ்வுடலென்
நண்ணனல்லறக்கடவுள்சொற்றன்னவார்தெளிசகார்.

குலிங்கம் - ஸார்சுருவி

(கடு)

அன்னைநீதுயர்கீங்கெனவறைத்தலுந்நிதான்

இன்னநீர்த்தனெளிஞத்தனெனிரணியனெகி

மின்னின்மாயுடல்விளிவுறவரம்பெறல்வேண்டி

மன்னுமாதவம்வளர்ப்புநன்மதரரசுசடைந்தான

இன்னல் - துன்பம், மின்னின் - மன்னல்போல

(கசு)

முடங்குதென்னடினாழுமுடிசுந்தாத்தடங்கடல்வயிறு

கிடங்கெழக்கடைநின்னமுதலிததந்கிரியின்

மடங்கல்போலவேமருவியககனகணம்பொழிபும

அடங்குமாறவிதகருநாவம்புரிக்கன்னன்றே

கிடங்கு - ஆழமாக.

(கஎ)

அளப்பரும்பகலருத்தவம்புரிசுவனுச்சி

பிளப்பமண்டியபெரும்புகைப்படலம்வின்பராது

வளைப்பவாற்றலர்வானவரம்வரவற்குறுகி

உளத்துவேட்டனதவஞ்செய்வாற்குநவுகென்னைவரத்தார

ஆற்றலர் - சகியாதவராய், மலரவர் தறுகி - பிரமணையால்

(கஅ)

பொன்னந்தாமரைப்பொருட்டுறைபுங்கவன்முறாநி

மன்னுபுற்றெழுமற்றவனாகையற்றனந

கண்ணீரினிற்றெளித்தலுமெழுநதுகைகூப்ப

என்னையேட்டனவென்றவன்விழைத்தனவித்தாரன்.

பொன்னந்தாமரைப் பொருட்டுறைபுங்கவன் - பிரமன், விழைத்தன - விரும்பினவற்றை.

(கஆ)

புதுசூர்த்திமுநியுலாசிரியனிந்நுத்தார.

பங்கயப்பொகுட்டின்மேலான்படைத்தனதம்மின்மாளான்

அங்கண்வானுலகின்மண்ணினகத்தினிற்புறத்திறுஞ்சான்

கங்குலம்பகலுமாயான்குலுமிழ்படையிற்பொன்றான்

வெங்கண்வாளவுணன்பெற்றவரையென்விளம்புகேகாமல்.

மாளான் - இறவான், துஞ்சான் - இறவான், மாயான் - இறவான், பொன்றான் - இறவான்.

(கஃ)

வரமளித் தெகிணப்பாகன் மருவுதன் னுலகிற் புக்கான்
இரணியனெழுந்து செம்பொனிலங்குபொன் மணியிற் செய்த
நிரைதருமாடமெய் கிரிகரறுதன்னை வாழ்த்திப்
புரிதரமறையோர்வேன் விபுகழொடுபொலிவான் மன்னோ.

எகிணப்பாகன் - பிரமன்.

(௨௧)

முதுமறையோதுகாலை முன்பின் மூதறிஞர்யாரும்
விதிமுறையரியோமென் னாவிளம்புதொல்வழக்குமாற்றிப்
புதிதுதன்பெயரேகூறப்பினிதமாதவருநோன்பு
அதிதனைக்கருதிச் செய்யப்பணித்தனன் றொலைவிலவல்லோன்.

பணித்தனன் - கட்டையிட்டான்.

(௨௨)

வானவரே னுஞ்செய்யாமறை தெரியுறுவரே னும்
மானவரே னும்யாரேமற்றவற்றொழாது தூய
தான்நற்றவமியற்றுகந்தருக்கினரிறைவர் மூவர்
கோனிவனென் னுகொண்டுகுறிப்பறிந்தொழுநூநீரார்.

உறுவர் - தவசிகள்.

(௨௩)

விரிக் திர்முத்தல்வினோதனவினாந்தவெல்லாம்
வருணன்வந்தாறிப்பவிண்டு னோர்வயின்வயின்மிடைந்துபோற்ற
இருநிறிவிழைந்தவெல்லாமெதிரெதிர்நின் னுநல்க
ஒருகுடைநிழற்றவீரேழுலகமும்புரந்தானம்மா.

வயின்வயின் - இடந்தோறும்.

(௨௪)

கலிநிலைத்துறை.

மீனக்கச்செம்பொற்குழையோடிழைவிலெறிப்பப்
பாணக்கதிஞ்சொலரமங்கையராடல்பார்த்தும்
வானக்கிறையாயகல்வானவர்வந்துதாழ்த்
தேனக்கச்செம்பொற்றருநீழல்கிறப்பவைகும்.

மீனக்கச்செம்பொற்குழை - மகாகுண்டலம், வில் - ஒளி.

(௨௫)

ஒற்றைத்திகிரித்தட்டைத்ருயர்செம்பொனோங்கல்
முற்றக்கனைவெங்கதிர்மண்டிலமுற்றுமாளுப்
மற்றொப்பிலாதவொளிர்செம்மணிமானமூர்ந்து
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிமண் டிலங்காதத்தளிக்கும்.

செம்பொனோங்கல் - மேருமலை.

(௨௬)

இவ்வாறுலகம்பி னுன்குறின்றேவல்கேட்ப
வெவ்வேலவுண்ணரசாட்சியின்மேவுநாளின்
பைவாளரவிறுயில்பங்கயச்செங்கணனை
வைவாளமார்திசைநோக்கிவழுத்திநின்றார்.

பைவாளரவிறுயில் பங்கயச்செங்கணன் - திருமால், வை - கூர்மை.

(௨௭)

பொன்னாட்டவருக்கெழுந்தந்தரவாணிபோந்து
சின்னாட்கழியிற்சிறுவன்றனைவைதுசீதும்
அந்நாட்டிருமாலவுண்ணன்றனைமாங்குநீவிர்
இன்னுத்தவீர்மின்னெனவானவரேகிறோரால்.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி, இன்னு - துன்பம், தவீர்மின் - ஒழியுங்கள். (௨௮)

கவிவிருத்தம்.

வர்தழைந்ததாரிரணியன்றரும்
பேர்தழைந்தவேற்புசல்வாநால்வருள்
பேர்தழைந்தமெய்ப்பிரகலாதனும்
சீர்தழைந்தவன்றிறங்கன்செப்புவாம்

வர்தழைந்த - அழகுமிருந்த.

(௨௯)

பாடுமோருழிப்பச்சைமால்புகழ்
நாடுமோருருநல்லகாழிருச்
சூடுமோருழிச்சொற்றுழாயழு
தாடுமோருழியன்புமுற்றியே.

ஒருழி - ஓரிடத்தில், காருரு - மேகநிறம், (கரியநிறுமேனி).

(௩௦)

மண்ணில்வானின்மற்றுலகின்மன்னிவாழ்
எண்ணிலாவியிருடம்பியாவையும்
தண்ணத்தாமரைத்தலைவிமேவிய
கண்ணனாகவேகாணுங்காட்சியான்.

தாமரைத்தலைவி - திருமகள்.

(௩௧)

பித்தனென்னவும்பிரசமாந்திய
மத்தனென்னவுமானமொன்றிலா
முத்தனென்னவுமுன்னுமாயவன்
பத்தனென்னவும்படருமாகவன்.

பிரசம்மாந்திய - கன்குடித்த.

(௩௨)

உண்ணினேகின்றுரையிடுஞ்செயல்
பண்ணிடுஞ்சைநீர்படியின்னப்பொடும்
பெண்ணுமாணுமப்பேடுமல்லனாய்
நண்ணுமாயவனும்மோதுவான்.

உண்ணின் - உண்ணுமாயின், ஏகின் - நடக்குமாயின், உற்றுரையின் - ஒன்று சொல்லுமாயின்.

(௩௩)

தேறுமெய்ப்பொருள்சீதானெனக்
கூறுமெட்டெழுத்தைக்குறித்துநா
வீறும்வான்கவைவிகலமின்றியே
ஈறின்மாதவரிவனின்யாவரே.

சீதீரன் - லக்ஷ்மீநாதன், எட்டெழுத்து - திருவட்டாக்கரம், விகலம் - சலநம். ()

ஒதலின்றியேயுணர்வுகூருமிக்
காதலன்றனைக்கற்கவைத்தனன்
தாதலர்ந்தபொற்றருவின்மெல்லினர்ப்
போதலர்ந்ததார்புரனுமார்பனே

இணர் - பூங்கொத்து, போது - பேரரும்பு.

(நூரு)

பொற்றமாலையம்புசுவன்றன்னைநெஞ்
சுற்றகாதலிற்கூவியோபாகல்
நெற்றிவேலினுள்வெள்ளிமைதர்ப்பால்
கற்றதென்னெனக்கழறினாரே.

பொற்ற - அழகாகிய.

(நூசு)

தண்ணம்போதுசீர்தலைவிகொண்குடி
டண்ணல்வானராவணையிற்றுஞ்சாரா
வண்ணபைத்துழாய்மார்பதாமரைந
கண்ணவென்னலயான்கற்றதென்றன

தண்ணம்போதுசீர்தலைவிகொண்க - ஸந்திரநாடு, காவண்ண - மேகவண்ணனே.

(நூஎ)

என்றவுலாங்குமென்னிளவல்லாயைக
கொன்றவன்பெயர்கூறுவிததனர்
மன்றவெள்ளிதன்மைநதரித்திறும்
கண்ணென்றெருநகைவிளைத்ததனன்

வெள்ளி - சுக்கிரன், இளவல் - தம்பி.

(நூஅ)

வெள்ளிமைதர்தாமவெருவிமுன்னுரு
உள்ளல்யாங்குளியவுரைபயிற்றிலேம்
வள்ளிதழ்ப்பொலந்தாமார்பநின்
பிள்ளையிங்ஙனம்பிதந்துமென்றன்

வெருவி - பயத்து, பயிற்றிலேம் - பழக்கிலேம்

(நூசு)

அறிவிற்குநீரறிவுதீதுமென்
நிறைபணித்தலானிருபிற்பிஃறா
முறைதெரித்தமுப்பாலுமோதுலான்
மறைவடித்தமென்மழலைநதனே.

அறிவுறுத்தல் - தெரிவித்தல்.

(சூ0)

அறுசீர்க்கழிவெழுலாசிரியலிருத்தம்.
தென்றமிழ்மலயந்தந்தேதங்கமழ்சாநதம்பூசி
மன்றன்மந்தாரப்போதுமதுத்துளிமாலேகுட்டிக்
குன்றிரண்டனையதொளாற்குறங்கின்மேற்றழீஇயிருத்தி
நன்றறிந்தனகொலென்றான்மீட்டுமந்நாமவேலான்

சாந்தம் - சந்திரம், குறங்கு - தொடை.

(சூக)

‘கரணை - சரித்திரம்.

(32)

சுரும்பு - வண்ணம், பொருஷுமர்லி வாணை - ரெட்டுப்பி வாணை.

(9th)

கரை - பேசுகிற, நிறை - மார்பு.

 $(\mathcal{F}, \mathcal{G})$

மூவுரு - பிரமவிக் து நாயார்வடிவு, முருகோழி - பருமத்தல், காத்தல், அழித்தல். (சுரு)

(சுரு)

இற்றமை - முறி உரை.

$$(\mathcal{F}, \mathcal{G}_n^j)$$

கார்வண்ணத்தன்னால் - 19 மால்

(சுஎ)

வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, பாலாழிச்சேர்ப்பன் - திருமால்.

(४७)

கடலொடுமலையும்பாருங்கருதும்புலகுமுண்டு
புடையொருவயிற்றுள்வைத்துப்பொறுத்தவனன்பன்மன்மேல்
தடவரையெறிந்தவெல்லாஞ்சாற்றணுவொத்தவாங்குக்
கொடியவர்பெறப்பின்வீக்கிக்குறையுதிராப்புணரியுய்த்தார்.

வெற்பின்வீக்கி - மலையோடுசுர்த்தாககட்டி.

(௪௯)

நெடுவரைமுகத்துப்பொங்கிநீனிநவீசம்புகோத்த
உடைநிறைக்கடன்முகட்டோரொழுக்கொளிமணியிறேறூன்றிப்
படுகினைவிரித்தவாலம்பாசிலுகிடட்டோனன்பன்
கடலிடையாத்துவீழ்த்தகலலொடுமிசந்தானமன்னே.

ஆலம்பாசிலுகிடட்டோன் - திருமால், யாத்தா - கட்டி.

(௫௦)

இறுதியார் திறத்திறுநூறுபழைச்சுன்முற்றரிசென்றெண்ணி
அறமுடலாயமுப்பாலறிதியென்றவனுன்மீட்டும்
செய்வனைவிடுப்பவாங்குச்சிறுவனாலப்பயிற்றுக்கின்ற
மறைவல்லாரற்றநோக்கிமைந்தோடுகொக்கலுற்றான்.

இறுதி - முடிவு.

(௫௧)

அல்லவைகுரவனேனுமறைந்தனசேகட்கலாகா
நல்லவையாவோனாவினாநிற்கேகட்கற்பால
சொல்லுவனுமக்குமெய்துறொடையல்யாழ்முனிவன்சொற்ற
வல்லிநிற்கேண்மினென்னமருவும்மைந்தசொல்வார்.

யாழ்முனிவன் - நாரதன்

(௫௨)

ஒத்தனீயும்யாமுமுனக்குமற்றரைத்தென்பன்
தத்துவம்விரித்தசெம்பொற்றாமரைபுணைவொன்மைந்தன்
இத்திறநல்லவாயென்னவெரிமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பைத்தபாம்பணையானன்பன்பாற்படப்பகரலுற்றான்.

தத்துவம் - உண்மை.

(௫௩)

இருந்தவமிழைத்தற்கென்கையெகியகாலோக்கிச்
சூரும்புணவிரிந்தபைந்தார்த்தகடர்முடியமாரீண்டிக்
கருங்கழலுணரெல்லாங்காப்படப்பொருதுநாறி
அருஞ்சிறைப்படுத்திறுனென்னையையமாரீகோமான்

இருந்தவம் - பெரியதவம், அண்டி - பெருங்கி.

(௫௪)

இருநறுசிறையென்வைப்பாயேந்திழைவிடுசியென்னத்
கொடையல்யாழ்முனிவன்வந்துசொற்றனைநொற்றலோடும்
மடவரல்வயிற்றுமைத்தனையிர்த்தபின்மகவைக்கொன்று
விடுவென்றரைத்தல்செய்தான்விண்ணவரீவெந்தனம்மா.

உயிர்த்தபின் - பெற்றபிறகு.

(௫௫)

கோற்றொடியுயிற்றுமைந்தன்கொல்லுதற்குரியனல்லன்
ஆற்றலத்திகிரியம்மானன்பென்றருளிந்குறி

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

உருள

மாற்றினன்சிறையான் கேட்பமாழ்குமென்னனைநெஞ்சம்
தேற்றுவான் போலமெய்நூறெள்ளி திற்செப்பினால்.

மாழ்கும் - மயங்குகி.

(௧௧)

ஆங்கவன்காட்சிமெய்நூலதைதரவயிற்றி னுற்றேன்
திங்கவணர்ந்தவா லுசெப்புவுல்கேண்மினென்னப்
பூங்கழலவுணர்பெற்றபுதல்வர்க்குப்புகழவுற்றான்
வாங்குவிற்கனகனீன் தவயங்குழிற்செய வன்மன்னே

காட்சி - அறிவு.

(௧௨)

கலிகிலைக் ஆமை,

போக்கிடாமலைம்புலன்களுமினையுந் போகும்
காக்கையேமுதலுயிரொலாந் கலக்கம் ல்பெரியார்
ஆக்கையாவியோடெவ்வாவுறையுமெவ்வாவு
நீக்கமின்றிமால்பதமுனிநிலமினையுமாவார்

நீக்கமின்றி - நீங்காமல், அன்னி - நனைத்து.

(௧௩)

அரிதுமானிடப்பி டவிலந்தடைவதிக் கடைந்தால்
உரைசெயாயுண்மிக்குறையினா நூற்றின்மேதலுறையார்
விரகிலாவிரோனோர்களாய்மெலிபுழப்பினராய்க்
கருதுநானவங்கழிப்பர்கணபடையினுலன்மேனா.

கண்படை - தூக்கம்.

(௧௪)

உறையுமாயுளிற் பரதியுமொழிப்பர்மற்றொழிற்
குறையுநாட்களுமனைவியர்குமரென்றவர்க்குமல்
நிறையுங்காதலின்பரானெடியனைமனத்தூர்
இறையுமோர்கிலார்பிதப்பிதப்புக்கிடனாக

நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை.

(௧௫)

தோற்றுமேழ்வகைப்பிறவிபுமிரிசுரத்தொலைச்சு
மாற்றுமானிடராயிவண்மருவியுமாயன்
ஆற்றல்சேர்பதமன்பொடுநினைந்துவீடையார்
கூற்றினாற்றுயர்வாரவார்மடமையார்குணிப்பார்

துயர்வார் - துன்பப்படுவார்.

(௧௬)

பாவத்தால்வரும்பொய்யுடல்யானெனப்பகரும்
நீவத்தால்வருமிருவினைக்கட்டொடுநிகழ்ச்சின்
கூவத்தேவிழமறிவிலாக்குருடர்மூன்றாகு
தாவத்திச்சுடவருந்துவார்மடமையார்தணிப்பார்

கூலம் - கிணறு.

(௧௭)

பன்னுதூல்பலதேர்ந்தூற்பரம்பொருளறியார்
இன்னல்பார்த்திடாசுதியுமோர்பிதன்பொருள்கோடற்

குன்னுவாரெனின்மைந்தர்காளுகினிலொளிகேர்
பொன்னின்மேற்செலும்விழைவையார்போக்குவாரம்மா.

இன்னல் - துன்பம்.

(௬௩)

ஒதுதூல்பலவுலகியன்முழுவதுமுணர்ந்தும்
பேதநீங்குறத்தம்மைநன்கறிந்திடார்பெரிதாம்
காதலாகியவிலங்குபூண்விலங்கெனக்கருத
மாதர்பான்மயர்ந்தாடுவெரெனினெவர்துப்பரர்.

விலங்கு - மிருகம், மயர்ந்து - மயங்கி

(௬௪)

கூறுமங்கியு தூமமும்போற்றுகுண்குணியாய்
வேறுவேறுசேர்பொருளெலாழீவியொன்றாகி
நறிலாமுதலாயுடற்கிசைவிகாரங்கள்
ஆறுமெய்ப்பொருட்கிலையென்றறிவதேசுயரிவால்

அங்கி - நெருப்பு, தூமம் - புகை

(௬௫)

பாதவங்களின்நளிரொடுபூழுநற்பலவும்
ஒதினவேறுவேறுருவெனவொளிருமாபோலக்
கோதுசேரறுவிநாரமாங்குணமுடந்தன்றிப்
பேதநீங்கியேபிறங்குமெய்ப்பொருட்கிலேபேசின்

பாதவங்கள் - மரங்கள்

(௬௬)

காட்டின்மேலியகானலிற்புனவெனக்காகல்
பூட்டுமரையின்முறைமுறைபாந்த,த,த,தவவத்தின்
கூட்டமேபுடல்வ்வுடற்குலவுநன்மதியால்
நாட்டுபோதமேநவையிலாப்பொருளென்றாகவில்வார்

போதம் - அறிவு

(௬௭)

பன்னுமாக்கைகொளவயவமுதலியபலவும்
உன்னியிங்கிதன்றிங்கிதன்றெனமுறையொழித்துச்
சொன்னபுந்நியற்கரியெனசேநாற்றியவறிவை
இன்னதேபரம்பொருளெனவறிவறிங்கியல்பால்

கரி - சாக்வி.

(௬௮)

புந்திமுக்குணம்பொருந்நிழன்நவத்தையுப்பொருந்தும்
அந்தமின்றியவவத்தையிலறிவெனவமரும்
நந்தலின்றியபரம்பொருட்குடைமையாநாடிப்
பந்தமுற்றவெவ்வினையறப்பரத்தொடொன்றாவால்

நந்தல் - கெடுதல்.

(௬௯)

நிலவுமோர்வினையின்றியேநித்தியமாகி
உலகெலாநிறைந்துயிரெனவொருமுதலென்ன

இலகுசித்தெனவெண்ணறுசுத்தமாயிருக்கும்
அலகின்மாயனையறிவதற்கென்னரிதம்மா.

வினை - தொழில்.

(௭௦)

கனவுதுஞ்சதல்காரணமாய்வருமாபோல்
வினைசெய்வெவ்வுடனோற்றமும்வெம்பேதைமையினைவால்
மனனிதாற்றிருமாயவன்மலர்ப்பதத்தூணையே
நினையின்வீடுநீங்குமவ்வினைப்பயன்வினையே

துஞ்சதல் - தூங்குதல், பேதைமை - அறியாமை.

(௭௧)

வரும்பெரும்புகழ்க்குருவொடுமருவுதப்பெற்றால்
திரும்புமாயவனடிதொழ்த்திக்குவிட்டுள்ளம்
நிரம்புமாலடிக்கன்புநன்னேசுமார்புகாம்
அரும்புமாக்கைநெஞ்சார்ந்தவெள்ளமுற்றெழுமே

குருவொடு - ஆசாரியனோடு, மருவுதப்பெற்றால் - கூடப்பெற்றால்.

(௭௨)

காமமாயதைத்தெவிட்டிடாப்பெருந்தவோருது
நாமரூபத்தோடுறைபவர்கலனழிந்திறந்து
போமென்றாலும்பொய்ப்பொருளையேகாசவிந்நுழல்வார்
சுமஞ்சேர்ந்துடலெரிவதுங்கண்டிலரேகொல்.

சபம் - மயாநம்.

(௭௩)

அயனரன்புரந்தராதியராக்கையும்பிறவி
நயந்தரும்வினையிழைத்திடினொழிந்திடாநவிலி
வயம்வளர்ந்தசீர்தேமிமாலுங்கிருவினையின்
பயன்விழைந்திடாதளிக்கிணப்பரனொடொன் றுவரால்.

வயம் - வெற்றி.

(௭௪)

தேவராயினுமவுணர்களாயினுநெரிவில்
பாவைமார்களேயாயினும்பறவைமாநரரோ
தேவராயினுமாலுசையிருந்தமன்பின்னரேல்
தாவிலாதவீடடைநதுறைவாரிதுசாதம்

தாவிலாத - அழிவில்லாத, சாதம் - உணரை

(௭௫)

அன்புசெய்வதிங்கரிநிலையன்புசெய்வதுநான்
பொன்பிறங்கியவணியெலாம்பொலித்திருப்பதுபோல்
மன்புகழ்ச்சராசரங்களின்மாயனென்றுரைக்கும்
நன்பெரும்பொருளுறையுமென்றுரைத்துநாடுவதே.

சராசரங்கள் - இயங்கியற்பொருள் நிலையியற்பொருள்கள்.

(௭௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிறந்தம்.
பத்திசெய்தமலன்செய்யபதத்துணைசேர்மினென்றோத்
தத்துவஞ்சிறுவர்க்கெல்லாஞ்சாற்றினன்சாற்றவன்னோத்

அத்தலையறிவுமன்புமடைந்தனர்மறையோரஞ்சி
இத்திறமுரைத்துமென்னாவியம்பினர்கனகற்கம்மா.

கனகற்கு - இரணியனுக்கு.

(எஎ)

ஆட்டியதரங்கமுந்நீர்முகத்தெழுமமுதமள்ளி
ஊட்டியதென்னத்தீஞ்சொலுரைக்குநன்மதலைசெய்தி
கேட்டலும்பொருதுமேன்மேற்கிளரடிச்சிற்றம்பொங்கி
நாட்டநஞ்சுமிழுவெய்யரச்சராவென்னலாளுன்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு

(ஏஅ)

சிறினன்மதலைசன்னைச்சென்றுநீர்கொணர்மினென்றே
வீறுசேரவுண்ணோடிமீண்வெந்தவையினுய்க்க
ஆற்றிபுதல்வன்செய்யவணிதிகழ்வதனோககி
நாடீயடைவைசீயோயெனவவனியம்பினாளுல்.

நீறு - மரணம்

(ஏக)

நாறெனையிழைப்பலென்றாயிழுதையினியல்பதீதாம்
நாறுபைங்கமலைகேள்வனன்மனுநலிவூர்நாரக்
கூறுசெய்துறல்கூற்றுக்குமொல்லுமோவொல்லாதெந்தாய்
தேறுநிமறைகள்சான்றுதேற்றிமையமின்றால்.

இழுதை - முடன், மனு - மந்திரம், ஒல்லுமோ - கூடுமோ, சான்று - சாக்ஷி. ()

தன்னெளிநறவுகாலுந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேய
வண்டுவிழோதிமின்னின்வயங்கவோமழைக்காரென்று
கண்டவர்மருளும்வண்ணங்கடலிடைக்கிடந்தமாயன்
உண்டுகொலுலகத்தென்னவுருமெனவுலம்பினாளுல்.

நறவு - தேன், காலும் - உமிழ்கின்ற.

(அக)

கடலினுமுளனேவன்கெஞ்ஞவாய்வீழுமநதன்
மடலினுமுளனேயோங்குமுலையினுமுளனேமன்
உடலினுள்ளுயிர்வொலல்லாவுலகிறுமுளனேவெய்ய
அடலுடையாழிதாங்குமமலென்றைந்தானம்மா.

கஞல் - கெருங்க, அடல் - வெற்றி

(அஉ)

அரும்பெறற்குழவிமாற்றமஞ்செவிவெதுப்பவாற்றன்
முரிந்திடப்புருவமுந்நீர்முளைத்தெழுபரிதிபோல
எரிந்தபொற்கடகஞ்சிந்தவிலங்குவாணிலவுக்கற்றை
சொரிந்திடுபருஉத்தாட்செம்பொற்றுணிடையடித்தானன்றே.

மாற்றம் - சொல், பருஉத்தாள் - பெரிய அடி.

(அங)

இடித்ததோரசனியென்னவெறுழுவலிக்கனகன்சீறி
அடித்ததூணத்தூநின்னுடாகப்பசம்பொண்ணடம்

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

உசுக

வெடிப்பமால்வரைபனிப்பவெடிப்படநகைத்துவெய்தின்
வடித்தபூந்துளவமாலவாளரிமுளைத்ததர்மா.

அசனி - இடி, தூணம் - தூண்.

(அச)

மருப்பிளந்திங்களன்னவாளுகிந்துதியின்மாயன்
சிரிப்பின்மாமலர்க்கண்சேந்துதீப்படநோக்குநோக்கின்
நெருப்புவாயுமிழ்ந்தமின்னினிமுன்றுநெய்ம்முகமணிந்த
அரத்தவேலவுணரெல்லாமாருயிர்தொலைந்தூசாய்த்தார்.

சிரிப்பின் - சிறிப்பினால், நோக்கின் - பார்வையினால்.

(அரு)

ஒளிறும்வாரொருகைபற்றியொண்சுடர்வயிரம்வேய்ந்த
கிளரொளிப்பசும்பொற்செய்யகேடகமொருகைதாங்கி
அளிபடுதொடையன்மார்பண்ணலாளரியின்முன்னம்
களிமதஞ்செருக்கும்வென்றிக்களிநென்சினத்துசேர்த்தான்.

ஆளரி - நரசிங்கம்.

(அசு)

கள்ளவிழ்துளவமார்பன்கசிரிவிரிகமலச்செருக்கை
வள்ளுகிந்துதியான்மெல்லவெளவலுவலியின்வகிப்ப
புள்ளின்வாய்ப்பட்டுச்சேசாரும்புற்றவென்னமாழ்கி
ஒள்ளமுலுயிர்ப்புலீங்கிபுழன்நன்னவுணர்வேத்தன்.

வன் - கூர்மை, உகிர் - சுகம், வெளவலும் - வகித்தலும்.

(அள)

கழைசுளிகளிறன்னைக்கவானிடைக்கிடத்திமாலைக்
குழவிலெண்டிங்குளன்னகூருகிந்துதியிற்பைத்தேன்
பொழிமலரலங்கன்மார்பம்போழ்த்துசேருருதியுறி
வழிபசங்குடர்மென்கண்ணியாளரிவளைத்ததனறே.

கவான் - தொடை.

(அஅ)

ஆழ்த்தனமரோடியரும்பலிழ்பசும்பொற்போது
தூர்த்தனருலகமுண்டசுடர்கைப்பவாவாயும்
கூர்த்தவாளுகிருக்கையுங்கொழுங்குடரணித்தமார்பும்
பார்த்தனர்வெறுவலுற்றார்பனியிருவிசும்புமொய்த்தார்.

வான்உகிர் - ஒளியுள்ளசுகம்.

(அக)

வெஞ்சினத்திகிரிமாயன்வெருவருதோற்றநோக்கிக்
கஞ்சநாண்மலரிநாணங்கண்ணுதல்பிறருமஞ்சிச்
செஞ்சுடர்விரிக்கும்போதிற்றெரிவைநீசெறியென்ன
அஞ்சினளணங்குநண்ணவவ்வுருக்கண்டுமன்னே.

போதிற்றெரிவை - கமலையே.

(க0)

மலரயன்கிரீசன்றேவாசவன்முனிவர்சித்தர்

இலகுதென்புலத்தோர்நாகரியக்கர்கந்திருவாதி

அலகிலோரணுகாராகியாளரியுருவத்தோனைப்
பலமுறைதொழுதுபாதபங்கயம்பரவினரால்.

கிரீசன் - சிவன்.

(கக)

தாளிணைவழுத்தியன்றோர்தனாமிசைவிழுந்துபோற்றி,
வாளுடைக்கனகன்றன்னையாய்த்தெமைப்புரந்தோய்சீற்றம்
கோளராவணையிற்றுஞ்சுங்கொண்டலேதணிதியென்ன
ஆளரிகொண்டசீற்றமகன்றிலதலக்கண்ணற்றார்.

அலக்கண் - துன்பம்.

(கஉ)

உவரிவாய்வந்துதோன்றுமுதுசுவையமிழ்தமென்னந்
கவிமதங்கடந்தவென்றிந்நனகனுந்நிந்தோன்றல்
செவிமுதல்குளிப்பதத்தன்னண்ணென்றொழுதுந்நாவென்னப்
புவிமகள்கொழுநன்பொற்றொப்புல்லன்னபரவினாலை.

உவரிவாய் - கடலில்.

(கங)

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணலகங்குழைந்நருகியாங்கு
கஞ்சநாண்மலரினன்னகநிர்வனாங்கொகைதன்னாலு
செஞ்சுடர்க்குழுவியன்னாந்நிழற்புறந்தவந்தென்கொல்
மஞ்சரீவிழைந்தாய்வேட்டவரகிண்ககரிப்பன்னென்றான்.

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணல் - நிருமால், நிழற்புறத்தடவந்து-சிறுமுதுகைத்தடவி,
மஞ்ச - மைந்தனை.

(கச)

விழைவறவெறிந்தாரநாடும்விழுப்பெருஞ்சுடரேதூய
பழமறைக்கொழுந்தேபசகைப்பசும்புயல்வண்ணாநின்னை
வழிபடுமன்பேயன்றிவரமெவன்பொறுவசென்னா
தொழுதன்னவழுத்தலுற்றான்றாய்பேரநிஞனம்மா.

விழைவு - ஆசை, அறவெறிந்தார் - முற்றுங்கடித்தவர்.

(கரு)

பூவுறைமணம்போலெல்லாப்பொருளினுமுறைவாய்தின்பொன்
சேவழிதொழுதுபோற்றார்தேவாரியனுந்சர்
ஆவர்பொல்லாதீசராயினும்வணங்கிகின்றர்
நாவினாலவழுத்திற்றேறவநாயகநாதராவார்

வழுத்தின் - துதிப்பாராயின்.

(கக)

எங்குரீயுறைவையேனுமிலங்குகண்ணாழகாக்கின்
அங்கவர்முகங்கடாமெயறிவர்போலன்பிடுறாழ்முன்
தங்கெழிலுருவத்தோசொர்க்குவையறியுமாறு
பொங்குசீர்பிரமனாலும்புகழ்வதற்கடங்காதம்மா

உறைவையேனும் - வியாபித்திருப்பாயினும்.

(கௌ)

உருடருஞ்சுகடுபாலவொழிவிலாப்பிறவியுற்றேன்
மருடரும்பிறவியின்னவருங்கொவென்றஞ்சுலல்லால்

தெருடருகின்னைக்கண்டே தவர்போலஞ்சகில்வேன்
அருடரல்வேண்டுமென்பாலாளரியுருவத்தையா.

ஆளரியுருவம் - நரசிங்கருபம்.

(கஅ)

அஞ்செவியாயவண்ணென்னருந்ததைத்தேறன்மாந்த
நெஞ்செனுமன்னமுன்றாணிரையிதழ்க்கமலம்வைக
தஞ்சமானிதாநாமஞ்சாற்றுக்கவென்றாவென்றும்
எஞ்சிலிவ்வரந்தத்திர் வனிடர்க்கடலேற்றுவாயால்.

தேறல் - தேன், மாந்த - குடிக்க, வைக - சங்க

(கக)

ஆதியிலொருவையாகியபத்தொன்றுரைக்கும்போதும்
ஏதமிலொருவையாசியியப்பும் உடுவிற்பேதம்
ஒதுயிர்பலவுமாகியுறைதல்போலவைவாய்ஞான
சோதியுன்விளையாட்டெல்லாஞ்சொல்லவல்லபுந்யாரம்மா

ஒருவையாகி - ஒருவனாகி

(க௦௦)

ஆதிமாமாயையாகியபத்தங்காரமாகிப்
பூதமாய்ப்பொறியாய்த் தப்பொறிக்குறுநுணங்களாகிப்
பேதமாமுயிராயொன்றாய்ப்பிறங்குசித்தாகிவைகுப்
கோதிலாநின்னையுன்றிக்குறிக்கபொருளுமுண்டோ.

அகத்து - மனத்தில்

(க௦க)

வேட்டிடுமனையார்போகம்விரும்பிடுஉவேறுவேறு
தாட்டுணைசிலர்கைப்பற்றதாணையைசிலாகைப்பற்ற
வாட்டமுற்றலைவாட்டபாலவகுத்தாலை உம்புலனும்போகம்
நாட்டமுற்றலைக்கப்பட்டோர் உலிவர் உன்னருண்ணாரால்.

விரும்பிடுஉ - விரும்பி, உ - உ

(க௦உ)

தோற்றிடினவீயுந் தாலைச் சாயரு உவதற்குமஞ்சு
ஏற்றதாய்வயிற்றின் உறு உற்றிடரு உவதற்குமஞ்சு
மாற்றருஞ்சுடல்காலுந் உமறுகுடோர் உருகுபோல்வார்
போற்றிடாரின்னைபன்னோபுலனையையென் சொல்கேனே.

வயிற்றின்தேத்து - வயிற்றினிடத்தில்.

(க௦௩)

வெற்றிவேலவுணற்கொன்று விழுச்சிறப்பளித்தோயிங்குன்
உற்றவெஞ்சுற்றக்கிவவுத்தருனென்றுபல்கல்
பற்றெறிந்துயர்த்தவைத்தாம்பருவத்தோன்பாவலோடும்
அற்றமில்வெகுளிப்பாகவானரிமகிழ்த்தசன்தே.

பாவலோடும் - துதித்தலோடும்.

(க௦௪)

அரும்புகழ்ப்புதல்வவுன்றன்னபிளமகிழ்த்தேமுள்ளம்
விரும்புடற்போகனெஞ்சின் விழைந்திலையென்றாலும்
பொருந்துமோர்மனுவின் காலம்போற்றுசீர்வேந்தனாகி
இருந்தபின்னெனதுபாதமெய்துகவெனச்சொன்னாலும்.

அன்பின் - அன்பினால்.

(க௦௫)

மானிடமடங்கலானோன்வழங்குதல்கேட்டமைந்தன்
நீனிமழகிலேநின்னைநிந்தையெபுரிந்ததாதை
ஊனமம்பாவமெல்லாமொழியநீயருள்செயென்றோத்
தேன்மலர் துளவத்தம்மாநின்றுவனேநாக்கிச்செய்யும்.

மானிடமடங்கல் - நரசிங்கம்

(க0சு)

உன்னையிங்குயிர்தவாற்றா லுரைக்குநின்குலத்துமுவேழ்
என்னுநன்மரபுளோருமியைநசுநர்புனிதமென்றால்
அன்னவன்புனிதனாதற்கையமென்னவனுக்கீம
மன்னுநல்வினைசெய்கென்னமைநசுநவ்வினைசெய்தானால்.

சாமன்னுநல்வினை - மயாநசுசடங்கு

(க0எ)

பெருகுசீர்ப்பிரகலாசன்பெட்பொடுவரு தசலாலந
நாகரியருவததண்ணனன்குளமகிழ்ந்தானென்னோ
விரிமலாப்பொகுட்டின்மேயவிண்ணவன்முதலினோதாய்
அருகிவந்தணுகியனோனடிதொழுதேத்திரினின்றார்.

பெட்பொடு - அன்போடு

(க0அ)

விரிந்தசெங்கமலமன்னவிழிமலர்க்கருணைமாரி
சுரத்ததன்கமலப்பொற்றாடொழுதெழுநிமையோர்த்தத்தம்
பெருந்திருவெய்தநல்கிப்பிறை ஏதற்பிராட்டிபுல்ல
அரும்பவழித்துளவகதண்ணலாயிடைமறைநசானன்றே.

புல்ல - தழுவ, துளவததண்ணல் - திருமால்

(க0க)

கற்றவரையலாகாகாட்சிநின்றநிந்தேசான்மல்
பொற்றசெங்கமலமேவும்புங்கவன்பணியினோலே
கொற்றநீன்மகுடஞ்சூழுகஞ்சீர்ந்தவெண்டுகளென்ன
ஒற்றைவெண்கவிநகர்நிலைகொலாமபுரந்நானன்றே

கமலமேவும்புங்கவன் - திருமால்

(க0க0)

கலிவிருத்தம்

புட்சியோடரிபோநிதிப்போற்றாந்

காட்சிமேயகனகன்மதலைசன்

மாட்சினோக்கிமகிழ்நசுயனானியோர்

அட்சியாயபதநடைநதாரோ

புட்சி - உடல்.

(க0க)

முன்புபேசுகதைமொழிநாவிலோ

அன்பினோடுடன்கேட்குமறிவிலோ

துன்பவாரிகடநதுகளிலா

இன்பவாரியினெய்துவரென்பவே.

துகன் - குற்றம்.

(க0கஉ)

இரணியனைக் கொன்ற வததியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கஉஅ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூ ன் ர வ து

வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறம்வருத்துத்
தெறியுமாறுசெப்புதியென்றுதிங்கெறிந்த
தருமன்கேட்டலுந்தவஞ்செய்ந்ராயணனெனுமால்
உரைசெய்தானெனக்கென்றுநாரதமுனியுரைக்கும்.

வருத்து - வகைப்படுத்தி, செப்புதி - சொல்வாய். (க)

சமதமந்தவந்தண்ணளிபொறுமைமெய்சருமம்
விமலஞானமோடுயிர்க்கெலாம்விரும்புமன்பினராய்க்
கமலேகைவனைக்கண்ணனைக்கருதினராகி
அமர்தலெக்குலத்தவர்க்குநல்லறனெனவறவார்.

சமதமம்-சமமும்தமமும், (சமம்-அகக்கரணதண்டம், தமம்-புறக்கரணதண்டம்)

ஒதிலோதுவித்துறைதனன்மகமுவுந்நாற்றல்
திதிலாமகம்விரும்புவார்செய்ப்புரிவித்தல்
ஈதலேற்றலென்றறுதொழிலியற்றதற்குரியார்
வேதநான்கையும்விளம்பும்துணரெனவிதிப்பார்.

மகம் - யாகம். (ங)

அரசருக்கறனருமறையோதலம்மகங்கள்
புரிதன்மாநிலம்புரத்தல்வெம்போர்ப்படைபயிற்றல்
வெருவலாதுவெஞ்சமக்கெதிர்வெற்றிமிக்கடைதல்
மருவியன்பொடுவழக்கலென்றறுவகைச்சென்ப.

வெஞ்சமத்து - கொடியபோரில். (ச)

வணிகருக்கறன்மறையின்றிடன்மகம்புரிதல்
தணிவில்வாணிபமுழவுசெய்திடல்பொருடருதல்
அணிசெயானிரைகாத்தலிங்கதைந்தழுவருக்கும்
பணிசெய்துற்றலேபின்னவர்க்கறனெனப்பகர்வார்.

ஆனிரைகாத்தல் - பசுமந்தையைக்காத்தல். (சி)

மடந்தைமார்க்கறன்மனைத்தொழில்பனகிலாதுயற்றி
அடைந்ததெய்வநற்பதியெனவன்பொடுவணங்கிக்
கடந்திடாதவன்பணித்தவாபுரிந்தவன்காகல்
தொடர்ந்ததாதையெவலுந்தொழுசெய்குவதே.

பனகிலாது - குற்றமில்லாமல், பதி - கணவன் (சு)

சொன்னவேதியர்முதற்சொலுந்துகளிலாவருணம்
மன்னுநால்வகைத்தவரல்லாமற்றையருலத்தோர்ந்

வழாங்கந்தம்.

குன்னுல்லறந்தத்தமகுலத்தொழிலுவந்து
பன்னுபாவநீத்தியற்றுதலென்பகருவரால்.

குலத்தொழில் - குலத்தார்செய்யுந்தொழில்.

(எ)

உழுதுவித்தியவினையிர்க்குரியவரெகிப்
பழுநிலாதுகாத்திலரெனிற்பயன்பெறர்போல
வழுலிலாவுரிமைத்தென்வழங்கறமறப்போர்
அழிவிலாநலனடைகுறாருந்துயரடைவார்.

அறம் - தருமம்.

(அ)

கலிவிருதம்.

பிரமசாரியர்க்கறம்பேசினெந்தெனும்
பருவமேழுதற்ககராண்டொலினுள்
உரைசெய்சீரிருபிறப்புற்றதென்னமுப்
புரியினுணன்முறைபுணல்வேண்டிமால்

பருவம் - வருடம்.

(க)

குருகுலவாசமாய்க்குலவியையமேற்
றாரைநருருவனின்வண்ணமுமாத்தென
இருபொழுதும்மயின்றெண்ணெய்தென்முதல்
மருவலாகாவெனமாற்றல்வேண்டிமால்.

குருகுலவாசம் - ஸ்காரியரையித்குதுழிபட்டு அவர் கட்டளையில் அவரை நீங்கா
திருத்தல்.

(கஉ)

சீலமோடுழையதண்மவுஞ்சிசேர்த்தலர்
காலையுமாலேபுங்கதீர்வெய்யோனையும்
கோபாற்கனலையுங்குருவையுத்தினம்
மாலறவண்புருவர்மறைகளோதுவார்.

உழைஅதன் - மான்சேரல், மவுஞ்சி-நாணற்புல்லாற் செய்யப்பட்ட அரைஞாண்.

வாசமார்கருத் துழன்மடந்தைமாரெழில்
கேசமோடுதந்திடைநினைந்தன்னொத்திறம்
பேசிடாதுறைவதுபிரமசாரியர்க்கு
காசிவாவறனெனவறைபுநூல்களே.

மடந்தைமார் - மாதர், எழில் - அழகு.

(கஉ)

இல்லறம்புண்டவர்க்கெண்ணெயேழுதல்
நல்லனமருவுநனவையின்றமரோ
சொல்லியநாட்களிறுணைவிமார்முலை
புல்லலுமுரித்தெனப்புகலுநூல்களே.

நவை - குற்றம், துணைவிமார் - மனைவிமார்.

(கஉ)

வானகத்தமரர்மாமுனிவர் தம்மொடும்
தேனகத்திருந்ததூர்த்தென்புலத்தவர்க்கு

வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

உச்சுள்

கானமுக்கடன்கழித்தறத்தினின்றவர்

கானகத்தேகுதல்கருதுவார்களால்

தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

(௩௪)

மனைவியைமைந்தர்பால்வைத்தும்வைத்திடா

தனையவளொடுவனத்தடையலாமதில்

தனிவனமனைவியோடுமறயிற்சாலேசெய்

தனல்வளர்த்தேதாமநன்காற்றல்வேண்மொல்.

உறையின் - வசித்தால்.

(௧௫)

மைந்தர்பான்மனைவியைவைத்துமன்னழல்

சிந்தையினடக்கினர்செல்லிற்சாலேநீத்

தந்தமில்பனிவெயிலமர்ந்நுமாமலேக்

கந்தாமுறைந்துமேகழிப்பர்வைகலே

கந்திரம் - குகை.

(௧௬)

வாட்டமற்றறிவுவந்தடையன்வன்னியாய்க

காட்டகத்தேகலுங்கடனங்கேகருநின்

மீட்டமத்துறைவதைவிரும்பிவீறுசேர்

நாட்டகத்துறுவதுகவையென்பாரேரா.

வன்னி - பிரமசாரி, நவை - குற்றம்.

(௧௭)

உமுகுநர்விதைத்தெல்லுண்டிமாந்திடாரா

விமுகுசருகுவைநென்மெல்லடகு - வண்ணுவார்

தழையுமயிருகிர்தவிர்த்திடாராவர்

மொழிநறையெண்ணெய்தார்முதலங்கருவாரா.

அடகு - இலை, உவைநெல் - புல்லரிசி, உகிர் - கம்.

(௧௮)

துறந்தநல்லெதுசெயல்சொல்வினங்குபையச

சிறந்ததனுளத்திடைச்சேர்த்திச்செய்புணம்

நிறைந்திடுபுலன்களுநிகழ்த்தைப்பூட்டும்

பிறந்ததின்முறைமுறைபெரிதுநோக்கியே.

எதி - துறவி, அங்கி - நெருப்பு.

(௧௯)

நிகழ்த்தியமனம்பொறிபூதநீங்கிடா

தகத்திடையடக்கங்காரந்தன்னையும்

மகத்தினிலிருத்தியம்மகத்தைமாயையில்

புகுத்தியம்மாயையறிவிற்போக்கியே.

மகத்தினில் - மகத்தத்துவத்தில்.

(௨௦)

தத்துவயித்திறமடக்கிச்சத்தெனச்

சித்தெனக்குலவுவன்செப்புகின்றசீர்ப்

புத்தியினையுமபொருநதுமானமும்
வைத்திலனாகியேவயங்குவானரோ.

வயங்குவான் - விளங்குவான்.

(உக)

ஒருபதிக்கொருபகலாகவேயுறைந்
திருநிலத்தேயவனியன்முத்தண்டமும்
கரகமுந்தாங்குவன்கருதுசின்னமாய
தருகனவெனசசகமனனிந்காண்பனல்.

பதி - ஊர்.

(உஉ)

உன்னியமறைமுடிவோதுவானன்றிப்
பன்னியவேறுதூல்பகர்ந்திடானவன்
துன்னிகவுலயவர்கொன்னல்லறம்
மன்னியதூற்குவாவரைந்திடானரோ.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம்.

(உங)

முனிவுசெய்யானுடன்முதிர்ந்துபோமென்றும்
இனிதுசெய்யானுடலென்றுபோமென்றும்
நினைதல்செய்யானிலநிற்கவோர்மடம்
வனைதல்செய்யானுயிர்வருந்திடானரோ.

மடம் - தவச்சாலை.

(உச)

திசைபுகழ்துறவறஞ்சேர்ந்துளார்களில்
இசைதருசின்னம்விட்டெவன்கொலோவென
வசைதருமூங்கையர்மததர்போலவும்
அசகரம்போலவுமாகுவானரோ.

சின்னம் - அடையாளம், அசகரம் - பெரும்பாம்பு.

(உரு)

உலகெலாந்தன்னிடத்துறைவதாயுந்தான்
அலகிலாவுலகெலாமாவதாகவும்
இலகுசீருளத்தொடுமியைந்துநோக்குவான்
நிலவுமோர்ப்பதமாய்நினைந்திடானரோ.

உறைவதாய் - தங்குவதாய்.

(உசு)

அறிவினின்முதிர்ந்தசகரங்கொலாமென
மறையவன்றுறவறம்பூண்டுமன்னுசீர்
நிறைதருசையமாநெடுங்கிரித்தலை
உறையுமோர்கதைநினக்குறைக்குங்கட்டியால்.

அசகரங்கொல் - மலைப்பாம்போ.

(உஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மிக்கசீர்ப்பிரகலாதன்மேநினிமுழுதூநாடிப்
புக்குழியசகரம்போற்பொருந்துமோர்முனிவன்றன்னை

வருணாச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

உக்க

எக்குலத்துதித்தானென்றுமெந்தவாச்சிரமனென்றும்
தக்கநெஞ்சையங்கொள்வான்சையமால்வகைண்டானே.

ஐயம் - சந்தேகம்.

(உஅ)

அருவரைச்சாரலெய்துமசகரன்நன்னைக்கண்டு
பெரிதுநீதவஞ்செய்கின்றாய்பெருத்தனையென்கொலென்ன
எரிகதிர்ப்பரிதிமாபவினேததலும்பெருத்தருணம்
ஒருவுறுமுடலுக்கன்றியுயிர்க்குமற்றில்லமாடோ.

ஒருவுறும் - நீங்குகிற

(உஆ)

என்றருந்தவத்தினம்க்கானிசைதததுகேட்டலோடும்
நன்றுரைத்தனைநீயாரைநவையறவுரைக்கலாமெல்
ஒன்றியவிசைத்தியென்னவொளிபுடெவற்கண்கனிற்ற
வென்றிகொண்மதலைக்கந்தமெய்ம்முனிவிளம்பலுற்றன்.

நவை - குற்றம்.

(உஊ)

உரையொழிந்திறததுளோருமுற்றனர்பெரியோரென்றால்
புறையறுசிலசொல்சொல்லிப்புனிதமொருததுவார்நீ
அரிதிவணடைத்துகேட்டாலறைவதினழுகிதுண்டோ
கருதுடந்காமமுற்றேகண்ககில்பல்பிறவியுற்றேன்.

உரை - சொல்.

(உக)

மறையவர்குலத்துட்டோன்றிமயக்குடற்காமம்விட்டே
அறிவறிந்திங்ங்வன்வந்தேனம்மமானுடராய்வந்து
நிறைவருகாமம்விட்டுநிறைநதிடார்தம்மையன்ஹோக
குறுவதேதார்க்கமுமுண்டேயொழிவிவாததுயரமல்லால்.

உறுவது - கிடைப்பது, உண்டே - உண்டோ

(உஉ)

சைவலமறைக்குந்தண்ணீர்தம்மருங்கிருப்பதோரார்
பொய்வலம்பொருந்துகானற்புனலையேவிரும்புவார்பொல்
மெய்வலந்திகழுதம்மைவிரும்பல்விட்டறியாருண்மை
கைவலமற்பார்காமப்பொருளேபுகருத்தின்வெட்பார்.

சைவலம் - நீர்ப்பாசி, கைவலம் - முததி.

(உஊ)

ஆசையாலருந்தாராகியருகிதிவருந்திப்பெற்றோர்
நேசமாரரசர்கள்ளர்நெடும்பகைமுதலிஹோல்
காசலாம்வெருவுட்கொள்வார்கண்படைசிறிதுபுகொள்ளார்
நாசமேயடைவார்காமம்விட்டவர்கலன்றுப்பாரால்

வெரு - பயம், கண்படை - தூக்கம்.

(உச)

உழப்பினூலீட்டிவைத்தவறுசுவைத்தேறலுண்ணு
திழப்புறுகாமர்தேனுமெழுகலவெதிர்த்தமார்தும்

விரும்பெருமலையராவுமேதகுரவர்கண்டாய்
மழைப்புயலினையாயென்றுமறைமுடிவியம்பினால்.

தேறல் - தேன், தேன் - வண்டு, எதிர்த - நேர்த்தவை, மாந்தம்-அதுபவிக்கிற.

உளநனியுவந்துகேட்டவொண்புகழ்ப்பிரகலாதன்
விளைவுறுவிருப்பினோடுவெறுப்புவிட்டியர்ந்தோன்றன்னை
முளரியந்தடக்கைகூப்பிமுறைமுறைவணங்கிநாளும்
வளமுறைநகராஞ்சேர்ந்தான்மானவேலரசமாதோ.

உவந்து - மகிழ்ந்து, கேட்ட - சிரவணஞ்செய்த.

(ஙசு)

வருணசரிம முறைதந வந்தியாயம முற்றிற்று.

ஆகநதிருவிருத்தம்—கசுச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

நாலாவது

இல்லறத்தோர்கதியுரைத்தவத்தியாயம்.

↔→*←↔

நரவுந கொச்சகக கலிப்பர.

வாழிமுழுத்தவனுரைத்தமறையுணர்ந்தநகரடைந்தோன்
ஆழிவலனுயர்கடவுளடிக்கமலமலர்சூடி
ஊழிதொறுமுயர்புகழ்சேர்ந்தோராழிதனையுருட்டி
ஏழலகுமினிதளித்தானெனக்கினந்தானிருந்தவத்தோன்.

ஓராழிதனையுருட்டி - ஒற்றைச்சக்கராஞ்செலுத்தி.

(க)

சொல்லுபெருந்தவனுரைத்ததுகளிறுறவறங்கேள்
இல்லறத்தினிருந்துதுயரென்போல்வாரிடரொருவிப்
புல்லுமொருகதியுளதோபுகலுதிந்யெனத்தருமன்
நல்லதுகேட்கின்றியெனநாரதமாமுனிவில்வான்.

துகளில் - குற்றமில்லாத, இடர் ஒருவி - துன்பமொழிந்து.

(உ)

நித்தியநைமித்திகஞ்சேர்நிதையில்காய்வியனைகள்
பத்திடொடுபுரிந்துவரும்பயன்விழையார்பசுந்துளவோன்
சித்தமகிழ்தரவுதவித்திருமால்சீர்சொலக்கேட்கின்
முத்திரெறிபொருந்துதற்குமுந்துநெறிவேறின்றால்.

காமியவினைகள்-விருப்பத்தோடுகூடிச்செய்யும் வினைகள், விழையார்-விரும்பார்.

பாவகனைவழுத்திமறைபகர்த்தினியவுண்டியினைத்
தேவர்நர்பூதமொடுதென்புலத்தோர் தமக்குதவித்
தாவில்கிளைஞோர்களொசுர்ந்துகூர்ந்தாரளிசேர்
காவிலர்புரைமேனிக்கடவுளுலகடைகுவரால்.

பாவகன் - அக்கினிதேவன்.

(ச)

இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த வத்தியாயம்.

ஊக

அங்கிமுகத்தளித்தலினுமருமறையோர்முகத்தளிக்கின்
செங்கண்மலர்மான்மகிமுந்தென்புலத்தோர்தமைக்குறித்துத்
தங்குமமைமுதலாகச்சாற்றுதொண்ணூற்றுநிறெனும்
பொங்குநைமித்திகதினத்தும்போனகமீந்திடலியல்பே.

அமை - அமாவாசை, போனகம் - சோறு.

(இ)

காமர்நைமித்திகமெனுநாங்கமையுறுநற்பாத்திரர்கள்
ஏமுறவந்தெய்தியநாளிருகதிரைப்பணிதீண்டு
நாமநெடுநாள்பிறப்புநாமகாணம்முதலா
வாமமணவினேபுரியவயங்கியநாண்முதலாமால்.

நற்பாத்திரர் - நல்விருந்தினர், இருகதிர் - சந்திரசூரியர்கள், பணிதீண்டுநான்-
பிராகணநான்.

(சு)

கங்கைமுதலாநதியிற்கையயிலருஞ்சேதுவினில்
பொங்கெழின்மாமலயமுதற்புனிதமுறுதலத்தினுற்றுத்
தங்கியவன்போடுவந்தாண்புனலின்கடனற்றின்
வெங்கொடும்பாதகந்தொலைப்பர்வீட்டைவந்தென்புலத்தோர்.

புனலின்கடன் - நீர்க்கடன்

(எ)

தனக்குரியவறத்தைவனிதனக்கவொண்ணாவில்லறத்தோர்
அனற்கருமமுதலாயவறமொழித் துவிடலாகா
வனத்துறைவோர்மீண்டுமொருவண்பதிமேவுதலாகா
நினைத்தொழித்தமுப்பாலினையம்வரவெனிக்காகா.

வனி - பிரமசாரி, தனக்கல் - நீக்கல், பதி - ஸ்தூ, எதி - சந்தியாதி.

(அ)

இருவினையாஞ்சகடுபுலனெனும்புரவிபுண்டிதிகழ்
உரைமுத்தலைந்தெனும்வழிபோமுடற்றேரிவிறையுயிராம்
அரசன்மதிப்பாகனெடுறிவெனும்வாளாவெறிந்து
கருதியகாமாதிபகைகடந்திடினவீட்டுலகுறுமே.

கடந்திடின - வென்றிடின.

(க)

காதலெனுங்கொடுவயவைகலந்துலவிற்காமாதி
ஒதுபலகுணப்புளிருருந்றுவினைவிலங்கினெனும்
பேதமுறவெம்பிறவிப்பெருங்கடல்வீழ்ருதலுணரின்
குதுலவுபயன்விழைந்துதொல்வினையார்புரிபவரே.

வயவை - வழி, புளிஞர் - வேடர்.

(க0)

விரவுநடப்புப்பகையைவீட்டுமனையறத்திருந்து
மருவுசெயப்படுபொருளுமன்னுதொழில்செய்பவரும்
கருமமுமோர்பிரமமெனக்கண்வினைபுரிவோரும்
தெருளுசீரோகிசெருந்தெளிவிசம்பேசேர்குவரால்.

எதி - துறவி.

(கக)

அரியதொழிலாடையுருவறியினொருநூரூன்போல்
மருவியதாம்பிரமமென்றேமதிப்பதுபாவாத்துவிதம்
கருமமெலாம்பிரமமெனக்காணல்கருமாத்துவிதம்
விரவியுலகவருளத்தின்மேவுபெருஞானமெலாம்.

நூரூன் - நூல்தான்.

(கஉ)

ஒன்றெனன்குற்றறிதெலாழிவறுஞானாத்துவிதம்
மன்நல்கமழ்மலர்த்தொடையாய்வருத்தவிம்முவத்துவிதம்
நன்றுளத்தினிடைதெளிந்துநவையுதம்வினைபுரிவோர்
துன்றுவினையாழித்தமுனிதுன்னுகதிமன்னுவாரால்.

நவையறு - குற்றமற்ற.

(கங)

கந்திருவன்யான்பண்டுகறங்குதிரைக்கடன்ஞாலம்
தந்தவன்நன்வேள்வியினிற்றளவினிளமுகைமுறுவற்
சிந்தரிக்கண்மடநல்லார்திரளினொடுசெறிந்தெழில்யாழ்ப்
பைந்தொடையிற்றடவநதுபண்கனியப்பாடினனால்.

தளவின் - மூல்லையின்.

(கச,

கன்னியர்தங்குழாத்தினொடுகலந்தனன்போய்ப்பாடுதலான்
பின்னவனாகச்சபித்தான்பிறந்தனன்மற்றவ்வண்ணம்
கொன்னொழுகுபடவரவிற்கூத்துநவிலப்பானிகைகேட்
டன்னமுயர்த்தவன்மதையாயினனங்கடல்வேலாய்.

படவரவிற்கூத்து நவிலப்பான் - திருமால்.

(கரு)

அறுசூர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அருமறைமுடிவுகாண்டற்கரியபேரொளிகின்மாமன்
ஒருதனிமதையாகவுவந்துடன்பயிலப்பெற்றாய்
பொருவிலோயென்றுபோற்றிப்போயினன்முனிவனென்னச்
சொரிமதுத்தொடையலாற்குச்சுகனினிதுரைசெய்தானால்.

பயிலப்பெற்றாய் - பழகப்பெற்றாய்.

(கக)

இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநிருத்தம்—கஅ௦.

வழங்கநீதம்—முற்றிற்று.

1797

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

எட்டாங்குந்தம்.

முதலாவது

மனுக்களை யுரைத்த வத்தியாயம்.

முறைவிளையாடீ தீ முடிபுனை மனுக்கடன்மை
இறைவிளையாடெல்லாமியம்புதியென்னப்போற்றி
நறைவிளையாடுந்தார்வேனரபதியுரைப்பநான்கு
மறைவிளையாடுநன் னுமாதவன்வழங்குமாதோ.

நறை - தேன், நன்ற - நல்லநாகு.

(க)

ஆதிமாமனுவின்காலத்தமலனல்லீளையாட்டெல்லாம்
ஒதினேமரசமற்றுமொழிந்தமாமனுவின்காலக்
சேதமின் முனிவர்விண்ணேரீந்திரனீவர்கனென்று
சோதிமாறேற்றுமாறுசொல்லுதுங்கேட்டிமாறோ.

வதம் - குற்றம்.

(உ)

எழுநீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

இயம்பிரண்டாஞ்சீர்மனுவினையுரைக்கினிலங்குமக்கினிமுனமீன்ற
நயன்றருசுவாரோசிடனவனுலகநவையறக்காக்குநாளமார்
வயந்தருவேதசிரசினமணந்தமநிநுத்தற்றுழைதயின்றெடுத்த
பயன்றருதுடிதராதியரமார்பரமனல்விபுவெனவுதித்தான்.

நவையற - குற்றமற

(ங)

உரைத்தநாளமார்வேந்துரோசனனாமுர்ச்சதம்பனுகியேழ்முனிவார்
தொத்திடுமன்றமனுவெனும்பெயரோன்செழுநறைபருகல்செயறுகால்
இரைத்ததார்ப்பிரியவிரதனீன்றெடுத்தவிலக்குவேலுத்தமனந்நான்
வரைத்தடம்புயசத்தியசித்தமுதலாம்வானவர்க்கிறைவனாயினால்.

நறை - தேன், அறுகால் - வண்டு.

(ச)

சத்தியர்முதலோரமரராயுறைந்தார்சாற்றிவர் துணையெனந்தருமன்
புத்திரனாகிச்சத்தியசேனப்புகழ்பெயரோமொல்பொருத்திக்
குத்திரம்புரியுமரக்கருள்ளிட்டகொடியவர்க்கொன்றுலகளித்தான்
எத்தலத்தோருமேத்துசீர்வகிட்டனென்றுநாரெழுமுனிவரராம்.

குத்திரம் - தீமை.

(ஐ)

நாற்றிசைபுகழ்நான்காமனுவென்போனவின் றவுத்தமமனுக்கினையோன்
சாற்றுதாமதனும்வேந்தனக்காலத்தயங்குறுதிரிமுன்னுயிர்த்த
போற்றுதிரிசுகனீந்திரனாகும்புலவர்சத்தியநனுகியராம்
ஏற்றநந்தோதிவியோமரேமுதலோரெழுமுனிவரெனவிருந்தார்.

நவீன்ற - சொல்லப்பட்ட.

(ஈ)

அறைந்தநாணிருமேதசன்றனைமணந்தவரிவைவைதிருதியாள்வயிற்றின்
நிறைந்துலகுறைவோரியெனவுதித்துநிகழ்த்துநான்மறைகொணர்ந்தளித்தார்
சிற்றந்தவக்காலமுயர்நிரிகூட்டுசேர்கரிக்கிடரகற்றினன்மால்
மற்றதிகழ்வேலோயென்னலும்வேந்தன்வழங்கதுவெனமுனிவழங்கும்.

அறைந்த - சொல்லப்பட்ட.

(எ)

மனுக்களையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

கசேந்திர வத்தியாயம்.

கவிநிலைத்துறை,

உரைக்குமோசுனையொன்பதினாயிரமுயர்ந்து
சுரைக்குமேன்மையாய்வெள்ளிபொன்னிரும்பெனச்சாற்றும்
நிரைக்கும்புங்குதிர்க்கொடுமுடிநிகரினமூன்றாகி
வரைக்கெலாம்வரமாந்திரிகூடமால்வரையே

வரமாம் - மேன்மையாம்.

(க)

கந்தமாமலர்ச்சண்பகங்கற்பகஞ்செயலை
சந்தமேமுசலாமரத்தடம்பொழிறவழிந்து
மந்தமருதம்வந்துவந்திமுகுறவயங்கும்
அந்தமால்வரைவனவழுத்துந்தகெளிச்சுன்றல்

செயலை - அசாகு, இமுகுற - பின்போக

(உ)

நானயாற்றினைத்தருங்கரியொருவழித்தார்வாய்த்
தேனையாறுகாணுகந்திடுமொருவழிச்சிறந்த
மானைமாறடுமாவழிவாணநாண்குயமா
ஆனமாதரோடமரரங்கொருவழியுமர்வார்

நானயாற்றினை - மந்தநியை, ஆறுகால் - வண்டு, வாளம் - சக்கரவாளம்.

(ஈ)

சுடங்கண்மங்கையர்முகமெனத்தாமரைமலரும்
சுடங்களன்னவர்செங்கையிற்காந்தளங்கலரும்
நடங்கொடோகையன்னைநலநாடினவிகலும்
முடங்குமுல்லைகள்வாணகைமூரலின்முகைக்கும்.

சுடங்கள் - மலைச்சாரல்கள், தோகை - மயில்.

(ச)

ஏகம்வானவர்மகளிரினடந்திடுமெகினம்
செகினமியம்புள்ளவர்முலையெழிற்சிறக்கும்

பூகம்வார்பொழிலவர்மிடற்றெழில்பொலிந்திலகும்
கோகிலம்மவர்மொழியெனக்காவெலாங்கடவும்.

எகினம் - அன்னம், நேமியம்புள் - சக்ரவாகப்புள். (௫)

சுரும்புபாண்செயச்சுருள்விரிபூந்தடஞ்சுனேசர்
சுரும்புமீதிளங்கதிர்புரைதருசுடர்க்கற்றை
அரும்புகூட்டராவணையினெனவருங்காத்தன்
அரும்புகீழுறவணைந்துவந்துறங்குமம்மழைக்கார்.

சுரும்பு - வண்டு, மலை. (௬)

தாரணிக்கெழிறருத்துணையொடுவிஞ்சைத்தலைவர்
தாரணிக்குநல்வளந்தருந்தடம்பொருப்பொருபால்
வாரணத்திருங்கோட்டிடுங்கியமதிநேர்
வாரணத்திருக்கரத்தனைப்பாடினர்வதிவார்

தாரணி - பூமி, தார்அணி - மாலைஆபரணம், வாரணம் - யானை, ஈங்கு. (௭)

பன்னகத்துறுபடியவர்யன்பெறுபாக்குப்
பன்னகத்துறும்வனெனலாந்திகழ்பருப்பதத்தின்
பன்னகத்துறமருவியின்முல்லைபான்மதிநேர்
பன்னகத்துறமரம்பையர்நிச்சலும்படிவார்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு, நிச்சலும் - நாள்தோறும். (௮)

கோட்டுவான்மதிக்குழவியுஞ்சுனையருகுயர்ந்த
கோட்டுமீதெழுந்தன்னமென்பிள்ளையுங்குலவக்
கோட்டுவார்சிலைக்குறவர்தங்குழவியுங்குனி கூர்ங்
கோட்டுவாரணக்குழவியுமொருவழிக்குலவும்.

குனி - வளைந்த. (௯)

பூவைவேல்விழியரம்பையர்புகன்மொழிபுரையப்
பூவைசாற்றியபுகுமொருவழிப்பொலம்பூமேல்
பூவைமாமுலைபுணர்நிருமாலெனப்பூத்த
பூவையோர்வழிப்பொலிமுகைக்கோங்கொடுபொருந்தும்.

பூவை - நாகணவாய்ப்புள். (௧௦)

கண்ணையந்தளிமுரலுங்காக்குழகல்வரைவாய்க்
கண்ணலர்ந்தசெங்கமலமாய்ச்சியர்கதழ்ந்த
கண்ணகன்றிடுமனையுறிவெண்ணெய்கையேத்தும்
கண்ணென்னவெண்மதிதொடுநீள்சினைக்காயா.

கள் - தேன், கதழ்ந்த - சிறந்த, காயா - காசா. (௧௧)

அருச்சுனன்மடந்தேர்நடத்தண்ணல்வந்தயன்சேய்
அருச்சுனக்கினிதருளியகண்ணன்முன்னவனும்

அருச்சுனத்திருநிறத்தினொனெடுமமர்ந்தனன்போல்
அருச்சுனத்தருகலாவுறுமவட்சிலகாயா.

அருச்சுனந்நடந்தேர் நடத்தண்ணல் - கண்ணபிரான்.

(க௨)

ஆடல்வாழி டடமைத்தரோடானிரைபுரந்தங்
காடல்வாளராவுச்சியினடித்தவம்மான்போல்
கோடல்வாயயாவருஞ்செயும்வனந்திகழ்குவட்டில்
கோடல்வான்முகைமீதலர்ந்துறுங்கொழும்புவை.

ஆனிரை - பசுக்கூட்டம், கோடல் - காந்தள்.

(க௩)

கலிவிருத்தம்

நாகமேற்பணநாறுநவமணி
நாகமேற்பலநாயிறுபோலுமால்
நாகமீன்றநவையறுநாண்மலர்
நாகமீன்றயங்குந்நலனொக்குமே

நாகம் - பாம்பு, மலை, புன்னை, ஆகாயம்

(க௪)

கன்னிமாவரி நாகங்கணங்கொளக்
கன்னிமாவரி நாகங்கவினுமால்
கன்னிகாரங்கலந்தவக்காவெலாம்
கன்னிகாரங்கதிர்மதிசேருமால்.

கன்னிகாரம் - கோங்கு.

(க௫)

வாவிமான்வினையாடும்வரையின்மேல்
வாவிமானவலம்புரிவைகுமால்
ஆவியாருங்குவனையமரருக்
காவியாருவர் கண்ணெனலாகுமால்.

மானம் - மேன்மை.

(க௬)

அந்தரத்துயர்வாயமணிவரை
அந்தரத்துமேருவுக்காகுமால்
சந்தனத்தருவேதடங்காடெலாம்
சந்தனத்துருவேதடங்கோடெலாம்.

தனம் - முலை, கோடு - சிகரம்.

(க௭)

தண்டலைக்குழுவெங்கணஞ்சார்ந்துகோ
தண்டலைக்குறுகும்மிருள்சாயக்குமால்
வண்டிறைக்குமதுமலர்மாநதி
வண்டிறைக்குள்வருங்கதிர்முத்தமே.

தண்டலை - குளிரந்தஇடம், கோ - குரியன், குறுகும் - சேர்ந்த.

(க௮)

நத்தகத்துறுமுத்தமுநற்கரி
மத்தகத்துறுமுத்தமுமன்னுமாங்

கொத்தகத்துறுகொற்றமொழித்திடும்
சித்தகத்துறுவார்சென்றுசேர்குவார்.

முத்தம் - முத்து, கொற்றம் - வலி, சித்து - அறிவு.

(கக)

இதழிநாண்மலர்சேர்வரையேழையர்
இதழிநாகவிலவலர் தூற்றுமால்
கதலிமாகநகக்குவடோங்கியே
கதலிமாகநகர்க்கினங்காட்டுமே,

கதலி - வாழை, கதலி - அசைந்து.

(உ0)

மாவிலம்பயின்மஞ்சரிவாழ்வரை
மாவிலம்பயின்மஞ்சரிவாள்விழித்
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேர்த்துபூ
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேனூறு

மா - சிங்கம், விலம் - குகை, தே - தேன், எல் - சூரியன், செண் - ஆகாயம்

()

கோலமாவிலங்கோளாரிகோட்டெழுங்
காலிநோடுங்கனம்பிடியாமெனக்
காலிநோடுங்கனம்பிடிக்குங்கரி
காலிநோடுங்கலத்துவழங்குமே.

கால் - காற்று, கனம் - மேகம், கால் - வழி.

(உஉ)

பூங்கலாமிதிகாண்புணறரும்
பூங்கலாமித்தேதாதிற்பொறிதிகழ்
வேங்கைவேழமிடைந்நிடக்காடெலாம்
வேங்கைவேழமிடைத்திடும்வெற்பிடம்

கலாமி - பூர்ணசத்திரன், பொறி - புள்ளி, வேங்கை - புலி, வேங்கைமாம், வே
ழம் - மூங்கில், யானை.

(உ௩)

அறுசர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இன்னனவளத்திநோங்கியிலருதுதிரிகூடத்தின்
பின்னும்புகிரும்பின்வண்ணப்பெருங்குவடுவெல்போலத்
துன்னியகரிகட்கெல்லாஞ்சொல்லுமோர்பெருவேந்தென்ன
மன்னியபிழகர்க்குழுவயங்குமோர்களிறுமாதோ.

பிழகள் - பெண்யானைகள்.

(உச)

மழலையஞ்சரும்புபாய்ந்துமழைமதவருவியாட
விழையும்வெம்பிழகளோடும்விண்ணிவர் திரிகூடத்தின்
கழைவளர்சாரலந்தண்கழமலர்த்தடத்திற்சென்று
நிழல்சுளிகளிறுதுவெந்துநீர்விளையாடிற்றன்றே.

விண்ணிவர் - ஆகாயத்தையளாவிய, கழை - மூங்கில்.

(உ௪)

மருவிலையாடுமந்தண்மரைமலர்பறித்துவிசி
விரிபுனலாடுமெல்வெஞ்சினவிடங்கர்கவ்விப்
பெரியபோர்க்களிற்றையீர்ப்பப்பிடிக்கூலந்தடக்கைநீட்டிக்
கரையின்மீதீர்ப்பவும்போர்க்கரியிவர்ந்திவதுமாதோ.

மரைமலர் - தாமரைமலர், இடங்கர் - முதலை.

(௨௪)

பிடிக்குலங்கலங்கியீர்க்கும்பெருவலிதோலைந்துமாழ்கத்
தடசுதிடையிடங்குரீர்ப்பசகார்கரைவெழுமீர்தது
விடற்கருவலத்தினோடும்வெத்திறற்சினத்திலேனோடும்
அடற்கருங்கொடியபோராண்டாயிரமடர்த்ததன்றே.

வேழம் - யானை, ஈர்க்கும் - இழுக்கிற

(௨௫)

வாரணமாற்றலையந்தவாணுறத்தடக்கைநீட்டிக்
பூரணவுலகமெல்லாம்பூசுகளித்தழிந்துநின்ற
காரணபரமானந்தக்கடலிடைக்குளிப்போர்கூஞ்சும்
ஆரணமுடிவுமேயவமலவோவென்றறற்றும்தம்

வாரணம் - யானை,

(௨௬)

வேதனாலொருபுருணந்தவிரிபுமெய்யறிஞருள்ளப்
போதுசேர்சோதிபொன்னிற்பொலியொளியோலவெங்கும்
தீதுருதருளின்யார்க்குத்தெரிவுருதுறைத்துநின்ற
ஆதிகாரணன்வந்தின்னையளிக்கவென்றழைத்ததன்றே

உள்ளப்போது - இதயதாமரைமலர்

(௨௭)

அழைத்ததுசெவியிற்கேட்டுமயனாளுதியாயோர்
புழைக்கைவெவகரிமுன்காப்பப்புகுத்திலராநியாகித்
தழைத்தகாரணனேபென்றதனிப்பெயர்ப்பொருள்யாமல்லேம்
இழைத்தகாரியம்யாமாவேமென்செய்துமாலின்றென்றார்.

புழைக்கை - துவாரமுள்ள துதிக்கை

(௨௮)

கூப்பிடுகுரல்கேட்டோடிகுகொழுமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பாப்பணையகற்றிவெய்யபடர்சிறைக்கவுழனூர்ந்து
தீப்பொழிந்திலங்குகூர்வாய்த்திகிரிகைநீளங்கியாவும்
காப்பவன்பிறைவெண்கோட்டுக்களிற்றுமுன்னெய்துற்றானால்

பாப்பணை - சர்ப்பசயம்

(௨௯)

ஏறிசுடர்விரிக்குநெய்யெறித்தனனெறிதலோடும்
பிறைபுரையெயிற்ப்பேழ்வாய்பிளந்துவெவ்விடங்கர்துஞ்சி
அறைதருசாபத்தன்னலடைந்தவவ்வுருவுநீத்து
விறலுடையகூவென்னும்விஞ்சையனாயிற்றன்றே.

நேமி - சக்கரம், துஞ்சி - இறந்து.

(௩௦)

விழுமியவிசைநூதேரந்தவிலஞ்சையரையவன்னைண்
பழமறைமுதலிபாதம்பழிச்சினன்பதியின்போயான்

அழிவறுதவத்தின்மிக்கவகத்தியன்சாபந்தீர்த்து
மழைமதக்களிற்றுமாயன்வரம்பில்வீடுற்றதம்மா.

பழமறைமுதலி - பழையவேத முதல்வன், (திருமால்) பழிச்சினன் - துதித்து,
(முற்றெச்சம்). (நட)

கரும்புயல்வண்ணத்தெம்மான்கமலைபார்மடந்தையென்னும்
மருந்துமொழியார்கொண்கன்மாய்விலவகுந்தமேயான்
அருந்தவமுனிவன் சாபமடைந்துவேலரசனாகோர்
பெருவகளிறுயகாதைபேசுதுங்கேட்டிமாசோ.
மருந்து - அமிர்தம்.

(நடச)

பைந்தமிழ்நாடுகாக்கும்பாண்டியன்பரிதிவையேல்
இந்திரத்தாய்மனென்போனினர்ப்பொலஞ்சுண்ணந்தோயந்த
மந்தமாருசநின்ருமொலவென்றாருவிச்சாரம்
சக்தனப்பொருப்பின்மாயன்றாளினைவழிபட்டாளுல்
பரிதி - ஒளி, மந்தமாருதம் - தென்றற்காற்ற

(நடரு)

குடங்கையினிவந்தவண்டகோளமுடுருவிலிந்த
நெடுங்கிரியடக்கெஞ்சுருப்புறழவுன்றமானத
தந்திரைச்சலதிபுண்டசூழமறைமுனிவந்தெய்த
அடங்கலர்ச்செருத்தகடர்வாசாசுருகெழுதிலாளுல்.
சலதி - கடல்.

(நடசு)

இமிழிருள்சுவற்றும்வேலானெழுத்திலினிருத்தானென்னுத்
தமிழ்வினாதண்ணஞ்சாரற்றடவரைமுனிசப்பிபக்
கமழ்க்கடாக்கலுழிதூங்குந்கருங்கவுள்வேழமாகி
உமிழ்கனற்றிகிரிமாயனிலைவில்வீடுற்றானன்றே.

சுவற்றும் - வடியச்செய்கிற, கருங்கவுள் - கரியகட்பாலம், திகிரி - சக்கரம். ()

இயம்பு மக்காதைகேட்டோரெழுதுவாரினியதென்போர்
நயம்பெறப்புலரிக்காலவைலுநன்னலத்தோர்யாரும்
உயர்ந்தபொன்னாட்டினருமுலக்கடிபரவமாயன்
வயந்தருவிட்டினென்றமருவற்றிடுவாழ்வார்.

புலரிக்கால - விடியற்காலம்.

(நடஅ)

மலையொடுபொருவெண்ணெகாட்டுவாரணகாத்தென்றிக்
கொலையில்புழைககைவேழக்கூர்மருப்பொசித்தகொண்டல்
அலைகெழுபரவைவேலைகடைந்தமுதெடுத்தகாதை
இலைவிரிபுகந்தார்மார்பவிசைக்குமென்றிசைக்கலுற்றான்.

ஒசித்த - ஒடித்த.

(நடக)

கேரந்திர வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதந்திருளிருத்தம்—சுரு.

பூநீ கிருஷ்ணசகாயம்

மு ன் ற வ து கடல் ஃடைந்தவத்தியாயம்

அறுசுர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஓந்தாமணைவதனாகுவன் றுமதலுக்கருத்துணைவன்
கந்தாதுலகமளித்தருணைலஞ்சேர்விபுவானவர்க்கிறைவன்
பைந்நார்புனைபு, தரதன்முதற்பகர்வோரமரெழுமுனிவர்
முந்நாமல்வநடுருடனெனமொழிபுமறையோன்முதலினரால்.

துணைவன் - சல்காதரன்.

(க)

துலங்குதவச்சப்பிரன்மேவுத்துணைவிவிருண்டையிடத்துதித்து
லங்கொற்பெயர்வை தண்டனெனகண்ணினைவேண்டுதலால்
புலங்குமெழிவ்வெருண்டெனவேத்துக்கரமான்றிழைத்தான்
வலங்கொழுகிப்படைவலக்கமனஞ்சொற்கெட்டாமாயவனே.

கனினை - கிருமகர்

(உ)

ஆறாமசைக்குசனளித்தலடந்தாக்ருசனாமக்காலம்
மாறாதுலவுபெரும்புகழ்மந், ரிதந்நாய்மன்னவானவர்கோன்
பாணர்வழிவெலமரென்போர்பகருமாப்பியா, ரியாராம்
வீரந்தவந், தாராகவனல்விரிதா, ரியரேழ்முனிவரரால்.

பாறு - பருத்து

(ங)

மருவார்கூந்நற்சம்புதிவயிற்றிலவயிராசற்கெழில்சேர்
உருவாய்மகவாயசிதனெனவுநிர்நான்மாயனக்காலம்
துருவாசப்ப, ரொருசுவ, ற்தேதான்னைவினடந், துகார்பதிக்குந்
திருவார்டு, தாடையெலான்றளித்தான்சிரனிற்றரி, த்தானிலைமன்னே.

துணைவின் - விரைவாக

(ச)

கண்டமுனிவனிருவிழியுங்கனலும்புலிங்கக்கணங்காலம்
மண்டுமுயிர்ப்புக்கடைக்காலின்வளரவாடேனாருழாமிரியக்
கொண்டலசனியுட்கருவருவருவங்கக்கதிர்மதியம்
விண்டிசெலவெண்ணகைபுரித்துவெருண்டுநாக்கியிதுவிளம்பும்

புலிங்கக்கணம் - கெருப்புப்பொறிக்கூட்டம்

(ரு)

என்னையென்னேநதுந்தனவமிலையாதிகழந்தாய்யழாய்ந்
முன்னேமுளரிப்பும்பொருட்டின்முனைத்தேதான்முனாவெண்பிறையிதழி
துன்னையையோனும்மூலிந்துய்க்குஞ்செல்வச்செருக்கியாவும்
அன்னேதிருமாமகட்பணிந்தவரும்பேறென்னவறிதியால்.

மிலையாது - தரிக்காமல்.

(ஈ)

முந்தயான்செய்ப்பெருந்தவத்தான்முளரியாளுக்கிசையிலவாள்
தந்ததெய்வத்தண்டெரியறனைநீயிகழந்தகாரணத்தால்

இந்தவரம்பில்பெருஞ்செல்வம்யாவுமிழத்தியெனவுரைத்தான்
கீந்தமீலர்க்கற்பக்கமுதலுடலிற்றுனைந்துகர்த்தனவால்.

தெரியல் - மாலை, துனைந்து - விரைந்து.

(எ)

செழுந்தார்ப்பொருட்டுமறைமுனிவன்சீறிச்சுவித்தசெயலினால்
கொழுந்தார்ப்பச்சைப்பசுநகின்னைக்குதலைச்சசிகாதலன்முருகுவோர்
இழந்தார்செல்வம்வாளாமரிலேற்றவவுணர்க்கிலழிந்தாரா
உழந்தாரிடர்போய்மலரவன்பாழற்றாருற்றதுநாசெய்நாரா

சசிகாதலன் - இத்திரன்

(அ)

கேட்டமலரோன்றானமொகிளராதந்தசுசுடனாமணிச
குட்டுப்பவாளாவணையிற்றுயிரென்முதலையுண்ணினையின்
காட்டுங்கருணைக்கடலையிவட்கருறிற்றுயர்போய்மழிகாட்டி
வேட்டதளிக்குமெனவணங்கிவிருப்பால்வழுத்ததெனாடாமினரால்

வேட்டது - விரும்பினது

(ஆ)

குணமாய்க்குணியாய்க்குவலயமாய்க்கொழுந்திம்புனலாய்க்கனலாகித்
தணவாய்வளியாய்வெளியாகித்தன்மாத்தியைபாய்ச்சாரபொழியாய்
கணமாய்முக்காலமுமாகிக்கருணைக்கடல்போற்பாற்றிடலின்
பணவாளவின்னிறுயிலசெய்பரமாவெங்கட்கருஞ்சியால்.

குவலயம் - பூமி, வளி - காற்று, பணம் - படம்,

(க)

ஒரேழிம்புவியுடலுயிராயுலகமனைத்துமோருருவாச
சீராயுறைவாய்நின்னையல்லாற்செப்புந்தேவெனென்றாரோ
தோர்க்கிருளாய்த்தெளிபவர்க்குசகித்தாயுறையுஞ்செழுநகடோ
ஆராவமுதெங்களுக்கிடுகருளாயென்றனோநசினிரால்

தே - தெய்வம்,

(கக)

வேட்டதறிந்துவினைத்துளவோனவெளிவந்தமரமுருகினோடு
ஆட்டுந்தரங்கப்பாற்கடலிலமுதமெழும்பரவரையை
நாட்டிக்கடைதற்கவுணரொடுதெப்பப்பிரிசுரெனப்பனிப்ப
மோட்டுத்திறல்வாளவுணரொடுமுயாகியமரர்நனிபட்டார

முயங்கி - கூடி, பட்டார - நிறுத்தினார்

(கங)

தூறியிரயோசனையுயர்ந்துதூறியிரயோசனையகன்று
வீறய்வின்ன்குமந்தரத்தைமிடலால்வேரினொடுபிறித்குப
பாறியிரய்வீழ்ந்துணர்க்குருதியாயுங்கதிர்வேற்றனவரோ
ரோப்பிழிவண்ணென்றெதாரும்பார்க்குமுக்கொண்டெழுந்தனரால்

மிடலால் - வலியால்; பாறு - பருந்து, பிழி - தேன்.

(கங)

எடுக்குங்குடையிமால்வளைவீழ்ந்திமையோர்க்குமுவுந்தானவரும்
தாடுக்கும்பசும்பொற்றொடைமார்புந்தோளுகெரிந்துதுஞ்சுமுகில்

கடுக்குந்துளவோனவருய்யக்கடைக்கட்கருணைபொழிந்தெய்திக்
கிடக்குங்கிரியோர்விரலேந்திக்கிளர்புள்ளரூந்தெழுந்தனனூல்.

புள்ளரசு - கருடன்.

(கச)

கிளர்வெண்டிணைப்பாற்கடல்வயிறுகிளப்பசும்பொன்வணாநிறுவி
வினையும்முதுதருதுமெனவிறல்வாசுகியையிடைப்பிணித்துத்
தெளியும்விசும்பினமரரோடுஞ்செந்தாமரைக்கட்கருங்கொண்டல்
ஒளிருமணிச்சூட்டவ்வரவினோக்குந்தலைபற்றினினின்றூன்.

நிறுவி - நிறத்தி, பற்றின் - பற்றி, (முற்றெச்சம்).

(கடு)

வாழியவுணர்யாமோகொல்வால்பற்றுவிதிங்கெனவெருள
ஆழிமுதல்வனமரர்முகமருளினைக்கிவால்பற்றிப்
பாழியரவன்பணமருடம்படுவெங்கொலைத்தானவர்பற்ற
ஆழியகடுகிழிந்தலநியார்த்துமறுக்கக்கடைந்தனரால்.

அகடு - வயிறு.

(கசு)

வழிந்தநறைத்தாரணிநிணிகேதாள்வருந்தவாங்கியானது
தழைந்தமிடலாற்கடைக்கிடலுந்தழலும்பாம்பின்பெரும்பருவாய்
முழைந்துபொழிவெங்கொடியவிடமுழ்கியுடலமுழுசெரிந்து
விழுந்தாரசுரம்பலரமரர்மெல்லென்முறுவன்முகிழ்விலைப்ப

ஆனது - நீங்காமல்.

(கஎ)

அழியும்பணிவெண்டிணைபுரட்டுமாழிவயிறுகிடங்கெழுந்து
கிழியெடுமொல்வணைதாங்கிக்கீழ்வீழ்ந்திடலுந்தனிநின்று
சுழலும்பசும்பொற்கிரிமுதுகுசொறிந்தாங்கணிநினைநிறவும்
முழுக்குந்துளவோன்மோட்டாமையுருவெடுத்ததாங்கினனூல்.

கிடங்கெழுந்து - ஆழ்த்து.

(கஅ)

தாங்கும்வரைப்பொற்குடுமிமிசைத்தடக்கையமைத்துநிலைநிறுவத்
தேங்கொள்கமலமலர்க்கைசிலதீவாயரவம்பணிகொள்ள
ஒங்குசுடர்ப்பூந்தொடிபுடித்தவோராயிரத்தோளுடையபிரான்
எங்கும்பரவைக்கடல்கடைந்தலிறம்புசென்னென்றியம்புதுமால்

எங்கும் - ஒலிக்கின்ற, இறும்புது - ஆச்சரியம்.

(கக)

வேறு.

ஆழியாயலறிப்பொரங்கவாழியந்தடக்கையம்மான்
பாழிவாயரவுவாங்கிப்படுவலிகாட்டலோடும்
ஊழிவாய்க்கெருப்பொடொப்பவுயிரெலாமுடிக்குமென்ன
எழொடேழுலகும்ஞ்சுவெழுந்ததுகாளகூடம்.

வாங்கி - வளைத்து.

*(௨௦)

எழுதலுழமரஞ்சியிரியல்பாயினரற்செந்தீ
*விழுதுவிட்டனையுத்தறவேணியன்விமலமாகி

அழிவறுபரமானந்தமாழ்வன்மலர்த்தான்வீழ்ந்து
தொழுதனரளித்தியெண்ணத்துதித்தனர்பலவுமாதோ

இரியல்போயினர் - ஓடிப்போயினர்.

(௨௧)

மூவுருமுறையிற்றங்கிமுத்தொழினடாத்துமுகட்
டேவனேயுலகமெல்லாந்திருவுருவாகின்றாய்
காவெனவணங்கலோடுங்கலங்கன்மினீவிரென்னத்
தாவருங்கொடியநஞ்சந்தாணுணக்கருத்துக்கொண்டான்.

காவென - காக்கக்கடவையென்று.

(௨௨)

மருக்குழன்மலைமடந்தைவாண்முகநேக்கிநங்காய்
ஒருத்தருக்கொருவர்கண்றியுதவுறினுயிர்க்குளங்கும்
இருக்குமத்திருமாலுள்ளமினிதுவத்தருளும்விண்ணேயோர்
வெருக்கொணஞ்சண்பலென் னுமிசைந்தனன்விரைந்தமன்ரு

மிசைந்தனன் - உண்டான்.

(௨௩)

விடமும்வந்திசன்கோலமடற்றினினீலவண்ண
வடிவுபெற்றணியதாகிவயங்கிற்றுப்பெரிதுமென்றால்
கொடியரும்பெருமையாரைக்கூடிவெங்கோதாந்ங்கு
ஒடிவறுகலம்பெற்றுத்தலுணாப்பதென்னுலகினம்மா.

மிடற்றினில் - கண்டத்தில்.

(௨௪)

உந்துவெண்டாங்கவேலைக்குற்கடவிடமென்றோதும்
வெந்திறற்கொடியநஞ்சம்விமலனங்கருந்துங்காலைச்
சிந்துசில்விடத்தைவெய்யதேனரவாதிமெல்லாம்
தந்திரப்பரவைவேந்தேதசார்த்தனதுகர்த்தமாதோ.

உற்கடம் - மிகுதி.

(௨௫)

வேற்கடற்றோனேவேந்தேதமீளவுங்கடையுங்காலை
நூற்கடல்கடந்தமும்மைநூலினர்மிகுமும்வண்ணம்
பாற்கடல்பிறந்தேதாமப்பயன்றருசுரபிமீட்டும்
சேற்கடற்றினாரீர்வெள்ளைச்செழும்பரியெழுந்தகண்ட.

சுரபி - காமதேது, வெள்ளைச்செழும்பரி - உச்சைசிரவம்.

(௨௬)

சும்மைவெண்டிரையின்வந்துதுணைபரியெழுதலோடும்
பெய்ம்மதக்களிறுவெள்ளிப்பிறங்கல்போற்பிறத்தபின்னர்
கொய்ம்மலரலங்கன்மாலேக்குருதிவேற்குரிசின்மற்றுன்
கைம்மலர்புரையுஞ்செம்பொற்கற்பகமெழுந்தவாங்கே.

பிறங்கல் - மலை.

(௨௭)

தாய்ப்பொற்றருமுன்வந்துதோன்றியபின்னர்ச்சங்கும்
செய்யபங்கயமும்வானிற்செழுங்குலைமுழுதும்பெற்று

மையறுமதியுமென்னவயங்கியமுகத்தவானேர்
ஐயரிபரந்தமைக்கணரம்பையருதித்தார்பின்னர்.

சங்கு - சங்கநிதி, பங்கயம் - பத்மநிதி, (௨௮)

செய்யசீரடியுங்கையுத்தெண்ணிலாமுறுவல்வாயும்
ஐயசெந்தளிராவெண்முத்தணிமுலைபசும்பொற்கொத்தா
மையரிடுங்கண்டேனாமலைருறையுமன்னே
கொய்யினர்த்தருவின்பொன்னங்கொடியெனத்தோன்றற்றாளால்.

மரைமலருறையுமன்னே - திருமகள். (௨௯)

இத்திரன்றவிசாங்கியவிரும்புன்னதிகணல்கக்
கந்தமம்பொருள்களெல்லாங்காசினிமடந்தையுக்க
இந்தெனும்புனிதவான்பாலாதிபவளிப்பவான்சீர்
மத்திரமுனிவோர்பொன்னவழுத்திரீராட்டினுறால்

தவிசு - ஆசனம், ஆன்பாலாதிய - பஞ்சகவவியம் (௩௦)

அம்பரீதுபைங்காரார்த்தலர்மாரிதூற்ற
அம்பரெழுந்துபொன்னினம்பரமுதவயாடோர்
அம்பரமானவன்னையருள்கெனவமுறிப்பாட
அம்பரம்பொருவேலுண்கணரம்பையர்எனவின்னர்

அம்பரம் - ஆகாயம், கடல், ஆடை. (௩௧)

வருணன்வையசத்திமாலேவழங்கினையனும்வந்து
விரிகதிர்ப்பசும்பொனும்செய்வியங்கிழைபலவுமீந்தான்
அருவிலைமுத்தின்கோவையளித்தனன்வாக்கின்செல்வி
குருமணிக்கழகைகார்க்குண்டலங்கொணர்த்திந்தாரால்,

வாக்கின்செல்வி - சரசுவதி (௩௨)

சுனமிலெவருமிய்வாறியைத்தனவியந்தநல்க
ஆனபேரணிகட்கெல்லாமணியெனவணிந்தநம்மோய்
தேனமர்நல்லமாலேசெழுந்தளிர்க்கரத்தினேந்தி
வானவர்தொழுதுவாழ்ததவரன்றனோளக்கினுளால்

ஒய் - தாய். (௩௩)

செப்பியதுருவாசப்பேர்சேர்தவன்முதலாஞ்சில்லோர்
தப்பறுதவத்தின்மிக்காராயினும்வெகுளிசார்வார்
ஒப்பறுசனகனாதியொண்டவாறிவுமுற்றி
முப்பகையெறிந்தாரேனுமுன்னுவர்பேதருளாம்.

வெகுளி - கோவம். (௩௪)

சாற்றுமார்க்கண்டராதிதவத்தினர்மாயாரேனும்
ஆற்றல்சேர்புலன்களைந்துமடக்கிலாரடக்கிமாயா

ஊற்றமோட்சனென்பாணுறையினுமுரைக்குமின்
மாற்றிடானீமத்தென்மருவவெனலும்புஞ்சுடி

மாயாரேனும் - இறவாராயினும், ஈமம் - மயாநம்.

(௩௫)

இன்னணமுலகுளோர்தாமியைந்தனர்குணமென்றலும்
பின்னுமோர்குணம்பெருதுகுற்றமேபெறுவென்று
மன்னுநற்குணங்கட்கெல்லாம்வைப்பெனமருவின்ற
முன்னவன்மாயனல்லாமொழியின்விவறில்லையென்றோ.

மாயன் - திருமால்.

(௩௬)

* உளத்திடையிவ்வாறுன்னியுவுந்திலனையென்றலும்
களிப்புறும்பானேசென்றுகலப்பெனன்றமலையாவும்
அளிப்பவளங்கல்கூட்டியருமறைமுதலிமாப்பின்
துளிப்புயன்மணக்கும்ன்னிற்றாய்க்குநெய்க்குநெய்யால்

அமலை - திருமகள், மறைமுதலி - திருமால்

(௩௭)

பூரணபுவனம்பூத்தபுகள்பொருவினும்மான்
தாரணிநிறஞ்செய்மார்வஞ்சார்ந்தபிங்கடையவாபுரு
வாருணியென்னுமாதுவந்தனளவகைவாடினார்
சீரணிமுருந்தன்கொலாநற்சீர்த்தனர்கொச்சபின்னா

வாருணி - மத்யத்துக்கு அநிதேவதை.

(௩௮)

வேட்டிமெழுதுதன்வந்திரியெனும்விமலனேந்த
மோட்டுவெண்டிங்குளென்னமுளைத்ததுமுடாத் தலோடும்
சேட்டினம்பரிதிமார்பிற்தேவவேராடிகலயேற்று
வாட்டிதலவுணரோடிவளைத்தனர்வவ்வீனாரால்.

இகலி - பகைத்து.

(௩௯)

நலிவிருத்தம்.

வவ்வினரெமக்கெனமறித்தனருரைத்தார்
அவ்வுரைசெலிப்படவழிந்நிலருற்றார்
கவ்வைநெடுவாரிதிசுலக்கினரெவர்க்கும்
இவ்வமுதமுண்டுபொதுவென்றனவிசைத்தாரா

கவ்வை - ஒலி.

(௪௦)

எஞ்சுதலிலாவவுணரின்னணமிசைப்பத்
தஞ்சுமெனவந்தருகுசார்த்தபுலவோரை
அஞ்சுசெயலோவுமினளிக்ருமமிழ்தென்ன
மஞ்சுனையமாயவன்வருட்டினன்மறைத்தான்.

வருட்டினன் - வசப்படுத்தி, (முற்றெச்சம்)

(௪௧)

செய்யமணிமேகலைசிலம்பொடுசிலம்ப
மையொழுதுவார்குழலின்வண்டிசைமிழற்ற

வெய்யமுலையாரமொடுவெள்வளையெறிப்பப்
பெய்யுமுசில்வண்ணனொருபெண்ணுருவெடுத்தான்.

முகில்வண்ணன் - திருமால்.

(சஉ)

வேளைவிறல்கொள்ளுமுலைமெல்லியனகைத்துக்
காளமொடுவேலினையகட்கடையெறிந்து
தாளிணைசிவப்பவணிதானைகுழல்சோர
வாளவுணர்ச்சிற்றமொடுவெகுழி உடந்தான்.

காளம் - விஷம்.

(சஉ)

முருக்கலர்முருக்கிதழ்முகிழ்க்குநகையாலோ
அரக்கெறிமலர்க்குவளையன்னவிழியாலோ
திருப்புருவமென்றொளிர்செழுஞ்சிலையினாலோ
உருத்ததிறல்வாளவுணருள்ளமயர்வுற்றார்.

முருக்கு - கோவிக்கிற, உருத்த - கோவித்த.

(சச)

பொன்னொழுகுதன் றினையபூண் முலைசுமந்து
மின்னொழுகுதண்ணிடைமெலிந்துதடுமாற
அன்னமெனநின் றவளடித்தளிரிறைஞ்சி
இன்னமுதல்குதியேமக்கெனவளித்தார்.

பொன்னொழுகுதன் று - பொன்மலை.

(சரு)

உண்ணுமுறையமுதுவந்துதவுகென்னத்
தண்ணமுதல்குதலுஞ்சாற்றுமதியில்லாப்
பெண்ணிவளுரைத்தகுதலென்றுபெரியீரீர்
எண்ணுமவகையெங்ஙனமியைத்திடுவெதென்றாள்.

உறை - நீர்.

(சசு)

மன்னவுணரன்னவள்வழங்குமொழிகேளா
இன்னமுதுபோலநீயம்புமொழியெம்மைப்
பன்னுருவானவர்பணித்தமொழியன்றோ
சொன்னசெயல்செய்குதுமெனத்தொழுதுசொன்னார்.

கேளா - கேட்டு.

(சஎ)

என்றுலயிரும்புனல்படிந்தினிதினியாரும்
நன்றுணவொழிந்துவருநாயமுதுண்மின்
வென்றிதருவீரெனவிளம்புதலுமன்றோ
அன்றுணவொழிந்தனாரும்புனல்படிந்தார்.

புனல்படிந்து - நீரில்லாழ்கி.

(சஅ)

வழுத்திமணிவண்ணைமனங்குழையுமன்பு
பழுத்ததிறல்வானவர்பரிந்தொர்புறமேவி

விழுப்புனல்பழந்தனர்விரித்தனர்தருப்பை
ஒழுக்கினோடும்வாளவுணரோர்தலையிருந்தார்.

மணிவண்ணன் - திருமால், ஓர்தலை - ஒருபக்கத்தில்.

(சக)

*ஆரமு துவானவரருந்தியவளித்தாள்
தாரவுணர்கண்டமு தாதவெனவுரைப்பின்
நீருரைகடத் கென்றியோவெனவெறுக்கும்
நாரியிவள்செய்ந்யநமக்கமிழ்தமென்றார்

அருந்திய - உண்ண, நாரி - பெண்

(௩௦)

அ அரிந்நகழிநெயு லாகிரியளிருத்தம்.

இருந்தவாளவுணரெல்லாமேக்கறவெய்தச்சாவா
மருந்தினையமரர்நாமேமகிழ்ந்துணப்பொழிந்துபோக்கிக்
கரந்தமுதுண்டாற்செங்கேழ்க்கதிரொடுதிங்கேணக்க
அரிந்திடவையனந்நாளவுணளுங்கிறந்திலாளுல்.

சாவாமருந்து - அமிர்தம்.

(௩௧)

அங்கரிந்திடவிராகுவாகியவவுணன்சென்னி
துங்கவெவ்விராகுவென்றுஞ்சொல்லுடல்கேதுவென்றும்
தங்கிருபெயர்ச்சேர்கோளாய்ச்சார்த்திடுகோள்களோடு
திங்களைக்கதிர்வெய்யோனைத்தீண்டுமீருவாவிற்சேரின்.

அரிந்திட - அறுக்க, கோள் - கிரகம்

(௩௨)

விண்ணவாமுதமுண்ணவெகுண்டிழந்தவுணர்நொந்தார்
கண்ணனைநினைந்துநொந்தாங்கருதியபயன்கொண்மையும்
அண்ணலைநினையாசாயசைடைந்தவரரியபோகம்
நண்ணினுமடைந்திடாதுநலிநலுமியற்கையன்றே.

வெகுண்டு - கோவித்து

(௩௩)

முன்னவனெடுத்தின்றுமோகினியிருவமாற்றி
மன்னுதன்னுருவம்பெற்றுவான்மிசைப்புள்விற்போளுன்
பின்னரங்கவுணர்சிறப்பேரமர்வினைத்தார்விண்டுணர்
அன்னதுமொழிதுங்கேட்டியரசுவென்றதைவானுற்றான்.

புள் - கருடன்.

(௩௪)

கடல்கடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம்.—௧௦௦

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ர வ து தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

காநற்பெண்ணுருநீங்கிமாலேகுதல்காணச்
சூதிநீங்கிவர்செய்தனரெனச்சுகுசினத்தால்
பேசுற்றங்குறைமாவலிப்பெயரினான்முதலோர்
கோதந்தேரிகழ்வின்னவர்க்கோறுமென்றெழுந்தார்.

காண - கண்டு, கோறும் - கொல்வோம். (க)

ஆனைமேற்சிலராளியின்மேற்சிலரடலார்
சேனமேற்சிலர்செழுங்கலைமேற்சிலர்தகரோ
டேனமேற்சிலர்திமிங்கிலமெனுமெறுழ்வலிசேர்
மீனமேற்சிலர்வேசரிமேற்சிலர்மேலி.

சேனம் - பருந்து, வனம் - பன்றி, வேசரி - கழுதை. (உ)

தேரினமேற்சிலர்செம்பரிமேற்சிலர்கழுதோ
டேரிமேற்சிலரோதிமமேற்சிலருடற்றும்
மூரிமேற்சிலரெண்கின்மாமேற்சிலர்முனிவால்
போரினமேற்செலும்பொருபுலிமேற்சிலர்பொலிந்து.

மூரி - வருது, எண்கு - கரடி. (ங)

செரிந்ததண்டமென்றுரைசெயநெடும்பணைதுவைப்ப
லிரிந்தபொன்னின்மானத்தின்மேன்மாவலிமேலிப்
பரந்தசுற்றியபண்ணவரெடும்பகட்டெழுந்த
புரந்தரன்முனஞ்செருக்கினன்வெகுண்டமர்பொருதான்.

மானம் - விமாகம், பகடு - பாளை. (ச)

சாருகாசுரன்சண்முகனெடும்பொரச்சமைந்தான்
கோசமார்கவிசுபேரஹோமர்செயக்குறித்தான்
காரின்மேலிடிபோல்வருகால்கேயரும்போர்
வீரமேதருவசுக்களும்வெஞ்சுமர்விளைத்தார்.

கவி - சுக்கிரன். (ரு)

வாணனைமுதலாற்றுவர்மாவலிமைந்தர்
சேனுலாவியசெஞ்சுடரொடுசமர்செய்தார்
எனுலார்துவட்டாவொடுசம்பரனெதிர்த்தான்
காணமாமதிமுன்னிராகுவநிகடுத்தான்.

செஞ்சுடர் - சூரியன். (சு)

காலநேமிவந்துபேந்திரஹோடுபோர்கலந்தான்
ஆலமாமெனவடன்மகிடாசுரனாற்றத்துச்

தேவாசுரர்போர்செய்த வத்தியாயம்.

உஅக

சீலமேதருமழங்கிறையொடுசெருச்செய்தான்
வேல்விடாவிரோசனன்விதாதாவொடுவெகுண்டான்.

உபேந்திரன் - திருமால், அழங்கிறை - அக்நிதேவன், விதாசா - பிரமன். (எ)

மாலிமாலியவான்முதன்மற்றுளபேரும்
காலவேல்காடுகடவுளொடுபொரக்கலந்தார்
வேலைவேலையோடேற்றதுபோலவிண்ணவரும்
குலவேற்படையவுணரும்பொருதனர்கொடர்க்கே.

வேலை - கடல். (அ)

தலையற்றார்கள்தார்களற்றார்கள்தருக்கும்
சிலையற்றார்கள்செங்கையற்றார்கள்செழும்பபான்
கலையற்றாரரையற்றனார்கள்கலங்கி
நிலையற்றாரிரிந்தங்நனநிகழ்த்ததார்நினைப்பார்.

இரிந்து - ஒடி. (க)

சீர்திக்கோடிடாதிருத்தியவவுணரிற்சிலரெண்
பேர்திக்கோடிடச்சிலர்பெருஞ்சமரினிற்பெருதி
நீர்திக்கோடிடத்தம்முடனணங்கழுகாதி
ஊர்திக்கீர்தனரவர்கொடையெவர்புகழ்த்துரைப்பார்.

ஊர்தி - வாகனம். (க0)

ஏரினாள்விளங்கவருடலினிதுமுற்பொறுத்துப்
போரினாள்விழுவவ்வுடல்வாய்வுழிப்புகுத்தி
வீரமோடுமுள்வைத்தனபொறுத்துமிக்கோடும்
ஒரியேமுதலூர்தியினுணர்வையாருரைப்பார்.

ஒரி - கிழநரி. (கக)

வனாவிறைநகரிவாசிபுண்ணீர்ச்சுழல்வருசல்
வனாகள்பற்பலவயின்றொறும்வயின்றொறும்வகுத்துக்
கரையிலாதெழுங்குருதிவெங்கடையுங்கடையக்
கரையுமாங்குப்பற்பலகரிபரிவரல்காட்டும்.

வாசி - குதிரை, புண்ணீர் - உதிரம். (கஉ)

அழுதுகண்ணினீராக்கைமுன்னொழுகிடத்திசையின்
அழுவமெங்கணுமவுணர்களோடுதலடைந்து
கழுக்குங்காழுங்கூட்டுணுங்களத்திடைலீரம்
கழுவிநீக்கியங்கேகுறுங்காட்சியேகாட்டும்.

அழுவம் - பரப்பு. (கங)

கணாயிரானவரம்மீதலிங்கரையழிந்தெழுந்த
குருதிமாக்கடலாயதுபாற்கடவ்குறிக்கின்

உருவப்பேர்வளையாற்கடைபொழுதகடுடையப்
பெருகிச்செய்யபுண்ணீரெழுபெற்றிபோன்றதுவே.
அகடு - வயிறு.

(கசு)

அரியபோரிடையசுரத்தமாருயிர்விடுத்தால்
மருவில்வானவரெனும்பகைப்பெயர்வரும்வலிசேர்ந்
தொருவிடாததம்பெயரொழிந்திடுமெனவுணர்ந்தோ
விரியுகாற்றிசைக்கால்விசைத்தோடினர்வினாந்தே.

ஒருவிடாத - நீங்காத.

(கசு)

ஆற்றல்சேரிமையோரொடுவெருண்டனரடைந்தாங்
கேற்றபோரிடையவுணர்களிகலழிந்திரிதல்
காற்றொடொண்கதிரோடியுங்கண்டிலவதனால்
தோற்றன்மேயினரமரிற்சிலரெனச்சொல்லாம்.

இகலழிந்திரிதல் - வலியழிந்தோடல்.

(கசு)

கூற்றுவன்முனங்குறுகியுங்கொலையுணர்சிலபேர்
காற்றினுக்கிறைதொடரவுங்கைப்படார்சிலபேர்
நாற்றிசைக்கணுமோடினரன்றவரடைந்த
உளற்றமும்முறுவிசையுமங்கெவரெடுத்துரைப்பார்.

கூற்றுவன் - யமன், காற்றினுக்கிறை - வாயுதேவன்.

(கசு)

அன்னகாலையிலவுணர்போரழிந்தமையறியாத்
துன்னுமாவலிப்பலகணைதூர்த்தார்த்தான்
மின்னுலாங்கணைவேறுவேறிந்திரன்வித்தாக்
கொன்னுலாங்கணையறுத்தலுமவுணனுங்கொதித்தான்.

தூர்த்து - செலுத்தி.

(கசு)

அலைகளோடெழுவாரிகாலாலலைத்திடவுந்
தலைகண்ணொரிபரந்தெனவிரித்திரைத்தவற்றின்
கலைகளொன்றறவரக்கியர்வனைப்பவங்கரிசேர்
மலைகள்வீழவுமறைந்திருந்தியற்றினன்மாயை.

வாரி - கடல்.

(கசு)

தேவரன்னவன்செய்தவம்மாயையிற்றம்பி
பூவில்வைகியபூவைசேர்புனிதனைநினைப்பத்
தாலிலாதபுட்பாகனுமவழிசார்ந்தான்
கர்வவண்ணனைக்கண்டவர்மாயைகாண்கிலரால்.

தேம்பி - வருந்தி, பூவை - காயா, புட்பாகன் - திருமால்.

(உசு)

மாயன்சேவடிமனக்கொளிற்றிப்பிறப்பென்னும்
மாயைபோய்விடுமாயனைக்கண்டவர்க்கவன்றன்

தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம்.

உகக

மாயையால்வருமாவலிமுதவியோர்வளர்த்த
மாயையோவுதற்கையமுண்டோவகுத்துரைப்பின்.

ஒவுதற்கு - நீங்குதற்கு.

(உக)

கொடியவேலினைக்காலநெம்பெயர்கொண்டோன்
நெடியனூர் திமேலவிட்டனனெடியனும்பிடித்துக்
கடியவேலினையன்னவன்களத்திடைவிழுந்து
மடியவேலினன்மற்றவன்மென்புலமணந்தான்.

நெடியனூர்தி - கருடன்.

(உஉ)

காலநெடியங்கிறத்தலுங்கண்ணன்முன்கன்னறு
மாலிமாலியவாஹொசுமாலிவந்துடன்று
கோலவாழியெம்மான்விடக்கொடியமாலியவான்
சூலமோடிரிந்தானுயிரிருவருந்தோலேந்தார்.

இரிந்தான் - ஒடினான்.

(உஉ)

வெய்யமாயைசெய்கூற்றினனீயெனவெகுளாக்
கையின்வச்சிரங்கொண்டவன்வெய்துரைகழற
எய்யும்வெங்கணைமாவலியிவ்வுரையிரும்போர்
செய்யவல்லுநர்தெரிப்போரச்சியென்றுரைத்தான்.

வெகுளா - வெகுண்டு, (கோவித்து).

(உச)

கதிர்கொள்வேலினன்கழறுசால்செட்டலுங்கடுகித்
துதியின்மேம்படுவச்சிரந்துனைவினிற்றுண்டி
எதிரின்மேவும்மாவலிக்கியைந்தமாவலிநேர்ந்
துதவியாய்வுருசம்பனையும்பர்கோஹொதுத்தான்.

துனைவினில் - விரைவாக.

(உரு)

சம்பன்மாய்தலுமாவலிமடங்கலிற்சாரந்து
வெம்புநெஞ்சமோடொருகதையெடுத்தனன்வெகுளா
உம்பர்நாயகனூரும்வெங்களிற்றுடலடித்தான்
கம்பமுற்றதுல்லனிடைவீழ்த்ததுகலங்கி.

மடங்கலின் - சிங்கம்போல, கம்பம் - நடுக்கம்.

(உசு)

களிறுவீழ்த்தலுமாயிரம்பரியொடுங்கவின
ஒளிசெய்தேரவண்மாதலியுதவுறலூர்ந்த
நளிகொளிர்திரற்காண்டலுநமுசியேமுதலோர்
பிளிறுமையெனவார்த்தனர்பெருங்கதைசொரிந்தார்.

மாதலி - இந்திரசாரதி, மை - மேகம்.

(உஎ)

பாகன்மாதலிதுண்ணெனப்பதைப்புறவடித்தான்
மேகவாம்பரிமெலிவுறவெங்கணைவிடுத்தான்

சோகவார்கணைப்பஞ்சரம்படைகொடுதுணித்துப்
போகிகாரிருள்போகியகதிரினைப்போன்றான்.

கணைப்பஞ்சரம் - அம்புக்கூடு.

(உஅ)

வலனும்பாகனுமடிதரவச்சிரத்தறுத்தாங்
கிலகும்படைநமுகிமேலேவினனேவக்
குலவுகந்தரந்தடியுமோர்வலிகொளாதாகப்
புலவர்நாதனுப்புதுமையீதெனப்புலம்புற்றான்.

கந்தரம் - கழுத்து.

(உக)

கானத்தோங்கியவரைச்சிறைசடியுமிப்படைதான்
சனத்தாயதென்காரணமென்ஓமிந்திரன்முன்
வானத்தோருரைமுசியையாய்ப்பதுவனத்தார்
பேனத்தாமெனப்பேனம்விட்டவனுடல்பிளந்தான்.

பேனம் - துரை, வனம் - நீர்.

(உ௦)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கடுத்திறற்காலநெய்காலவேனமுசியாதி
மடங்கல்வெஞ்சிறத்தூப்பின்மன்னவர்மடிதலோடும்
தடங்கடலுலகம்பூத்ததாமரைத்தவ்சின்மேலான்
விடுத்தயாழ்முனிவனய்திவெஞ்சமம்விலக்கினாளுள்.

மடங்கல் - சிங்கம்.

(உ௧)

வெள்ளிதன்விஞ்சையாலவ்வெஞ்சமர்க்களத்தின்வீந்த
அள்ளிலையலங்கலொள்வேலவுணருமாவிபெற்றார்
புள்ளரசுயர்த்தபெம்மான்பூங்கழிநெடுதுவிண்ணோர்
களவழித்தருவினிழல்கதுவினர்களியக்காரால்.

விஞ்சையால் - வித்தையால்.

(உ௨)

தேவர்களமுதுபெற்றுத்தெறுசினிருத்தம்மை
ஆவலினமரிற்செற்றதைந்தனமனைத்தும்வல்லோன்
பாவையாம்படிவங்க்கன்பரிவொடுபார்த்தகாதை
காவலவுரைக்குமென்னக்கழறுவான்முனிவன்மாதோ.

பாவையாம்படிவம் - பெண்ணுருவம்.

(உ௩)

தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—க௩௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது மோகினி யுருக்காட்டிய வத்தியாயம்.

• மொய்கடந்தொளி றும்வாட்கை முரண்வலியவுணர்மாழ்கப்
பெய்கடல்கடைந்தநம்பிபெண் ணுருவெடுத்தல்காண்பான்
மைகனிந்தொழுகுண்டன்மருங்குறைமங்கையோடு
செய்கனிந்தொழுகும்வெவ்வாய்நேமியானிருக்கைசேர்ந்தான்.

காண்பான் - காண், மை - கருமை.

(க)

மாய்வில்வைகுத்தமேவிமதியணிசடையோனெந்தாய்
தூயவரொன்றேயென்னத்தொழுவாரிரண்டேயென்ன
ஆயினையுலகமாதியமர்ந்தனையணுகிப்போகும்
நீயலரதிதுவென்றென்னநினைக்கிறென்றில்லபென்றான்.

மதியணிசடையோன் - சிவன்.

(உ)

விண்ணவர்பரவையேலைவினைந்ததெள்ளமுதமெல்லாம்
உண்ணவாளவுணர்காமமுழந்தனருயங்கத்தாங்கும்
பெண்ணுருக்காணவேண்டிப்பெரிதுளம்பெட்டதின்னே
கண்ணவென்றுரைத்தான்வெய்யகனலுமிழ்கணிர்சியானே.

பெட்டது - விரும்பிற்று, கணிச்சியான் - சிவன்.

(ங)

குன்றவிற்குழைத்தநக்கன் கூறியமாற்றங்கேளா
நன்றெனப்பவளசசெவ்வாய்க்கைநிலாத்தவழங்குத்
துன்றினர்விழைத்தநல்குந்தொல்புருடோத்தமன்றான்
மன்றலங்கடுக்கையான்கண்மறைத்தனனுவகண்டனேனோ.

நக்கன் - சிவன், கேளா - கேட்டு, மாற்றம் - சொல்.

(ச)

வீழுந்தொருகோடிவண்டுமிதிப்பவாய்நெகிழ்ந்துபைந்தேன்
வழிந்தபூங்கடுக்கைமார்பன்வான்விழிபரப்பினோக்க
எழுஞ்சுடர்ப்பரிதியென்னவிலங்குகூராழிமாலோன்
பிழிந்துகொள்வனையசெவ்விப்பெண்ணுருவெடுத்துநின்றான்.

பரிதியென்ன - சூரியன்போல, செவ்வி - அழகு.

(ரு)

கலிநிலைத்துறை.

அன்னபெண்கொடியள்ளிலைப்பூண்சுமந்தொசியும்
பொன்னங்கொம்பெனப்பொருமைடிக்கரும்புயல்கிழித்து
மின்னுமின்னெனவிரிசிறைச்சுரும்பினமிழற்றி
மன்னுகாவிலோர்முதவிப்பந்தரிற்றேன்றி.

ஒசியும் - ஒடிசிற, மாதவிப்பந்தர் - வசந்தமல்லிகைக்கொடிப்பந்தர்.

(சு)

அயிலும்வாளுமிட்டளாயினவீனயகட்பேதை
சூயிலும்பூவையுங்குழைவுறக்குதலையந்தீஞ்சொல்

பயிலுமஞ்சிறைப்பச்சிளங்கிள்ளைபின்படர

இயலுமென்மெலவினமயிலியற்குடைந்திரிய

பின்படர - பின்செல்ல, இயல் - சாயல்.

(எ)

மழையைநோக்கியமடமயிற்சாயலாண்மதர்த்த

விழியைநோக்கும்வீடத்தினைநோக்கும்வெங்காமம்

தழையுநோக்கினேநோக்குமுட்டளருந்தன்செங்கை

உழையைநோக்கும்பிஞ்ஞகன்மயல்யாதெனவுணாக்கேன்.

உழை - மான்.

(அ)

பெய்யுந்தண்கதிர்வளையெனப்பெருங்கடல்கடைந்து

மையில்வானவர்க்கேந்துதள்ளமுதெனமலரும்

செய்யதாமமைமலருறையனமெனத்திகழ்ப்

பையரித்திலப்பந்துகைப்பரிந்துநின்றும்.

வளை - சங்கு.

(க)

முகிழ்ந்தவெம்முலமுத்தணிநிருத்தியும்வீழ்த்து

மகிழ்ந்துவண்டொடொலைதாழ்கருங்குழல்வளைந்தும்

நெகிழ்ந்தபூந்துகிறிருத்தியுநிலவுபொற்கொடியின்

திகழ்ந்துபந்தெறிந்தாடுமச்செவ்வியார்தெரிப்பார்.

வளைந்தும் - அலங்கரித்தும்.

(க0)

எறிந்தபந்துசேய்த்தகறலுமெறிந்தவேவென்ன

மறிந்தசேலெனமானெனமதர்விழிபிழற

நெறிந்தபூங்குழனிவவுதூந்துச்சிறையனம்போல்

செறிந்தசில்லரிமணிச்சிலம்பொலியெழச்செல்லும்.

சேய்த்தகறலும் - தூரத்தேசெல்லுதலும்.

(கக)

அழல்கட்பாய்புலியதளுடைநெகிழ்தாவலந்தி

விழுதுவிட்டெனமிளிர்சடைவெந்நிடைவிரிய

ஒழுகுதீங்கதிர்வெண்மதியின்னமுதுறைப்பச்

சுழலும்வண்டிமிர்கொன்றையந்தொங்கலான்றொடரும்.

புலியதள் - புலித்தேதால்.

(கஉ)

அணுகுதுண்ணிடையலம்வரதூபுரஞ்சிலம்பத்

துணிநிலாக்கதிர் தூற்றுபொன்மேகலையிரங்கப்

பணியணிந்தவன்கையகப்படுமபடுமென்ன

அணுகும்பைப்பயவைகுமெல்லடிசிவப்பூர

பணி - பாம்பு.

(கங)

அன்னகாலையிலசைநடைக்காறவழந்திசைப்ப

யின்னுதண்கதிர்நித்திலமணிவிளிம்படுத்த

பொன்னஞ்சேலமும்புனைமணிக்காஞ்சியுநெகிழ

மன்னுநாடுமென்றலஞ்சினதொறுமறையும்

சேலம் - ஆடை.

(கச)

பின்றயும்வில்லுமொத்திலகிய திருதுதற்பேதை
அறையுமவண்டிமிரணிமலர்த்தடஞ்சினேதேரஹும்
மறையுமாற்றருமாதர்மீதூரமுக்கண்ணன்
இறையுரணிலன்பின்செலுமிருங்களிதேய்ப்ப.

சினே - சிலை.

(கடு)

நெறித்துநெய்கனிசுழலுமைநருவதுகிணையான்
பொறுத்தகங்கையாள்புன்னகைகோட்டலங்கருதான்
அறக்கருங்குழல்பற்றினனங்கையாற்றழுவ
எறிக்குஞ்சேயிழைமின்னெனக்கைப்படாதிலகும்.

நருவது - சிரிப்பது, புன்னகைகோட்டல் - புன்சிரிப்புச்செய்தல்.

(கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஞானநல்விளக்கமென்னநவையுநல்லோர்நெஞ்சின்
மானகுமுளரிடீ: ௩௮௬௩றுந்தேறலென்ன
ஆனதொன்முதறாய்தந்தையாமவனுருவீதென்னான்
கானலைப்புனலென்றேருங்கிலையெனமயர்ந்துசெல்வான்

தேறல் - தேன்.

(கஎ)

பார்த்தனன்வேனில்வேந்தன்பழம்பகைதீரமற்றங்
கார்த்தனன்சிலைகால்கோட்டியயின்முகப்பகழிமாரி
தூர்த்தனனிளவெண்டிங்குகஞ்செஞ்சடையினுளும்
போர்த்தனியேறுபொலப்புலனழிந்தொழுகின்றான்

கோட்டி - வளைத்து.

(கஅ)

மின்புரிந்தனையகற்றைவிரிசடைமகுடத்தண்ணல்
என்புரிந்தனமென்றுட்கியெருத்திறைஞ்சினனின்ருளுல்
பொன்புரியாரமார்பன்புரிவளையோடுவெய்ய
கொன்புரியாழியேந்திக்கொண்டலிற்றிகழநின்றான்.

எருத்து - பிடர், இறைஞ்சினன் - வளைத்து.

(கக)

படுகழைவெடித்தமுத்தம்பளிக்கதைதழுவித்திங்கள்
புடைபரந்திமைக்குமீனிந்பொலிவுறுகயிலேசேர்ந்து
மடலவிழ்துளவப்பெம்மான்மாயையார்கடப்பொன்னாக்
கடல்விடனுகர்ந்தேதான்வெற்புக்காரிகைக்குரைசெய்தாளுல்.

மீனின் - உடுக்கள்போல.

(உ௦)

குடுமிவான்ரோயநின்றகொழுஞ்சுடர்வெள்ளிக்குன்ற
நடைநவின்றென்னத்தேதான்றுநரைவிடைப்பாகனென்றும்
மடவரல்பாகனென்றுமாமறைபுகழநின்றேருன்
விடுபுலன்மண்ணின்வீழ்ந்துவெறுக்கையாய்வீரந்ததன்றே.

நரைவிடை - வெள்ளையெருது.

(உ௧)

கவிவிருத்தம்.

கொன்றைகுடுங்குமுகனுமிவ்வகை
ஒன்றுகாமமுழந்தனனென்னினியார்
வென்றிவேல்விழியார்மயல்வெல்பவர்
என்றுவேந்துக்கிருந்தவனோதினான்.

வேல்விழியார் - மாதர்.

(௨௨)

மோனினி புருக்காட்டிய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௩௫

புது கிருஷ்ணசகாயம்

ஆறுவது

வைவாச்சுதனாதியரையுரைத்தவத்தியாயம்.

அற்றமில்புகழாதிமனுமுதல்
உற்றவாறுமனுவையுரைத்தனம்
மற்றையென்மனுப்பேரும்வழங்குவாம்
வெற்றிமன்னவென்னவிளம்புவான்.

அற்றம் - முடிவு.

(௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எழுநிலம்புகழேழாமனுவென்பானிலங்கியவிவச்சுவானீன்ற
தழைவுறுபெயர்வைவச்சுதனாகுஞ்சாற்றுமிக்காலத்தமனுவாய்
மொழிதருமன்றோனிக் குவாகுவையேமுதலியபதின்மரையுயிர்த்தான்
பொழிகதிர்வென்றேற்புரத்தரனென்பான்பொன்னிலம்புரத்திருக்கின்றான்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்

(௨)

கலைபயில்சமதக்கினிகவுதமன்சீர்க்காசிபன்கோசிகன்வசிட்டன்
பலர்புகழ்பரத்துவாசனென்றுரைக்கும்பண்ணவனத்திரிபகர்வோர்
இலகுமேழ்முனிவராயிருக்கின்றாரிறையவன்வாமனனாகி
அலகறுபுகழ்சேர்மாவலிபாற்போயவனிழுவடியிர்த்தனனால்.

இரத்தான் - யாசித்தான்.

(௩)

திரைப்புவிதேயமுமொருதனித்திகிரிசெலப்புரிமணிமுடியரசு
அருத்திசெய்வைவச்சுதமனுவென்பானரசுசெய்கின்றவிக்காலம்
உருத்திரர்வசக்களத்தியென்றுரைப்பாளுயிர்த்தவாதித்தியரொளிசெய்
மருத்துவர்பரிப்பேர்த்தேவரென்றுரைப்போர்வானவராகிமன்னுவரால்.

தனித்திகிரி - வகச்சுரம்.

(௪)

இசைத்திடும்வீவச்சுவாவெனும்பெயரோனெழிநிகழ்சாயையையெண்ணு
வசைக்குழுவகற்றவளித்தசாவன்னிவழங்குமெட்டாமனுவாவான்
திசைத்தலம்புகமுமாவலியென்பான்செப்புமிந்திரனெனச்சேர்வான்
மிசைப்புக்கழ்ச்சுதபாதியரெனவுறைவோர்வண்ணவராகிவீற்றிருப்பார்.

மணந்து - கூடி, வசைக்குழு - மிகுந்தை.

(இ)

அரசவென்றதையாகியவியாதனச்சுவத்தாமனந்திருபன்
உமைமுலிராமன்முதலினருறைவாரோரெழுமுனிவராயந்நார்
மருவியதிருமால்வானுலகாளமாவலிக்கரசியல்வழங்கித
தரைமுதலுலகமுலந்தினிதளிப்பான்சாருவபூமென்றுதித்தே.

வழங்கி - கொடுத்து.

(ஈ)

சாற்றுமொன்பாணுமனுவெனச்சார்வான்றக்கசாவன்னியஞ்ஞான்று
போற்றுமிந்திரனற்புதனெனப்புகல்வார்புலவர்கர்க்கராதியராவார்
சீற்றமிழ்திமான்முதலினர்முனிவர்நிகழ்புதரையயிற்றுதித்தந்
காற்றல்சேரிடபெனும்பெயரினனாயாழியான்பகைகழந்தளிப்பான்.

அஞ்ஞான்று - அந்நாளில்.

(எ)

பெருஞ்சீர்ப்பத்தாமனுவெனும்பெயரோன்பிரமசாவன்னியென்றுரைப்பான்
தரியலர்க்குமுஞ்சம்புவென்பவன்றான்சாற்றுமிந்திரனெனச்சார்வான்
மருவிபுத்திரனேமுதலினரமரர்வருசயன்மூர்த்திமுதலோர்
அருமறைமுனிவர்விடவச்சேனன்னுமலனிவ்வுலகினுக்கருள்வான்

தரியலர் - பகைவர்.

(அ)

வயங்கியபதினென்றாமனுவாவான்வளாபுகழ்த்தருமசாவன்னி
தயங்கியவிகங்காமுதலினரமரர்சாரருணதியர்முனிவர்
பயன்றருமரர்க்கிந்திரனாவான்பகரும்வைநிதனயாவருகும்
நயந்தருதருமசேதுவாயுதித்துநளினைநாயகனுலகளிப்பான்.

நளினைநாயகன் - லக்ஷ்மீநாதன்

(ஈ)

பகருருத்திரசாவன்னியென்றுரைப்பான்பன்னிரண்டாமனுவாவான்
திகழ்த்தருமிருதாமனும்பெயரான்தேவர்கோனரிசுனைமுதலோர்
அக்கமிகழமராவரேழ்முனிவரருந்தவமூர்த்தியேமுதலோர்
துகன்றுதிருமால்சுதாமனென்றுதித்துததொல்லுலகருள்சூர்த்தளிக்கும்

துகள் - குற்றம்.

(க0)

செப்பியபதின்மூன்றாமனுவாவான்நேவசாவன்னியாமரசன்
எப்புவியோரும்புகழ்திவப்பதிதானிந்திரனாகும்வண்ணவராயத்
துப்புதுசுகன்மன்முதலினருறைவார்குதனாதியர்முனிவராம்
ஒப்பறுயோகவிபுவெனமாயனுதித்துலகளிக்குவன்மாதோ.

அளிக்ருவன் - காப்பான்.

(கக)

எண்ணுறுபதினென்காமனுவாவானிந்திரசாவன்னியென்பான்
வண்ணவராவார்பவித்திராதியர்தாம்விளங்கியசுகிபுரந்தரனும்

தண்ணுந்தொடைசேரக்கினிமுதலோர்சாற்றுமேழ்முனிவராய்ச்சார்வார்
பண்ணவர்பராவூர் துழாயணிபரமன்பானுவாயுதித்துலகளிப்பான்
மண்ணவர் - தேவர்.

(௧௨)

ஆயிரஞ்சதுருயுத்தினின்மனுக்களடைகுவர்முறைமுறையடைந்து
மேயவீரேழுமனுக்களுமடங்கின்விரிஞ்சனுக்கொருபகலித்தல்
நேயமார்பகலின்னவையாயவற்குரிசியும்வந்துற்றுநீங்கியபின்
மாயனாராளான்மறையநாளுமறையவனின்னணம்வகுக்கும்.

நிசி - இரா.

(௧௩)

தன்னுழையுதித்தமாயையுமருவிச்சாற்றியபெயரொடுமுருவம்
பன்னுபற்பலவாய்முக்குணத்தோடும்பயின்றனன்போன்றிருந்தாலும்
துன்னியவிருஞ்சோலங்கல்வெவ்வரவாய்த்தோன்றியோர்கடருமத்தானே
மன்னுதல்போன்றமாயவன்மனங்கடந்துவயங்குவன்மதிக்கினென்றுரைத்தான்.

அலங்கல் - பூமாலே, (பழுதை).

(௧௪)

வைச்சுதனுநியரை யுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௧௧௧.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏழாவது

வானுவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிருத்தம்.

என்னலுங்கேட்டவெள்வேலிழைபவனாழிமாயன்
மன்னுமூவடிமண்கொள்வான்வாமனவுருவங்கொண்டு
துன்னினனவுணன்றன்பாலென்றனைசுருக்கிமுன்னர்
அன்னதுதெரித்தியென்னவருந்தவன்வழங்கலுற்றான்.

கொள்வான் - கொள்ள.

(௧)

மல்லலைத்தோங்குதிண்டோண்மாவலியுலகமெல்லாம்
வெல்லுதற்காகவேள்வெவள்ளியாலினிதினெற்றி
நல்லெழிற்றேறும்வில்லுநலஞ்செயுங்கணையும்பெற்றுப்
பல்லியமொலிப்பவேசபாரகராசிகூற.

வெள்ளி - சுக்கிரன்.

(௨)

பொருவரும்பிரகலாதன்பொன்னடிதலையிற்றூடி
விரிகதிர்மகுடம்பேய்ந்துவிளங்கணிபலவும்பூண்டு
நிரைமணித்தேரினேறிநிகரில்வெந்தானேசூழ
மருவலர்தருவார்தேவரவான்பதிவிலைந்தானன்றே.

தானே - சேனை.

(௩)

எண்ணருமவுணரெய்தியிரும்ப திவளைத்தல்காண
விண்ணவர்வெருவிவானவேந்தொடுங்குருவின்முன்னை
நண்ணினந்தோற்றவெய்யோர்நற்ப திவளைத்ததென்கொல்
அண்ணலங்குரவவென்றரவனுமாங்கறைதலுற்றான்.

காண - கண்டு.

(ச)

தோற்றபினமரினோடுந்துயரறக்குரவன்வேள்வி
போற்றினன்கேடில்பொன்னங்கவயமும்பொலங்கொடேரும்
மாற்றருஞ்சமத்தினமிக்கவாளியும்வளைவெவ்வில்லும்
ஆற்றலுமடைந்துபோர்க்குடகடைந்தனனவுணர்கோமான்.

பொன்னங்கவயம் - பொற்கவசம், சமம் - போர்.

(ரு)

ருருவருளடைந்தோர்வெற்றிகொள்ளுதலுண்மையன்றோ
மருளுதும்மையன்றிமருவியகுரவற்போற்று
திருளுதுதுயரவாரியெய்துவோரொருவருண்டோ
பொருவவியுமக்கிங்கில்லேபோய்க்கர்துறைதல்வேண்டும்.

துயரவாரி - துக்கசாகரம்.

(சு)

சில்பகல்கரந்துவைகிற்செருச்செய்மாவலியைவென்று
பல்வளந்திகழுதூத்தம்பதியளித்தாழியம்மான்
நல்குரவொழிப்பனென்னநலிற்றலுமவுணர்காணின்
கொல்வரென்றுருவம்வேறுகொண்டனரொளித்தார்விண்ணோர்.

நல்குரவு - வறுமை.

(எ)

தேவர்கள்வீற்றுயிச்சென்றொளித்துறைதலோடும்
மாவலியுலகமுன்றும்திக்குடைநிழற்றியாரும்
காவலனாகமிக்ககடவுள்வாம்புரவிவேள்வி
தாலிலாவொருதூற்றித்தயங்கினன்புகழின்மாதோ.

வீற்றுயிற்றுயி - வெவ்வேறாகி, புரவிவேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(அ)

நந்தலில்லாதமைந்தநலமிழந்தனராலென்னச்
சிந்தைநொந்ததிதியென்பாடிசைத்தனள்சேர்த்தவில்லில்
நிந்தையிலறிவின்மிக்ககாசிபன்றவத்தைநீங்கி
வந்தனன்பணிசெய்கின்றமனைவியையேநாக்கிச்சொல்லும்.

நந்தலில்லாத - கெடுதலில்லாத.

(க)

மனைவியீவாட்டமுற்றுவைகினைபோலுமென்கொல்
முனிவரின்னில்லின்வந்துமுனிந்தனர்போயதுண்டோ
நணியினியுடலின்வந்துநண்ணியதுண்டோதீங்குன்
தநயருக்குற்றதுண்டோசாற்றெனவவருஞ்சாற்றும்.

முனிந்தனர் - முனிந்து, (கோவித்து).

(க0)

மாதவநிஞதுகாதன்மனையவளாயினேற்குத்
திதுவந்துறுவதில்லையாயினுஞ்சிறுவரெல்லாம்

குதுறுபகைவராலேதொல்பதியிழந்தாரன்றோர்
கோதுறுமிடரினீங்கிக்குலவவீங்கருள்செய்கென்றான்.

கோது - குற்றம்.

(௧௧)

என்றதுகேட்டலோடுமிருந்தவனிலங்குமட்டார்
மனையலங்கமலேமேவுமார்பினன்வழிபாடாற்றின்
உன்றுயர்தீருமென்னவுரைத்தனன்வழிபாடாற்றல்
நன்றுரையிவ்வாறென்னவென்னலுநவிலுற்றான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன்.

(௧௨)

கலீவிருத்தம்.

வழுவிலாதமகப்பெறமுன்னெனக்
கழிவிலாதநலத்தனனோதிய
பழுதிலாதபயோவிரதத்தின
மொழியுமாறுமுயல்வுறக்கேட்டியால்,

அந்தணன் - பிரமன்.

(௧௩)

மீனமானமதியினில்வெண்மதி
வானமீதுவளர்தருபக்கமுன்
ஆனசீர்செய்திதியிலருமபொன்னால்.
ஏனமாயனுருவமியற்றியே.

மீனமானமதி - பங்குனிமாசம்.

(௧௪)

பன்னிரண்டுதிதியும்பழுதற
உன்னுமெண்ணிரண்டாமுபசாரமோ
டன்னநல்லருண்மாயனடிதொழின்
மன்னுகின்றமனத்திடர்மாய்தியால்.

மனத்திடர்மாய்தி - மனத்துயரொழிவை.

(௧௫)

பாலருந்திப்பகர்ந்ததிதொறும்
மாலிரும்பதம்வாழ்த்திமகிழ்த்தபின்
சீலநன்குருவெய்த்ததிருநிதி
ஞாலமெங்கும்வியப்புறநல்கியே.

நல்கி - வழங்கி.

(௧௬)

அஞ்சுவையிருமூன்றெடுமாறமு
தெஞ்சலின்மறையோர்களியைந்துண
வஞ்சியங்குதவென்னமதிநுதல்
நெஞ்சவந்துநிகழ்த்துமுறைசெய்தாள்.

மதிநுதல் - பிறைபோலும் நெற்றி.

(௧௭)

விதியின்றவனோதும்விரதமவ்
வதிநிழற்றுமங்காற்றலுமச்சுதன்.

வாமனாவதாரமுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௦௧

மதியினிற்சுடரும்வதனத்தொடும்
துதியினுற்றவனக்குமுன்றோன்றினான்.

அச்சுதன் - திருமால்.

(௧௮)

கொண்டலன்னகொழுந்திருக்கோலமுன்
கண்டுகண்டுகளிக்ருமனத்தினான்
பண்டகும்மொழியாற்பலவாழ்த்தினான்
மண்டுகின்மமனத்திடர்கூறியே.

கொண்டல் - மேகம்.

(௧௯)

ஒதுவாசகங்கேட்டலுமுன்னுழைக்
காதலாலுதிப்பேரோர்கலையினால்
கோதுநீங்குவைநீயெனக்கூறியம்
மாதுவாழ்த்தமறைந்தனன்மாயனே.

ஒர்கலையினால் - ஒருஅமிசமாக.

(௨௦)

அலையின்மேற்றுயிலண்ணலவ்வண்ணமே
மலையின்மேம்படுகாசிபன்புல்லிய
சிலையினேர், நுதற்சேயிழைசெவ்வியால்
நிலையினேர்வயிற்றெய்தினனென்பவே.

செவ்வி - அழகு.

(௨௧)

கன்னியென்னுமதியிற்கலைமதி
மன்னியின்முவளர்தருபக்கமென்
முன்னுகின்றவோணத்தொடுஞ்சேர்திதி
பன்னிரண்டினடுப்பகரேற்றியே.

குணம் - திருவோணம்.

(௨௨)

துதிசெய்செம்பொற்றொடியுமகுடமும்
அதிர்சிலம்பொடுமாடகத்தாடையும்
கதிரிளங்குழையுங்கரநான்ருமாய்
விதிவணங்கவிமலன்விளங்கினான்.

ஆடகத்தாடை - பொன்றாடை.

(௨௩)

வேறு.

தேமலர் தூவினர்தேவர்வணங்கித்
தாமரையாளுறையுந்தடமார்பன்
காமுறுமாணுருவங்கரந்தாங்கு
வாமனமாகிவயங்கினன்மாதோ.

வாமனமாகி - குறளுருவாகி.

(௨௪)

வந்துபெரும்புகழ்மாமறைநான்முன்
தந்துவிளங்கியதற்பாணுக்குச்

சுந்தரமும்புரிதூல்கார்போற்றும்
அந்தணனெய்தியளித்தணனன்றே.

சுரர் - தேவர்.

(௨௫)

விருப்பைவெறுப்பொடுவிட்டவருக்குக்
கருப்பையகற்றுறுகாரணனுக்குத்
தருப்பைகொடுத்தனர்சாற்றுதவப்பேர்ப்
பொருப்பைவளர்த்திடுபுங்கவர்மாதோ.

புங்கவர் - அந்தணர்.

(௨௬)

தன்னையளித்ததனிப்பொருளுக்குக்
கன்னல்களித்துறைகஞ்சனளித்தான்
பொன்னினிழைத்தொளிப்பார்வையிடுவோ
கன்னையளித்தனள்கோவணமாதோ.

கன்னல் - கமண்டலம், கஞ்சன் - பிரமன்.

(௨௭)

போனகமாகியபூமகளிந்தான்
கானுறையுங்கலையின்னதள்கையால்
சனயிலாவரையேந்துபவற்கு
வானம்வழங்கினவண்குடைமாதோ

போனகம் - உணவு, அதன் - தேரால்.

(௨௮)

அந்தமிலாதவருங்கதையோற்குச்
சந்திரனற்றொருதண்டமளித்தான்
சந்தரமேகலேகுழரைமீது
வந்துறைதாதைமவுஞ்சிவனந்தான்

மவுஞ்சி - தருப்பையரைநாண்.

(௨௯)

மையின்மறைப்பொருண்மந்திரம்வந்து
வெய்யவனவ்வழிமெல்லவுரைத்தான்
கையினிதிக்கிறைபொற்கலநல்க
ஐயமளித்தனளம்பிகையன்றே.

வெய்யவன் - சூரியன், நிதிக்கிறை - குபேரன்.

(௩௦)

இன்னணம்யாருமியைந்தனநல்கி
உன்னுபிறப்பையொழிப்பவனுக்குத்
துன்னுபிறப்பதுசொல்லிரண்டென்ன
மன்னியகன்மமகிழ்ந்துபுரிந்தார்.

துன்னுபிறப்பது சொல்லிரண்டென்ன மன்னியகன்மம் - இருபிறப்பாளர் தன்
மைக்குரிய சடங்கு.

(௩௧)

மைதபுஞானமனத்திடையொன்றும்
கைதவமாய்மெய்கலந்தவனுக்குச்

வாமனாவ தாரமுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௦௩

செய்தவமாவலிசெய்பரிவேள்விக்
கெய்தவுளத்தினிலெண்ணியெழுந்தான்.

மை - அஞ்ஞானம், தபு - கெடுதற்குரிய.

(௩௨)

நாற்றிசையும்மகிழ்கூடாநடந்தேதான்
ஏற்றவளந்திகழெவ்வுலகோரும்
பேற்றியநருமதைப்பூங்கரையின்கண்
சாற்றுமகம்புரிசாலையடைந்தான்.

மகம்புரிசாலை - யாகசாலை.

(௩௩)

சிற்றடிமாவலிசென்னிபுனைந்தே
அற்றமிலாதவருந்தவமெய்தப்
பெற்றனனென்றுபெருந்தவன்முன்யான்
உற்றதையாவருரைக்குநரம்மா.

சென்னி - சிரசு.

(௩௪)

உன்னியவூர்பொருளுற்றிடவேயோ
மன்னியகன்னிமணஞ்செய்பொருட்டோ
அன்னமருந்திடவாவடைவுற்ற
தென்னதுநீசொலினீகுவலென்றான்.

அடைவுற்றது - வந்தது.

(௩௫)

பூங்கதிர்மேனிபொலிந்திடல்காணு
ஆங்குறைவோரொழுந்தற்புதமெய்தி
சங்குறையிங்குறையென்னவிருந்தான்
தீங்கறமாவலிசெய்தம்முறைசெய்தான்.

காணு - கண்டு.

(௩௬)

மாவலிதாழ்ந்தனன்மாமறைபாடு
நாவலவேட்டதெனல்குவனென்ன
மூவடிமண் பெறமுன்னினனாகிக்
காவிரிநிக்கவுமாரணிசைப்பான்.

காவு - நீலோற்பலம், கவுமாரன் - சிறுவன்.

(௩௭)

வேறு.

முறைப்படுத்துமுதுமறைவேள்விசெய்
விறற்பெருந்தவவெள்ளியருளினால்
குறிப்பறிந்துகொடுக்குங்கொடையொடும்
பிறப்பதுங்குலத்தேதார்குணப்பெற்றியே

வெள்ளி - சக்கிரன்.

(௩௮)

காரின்மேனிக்கடவுள்பயன்கொளத்
தீரனாகுமிரணியன்சேய்க்கொரு

பேரனாகிப்பிறந்தனையுன்வலி
பாரின்யாவர்பகரவல்லாரம்மா.

இரணியன்சேய் - பிரகலாதன்.

(௩௯)

நரகரிப்படிநண்ணினலம்புரி
சுருதிநாயகன் றாண்வரப்போற்றிய
பிரகலாதன்குலனிற் பிறத்தின்
விரகையாவர்விளம்பவல்லாரரோ.

தூண்வர - தூணிலவதரிக்க.

(௪௦)

நடலேவானவர்நான்மறையாளர்தம்
உடல்கொடுத்தியிரேற்பவதுவசீர்
மிடல்பொருந்துவிரோசனன்மைத்தின்
கொடையையாவர்ருறித்துரைப்பார்கோ.

உயிர்எற்ப - உயிரையாசிக்க.

(௪௧)

திருவுஞ்சீருந்திறலுமியைந்ததூன்
பெருமையாரிவப்பேசவல்லாரென
உரைசெய்மாதவனோதுமெங்காலினால்
மருவுமுன்மடிமண்டருவாயென்றான்.

காலினால் - அடியளவிலால்.

(௪௨)

தண்டலைப்பெருந்தண்ணடையும்மன்றால்
தெண்டிரைச்செழுந்தீவுமன்றானு
முண்டகத்தொடைமார்பவோர்முவடி
மண்டருகெனன்மற்றிவனென்னென்றான்.

தண்ணடை - நாடு.

(௪௩)

பேசக்கேட்டவப்பிள்ளையுஞ்சொல்லுமால்
தேசம்பெற்றிழைநீவினையுள்ளுமால்
நேசத்தீவையுற்றுலுநிலைநிலா
தாசைநோய்க்குமோரற்றமுண்டாகுமோ.

அற்றம் - முடிவு.

(௪௪)

பெற்றதாலுவப்பெய்திப்பெருமையோர்
குற்றநீங்கிக்குலவுவர்முத்தியில்
உற்றதன்றியுறதவையுள்ளுவோர்
சுற்றமோடுங்கெடுத்தலுஞ்சூழ்கலை.

சூழ்கலை - நினைந்திலை.

(௪௫)

உடற்குள்வந்தெழுமொள்ளழல்போன்றுபின்
கிடைத்திலாப்பொருண்மேற்கிளர்ந்தோடியே
நடக்குமாசையைநண்ணுமுடிப்பினால்
அடக்குமந்தனையேறிவாளரால்.

உவப்பினால் - திருப்பதியால்.

(௪௬)

என்றுகூறலுமிங்ஙன்வியைது
நன்றுநல்குவனெனமாவலி
ஒன்றுமெல்வையிலோர்குருவாகியே
வென்றியாற்குநல்வெள்ளிவிளம்புவான்.

எல்வை - சமயம்.

(சஎ)

தேசபெற்றதிருப்புணர்மார்பினான்
காசிபற்குறுங்கர்தலனாகியிங்
காசையுற்றமூன்றா முலகங்கொளா
வாசவந்தளிப்பானிவண்வந்தனன்.

கொளா - கொண்டு.

(சஅ)

ஆமொர்மூவடிமண்ணளிப்பெனென்றூப்
பூமியோரடிபூமியின்மேலெலாம்
வாமவோடியாகவளர்குவன்
நாமவோடியெங்குநனல்குவை.

வாமம் - அழகு.

(சக)

கொடுக்கினீதுகொடையன்றுகுற்றமோ
டடுத்துளோரையுஞ்சுற்றமென்பாரையும்
கெடுத்துநீயுங்கெடுநாகெய்துவை
விடுக்கவேண்டுமிக்குற்றவிழைவையே.

குற்றவிழைவு - கொடுமையாகிய விருப்பம்.

(௫௦)

மாநில்சுற்றமனையுறைதானு
தேறுதேவரத்தென்புலத்தேரொடும்
ஆறுசேரதிதிக்கும்பொருளைந்து
கூறுசெய்துகொடுத்திடல்வேண்டுமால்.

தேன்புலத்தோர் - பிதிரர்.

(௫௧)

வஞ்சமுற்றுமருவினர்தம்மொடு
நெஞ்சமுற்றுநிகழ்த்துமெய்நீக்கலும்
தஞ்சமற்றுத்தனாதூயிரீறுறின்
அஞ்சிமாற்றுபொய்யும்மழகாகுமே.

தஞ்சம் - ஆசரவு.

(௫௨)

ஊடுமாதர்க்குரைதருபொய்ம்மையும்
பாடுமாமறையோர்பசுப்பல்பொருட்
காடலோடுமற்றமகற்றுழி
நாடுபொய்ம்மையுநன்மையின்பாலவால்.

ஊடும் - பிணங்குகிற.

(௫௩)

ஐயமேற்றுணுமாச்சிரமத்தினோர்
செயிரில்செய்கைதிறம்பிச்செழும்பொருள்

கையினேற்பவுன்காதலித்தார்களேல்
பொய்யின்மாற்றிடினும்புணாயில்லையே.

செயிர் - புரை - குற்றம்.

(௫௪)

அள்ளிலைத்தருவஞ்சுவளிருங்கை
வள்ளலையொருமாமறையோனென
உள்ளலோங்குலகுண்டவெனன் றுமுன்
வெள்ளிகூறவவ்வேந்தனுங்கூறுவான்

உள்ளல் - நினையாதை.

(௫௫)

தருவமென்றுமுன்சாற்றிமறுத்தவர்
நரகஞ்சேர்ந்தநலிகுவரென்றுமூ
துரைசெய்தாயடியேனுளந்தேறவிவ்
வரியநல்லமன்றைந்தாயிலை

நலிகுவர் - வருந்துவர், தேற - தெளிய.

(௫௬)

துகளிந்தேசர்த்தநரகொடுதுன்னலர்
பகழிக்கும்பயமில்லைபழித்திடும்
புகழிற்கும்மறையோர்கள்புகன்றிடும்
வெகுளிக்கும்வெருண்டோடுமென்னுள்ளமே.

துகள் - குற்றம்.

(௫௭)

நல்லையின்னிகர்நான்மறையாளர்தாம்
செல்லவென்றசெழுங்கொடையாய்பொருள்
வல்லநல்குதியென்னின்மறுகநெஞ்
சில்லையென்பதையெங்ஙனமுன்றாமால்

மறுக - மயங்க, செல்ல-மேகத்தை.

(௫௮)

வருந்திபுற்றவறுமையினுன்மனம்
பொருந்துநான்மறைப்புங்கவரின்புறத்
திருந்துமோர்பொருளீதலிற்றீநர
கிருந்தையெய்துமென்றாலுநன்றீதலே

நான்மறைப்புங்கவர் - அந்தணர்.

(௫௯)

மன்றலந்துளவோன்மறையோனென
இன்றுமண்கவர்வாரியைந்தானெனின்
நன்றுவேறுமுண்டோவெனநான்மறை
வென்றிசேர்தருவெள்ளிசயித்தனன்.

இன்று - இந்நாள், மண்கவர்வான் - மண்கொள்ளும்பொருட்டு

(௬௦)

குரவன்கூற்றைமறுத்துக்கொடுப்பதெம்
மரபென்றோதியமன்னவறுமையால்

வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

௩௦௭

பெருகுதுன்பம்பெருகுதியென்னவும்
உணர்செய்கின்றதுதவவுவந்தனன்.

குரவன்கூற்றை - ஆசாரியன்சொல்லே.

(௬௧)

வந்தியாவலியென்றுவிளம்புபேர்
வந்தவோர்மனையான்புனல்வார்த்திடச்
சந்தநாண்மலர் தாளினிற் பெய்துபின்
கந்தமாமலர்க்கையினும்பெய்தனன்.

சந்தம் - அழகு, சந்தநம்.

(௬௨)

வந்தவாமனன்கையில்கிழந்துநீர்
அந்தமாவலியன்பினளித்தலும்
இந்திராநியரேத்தினர்தேன்மலா
சிந்தினாடித்தார்செழும்பேரியே.

அளித்தலும் - கொடுத்தலும்.

(௬௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருததம்.

நீர்விரிகமலச்செங்கைநீர்செலநிவந்தமாயோன்
பேரொளியுருவமெம்மாற்பேசலாந்தகைமைத்தொன்றே
பாரொலாம்பொதிந்ததோர் தான்பனிமலர்த்தாளொன்றேருங்கிக்
கார்கிழித்தொல்லையண்டகடாகமூடுருவிற்றம்மா

ஒல்லே - விரைவாக.

(௬௪)

உரைத்தகீழல்கமேழுமுள்ளடியாகவிப்பார்
திருத்தகுசிறப்புவாய்ந்துகிழரைப்புரமதாக
மருத்தழைவதனமங்கிமனமநிமயிர்காராக
விரித்தசெங்கதிர்கண்ணைவிராட்டுடனவிளங்கினாலை.

விராட்டுடன - விராட்டுருவாக.

(௬௫)

பண்டருமொழியாள்பங்கன்பழமறைவிரிஞ்சியாதி
எண்டகுமைப்புலப்பேருருவமற்றினையவெல்லாம்
கண்டனனசுரர்வேந்தன்கடையிலாளுநாந்தம்
கொண்டவானுருவப்பெம்மான்கொளுமுருவுறுப்பினம்மா.

விரிஞ்சி - பிரமன்.

(௬௬)

அலர்கதிர்ப்பசும்பொன்னாட்டிலமரருய்ந்தனரென்றெங்கும்
இலகொளிமுழுவமோங்கவெழுமெழிற்சாம்பவான்றான்
மலர்மழைவாடோர்சிந்தமாதவர்முதலோர்வாழ்த்த
உலகுருவாயமாயனுள்ளுறச்சூழ்ந்தான்மன்னே.

உய்த்தனர் - பிழைத்தார்.

(௬௭)

நகுததிர்த்திங்களென்னநறுந்துழாய்க்கொண்டல்பொற்றான்
உகிற்பொழிநிலவுக்கற்றையுலகெலாம்பரக்கேநாக்கி

முகிழ்விரிபோது தூவிமுளரியம்பொருட்டுமேலான்
திகழ்தருபசும்பொற்கன்னற்செழும்புனலாட்டினுஞ்.

உகிர - நகம், கன்னல் - கமண்டலம்.

(௬௮)

ஒட்டருபசும்பொனண்டத்துயர் முகடுடையமாலோன்
நீட்டியகமலப்பொற்றாணிரையிதழ்மலரின்மேலான்
ஆட்டியதெய்வநன் லீர்திர் திரைக்கங்கையென்று
நாட்டமூவுலகினூடுநளிபெறத்தவமுன்றே.

மலரின்மேலான் - பிரமன்.

(௬௯)

ஆற்றல்வாள்வண்ணரெல்லாமன் றுவஞ்சனையேசெய்தான்
மாற்றருஞ்சிறப்புவாய்த்மணிவண்ணனெனச்சினைப்ப
நாற்றிசைவழுத்தஞ்சீர்த் திருலஞ்செய்மாவலியன்றே னரைத்
தேற்றினன்றேவர்காலமீதெனத்தெரித்துமாதோ.

மணிவண்ணன் - திருமால்.

(௭௦)

உரவுநீருலகமெல்லாமோரடியாயதோங்கும்
இருவிசம்படியொன்றாயதேனையோரடிமற்றெங்ஙன்
தருதிநீதாராயென்னிற்சார்குவைநரகமென்ற
வருணபாசத்தால்வீக்கமாவலிகட்டுண்டானால்.

உரவுநீர் - கடல், வீக்க - கட்ட.

(௭௧)

குருவெருண்டதனாற்புன்கண்குறுகினன்போலுமென்ற
பிரகலாதப்பேரன்பன்பெருமனைக்கண்டுநஞ்சம்
உருகுறப்புளகமெய்தியுப்பிடுனோடத்தாநிற்ப
மருவிரிதுளவமாலேமலரவன்வழுத்திச்சொல்வான்.

புன்கண் - துன்பம்.

(௭௨)

உன்பதநீரினாட்டியுற்றநீர்தலையிற்றாங்கி
மன்பெருஞ்செல்வமெல்லாம்வழங்குமாவலிதானென்றும்
இன்பமேபெறுவதல்லாலிடருற்றகியாவன்கொல்லோ
அன்பனென்றுரைத்துப்பாசமவ்வுழிரீக்கினுஞ்.

இடருற்றகு - துன்பமடைதற்கு.

(௭௩)

வீக்கியவருணபாசம்விட்டொழிந்தவுணர்வேந்தன்
மாக்கண்வெம்முலையாள்செய்யமலர்மகன்கொழுநபச்சைத்
தேக்கமழ்துவளத்தாரோய்செப்புமோரடியென்சென்னி
மீக்கணவைத்தளத்தியென்னவிமலனங்குவந்துவிள்ளும்.

சென்னிமீக்கண் - சிரசின்மேல்.

(௭௪)

இருசுடரெறிக்கும்விண்ணுமேக்கறத்திருவிற்றுகி
உரைபெறுசுதலலோகமொருகுடைரிழற்றியாள்வாய்

மருவுநின்வாயில்காப்பேம்வயிரவாட்டடக்கைவேந்தன்
அரசமேலளிப்பமெட்டென்றைமனுக்காலத்தென்றான்.

இருசுடர் - சந்திரசூரியர்கள்.

(எடு)

ஆழியானருள்பாட்டினவுணர்கோன்சுதலேலாகம்
சூழிருஞ்சுற்றமோடுதுன்னினன்பிரகலாதன்
வழிருபுவனந்தாயவினையடிக்கமலம்வாழ்த்த
வாழிமாலவற்குமிக்கவாங்கொடுத்தருளிளுனால்.

ஆழிமால் - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமால்.

(எசு)

நாடொறுமெம்மையாங்குநலம்பெறக்காண்மையென்றோப்
பீடுசால்பிரகலாதன்பெயர்ந்தனன்சுதலேலாகத்
தேடலர்துளவோன்பின்னரிந்திரந்தரசுநல்கித்
தாடொழுமபரர்யார்க்குந்தம்பதியருள்செய்தானால்.

எடலர்துளவோன் - திருமால்.

(எள)

பிருகுவைவேரக்கிப்பெம்மான்பிறங்குமம்மகத்திற்செய்யற்
சூரியனகுறைசெயென்னவுற்றிடுங்குறைகள்மாதும்
அரியநின்னமத்தொன்றையறைந்திடினன்னனையே
மருவினகுறைமுகமுண்டோமதிக்கினிம்மகத்துக்கம்மா.

பாற்றும் - ஓட்டும்.

(ஏஅ)

குறையிலையெனினுமின்றுகடறுநற்பணிசெய்கேனென்
நிறைவனைவணங்கிவெள்ளியிற்றினனிறைவன்றனும்
நறுதுதலதிதியென்பாணலந்திகழ்மகிழ்ச்சிநாளும்
உறவுபேந்திரனையாகியும்பர்நாடுறைமுகமுண்டே.

உபேந்திரன் - விஷ்ணு.

(ஏக)

மருங்குறையினையோனென்னமருவுபேந்திரனாற்றல்
பொருந்திவச்சிரத்தேதான்மூன்றுபுவனமுமினிகிடும்பி
திருந்தியசெல்வந்துய்த்துத்திகழ்ந்திருக்கின்றனரிந்த
இருங்கைதகற்போர்கேட்போரின்பமுற்றிருப்பர்மாதோ.

ஓம்பி - காத்து.

(அ௦)

தேனுகுதுளவத்தாரான்றிருவினையாட்டின்மன்மை
ஊனுகுபரிதிவேலாயுரைக்குமாவெளிகேதாவென்றோ
நான்மறைக்கிழவன்மைந்தனவிற்றினன்மலராள்கேள்வன்
மீனுருவெடுத்தவாறென்விளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

உரைக்குமா - சொல்லுமாறு.

(அக)

வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—கரு௦

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ர வ து

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிருத்தம்.

உரைதருநான் முகற்குரைத்தநாட்களின்
பரிவினிப்பகற்குமுற்பகலினீற்றினில்
பிரளயம்வருமென்பபரிதினெண்ணியே
மருவினன்மீனுருமாயனென்பவே.

நான்முகற்கு - பிரமனுக்கு.

(க)

முந்துநான்முழுமறைகொணரமுன்னவன்
சிந்தியாமீனுருவெடுத்தல்செப்பிடிந்
அந்தநாளருத்தமிழரும்புநாட்டிடை
வந்துபார்புரக்குமோர்வமுதிமன்னேன.

சிந்தியா - சிந்தித்து, வழுதிமன்னன் - பாண்டியராஜன்.

(உ)

பைத்தபாட்பேந்துபார்பரிக்கும்பாண்டியன்
சத்தியவிரதன்வெண்மதிதயங்கிய
முத்தவெண்குடையின்முடிவுத்தோளினன்
பத்திமையான்பரந்தாமன்பாலரே.

பரிக்கும் - தாங்குகிற.

(ஈ)

மருக்கமழ்தாரினுன்வையையாற்றிடை
அருக்கியங்கொடுப்பதற்கங்கைதாங்கிய
திருக்கிளர்புனலிடைச்சேட்டிளங்கயல்
உருக்கொடுதனிமுதலுவந்துதித்தனன்.

கயலுருக்கொடு - மீனுருக்கொண்டு.

(ச)

மன்னவன்காண்டலும்வையையாற்றிடைத்
துன்னுறவிடுதலுமீனஞ்சொல்லுமால்
உன்னுழிச்சரணெனவுற்றவெண்ணீர்
பன்னுபல்கைகொளப்பமுதினவிட்டனை.

சரணெனவுற்ற - அடைக்கலம்புகுந்த.

(ரு)

கன்னலினீரினுங்கழுமுந்தண்சுனை
மன்னியநீரினுமருவவிட்டெனை
இன்னலொன்றறநனியினிதுகாக்கென
அன்னவெனஞ்சுகமடைந்ததற்புதம்.

கன்னலினீரினும் - கமண்டலநீரினும்.

(சு)

கடமுமிழ்களிற்றினுன்கன்னனீரிடை
விடுதலுங்கன்னலின்விம்மிவீங்கலால்

மடலவிழ்நறுமலர்வாவியுத்தனன்
நெடுமலர்ப்பூந்தடனிறைந்ததென்பவே.

கடம் - மதம், உய்த்தனன் - விட்டான்.

(எ)

தடனிறைந்திடுதலுந்தயங்குசெங்கதிர்
விடுமணிப்பூணிணன்வியந்துநோக்கினன்
கடலிடையுத்தனன்கல்லென்கௌவைநீர்
படுதிரைப்பாவையிற்பாய்ந்துசொல்லுவான்.

கௌவைநீர் - ஒலியையுடையநீர்.

(அ)

இறைவனீகடலிடையெனவிட்டேகுறின்
நிறைதினாவேலையினெடியமீளினம்
சிறியனைச்சிறினைசுதைக்குமென்னலும்
மறமிகுவேலிணன்மதித்துச்சொல்லுவான்.

வேலையில் - கடலிலுள்ள.

(ஆ)

மீனுருக்கொண்டுவண்விளங்குகின்றீர்
தேனியிர் துளவணிதெய்வநாயகன்
நனமாமிவ்வுருவெடுத்ததென்னென
மானவேன்மன்னவன்வழுத்தமீன்சொல்லும்.

துளவணிதெய்வநாயகன் - திருமால்.

(க0)

மன்னவவேமுநான்வைகின்மர்க்கடல்
உன்னுமூன்றுலகமுமொளிப்பவோங்குமால்
அன்னநாட்டோணியொன்றையுமாங்குகின்
நின்னையுமுலகினினிறைந்தவித்தையும்

வித்தை - ஓவுதி, தோணி - தெப்பம்.

(கக)

முனிவரர்கணத்தையும்பொறுத்துமொய்ம்பினால்
தனிமறைகவர்த்தவன்நனைக்கொன்றம்மறை
நினைதரவயன்றுயினீங்கினாட்டுவன்
எனநிறைகடலின்மினேகிற்தெறன்பவே

ஆயன் - பிரமன்.

(கஉ)

ஆயிடையரசனுமருளிநாழியாம்
மாயனைநினைந்தனன்வைகுமெல்வையில்
தூயமீனுருவினன்சொன்னவண்ணமே
மேயதுகடன்மழைவிசும்பிற்பெய்யவே.

எல்வையில் - சமயத்தில்.

(கங)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியனிருத்தம்.

பிறங்கியபகற்போதொன்றுபெயர்வுறக்கங்குற்காலை
மறிந்துமால்வரைகள்சாயமால்வரையென்னப்பொங்கி

- கறங்குவெண்டினாயலைப்பக்கௌவையங்கடன்முகட்டில்
உறங்கியமலரின்மேலானுயிர்ப்பொடுமறைநடந்த
கங்குற்கால - இராப்பொழுது. (௧௬)
- உளைப்பரிமிடற்றனென்றுமுடல்சினத்தவுணாங்கு
முளைத்தனன்மறையவெளவமுறுகியசினத்தால்வெம்போர்
விளைத்தவனுயிரையுண்டுவிழுமிதினமறைகனெல்லாம்
அளித்தனன்மீனமாயவருமுறைமுதலிமாதோ.
பரிமிடற்றன் - ஹயக்ரீவன். (௧௭)
- சத்தியவிரதேனாசடங்கடலுக்குக்கெல்லாம்
வித்தொருதெப்ப, தேற்றிமீனுருவெடுத்தமாயன்
கொத்தொரியிலும்போதிருவவயன்விழிக்குங்காறும்
மொய்த்தவெண்டராகவேலமுக்கட்டியுறைந்தானன்றே.
விழிக்குங்காறும் - விழிக்குமளவும். (௧௮)
- முடங்குதெண்டிரையபௌவமுற்றுமோர்செலுவுட்சென்று
மடங்கியதுணரகில்லார்மயர்ந்தனர்நேடியன்னேரூர்
ஒடுங்கினரேத்திரின்றுருயர்வொப்பிலாதமேலோன்
தடங்கொன்சேலுருவின்மாண்பியாவரசாற்றுகீரார்.
பௌவம் - கடல், செலு - சிலாம்பு. (௧௯)
- மன்னியசேலினொற்றைமருப்பினிலரவான்யாப்பத்
துன்னியபஃறிமீதுதலங்கியமுனிவரோடும்
இன்னருளரசனேறியேத்தலுமேந்தாமாயன்
பன்னுத்தவங்கெல்லாம்பளகறவியம்பினாளுல்
பஃறி - ஓடம். (௨௦)
- பொதியவிழ்கமலவீட்டுப்புராதனன்விழித்தகாலச்
சாரரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்திருத்துயிலாரமார்பன்
அதிர்நிரைக்கடலிற்சேலாயளித்துவேலரசன்நன்னை
மதுவலாந்தொடையல்வைச்சுதமனுவாக்கினாளுல்.
கமலவீட்டுப்புராதன் - பிரமன், திருத்துயிலாரமார்பன் - திருமால். (௨௧)
- பன்னுமிக்காதகேட்போர்படிப்பவரெழுதில்வீடு
துன்னுவரசுவென்றுசுகமுனியுபாத்தானென்ன
இன்னருள்பழுத்தகுதனிகைத்திருந்தவர்நாங்கேட்பப்
பின்னும்முனிவன்சொற்றபெருங்கைதவழங்கலுற்றான்.
இருந்தவர் - பெரியதவத்தினர். (௨௨)

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சஎ௦.

எட்டாங்கந்தம்முற்றிற்று. 1237

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாங்கந்தம்.

மு த லா வ து

இளன் உதையுரைத்த வத்தியாயம்.

தனாபுகழ்வீணரொதன்சத்தியவிரதனென்ன
மருவுவேலரசன்வைவச்சுதமனுவாகிவந்திங்
கிருநிலம்புரக்கின்றனென்றிசைத்தனைமுனிவவன்னை
விரிதருமரபின்வண்மைவிளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

புரக்கின்றான் - காக்கிறான்.

(க)

ஈசனாந்திருமாலுந்தியெழுந்தசெங்கமலப்புத்தேன்
தேசலாமனத்தின்வந்துசேர்தருமர்சிசெய்தான்
காசிபனாகுமன்னைகாதலன்விவச்சுவான்மன்
மாசிலாமைந்தன்வைவச்சுதனெனவழங்குவாரால்.

சேய் - புதல்வன்.

(உ)

அன்னவன்சிரத்தையென்னுமணங்கினைமணந்துகாதல்
மன்னுமோர்மைந்தன்வேண்டிவசிட்டனாமகஞ்செய்ப்போது
பன்னிபெண்மகவுவேண்டிப்பகந்தனளாகவோதா
உன்னுபெண்னுதிக்கவென்றோர்மறைகரத்துரைத்தான்மன்னே.

மகம் - யாகம், பன்னி - மனைவி

(ஈ)

இத்திறமியம்பலானையினையெனவுதித்தாளார்பெண்
அத்திறமரசனோக்கியருமறைவசிட்டன்றன்னே
வித்தகவிதென்கொலென்னவினாந்தவாறியம்பியன்னே
பைத்தபாம்பணையாற்போற்றிப்பள்ளிகலானாக்கினால்.

பளிகலான் - குற்றமில்லாதவன்.

(ச)

இளனெனும்பெயர்பெற்றன்னேனிலங்குநாளவேட்டமாட
உளமுவந்தொருமாவேறியொளர்வடவரையின்கீழ்பால்
வளமுறைசுகுமாரப்பேர்வனத்துழிச்சேறலோடும்
தளிர்நிற்பெண்ணின்வண்ணஞ்சார்த்தனன்மீட்டுமோதோ.

வேட்டம் - வேட்டை, மா - குதிரை

(சு)

அங்குடனேகிடுருமரிவையராயர்மாவும்
பொங்கெழில்வடவையாகிப்பொலிந்ததென்முரைப்பேவந்தன்
மங்கையோடியன்னோர்வருந்துதற்குற்றசாபம்
இங்குரைசெய்வாயென்னவிருந்தவனுரைக்கலுற்றான்

அரிவையராயர் - பெண்களாளுர்கள், வடவை - ஊழித்தீ, (இதுபெண்குதிரை
வடிவினது).

(ஊ)

ஒன்பதாங்கந்தம்.

சொல்லுமிவ்வனத்தின்முன்னர்ச்சுடர்மதிச்சடையோன்வேட்ட
நல்லெழிலுமையாங்கொங்கைநலனுற்புணருங்காலே
எல்லிமெதிமீலந்தானிருங்கழன்முனிவரேத்தச்
செல்லலுமனையாணுணத்திருமினர்முனிவர்மாதோ.
மதிச்சடையோன் - சிவன்.

(எ)

நானியநங்கைபின்னர்நக்கனையனையாளாக
வேணியஞ்செல்வன்வெம்பிமேதருவனத்திலுற்ற
ஆணுருப்பெண்பாலாகவதைந்தனன்றைநாட்டொட்
டேணமைபுருடர்வந்தங்கெய்திடாரிறையுமன்றே.
ஏண் - பெருமை.

(அ)

அவ்வழிநடந்துபெண்மையடைந்தினையாயமாதை
எவ்வமின்மதிமுன்பெற்றவிலங்கெழிற்புந்திபுல்லி
அவ்வியமலித்தசிந்தையாடல்வேற்புநரவாவைக்
கவ்வைசெய்வாரியேழ்சூழ்காசினிபுரக்கவீன்றூன்.
அவ்வியம் - பொருமை, கவ்வை - ஒலி

(க)

எண்ணறுபுகழின்மிக்கவிளனென்னவிளங்குவேலான்
பெண்ணுருமீட்டொங்குப்பெற்றமைவசிட்டன்றேரா
அண்ணலவ்வரனைப்போற்றியானேருமதியும்பெண்மை
நண்ணுமோர்மதியுமாகநன்கமைத்தருளினானான்
தேரா - தேர்த்து, மதி - மாசம்.

(க0)

கலிவிருத்தம்.

இருடருங்கருமலாளெனுமேழையைப்
புருடனாகிப்பொருந்தியநாட்புணர்ந்
தருடருஞ்சிறுவோரையளித்தனன்
தெருடரும்மதிசரிளனென்பவே.

ஏழை - பெண்.

(கக)

வன்றிறற்படைமன்னவனல்கிய
ஒன்றுநற்றவத்துந்கலனாகியாம்
வென்றிவேற்கரவேந்தர்கண்மூவரைத்
தென்றிசைக்கிறையாகச்செலுத்தினன்.

நல்கிய - பெற்ற.

(கஉ)

உளம்விரும்பியுயிர்த்தபுநரவா
வளமிசுந்தவம்மாளிலமோம்புற
விளைபசும்பொன்வெயின்முடிசூட்டியவ்
விளைநடந்திருங்கானகத்தேகினுன்

உயிர்த்த - பெற்ற.

(கங)

சையா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

நகரு

வாட்டமில்வகைசெய்தவைவச்சதன்
மீட்டும்பெற்றபுதல்வர்விழுப்புகழ்
பாட்டுவண்டிமிர்பைந்தொடைமன்னவ
கேட்டியென்று முனிவன்கிளக்குமால்.

விழுப்புகழ் - பெரும்புகழ், கிளக்கும் - சொல்வான்.

(கச)

இளன்கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இ ர ண் ட ர வ து

சையா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

முழங்குநீர்யமுனையின்முயன்மறாதவம்
வழங்குவைவச்சதமனுவளித்தனன்
தழங்குநீர்க்கடற்புவிதயங்குவானுறும்
பழங்கணிக்கியவொருபதின்மர்தம்மையே

பழங்கண் - துன்பம்.

(க)

ஏதமில்புகழினுனிக்குவாகுவோ
டோதுசையாதிதாருறும்விடத்துரு
நீதிசெய்நபகேஹ்நிகரினற்கவி
ஆதியென்றையுமப்பதின்மர்தங்களின்.

ஏதமில் - குற்றமில்லாத.

(உ)

கவியெனும்பெயர்புனைகருதுசீரினான்
புவிமுதலியபுகழ்பூதத்தாலுறும்
எவைகளும்பிரமமாமென்றென்றெண்ணி
நவையறுபிரமமாய்நண்ணினாரே.

நவையறு - குற்றமற்ற.

(ங)

எழிறிகழ்விடத்துருவென்னுமொயம்பினான்
அழிவறுகுராவனம்வசிட்டனையால்
விழைவுபசுநிரைமேய்த்துமேவுநான்
தொழுவுறுநிரைநடுத்தோன்றிற்றோர்புலி.

ஆனையால் - கட்டனையால், பசுநிரை - பசுமந்தை.

(ச)

வெந்திறம்புலிதமமேயகங்குலின்
வந்தடந்ரையினம்வாய்விட்டார்த்தன

அந்தமில்லுணத்தினுணர்த்தல்கேட்டலும்
முந்தபெடையொடுமுதித்துன்னினுண்.

தமம் - இருள், அட - கொல்ல.

(ரு)

புலியெனவொருவிடைபுழுங்கிவீட்டினுண்
வலிகெழுமுனிவரன்வைகற்காலேபோய்க்
கொலையுறுவிடையினக்கண்டுகொன்றீ
நிலையிழிபின்னவென்னுநீக்கினுண்.

விடை - இடபம்.

(சு)

முனிவரன்சபித்தலான்மொழியும்பின்னவன்
எனவிருங்கானடைந்தியற்றிமாதவம்
துனியுறுவனத்தழல்கலாவிமெய்சுட
மஹமகனொருபதமருவினானோ

சுலாவி - குழிந்து.

(எ)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

சையாதிமென்றுரைக்குத்தவங்கழுமுமனுப்புதல்வன்
மையார்ந்தவணர்கூந்தன்மானையுமாந்தன்முனாப்
பொய்யாதபுகழ்பெறுமுப்புதல்வரையும்பெற்றாவம்
பையாரப்பரிக்கின்றபாரகமோரேழ்புரத்தான்.

வணர் - நெரிவு, அரவம் - பாம்பு (ஆதிசேடன்).

(அ)

சன்றமகடன்னொடவ்விறையோனற்சவனனுறை
கான்றருகானேகுதலுங்கனிமொழியாளச்சவனன்
வான்றவஞ்செய்தாக்கையொருவன்மீகமாகவதில்
தோன்றுவிழிமின்மினிபோற்றோன்றுதலைக்கண்ணுற்றாள்.

வன்மீகம் - புற்று.

(க)

கண்ணெனிகுறுகியொருகண்டக திருத்தவவன்
மிண்டிமிகுசெங்குருதிவன்மீகமீதெழலும்
தெண்டிரைசூழ்பார்புரக்குந்தேர்வேந்தேனுவெனம்
உகாண்டெறுவோர்யாவருமேகுருடரென்பாராயினரால்.

கண்டகம் - முள்.

(க0)

யாரோலிங்குற்றவரிந்தற்றவருக்கின்றபிழை
ஒராதியற்றினரென்னுன்னியவனுதலும்
காராரும்பூங்கூந்தற்கதிர்முலைச்சகன்னிகைதான்
தோதிழைத்தபிழைசெப்பினளவ்வேந்தனுக்கே.

ஒரீது - ஆராயாமல்.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சாற்றுதல் கேட்டவேந்தன் சவனனைவணங்கிப்போற்றிக்
கோற்றொடிய நியான் செய்தகொடும்பிழைபொறுத்தியென்னு
மாற்றருந்தவத்தே தானின்சீர்க்களையான்மணக்கும்வண்ணம்
நாற்றிசைபுகழுமேந்தானல்கெனநவிற்பிறுநூல்

வந்தால் - அரசனே

(கஉ)

முனிவரன்மொழிந்தவண்ண முகிழ்நகைத்துவர்வாய்மைக்கட்
கனிமொழியணங்கைவேந்தன்காதலோடளித்தாணுற்றோர்
பனிமலர்க்கண்களெல்லாம்பளகறத்தெரிந்தவாங்குப்
புனைகழல்வயவரோடுபுரவலன்கரம்போந்தான்.

அளித்தான் - கொடுத்தான்.

(கங)

தவம்புரிசவனனென்போன்றையல்லாடணையவித்த
அவம்புரியுருவாகாதாலழகுறுகாமன்வேட்கும்
நவம்புரியிளமையிங்ஙனண் ணுதல்வேண்டிமென்எச்
சிவம்புரிபுரியின்பேர்ப்புத்தே தளிரைக்கருதவன்தேனார்

பரியின்பேர்ப்புத்தே தளிர் - அசுவினிதேவர்

(கச)

வந்தனரவரைநோக்கிமகத்தினி லுமக்குங்கூறு
தந்திடுவேனென்மூப்புத்தவிரநீரிளமைஎல்கின்
சந்தரப்புலவீரென்று துதித்தனன்வணங்கவன்தேனார்
அந்தணப்பெரியோற்றம்போலழகுறவாக்கினாரால்.

மகத்தினில் - யாகத்தில்.

(கரு)

மூவருமுருவமொத்துமுன்னுறமயங்கிகேநாக்கிப்
பாவைதன்கற்பினுலேபதியையேபதியென்றுற்றார்
தாவிலாத்வத்தே தானவேள்விசார்பரிப்பெயர்ச்சேர்தேவர்
தேவரோடருந்துமாந்தச்செய்தவிவழங்கினூல்.

பதியையே - கணவனையே.

(கசு)

மகத்தினிற்கூடிலாதவயித்தியராயதேவர்
சகத்தினிற்சவனன்வேள்விசாரந்தவிநுகர்தல்காண
அகத்திடைவெகுளிபொங்கவருந்தலைதுணிப்பெனென்னு
பகைத்திறலுக்கும்வெய்யபடைபுரந்தரன்கைக்கொண்டான்.

வயித்தியராயதேவர் - அசுவினிமருத்துக்கள்.

(கஏ)

முத்தழல்வளர்க்குமந்தண்முனிவரன்குலிசங்கொண்ட
தத்தொளிப்பூணிணுந்நன்மடக்கரம்வழங்காவண்ணம்
அத்தலைநிறுத்தலோடுமமரேரோடன்தேனார்நு
மெய்த்தவன்வேள்விவாழ்த்திவிண்ணகத்தேதினூல்.

குலிசம் - வச்சிராயுதம்.

(கஅ)

அன்றுதொட்டவனியீதேயாற்றுநன்மகங்கடோறும்
குன்றெறிகுவிசனாதிக்கொற்றவாளமரோடும்
சென்றவிக்ஹபெற்றாந்திகழ்பிரிப்பெயர்கொடேவர்
ஒன்றியதவத்தேதானில்லாளொடுமுவந்துறையுளரில்.
குவிசனாதி - இந்திரன்முதலாகிய.

(கக)

கானுறைமுனிவற்கீந்தகனிமொழியணங்கைக்காண்பான்
மானிலம்புகழ்சையாதிமன்னவனாங்குமேவித்
தேனியிரலங்கன்மாலேதிகழ்தருமதன்கொலென்ன
வானநல்லெழின்மிக்கானைமணந்துறைமகளைக்கண்டான்.
காண்பான் - காண.

(உ௦)

உன்னைமுன்மணந்துநின்றவுடன்முநிர்முனியைநீத்துப்
பின்னுமிவ்வினோளுந்தேசர்நதுமடந்தைநீபிழைசெய்வண்ணம்
என்னையொலென்னவன் னாளியைந்தவாறியம்பக்கேட்டுப்
பன்னருமுவகைபூத்துப்பார்த்திபனகாஞ்சேர்ந்தான்.
நீத்து - விட்டு, உவகை - சந்தேகமும்.

(உ௧)

எழுநீர்க்கழிநெடி லாசிரியபரிருத்தம்.

கொண்டல்கண்படைகொண்டலைநகரங்குலவுசையாதிமுன் னுயிர்த்த
எண்டிசைப்புகழாந்தனென்றிசைப்போளிரேவதன்மன்னையின்றெடுத்தான்
வண்டியிர்தொடையல்லுளையுமவ்வேந்தனவயங்குரேவதிதனையளித்திவ்
வொண்டொடையலர்க்கையணங்கினையெவருக்குதவதுமெனநினைந்துறைந்தான்.
கண்படைகொள் - நித்திரைசெய்கிற.

(உ௨)

எரிதவழுவடிவேலிரேவதனீன்றவிரேவதிதன்ஹொடுசெய்ய
மரைமலரண்ணலுலகினையடைந்துமாடகயாழிஹொப்பாடும்
ஒருகணங்கழியவணங்கையார்க்களிப்பனென்றலுங்கழிந்தபல்லாழி
இருநிலவரைப்பினிநகுலவேந்தரில்லெனமலாவனியைசப்பான்.

மரைமலரண்ணல் - பிரமன்

(உ௩)

அலைப்பெருங்கடல்குழ்தறைப்பொறைதவிர்க்குமலப்படையவற்றூயீன்ற
குலக்கொடிதன்னையருளெனவுரைத்தகொழுமலரண்ணலைப்பரவிச்
சிலைத்தழும்பிருந்ததினியுன்மீண்டுதெண்ணிலா முகிழ்கைத்துவரவாய்
மலர்க்கருங்குழலேமடம்பனையுயர்த்தமதிநிற்பெருமனுக்களித்தான்.

பொறை - சுமை, அலப்படையவன் - பலராமன்.

(உ௪)

திதலைவெம்முலையாடிருவருச்சாலத்திகழ்தரநீண்டிருந்தமையால்
கதிர்மணிக்கலன்சேர்க்குமுறழ்க்குழத்திற்கைப்படைநீட்டினன்னவணக்கி
மதிமெனமருளுமணிரிவவள்ளன்மணத்தினன்மலர்த்தொடைசூட்டத்
ததைமலர்க்குமுலான்சமவருவாகித்தயங்கினருவகைகொண்டிருந்தான்.

திதலை - தேமல்.

(உ௫)

வினையிடு ஞர்முனிவெகுண்டவற்கியற்றியசாபம்
அநகனாழிவந்தகற்றியவிவ்வுலகளித்தான்

எனலுமன்ன திங்கிசைத்தியென்றேந்தலுயியம்ப
முனைவனும்மதுவிரித்தனன்மொழியலுற்றனனல்.

வினையின் - வினையுத்தால், விரித்தனன் - விரித்து. (௫)

திங்கடோறும்வந்துறுமரிதினத்துணவொழித்தே
எங்கனையகற்போற்றியீராமெனாத்தியில்
துங்கநான்மறையோர்க்கெழிற்றொறுநிரையுதவி
அங்கருந்தவர்க்குணவளித்தருநதுவனரசன்.

திங்கள் - மாசம், சராமெனாத்தி - துவாதசி, தொறுநிரை - பசுமந்தை. (௬)

இன்னவாறுசெய்தொழுதுவோனீரறுத்தியோர்
கன்னலென்னவங்குற்றாட்கலவலோர்தொடர்ப்
பன்னுசீர்த்துருவாசனும்பண்ணவனனாக
அன்னரீயிவணருந்தெவருந்தவனேந்தான்

கன்னல் - கழிகை, நேர்தான் - இசைந்தான் (௭)

கழிகையொன்றினுளருந்திடவேண்டிகழிது
படிசொலும்புகழியமுனையின்படாநதுநீர்படிந்திங்
கடியன்புன்குடிடைதியென்மரசனாக்கைந்தான்
நடைசெய்மாதவனன்மெனநடந்தனன்னே.

நீர்படிந்து - நீரிவழங்கி (௮)

சரமார்புன்னமூழ்வானேகியமுனிவன்
சேர்கலாநொருகன்னலுந்தீர்த்ததென்மரசன்
ஒரினுன்பாத்தோடுனாதுபலனளிக்கும்
நீர்ப்பாரணைநன்மெனநீர்துகர்த்தனனல்

நீர்ப்பாரணை - நீருன்பவாசமுடித்தல். (௯)

விதியினாற்புனலரு : தியபின்முனிமேவி
அதிதிபூசனையாற்றுவன்முனமெனவறைந்து
பதிதனுகிமுன்பாரணைபுரிந்தனையென்னென்
றுதிரம்போன்றிருகண்சிவப்புமுனிவுற்றான்.

ஆற்றுவன் - செய்வேன், பதிதனுகி - பாலியாகி. (10)

சேற்றமோடவன்செஞ்சடைநிலத்திடையடித்தங்
காற்றலோடுகைவானொமொர்த்தொருபுதம்
தோற்றநீயினுயிர்தொலைத்தேகெனச்சொற்றான்
மாற்றருஞ்சினத்ததுவாவுடைநிலன்மன்னன்.

சேற்றமோடு = கோவத்தோடு. (11)

அடைந்தவாடுமலர்நீணியணிப்பஃறையரவில்
கிடந்ததொன்முதலுதித்துதன்னாழிணங்கெழுமி

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்;

௩௨௧

உடைந்திடாது நம்மன்பனைக்காத் தியென்றுரைப்ப
நடந்தங்காழிவெங்குறையிர்நலிந்தொருக்கியதே.

பஹிலையரவில் - ஆதிசேடன்மேல், குறள் - பூதம்.

(௧௨)

பூதமாய்ந்ததுகண்டருந்தவன்பொருக்கென்ன
ஒதுநாற்றிசையெங்க ணுமோடின னே னுடச்
சோதியாழியும் வீட்டி யபின் னொடர்ந்தேதகப்
போதமாதவன்வடவரைமுழைஞ்சுபுகருந்நீதான்

(௧௩)

அங்குவந்தடைந்தருத்திடவருந்நீவருடைய
பொங்குசீரையனுலகுபுக்கவறநதுபுகல
எங்குமாயவனானையார்மாற்றுவரென்னுச
சங்கரன்பதஞ்சார்ந்துரைத்தனைறுயாநாபுந்நீதான்.

மாயவனானை - திருமாலின் கட்டளை

(௧௪)

மாயனாழியைமாற்றவல்லுநரெவர்ததிககின்
தாயினன்புடைத்தறபரனைத்தெதநாளும
நேயமோடவனானையுதையெனவானிகழ்த்தப்
போயினுன்றிருவைகுந்தமபொருநுதினன்புகழ்ந்தான்.

வல்லுநர் - வல்லவர்

(௧௫)

மருமாயனைவணங்கினன்வாழ்த்திமாதவத்தோன்
அரியநின்னுடையன்பனுக்கறிவழித்தடியேன்
புரியுந்திங்கிண்ப்பொறுத்தநீயுருள்கெனப்பொற்றத்
திருவினாயகருந்தவற்கருணமொழிநெரிப்பான்

அறிவழிந்து - அறிவுகெட்டு, புரியும் - செய்த.

(௧௬)

மன்னுமன்பர்தமுள்ளமென்னிடத்திடையுடைய
என்னதுள்ளமுமன்மந்தம்மாலியைந்திருக்கு
அன்னதன்பரநீனமில்லாநிலையலர்மேல்
பொன்னினும்மெனக்கினியவரவர்களைபுகலின்

வதியும் - தங்கும், பொன்னினும் - திருமாளினும்

(௧௭)

சுற்றமாதியெப்பொருள்களும்பொய்யெனத்தூணின்
மற்றென்பாதமேமனக்கொருமவர்க்கிடர்மருவின்
உற்றுநீக்கிடாதுறைதுமோவன்பர்பாலுவந்து
பெற்றகன்றுகாண்கறவையின்பெட்புறுமுள்ளம்

சுற்றவையின் - கறவைப்பசுப்போல.

(௧௮)

அன்பருக்கருந்துயர்செயவடைந்தகிவங்கொடியோர்
மன்பெருந்துயருறுவதுமதித்திடல்வழக்கே

உன்பெருந்தயராசனெயொழிக்குமற்றவன்றான்
நன்குநின்சிரம்பொறுத்திநற்றவவெனநவின்றான்.

பொறுத்தி - தாங்கக்கடவை.

(௧௧)

சொன்னவாசகங்கேட்டலுமாயனைத்தொழுது
மன்னன்றாண்முடிமருவினன்வணங்கினன்வழுத்த
என்னபாவம்வந்தியைந்ததிங்கெனக்கெனவாசன்
துன்னியாழியைத்துதித்தனன்பன்முறைதொழுதே.

ஆழியை - சக்ராயுதத்தை.

(௧௨)

அரசன்வாழ்த்தலுமாழியம்முனிவனையடாது
விரைவிற்போயறவாழியந்தணன்கரமேவப்
பருவமொன்றுணவின்றியேவாவுபார்த்துறையோன்
உரைசெய்மாதவற்றொழுதுணவருத்தினனுவந்தான்.

அடாது - கொல்லாமல்.

(௧௩)

கலிவிருத்தம்.

அரியமாதவனாழியடர்த்தலால்
பருவமொன்றுபடரவிவ்வாறவன்
வரவுநோக்கியேவைகியமன்னவன்
உரையருந்தவனுண்டபிணுண்டன்.

அருந்தவன் - அருந்தவத்தினன், (தூர்வாசன்).

(௧௪)

நனிவருந்தியோராண்டுநன்பாரணப்
புனலருந்திப்பொருந்துமவ்வேந்தைவெம்
முனிபுகழ்ந்துநன்காசிமொழிந்தபின்
தனிவிசம்புறச்சார்ந்தெழுந்தானரோ.

புனலருந்தி - நீருண்டு, ஆசி - வாழ்த்து.

(௧௫)

மூன்றுமைந்தர்சகேதுமுதலினர்
தோன்றிறாவாந்தால்லுலகாளுவான்
கான்றசெம்பொற்கதிர்முடிசூட்டியே
வான்றெடுமவனத்தேகினன்மன்னனே.

ஆளுவான் - ஆள.

(௧௬)

அந்தமன்னனைந்தனன்முத்தியின்
மைந்தர்த்தம்மரபுந்தழைத்தேதாங்கின
இந்தமாக்கதைகட்கவியைந்திடும்
சின்னதையார்திருமால்பதஞ்சேர்வரோ.

மரபும் - சந்ததியும்.

(௧௭)

என்றுகூறியிகலிக்குவாகுவின்
துன்றுசீர்மரபும்மினிச்சொல்லுவாம்

இக்குவாகுவின் கதைபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௨௩

நன்றுகேட்கெனநான்மறையந்தணன்
வென்றிவேலரசக்குவினம்புவான்.

இகல் - வலி.

(௨௬)

அம்பரீடன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௬

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான் காவது

இக்குவாகுவின் கதைபுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுதிக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லுமம்மனுமுன்றும்கிங்காலேச்சுடர்விரிமூக்கினின்றுதித்த
நல்லெழிலிக்குவாகுவென்றுரைப்போனவையறவுரைத்தமைந்தர்கடாம்
செல்லுறழ்தடக்கைவிசுக்கியாடருஞ்சீர்சேர்நிமிதண்டகன்முதலாம்
எல்லையிறிதலார்நூற்றுவரென்பாரியம்புமன்றோர்களின்விசுக்கி.

நவை - குற்றம், செல் - மேகம்.

(௧)

தாளைதன்சொல்லாற்றென்புலத்தோர்க்குச்சாற்றியகடன்கழிப்பதற்கா
மேதருகான்போய்வியன்சசமுதலாவெண்டியவனுமெலாம்வெளவிக்க
காதல்வெம்பசியிற்சிலமுயலருந்திக்கழிந்தனகொணர்ந்திடோக்கி
ஒதியவசிட்டோர்ந்திதுசேடம்பிதிர்மகக்குறாதெனவொழித்தான்.

சசம் - முயல், பிதிர்மகக்கு - பிதிர்யாகத்துக்கு.

(௨)

ஒழித்திடுங்குருவைமுனிந்துதன்றூதையொருவனத்தேகெனவேகி
இழைத்ததோர்தொழிலாற்சசாதனென்றெவருமியம்பவாங்கிருந்துபல்பருவம்
கழித்தபின்றூதையிண்ணகங்கலப்பக்கதிர்முடிபுனைந்துலகளித்துத்
தழைத்தெழுமன்பாற்புரஞ்சயனெனுமோர்நயனையுயிர்த்தனனன்றே

பருவம் - வருடம், தரயன் - புதல்வன்.

(௩)

இயம்புமம்மன்னககுத்தனென்பெயருமிந்திரவாகநெனுமோர்
வயன்றருபெயருமடைந்தனனடைந்தவாறென்காரணமென்னின்
தயங்கொளியின்னோர்தானவரவெருட்டித்தமனியப்பதியிழந்தோடி
அயன்றெழுந்திருமாலடியினைவணங்கவன்னவனமாருக்கைறவான்

தயன் - யாது, தமனியப்பதி - பொன்னுலகு.

(௪)

புரஞ்சயனிடத்தெம்மொருகலெபொருந்தும்புரஞ்சயனாற்புலவீரகாள்
பரிந்துதானவர்போரிகலழிந்திரியப்பசும்பொனாடடைதிரென்றுரைப்ப
வினர்த்துவிண்ணவரவ்வேந்தனையடைந்துவிளம்பினர்தந்துயர்விளம்ப
வருந்துதலொழிப்பவன்வாசவனெனக்குவாகனமாய்விரினைன்றான்.

புலவீரகாள் - தேவர்களே, இகலழிந்து - வலிகெட்டு.

(௫)

இந்திரன்வாறியைந்தொருவிடையாயேந்தலெவரிநிடைத்தரிப்பப் புந்திரொந்தவணரிநிரப்பொருதுபுரஞ்சயன்பொன்னுலகளித்தான் நந்தலின்மமார்புரந்தாடுனெண்ணினருவந்துவீற்றிருந்தார் அந்தநல்விடையின்முரிப்புதைந்ததனென்னவன்ககுத்தனென்பெயரும்

விடை - எருது, வெரிந் - முதுகு, முரிப்பு - முசப்பு.

(சு)

நாற்றிசைபுகமுமிந்திரனென்பானண்ணலாப்போதெறவேண்டி ஏற்றுருவெடுத்தங்கேந்தலாலொருபிரந்திரவாகனென்றும் சாற்றிடவடைந்துதரைமுழுதளித்துத்தரியலாடிதொழுதேத்த ஆற்றல்செயென்னே; னசாமவேந்தையளித்தனனன்பொடுமன்றே.

நண்ணவர் - பகைவர், ஏற்றுரு - எருதின்வடிவு, தரியவர் - பகைவர்.

(எ)

அன்னவன்புதல்வன்பிருதுவென்றுரைப்பானதைந்தவிப்பிருதுவின்மைத்தன் மின்னகுசுடர்வேல்விரும்பலர்புகழும்விசுவகந்தன்மற்றவன்சேய் பன்னுசபத்தெனவலகேத்தும்பாத்திபனவன்றும்பாலன் துன்னர்ப்பராவும்பிரகதசகவனஞ்சொல்லுமன்னவனபெறுநேதான்மல்

விரும்பலர் - பகைவர்.

(அ)

குறுகலர்பராவிற்குல்லயாச்சுவனாகுமககுல்லயாச்சுவன்றன் சிறுவர்மூவேழாயிரத்தமையளித்தசகிறுவர்குழுவாமுனமெழுந்து கறுவொடுமெதிர்த்துதுதுவென்றுரைக்குங்காலவேலசான்முன்கலப்ப முறுகுவெஞ்சினத்தோனுயிரப்பின்வெங்காற்றான்முருக்கினன்மைந்தரைமாதோ.

குறுகலர் - பகைவர்

(சு)

மைந்தரோர்மூவரன்றியெல்லோருமாய்தனைரெனமனமவெகுண்டு துந்துவையரசன்செகுத்தனனதனென்றுதுமாப்பெயர்பெற்றான் உய்த்தவம்மைந்தர்மூவரினெழில்சாந்தொளிபெறுதிடசகிவனுயிர்த்தான் அந்தமில்புகழ்சேரரிசுவன்றன்னையவனிகுமபனையளித்தனனல்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்

(க0)

நிகும்பென்னுரைப்பான்பிரிகிறாசுவனைநேரலர்வணங்குறவயிர்த்தான் மகம்புரிந்தோங்குமன்னவனளித்தமகன்கிருதாச்சுவனவன்சேய் சகம்புகழ்சேனதித்தெனவுரைப்பாசாற்றவன்நயன்விண்ணுயர்ந்த நகம்புரையுத்தின்வலியைநண்ணலருநல்லியுவனஞ்சுவன்னேறே.

நேரலர் - பகைவர், நகம் - மலை.

(கக)

வீறுசேர்புவனஞ்சுவனெனும்பெயரான்மேதினிபுறந்தருநாளின் கூறுமோர்மகவும்பெற்றிலனாகிக்குலவுநல்லெழிநிகழ்மனையார் தூறுபேரோடுகானகங்குறுகறுவலருந்தவத்தினர்தேநாக்கி மாநிலாவாசுக்கொருமகவுகிப்பமகத்தையவ்வுழிவளர்த்தனரால்.

கானகங்குறுக - காட்டையடைய.

(கஉ)

வெந்திறல்வேந்தனண்ணுநீர்வேட்டுவிழுத்தவர்துயிலுநள்ளிரவின் சுந்தரமதலைதோன்றுதற்பொருட்டாத்துகளிலாச்சாலையிலமைத்த

இக்குவாகுவீன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௨௫

மந்திரப்புனலார்குடத்தினீரெடுத்துமாந்தினன்மார்தியபின்னர்
அந்தணரழிந்தாங்கரசவுன்வயிற்றிலருமகவுதிக்குமென்றதைந்தார்

வேட்டு - விரும்பி, தள்ளிரவு - நெராத்திரி.

(௧௩)

அரசனுமிறவாவண்ணமாலருளாலன்னவனகடுகிண்டெழுந்தான்
இருமுலைப்பாலுக்கேக்கருவண்ணமிந்திரனமகிழ்வொடுமாங்கு
மருவிமாந்தாதாவெனும்பெயர்வழங்கிமணிவிரலாலமுதளிப்ப
ஒருதினத்துலகமுவப்புறவளர்த்ததொள்ளொளிதழைந்தபைங்குழவி.

அகடுகிண்டு - வயிற்றைக்கிழித்து

(௧௪)

வந்தெழுமாந்தாதாவெனும்பெயரோன்வையகம்பொதுவறப்புரந்து
விந்தைசேர்புயத்தானெனுஞ்சசிவிர்தின்வீதுசான்மகன்விந்துமதியைக்
கொந்தவிழலங்கல்குட்டினன்வேட்டுகருவெழின்மைத்தாழ்வரையும்
செந்தளிருருவத்தைம்பதெண்ணினராஞ்செயிழையாராயுமளித்தான்.

புரந்து - காத்து

(௧௫)

ஐம்பதுமகளிர் தம்மையுந்தவஞ்செயாதணன்சவுபரிவேட்டான்
என்பதைவிரிக்கின்யமுனைமார்தியினிரும்புன்னமூழ்கினனெடுநாள்
மன்பெருத்தவஞ்செய்காலையம்முனிவன்வயங்குபீனினங்கனோர்சும்பாய்
முன்பொருத்துதல்கண்டன்னவாறுறையமுன்னினன்சன்மாட்டடைந்தான்.

கடுப்பு - உறவு.

(௧௬)

கலிவிருத்தம்.

அரசன்முன்னமருந்தவெனய்திநீ
உரைசெயுந்தவப்பேற்றினுயிர்த்தநல்
திருவன்னாரிலோர்தேசயிழைமங்கையைத்
தருதியென்னவவ்வேந்தனுஞ்சாற்றுவான்.

தவப்பேற்றின் உயிர்த்த - தவப்பயனாற்பெற்ற

(௧௭)

பெற்றகன்னியர்பெட்புறுவாரெனின்
மற்றவர்க்குமணத்தின்வழங்குதல்
கொற்றமன்னர்குலத்தொழிலென்றனன்
உற்றவனுருவின்மையுணர்ந்தரோ.

பெட்புறுவாரெனின் - விரும்புவராயின்.

(௧௮)

சொல்லக்கேட்டசவுபரிதோன்றலே
நல்லேநீதிநவின்றனைகன்னியா
வல்லேயேவரென்னவரித்திடின
ஒல்லுமோரினக்கீவதுரையென்றான்.

புரன் - நாயகன்.

(௧௯)

என்றலுந்தவத்தோனையவ்வேழையார்
ஒன்றுகின்றவுறையுளினுய்த்தவர்

ஒன்பதாங்கநீதம்.

நன்னுரைத்ததினவிலென்றுமுன்
நின்றகஞ்சுகியோடுநிகழ்த்தினான்.

கஞ்சுகி - சேவகன்.

(௨௦)

அரசரைத்தவவ்வாறவன்சென்றனன்
மருவுமில்வுருமாண்பிலதென்றுவிட்
டிரதிகாந்தனுமேக்கறவின்னெழில்
உருவுகொண்டவனுற்றனனெண்ணவன்.

இரதிகாந்தன் - மன்மதன்.

(௨௧)

மங்கைமாரொடுமன்னன்விடுத்தது
செங்கைவேத்திரான்செப்பலுமன்னவர்
இங்குவெனெழுந்தேயினனெவெனாத்
துங்கமாதவத்தேதான்றலைக்குழந்தனர்.

செங்கைவேத்திரான் - சேவகன்.

(௨௨)

வந்துமொய்த்தமடந்தையர்மாலையிச்
சந்தரற்குநான்கூட்டுவன்கூட்டுவன்
முந்தவென்னமொழிந்தனர்மொய்த்தனர்
அந்தவாறரசற்குரைத்தானவன்.

மொய்த்த - நெருங்கின.

(௨௩)

கேட்டலோடுங்கிளர்ந்தமுனிவனை
வேட்டவைம்பதுமெல்லியலாரையும்
வாட்டநீங்கியமாதவன்காலினீர்
ஆட்டிநல்கினனன்புடைவேந்தனே.

வேட்ட - விரும்பின.

(௨௪)

மணஞ்செய்மங்கையர்தம்மொடம்மாதவன்
கணஞ்செய்மாமணியாற்கனகத்தினால்
நிணஞ்செய்வேன்மயனெஞ்சினியற்றிய
குணஞ்செய்மாடங்குடிபுகுந்தானரோ.

மயன் - தெய்வக்கம்மியன், நெஞ்சினியற்றிய - மனத்தாற்சிறுஷ்டித்த.

(௨௫)

இல்லின்வாழ்க்கைக்கியைந்திடும்பல்பொருள்
ஒல்லைவந்துறவைம்பதுருக்கொடு
சொல்லுமாதவனேருகையர்தம்மொடும்
புல்லியன்ப்பொருந்தினன்வைகுநாள்.

ஒல்லை - விரைவாக.

(௨௬)

மடந்தைமாரைவனத்திலம்மாதவந்
ரொடார்துபோமெனச்சொல்லினன்னவர்

நடந்தவாறெவனாவெனன்றேழுந்
தடைந்தனன்மகவாசையின்மன்னவன்.

மகவாசையின் - மகஞ்சையால்.

(உள)

உத்தமாத்ருவப்பினிதைஞ்சியந்
நற்றவன்செயல்யாவுநவின்றனார்
அற்றமின்றியகமகிழ்ந்தோங்கவக்
கொற்றமன்னவன்கொண்டனற்புதம்.

அற்றம் - முடிவு.

(உய)

மைந்தரோடுமகளிர்கடம்மொடும்
அந்தமைந்தாரித்தவர்தம்மொடும்
பந்தமோடுஞ்சுவபரிபல்பகல்
நந்தலின்மகிழ்சூர்ந்தவண்ணண்ணை.

பந்தமோடும் - சுற்றததாரோடும்.

(五)

எருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இண்ணங்காமதுகார்தவனியைமுனையமுனையின்மீற்றிரளென்ன
மன்னுதற்சங்கத்தற்றவென்றொழித்துவனத்திடைத்துனைத்துபேய்மாயோன்
தன்னேநன்குணர்ந்துதவம்பலவாற்றித்தணப்பிலாமுத்திசென்றடைந்தான்
பன்னியர்தாமுமவனத்திடைப்படர்ந்துபரமவீடெய்கினர்மாதோ.

மீற்றிரள் - மீன்கூட்டம், துளைந்து - விரைந்து.

(150)

இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கூக

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இந் தா வ து

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

அமைதருமாந்தாதா னமுயிர்த்தோனம்பரீடன்புருகுச்சன்
நெறியுயுபுகழ்சார் தருமசுகந்தனிகழ்த்துமிம்மூவரின்முன்னேற்
குறைவறுகுணஞ்சாலொருமகவென்னக் குலவியபிதாமகனாகும்
முறைமையின்புலவுஞ்சுவனெனுநாமன்மூதுவகிந்பெய் இச்சிறந்தான்.

நாமன் - பெயருள்ளவன்.

(5)

அமருதம் பூவுலகுச் சுவனெனும் பெயரான ரிதினையளித்த தன்னரிதன்
விழைவொடுமாரிதன் றுழையுயிர்ந்தான் விளம்பியபுருகுச்சினென்போன்
பொழிசுதிர்மணிகூழ்பா தலங்குறுகிப்பயங்கவேந்தாநனிசினக்கும்
ஒழிவறுபதைநர்யாராயுமொறுத்தா னுரகருமுளமுவுந்தனரால்.

புயங்கவேந்தர் - நாகராஜர்.

(2)

உகருந்தம்மினுடன்பிறந்தவளாமொருருமைத்தனையளிப்ப
விரிமலர்த்தொடையலரசனுமணந்துவிளங்குதன்பெயர்மொழிந்தவர்க்கும்
அரவினின்வெருவுடைந்திடாவரமுமடைந்துலகொருகுடைநிழற்றித்
தரியலர்புகழந்திரசகசியனூந்தநயனையுயிர்த்தனைன்றே.

தரியலர் - பகைவர்.

(௩)

பற்றலர்பரவுங்கொற்றமேலன்றே னுன்பரவுகுச்சன்றையுயிர்த்தான்
முற்றிழைமகளிர்முகமெனமுளரிமுகைமுறுக்கவிழ்ந்திழ்வினிக்கும்
அற்றமில்வளஞ்சான்மருதவைப்புடித்தவையோதநிராடாளுமவ்வண்ணல்
வெற்றிசேரநண்ணியனெனவிளம்பும்மேவச்சையளித்தனைன்றே.

பற்றலர் - பகைவர்.

(௪)

தசமுகன்நன்றோம்சமார்க்களத்திறந்தருககாரண்ணியன்நறயன்
வசையறுமரியசசுவனவன்மதலைவாழ்தருமருண்ணம்நறவன்செய்
நிசைபுகழ்திரிபந்தனைவன்சிறுவன்நிகழ்திரிசங்குலின்நாளை
விசயம்வந்தேத்திவிரும்பலர்வணங்கலிநாடுவேந்ததியவிராதன்

சமார்க்களம் - போர்க்களம்.

(௫)

சத்தியவிரதன்யெய்திரிசங்குசதுமலர்வசிட்டனூற்கான்போய்ச்
சித்தநொத்திகழும்பூரியனாகிச்செய்தவக்கோகிநனருளால்
கொத்தலர்பசம்பொற்றருநிழல்குறுகக்குறுகலென்மமாராங்கொழிப்ப
வீற்றகவீழங்காலையம்முளிவின்விண்மிசைநிறுவின்வெகுண்டான்

பூரியன் - நீசன்.

(௬)

கோகிநனருளாலின்னமும்விண்மேற்குலவுதல்யாவருங்காணத்
தேசொடுமுலவுகின்றனனன்றேனேசெயரிச்சந்திரனாமால்
ஆசறுமன்றேனாமித்தமாய்முன்னமருந்தவமுனிவசிட்டனுக்கும்
மாசில்கோகிதற்கும்வந்ததுநீர்மவானவருளமதிசயிப்பது

சீற்றம் - கோவம்.

(௭)

கலிநிலைத்துறை

ஆடல்வேலரிச்சந்திரனென்றுசொலாசன்
வாடியேமகவிலலனாய்வைகும்நாள்வாய்
நாடியாழிசைநலிற்றுநாநனைண்ணிப்
பாடுவார்புனற்கிறையைநீபணிகெனப்பணித்தான்.

புனற்கிறை - வருணன்.

(௮)

வருணன்வந்தொருமைத்தனைவழங்குவன்வழங்கும்
பொருவின்மைந்தன்பசுவெனமகம்புரிவாய்கொல்
அரசுவென்றவனியைந்தபின்னருள்புரிந்தகன்றான்
உணர்செய்வண்ணமவ்வேந்தனுமொருமகவுயிர்த்தான்.

மகம் - யாழ்தம்.

(௯)

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

கஉக

சகமுவப்புறத்தங்கியங்குதித்தேசய்தனக்குப்
புகழ்சிறப்புறரோகிதனெனப்பெயர்புரிந்தான்
மகம்வினாந்துசெய்மகவொருபகவெனவருணன்
அகமசிழ்ந்துவந்துரைசெயவரசனுமறைவான்.

சகம் - உலகம்.

(க0)

சிறுவனின்னமுந்தெரிதராமழிலையஞ்செவ்வாய்
முறுவறேற்றிலன்மொழிந்திடிற்பன்முளைத்திலதால்
குறுகிலப்பசப்புனிதமாங்குணமுறாதென்றான்
எறிதடந்திரைப்புணற்கிறையெகினனிசைந்தே

முறுவல் - சிரிப்பு.

(கக)

முத்தமாமெனமூர்ச்செவ்வாய்முளைத்ததற்பின்
தத்துநீர்க்கிறைமகம்புரிவாயெனச்சாற்ற
மத்தயானையம்மன்னன்மைந்தனுக்கின்னம்
பத்தியாகநன்குருத்திலபல்விழுந்தென்றான்

மூரல் - பல்.

(கஉ)

உந்துநீர்க்கிறைமகஞ்செய்முன்னுரைத்தவாமென்று
வந்தபோழ்தெலாமிவ்வகைமன்னவன்செய்பால்
சின்தைகூடும்வேணவாவினாற்செப்பினன்றிவான்
அந்தவாறறிந்தேகினனடவியினடைந்தான்.

நீர்க்கிறை - வருணன்.

(கஊ)

வனத்துமைந்தனுநடந்தனன்மவஞ்செய்வான்மனத்து
நினைத்துமன்னவனுரைத்தனன்னுநீர்க்கிறையோன்
சினத்துமற்றவனகட்டிடைச்செழும்புனனிழைப்பக்
கனத்திருந்ததுமகோதரப்பெயர்கதுவினனால்.

அகட்டிடை - வயிற்றில்.

(கச)

காட்டினுற்றபின்கான்முளைசிலபகல்கழித்து
வாட்டமுற்றரிச்சந்திரன்வருந்துதல்கேளா
வீட்டியுற்றவெம்பிணிதணிக்கினுமிகநன்று
நாட்டினுற்றவற்காண்குவல்யானெனநடந்தான்.

கேளா - கேட்டு.

(கஊ)

தாதைபாற்செலுந்தநயனையிந்திரன்மகையாப்
பூதலத்திடைப்புனிதநீர்ப்படிகுதிபடிந்தால்
ஏதநீங்கிநீவிழைந்தனவெய்துதியென்றான்
காதன்மைந்தனுமன்னவாபுரிந்துசெல்காலே

தநயனை - பிள்ளையை

(கஈ)

உரைசெய்நான்மறையிரிககனுயிர்த்துமைந்தர்களில்
அரியசீர்டுமைந்தனையரும்பொருள்கொடுத்து

ஓன்பதாங்கந்தம்.

விராவினிற்கொடுதாநைதமுன்விடுத்தனன்றாதை
புருடமேதமங்கியற்றினன்போக்கினன்பிணியே

புருடமேதம் - நாமேதயாகம்.

(௧௭)

மகமியற்றுழிமாதவக்கோசிகடேனா
பகையடக்கியசாமகன்பகர்தருவகிட்டன்
சகம்வழுத்துமத்துவரியுபிருகுவாந்தவத்தோன்
புகழ்படைக்குமெய்ச்சமதங்கியிரமனாப்புகல்வார்.

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

(௧௮)

வருணன்வெம்பிணிதீர்த்தனன்வழங்கினனாசக
கெரிபசுமடபாலந்தேர்மகிழிந்திரன்
புரிமகத்தினிற்பசுவெனப்புகுஞ்சனச்சேனன்
சரிதல்லதுபின்னதுசாற்றுவன்வந்தேனான்.

பொலந்தேர் - பொற்றேர்.

(௧௯)

ஆழிசூழ்புவிபுகழரிச்சந்திரனணியார
எழிரும்பொழில்காக்கெனமைந்தனையிருத்தி
தாழிருஞ்சடைக்கோசிகன்சாற்றுபோததால்
ஊழினுண்முடித்ததுவமொழித்துவிற்றான்

போதத்தால் - ஞானத்தால்

(௨௦)

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருந்தம்—௧௧௩

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

—•••••—

ஆறுவது

சுரன் கதையுரைத்த வந்தியாயம்

←•••••→

கவிவிருந்தம்

அண்ணலரிச்சந்திரனளித்தமதியென்னை
ஒண்ணிழல்பரப்புகுடைசோகிதலையிதான்
வண்ணவமார்பனரிசுன்றையவன்றார்
தண்ணறைதுளிப்பவருமபலையளிக்தான்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்.

(௧)

சம்பனெனுமன்னவனளித்தநயன்சீர்
அம்புவிபரித்திடுசேதவனவன்மைந்தன்
கம்பமதமாவியெனன்பர்கலைவல்லோர்
உம்பர்புகழ்மன்னவனுயிர்த்தபுதல்வன்றான்.

புரித்திடு - தாங்குமிட.

(௨)

ருருகனென்புகல்வாருருகனுயிர்த்தோன்
வீரநெடுவேலிருகன்வேள்வருகனென்பான்
வாரிதிலிலம்புகழுவாருகனவென்றான்
சேரலர்வெருட்டநனிசென்றனவனத்தே.

ருருகன் - ருருகன், சேரலர் - பகைவர்.

(௩)

ஆங்குறையலுருவன்றனஞ்சிரமெமவித்
தீங்கறநந்தேறவியொடுசில்பகல்கழித்து
வாங்குசிலவேளனையவாருகனிற்றதான்
எங்கிமனையாளுமழலெய்தநினைவுற்றான்.

வேள் - மண்மதன்

(௪)

தீயின்விழுவருமலன்செவ்விருகேனாக்கி
மாயும்வகையெண்ணியொருமாற்றவன்றத்த
மேயவிடமொடுசிகழ்மொல்லியலகட்டின்
எய்கொருபங்குமலியிவ்வுலகளிப்பான்.

செவ்வி - அழகு.

(௫)

நெரிமையிதெனகொனினைவுற்றனைநெயன்றவ்
வாரியனெனாம்புகழ்லுருவன்விலக
வீரியவிடதநினைநெய்மெனவியப்பா
சீரியமடநகையொருசெவ்வையுயிர்த்தான்.

மேதினி - உலகம்.

(௬)

ஒர்கொடுவிடத்தினெடுதித்தவகைதன்றால்
பேர்சகரனென்றபுவிபேசுவெழிஓற்றிப்
பார்முழுதுமோர்குடைபரப்புரிமுன்மன்னன்
போர்புரியுமொன்னலர்நன்பொன்றிடவுடன்றான்

ஒன்னலர்கன்பொன்றிட - பகைவர் ஓற்றக்க.

(௭)

ஒன்னலரைவீட்டுதலொழிந்தருள்செய்கென்று
பன்னுகுருகன்மொழிபகர்ந்திடவம்மன்னன்
மன்னுபகைவோருறிமணந்திரியுமென்றான்
சென்னிமயிர்மாத்நிரமேதீங்குறவொழித்தும்.

வீட்டுதல் - கொல்லுதல்.

(௮)

சுற்றமொடுக்கின்றனத்துகொலாழித்தும்
கொற்றமின்மிலேச்சுரனவேகொடியர்போயார்
வெற்றிபுரிமன்னவனுமேதினிபுரந்து
நற்றவரொடும்புரவிநன்மகம்மைத்தான்

நக்கினர் - நிர்வாணர்.

(௯)

அப்புரவியிந்திரனடைந்துகொடுபோகிச்
செப்புகபிலப்பெயர்கிறந்தமுனிபால்வித்

டொப்பறு துறக்கநகருற்றவனுவந்தான்
எப்பதிநடந்ததயமென்றரசர்நாட.

அயம் - குதிரை.

(௧௦)

வேறு.

அறுப நினுயிரரசன்காதலர்
எறி தினாசூழ்புலியெங்குநேடினார்
மறுவறுவேள்வியின்வாசிகண்டிலர்
நிறைகடலி துவெனநிலந்தோட்டுண்டனர்.

வாசி - குதிரை.

(௧௧)

தோண்டினர்நிலத்தினைத் துருவிப்பாதலத்
திண்டினர்வடகிழக்கிருந்தமுத்தனை
மாண்டமாதவத சினர்மாயனென்னவே
காண்டகுமுனிவனைக்கண் ணுற்றாரோ,

துருவி - தேடி.

(௧௨)

கண்டனர்கலினமாக்கபிலன்மாட்டுந்
கொண்டனையோவெனக்கொடியவெவ்வனா
விண்டனர்முனிவரன்வெகுளித்தீயையும்
உண்டனர்நீறெனுமுடலமுற்றனர்.

கவினமா - கடிவாளம்பூட்டின குதிரை.

(௧௩)

உற்றதுதூதரினுணர்ந்துமன்னவன்
அற்றமில்புகழ்தருமஞ்சுமானெனப்
பெற்றிடுன்பெயரொருபேரன்நன்னைநீ
கொற்றவெம்பரியிவட்கொணர்கென்றோதினான்.

அற்றமில் - முடிவில்லாத.

(௧௪)

என்னலுமன்னவனெழுந்தவ்வேந்தலை
முன்னுயிர்த்தவன்நிறமொழிநியென்றலும்
மன்னவனுளங்கொளவழங்கினுன்றவம்
துன்னியமுனிவரன்குகனென்பானோ.

உயிர்த்தவன் - பெற்றவன்.

(௧௫)

சகரனென்றதைருதாமவேலினான்
துகளறுமெழிற்குகேசினியைத்தோய்ந்துபார்
இகழ்சமஞ்சதனென்னுமேந்தலை
மகவெனவுயிர்த்தனன்மகிழ்ந்துமுன்னமே.

துகள் - குற்றம், தோய்ந்து - கூடி.

(௧௬)

அன்னவனஞ்சுமானாயவண்ணலை
உன்னியமகவெனவுயிர்த்துவைகுநாள்

சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

நடங்

முன்னுறுபிறவியின்முயன்றயோகத்தால்
துன்னியகான்செலத்துணிந்தமன்னவன்.

கான்செல - காட்டுக்குப்போக.

(கஎ)

தாதைதன்னருளிணுவனத்திற்காவதிங்
கோதியவறனெனவுடன்சென்மைத்தரைத்
தீதகல்சரபுவிற்செலுத்திமாய்த்தனன்
பேதைமையோனெனயாரும்பேசுவே.

சரபு - சரபுநதி.

(கஅ)

எய்தினர்சகரன்மாட்டெவருநின்மகன்
செய்திறங்கேட்கெனப்பொருமிக்கொப்பலும்
வைதனன்மைத்தனைவனத்துப்போக்தினன்
பொய்தபுகாட்சியண்டோருமெல்வையின்.

பொருமி - அழுது, எல்லை - சமயம்

(கக)

தாலிலாச்சரபுவின்மன்னின்வீடினர்
ஆவிபெற்றெழுந்திவருளிப்போயினான்
காவலனுய்தவர்சகன்கொண்டபுக
ஏவினனெனத்துயரெய்திவைகினான்

வீடினர் - இறந்தவர்

(உஅ)

அத்தகைமன்னவனளித்தநஞ்சுமான்
தத்தொளிப்பூனிணான்சகரனெவல்லால்
மத்தவெங்கரியெனநடந்துவாம்பரி
உத்தமகபிலன்மாட்டுறைதேனாகினான்.

அளித்த - பெற்ற.

(உக)

தீங்கறுமுனிவரன்வெகுளித்தியினால்
ஆங்கொரியுறுமுடலடலைநோக்கினான்
ஏங்கினன்கபிலனையிறைஞ்சியேத்தினன்
நீங்கருநெடுத்தவனிகழ்த்தினனரோ.

வெகுளி - கோவம், அடலை - சாம்பல்.

(உஉ)

வாநதியிவணுநின்மாய்த்தமன்னவர்
திருவுறுபொன்னகர்சென்றுசேர்தவர்
குரகதம்வேள்வியிற்கொண்டுபோனப
பரியொடவ்வேந்தனும்பதிபுககானரோ.

வாநதி - ஆகாயகங்கை.

(உங)

அண்ணலஞ்சகரன்புரவிபுற்றபின்
விண்ணவர்க்கிழ்தரவேள்விமுற்றினான்
நண்ணினன்வனத்திடைநலஞ்செயஞ்சுமான்
கண்ணகன்புவியெலாங்காப்பநல்கியே.

புரவி - குதிரை.

(உச)

சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கசு0.

ஏ ழா வ து'

பகீரத்ன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

மஞ்சுமான்மகததயத்திடுமன்னவன்
மஞ்சுமானுமலரைசருவுநின்
மஞ்சுமாத்குமங்கையினுட்புகழு
அஞ்சுமானரசாட்சியின்வைகுநாள்

மஞ்சு - மேகம், அஞ்சுமா - அஞ்சுமாறு (க)

கழிந்ததாசையாகறபகநாடு
இழிந்துகங்கைவந்தெய்துதழகாநகவம
அழிந்தசின்தையொற்றவங்குற்றிலை
தழைந்தவெணமுரைசதனபுனறகங்கையாள

கற்பகநாடு - சுவாக்கலோகம் (உ)

அஞ்சுமானெனுமண்ணலளித்தசேப
செஞ்சொனுவலமேரதுதிலீபஹம்
கஞ்சநாண்மலாகக் கண்ணின்னருடரும
தஞ்சுமானதிநோக்கிதகவஞ்செயதான்

கஞ்சநாண்மலர்க்கண்ணின் - திருமால் (ங)

விழையுமாகதிமெயத்தவஞ்செய்தவன்
தொழுதுபோற்றவந்தன்னியதில்லையால்
மொழியும்வேந்தனயிததன்னமுனனுவேனா
பழுதுநீக்குபகீரதன்மனனையே.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான் (ச)

பாரளிக்கும்பகீரதன்பலபகல
ஏரளிக்குந்தவன்கியற்றலும்
தாரளிக்கும்பவன்செஞ்சடைவழி
சீரளிக்குந்திருந்திசோந்ததால்

பவன் - சிவன். (ஞ)

சேர்ந்துமன்னவன்மேர்முனஞ்செல்வழி
ஊர்ந்துபாதலத்துற்றுப்படிதலும்
போந்துமாமுனிபுங்கவன்கீறலால்
வீந்தவேந்தர்கள்விண்ணடைந்தார்களே.

வீந்த - இறந்த.

(ஊ)

எண்ணின்விட்டுளெம்பெருமான் மூழாய்க்
கண்ணியான்பதங்கான் றெழுநகையான்
நண்ணி னோர்பவந்தீர்ததுநலஞ்செயல்
மண்ணின்மேன்மதித்தோதல்வழக்கரோ

பவம் - பாவம்.

(எ)

உலகந்தாயவுயரடிநின்றிழிந்
தலரின்மேலவனவகை தவழ்ந்துபொன்
திலகவாணுதல்பங்கன்றிரன்சடை
சலவிவீழ்ந்ததுநாநியிவகவே

அலரின்மேலவன் - பிரமன், சலவி - சுற்றி

(அ)

சுகம்விளங்கியதண்புனறகநகையான்
அகமகிழ்ந்தவன்போபுனைநாளொளரின்
பகரும்பூமிபரிதபகீரதன்
புகழையாவர்புகலவல்லார்களே

பரித்த - தாங்கின

(க)

கலிநிலைததுறை.

வரதமாநிவையகத்தினிதுறவருநதி
விரதமாதவம்புரிந்தவம்மன்னவன்விருப்பால்
சுருதனாகியதோன்றிறுன்றினவன் றேளநல்
இரதமாநிநாற்றாணைநாபாவரனெனப

வையகத்து - உலகத்தில்

(க0)

எந்தத்தீபவதீபருமேததருமன்னன்
இந்தத்தீவினிதோம்பாபாவரற்றந்தான
சந்தத்தீபமொத்திடரிருளசுற்றிநெதருக்கார
சிந்துத்தீபனைத்தந்தனனெசப்புமவ்வேசன்

ஓம்ப - காக்க.

(கக)

அரசர்போற்றயுதாயுவைபளித்தனனன் றோ
இருதுபன்னையேழுலகினர் தொழுவீசுரன்
உரைசெயன்னவனும்பகழுநிலையோன்
மரபுளானனன்றன் றெழுநிலைவென றேவ

உடுபதிநேயான் - சந்திரன்.

(கஉ)

இருக்குளாளினிற்கலிகழந்திடுவதோவின்சை
மருக்கமழ்த்ததாராளனெனுமன்னனுக்குளர்த்திப்
பொருக்கெனச்செலும்புரவியனுளமறிவிஞ்சை
உரைக்குமன்னவனிரைப்பநன்குணர்த்தனன்மாதோ

புரவியனுளம் - அசுவ இருதயம்.

(கஉ)

இருதுபன்னனுமன்னவனினிதுவந்தீன்ரீன்
சருவகாம்னைச்சாற்றுமவ்வெந்தனுந்தரைமேல்
பொருதுதுன்னலரெவரையும்வெருட்டுவண்புகழே
கருதுமானவேற்குதாசனைக்காதலித்தளித்தான்.

துன்னலர் - பகைவர்.

(கசு)

சுதாசனென்பவனன்பினினைநவத்தேதான்றல்
பதாரவிந்தம்வந்திதைஞ்சுவெம்பகையெனுமிருளுக்
குதாசனன்றனைநிகர், நருமானவேலுழவன்
மதாசலத்தினன்மித்திரசகனெனுமன்னன்.

மதாசலத்தினன் - மதமலையினையுடையவன், மதமலை - யானை

(கசு)

உரைத்தமன்னவனுவாரிசூழுவகொருபுயத்தின்
பரித்துவண்டினங்காமரம்பாடிமட்டருத்த
விரித்தகிங்கினிவாய்மலர்வோரியந்தொடையல்
தரித்தநல்லெழின்மதபந்திதனைமணந்தாவந்தான்.

உவரி - கடல், மட்டு - தேன்.

(கசு)

வேறு.

என்மாடமோங்கவெழிலோங்குமயோத்திராடான்
நன்மாடுபெற்றுநவைசீர்தரநண்னரைளின்
சொன்மாடிருந்தகுருசாபட்டு, நாடர், தலானே
கன்மாட்பாதனெனும்பேரொடுகாளினுற்றான்.

நவை - சூற்றம்.

(கசு)

என்றதரத்தின்முனுவெந்தனிசைத்தலோடும்
ஒன்றதசாபமுரைசெய்ததெனுற்றவாறென்
நன்றகநீயிங்குரையாயெனநாமவேலான்
குன்றதஞானக்கொழுந்தாஞ்சுகன்சுடறலுற்றான்.

ஆதரத்தின் - ஆசையோடு

(கசு)

பகீரதன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—நருஅ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

கன்மாட பாதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம்:

எழுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிருத்தம்.

வாட்டிமல்வயவரிருபுடைநெருங்கவரிசிலைமீத்திரசகன்வெங்
காட்டகத்தெழுந்துவேட்டமாடுங்கற்கடியனாமரக்கனையொறுநதான்
வீட்டுதலறிந்தங்கினையவல்லாக்கன்வெவ்வினைசெய்நரனுகித்
தாட்டுணைபரவியரசினுக்குணவுதருநதொழிலினரொடுநார்நான்

வேட்ட மாடுங்கால் - வேட்டையாடுங்காலத்தில்

(க)

தென்புலத்தவருக்கூட்டுநாள்னுக்கசெழுந்தவவசிட்டனையரசன்
அன்பொடுமழைத்தங்கருத்திடுங்காலையரக்கனென்றுரைகருமக்கொடியோன்
வன்பொடுநரனளித்தனனளிதேதான்வஞ்சமென்றறிநிலையுனிவன்
என்புரிந்தனையென்றரசையிவ்வூன்றிறிராக்கதனுகெனவிசைநதான்

நரனூன் - நரமாயிசம்.

(உ)

மருவியமுனிவனரக்கனங்கிழைத்தமாயமீதென்றுணர்ந்ததற்பின்
அரசயார்தெருளாதறைந்ததேதாரசாபமாண்டுபன்னிரண்டடைநதொழிகென்
றுரைசெயக்கேட்டமன்னவன்றனுமுனககுமிங்கரியதேதாரசாபம்
விரைவின்வந்துறுமாவியம்புவென்னனுவெகுண்டனென்புனல்கரநதெடுத்தான்.

தெருளாது - ஆராயாமல்

(ங)

மன்னநின்னாலத்தினரசர்தங்கருவைவைதவருண்டுகொன்மதிகசின்
என்னினேந்தனையென்றெழுந்தவன்மனையாளொலுமுடியநிழுமுறகைப்பத்
துன்னியெவ்விடனுமுயிரின்துன்றுஞ்சுடுபுனல்விடுநிலைபுகென்று
தன்னிருபத்திற்கைப்புனல்விடுததான்றகைபெறுமிரிராசநீடு

தகைப்ப - தடுக்க.

(ச)

கைப்புனல்விடுத்தாலையிற்கால்கள்கருகியநிறத்தினாலவரு
செப்புக்கன்மாடபாதனென்றொருபோசேர்ந்தனன்சாபமுருதோரந்
மைப்புயல்படியுங்கானகத்தேதகிவதைபுரிநதவைபுறமாநீடு
துப்புறமுத்தாமனைவியோடின்புதுய்க்குமோர்புகுசுரந்தசுடான்.

மைப்புயல் - கரியமேகம்.

(ஊ)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா

கண்டானுள்வியப்புற்றுகடிசுவலென்பரியையென்றான்
கொண்டானுலுவகைநனிகுறுகுமவன்முன்னனுகி
விண்டானுலுணவாகிமேவின்னையோரியெனவே
தண்டாதநான்மறையோன்மன்னையிருகைப்பிடிநான்

உள்வியப்புற்றான் - மனத்தில் ஆச்சரியங்கொண்டான்

(ஈ)

விண்ணற்கரியபெருவிரிப்புடையதன்பதியைத்
தன்னற்கரியதனிலெந்தருக்குடையான்வவ்வுதலும்

உள்ளத்துளையின்போக்குமுயிர்ப்பலிநீரல்கென்வே
வள்ளிப்பொலங்குழைசர்வரிவழியாள்வந்துரைப்பான்.

வவ்வுதலும் - கவர்தலும்.

(எ)

சீரார்குலத்துதித்தசெஞ்சிலவேந்தேதருணத்தை
ஓராதுவெஞ்சாபமொருமுனிவனோதுதலான்
போரார்வல்லரக்கனெனப்பொல்லாவியுருப்புணர்ந்தாய்
ஏராமவ்வுருவுமெய்தாவைசின்னஞ்சுழித்தேச

செஞ்சிலவேந்தே - செவ்வியலில்லையுடைய அரசனே.

(அ)

நல்லாய்கேளுன்னுடையவைதீர்த்துலத்தித்தேதார்
வில்லாற்போர்ப்பகைகழிந்துவேதியரைச்சாப்பதலால்.
பொல்லாதவிநயமதுபுரிசுநந்தாமொருவருண்டோ
சொல்லாயென்றிருவிழிநீர்சொரவவன்சொல்லினாரால்.

நவைதீர் - குற்றமற்ற.

(ஆ)

மாதாமனம்வருந்தியங்குவழங்கியசொற்கேளாமல்
ஒதவருமாமையோனுடற்றசைபுண்டென்புரித்தான்
காதன்மனையாணெஞ்சுகலங்கியுமிழுன்பையெலாம்
சோதியழலிற்சொரிந்தோருரைமொழிவாள்சார்வுந்தே.

என்பு - எலும்பு.

(க0)

உன்னரியகொடுஞ்சாபமொழித்துனதுபதியேகின்
மன்னுமெழில்வாய்ந்தருணமதயங்கியேமுதலாத்
துன்னவருமனையாரைத்தேசய்தியெனினுயிரொழிதி
என்ன. மடமங்கையுமங்கிகைத்தெரியின்மூழ்கினோ.

தேய்தியெனின் - சேர்வையாயின்.

(கக)

அவ்வனத்திலிங்நனமாங்கமர்ந்துசிலநாங்கழிய
எவ்வமுறுகொடுஞ்சாபமிரிந்துதனிலேவெனவே
செவ்வியொடுதன்னகரஞ்சேர்ந்தமதயந்தியெழிற்
கொவ்வையிதமுண்டிவான்குறுகவவன்கூறினளால்.

இரிந்து - நீங்கி, வேள் - மன்மதன்.

(கஉ)

வண்ணமுலைநன்மடவாண்மதயந்திவிளம்புதல்கேட்
டண்ணல்வேலரசனுநன்கரிவையர்தம்போகமறந்
தெண்ணலருங்கொடியவினையேனுக்கிங்கொருமதலை
நண்ணவருள்புரிதியெனநவின்னகுருவைத்தொழுதான்.

அரிவையர் - மாதர், போகம் - சீகம்.

(கங)

காமநலதுகரவுளங்காதலித்தபூசுரினைப்
புமருவுகானகத்துப்புருந்துகொலைசெய்ததனால்

கன்மாட பாதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம். ௩௩௯

வாமமுறுமுதுமையோன்மனையவனுமனங்கனன் று
தீமைதருவெஞ்சாபந்தெரிந்த திறஞ்செப்பினளால்.

காதலித்த - இச்சித்த.

(௧௪)

இப்பார்பரிக்கவருமெழிலாருமகப்பெற்றகாய்த்
துப்பாரி தழ்க்கனிவாய்த்தோமில்குணமதயந்தி
தப்பாதகற்புடையாள்சாற்றுதவவசிட்டனைச்சேர்ந்
தொப்பாருமில்லாதவொருமதலவயிற்றடைந்தாள்.

பரிக்க - தாங்க, தோம் - குற்றம்.

(௧௫)

வாராவெனமுலயான்வயிற்றில்வளர்பாலனையிங்
கோரேழ்செலும்பருவமொழிந்துமுயிர்க்கேதனிலையெழ்
பாராளவென்றுள்ளம்பரிஞ்சொருகல்லால்வெகுண்டே
ஏராருந்தன்னகட்டிலெற்றினளாங்கின்றனனே.

உயிர்த்தேனிலை - பெற்றேனில்லை, அகட்டில் - வயிற்றில்

(௧௬)

கல்லாலாவ்வயிறதுக்கிக்காரிகையங்கின்றதனூல்
எல்லாருமச்சமகனென்றழைப்பப்பெயர்புனைந்து
வில்லாலேபகைகழிந்துமேதினியோரேழ்புரந்து
மல்லாரும்புயத்தாநேற்றைமந்தனையுமீன்றனனே.

மேதினி - உலகம்.

(௧௭)

சீலமதுவமுலவல்லாச்செழுந்தவரவீடுவச்செனூம்
கோலமுறுவெண்முத்தங்குலவினிரவாரிதிக்குழ்
ஞாலமிசைமூலமெனுநன்ஞாநிதித்ததனூல்
மூலகனென்றேற்றாமமொழிந்தாரம்மைத்தனுக்கே.

திரைவாரிதி - அலைகளையுடைய கடல்.

(௧௮)

ஏராருமூலகனென்றேத்தவருமொருபெயரான்
பாரோர்கன்புகழுவருபரசாராமனுக்காய்ப்பொண்
வாரார்பூண்முலைமடவார்மதைத்தவனைவையதால
காரீகவசனென்றுநன் னொழுற்றனனே.

பொன்வார் - பொற்கச்சு.

(௧௯)

கலிநிலத்துறை.

பன்னுமூலகன்மயரதற்பயந்தனன்பகர்வோன்
மன்னுசீரளபிடியெனுமைந்தனையுயிர்த்தான்
அன்னவேந்தனுமருளுடைவிச்சுவசகனும்
என்னும்வேந்தனையீன்றனன்யாவருங்களிப்ப.

பயந்தன் - ஈன்றான்.

(௨௦)

கட்டுவாங்கனைவிச்சுவசகன்களித்தளித்தான்
மட்டுவார்குமுன்மடந்தையர்மதனைவழங்கும்

எட்டுமாதிரம்புகழ்கட்டுவாங்கனென்றிசைப்போன்
கிட்டிவானவரூனெனக்கெழுமியங்களித்தான்

மட்டு - தேன், மாதிரம் - திசை.

(௨௧)

விண்ணின்மேவியவிண்ணவர்க்கிடரறவேண்டி
எண்ணின்மாற்றலரின்றுயிர்தெறச்சமரியற்றும்
அண்ணலேனிக்காயுளார்முகூர்த்தமென்றமார்
நண்ணியோதலுமன்னவன் றரையினண்ணினால்

உயிர்தெற - உயிரைக்கொல்ல.

(௨௨)

தரையின்மேவினன்சாற்றுபேரறத்தினையறிந்தான்
உரைசெய்மால்பதமுன்னினன்முததிசென்றுற்றான்
பொருவிலாத் திறக்கட்டுவாங்கன்றன்மெய்ப்புகழ்க்குப்
பருவமாயிரம்பகரிடும்வரம்பெவர்பகர்வார்.

பதம் - திருவடி.

(௨௩)

கார்க்குநீர்கொடையானெனும்புகழ்க்கட்டுவாங்கன்
தீர்க்கவாகுவென் றுரைதருகிறுவனையுயிர்த்தான்
பேர்க்கவாவுதோளன்னவன்புகழ்நிலவெறித்துப்
பார்க்குவாமதிநிகர்க்குமோரிரகுவைப்பயந்தான்

கார் - மேகம், உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்

(௨௪)

திசைவிளங்கநல்லறத்தினேநிறுவியசெங்கோல்
இசைதரும்படிசெலுத்தியாகுவெனுமிறைவன்
அசனெனும்பெயரசனையளித்தனனசனும்
தசாதன்றனைத்தந்தனன்முசசகந்தளிர்ப்ப.

நிறுவிய - நிறுத்தின.

(௨௫)

ஈழுசர்க்கழிநெடியலாகிரியவிருத்தம்.

அன்னவனின்மமைத்தென்னுரைப்பவமருக்கருடாவேண்டிக்
கன்னியந்துளவோன்றன்கலையாலுங்கலைகளின் கலைகளினாலும்
மன்னியவிராமனிலக்குவன்பரதன்வையகம்பராவுசத்துருக்கன்
என்னுமிந்நால்வராகிவந்தேதேழாடேழலகாண்டனென்றான்.

கன்னியந்துளவோன் - திருமால், கலை - அமிசம்.

(௨௬)

• கன்மாடபாதன் கதையுரைத்த வததியாயம் முற்றிற்று,

ஆகத்திருவிருத்தம்—கஅச

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒ ன் ப தா வ து

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

என்றலும்பரமனாகெழுந்துவானவர்க்
கன்றருள்சய்தவாறரசுசொல்கென
ஒன்றியமொழிசிலவுரைக்குமென்றுமெய்ய்
நன்றிசுகமுனிநின்றன்மேயினான்.

நவீற்றன்மேயினான் - சொல்லதொடங்கினான். (க)

மருக்கமதுளவணிமாயன்றொடாழா
அரக்கரையமரர்களடர்ந்துநீயெமைப்
புரக்கெனமாதவன்புகன்றவாறவர்
சூக்கெனுமுருக்கொடுகுலவினனரோ,

புரக்கென - காக்கவென்று, குரக்கு - குரங்கு- (உ)

தாவறுபுகழுடைத்தயரசப்பெயர்சு
கோவெழிற் கோசலைகுலவுகேகையன்
பாவைநற்சுமித்திரையென்னுமபைநதொடி
முவரைமணந்தன்னமுறையினென்பவே

கோ - சக்ரவர்த்தி. (ங)

பூசலைவெரீஇயபுலவர்வேண்டலாவ்
வீசலையுறங்குவோன்விளம்பிராமென்ன
றுசலைநிகர்குழையுலவும்வான்விழிக்
கோசலையளித்திடக்குலவினனரோ

பூசலைவெரீஇய - போருக்கஞ்சின. (ச)

சரதனையறிவனைத்தருமநுபனை
வரதனையிராகவன்மலர்நற்றொடாமும்
விரதனைவிண்ணவர்விருப்பினேத்துறு
பரதனைக்கேகையன்பாவைபெற்றனன்.

கேகையன்பாவை - கைகேயி. (ஞ)

நிலக்குவன்றுயர்க்கடனீக்கியெண்டிசு
துலக்குவனெனச்சொலசத்துருக்கன்றன்மெனும்
இலக்குவன்நன்னையிங்குழிற்சுமித்திரை
விலக்குவன்பகையெனவிருப்பினீன்றனன்

நிலக்கு - உலகத்துக்கு, துலக்குவன் - விளக்குவேன். (க)

பால்வருமுலையினர்பானின்றிப்புவி
மேல்வருநாட்செயும்வினைகளாதிமுன்

நூல்வருகருமமுநோன்மைமத்தர்கள்
நால்வருமடைந்தனர்நன்குவைகிறார்

முன் நூல்வருகருமம் - பூணூற்சடங்கு.

(௭)

அன்னவாநால்வரிலடைந்தகோசிகள்
பின்னெழுந்திலக்குவன்மருவப்பேரருள்
துன்னியவிராகவன் துனைவிற்போய்ப்பழி
மன்னியதாடகைவதைசெய்தானன்றே

துனைவின் - விரைவாக.

(௮)

வருமுனியருளொடுமகஞ்செய்சாலைவாய்ப்
பொருமிருதாடகைப்புசுவ்வரைச்சின
கொருவனையொறுத்துமற்றொருவனைக்கடல்
விரிநிரைகடத்தினான்வீரன்வாளியால்.

மகஞ்செய்சாலை - யாகசாலை, ஒறுத்து - கொன்று

(௯)

இருஹுகோசிகளினிதினெற்றிய
மகமொருகுறைவறமகிழ்ந்துகாந்தின்
அகலிகைசாபமுமகற்றியற்புசன்
மிகுவளம்விளங்கியநிலையெய்தினான்

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

(௧௦)

சாற்றியமுனியொடுந்தம்பிதன்னொடும
பாற்றிறைமுறுகியபரன்விதகையாம்
மாற்றருவநகராமன்னனென் றுஞ்சால்
ஆற்றலென்திராகொளவடைந்துவைகுநாள்

பாற்றிறை - பாற்கடல்.

(௧௧)

நல்வளைச்சீதைதன்மணத்தினுடைய
எல்வளைத்திடவெழுமெழில்கொண்மேருவாம்
நல்வளைத்தவன்சிலையென்னுங்கட்டெழில்
வில்வளைத்திருநெவெற்பின்வீழ்த்தினான்.

நல்வளைத்தவன் - மலைவளைத்தவன்

(௧௨)

ஒதையையண்டமன் றுடைந்ததோவெனக்
கோதைவில்லிமுத்தநங்குரினிலுக்கெழிற்
சீதையைக்கொடுத்தனன்றேவார்வாழ்த்தநற்
ருதையென்றுரைபெறுசனகனென்பவே.

வில்லிமுத்த - ததூர்ப்புங்கஞ்செய்த

(௧௩)

உடனுறைதருமிளையோனுமோகையால்
கடிமணங்கேட்டவட்கலந்தாதையோ

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். நடசுந

டடைதருபரதனுமணிசெய்தம்பியும்
வடிவிழிமகளிரைமணமங்காற்றினார்

இளையோன் - இலக்குவன்.

(கச)

வதுவைசெய்தனைங்கொடுமகிழ்ந்துநாயகன்
மிதிலையிற்சில்பகலிருநதுமின்னொடும்
இதமுறுதுணைவருமெவருஞ்சூழ்வாக
கதுமெனவையோததியைகருநிப்பீபாயினான்

வதுவை - மணம், கதுமென - விரைவாக

(கரு)

கல்லையுங்காரிகையாகருங்காலினான்
எல்லையினுனையோடேகுரவ்வழி
ஒல்லையில்வெருண்டுபுரமாரமேனா
வில்லையுமவோத்தனைனையோத்தியேயினான்

கல் - கல்லுருவாயிருநது அகலிகை

(கசு)

வேறு

வாமமார்ந்தமலர்க்குழற்சி கையி
காமமோடுதல்குறைநாவல்லா
புமியாளப்புனைவன்முடியென,ந
தாமவேற்கைத்தயரதனெண்ணினான்

வாமம் - அழகு.

(கஎ)

தேனினுய்குழற்சிகைமனையெனவென
நானினேகக்கதிர்முடிமாற்றுவான்
கூனியாம்பெயர்கொண்டவெனஞ்சிறை
வானநாடர்மயக்கினர்வல்லோபே

கூனி - மந்தரை.

(கஅ)

மன்னெண்ணியசெய்கைமனத்திறை
உன்னியுன்னியிருகியகூனவன
கன்னிமாடங்கலந்துகைகேசினான்
சென்னிதாழ்த்துவணங்கினன்செப்புவான்

வணங்கினன் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்).

(கக)

வாட்டமின்றியுன்மன்னையிராகவன்
காட்டினேகவுங்காதவனுக்கிலண்
குட்டவும்முடிசொல்லியமுன்வாம்
கேட்டியென்றுகிளந்தனளங்கேரோ

கிளந்தனள் - சொல்லினள்.

(உ0)

சேகயனுருச்செய்தவக்கூனிசொல்
கேகயன்மகன்கேட்டனள்வல்லையே

ஏகயனெழிலெய்தப்பொற்றேரொடு
மாகயனெனுமன்னையெய்தினுள்

கேகயன்மகள் - கைகேயி.

(௨௧)

உரத்தினுலொளிசேராசுள்ளம்போழ்
அரத்தினேருமவெளன்புதல்வனை
இருத்திராயகனாகவிராமனை
வரத்தினுல்வனதேதகவழங்கென்றாள்

போழ் - பிளககி, அரத்தின் - அரம்போல

(௨௨)

முநதைநல்குமவரத்தின் முறைமையால்
சின்னதெனநதுமெய்தீர்வதற்கஞ்சியே
அந்தமன்னனதற்கியைநதானவன்
மைந்தனும்வனதேதகவழங்கொண்டான்.

மெய்தீர்வதற்கு - சத்தியததைவிடுதற்கு

(௨௩)

அள்ளியள்ளியூட்டையசெம்பஞ்சையும்
முள்ளதென்றுமுனிதருந்தாளினால்
தெள்ளமுதிற்சிந்தசொற்சீதையும்
வள்ளல்பின்றொடர்கதேகினண்மன்னனே.

ஐய - அழகையுடைய.

(௨௪)

உன்னியவ்விறையும்முயிரீந்தனன்
மன்னிவைகிவயங்குவதெங்ஙனம்
என்னுமுள்ளத்திலக்குவனும்மவன்
பின்னெழுந்துபெயர்ந்தனனென்பவே

உயிரீந்தனன் - உயிர்விட்டான

(௨௫)

கானவண்ணமரவுரிகைக்கொடங்
கானவண்ணமெடுத்தவிராமனும்
ஞானவண்ணனுந்நகையுந்நமபியும்
போனவண்ணமபுகல்பவரயாவரே

வண்ணம் - அழகு, மரவுரி - வற்கலை

(௨௬)

எட்டெனுந்திசைமாந்தரவ்வைழையும்
கட்டமைந்தசிலையுங்கணையுறை
புட்டிலுங்கொடிருவரும்போகுழிப்
பட்டதுன்பம்பகர்வல்லாரெவர்.

யழை - சீதை.

(௨௭)

அகமகிழ்ந்தெதிர்வந்தடிபோற்றிய
சுகனெனும்முவந்துற்றவட்கோதிலாக்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். நடசுடு

தனனின்றிழிகங்கைகடந்திட
முகமலர்ந்தொருமுகருமேகினார்.

ககனம் - ஆகாயம். (உஅ)

வரத்தின்மிக்குண்மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டநற்
பரத்துவாசன்பத்தொழுதன்னவன்
இருத்தியென்னவிராமனங்கேர்பகல்
அருத்திகூர்ந்தடகுண்டமர்ந்தானேரா.

அருத்திகூர்ந்து - அன்புமிகுந்து, அடகு - இலை. (உக)

ஆங்குநின்றெழுந்தையனணிதிகழ்
வாங்குநுண்ணிடைமங்கையுந்தம்பியும்
பாங்கர்மேவப்படர்ந்துகுறுகினன்
திங்குநீங்கியசித்திரகூடமே.

பாங்கர் - பக்கம். (உ௦)

அவ்வழிச்சிலநாளமர்ந்தன்னையர்
பவ்வொமாத்பதாகினியோடுசேர்
கவ்வையுற்றபரதனைக்கண்டுமன்
எவ்வமற்றவிண்ணெய்தலுங்கேட்டனன்.

பவ்வம் - கடல், கவ்வை - துன்பம். (உ௧)

கேட்டுநெஞ்சகலுழந்துகிளர்ந்தவக்
காட்டிற்றுதைகடன்கழித்தோதினான்
வாட்டமுற்றபரதற்குவல்லையந்
நாட்டிலேகெனராகவனல்வரம்.

கடன் - ஈமக்கடன். (உ௨)

அழுதுசோரும்பரதனையங்கையால்
தழுவிநல்லனசாற்றியிராகவன்
பழுதிலாத்தனபாதுகைநல்கினன்
தொழுதுமீண்டவன்சுற்றமொடேகினான்.

பாதுகை - திருவடிநிலை. (உ௩)

எண்ணுமுள்ளமியைந்தனன்மீள்கலா
அண்ணல்பாலுற்றவன்னையர்தம்மொடும்
பண்ணமைத்தபடையொடுமீண்டனன்
நண்ணிவைகினன்னதிக்கிராமமே

மீள்கலா - மீளாத. (உ௪)

வேறு.

சித்திரகூடமுற்றுறைந்தேசுவகன்
தத்தரிநெடுங்கணுள்சனகிதன்னொடும்

எத்திசையும்புகழினாயகோவொடும்
அத்திரியுறையுளையணுகினாரோ

சேவகன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௩௩)

என்முசைபுகழுவங்கெழுந்துராகவன்
தண்டலைவனந்தனைச்சார்ந்துசென்னெறி
விண்டலத்துறவருவிராதற்கொன்றனன்
அண்டருமலர்மழைசொரிந்தங்கார்க்குனன்

தண்டலை - சோலை

(௩௪)

ஏற்றவவ்வனத்தினின்றெழுந்தமாதவன்
சாற்றவண்புகழ்ச்சரபங்கன்மெய்யொரீஇ
மாற்றருமுத்தியின்மருவின்னருள
நாற்றிசைபுகழ்பவனல்கிப்போயினான்

மெய்யொரீஇ - உடம்புவிட்டு.

(௩௫)

கருதுபல்காவதங்கடநதுபோயெதிர்
வருமறைவாணர்தான்வணங்கிழுவரும
பருவமாங்குறைதருபத்துமவைகினார்
அருளுடைமுனிவரர்க்கயநல்கியே

மறைவாணர் - வேதியர்.

(௩௬)

பகைத்திமமுனிவர்பகாந்தகன்மையால்
நிகழ்த்தியவவ்விடனீங்கியெய்தினார்
சகத்தினையொருநிலநிறுத்துக்கண்டமிழ்
அகத்தியமுனியுறையகத்தையுன்னியே

நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட

(௩௭)

நதிகளும்வனங்களுநடந்துநீங்கினா
அதிசயமிகவுளவகத்தியற்றொழாத்
துதியுறுமவன்வழிசொல்லிவிலலொடு
குதையுறுகளைதரக்கொண்டிப்போயினார்

களை - அம்பு.

(௪௦)

விழைவுநீஇமுனிவரன்விளம்புமவ்வுழித்
தழைசிறையுடையநற்சடாயுவென்றுசொல்
சமுதெழில்வேந்தனைக்கலந்துகவ்வைநீர்
ஒழுகுகோதாவிரியுவந்துறோகுகினார்.

விழைவுநீஇ - விரும்பி.

(௪௧)

வேறு

அன்னநதிதுன்னினரகன்கரையடைந்த
பன்னுமொருபஞ்சவடிக்கண்டிபகர்சாலே

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௪௭

இன்னெழிலிலங்கவிளையோனினிதிழைத்த
மன்னுமனைமூவருமகிழ்ந்துறைபுநாளில்

பஞ்சவடி - கோதாவரிக்கரையிலுள்ள ஐந்து ஆலமரத்தேதாப்பு. (௪௨)

சென்னியொருபத்துடையதீயன்மகிழ்தங்கை
துன்னிவருகின்றவொருருப்பநகையென்பாள்
கன்னன்மொழியான்சனகிகாதலனேநோக்கா
நன்னலவுருக்கொடவண்ணண்ணையந்தாள்.

சென்னியொருபத்துடையதீயன் - ராவணன் (௪௩)

அடைத்தவளிராகவனகத்துழியமர்ந்த
மடந்தையரசைத்தனியள்வவவவனெனச்சேர்
இடந்தனிலிருந்தவிளையோனினிதறிந்து
கடந்ததெழிவஞ்சமகொள்ளுகதிர்வாளால்

மடந்தையரசை - சீதையை. (௪௪)

மூக்கிடுகொதினைமுலைக்கணையரித்தான்
தேக்கணுறையேநவாணிதிட்கலுறவன்ளு
கடக்குடலிடுகொறுசிக்கொடுமைவிள்ள
மாக்கரியராகத்தர்வளைததமர்விளைத்தார்.

முலைக்கணை - முலைக்கணை (௪௫)

விளைத்தகரஞ்சுதியர்விளிந்திடவெருண்டு
வளைத்தகிலராகவனுர்வாளிபலதொட்டான்
திளைத்தகொடுவம்பகைகடந்ததெனவாடுனார்
கிளைத்ததருநாண்மலாகன்கிட்டினர்சொரிந்தார்.

விளிந்திட - இறக்க. (௪௬)

கலிநிலத்துறை.

மூக்கற்குறைமுடிபுநீரிலங்கைமுன்னவனை
நோக்கியுற்றவாறனைத்தையுறவன்நனளாக
ஆக்கமோடுறையிராவணனடல்பெய்மாசிற
போக்கவன்னவன்பொன்னுழையுருக்கொடுக்கான்

பொன்னுழை - பொன்மாள். (௪௭)

பொய்செய்கின்றமான்போத்ததைச்சானகிபுகழா
ஐசெய்கின்றதென்றசையுற்றதைத்தனளாக
மெய்செய்கின்றவவ்விராகவன்விலலொடுதொடர்ந்து
வைசெய்கின்றவம்பேயின்னவஞ்சமென்றறிந்தே

ஐ - அழகு, வை - கூர்மை. (௪௮)

ஐயுங்குமம்பினுன்மாய்துவீழ்காலமாரீசன்
விழைந்தசீதையிலக்குவன்றனைவிளித்திறந்தான்.

மொழிந்தவாறுகேட்டிராகவன்மொழியெனநம்மோய்
அழிந்தநெஞ்சினளிலக்குவபோயறிகென்றாள்.

விளிந்து - அழைத்து.

(௪௧)

சீதைசொல்லியவாறுகேட்டினாயவன்நீச்சொல்
குதுசெய்தபொய்யரக்கன்சொலெனநனிசொல்லும்
போதியென்னலுமறுத்தியோவென்றவள்புலம்பிக்
கோதுசெய்தவெவ்வுரைபலகூறினள்குழந்தாள்.

இனாயவன் - இலக்குவன்.

(௫௦)

பரிந்துபற்பலவெகுண்டவன்பகர்தலினிளையோன்
வினாந்துநாடுவான்போயபின்மெலிவொடுதனித்தங்
கிருந்தவன்னையிராவணன்வவ்விவின்னெழுந்தான்
கரந்துகொல்வதற்குற்றதுகாலமென்றுணரான்

நாடுவான் - தேட.

(௫௧)

சனகன்மங்கதையெடுத்தகற்சமுகற்றகைந்து
முனிவுகொண்டெதிர்த்தமர்முறைமுறைசெயுஞ்சடாயு
நனிவருந்திடவிருசிறைதுணித்தனனடந்து
புனையிலங்கைபோய்ச்சீதையைச்சிறைபுகுத்தனனூல்

தசமுகன் - ராவணன் - தகைந்து - தடுத்து.

(௫௨)

மாயமானுருவரகனைமாய்த்தவன்மீண்டு
சீயமாமெனவரும்வழிதம்பிசென்றெய்த
மேயவாறெவன்சீதையைவிட்டெனவிளம்பித்
தூயசாலசென்றெய்தினனவனெடுந்துனைவின்

சீயம் - சிங்கம், துனைவின் - விரைவாக.

(௫௩)

சாலையெய்தினன்சானகியெய்துதல்காணன்
மாலையெய்தியவனைகுழலெங்கெனமதித்துச்
சோலையெய்தியசுற்றிலங்கண்டிலன்நுயராம்
வேலையெய்தினன்பாடுவெனும்வேலைமேய்மேலோன்

வேலை - கடல்.

(௫௪)

மனைவிமேற்செலுங்காதலைமாற்றவல்லுநர்கள்
வினவினீங்கிலையென்பதைவிளம்புவான்சபால்ச்
சனகியெவ்விடத்தாளெனச்சார்ந்தவைநோக்கி
அநகனங்ககைகின்றனவறிகுநர்யாரே.

சார்ந்தவை - அங்குள்ளவற்றை.

(௫௫)

வாமவெஞ்சிலையிருவருமவணின்நுவுருங்கால்
காமரஞ்சிறையிழந்தவச்சடாயுவவக்கண்டார்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

௩௪௯

திமையிவ்வுழிநடந்தனதெரித்தவனிறப்ப
ஈமநல்வினையிற்பினனிசாகவனிரங்கி.

காமர் - அழகு.

(௫௬)

ஆங்குநின்றெழுந்தகல்வுழிப்புனற்சுகன்றல்லில்
திங்குசெய்தவவ்வையோமுகிமுகக்கினைச்சிதைத்து
வாங்குவெஞ்சிலையினையவன்றுணித்தபின்மருவார்ந்
தோங்கிவானறொடுங்கவந்தன்வாழ்வனத்தையுற்றைரால்.

அல்லில் - இரவில்.

(௫௭)

நிவந்தவவ்வனவிலங்கெலாம்வாயிற்றிடுகெடுங்கைக்
கவந்தன்மெய்யில்வெங்கணைவிடச்சாபத்திற்க்கலந்த
பவந்தனையொழிந்தியக்கனாமாங்கவன்பரவி
உவந்துமற்றுநீர்சவரிபாற்போமினென்றுரைத்தான்

வனவிலங்கு - காட்டுமிருகங்கள்

(௫௮)

உரைத்தவாறிருவோருமச்சவரிபாலுற்றார்
அருத்திகூர்ந்தவளடகுநன்மூலமங்களித்து
மருத்தழைத்திடுமதங்கவெற்பெய்திரீர்மருவும்
விரித்தசெங்கதீர்மதலையையென்றுவீடுற்றான்

அருத்திகூர்ந்து - அன்புமிகுந்து.

(௫௯)

சொன்னவாறிருவோர்களுந்துனைவினிலேகிப்
பன்னுபம்பையாறடைந்தநுமாறொடுப்பயிலா
அன்னவெற்புறைகதிரவன்மதலையையணுகி
இன்னநீர்தரவவொடுந்தோழமையையந்தார்.

துனைவினில் - விரைவில், கதிரவன்மதலை - சுநீர்வன்.

(௬௦)

அந்தவெங்கதீர்மதலைவெவ்வாலிபோரழிக்கும்
மைந்துகாட்டுதற்கியைந்தனனாகமற்றவன்றான்
துந்துபிப்புரவென்பெறிந்திடச்சுடர்மலர்க்கை
உந்துமப்பெழுந்தெழுமராமமுருவியதால்.

மைந்து - வலி.

(௬௧)

ஆற்றல்கண்டருங்கதிரவன்சேயகமகிழ்த்து
தோற்றகாலையிலவாலியைக்கொல்லெனச்சொல்லி
ஏற்றவாலியோடிருஞ்சுமம்விழைந்துநின்றிழைத்தான்
மாற்றருங்கணைமறைந்திருந்தெய்தனன்வரதன்.

சுமம் - போர்.

(௬௨)

விடுத்தவெங்கணைவாலியைவிண்ணகத்தேற்ற
அடுத்தசெங்கதீர்மைந்தனுக்கரசியலளித்து

மடுத்ததீம்புன்னமழைபொழிபருவமவ்வனவும்
உடுத்தகானகத்தேதாங்குவெற்பிருவருமுறைந்தார்.

இருவர் - ராமலக்ஷ்மணர்.

(௧௩)

மழைபொழிந்திடும்பருவமாங்ககன் துமவந்தெய்தாத்
தழைசெழுங்க, திரமதலையைக்கொணர்கெனச்சாற்ற
எழில்செய்முன்னவன் தம்பிகிண்கிணையுற்றிசைப்ப
மொழியுமன்னவன் பூகிராசுவன் முனமடைந்தான்.

மழைபொழிந்திடும்பருவம் - மழைகாலம்.

(௧௪)

அடைந்தருபிரண்டாசலனைரிவையைநட்ட
மிடைந்தவானரசு, தலைவரைத்திருசைசொழும்விடுத்துத்
திடங்கொள்சாம்பவனீலநகத்தெருநெடுநிழற்ச
இடங்கொடென்றிசைக்கெனவதுமனுக்கிசைந்து.

அரிவையை - சிசையை

(௧௫)

அண்ணலாழிபெயர்நாநாநகைகொடுக்கெனவளித்தான்
நண்ணுநால்வருநல், சன்னிசைமுழுவதுநாழிப்
பெண்ணினல்லவருநதை, சருமபிலம்நாநா, வளால்
விண்ணெழுந்தசீர்மகேநதிநவெற்படைச்சனரால்.

அண்ணலாழி - சுனையாழி

(௧௬)

அடைந்தவானரசு, தலைவர்களைநல்லையெவ்விடத்தும்
நட்டதுநீட்டியுநகனாழிமனறியுநவதிர்
நடங்கொளுஞ்சுனைநச்சுநயுவைப்போற்சமர்ந்களத்தே
மடிந்திலாமெனவழங்கியங்கிருந்தனர்மாதேதா.

நவைதீர் - குற்றமற்ற.

(௧௭)

வழங்குமவ்வுணாகட்டொருமருங்குசம்பாதி
கழிந்தவாறெவன் தம்பிநீர்கழறுதிரென்ன
அழிந்தசிக்தையர் நடந்தவாறனைத்தையுமடைவே
மொழிநதுசீதையைநாடுவான்வந்ததுமொழிந்தார்.

ஒருமருங்கு - ஒருபக்கம்

(௧௮)

இலங்கைமன்னவண்ணங்கொடுமெருதெலளியேன்
நலங்கொள்காதலன் கண்டுமுன்னணின்நட்பக்
கலங்கியன்னவனருளெனக்கான் முளைவிடுப்பச்
சலக்கொள்வாரியிற்றயங்குதனகர்வயிற்சார்ந்தான்

தட்ப - தடுக்க.

(௧௯)

விரைந்துசீரிலங்காபுரிமேலினுண்மெலிந்தாங்
கிருந்தசீதையைக்காண்குவீரென்முசம்பாதி

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௯

கரிந்ததன்சிறையிராகவன் ஹாதரைக்காணினை

பொருந்துமென்பதேதார்வரத்தினின்பொருந்திடப்போனான்.

கரிந்த - கரி + துபோன

(௭0)

பெரியவண்ணிறைபெற்றவனிராமனைத்ததித்த

எருவைவேந்துரைக்கட்டகமகிழ்ச்சியோடிருந்தாரா

கரியவாரிதிகடப்பவரயாரெனக்கருநா

அரியவாரிதிகடப்பவனென்றமுதலானநாமான்

எருவைவேந்து - கழுக்காசன

(௭௧)

காற்றின்மாமகன்கடலிணையிடாறக்கடத்து

நாற்றிசைக்கணுமலகவநகற்புத்தெனநுழை

ஆற்றல்செர்பகையறநிடவசோகமாவநபரில்

கோற்றொழுககையாநுறைவதுகண்டிதாபுநீரின்சுரான

காற்றின்மாமகன் - அதுமான

(௭௨)

சூழிராக்கதர்மடந்தையாதுயிலுபிரிவின்

வீழிவாயெழிற்சீனசமுன்மேலியவநாமான்

ஆழிபாரசொலககற்பிணுநகரிகைக்ககருநிதது

வாழிராகவன்செயநிறமுரைக்கனனமாப்கா

கற்பிணுக்கரசி - சீதை

(௭௩)

மருக்கமழ்தபொறறருக்கசோவனாகதனெனொழித்து

வெருக்கொளகிங்கரவிநிதபுடவழிநெனவினொழி

முருக்குமென்றழைக்கிராவனன்றமுறைமுறைவிநிதக

அரக்கர்யாரையுஞ்செருதகனனொதகனனநாமான்

விளிந்திட - இறக்க

(௭௪)

அன்னகாலையிலிசொசொசெழுந்தமான்

தன்னையுற்றயனவாளியின்விதகிதமுறை

முன்னருய்த்கலுமரக்கனயாரொனபொழிவான

உன்னககொலலுவலிராகவனுக்கனென்றொதகனன

அயன்வாளி - பிரமாஸ்கிரம

(௭௫)

தாங்கவேலையைக்கடந்தவனசாறமுதல்களாக

குரங்கைநீரிவணவிரைக்கொல்லுங்கொனக்கொடியான்

மருங்குசேர்த்தருவீணன்ஹதரைவருத்தி

இரங்கமாய்ப்பதிங்கறங்கொலாவெணவிலக்கினான்

கேளா - கேட்டு

(௭௬)

கொடியராவணன்மகிணினிசுற்றியிக்குரங்கின்

கொடியவாலினினிதுவுமின்றமுலேரென்ன

அடிவணங்கினரத்திறம்புரிந்தனல்கொளுவ
முடியவந்கர்சட்டனன்மாருதிமுழுதும்.

மாருதி - அதுமான்.

(எஎ)

சனகிவைகிடனன்நிறம்நெங்கணுந்தழல்வவத்
ததுமன்வந்தடிவணங்கியச்சீதைபாலணியாய்
வணையுநல்லுருடாமணிவாங்கியவவேலை
துணைவிறுவினன்றோன்நினன்மகேந்திரச்சுரும்பில்.

சுரும்பில் - மலையில்.

(எஅ)

அங்கதன்முதலாங்கடைந்தோருக்கவ்வணங்கை
நங்கனையகன்றேறவியைக்கண்டவாநலின்று
துங்கவேறெனவவரொடுந்துணைவின்வந்திறைஞ்சிச்
செங்கனாணுக்குஞ்சீதையைக்கண்டமைதெரித்தான்

துணைவின் - விரைவாக

(எக)

மண்டுநீர்க்கடல்கடந்தனனடந்தமைவழங்கிப்
பண்டைநான்மறைக்கரியவன்பதுமமென்கரத்தில்
தொண்டைவாய்மயிலளித்தருடாமணியளிப்ப
அண்டர்நாயகன்மணிகண்மணிக்களித்தான்.

தொண்டை - கொவ்வைக்கனி.

(அ0)

தேனிரைத்ததார்க்செழுங்கதிர்மகன்முனஞ்செல்ல
நீனிறக்கடல்கடந்தவனீலனேமுதலாம்
வானரப்படைவலோதரவிளையவன்மருவக்
கானகத்தினைக்கடந்தனன்கடல்வணனெழுந்தே.

கதிர்மகன் - சக்ரீவன்.

(அக)

விரியுழுவலகத்துமன்னுயிர்க்கணைவிளங்கிப்
பெருகுமாறுவந்தருட்புனனிச்சலம்பெய்யும்
சரியமா முகிற்கொழுந்தெழுக்கடற்படையோடு
திரைசெய்வாரிதிப்புறத்தினிற்சென்றிறுத்ததுவே.

இறுத்தது - தங்கிற்று.

(அஉ)

கலிவிருத்தம்.

மாற்கடனிகர்த்தவானரநட்சேனையின்
நூற்கடல்கடந்தபேரறிவின்வைகுறும்
நாற்கடனிலம்புகழ்நம்பிவைகினான்
பாற்கடல்வையியபான்மையென்னவே.

நம்பி - ஸ்ரீராமன்.

(அங்)

வேறு.

வலங்கொடிண்சிலைவன்னல்கடற்க்கா
நலங்கொள்சேனையின்ண்ணினனென்றலும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

௩௫௩

புலங்கொள்புந்தியிழ்புன்மையர்தம்மொடும்

இலங்கைமன்னவனெண்ணலுற்றானரோ.

வலங்கொடிண்சிலைவள்ளல் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(அச)

எண் ணுங்காலையங்கெய்தியவீடணன்

அண்ணைநெவியருஞ்சிறைநீக்கென

நண் ணுபற்பலநல்லறங்கூறலும்

கண்ணிற்றீயெழநீகடிசெகென்றான்.

அண்ணநெவி - சீதை.

(அரு)

முனிவிகொண்டதன் முன்னவனீர்க்கலும்

வினைகடந்தநல்லீடணன்வல்லோபாய்த்

தனிமுதறிருத்தாண்டிசைவீழ்த்தனன்

அஃகனும்மதுரான்முககேளுக்கினான்.

வல்லோ - விரைவாக.

(அசு)

நல்லென்றஹுமான்சொலநாயகன்

அல்லலீங்கொழியென்றபயங்கொடுத்த

தெல்லிலங்கைக்கிறையவனாகென்ற

சொல்லிலங்குசுடர்முடிசூட்டினான்

அல்லல் - துன்பம்.

(அள)

கருணைகொண்டவக்கண்ணன்கருநலும்

வருணன்வந்திலெனன்முமலர்விழி

அருணம்வந்தவனம்பரந்தேவவினான்

தருணவெய்யவன்போன்றதழற்கணை

அருணம் - செவப்பு, அம்பரம் - கடல்.

(அஅ)

அன்னகாலையறிந்துவருணன்வந்

தின்னதீர்க்குமிராமனையெய்தியுன்

மன்னுசீர்சொலிவாழ்வறயாருமென்

சென்னிமேலணைசெய்யெனச்செப்பினான்

இன்னல் - துன்பம்.

(அக)

அளவிகந்தவரிக்குவத்தேதாரெழில்

வளரநின்றவரைக்குழுவுய்த்திட

உளமுவந்துதாரேருசனையாமனை

நளன்விரைந்தவண்கமைத்தானரோ

அரிக்குவத்தேதார் - வாரநகுலத்தேதார்.

(க0)

அணைகடந்தருஞ்சேனையொடங்குயர்

துணைகடந்தசேவலவெற்பெய்தினான்

இணைகடந்தவிலங்கெழிற்சீதையாம்
கணைகடந்தகண்ணாட்புணர்காதலன்.

கணைகடந்த - அம்பைவென்ற.

(௯௬)

கோதுமேவுயிலங்கையர்கொற்றவன்
தூதராஞ்சுகசாரணராங்குற
வதநீங்கவின்றெங்கணுகாடிப்போய்
ஒதுரீரென்றிராமனுணர்கதினான்

வதம் - குற்றம்

(௯௭)

வேறு.

நாடிய தூதர்போய் நவின்றவாறுகேட்
டேடலாலங்கலாளிலங்கைகாவலன்
நீடியகோபுரநின்றேநாக்கினான்
ஆடவர்நிலகனுமாங்குடேநாக்கவே

ஆடலர்நிலகன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௯௮)

ஆரியனெடுமலையடைத்துநோக்கிய
சூரியன்காதலன்முனைவிறுவிப்போய்ப்
பாரினிலிலங்கையான்பைம்பொன்மாமுடி
சேறவீழ்த்தினன்றிருபியெப்தினான்.

சூரியன்காதலன் - சுதீவன்.

(௯௯)

பங்கயச்செங்கண்பணித்தவெவலால்
அங்கதன்முதுபோயறைந்திராவணன்
வெங்கதங்கொளவவன்மீண்டகாலையில்
பொங்கரிச்சேனைபோய்ப்புரிசைகுழந்தே.

வெங்கதம் - கடுங்கோவம், அரிசனேசனை - வாராசனே.

(௧௦௦)

வேறு.

எயிலைமுற்றியெதிர்த்தவாக்கரை
அயிலெயிற்றவரிக்குலத்தோற்றெதற்ப்
புயலையொத்தவன்பொன்முடிபத்தும்வெவ்
வெயிலையொத்தொளிரவேந்தொடுமேற்றனன்.

புயலையொத்தவன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௧௦௧)

காரையொத்தகரியவன்மும்பையந்
தாரையொத்ததசமுகேனெடுஞ்செய்
போரைமற்றெவ்ஞ்சொல்வாப்புண்மையோன்
பாரையுற்றன்னேற்படையற்றேரா.

தசமுகன் - ராவணன்.

(௧௦௨)

நஞ்சமற்றதயமுகன்மன்னைநீ
செஞ்சரத்தொடுந்தீர்த்தனையாவையும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௫

துஞ்சமற்றினித் துன்னுதிநிலையென்
மஞ்சனப்புயலன்னவன்கூறினான்,

தஞ்சமற்ற - ஆதரவற்ற.

(௧௮)

எண்சுமந்தவிராமணிதுசொல
நாண்சுமந்தநடந்தவிராவணன்
கோண்சுமந்தகும்பகருணன்றினேப்
பூண்சுமந்தபுவலிகாட்டென்றான்.

ஏண் - பெருமை

(௧௯)

கும்பகண்ணஞ்றுகிகடொடுஞ்சமர்
உம்பரும்வெருக்கொள்ளவுஞற்றினான்
நம்பிவெங்கணைநாடியநீதேவலால்
அம்பரத்திலவன்றலையாழ்ந்ததே.

அம்பரத்தில் - கடலில்.

(௨௦)

மடிதல்கேட்டுளமாழ்கிதசாயமுகன்
புடையின்மேயபுதல்வெண்ப்புகல்
அடல்செய்வேலதிகாயனையெவினான்
படையினோடுமபடர்ச்சுமாசெய்யவே.

அமர்செய்ய - போர்செய்ய

(௨௧)

தமரமாக்கடற்றினையொடைய்றிவர்
தமர்செய்வானதிகாயனையாய்தீழ்
கமலமேயவெண்கண்ணன்படைவிடுத
திமைசெய்ப்போழ்தினிலக்குவன்வீட்டினான்.

கமலமேயவெண்கண்ணன்படை - பிரமாஸ்திரம்.

(௨௨)

கலிநிலைத்துறை.

சுட்டுதானையொடுமுந்ததிராயனகிறந்தல்
நாட்டநீருக்கேகட்டவண்ணலர்வெருவக
கோட்டுவார்நிலையிந்திரசித்தவைக்குறுகி
வீட்டிவாபகைவேந்தரையென்றன்னவிடுத்தான்.

நண்ணலர் - பகைவர்.

(௨௩)

அன்னவந்திரசித்தெழுந்தந்தரத்தொளித்தே
இன்னல்செய்யரவக்கணையெவ்னரினையோன்
தன்னெடுந்தனித்தாரகப்பொருளவற்பிணிப்பப்
பன்னுபுள்ளரசங்குறவிரிந்ததப்படையே.

அரவக்கணை - நாகாஸ்திரம்.

(௨௪)

கோலேநீங்குவெண்குளிர்தியெனச்சிலையொடுகூர்
வாலேநீங்கிடாத்தம்பியோடெழுந்தமாயினத்தான்

தோளே நீங்கியே தான் றலைத்து தித்தனன் றெழுதான்
தோளே நீங்குரு தன்பு செய்தடஞ்சிறைக்கருளன்

கருளன் - கருடன்.

(க09)

புள்ளின்னேவுத் துபேரயகன் றபின்புகல்கவிக்குலத்தோர்
தென்னுநென் றுரைப்பரவையிற்சிலைத்தனார்சீற
எள்ளருத்திறவிராவண்ணகேட்டவெணவும்
தள்ளருத்தருக்கரக்கர்கள் சாய்ந்தனர்சமரில்

பரவை - கடல்.

(க09)

கோட்டுமால்கரிவாம்பரிக்கொடிஞ்சியுடையதே
சட்டமோடெழுந்தெண்ணிலரிருபுடைநெருங்க
மீட்டுமிந்திரசித்தரிக்குலத்தினர்வெருவப்
பூட்டுவார்சிலையோடுவெம்பொருகனம்புருந்தான்

அரிக்குலத்தினர் - வாகுகூட்டத்தோர்.

(க09)

ஆர்த்திராவணியயன்படைவிடுப்பவப்படையால்
தார்த்தடம் புயுயிடணன்சாம்பவன் றழங்கக்
கார்த்தடங்கடல்கடந்தவனன் றியக்ளமாம்
பார்த்தலத்தினிலடைந்தவரீழ்த்தனாபதைத்தார்

இராவணி - இந்திரசித்து

(க09)

உருத்திராவணியொல்லையில்விடுதவப்படையால்
தரைத்தலத்திடைவீழ்த்தவரீயாவருத்தனிப்போய்
மருத்துமாமலைமாருதிவல்லையிற்சொணர
அருத்திகூர்துயிலுணர்ந்தவராமெனவெழுந்தார்.

மாருதி - அதுமான்.

(க09)

அன்னதாலெவெம்மாயசெய்தகன்றிராவணிபோய்
இன்னல்செய்யுமோர்வேள்வியைநிகும்பலையிடத்தூத்
துன்னியாற் றதலறித்தழித்தரிக்குலத்தோடு
மன்னுள்ளிலைலக்குவன்வரைத்தமர்விலைத்தான்.

அரிக்குலத்தோடு - வாகுகூட்டத்தோடு.

(க09)

தேரினே றியங்கெதிர்தருமிந்திரசித்தும்
ஏரினே றியமாருதிநிற்புயத்தேறிப்
போரினே றியவிலக்குவனும்பொருதிற்றைப்
பாரின்யார்சொல்வார்பங்கயத்தயனுக்குமரிதால்

மாருதி - அதுமான்.

(க09)

இந்துவின்கணையில்லக்குவன்விலவளைத்தேவ
வந்தெதிர்த்தவவ்வீந்திரசித்தவன்மாய்த்தான்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௭

சந்தரத்திகழரசுபெற்றனமெனச்சுரர்கள்
அந்தரத்தினின் றலர்மழைநூர்த்தனரார்த்தார்.

இந்துவன்கணை - ஆர்த்தசந்திரபாணம். (கக௨)

மைந்தனிந்திரசித்தவண்மாயந்ததுகேட்டுச்
சின்னையெந்திராவணனிருபான்விழிவழிநீர்
உந்துதுன்பவெவ்வலையெறிநீர்க்கடலுற்றான்
நின்றைவந்தவன்பின்னருமமர்செயநினைந்தான்.

இருபான்விழி - இருபதுகண். (கக௩)

மிடல்கொண்முலமாபலமெஹர்வீரரைவிதிதூதான்
கழகையேழினிலிராகவனவருநீர்குவர்ந்தான்
கொடியராவணன்நேரிவந்தயிற்படைகொண்டு
படைகள்சூழ்வரப்படுகனத்தெநிர்த்தனன்படர்ந்தே.

மிடல் - வலி, இவர்த்து - ஏறி. (கக௪)

மருவியிந்திரனைவலின்பாதுவெகாணர்ந்த
பெரியபொற்றடத்தேசரிவந்ததம்பினைப்பெய்யும்
கருமுகிந்கொழுந்தன்னவன்காரமுக்கங்காட்டி
ஒருமடந்தையையொளிதூக்கல்கனவென்னுடன்றான்.

காரமுகம் - வில். (கக௫)

இராமராவணவ்யுத்தமாமெனவிமையவரும்
தராதலத்துறுஞ்சுமர்க்கெலாமுவமையாச்சாற்ற
முராரியாமுதநசமுகனெடுமவண்முயன்ற
புராதனச்சுமர்க்குவமைவேறெடுத்தவர்புகல்வார்.

புராதனச்சுமர் - பழையபோர். (கக௬)

திசைமுகன்படையெடுத்திராகவன்கினந்தேவீத்
நசமுகன் றனைமாய்ததன்னையாத்தலுந்தயங்கும்
சுசமுகங்களிற்குங்கும்ங்காட்டரம்பையரோ
டிசைமுகம்மலர்ந்தினர்மழைபொழிந்தனரிமையோர்.

திசைமுகன்படை - பிரமால் திரம். (கக௭)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தள்ளருந்துயர்கடரக்கியர்யாருந்தலைவிரித்தனரமுதேங்க
வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன்முதலாவெஞ்சமாமுவுத்தின்மாயந்த
அள்ளிலெடுவேலரக்கருக்கெல்லாமருத்திறல்வீடணென்பான்
எள்ளரும்புகழ்சரிராமனின்னருளாலியற்றுநீர்க்கடன்கழித்தனனூல்.

வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன் - ராவணன். (கக௮)

இலங்கைகாத்தளிப்பவீடணற்காயுளியம்புமோர்கற்பமதளித்து
நலங்கிளர்கற்பினரசியென்றெவருநவிறுநங்கையர்க்கரசியையவ்

விலங்கில்லுமிழும்புட்பகவிமானமீதுவைத்தினையவனேனும்
உலம்பொருபுயவானாருடனிருப்பவுறைந்திராகவனெழுந்தனனுவ்.

நங்கையர்க்கரசி - சீதை.

(௧௧௯)

அங்குநின்றகன்றுகிட்கின்றயென்னுமணிகிளர்நகரிடையடைந்து
செங்கதிரவன்சேய்முதலியகவிகள்சேர்தருமனைவியாயாரும்
பொங்கெழிற்சீதைமருங்குசூழ்ந்திருப்ப்புணினன்புறத்தெழுந்தகித
தங்கியதவத்தோர்சாலகளைநைத்துந்தையலுக்கறைந்துபோயினனுவ்.

கவிகள் - வாநராகள்.

(௧௨௦)

அருந்தவம்புரியுமபரத்துவாசப்பேரத்தணன்விருத்தினிநனிப்
மருந்தினுமினியவுண்டியையருந்தியாவருங்குடனெடுமருங்கால்
பொருந்தியவரவுமாருதிமுன்போய்ப்புகன்றிடநந்தியம்பதியின்
இருந்தவேற்பரதனெழிற்படைசூழுவெதிர்கொளவானரையோடெழுந்தான்.

மருந்தினும் - தேவாமிர்த்தத்தினும்.

(௧௨௧)

எழுந்தவேற்பரதனினையவனேனெஞ்சென்றிடிச்சாமரையினேமேல
விழுந்தனனிதைஞ்சவமானநின்றிழிந்துவிருப்பொடுமிளைஞரைத்தழுவித்
தழும்புறவிறல்விறித்ததோட்டம்பிதன்னெடுதாயரைவணங்கி
மொழிந்தநான்மறைத்தோவகிட்டனைத்தொழுதான்முந்தைநான்மறையிடஞர்வரியான்.

தழும்பு - சுவடு.

(௧௨௨)

தாரையேமுதலாமங்கையர்க்குழச்சானநிதானுமங்கிழிந்து
காரைநேர்குழலார்மாமியர்மலர்தநாநீர்தலின்வணங்கினளவள்ளல்
வீரமேவியதன்மம்பியர்முதலாமவிருப்பொட்குடைந்தவரோடும்
எரினுவ்வளங்கும்புட்பகத்தேறியெய்தினனந்தியம்பதியே.

தாரை - வாலிமனைவி.

(௧௨௩)

நந்தியம்பதியினிளைஞர்தம்மோடுகலஞ்செய்வானரர்கடம்மோடும்
அந்தமில்புகழ்சால்வீடணன்குசன்மற்றடைந்தவர்மம்மொடுமமாந்து
சந்தமுந்தினுமாலையும்பூணந்தித்தனன்புட்பகந்தனைந்
மந்திரிபாற்போகெனவவன்விடுத்தான்மறைக்கெல்லமவரம்பெனலாவான்.

மந்திரி - குபேரன்.

(௧௨௪)

கனைகடற்றுனைபுடைவளைந்தெக்கார்முழக்கெனவியந்துவைப்பத
தினகரங்கியுவன்வீடணனேனெடுதெண்ணிலாக்வரிகாலசைப்ப
பனிமதிக்கவிகைமாருதிநிழற்றப்பரதன்முன்றேறவீடவியந்து
புனைதருமயோத்தியெனுநகர்க்கெழுந்தான்புலவருக்காயிவட்புருந்தான்.

இயம்துவைப்ப - வாத்தியம் முழங்க.

(௧௨௫)

கவிவிருத்தம்.

புரந்தரன்புரம்போற்புனைந்தாரநர்
வரந்தருநெடியோன்வரயாவரும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம் ௩௫௯

விரைந்தெழுந்தெதிர்கண்டனர்விண்மழை
பரிந்துகண்டபயிர்க்குமுப்பண்பினே.

புனைந்தார் - அலங்கரித்தார். (௧௨௬)

அஞ்சுந்தணியம்பனைசூழ்தரும்
அஞ்சுனத்தணிசேசருமேயாத்தியான்
அஞ்சுனத்தருங்கண்மணியாமென
அஞ்சுனத்தெழிலண்ணலங்கெய்தினான்

அஞ்சுனத்தெழிலண்ணல் - ஸ்ரீராமபிரான். (௧௨௭)

எற்றுதெண்டிரையேழ்கடற்றாளைசூழ்
ஒற்றைவெண்குடையோனும்வந்தெய்தலும்
அற்றமற்றசராசரம்யாவுமாங்
குற்றவிற்பமுரைக்கடங்காதேரோ

அற்றம் - முடிவு. (௧௨௮)

நீடுந்தோயங்கொள்வானினீள்வன
நாடுந்தோகைகொன்னவந்தாநனை
ஆடுந்தோரணவீதிகளாரந்தயர்
மாடந்தோறுமடந்தையர்கொந்தினார்,

தோயம் - நீர், தோகை - மயில். (௧௨௯)

வேறு

நோக்கியநோக்கொடு நுவன்றமங்கையர்
நீக்கருங்காதல்செய்மனமுநீண்டதார்
நூக்கியவீதியிறுடூர்ந்தாபின்செல
மாக்கருமுகிலாண்வாயிலெய்தினான்.

மாக்கருமுகிலான் - ஸ்ரீராமபிரான் (௧௩௦)

பூமகன்மகனொடும்குழ்செயன்னவன்
எழுறுமினாளுமற்றேனையோரொடும்கு
தேமலரணிசூழ்ச்சையென்றுசொல்
தோமகடனொடுங்கையில்புக்கனன்,

பூமகன் மகன் - வசிட்டன். (௧௩௧)

மடவரன்றெடும்வயங்கிராமற்குக்
கடனதிமுதலியகவின்செய்நீரினான்
நடைபெறுவசிட்டமாமுனிநன்காட்டினன்
சுடர்விரிமணிமுடிசூட்டினாரோ.

கடனதி - கடல்கதி. (௧௩௨)

தாயருமினாளுஞ்சுணகன்பாவையும்
மேயபூவுலகரும்விண்ணுளோர்களும்

ஏயபேர்மகிழ்ச்சியோடிருப்பவெங்கணும்
நேயனோர்மதிக்குடைநிழற்றினனரோ.

சனகன்பாவை - சீதை.

(௧௩௩)

உரைதருதியனவொழிந்துபாறின
மருவுநல்லறமெலாம்வளர்ந்தமாமழை
இருவளஞ்சுரந்தனவேகதாரனும்.
கரியவன்கடற்புவிசாவல்செய்யவே.

பாறின - ஓடின, ஏகதாரன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௧௩௪)

கரங்களிற்கணைபொழிகரியமாழுகில்
தரங்கநற்கடற்புவிசார்ந்துகாக்குநான்
பரங்கநூதிகளும்புன்ளுமாக்களும்
மரங்களுமலைகளும்கிழ்ச்சிகூர்ந்தவே.

கரியமாழுகில் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௧௩௫)

மிகும்பொருட்டுவையெலாம்விருப்பின்வேதியர்
புகுந்தனர்முகந்துநாம்போகநல்கிமுசு
சுகம்பகழ்வசிட்டுநூற்றயங்கிராகவன்
மசும்பலபுரிந்தனன்மகிழ்ந்துவைகினான்.

மகம் - யாகம்

(௧௩௬)

சினத்தொடுமரக்கரைச்செகுத்தசெஞ்நிலைங்
கனத்தினிற்றிகழ்பவன்கதைகன்கேட்டுநார்
நினைக்குநர்வைகுமோர்நிகழ்த்தும்வண்மையோர்
மனத்தினில்விழைந்தனமருவிவாழ்பவே

கனத்தினின் - மெகம்போல.

(௧௩௭)

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௨௧.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

பத்தாவது

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரித முரைத்த
வத்தியாயம்.

திருப்பிறைதுதலினாள்சீதையென்புள்
விருப்பொடுகாயகன்விளங்குபூணணி
பொருப்பெனுமிணைப்புயம்புல்லியன்புசெய்
தருப்பநன்குற்றனன்களித்துவைகுநான்.

பொருப்பு - மலை, இணை - இரண்டு.

(௧)

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௬௧

அரக்கர்கோன்வெளவியவணங்கைநீக்கிலான்
மருக்கமழவங்கலான்மணந்தென்கொலென்
றிர்க்கமில்சிடடனாங்கிசைத்தனல்லறம்
புரக்கவந்தருள்புரிபுனிதன்கேட்டனன்.

அரக்கர்கோன் - ராவணன். (௨)

நற்புகழ்த்தம்பியானா,கன்சீதையாம்
சற்பினுக்கரசியைக்காட்டினீக்கினான்
பொற்பினிற்பொலிபவன் புலம்புற்றேங்கலால்
வெற்பொடுமாங்களுமெலிவுகொண்டவே.

புலம்புற்று - துன்பமடைந்து. (௩)

மாசுவம்புரியும்வான்மீகிதானழல்
மீதுறுபினையெனமெலிவுற்றேங்குமச்
சீதையைக்கண்டுளந்தேற்றித்தானுறை
கோதுசாலையுட்கொண்டுபோயினான்.

பினையென - பெண்மான்போல. (௪)

தன்னருட்சாலையுட்டவஞ்செய்மாதர்பால்
அன்னையையடக்கலமாகவைத்தனன்
இன்னெழின்மிக்ஞாவிடடைப்பிள்ளையாய்
மன்னுமச்சீதையும்வயிறுவாய்த்தனன்.

வயிறுவாய்த்தனன் - பெற்றான். (௫)

எழுதிர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

முனிவாருகையின்கடையிறைவரலான்முன்னவனைக்குசனென்பார்
இனியநல்லடியிற்றடவரலால்வினையவன்னைலவனென்பார்
அனையவர்பினைபோல்வருநாளவருக்கறைத்தவான்மீகியென்றுரைப்போன்
தனிமறைவிளம்புகொள்ளமேமுதலாச்சாற்றுநல்லினைபுரிந்தனனாள்.

குசை - தருப்பை. (௬)

பொருவருந்திறலான்வாதனென்றுரைப்போன்புட்கரனெனும்புரவலேனா
டிருநிலம்புகழுந்தக்கனையின்ருனிலக்குவனங்கதனுடனே
தரியலர்வணங்குஞ்சந்திரகேதுதனையுயிர்த்தனன்சொல்சத்துருக்கன்
சொரிமதுத்தொடையான்சவாகுவிலேனெஞ்சருதசனையளித்தனனாள்.

தரியலர் - பகைவர். (௭)

பொன்னிறச்சீதையுருவமொன்றமைத்துப்புரவியின்வெள்விபந்தாற்றும்
கன்னியந்தளவமுருந்தனென்றுரைக்குங்கரியவன்சாலையிலடைந்து
தன்னெழிற்சரிதமுனிவானருளாற்றநயர்கன்பாடுதல்களாப்
பன்னருமுவகைப்பரவையின்மூழ்கிப்பல்பொருள்பெறுதிரென்றிசைத்தான்.

உவகைப்பரவை - சந்தோஷசாகரம். (௮)

மைந்தரவ்விராமன்பணித்தசொல்கேளாமாதவம்வனத்திடைபுரிவேவர்
நந்தலில்பொருள்வேட்டடைதநீதென்னநவிற்தினர்போயபின்னாதன்
இந்தநல்லவையோர்யாவருங்காணவியம்பருஞ்ஞரையதனல்
கொந்தலர்முழலாள்சீதையைடைவேன்கொணருதிர்விரைவினென்றுரைத்தான்.

குளரை - சபதவார்த்தை. (௧)

அவ்வுரைகேட்டதூதர்போயிசைப்பவருந்தவம்புரியும்வான்மீதி
கொவ்வையங்கனிவாய்ச்சீதையைக்கொணர்ந்துகோநிவாவவைக்கவநிறுவி
எவ்வாறில்கற்பாற்பழிப்பிலளிவளென்றிசைத்தனன்சீதையுரிசைப்பான்
செவ்வியகற்பிற்றிதம்பிலெனென்னிற்சேர்நெறிபுவிசருகென்றான்.

அவைக்களம்நிறுவி - சபையிலநிறுத்தி. (௧௦)

என்றலுந்தராலிண்டிடவதினெழுந்தவொரிமணித்தவிலிடையெந்தி
மன்றலங்குழலாள்சீதையைப்புவிமான்வெளவின்ளயாவருமறுகக்
குன்றெனூந்திணிதோட்கொற்றவன்சிறிக்குவலயமட்கையைக்கோறும்
வென்றியாங்கணையாலெனவயலுற்றுவெகுளிநீயொழிதியென்றுரைப்பான்.

கோறும் - கொல்வோம். (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியனிருத்தம்.

திருத்திழைச்சீதையெம்மோய்சேர்ந்தனடிகழ்வைருந்தம்
பொருந்துதியெந்தாயென்னாப்போற்றினன்போயபின்னர்
அருந்திறலையன்னாளகன்றபற்கயார்தான்போலின்
மருந்துறழ்மனையார்தம்மைப்பிரிந்தெவ்வைகவல்லார்.

ஓய் - தாய். (௧௨)

மருவியமைந்தர்தம்மைமலர்புராகையித்புல்லி
உருகியவுள்ளத்தோடுமூவப்பொடுமுச்சிமோந்தான்
அருளொடுபதின்மூன்றயவாயிரம்பருவமாநீர்
இருநிலம்புர்தான்செங்கோலிராமனென்றுரைக்குமெம்மான்.

உவப்பொடும் - சந்தோஷத்தோடும். (௧௩)

மருவதன்புதல்வருக்கும்வயங்குநலிளைஞர்பெற்ற
பொருவரும்புதல்வருக்கும்புகல்புகத்திசைக்கோறும்
கருணைசெய்திருந்துவையங்காக்குமாமெளலிசூட்டித்
தரைபுகழ்சாயுவுற்றான்சதுமறைமுடிவிலுற்றான்.

மெளலி - முடி. (௧௪)

கோசலநாட்டுமேயசராசரமனைத்துங்கூறும்
தேசறுவானஞ்சாரத்திருவருள்புரிந்திராமன்
பேசியுவிளைஞரோடும்பிறங்குவைகுந்தமெய்தி
ஆசதுமாவப்பாயலாதியாயமர்கின்றானால்.

அரவப்பாயல் - சர்ப்பசயநம். (௧௫)

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௬௩

என்னையாளுடையவையனிராகவன்சரிதமீதை
மன்னுமாதவருமேலாம்வானவர்முதலினோரும்
பன்னுமின்னமுதமுற்பாடுநர்வீடுசேர்வர்
சொன்னவிக்காதகேட்போர்துயரறுநலந்துய்ப்பாரால்.

ஈதை - இதனை

(௧௬)

மருவினாகாட்டின்மேயவானர்துணைபோன்மேவ
அருவினைமூட்டும்பொல்லாவரக்கரையமரின்வீட்டும்
ஒருவினையாட்டுகெஞ்சத்துவந்தருளிராமனீன்ற
குருவிரிசூட்டுவைவேற்குசனதிதியைப்பெற்றானால்.

மரு - வாசனை, குரு - நிறம்.

(௧௭)

அருள்புரிந்துலகங்காத்தவநிதிதன்மரபில்வந்து
மருவினன்மருத்தென்றேறுதுமன்னவனன்றோனின்னும்
கருதருந்தவநன்றற்றிக்களபநற்கிராமமென்னும்
ஒருநகருமைகின்றானாலுரைதருங்கலிகாலத்தில்தல்.

கருதருந்தவம் - நினைத்தற்கரியதவம்.

(௧௮)

சூரியன்மரபொன்றின்றித்தொலைவுறுமீட்டிமந்த
ஆரியமரபைமேவுமாசியாமுகத்துண்டாக்கிப்
பாரகம்புரப்பானன்றோன்பகர்பெருமரபின்மன்னர்
தாரணிபுரந்துபோயார்சாற்றுமம்மரபுதன்னில்.

சூரியன்மரபு - சூரியவமிசம்.

(௧௯)

சொல்லுமிக்கலியினின்னுஞ்சுமித்திரனந்தமாக
நல்லெழிலரசர்தோன்றிநானிலங்காப்பர்சில்லோர்
மல்லமர்மணிப்பூணிக்ஞவாகுவின்மரபுபின்னர்
செல்லுறழ்தடக்கைவேந்தேதீருமென்றுரைசெய்தானால்.

செல் - மேகம்.

(௨௦)

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய கதைபுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௬௩.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

உறங்கி ஞானவிழித்துரைத்தது கேட்டவனுறுதல்
அறிந்திலேன்றனைச்சபித்தமெய்யருந்தவன்றானும்

நிமிமரபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௬௫

இறந்துங்கவென் றுரைத்தனனிருவருமிறந்தார்
சிறந்தவெங்குலச்செழுந்தவன்பிறந்ததைத்தெரிக்கின்.

அருந்தவன் - அரியதவத்தினையுடையவன்.

(௭)

மருத்தழைந்ததார்மித்திராவருணருக்கன்பு
பொருத்தருப்பசினிமித்தமாய்ப்பொலிந்தபொற்குடத்தில்
அருத்தியுற்றமெய்யருந்தவத்திட்பமோடடைந்தான்
உரைத்தமைத்திரவருணியென்பெயருமாங்குற்றான்.

மரு - வாசனை, அருத்தி - ஆசை.

(௮)

உயிரொழிந்திடுநிடியுடற்குயிர்வரவுதவிச்
செயிரொழிந்திடுமுனிவரோடமரர்சேர்ந்தெழுப்ப
வெயிறழந்தவேன்மன்னவன்விடுத்தவவ்வுடலம்
துயர்த்தழைத்திடவெடுக்கிலெனென்றொலித்தாரத்தான்.

செயிர் - குற்றம்.

(௯)

நிமிபெரும்புகழ்விதேகனென்றெவர்களுகிழத்தர்
இமைதொறுங்கலந்திருந்தனனிமையவரவரத்தின்
அமரருந்தவரரகடல்பேணினரங்குந்
கமழுநெய்ப்பொழிந்தம்மகமுடித்தனர்கவின்.

அமரருந்தவர் - விரும்புதற்கரியதவத்தினர்.

(௧௦)

உடலையந்தணருலகினுக்கரசுறவேண்டிந்
கடையவந்தனனோரிதைகடைதலிற்சனித்தான்
கடைதலாலவனறிவுடைச்சனகனென்பெயரும்
மிடலொடும்மதனத்தினின்மேலிவந்துறலால்.

மதனத்தினில் - கடைதலில்.

(௧௧)

மிதிலனாமெனும்பெயருமுன்விளம்பியவிதேகன்
மதலையாகிவைதேகனென்பெயரும்வந்தியையப்
புதியமாநகரொன்றமைத்தனன்புகனகரும்
துதிசெய்மாமதிண்மிதிலையென்றுயர்ந்ததுதுதிப்பான்.

மதலை - புதல்வன்.

(௧௨)

சனகனீன்மேசயுதாவசவாமவன்றானும்
அநகனாந்திவர்க்கனன்றனைமகிழ்தனித்தான்
வினையிலானவன்சுடேகனாவநல்கினன்விருப்பின்
கினவுவேவவன்பெற்றனன்றேவராதனையே.

சேய் - புதல்வன்.

(௧௩)

அறங்கொணெஞ்சினுன்றேவராதன்றருமாசன்
பிறங்குவேற்பிரகத்திரதன்றனைப்பெற்றான்

ஒன்பதாங்கந்தம்

மறஞ்செய்தானைமாவீரியனும்வயமைந்தன்
கறங்குமாப்படைச்சுகிர்த்தவனல்கியகாளை.

வயம் - வெற்றி.

(கச)

திட்டகேதுவாமன்னவனுதலியசெம்மல்
எட்டுமாதிரம்புகழியச்சுவனென்பார்
மட்டுவார்தொடையன்னவன்மருவினையளித்தான்
பெட்டசிகைதயாலவன்பிரணித்தகற்பெற்றான்.

மாதிரம் - திசை.

(கடு)

அன்னவேத்துமோர்கிருதிதன்றனைப்பெறவவனும
பன்னுதேவபீடன்நனைப்பயந்தனைப்பகர்வோன்
மின்னும்வேல்விதூர்த்தன்றனையுதவவவ்வீரன்
மன்னுசீர்மகாகிருதியைமகிழ்த்தளித்தனனூல்.

பயந்தனை - பெற்றான்

(கசு)

ஈழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியனிருந்தம்.

கிளரொளிமணிப்பூண்கெழுமுதேதாளேந்தல்கிருதூராதன்றனைப்பெற்றான்
அளியுளந்தறுந்தார்புனைநருவென்வேலவன்மகாரோமனையளித்தான்
களிசெயுமெகிண்ப்பழனநாடுடையான்கனகரோமாவீனையளித்தான்
இளநிலவொழுமுமுத்தவெண்குடையானிரச்சுவரோமனையின்றான்.

எகினம் - அன்னம்.

(கஎ)

அடையலர்நெய்த்தோர்துகர்ந்துதேக்கெறியுமாடல்வேன்மன்னவன்மைந்தன்
துடியிடைமடவார்மதனெனுஞ்சீர்த்துவசனஞ்சனகனென்றுரைப்போன்
படைகொடுவேள்விபுரிதரவுழுசாற்பரப்பெழுஞ்சீர்தையைமகிழ்ந்து
கடிமணமயரவோமொழிப்பொருளாங்காகுத்தற்களித்தனன்களிப்ப.

நெய்த்தோர் - உதிரம், அடையவர் - பகைவர்.

(கஅ)

விண்ணவர்புகழ்மிதிலைநாடாரிக்கும்விரிகிதர்மணிமுடிவேந்தன்
பெண்ணணங்கராய்ச்தையாகுதிப்பப்பெட்பொடுமுழுதசீர்த்தால்
நன்னனுபேரீர்த்துவசனென்றுரைகருநலந்திகழ்சனகன்றன்மைந்தன்
தண்ணளிகடருங்குசுத்துவசன்றன்றருமந்நுவசனைத்தந்தான்.

சீர்த்தால் - கலப்பையால்.

(கஆ)

தருமந்நுவசனகித்துவசனையுஞ்சாற்றியமிதத்துவசனையும்
இருநிலத்தரசராகவின்றெததானிருவருண்முன்னவனென்போன்
விரிபுகழ்க்கேசித்துவசனையுயிர்த்தான்விளம்பும்பெயருடைவேந்தன்
புரையறுஞானக்கடலிடைக்குளித்துப்பவிப்பொறைதவிர்த்தினிதளித்தான்.

புரை - குற்றம்.

(உ0)

விரும்பெழில்கெழுமுமிதத்துவசப்பேர்வேந்துகாண்டிக்கனையளித்தான்
பொருந்துந்கருமத்ததிகழ்த்தன்னுண்புரந்தினிதருளுநாட்புகன்ற

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௬௭

பெரும்புகழ்க்கேசித்துவசனுக்கஞ்சிப்பெயர்ந்துகாட்டகத்தமர்ந்தனேனோ
கரும்பெறற்கருமத்தையுறவொழித்தங்கவன்சொலுஞானமுமுணர்ந்தான்.

ஐயுறவு - சந்தேகம்

(உக)

ஞானவாரிதிகேசித்துவசப்பேர்நரபதிமகிழ்தரவுதித்தான்
பானுமானனேனோவழிவருமாசர்பலருளர்நிமிமரபுதித்தோர்
தேனவாந்தொடையாய்சிறத்தல்வினையாற்றிமிழ்ப்புண்டார்போன்றிருப்பினால்
மோனமாதவரும்வியப்பமெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்துளாரெனமுனியுரைத்தான்.

ஞானவாரிதி - ஞானக்கடல்.

(உஉ)

நிமிமரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம்—௩௬௭

ஸ்ரீ கிருக்ஷணசகாயம்.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

←→

கலிவிருத்தம்

சந்தரவட வனாகுழுஞ்செங்கதிர்
வெந்திறன்மரபுகேட்டுவந்தவேலவன்
சந்திரமரபினிச்சாற்றுவாயென
மந்திரமறைமுனிமகிழ்ந்துகூறுமால்.

செங்கதிர் - சூரியன், மரபு - வமிசம்.

(௩)

அந்தமிலாழிதாங்கங்கைமாயவன்
உந்தியம்போதியுதித்தான்முகன்
தந்தனனத்திரிதன்னையன்னவன்
இந்துவையளித்தன்னவியியினென்பவே.

ஆழி - சக்ராயுதம்.

(௨)

மாதவன்கண்ணின்முன்வந்தமாமதி
வேதியரொடுங்கருவிண்ணின்மீன்புலன்
ஏதமில்வண்பதிக்கெழில்செய்வேந்தெனப்
போதுறுமயன்முடிபுனைவித்தானரோ.

போதுறுமயன் - தாமரைமலரில்வாழ்கின்றபிரமன்.

(௩)

மணிமுடிவனைதாமகிழ்ந்துசந்திரன்
இணையறுவலியினூலிராசகுமரம்

அணிபெறுமொருமகமாற்றிமுச்சகம்
பணிசெயவுவகையம்பரவைமுழ்கினான்.

உவகையம்பரவை - சந்தேதாவதசாகரம். (ச)

இருநிதிச்செருக்கினுலிமகாண்குரு
மருவியதாரையைமணந்துவைகினான்
அரியவெஞ்சமர்செயவழன்றுவாணுறை
சுரரொடுமாமிதுதுணைவினெய்தினான்.

இமகரன் - சந்திரன். (ரு)

தாரையைவிடுத்திநீயென்றுசார்த்திரும்
போரினைநனிசெயும்புலவர்சம்மொடும்
சூருடையசுரரைச்சுடரும்வெள்ளியை
வருடையிமகரனியைத்தங்கேற்றனன்.

எற்றனன் - எதிர்த்தான். (சு)

எதிர்பொருமவ்வழியெய்தினான்முகன்
துதிசருகுருவெனுஞ்சுடர்செய்பொண்டிணர்
கதிர்முலைவனிதையைக்கலந்ததென்கொனின்
மதியெனவழங்கலுமதிவிடுத்தனன்

பொன் - வியாழம். (எ)

சந்திரன்விடுத்தலுஞ்சார்த்ததாரையை
அந்தணேனக்கிவம்பலனைந்துறும்
இந்தவெங்கருவொழிகெனவுயிர்ந்தனன்
சுந்தரம்விளங்கொருதேதான்றலாகவே.

வம்பலன் - அயலான். (அ)

புனைதருகருங்குழற்பூவைநல்கிய
தனியெழிற்குழுவியைச்சார்த்துநோக்கலும்
பனிமதிக்கடவுளும்பகர்த்தசுவனும்
எனதெனதெனவவணக்கற்றாரோ.

சீவன் - குரு. (க)

முனிவருமமருமோகமைந்தனைக்
சனிமொழியாரைநீகலந்துபெற்றனை
எனவவண்வினவலுமிடர்செயநாடுநாடு
துனியொடுதாரைசொல்லாதுவைகினான்.

துனி - அச்சம். (க௦)

தாரையைப்பார்த்தயன்றநயனைப்பெற
ஆரைநீமணந்தனையென்னவன்னவன்

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்

1808

பாரினைநானொடுநோக்கிப்பைப்பயப்

பேருறுமதிக்குநான்பெற்றதென்றனன்

மதிக்கு - சந்திரனுக்கு.

(கச)

ததைமலர்க்கருங்குழற்றாரைசாற்றலும்

கதிரொளிகளுலியகாதலேரன்விதி

மதிமகனென்னவழுவயங்குபுந்தியால்

புதனெனவழங்கவும்பெயர்பொருந்தினான் -

மதிமகன் - புதன்.

(கஉ)

பெருந்திறற்புதனெனும்பெயரினான்முனம்

திருந்திமையிலையெனச்செப்புமங்கையார்

மருந்துமீச்சாயலெனணந்துபெற்றனன்

பொருந்தலர்வணங்குவேற்புருவாவையே.

*மருந்து - அமிர்கம்

(கங)

அன்னவனற்குணமறிந்துநாரதன்

பொன்னகரடைந்தனன்புகழ்ந்துபாடினன்

மன்னெழிலுருப்பசிமகிழ்ந்துகேட்டனன்

துன்னமுன்மெழுகினிற்சேர்ந்துநின்றனன்.

மன்னெழில் - அரசனழகு

(கச)

மருவியமித்திராவருணரென்பவர்

உருகுதலறிந்தவனுரைத்தசாபத்தால்

தரைமிசையுருப்பசிசார்ந்துநோக்கினான்

அரசனையரசனுமவளேநோக்கினான்.

தரை - பூமி.

(கரு)

தரவுக்கெரச்சகக்கலிப்பா.

கண்டாளுல்லியப்புற்றன்கவினாமமுதுகண்ணால்

உண்டான்போலுள்ளுவந்தானொளியிழையிடுகென் ஹயிராய்த்

தண்டாமலுறைதியெனத்தாங்கரியகாதலரை

விண்டானவ்வகைகட்டமெல்லியலும்விள்ளுவளால்.

கவினாமமுது - அழகாகிய அமுதத்தை.

(கச)

அங்கணிலேவந்தேதநின்னழகினலங்கண்டனையத்

துங்கவெழின்மதனுமொருதோகையுருக்காதலிப்பான்

இங்கனெனிறேறாயநனியிருந்தவத்தினற்கிடைத்தாய்

மங்கையர்யாநின்னகலமருவாமலொழிபவரே.

சாதலிப்பான் - விரும்புவான்.

(கஎ)

உன்னவரும்பல்சுவையாமுணவொழிந்துநெய்யருந்தி

நின்னகலம்புல்லிப்பெனெம்பசல்யானிவணிருப்பல்

என்னொடுநன்னையநல்கவிசைந்தவிந்தயாடிமுண்டம்
மன்னவர்கண்மன்னவெனமகிழ்ந்துறையக்காத்தருளே.

யாடி - ஆடு.

(௧௮)

கோடாதசெங்கோல்கொள்குரிசிலெனநிலவரைப்பின்
வாடாமலுணவுதவவந்தவிந்தயாடகலின்
தேடாதிருப்பினுநீசேர்ததுகிலின்றிவர
நாடாதநின்னுருவநாடினுநான்நீர்குவனூல்.

குரிசில் - வேந்தன்

(௧௯)

என்றுநயமொழி கூறியியைந்தெழில்செய்கின்றவிரு
குன்றினொடுமிகல்குன் நங்கொடுஞ்சமருந்துதற்போல்
வென்றிதருவேலோன் நன்விளங்குமணிகேள்புயத்தில்
நன்றி தருகொங்கையினைஞெழுங்காலனுண்டனளே

சமருந்துதல் - போர்செய்தல்.

(௨௦)

இன்னணமவ்வேந்தாமணியிலங்கிழையுமின்பநலம்
மன்னமுதமுண்டெடுஞ்சமகிழ்ந்துநெடுநாள்கழித்தார்
உண்ணிவிசும்பாரரசனுருப்பசியைநீத்தலிற்றன்
பொன்னகரும்வான் செவ்வீபொலிந்திலதென்றேறுதலால்.

விசும்பாரரசன் - இந்திரன்.

(௨௧)

கந்திருவரன் ஞார்க்கலந்துறையுநள்ளிரவில்
அந்தமுறுபேர்யாட்டையடைந்தரற்றவவ்வுதலும்
சிந்தைமகிழ்செய்வோனைச்சிறந்தவென்றொட்டினையார்
வந்துபிடித்தார்கொலெனமடந்தையதுநேர்ந்தனளால்

நள்ளிரவில் - நடுராத்திரியில்.

(௨௨)

தோய்ந்துறையுமவ்வேந்தன் துகிலொழியவல்லையெழுந்
தாய்ந்தவர்கள்விட்டேகுமாகுகொடுமேவுதலும்
வாய்ந்ததொருமின்னன் ஞாள்வனை துகிலில்லாவேந்தை
எய்ந்தெழிலாள்கண்டனங்கிருவிசும்பிலேகினைளே.

துகிலொழிய - ஆடைநீங்க.

(௨௩)

முன்பொருந்துமுருந்துறழ்வெண் முகிண்கையங்கேகுதலும்
என்பொருந்திவைகாமலெழுந்தனனென்றென்றிரங்கிப்
பொன்பொருந்திப்போக்கிமிகப்புலம்பும்வறியோர்க்களென
மன்பொருந்துமையறனைவழங்கவெவ்வல்லுநரே.

முருந்து - மயிலிறகிடை.

(௨௪)

ஏங்குமெழுமோடலுறுமிருக்குமிறைபதைபதைக்கும்
ஒங்குமொளி தன்னுசுப்பாளுருவெளியைக்கண்டிங்கும்

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்

௩௭௧

வாங்குமிடைமின்னொளித்துவந்தனையோவென்றுவக்கும்
நீங்குமுயிர்மீண்டுவந்துநிலைத்ததெனக்கென்றிசைக்கும்.

தான்னுசுப்பாள் - தண்ணிய இடையையுடையவள்.

(௨௫)

குட்டிமலர்புனைதாழ்மென்சரிசுழலின்மூரலமிழ்
தூட்டவனுதொழியினுய்யெனென்றிருகரமும்
நீட்டியணையத்துனைந்துநினைத்துருவுகாண்கிலனாய்
மீட்டிமெனைக்கரந்தனையோவெனவுள்ளமெலிந்திடுமே.

துனைந்து - விரைந்து.

(௨௬)

கொன்னஞ்சுகொடுபொன்னங்குழைபொருதவயில்விழியும்
மின்னஞ்சுகின்றவொருமெல்லிடையுங்கொங்கையுங்கண்
டென்னெஞ்சுதாண்டொடுசென்றிரங்காமேபோய்க்கரந்த
கன்னெஞ்சுகொண்டனைடாற்காட்டுவாரெனக்கலுழ்மே.

பொன்னங்குழை - பொற்குழை.

(௨௭)

மையோடுமொளிர்கூர்வேல்வரிவிழிமுன்புல்லியது
மெய்யோவாய்தன்றாயின்விளங்குகனவாகியதோர்
பொய்யோவாய்ஃதென்றனக்குப்புலப்படுதலில்லையெனும்
ஐயோமதன்கணையையார்விலக்குவாரெனும்.

புல்லியது - தழுவியது

(௨௮)

தண்காட்டின்மேவந்துதயங்குகளிகாளுமைப்போல்
பண்காட்டுந்தீஞ்சொல்லெழிற்பாவையெங்ஙனப்பகருமெனும்
வெண்காட்டுந்திங்கண்முகமெல்லியலையன்னவடன்
கண்காட்டுமான்காணீர்காட்டாததென்னெனும்.

தீஞ்சொல் - இன்சொல்.

(௨௯)

பாட்டுவரிவண்டுநிபடியுமதகரியுனது
கோட்டினண்ணாந்தழுந்தமுலைக்கொம்பினைநீகண்டதுண்டோ
காட்டுதிரீயிங்கென்னுங்கலந்தபிழகாளுமைப்போல்
பூட்டுமிழையாண்டந்துபோய்நெறியேதெனும்.

பிழகாள் - பெண்யானைகளே.

(௩௦)

கார்தனைநேர்கரதலத்தாங்கரந்தவழிமாமலைவாய்க்
கார்தனையின்வாழரிகாள்கண்டேராகமுறுமெனும்
மார்தளிர்போற்பொலமேனிமயிலையெங்குந்தேர்த்துநதை
மார்தளிகாளென்னெகர்லோவழங்காதவாறெனும்.

அனை - குகை, அரிகாள் - சிங்கங்களே.

(௩௧)

கலிநிலைத்துறை.

இன்னவாறுளம்வருந்தியபுரூரவாவென்னும்
மன்னர்தாமும்வேன்மன்னவன்மகிழ்ந்துருப்பசியைச்

சொன்னவாண்டினுக்கொருமுறைகண்டனன்றேறய்து
பன்னுமாயுவுமுதலிருமுவரைப்பயந்தான்.

தாமும் - வணங்குகிற.

(௩௨)

உரைசெய்கின் மவவ்வுருப்பசியொள்ளிழையொருநாள்
அரசவென்றனையடைவதற்கொருவகையறைவல்
மருவியாழினர்க்கேட்டியென்றுரைத்தவண்மறைந்தாள்
விரைவினன்னவாறடைந்தவர்க்கேட்டனனேவந்தன்.

ஒள்ளிழை - பெண.

(௩௩)

கலிநிலைதுறை

விஞ்சைமன்னவர்க்கேவநதுவந்தாரைததலும்விருப்பால்
மஞ்செனுங்குழலுருப்பசியுலமுகமணப்பான்
ஏஞ்சலின்நிர்யெழின்மகமியற்றெனவியம்பி
அஞ்சுடர்க்கனற்றாழியொன்றளித்தனரன்றே.

தாழி - மிடா.

(௩௪)

கொடுத்தவங்கியந்தாழியைக்கொணாநதிடையதர்க்கண்
விடுத்திதென்கொலென்றரசுணுகரிடைமேவ
எடுத்தியம்பியவிரண்டெனுமுழியான்றாளின்
அடுத்ததாதலாற்கருமவந்தவனுளத்தடைந்த.

அங்கியந்தாழி - நெருப்புமிடா, அதர் - வழி.

(௩௫)

கமழ்மலர்ந்தொடைக்காவலனுருப்பசிகலப்பான்
இமையவர்க்கிதஞ்செய்கமியற்றுவலெனப்போய்
உமிழ்கதிர்க்கனற்றாழியையுய்த்துழிக்காணை
சமிநருப்பமாந்தடஞ்சினையரசவட்கண்டான்

உய்த்துழி - வைத்தவிடத்தில்.

(௩௬)

கண்டிரும்பினிற்கருதியநூல்வழிகுறைத்துக்
கொண்டிவந்துமேலரணிதாளுகமுன்கூறும்
கண்டையந்தடங்கண்ணாளுருப்பசிகீழா
அண்டரும்புகழாரணியாமதிக்குமததண்டம்.

அரணி - திக்கடைகோல்.

(௩௭)

இலிங்கமாகவங்கெண்ணின்கடையவங்கெழுந்த
புலிங்கமார்தழன்மூன்றெனப்பிந்தனபொருந்தத்
தூலங்குவேதமுமூன்றெனப்பிந்தனசொல்லும்
நலங்கொள்வீவன்வியும்பற்பலபுரிந்தனனவிலேவான்.

புலிங்கம் - தீப்பொறி.

(௩௮)

ஆதியாமயுகத்தருமறைகுடிஸையடங்கும்
சோதிமாயவனொருத்தனுங்கடவுளாய்த்துலங்கும்

ஒன்பதாங்கத்தம்.

மன்னுகங்கையாள்சாநவியெனும்பெயர்மருவ
முன்னுகர்ந்துதன்செவியழிவிடுத்தவம்முனைவன்
சன்னுவென்பவன்நந்தனன்பூருவைத்தந்தான்
அன்னவன்வலாகனையவனசகனையளித்தான்.

துகர்ந்து - விழுங்கி.

(டு)

குசனெனூந்திறன்மன்னையவன்நரக்குசனும்
இசைவளர்ந்தவேற்குசாமபடுனெடழில்கொள தூர்த்தன்
திசைபுரந்திந்நிங்களங்குடைக்குசநாபன்
வசுவெனும்பெயர்நால்வரைப்பெற்றனன்மகிழ்ந்தே.

நிங்களங்குடை - சந்திரவட்டக்குடை.

(சு)

ஒதநால்வருட்குசாம்பனென்றொளிபெறுமுரேவான்
காதினென்னுமோர்மைந்தனைத்தந்தனன்காதி
தாதுசேர்குழற்சத்தியவதினைத்தந்தான்
மாதைமாமறையிருகிகம்மணஞ்செயமதித்தான்.

தாது - மகரத்தம்.

(எ)

மதித்தமாமுனிமன்வனையெய்திரின்மகளை
விதித்தமன்றலினுதவெனவேந்தனூந்தருவன்
உதித்தமாமதிபோல்விளர்ததொருசெவிபசுத்துத
துதித்தவாயிரந்துரகத்தரினெனச்சொன்னன்.

விளர்த்து - வெளுத்து, பசுத்து - பசுமையாகி.

(அ)

பெற்றகோதையைததாமணம்பொருந்திடான்பேகம்
கொற்றவாம்பரிவருணனைக்கேட்டனன்கொணர்ந்து
முற்றமாதவமுனிவரன்கொடுத்துமுன்மொழிந்த
கற்றைவார்குழற்கன்னியைமணந்தனன்களித்தான்.

வாம்பரி - தாவுகின்றகுதிரை

(க)

ஏதநீங்கியமகப்பெறவிரும்புமல்லவட்கும்
ஒதுமாயியென்றுரைதருமொள்ளிழைதனக்கும்
தீதுநீங்குதங்குலத்தினுக்குரியநற்சிறுவர்
காதலால்வாவிருகிகமுனிவரன்கருதி.

ஏதம் - குற்றம்

(க0)

பிரமந்திரத்தாலுந்நெபரும்புகழரசம்
குரியமந்திரத்தாலுமுண்டாக்கிருவகைத்தாம்
சருவைமாரியவ்விருவருதுகர்ந்தனந்நாங்கும்
கருவைநோக்கினன்காதலிக்கம்முனிகழறும்.

சரு - தேவருணவு.

(கக)

உணக்குவைத்திடுஞ்சருவைநீதாய்க்களித்துத்தாய்
ந்நனக்குவைத்தவச்சருவினைதுகர்ந்ததன்மையினால்

பரசுராமவிசுவாமித்திரர்கதையுரைத்தவத்தியாயம். ௩௭௫

சினக்குநெஞ்சடைச்சிறுவனைப்பெறுகுவைதிருத்தாய்
மனக்கிதஞ்செயுமைந்தனையுயிர்ப்பொன்றிசைத்தான்.

துகர்ந்த - உண்ட.

(௧௨)

என்றுகூடலுமனையவளிரங்கினனெனக்கு
நன்றிசெய்யுநன்மைந்தனைநல்கெனவிலாத்
துன்றுமாதவற்றொழ்த்தெதுதுன்னலர்ச்செகுத்து
வென்றியேபுனைமகப்பெறுகெனமுனிவிதித்தான்.

செகுத்து - கொன்று.

(௧௩)

சாற்றுமாதருடருஞ்சமதங்கியாமுனியைப்
போற்றுமாறுபெற்றுவந்தனள்கவுசிகைபுகலும்
சீற்றநீங்குதன்னாயகன்வீடுறச்செல்ல
ஆற்றுமாதவத்திருந்தியாயினள்ளன்றே

சாற்றுமாறு - சொல்லும்உண்ணம்.

(௧௪)

அயர்வொழிந்திடுசத்தியவதியெனவறையும்
பெயர்பொருந்தியகவுசிகைதாயெனும்பேதை
துயரகன்றிடவானவர்முதலினர்துதிக்கும்
உயர்பெருந்தவக்கோசிகன்றன்னையாங்குயிர்த்தான்.

பேதை - பெண்.

(௧௫)

தரைசொன்மாதவஞ்சாருமெய்ச்சமதங்கிதழங்கு
முரசமார்ப்புறரோணுகைத்தனைமணமுயன்று
கருதுசீர்புனைசிலமகவுயிர்த்துமால்லையாம்
பரசுராமனைப்பார்பொறைநீங்குறப்பயந்தான்.

மால்கலை - விஷ்ணு அமிசம்.

(௧௬)

பரசுராமனென்றுரைதருபசுந்துளவணியேவான்
அரசர்யாவருமடிதொழுமாயிரந்தடக்கைந்
சூரிசிலாகியகாத்தவீரியன்றினக்கோறல்
உரைசெய்வேனெனச்சுகமுனியரசனுக்குரைப்பான்.

கோறல் - கொல்லுதல்.

(௧௭)

கலிவிருத்தம்

தத்துதெண்டிரைச்செழுந்தரணிகாத்தபூங்
கொத்தலர்தொடையலாய்குமரனாகவே
அத்திரிபுதல்வனையடைந்தொராயிரம்
கைத்தலம்படைத்தனன்காத்தவீரியன்.

தத்துதெண்டிரை - தாவுகிறதெள்ளிய அலைகளையுடையகடல்.

(௧௮)

ஏத்துசீர்விதுகுலத்துதித்தவேந்தலாம்
காத்தவீரியன்வலிகழறயார்வலார்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

சீர்த்தியாடுருகுடைநிழற்றித்தெண்டிறை
ஆர்த்தவேழ்வாரிகுழவனியோம்புநான்

விதுகுலம் - சந்திரகுலம்

(௧௯)

பாடினவளியினம்பரந்தடைந்தொடை
குடினநறுங்குழற்றேறகைமாரோடு
நாடினனருமதைநண்ணிரீர்வினே
யாடினனாயிரங்கையினனரோ.

அளியினம் - வண்டுக்கூட்டம்

(௨௦)

எண்ணுறுதிசைகளுமேகிவென்றுவந
தெண்ணுறுபடையொடுமிலங்கைமன்னவன்
கண்ணுறுஞ்செழுமலர்களுலுநநகிக்
கண்ணகன்கொழுங்கரைகலந்துவைகினுன

இலங்கைமன்னவன் - ராவணன்.

(௨௧)

காயிருங்கதிர்செய்வேற்காத்தவீரியன்
ஆயிரங்கரத்தினுடைத்தங்காடலும்
மேயநன்னதிப்புனன்மீண்டிலங்கையார்
நாயகனேறும் தரநனைத்ததென்பவே.

ஆடலும் - மூழ்கலும்.

(௨௨)

என்டிசைவென்றவணிறுத்தராவணன்
தென்டிசைநதிப்புனேறங்கவென்னென
மண்டமர்வெம்படைமருவிமன்னனைக்
கண்டமர்வினேத்தனன்கனன்றுநெஞ்சமே

இறுத்த - தங்கின

(௨௩)

தரங்கநன்னதிக்ஞுடைதடக்கைமன்னவன்
குரங்கினைப்பிடித்துடன் கொணருமாறுபோல்
இரங்குறக்கைப்பிணித்திலங்கைமன்னனைப்
புரங்கொடுபுகுந்தனன்புகுந்தமாலவாய்.

தரங்கம் - அலை.

(௨௪)

மாதவப்புலத்தியன்மருவிமன்னனின்
ஏதமில்வலியையாரியம்பவல்லவென்
றேறுதினன்விடுத்தியென்றுரைப்பவெய்யனை
மேதகுருணத்தினுன்விடுத்திட்டானரோ.

வெய்யனை - கொடியனை.

(௨௫)

மூவகையுலகுமொயம்பின்வென்றுநெர்
தாவரும்புகழ்த்தயமுநனையும்பிணித்

பரசுராமவிசுவாமித்திரர் உதையுரைத்த வத்தியாயம். ௩௭௭

தாவயின்விடுத்தவவ்வரசர்கோமகன்
மேவினன்னவனத்திடைவேட்டமாடுவான்.

சுயமுகனை - ராவணனை

(௨௬)

(வேறு).

குமுதக்கனிவாயினர்கொங்கைசொல்கும்
பமதக்கரிபற்பலகொண்டெதிரவோன்
சமதக்கினிசாஸையடைந்தடிசில்
அமுதக்கனிநெய்யொடருந்தினனாள்.

அடிசில் - சோறு.

(௨௭)

படையோடுணவுண்டுநறபைந்தொடையான்.
ரடையோடுமருந்தவனாடுபணி
விடையோடுநறதேனுவைவீரர்கொடு
புடையோடுநறவேநகர்போயினனாள்.

அருந்தவன் - அரியதவச்சுதையுடையவன்.

(௨௮)

வளமேவியதேதனுவைமன்னவர்கோன்
ஒளிமேவியவூர்கொடுபொயதறிந்
தளிமேவியவம்முனிமைந்தனொன்று
நளிமேவியராமனகைத்தழலா.

அழலா - கோவித்து.

(௨௯)

சொல்லும்பரசோடுசுடுஞ்சரமும்
வில்லுங்கொடுபோந்துவிரைந்தெதிராச்
செல்லும்மரிதேர்கரியாள்களின்மேல்
கொல்லுங்கணைகொடிவிடுத்தனனே

பரசு - மழு, சரம் - அம்பு

(௩௦)

(வேறு).

பொருதுவென்றுநீர்ப்புகுதுமென்றுமுன்
அரசனேவியவக்குரோணிகள்
பரிதிவேற்படைப்பதினென்றேழையுந்
ஒருவனுகநின்றொழுத்திட்டானரோ

பொருது - போர்செய்து.

(௩௧)

பண்டைநான்மறைப்பரசுராமனாள்
அண்டகோளகையதிரவார்த்தெதிரர்
மண்டுபோரிடைமைந்தர்மாய்வது
கண்டுபோர்செய்தானகாத்தவீரியன்,

ஆர்த்து - ஆரவாரித்து.

(௩௨)

ஈந்துநறுநையாடல்விற்கொள
ஈந்துநறுநையம்புதொட்டிட
வந்துவேகமார்வாசுபுண்டதேர்
வந்துபோர்செய்தான்மன்னர்மன்னனை

வாசி - குதிரை, வந்துவேகம் - வாயுவேகம்

(௩௩)

வெந்திறற்பரேசுவேதெயின்
கந்தமுற்றதார்க்காத்வீரியன்
சிந்தினுனாயிர்சென்னியற்றவன்
மைந்தர்யாவரும்வல்லையோடினார்.

வல்லு - விரைவாக.

(௩௪)

ஓமவார்தழற்குரியநல்குமக்
காமதேனுவைக்கண்டுகொண்டன்
சேமமாதவன்சேர்ந்தசாலையாய்
நாமராமனுநண்ணினாரோ.

உரிய - உரியவற்றை.

(௩௫)

தாளைதாளிணைசார்ந்துகைதொழா
ஒதினுவலனுற்றவாறெலாம்
நீதிமாதவனெஞ்சுநொந்துகேட்
தேதநீசெய்தாயென்றுசொல்லுவான்.

சுதம் - குற்றம்.

(௩௬)

சொல்லுமந்தணர் துன்புசெய்துளார்க்
கல்லெசெய்திடாரருளின்வைகுவார்
வில்லொடம்பையுமேவீவேந்தையும்
கொல்லும்வெஞ்சினங்கொண்டதென்கொலோ.

அல்லல் - துன்பம்.

(௩௭)

காவல்வேந்தனைக்கடிதுகாதுவெம்
பாவநீப்பவிப்பாரின்வைகிய
தாவநீர்த்தநீசார்ந்துதாய்தியென்
தேவமைந்தனுமேகினாரோ.

காது - தாக்குகிற.

(௩௮)

நீண்டவானநிரமாதியாய்
மாண்டநீரெலாம்வல்லையேகியோர்
ஆண்டுமூழ்கினுனடர்கணிச்சியான்
நீண்டுசாலையாய்மேவிவைகுகளள்.

நிரம் - நீர், கணிச்சியான் - பரசுராமன்.

(௩௯)

பரசுராமவிசுவாமித்தியர்கதையுடைத்த வத்தியாயம். ௩௭௯

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

முத்தழற்கருமந்தாதைமுயலுவானல்வேட்டன்னை
தத்துவெண்டிரைநீர்க்கங்கைசார்த்தன்னவானில்வாமும்
மைத்தடங்கண்ணாரோடுமருவிநீர்விளையாடுற்ற
சித்திரரதனைக்கண்டாடெருமரலுளந்திற்கொண்டான்

அறல்வேட்டு - நீரைவிரும்பி.

(௨௦)

அன்னகந்திருவற்கண்டாங்காசையுற்றயர்த்துநிற்பான்
உன்னினளோமநாலமொழிந்ததென்றோடிவந்தான்
முன்னுறமுனிவனோக்கிமுனிர் துவெம்பிழைசெய்தும்மோய்
என்னுமிங்கிவளைக்கொன்மினென்றலுங்கேட்டமைந்தர்.

ஓய் - தாய்

(௨௧)

தாயையாங்கொல்லாமென்றுதாழ்த்தனராகத்தர்யென்
றேயரேணுகையையிப்பாழ்த்தெம்முரையிகழ்த்தநின்றன்
நேயமார் துணைவர்தம்மைநீசெருத்திடுகியென்னத்
தூயமாதவத்தோன்சொல்லத்துணித்தனன்பரசுராமன்.

கொல்லாம் - கொல்லமாட்டோம், செருத்திடுகி - கொல்லக்கடவை.

(௨௨)

தன்னுரைவழாதமைத்தன்றனைநனியுவந்துதாதை
உன்னுளம்விழைந்ததென்கொலுதவதும்பெறுதியென்ன
இன்னெழிற்பரசுராமனிற்த்தவர்பிழைப்பவென்னின்
மன்னியதிறப்பென்றெண்ணுதிருப்பர்வரமீயென்றான்.

பிழைப்ப - பிழைப்பா

(௨௩)

மைந்தனங்குரைதவண்ணமாதுவனருளமாயந்தோ
உய்த்தனரெழுந்தாருற்றவறக்கத்தெழுந்தாரேபோல்
தந்தையுந்தாயுஞ்சாற்றுவந்தம்முனென்றுரைத்துளோரும்
அந்தமிலுவகைபூப்பவமர்த்தனன்கணிச்சியாளன்.

கணிச்சியாளன் - பரசுராமன்.

(௨௪)

ஒளிபெறுபரசுராமனெழிந்திடும்வேலைநாடிக்
களிநென்பபொருதுபட்டகாத்தவீரியன் நன்மைந்தா
இளநறவொழுதுதாராரிதேணுகைவிலக்கக்கேளார்
நளிபெறுமோமசாலைநண்ணினர்தவனைக்கொன்றார்.

வேலை - பொழுது.

(௨௫)

மனையவண்மார்பினெற்றிமறுகினளழுதுசாரத்
தனியுறைதவத்தினுன் நன்றலைகொடுவெய்யோர்போக
முனிவருமுனிவனோரேழ்முனிவரினெருவனாகிப்
புனைமுடியமர்போற்றப்பொருந்தினன் விளங்கினானால்.

எற்றி - அறைந்துகொண்டு.

(௨௬)

ஒன்பதாங்கந்தம்.

உற்றதுதண்ணக்கையனெல்லாவந்தணுகிக்கேளாக்
கொற்றவிற்குழைத்துவீரர்க்கொன்றுதன்றதைசென்னி
பெற்றனன்கொணர்ந்துசாலப்பெய்திமுடலிற்சேர்த்தி
இற்றிடுங்கருமமுற்றவிலங்கழன்மடுத்திட்டானால்.

தண்ணக்கையன் - பரசுராமன்.

(௪௭)

அருந்தவன்மலையையன் ஞோதழந்தவக்காலத்தன்னை
வருந்தினண்மார்பின்மூவேழ்வருமுறைபுடைத்தவாற்றால்
பொருந்தியவறத்திற்றீர்த்தபூவலர்தம்மைமூவேழ்
தருந்தலைமுறைபுமாய்த்தான்மனிமறைப்பரசுராமன்.

தழந்த - அறுத்த.

(௪௮)

சமந்தருபரிதிவேலார்தலைதுமித்துயர்ந்தகுன்றம்
சமந்தரக்குவைகள்செய்துதரையிழிசுருதியாற்றால்
சமந்தபஞ்சகமன்றோதுஞ்சலதிநீர்த்தடங்களாக்கிச்
சமந்தமம்புரிந்ததாதைதருப்பணமுஞற்றினால்.

சமம் - போர், சமம் - ஒப்பு, சலதி - கடல்.

(௪௯)

பேசுமந்நவியத்தண்ணல்பெட்பொடுமகண்காற்றிக்
காசிபன்முதலி ஞார்க்குக்காசினிபிறித்துநல்கித்
தேசுறுஞ்சித்தராதிதேவர்கள்வண்ங்கவின்னும்
மாசறுமகேந்திரப்பேர்மலையகத்துறைவான்மன்றோ

நவியத்தண்ணல் - பரசுராமன்.

(௫௦)

காதிசெயென்னமுன்னங்கழறியகௌசிகப்பேர்
மாதவனுற்றி னோடுமருவுமோர்மகவைப்பெற்றான்
ஒதியமைந்தர்தம்முளொளிபெறுந்வேணுள்ளான்
கோதறுமதுச்சந்தப்பேர்குலவியகுமரனாமால்.

செய் - புதல்வன்.

(௫௧)

கோசிகன்மவஞ்செய்ப்போம்துஞல்வியமருகனென்பான்
மேசுமம்பீடனவேள்விப்பெரும்பசுவாகச்சார
ஆசறுமறையங்கோதென்றருமறையறைந்தானன் னோன்
தேசுறுவேள்விச்சாலேசென்றனன்பூபஞ்சேர்த்தான்.

பூபம் - யாகத்தம்பம்.

(௫௨)

சேர்த்தவன்முனிவன்சொற்றசெழுமறையுளத்திறேற
வார்த்தசெஞ்சடையோனாதுவானவர்மகத்திறேறன்
ஆர்ந்ததுவேள்வியென்னவரசனுக்கருளிப்போயார்
ஓர்ந்தவம்மறைவல்லோனுமுயர்ந்தொருபெயருமுற்றான்.

வார்த்தசெஞ்சடையோன் - சிவன்.

(௫௩)

உற்றபேருரைப்பிறேறவராதனவ்வொருவன்மன்னிக்
குற்றமின்மறையோனாகோசிகன்மகவாய்க்கொண்டு

யயாதிகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௩௮

பெற்றதன்புதல்வர் தம்முட்பெட்புறு திகழ்ந்துளாரைச்
சொற்றிடுமிலேச்சராகச்சொற்புனன்வெகுண்டுமாதோ.

பெட்புறுது - விரும்பாமல்.

(௧௮)

மருவியமதுச்சந்தப்பேர்மைந்தனேமுதலாமைந்தர்
அருள்புரிதாதைசொல்லையஞ்சிமுன்னவனாக்கொண்டார்
கருதியகௌசிகப்பேர்கலந்தகோத்திரத்தனாகி
உரைதருதேவராதனுவந்தனன்சாலமாதேர்.

சால - மிகுதியாக.

(௧௯)

புனைதருமலங்கல்வெள்வேற்புராவலபுகன்மகாதை
நினைதருமுணர்வின்மிக்கோர்நிகழ்த்துவோர்நிகழ்த்தல்கட்போர்
வினைதருபிறவிவேலவீழ்த்திடார்வேண்டல்பெற்று
வனைதருதுளவமாயன்மாண்டிபெறுவர்மாதோ.

அலங்கல் - பூமாலு, வேலை - கடல்.

(௨௦)

பரசுராம விசுவாமித்திரா கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௫௯.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

பதினான்காவது

யயாதிகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

11 முடிக்கமுடிநெடியலாகிரியவிருத்தம்.

பொருதிரையுதிகுழ்புவிபுரத்தபுராவாவளித்தருள்புதல்வன்
மருவலர்வணங்குமாயுவென்றுரைப்போன்மைந்தரையிசைக்குறினகுடன்
அருள்புரியரசருருத்தேனோரசியரம்பெண்ணிலைமதனென்ன
இருவிசும்பாள்வோன்றாதையென்றிறைஞ்சுமேனசுவெனவிளம்புவரால்.

உததி - கடல், மருவலர் - பகைவர்.

(௧)

அவர்களிரசவிருத்தனன்மரபிலாழியான்கலையெனுமரிய
தவர்புகழ்தன்வந்திரியுநல்லிருக்காந்தனிமறைச்சவுனகராதி
நவிலுமந்தனருமறுபதோடாநினன்னுமாயிரமெனுமபருவம்
புவிபுரத்தருளுமளர்க்கனேமுதலாய்ப்புகழ்பெறுவேந்தருமுதித்தார்.

ஆழியான்சலை - விஷ்ணுவினமிசம்.

(௨)

நானிலம்புரத்தருடன்துன்னுயிர்த்தேதார்பயம்பெறுமயதிகழ்யயாதி
வேனிலஞ்செல்வனவன்கொலென்றெண்ணவளங்குசையாதியேரயாதி
தேனினமுரலுஞ்செழுமலர்த்தொடையேய்தின்புயவியநிறங்கிருதி
சுன்னமான்நில்லாவறுவரென்றுரைப்பாரிவர்களின்யதியெனவிசைப்போன்.

வேனிலஞ்செல்வன் - மன்மதன்.

(௩)

துறவறம்பூண்டுதுலங்கினனகுடன் சுரர்பதியாய்விசும்படைந்து
நிறைதவத்தெழுமா முனிவர்சாபத்தானெடுமலையராவெனவீழ்ந்தான்
மறமிக்குடுமிவேலினையவர் தாமருவுநாற்றிசைசுபுரத்தளிப்ப
அதைதரும்புகழ்ச்சாய்யாதிசயிழ்புலியுமவீர்மதிக்குடைநிழற்றினால்.

சுரர்பதி - இந்திரன்

(சு)

அள்ளிலெடுவேல்யயாநயென் றுரைப்பானசுரர்தங்குருவெனவமர்ந்த
வெள்ளிதன்மகளைமணந்தனென்னவின்றிராதப்பெயர்வேந்து
தள்ளரும்பெருமையந்தணர்சுலத்திறநையலைமணந்ததென்னரசன்
எள்ளகுமுனைவவியம்புதியென்னவிருத்தவமுனிவரனிரைசப்பான்.

வெள்ளி - சக்கிரன்.

(இ)

தாவியனீன்றகதிரீழலைத்துவரவாய்க்கருங்குழற்கன்னிசெங்கமலர்
பாவையாந்தெய்வயானையென் றுரைக்கும்பனைமருடோளியுமவுணர்
கோவெனுமாடல்விடவ நவாவாங்கொற்றவன்பெற்றபூங்குழலார்
காவிலாவெழிலாச்சன்மிட்டையென் னுந்தையலுந்தடங்குடைந்தனரால்.

காவியன் - சக்கிரன், பனை - மூங்கில்

(சு)

ஆயிரமடவார்குழ்தரவறுவையகன்கரவைத்தனருவந்து
துயநீராமெவேலையினீசன் சுடர்விடுமானமேற்றேருன்ற
ஏயபேர்மடவார்யாவரும்விரைந்தங்கிலங்கியதுகில்புனையெல்லை
நேயமார்தெய்வயானைதன்னுனைநிகழ்த்துசன்மிட்டையுற்றுடுத்தான்.

அறுவை - ஆடை.

(எ)

கலநிலைத்துறை.

காவியன்றருங்கருங்குழற்காரிகைகரைசீசர்
ஆவியந்துகிலாங்கவன்புனைதலுமழலா
ஒவியம்புரையொள்ளிழையுப்பர்தம்முணவை
நாவியந்துணுநாய்நிகர்ப்பாயெனநவின்ருன்.

காவியன்றருங்கடுங்குழற்காரிகை - தெய்வயானை.

(அ)

மங்கைசொல்லுதல்கேட்டுளம்வருந்துசன்மிட்டை
வெங்கருங்கொடியிச்சிலைவேட்டுணுமரபோல்
எங்களிலிளையிரந்துணுமையையென்றவனை
தங்கரும்புனலற்றவாழ்குவத்திறள்ளா.

கொழு - காகம், மச்சிலை - எச்சிலை.

(க)

உள்ளருவந்துமங்கையரொடுமனையகத்துற்றாள்
வெள்ளிநல்கியமெல்லியல்குவத்தின்மெல்லி
எள்ளருந்திறற்படையொடுமேவட்டம்வேட்டெழுந்த
தள்ளரும்புகழ்யாதிசண்டனவாட்சாரந்தே.

வெள்ளிநல்கியமெல்லியல் - தெய்வயானை.

(க0)

யயா திகைதயுரைத்த வத்தியாயம்.

150

தோளின்மேலொருதுகிலளித்தவடனைத் தூக்கி
ஆளினேந்தருமவன்கரையேற்றவவ்விரிவை
தாளதாமரைத்தடக்கைசொட்டெடுத்திற்றனைக்கு
வானுலாமணிமார்பநீவானெனவரித்தான்.

ஆளி - சிங்கம், வரன் - சுவன்

(கக)

அணங்குகூறுதல்கேட்டலுமந்தணர்குலத்து
வணங்குதுண்ணிடைவந்தனையென்றனைவரித்தல்
இணங்குமாறெவனென்றலுமேற்குடியிருந்த
மணங்கொள்வார்துழன்மன்னவனுளங்கொளவழங்கும்.

வணங்கும் - வளைந்த

(கஉ)

மன்னுமானவர்குரவனுக்குசித்தநன்மகவாய்
பன்னுநான்மறைதொடிகசன்சபித்தசொற்பண்பால்
என்னையேவதியர்மணஞ்செயாரென்றுதன்மனைவாய்
அன்னமாமெனவன்னவனடைந்தனளன்மே.

வானவர்குரவன் - சேவகுரு, (வியாழம்).

(கங)

அடைந்தவார்குழலணங்குதன்னையனுக்காங்கு
நடந்தவாறெலநவிறிநனைற்றவன்வெகுளி
கிடந்தமாமனத்தொடுமதுகேட்டபின்வலுர்
கடந்துபோயினுன்றானவர்துயர்க்கடல்கலர்.

நவிறிநன் - சொன்னான்.

(கச)

குரவனேகலும்விடவருவாமுனங்குறுகி
வருதிரீயெனவணங்கலுமன்னவெம்மகடன்
உரையினுல்வருவேமெனவவுணனுற்றுங்கை
புரியுமோர்பிழைபொறுத்தருளெனவவள்புகல்வாள்.

உங்கை - உந்தங்கை

(கரு)

காவியன்னகட்காரிகையாயிரத்தம்மோ
டேவல்செய்திடவெனக்குநின்மகனாய்க்குதலின்
மேவிநின்னகர்வைகுதுமென்னவவ்வீரன்
புவைசொற்படிக்களித்தனன்புரங்கொடுபுகுந்தான்.

காவி - கருங்குவளைமலர்.

(கசு)

மன்னிமாநகர்வைகியவெள்ளிதன்மகளைச்
சொன்னயாதிமுன்மணஞ்செய்வளித்தனன்சொல்வோன்
அன்னநேர்நடையாடெய்வயானையென்றறையும்
பொன்னனொளொந்தாதியரொடும்புரம்புகுந்தான்.

பொன் - திருமகள்.

(கஎ)

ஒதுமாயிரமடந்தையரோடவனுற்ற
தாதியாகியசன்மிட்டைதன்றொழும்பியற்ற
ஆதிதோளிணைபுல்லினன்னவள்ளித்தாள்
சோதிசோணிபுனையெதுவொடுந்துருவசுவை.

தொழும்பு - தொண்டு.

(௧௮)

இகல்செய்வெல்லிழியிலங்குசன்மிட்டையையாதி
திகழும்வெள்ளிதன்மகளறியாவகைசேர்த்தாங்
கமகிழ்த்தன்னளித்தனன்றுருகுவையதுவைப்
புகழும்வெற்றிபும்படைச்சநற்புருவைப்புவிமேல்.

இகல்செய் - போர்செய்கிற.

(௧௯)

தொழும்புசெய்தசன்மிட்டைதன்றுணைலேதாய்த்தாங்
கெழும்பிறைக்கொழுந்தெனவளர்குழவிபெற்றிறைவன்
விழைந்ததன்மையெவள்ளிதன்மகள்விரைத்தறிந்து
குழைந்தெஞ்சொடுகாதைபாண்டந்தன்னகூற.

துணை - இரண்டு

(௨௦)

மனைவிவெஞ்சினத்தேகலுமன்னவன்மகையாப்
புனைமலர்க்குழல்பொறுத்தருளெனப்புகன்மடிமேல்
தனிவணங்கலுமறுத்தவடாதையைச்சார்த்தாள்
நனிநடுங்கியநாதனுந்தொடர்ந்துநண்ணினனூல்.

தகையா - தடுத்து.

(௨௧)

தலைவனவ்வழிவிலக்கினன்றொடலுஞ்சார்த்தாள்
மலையெனும்புயன்மாதசன்மிட்டையைமணந்து
கலையரும்பியமதிபுரைகாதலர்ப்பெற்றங்
கலகிலன்புசெய்கின்மனனையவென்றறைந்தாள்.

மதிபுரை - சந்திரனைநிகர்த்த.

(௨௨)

மகள்வருந்தியங்கியம்புதல்கேட்டவம்மறையோன்
துகள்புரிந்தனைமன்னவெனச்செயினத்தால்
உகள்கருங்கயலோடரிக்கண்ணியருன்னை
இகழ்வெவ்வியமூப்புருவெய்துகவென்றான்.

துகள் - குற்றம்

(௨௩)

அழன்றுவெள்ளியங்கறைந்தவாறவ்வுருவடைந்தோன்
சுழன்றுவண்ணெறசரிசுழனின்றுயற்றோன்று
நிழன்றதன்மதிமுகத்தினனையமென்னெஞ்சின்
கழன்றதில்லையென்றிறைஞ்சிடக்காவியன்கழறும்.

கழன்றதில்லை - நீங்கிற்றில்லை.

(௨௪)

கொடுக்கவும்மிதுவாங்கவுமுரித்தெனக்கோமான்
நடுக்கமவ்வழிநீங்கியிந்நவையுருநண்ணி

ய்யா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௮௫

அடுக்குநல்லுருவளித்தவந்கரசியலளிப்பன்
விடுக்கருந்தவவெனப்பணிந்தணங்கொடுமிண்டான்.

நவை - குற்றம்.

(௨௫)

மீண்டவவ்விறைமைந்தரைத்தனித்தனிமேவிப்
பூண்டவிக்கிழவுருவினைப்பெறுத்துதும்ம'ளமை
ஈண்டுநல்கிடினரசியலளிக்குதுமென்ன
மாண்டதன்மெனவெதுமுதனாவருமறுச்சார்

பொறுத்து - தாங்கி

(௨௬)

பூருவாகியமைந்தனமழப்புருப்பொருந்தி
ஏருலாவுகட்டிளமையையிறைவனுக்கீந்தான்
சீருலாவியமதெனனச்சிறந்தவவ்வேந்தன்
வாருலாமூலையார்நலமார்தினன்மாதோ

மாந்தினன் - அதுபலித்தான்.

(௨௭)

பருவமாயிரம்பாவையரிளநலம்பருகி
அருவமாமறிவாலசத்தாசையென்றறிந்த
தருவனான்முனந்தருமுருநல்கினன்மன்மூப்
பருவம்வாங்கினன்ய்யாதியென்றுரைக்குமவ்வுரவோன்

இளநலம் - இளமையின்பம்.

(௨௮)

இளமைநல்கியபூருவுக்கிசைத்தவாறிப்பா
உளமுவந்தவடேனும்பநல்லொளிமுடிபுனைபா
வளமிசுந்தநாற்றிசையையும்ன்னவார்மன்னன்
அளவிகந்தசீரெதுமுதனாவர்க்குமளித்தான்

ஒம்ப - ஆளும்படி.

(௨௯)

வண்ணச்சேயிழையுசனன்றன்மகனமுகடேனாக்கிச
கண்ணிற்காண்பவுங்காதினிந்கேட்பவுங்கருத்தோ
டெண்ணிற்பார்த்திடிந்பொய்யெனவவ்வுன்சிலவியம்பி
நண்ணிக்காட்டகத்தாற்றுதுந்கவமெனநடந்தான்.

உசனன் - சக்கிரன்.

(௩௦)

காமமானதுகுறையையேதருமெனக்கடிந்து
தீமைதீர்தரவனத்தினிற்சிலபகல்சேந்து
பூமியோரடிப்பொதிந்திடுபுனிதனைநினைபூஉ
நாமவேலினாளுளவிசும்பனைவிநண்ணினனால்.

பூமியோரடிப்பொதிந்திடுபுனிதன் - திருமால்

(௩௧)

ஆவிநீர்தருநாயகனிசைத்தவாமலர்ந்த
பூவினான்மருமல்குபொய்யெனத்தெளிபுலத்தான்

மேவுமூன்றெனுமெய்யுங்கொழிக்குபுவிளங்கும்
தேவயானையுமயர்வறவுயர்கதிசேர்ந்தாள்.

புலத்தாள் - அறிவினையுடையவள்.

(௩௨)

பயாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சகுக.

பூகிருஷ்ணசகாயம்.

பதினேந்தாவது

பூருமாபுப் பாதன்க தையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

போர்வேல்விசயம்புனைகின் மயயாதிமைந்தன்
பார்மேவுவேந்தன்பழிதீர்புகழ்ப்பூருவென்னும்
சீர்மேவரசன் நிகழ்நின்குலச்செல்வனன்னேன்
ஏர்மாமரபிற்றிறம்பாவரியம்புமீட்டார்.

விசயம் - வெற்றி.

(௧)

அன்னேன்மரபினருட்கண்ணுவனாதியாய
நன்னுன்மறைதேரறவோர்களுட்புடற்றும்
கொன்னுர்வடிவேலிறையோர்களுங்கோதமன்சேர்
மின் னுரிடையும்பிறந்துறுவிளங்குரூரால்.

ஞாப்பு - போர்.

(௨)

உன்மாமரபிற்சிலவேந்தரையோதுதுங்கேள்
பொன்மாமணியாற்புனைபூணணிபூருவென்போன்
தன்மாமதலைசனமேசயன்சாற்றுமன்னேன்
தொன்மாமரபின்வழிவந்தன்னுட்டியத்தன்.

பூண் - ஆபரணம்.

(௩)

உரைப்பாளுளிர்மாமதிவெண்குடையொன்றினுலித்
திரைப்பார்புரந்தாங்கொருகோனணிசெல்லநின்றான்
விரைப்பாதவங்கண்மிடைகாட்டினிலவேட்டமாடித்
தரைப்பாலடங்காப்படைகுழ்தரச்சார்ந்தகாலே.

பாதவங்கள் - மரங்கள்.

(௪)

கவிவிருத்தம்.

விண்ணவர்க்கருள்புரிவிலுனாகிய

அண்ணலந்துளவினாநகன்புசான்றமெய்க்

பூருவமரப்புப்பரதன்கதைபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௮௭

கண் ணுவன்சாலேகுழ்சோலைகண்டவண்
நண்ணினனவளநாட்டினுனரோ.

துளவினற்கு - திருமாலுக்கு.

(௩)

புகுந்தளையுறைந்தெழும்புயங்க ௩ தாடிபர்
மிகுந்தளையருந்துமெய்ப்பொருளுக்கன்பின்
நகுந்தளையவிழ்மலர்ச்சோலைநாடுவான்
சுகுந்தளையென்பவடன்னைக்கண்டான்.

அளை - வெண்ணெய், புற்று, புயங்கம் - பாம்பு (காளியன்).

(௪)

கண்டனன்கண்ணினைகளிப்பக்காமநாய்
கொண்டனனெனமனங்கொண்டதன்மையான்
மண்டமர் தடங்குணம்மன்னர் தங்குலத்
தொண்டொடியாகுமென்றுள்ளத் துள்ளினான்.

ஒண்டொடி - பெண்.

(௫)

அண்ணலங்களிறனொரைநீயெனத்
தண்ணுங்குழலி ஓவஞ்செய்கோசிகன்
பெண்ணெனமேநகைபெற்றிங்கேகினான்
கண் ணுவன்வளர்த்தனன்காதலுற்றோர்.

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

(௬)

என்று தன்னியற்கையங்கிசைத்திலங்குசர்
வன்றிறன்மன்னவவருத்தநீங்கநீ
நன்றிவனுறைந்தபின்னடக்கவேண்டுமேல்
ஒன்றுதியென்னவமுரைசெய்கின்றனர்.

இசைத்து - சொல்லி.

(௭)

அன்னவன் முகமணங்கறைதல்கேட்டலும்
இன்னருட்கோசிகனின் தன்மையால்
நன்னயக்குணநனிநண்ணினொளொ
மன்னவர்மன்னவன்மகிழ்ந்துசொல்லுவான்.

அன்னவன்முகம் - அவனுக்கெதிரே.

(௮)

நல்லெழில்வரன் றனைக்காணிநங்கைமார்
புல்லவரவரெனப்புகன் றுநீயுமென்
அல்லலிங்ககற்றெனவணங்குநீரந்தனன்
சொல்லநன்மணத்தினிற்றேய்ந்துவைகினான்.

புல்லவர் - தழுவார்.

(௯)

ஒர்பகன்மணங்கொளியுறைந்தீழ்மற்றநாள்
சீர்வளர்வளநகர்சென்றுவைகினான்

பார்புகழ்பரதனும்பாலகன்றனை
வார்குழற்சுகுந்தளையிறுவாய்த்தனன்.

மணங்கொளீஇ - மணம்புணர்ந்து.

(௧௨)

பிறையெனவளர்ந்தவப்பிள்ளையானியின்
விறலணங்கொடும்விளையாடல்வந்துகண்
டறைதருகண் ணுவனாழிமாயனும்
இறைகலையிவனெனவெண்ணினாரே.

ஆளியின் - ஸங்கமப்போல

(௧௩)

எண்ணியகண் ணுவனின் மசேயொடும்
ஒண்ணகைவனியைதயுன்ப தியமெவென
மண்ணகம்புரந்தவம்மன்னையெண்ணினான்
அண்ணலும்பார்கொலென்றையுற்றானே.

சேய் - புதல்வன்.

(௧௪)

முன்னவனடைந்ததுமுயங்குசெய்தியும்
பின்னெழிற்புதல்வனைப்பெற்றவண்ணமும்
இன்னெழிற்சுகுந்தளையிறைஞ்சிமெனமெலப்
பன்னலும்பார்த்திவன்பழிச்செதால்தென்றான்.

முயங்கு - புணர்ந்த

(௧௫)

ஆங்கெழுந்தந்தரவாணியையுற்றல்
வாங்குநுண்ணிடையுனமனைவிமன்னல்வார்
தீங்கிலங்கற்பினாற்சிறுவனீபெறும
ஒங்கெழிற்புதல்வனீங்கொதினமால்கலை.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி.

(௧௬)

சங்கநல்லிரேகையைத்தடககைகாட்டுமால்
பங்கயவிரேகையைப்பாதங்காட்டுமால்
இங்கிவனேமுலகோம்புமென்றலும்
சிங்கமொத்தவனுளந்தேறினாரே.

பங்கயம் - தாமரை

(௧௭)

பெருவிறம்பரதனும்பிள்ளைதன்னெனும்
உரைதருமனைவியென்றுற்றமின்னெனும்
மருவியங்குறைந்தனன்மன்னினம்பது
புரவியின்வேள்வியும்புரிந்துவிடுற்றான்.

புரவியின்வேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(௧௮)

நீரகம்போரும்தியநித்திலத்தொடு
தேரகம்போரும்புதுங்கதிசின்மாமணி

பூருமரப்புப்பரதன்கதையுரைத்த வத்தியாயம்

ந.அ.சு.

ஆரகமுடிபுனைந்தாழியேழுஞ்சூழ்
பாரகம்புரந்தனைன்பரதனைன்பவே.

நித்திலம் - முத்து.

(௧௯)

வாழிவானவர்பகைமாய்ததுவார்திரை
ஆழிகுழ்புவிமுழுதாண்டநல்லறம்
சூழுதான்முறைவழிதூங்கவேள்விய்
ரேழுதூறுயிரமியல்பினாற்றினுள்

தூங்கவேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(௨௦)

நிரைத்தமாமணிக்கடனிலத்தையன்பொடு
பரித்ததார்ப்புயக்தினன்பரதனுக்கினை
தெரித்ததூல்வழிவினைத்திறத்தர்மூன்மென
உரைத்தகாலத்தினுமொருவரில்லையாள்.

பரித்த - தாங்கின

(௨௧)

*வெறு.

பரதன்வேட்டிறபாவையர்மூவர்கள்
விரைசெய்கோதைவிதர்ப்பனளித்தவர்
பொருவிற்றம்பதிபோன்றிலிள்ளாவேற்
றுருவுகாண்டலுமொல்லையொறுத்தனா.

ஒல்ல - விரைவு.

(௨௨)

பெற்றபெற்றபுதல்வரைப்பேதையா
வெற்றியுற்றநம்வேந்தனைப்போன்றிலா
உற்றுநோக்கினெவற்றியுர்த்தாரெனும்
சூற்றமேதருவாரெனக்கோறலால்

கோறலால் - கோரல்லுதலால்.

(௨௩)

இறந்திலாதபுதல்வனவகையதிடச
சிறந்தவோர்மகஞ்செய்தனன்னவா
கறிந்ததேதவர்களந்தண்கன்பொடும்
பிறந்தசீர்வளர்பிள்ளையாகல்கினாள்

மகம் - யாகம்.

(௨௪)

என்னமாமுனிவேந்தனியமபுவான்
பன்னுசீர்செய்பரதனுக்குர்பர்கள்
மன்னிநல்குமம்மைந்தனுதித்தவா
முன்னிநீயுணர்த்தென்றலுமோதுவான்

உம்பர்கள் - தேவர்கள்.

(௨௫)

*வேறு.

திசைத்தலம்புகழ்தருதேவர்தேசிகள்
ரிசித்தலையெழுந்தவேணெடுங்கணைக்குடைந்.

திசைத்தனன் றுணையவனென்னுமாதவ
உசத்தியன்மனைவியையுபந்துபுல்லினான்.

நிசித்தலை - இராக்காலத்தில்.

(௨௬)

அன்னவள்கருக்கொடங்கமர்ந்தவாற்றினால்
இன்னமோர்கருவினுக்கிடமிங்கில்லையென்
றுன்னியகருநனியுதைந்துள்ளலால்
பொன்னெழில்வீரியம்புவினவீழ்ந்ததே.

வீரியம்) விந்து.

(௨௭)

அந்தணன்வீரியமாங்குத்தள்ளிய
மைந்தனையந்தகனாகவைத்தால்
உந்தியவீரியமுருவுபெற்றொளிர்
சுந்தரமகவெனத்துலங்கிற்றாங்கேரா.

அந்தகனாக - குருடனாக.

(௨௮)

புதல்வனைவிரும்பிலனபொன்னும்பாயினான்
இதமறுபுழிதருமென்னவெண்ணினன்
மதிதுதன்மடந்தையுமகிழ்ந்துகொண்டிலன்
கதிர்முடியமரக்காதன்மைந்தனை.

பொன் - வியாழம்.

(௨௯)

பரதனுக்களித்தனர்பரத்துவாசனென்
றொருபெயர்முன்னமேயுற்றமைந்தனாங்
கரசனுக்கன்புடைத்தத்தனாலால்
மருவினவ்வித்தனென்பெயருமன்னனை.

அளித்தனர் - கொடுத்தார்கள்.

(௩௦)

அன்னவன்மரபினிலந்தனாரும்
மன்னருமுதித்தனர்மன்னர் தம்புழிப்
பன்னுதன்பேரினோபதியுண்டாக்கிய
போன்முடியத்தியென்றொருவன்போந்தன்.

போந்தன் - தோன்றினன்.

(௩௧)

ஆங்கவன்மரபினிலடற்சராசந்தன்
ஒங்கியமரபுபாஞ்சாலருற்றிடும்
திங்கறுமரபிவைமுதலசேர்ந்தன
சங்குடைத்திடினனிபரக்குமென்பவே.

அடல் - வலி.

(௩௨)

மருவியவத்திதன்மரபின்வந்தனன்
குருவெனும்பெயர்புனைகொழிமன்னவன்

சந்த நூலின்கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௯௧

உரைதருமவன்மரபுதித்தனன்புகழ்
பெருகியவெழிற்பிரதிபனென்பவே.

கொற்றம் - வெற்றி.

(௩௩)

புருமரபுப்பாதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௨௪

புதி, கிருக்ஷணசகாயம்.

ப தி னு ர வ து

சந்த நூலின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

பின்னாவண்டறைதா ர்பிரதிபனென்பெயரேன்
என்னருந்திறன்மூவரையின் னன்னிவரின்
உள்ளுவந்து தேவாபியென்றுரைசெயுமுரவேன்
கன்னவிழ்த்தபூங்காநிடைத் தவஞ்செயக்கலந்தான்.

யின்னாவண்டு - வண்டுக்குஞ்சு.

(௧)

அன்னமன்னவண்ணிக திர்ச்சத்திரன்மரபிங்
குன்னுகின்றவெங்கலியினிலொழியுமற்றொழியின்
பின்னரம்மரபுதிப்பமாண்பெருந்தவம்புரிந்திங்
கின்னமவைகினன்கள்பநற்கிராமமென்பதினே

கலியினில் - கலியுகத்தில்.

(௨)

பொய்யறத்தலமியற்றுமப்புரவலற்கினையோன்
கையினிற்றனிடொடப்படுமாக்கையைக்கவின்சேர்
மெய்யெனப்பெறவிளக்குவனாகலின்விழுப்பேர்
ஐயமற்றசீர்சீசந்தனுவெனவிவனடைந்தான்

புரவலன் - அரசன்.

(௩)

சந்தனுப்பெயர்மன்னவன்சாபமாங்கடைந்து
வந்தகங்கையாடனைமணம்புரிந்துயிர்த்தருள
மைந்தனிர்தமாநிலம்வியக்குறுந்திறல்படைத்தான்
அந்தன்கோதையர்மணந்திடாலிரதமுமடைந்தே.

உயிர்த்தருள - பெற்றருள.

(௪)

தரைசொல்சந்தனுப்பின்னரும்பராசரன்றமுங்க்
கருதுமெம்மெழிற்றருதையைப்பெற்றகன்னிகையாப்
அரியதண்புனலம்பியான்மனையகம்வளர்ந்து
மருவுசத்தியவதிதனைமன்றல்செய்தனனல்.

அம்பியான் - நாவாயோட்டுவான்.

(௫)

சந்தனுப்பெயரான் புணர்சந்தியவதிதான்
கந்தனுக்குநீர்சித்திராங்கதனெடுகருதார்
மைந்தனுக்கியல்விசித்திரவீரியமன்மம்
வெந்தனுக்கொருவீரனைவிரும்பிநல்கினளால்.

கருதார்மைந்து அனுக்கு - பகைவர் வலியையடக்குகிற, இயல்-இயற்கையுள்ள.

நெய்த்துவாரந்தபூங்குழலி ஓர்மதனெனங்கழ்த்தும்
சித்திராங்கதனெனும்பெயர்த்திண்முற்றசெம்மல்
கொத்துலாந்தொடைச்சித்திராங்கதனெனக்கூறு
மத்தவாரணநிகர்த்தகந்திருவனும்மாய்தான்.

மத்தவாரணம் - மதயானை.

(எ)

அங்கண்மாநிலம்புகழ்த்தருகாசிவந்தளித்த
சங்குமேர்செயம் ராலிகையம்பிகைதம்மைக்
கங்கையாண்மகன்சயம்வரங்கண்டெடுத்தளிப்பப்
பொங்குசீரினுவலிசித்திரவீரியன்பணர்த்தான்

அம்கண் - அழகிய இடத்தைபுடைய.

(அ)

புணர்ந்துவைகியநாளிலப்புவலன்கயநேரம்
மணந்துமாய்த்தனம்மற்றவன்ருயெனமதிப்பார்
இணங்குநம்மரபிறத்தென்றெண்ணிமுன்னீன்ற
குணஞ்செய்மாசுவலியாசனைவரமனங்குறித்தான்.

புவலன் - அரசன்.

(க)

நினைந்தகாலயிலம்முனிமுன்னேநீர்பொருந்திக்
குனிந்தவார்சிலைதுதலிஓடாயுகொண்டு
புனைந்தவார்கழல்விசித்திரவீரியன்புணர்ந்த
கனிந்தசொல்லியிருவரைச்சிலதியைக்கலந்தான்.

சிலதி - அடியவன்.

(க0)

கழறுமாதரவ்விருவருங்கண்ணிலான்றனையும்
விழையுஞ்சீர்புனைபாண்டுவாம்பேந்தையுமளித்தார்
அழிவில்வேதவவ்வியாதனைபுவந்தனைதொழுத்தை
ஒழிவிலாவறமுணாக்குநல்லிதுரனையுயிர்த்தான்.

தொழுத்தை - அடியவன்.

(கக)

கண்ணிலானெழில்கனிந்தகாந்தாரியைங்கலந்தாங்
கண்ணல்வாளரவியரியவரசனேமுதலாம்
நண்ணுதூற்றுவுரோடொருங்கையையளித்தான்
ஏண்ணிலாதசீர்ப்பாண்டுவென்றிசைக்குறுமிறையோன்.

அரவியரியவரசன் - துரியோதனன்.

(கஉ)

குந்தியென்னுமோர்கொடியிடைதன்னையுங்குளிர்யாந்
துந்தியென்னுமோருந்திமாத்திரையெனவுரைக்கும்

சந்த நுவிந் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௨௯௩

கந்தமன் னுபுக்குழலையுங்கடிமணம்புணர்ந்து

சந்தமன் னியதடமுலைசமுவுமந்நாளில்.

உந்தி - சுழி, கந்தம் - வாசனை.

(௧௩)

மாபர்மென் ஸ்ரீலேமனை க்குறிந்மன்னையரோழ்கென்

ரோதுசாபம குற்றனை னுற்றபின்மனையார்

திதிதேவவாவரச் சினுந்ரேசர்ந்நனருண்டி

சாசைமார்களைப்பெற்றனர் கல்லறந்நாளிர்ந்த

மாசர் - பெண்களின், மணக் குறின் - கூடினா

(௧௪)

தருமராசனைக் காற்றிற்றையிச்ச சமகனை

உணாசெய்குந்தியாபுது முறைசமுவினநையிந்தான்

மருவிநல்லறம்மடரி, நுமனையல்பால்

அரியசீர்புனைவீமசேனனையருச்சுனை

தருமராசன் - யமன், காற்றிற்றை - வாயு, சவன், சமகன் - இந்திரன்.

(௧௫)

அகனிலத்தவர்புகழ்பரித்தேவனாயனையார்

முகிலெனப்பொலிகருந்ரேபுன் முசினைகதசெவ்வாய்

இகல்படைச்சுவெவ்வீவல்விழியார் சிவரபென்பான்

நகுலனைச்சகதேவனைகல்கினள்ளந்தேற.

பரித்தேவர் - அசுவினிதேவர்.

(௧௬)

கூறுகின்றவ்வைவருக்குழைமொடுகுழன்மேல்

சிறுகின்றவவ்வெல்புரைசெழுந்தடர்க்குண்கள்

எறுகின்றபாஞ்சாலியைமனைத்திளந்தேறல்

நூறுகின்றமென்சுக்கலைஞ்சிறு வொடியிந்த்ரார்

புரை - நிகர்த்த.

(௧௭)

ஒதுமைவருளொப்பஹமருச்சுனேறவில்

காதன்மைத்துணனாகியகண்ணே னுதித்த

குதுநேர்முலைச்சுத்திரைதோளினைபாய்ந்துன்

தாதையாமபிமன்னியுமன்னனைத்தந்தான்.

குது - சொக்கட்டான்காய்.

(௧௮)

ஆடல்வாளபிமன்னியுமென்றுசொல்லரசன்

வடுமாமலர்மாலையான்விராடனீன்றெடுத்த

தோடுசேர்முழுவத்தரைதோணல்துய்த்தான்

வீடுசேருநீபிறந்தனைவியனிலம்பிறநக

பிறங்க - விளங்க.

(௧௯)

விரிந்தபோரிடையாவுயர்கொடியினுன்வீழ்ப்

பரிந்தநெஞ்சமோடமர்க்களத்தடைபரித்தாமா

தாரந்தவெங்கனையாலுயிர்நொலைத்திடாவண்ணம்

புரந்தனன்னுனைக்கருவினிற்றேறவகிபுதல்வன்

பரித்தாமா - அசுவத்தாமா.

(௨௦)

ஒன்பதாங்கந்தம்.

மாற்றஞர் தின்மன்னநின்மைந்தர்நால்வர்களில்
சாற்றுசீர்ச்சனமேசயனெனும்பெயர்ச்சையன்
ஆற்றன்மன்னநின்சரித்திரங்கேட்டபிழன்று
சீற்றவெம்பணிவேன்விசெய்குவனெனதெரித்தான்.

பணிவேள்வி - ஈர்ப்பயாகம்.

(௨௧)

ரந்தவாவின்கதை யுரைத்த வத்தியாயம முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருசரு

பூதீ கிருஷ்ணசகாயம்.

அநுமரபுரைத்தவத்தியாயம

யுசீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

ஆணிதிகழ்யாதிமைந்தரைவருளதுவென்றேறத்தும்
மணிதிகழ்புணிநுன்னமரபினிலங்கன்வங்கன்
இணையறுகலிங்கனாகியிறைவார்வந்துற்றாரன்றோர்
தணிவரப்பூர்த்தநாட்டைகுகம்பெயர்ப்புனைவித்தாரால்.

புரந்த - காத்த.

(௧)

அங்கனென்றுரைக்குமன்னனணிபெறுமரபுவந்த
பங்கம்வெழிலுரோமபதனெனப்பகருமன்னன்
பொங்குகழிற்சாந்தையென்னும்புதல்வியைத்தயரதப்பேர்
மங்குலிஷுதவுகைபான்வழங்கிடவளர்த்தன்னோ.

மங்கும் - மேகம்

(௨)

மழைவளம்வந்தகாலேமருவுதன்றேறயமெல்லாம
பொழிதருமாரிபெய்யல்பொலிதரமடவாரும்புத்த
தழைகலைக்கோடுபெற்றதவத்தினற்களித்தமன்னன்
விழைவொடுசுதரங்கப்பேர்வேத்தினையுயிர்த்தான்மன்னோ.

வந்தகாலே - வற்றிப்போனகாலத்தில்.

(௩)

அன்னவன்மரபின்மன்னரங்கநாடளித்தபின்னர்ச்
சொன்னவனுகாத்தான்றுவங்கெழிற்சுத்தியென்பான்
பன்னுகன்னிகையென்றோதுப்பருவத்திற்குதிரும்கீன்ற
கன்னனென்றுரைக்கும்போசொல்கருதருங்கொடையானமால்.

கதிரோற்கு - சூரியனுக்கு.

(௪)

அநுமரபுரைத்த வத்தியாயம முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருசரு

பூதீ கிருஷ்ணசகாயம்'

6. துமாபுரைத்தவத்தியாயம்

எழுதிர்க்குழிநெடி ஸாபிரியவிருததட.

மண்ணகமுழுதுமொருகுடைகவித்தமானவெல்லயாதினென்றுரைப்போன்
வெண்ணகைத்துவரவாய்வெள்ளிதன்மகளைவிருப்பொடுபுணர்ந்துமுன்னளித்த
தண்ணுந்தொடைசேரெதுமரபுரைப்போர் தவப்பயன்சாற்றுதற்கெளிதோ
கண்ணென்றிறைவனுதித்ததென்றவன்சீர் எடலற்கருந்தவன்கழறும்.

காவலற்கு - அரசனுக்கு, கழறும் - சொல்வான் (க)

மருவலர்புகழுமெதுவெனுமன்னன்மகிழ்ந்தினிதளித்தருண்மைந், ரா
தரைபுரந்தருளுஞ்சகத்திராதித்தேர்தயங்கியகுமாராட்டன்வந்தாரற்றும
விலாகமழ்மலர்த்தாரநனெனொழிபுவாய்மேவந்தனென்றுரைதருநால்வோ
புரையறுமவரிற்சகத்திரசித்ததாம்புகவன்சங்கித்தே

புரந்தருளும் - காந்தருள்கின்ற (உ)

கள்ளவிழ்நறுந்தாரணிசதரித்தாங்காவலன்னிததருள்பதவவன்
கிள்ளையங்கிளவிவனிதையர்வெட்குமேகயன்கேகயன்செய்வன
தள்ளரும்புகழ்சேர்தருமென்றிசைப்பார்கின்றியருமனற்றயா
அள்ளிலெங்கெவற்றருமேகத்திரனொரசென்றியம்புவாரன்ம

காவலன் - அரசன், வேட்கும் - விருமபுகிற (ங)

அலைக்கருங்கடல்குழ்புவிப்பொறைந்தவாடல்வல்லாபகவன்புதலவன
கலைக்கடல்கடந்தருந்தனென்றிசைப்பார்கவன்பெறுகுந்தனுககுதித்தேசான்
வெலற்கருந்திறந்தாவஞ்சியனவன்றான்விருப்பொடுமுயிர்த்தருடையல்
சிலைக்கரும்பொழித்தமதெனென வார்செப்பெழின்மயிட்டுமாளுமால்

புவிப்பொன்ற - பூபாரம். (ச)

கலிலைதுறை

மத்தமால்கரிமயிடமொனளித்தருள்மைந்தன்
பத்துமாதிசைபுகழ்த்தருபத்திரசேனன்
முத்தநீள்குடையன்னவனுயிர்த்திடுமுதலோன்
தொத்துலார்தொடைத்துன்மிதன்றகனென்றோன்றல்.

பத்துமாதிசை - எட்டுத்திக்கும் பூமையும் ஆகாசமும். (ஞ)

உரைத்ததுன்மிதன்றகனென்றுரைக்குமாங்கவரிஸ்
வரைத்தடம்புயத்தநகனென்னவன்மதலை
அரைத்தசந்தனம்பியவணிமுலைத்துவர்வாய்
விரைத்தண்கோதையர்வரும்பெழிற்கிருதவீரியனல்.

வரை - மலை. (ஈ)

கேளொடுஞ்சரும்பரற்றுதார்க்கிருதவீரியன்சேய்
வாளொடும்பொலியாயிரந்தடக்கையான்வையம்

கோளொடும்பகைநீங்கியமதிக்குடைநிழற்றி
வேளொடும்பகைக்குறுமெழிற்காத்தவீரியனே.

சுரும்பு - வண்டு.

(எ)

பகருமன்னவனென்பதினாயிரம்பருவம்
புகரஹம்படிபாரகம்பொதுவற்புரந்து
மகிதலம்புகழ்மழுப்படையாளனாண்டிந்தான்
தகைசெயன்னவன்நயர்களாயிரத்தம்மில்.

புகர் - குற்றம்.

(அ)

பார்புரத்தனரைதுபேரேனையார்பகர்ந்த
வந்தழைந்தகர்மழுப்படைநாளைநிறந்தான்
பேர்த்தழைந்தவேலவர்ந்தம்மரபுதின்புவிமேல்
சீர்த்தழைந்திடவளர்ந்தனநாடொறுநதிகழ்ந்தே.

மழுப்படையாளன் - பரசராமன்.

(க)

கூறுகின்றவேலெதுமகனென்றுசொல்குரோட்டன்
ஆற்றிந்திடுமிரசினவான்றினையளித்தான்
ஊறுமின்னதைததாரவனவிபுவையுயிர்த்தான்
வீறுசெய்குருசெருவைவிருப்பினல்கினனால்.

அளித்தான் - பெற்றான்

(க0)

அன்னமன்னவன்சித்திரதன்றினையளித்தான்
பன்னுசித்திரதன்சசிவிந்துவைப்பயந்தான்
மன்னுந்சசிவிந்துவிம்மாரிலமேழம்
தன்னதாணையேசெலுத்தினனல்லந்தயங்க.

பயந்தான் - பெற்றான்.

(கக)

வையமேழுமோர்மதிக்குடைநிழற்றும்மன்னன்
சையலார்பதினாயிரினமுலைதழுவிப்
பொய்யிலாதவோர்ப்துநாறுயிரம்புகலும்
கியபேரெழின்மைந்தரையளித்தனனன்றே.

கிய - அழகாகிய,

(கஉ)

அந்தமைந்தரிலாறுபேரவனியின்முதலோர்
சந்ததுங்கியதடம்புயத்ததுவரிற்றவத்தால்
வந்தவன்பிருதுச்சிரவசுவவன்மதலை
உந்துதெண்டிரைப்பார்புகழ்தருமனென்றுரைப்பார்.

அவனி - பூமி.

(கஈ)

தருமனாகியமன்னவனுசகனைத்தந்தான்.
பெருமையேதருமருசகனையுசகசப்பெற்றான்

எ தும்ர்புரைத்த வத்தியாயம்.

கூள்

முருகுலாந்தொடைருசகனுமளித்தனைமுதனால்
மருவுசாமகன்முதலியவைவனாமாதோ.

முருகு - தேன், வாசனை.

(கச)

தேமலர்த்தொடைத்தெரியலர்செருக்களத்திரியப்
பூமூக்கணைப்பலபொருதருந்திறலான்
காமனுகிணையாகநற்கவின்பெருங்காலே
சாமகப்பெயர்மன்னவன்வீதர்ப்பனைத்தந்தான்.

தெரியலர் - பகைவர்.

(கரு).

சேரும்வண்டினமிளந்ருமாந்தியசிலம்பும்
வேரியத்தொடைவிதர்ப்பனென்றுரைபெறுவேந்தன்
போரியன்நதன்புகழையார்புகல்பவர்புவிமேல்
சேரியன்நவன்மதலைதன்றிறந்தையுந்தெரிக்கின்.

ந்ரு - தேன். மாந்திய - உள்ள.

(கசு)

அலைதழைத்ததண்பரவையினழிபுணர்ப்பெருகச்
சுலையமுத்தியதிண்புயத்தொன்னலர்சிரத்தைத்
தலையமுத்துயர்ப்பெண்ணையின்கனியெனத்தன்னும்
கொலைபழுத்தவேற்கிதன்மகிழ்ந்தளித்தசெய்குந்தி.

பரவையின் - கடல்போல.

(கசு)

குத்திசெய்நிருவிருத்தியாங்கொற்றவனவன்செய்
தந்திமாப்படைதசாருகன்நசாருகன்நநயன்
விந்தைசேர்விறற்றடம்புயவியோமன்மற்றவன்செய்
சிந்துகுழ்தருகுவுலயம்புகழுஞ்சீழ்தன்.

தந்தி - யானை, சிந்து - கடல்.

(கசு)

திகழுநெட்டிலைவேலினுனைச்சொல்சீழ்தன்
விசுதியென்னுமோர்வேந்தனையுயிர்த்தனைவிசுதி
தகுதிபெற்றிடுந்தீவிராதன்றனைத்தந்தான்
அகனிலம்புகழுவனவரதன்றனையளித்தான்.

உயிர்த்தனை - பெற்றான்.

(கசு)

நானிலம்புகழ்வரதனைப்புகளுதன்
கானலர்ந்ததார்த்தயரதன்றனைக்களித்தளித்தான்
தானவெங்கரித்தயரதன்சகுனியைத்தந்தான்
மானவெஞ்சிலைக்கரம்பனையவன்மகிழ்ந்துயிர்த்தான்.

கான் - வாசனை, தானம் - மதம்.

(கசு)

கரம்பனைப்பவன்நெவராநனைக்களித்துயிர்த்தான்
விரும்புநல்லெழிற்றேவராநப்பெயர்வேந்தன்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

பெரும்புகழ்ப்பெயர்த்தேவகத்திரன்றனைப்பெற்றான்
சுரும்புகழ்சொடையவன்மகன்மதுவெனச்சொல்வார்.

சுரும்பு - வண்டு.

(உக)

மதுவெனும்பெயர்மன்னவனளித்தருண்மைந்தன்
குதசதப்பெயர்க்கொற்றவன்குதசதனுயிர்த்தான்
அதிர்ந்திரைக்கடற்புவிபுகழ்முதுவினையறுவும்
இதமுதும்புருகோத்திரன்றன்னையின்றெடுத்தான்.

அதிர்ந்திரை - சத்திக்கிழை.

(உஉ)

இயம்புமப்புருகே, த்திரனின் நவங்கிசுமுன்
தயங்குவெந்திறந்தாத்துவதற்றாவவன்பால்
நயஞ்செயந்தகவிருட்டுணிநானிலம்புகழ்
வயஞ்செய்ப்போசனாகியரெழுமோர்களுமவந்தார்.

வயம் - வெற்றி.

(உங)

போசனன்மரபுதித்திடும்கழப்புவலரை
ஓசையுற்றமாபோசனென்னுலகெலாமுரைக்கும்
தேசபெற்றுயர்விருட்டுணியுயிர்த்தருள்கிறுவர்
ஆசகற்றமித்திரனாதிமுவர்களாம்.

புவலரை - அரசரை.

(உச)

அரசர்தாழ்நமித்திரனுவந்தினிதளித்தேதார்
உரைசெய்மாநிலம்புரக்குறுநிமமனவெடுசீர்ப்
பிரசநாண்மலர்ப்பிணையல்வெய்பிரச்சினிமுதலாப்
புரசைமால்களிற்றரசரோர்முவரம்புகவின்.

பிரசம் - தேன், பிணையல் - மாலை

(உடு)

குனிதடஞ்சிலைநிமமனனளித்தருள்குமார்
நினைவருஞ்சுடர்ச்சுமந்தகமணியைநீடொளிய
தினகரன்நாப்பெறுதிறந்திராசித்தும்
புனைகழற்பிரசேனனும்புவலர்க்கரசும்.

குனி - வளைந்த, தினகரன் - சூரியன்.

(உசு)

பேட்டொடுஞ்சுரும்புற்றுதார்ப்பிரிசினியென்போன்
கோட்டுவெஞ்சிலைச்சுவர்க்கனாங்கொற்றவனெனும்போர்
வேட்டமர்க்களத்தெதிர்நருவெருவலருயிரை
ஊட்டுவெம்படைச்சித்திராங்கதனையுமுயிர்த்தான்.

கோட்டு - வளைக்கப்பட்ட

(உஎ)

நிறைபெருப்புகழன்னவனிருவானிகழ்த்தும்
அறனிமூக்குருவக்குருரப்பெயராசன்

எதுமரபுரைத்த வத்தியாயம்.

௨௬௯

முறைதிறம்பிடாதொழுகியதெவவான்முதலாத்
திறல்விளங்கொருநால்வரையுயிர்த்தனன்சிறப்பால்.

அறனிழுக்குறு - ஈருமமார்க்கத்தில்தவறாத.

(௨௮)

எழுசீர்க்கழிபெட்டிலாசிரியவிருத்தம்.

இடையலர்பரவுநெடுமுடியரசனந்நெனமுனமுனமறைந்
மடலவிழ்நதும்பூந்தொடைபுனைமார்பன்மகிழ்ந்திளிசூரித்தருண்மைத்தர்
முடிவறுபுகழ்சேர்குரனும்புவியோர்மொழிபயமானனுமுதலாப்
படையுடைநால்வரவர்களிற்குரனப்பயக்கேய்லிருட்டுணியென்ப.

அடையலர் - பகைவர்.

(௨௯)

இருட்டியலளகவினைமுலைத்துவரவாயிலேயவயர்மனநனிகுழைய
மருட்டியநெடுங்கண்மடந்தையவிரும்பம்தெனவையங்கெழில்படைத்த
விருட்டுணியுயிர்த்தான்விலோமனைவிலோமன்விறங்குமொராயியேழ்புவியும்
உருட்டியகபோதரோமனைன்றுரைக்குமொருவனையுயிர்த்தனன்னேற.

துவர் - பவளம், அளகம் - கூந்தல்.

(௩௦)

பாவையர்முகம்போற்பங்கயமலரும்பழனநாடுடையவவ்வேந்தன்
ஆவொடுபசும்பொற்காவெனவளிக்முந்தகனறையளித்தனனாள்
கோவடுகுருதிவேலவனீன்றகுமரனைத்துத்துபியென்பார்
தாவரும்புகழ்சேர்த்துத்துபியென்போனருமியோதாவினைத்தந்தான்.

பழனம் - வயல், ஆ - காமதேனு, கா - கற்பகச்சோலை

(௩௧)

வேகமார்பரித்தேரன்னவன்மதலைவிளங்கியபுகாவசவாமால்
பாகுநேர்தீஞ்சொற்பாவையர்விரும்பும்பசங்கழைவேணிகரன்எனான்
ஆகுசுறையவரசனோடெழில்சேராகுகைதன்னையுமளித்தான்
ஒகையாகுகனுத்தேவகடுகுஞ்சிருக்கிரசேனையுயிர்த்தான்

கழை - கரும்பு.

(௩௨)

கஞ்சனைமுதலாமைத்தர்நால்வரையுங்கதிர்முலையெழிற்கஞ்சுவதியாம்
அஞ்சனவிலியாளாதிநால்வர்களாமரிவையர்தம்மையும்மளித்து
மஞ்சனனுங்குழலம்மகளிர்நால்வரையும்வாள்வசுதவனுக்கிளவல்
எஞ்சலின்மணஞ்செய்துவப்புகுக்கொடுத்தானிலங்குவேலுக்கிரசேனன்.

மஞ்சு - மேகம்.

(௩௩)

காவெனுங்கொடைக்கைத்தேவவான்முதலாங்காதலர்நால்வர்தம்மோடு
தேவகிதிருத்தேவைநற்சாந்திதேவைசீர்திகழுபதேவை
தாவறுயாணர்தருசுகதேவைசாற்றுநல்லணித்ததிதேவை
மாவகிர்விழித்தேவாக்கிதையென்னுமாதரைத்தேவகனளித்தான்.

கா - கற்பகச்சோலை.

(௩௪)

கொண்டலிற்கருகிரெய்த்துமெத்தென்றுகொழுமலர்த்தொடைபுனைகூந்தற்
றெண்டையங்களிவாய்த்துடிபுரைமருங்குந்சுடரவீரம்திமுகத்தணியாள்

தென்டிரைப்பிறத்தென்னமுதெனுஞ்சொந்தேறவகுமுதலெழுவரையும்
வண்டியிரலங்கல்வனைவசுதேவன்மன்மல்செய்துவந்தன்னமாதோ.

கொண்டல் - மேகம், துட்டி - உடுக்கை.

(௩௮)

அந்தகன்மதலையென்றுமுன் னுரைத்தவாடல்நிலைப்பயமானன்
மைத்தெனன்றிசைப்பர்விரோதென்னுநானவலரசனையனேனான்
சந்தரவதனச்சூரனென்றுரைக்குந்தோன்றலையின்மனன்சூரன்
சந்தணிபுயத்தானெனுப்பயமானன்நன்னையிலுபுறவளித்தனனாள்.

ஆடல் - வெற்றி, சந்து - சந்தம்.

(௩௯)

பற்றலர்மகுடமணித்தமுப்பிருத்தபதயுகமலர்ப்பயமானன்
பெற்றிமெதலையினையெனவுரைப்பார்பேசியினையெனும்பெயரான்
கற்றவர்புகழ்மலர்நிறுவிக்ருதலர்களைத்திரிந்தோட
வெற்றிசெய்தெடுக்கேற்போசனென்றுரைக்கும்வேத்தனைபுயிர்ந்தனன்விருப்பால்.

பற்றலர் - பகைவர், யுகம் - இரண்டு.

(௪௦)

திருத்தலர்புகழும்போசனன்மதலையிருதிகன்றிருதிகன்கிறுவன்
மருத்தினுமினியமழலையந்தவரவாய்வரிவிழிமலர்க்கஞ்சுந்தல்
முருத்துழ்மூரன்மடந்தையர்விரும்புமொய்கணைமன்கொலென்றிசைப்பர்
பொருத்தால்லெழில்சேர்கிருதவன்மீவாம்புரவலெனப்புகழுவரால்.

திருத்தலர் - பகைவர், மருத்து - அமிர்தம்

(௪௧)

அன்னவன்தேறவமீடையுயிர்த்தானவனடற்கூரனையளித்தான்
மன்னியசூரன்மாரிடையெனும்பேர்மாதினெனண்தூல்கினனாள்
முன்னுநற்குணஞ்சால்வான்வசுதேவன்முதலியபுகழ்ப்பதின்மரையும்
இன்னெழிற்குத்தியாதியோரைந்தாமேமையுயர்தம்மையுமன்றே.

ஏழையர் - பெண்கள்

(௪௨)

நானிலத்தவரும்புகழ்வசுதேவனலஞ்செயப்பிறத்தவஞ்ஞான்று
வானகத்தமர்மாயனையளிப்பான்மகிழ்தரவிலெனமதித்தான்
கானகத்தோடாதுபிதுவைப்பவானகத்துப்பியெனும்பேர்
ஊனமற்றொளிசெய்தேவலவனனேனாற்றனனாவப்பொருமன்றே.

அஞ்ஞான்று - அந்நாளில்

(௪௩)

சூரனென்றிசைப்போன்பெற்றவோர்களைத்தோழமைக்குந்தனுக்கவித்தான்
ஏருடைமகளாயவன்வளர்த்ததனாலெழிற்பெயர்குத்தியாமன்னான்
சேரும்துருவாசன்மருவரத்தாற்செங்கதிர்ப்பண்ணவந்தேர்த்து
போருறுநெடுவேந்தன்னையுயிர்த்துப்புனலுறுகுடினையின்விட்டான்.

செங்கதிர்ப்பண்ணவன் - சூரியதேவன், குடினை - யாறு.

(௪௪)

செங்கதிர்க்கடவுளளித்தநல்வரத்தாற்றீங்கறகின்றவத்திருவை
மக்குவினுதவன்றாழைமாதைமன்மல்செய்துவந்தன்னவழங்கு

